

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

5/6/12. 2/1/1
16 FE. 8.

Edmund Fraenkel

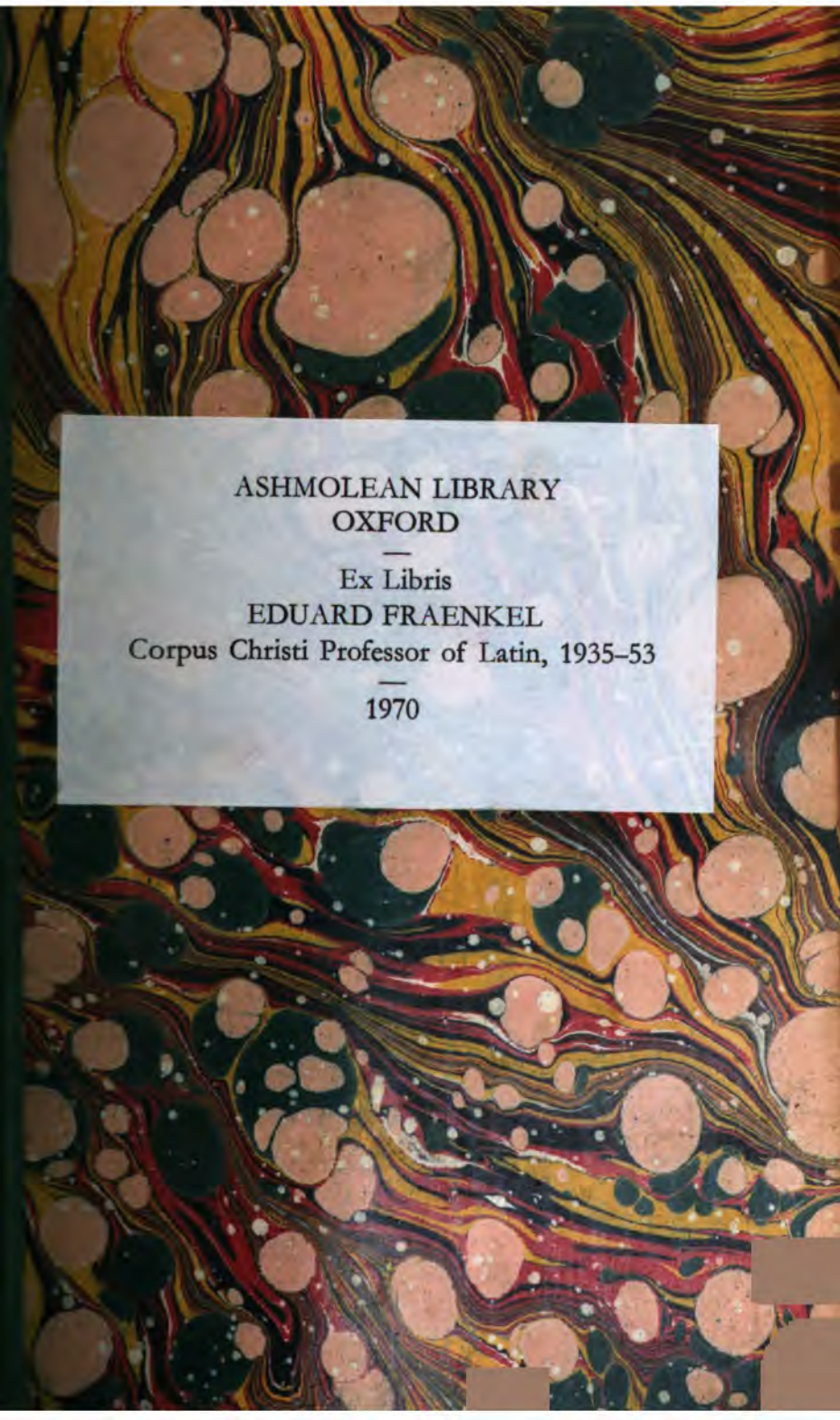
1842

Alunificentia

Roberti Mason, S.T.P.

~~16. FEB. 1842.~~

The background of the image is a traditional marbled paper pattern, often called a 'stone' or 'shell' pattern. It features large, irregular, light-colored (pinkish-beige) circular or oval shapes that are scattered across a dark background. These dark areas are composed of swirling, wavy lines in shades of deep red, black, and yellow-gold. The overall effect is a complex, organic, and visually rich texture. In the center of the image, there is a rectangular white label with black text, which is the primary focus of the image.

ASHMOLEAN LIBRARY
OXFORD

—
Ex Libris

EDUARD FRAENKEL

Corpus Christi Professor of Latin, 1935-53

—
1970

N.1.8h NC

ÆSCHYLI
TRAGÆDIÆ QUÆ SUPERSUNT

DEPERDITARUM FABULARUM FRAGMENTA

ET

SCHOLIA GRÆCA

EX EDITIONE

THOMÆ STANLEII

CUM VERSIONE LATINA AB IPSO EMENDATA

ET COMMENTARIO LONGE QUAM ANTEA FUIT AUCTIONIORI
EX MANUSCRIPTIS EJUS NUNC DEMUM EDITO.

ACCEDUNT

VARIÆ LECTIONES

ET

NOTÆ VV. DD. CRITICÆ AC PHILOGICÆ

QUIBUS SUAS PASSIM INTERTEXUIT

SAMUEL BUTLER, S. T. P.

REGIÆ SCHOLÆ SALOPIENSIS ARCHIDIDASCALUS

COLL. DIV. IOANN. APUD CANTABR. NUPER SOCIUS.

Tom. VIII.

CANTABRIGIÆ.

TYPIS AC SUMPTIBUS ACADEMICIS.

VENEUNT LONDINI APUD EVANS, ET CANTABRIGIÆ APUD J. DEIGHTON.

M.DCCC.XVI.

Vol. VII. & VIII. price £1. 6s. in boards.

CL. SALMASIUS DE HELLENISTICA,

EPIST. DEDIC. p. 37.

QUIS Æschylum possit affirmare Græce nunc scienti magis patere explicabilem, quam Eoangelia aut Epistolas Apostolicas? Unus ejus Agamemnon obscuritate superat quantum est librorum sacrorum cum suis Hebraïsmis et Syriasmis, et tota Hellenisticæ suppellectile, vel farragine.

PRÆFATIO.

Quod his jam sex annis promisimus ut in hac præfatione notitiam Codicum atque Editionum Æschyli et subsidiorum quibus in editione nostrâ adornandâ usi sumus, pleniorẽ exhiberemus, id nunc absolvimus.

Ad Æschylum quidem ipsum quod spectat, in Notis cum Stanleii tum nostris ad vitam ejus pertinentibus tam fuse egimus ut hic multis supersedendum sit. Pater quidem tragœdiæ vocari multis nominibus meritus est. Non solum quod rudem illam atque inconditam disciplinam a Thespide et Phrynicho acceptam in melius mutaverit, sed quod ita multa feliciter adjecerit ut inventoris potius quam amplificatoris nomine dignus fuerit. Pro plastro enim theatrum, pro fœcibus personam, pro umbraculis scenas invexit, saltationem etiam, machinas, palam et cothurnum invenit, quo cresceret theatri splendor, histrionibus dignitas accederet. Sed hæc tantum artis quasi instrumenta sunt habenda, maximum illud est, quod τὰ τοῦ χοροῦ ἡλάττωσε, a cantu Chorico ad dialogum se recepit, ut non jam primas sustineret Chorus, sed potius intercineret. Sic primis, secundis, tertiisque histrionibus adhibitis fabulæ prius rudi atque inconditæ actionem et vim quasi vitalem adjecit. Quantum scilicet interfuisse censemus inter Chorica, vel nudam narrationem, et rem ipsam in scenâ spectatorum oculis traditam. Qui enim

et quantus fuerit apparatus scenicus, non tantum in vitâ *Æschyli* sed alibi ut res postulabat, præsertim in *Septem contra Thebas*, in *Agamemnone*, in *Eumenidibus*, docuimus.

Æschylum quidem in stylo grandiloquum usque ad vitium dixit *Quintilianus*, nec tamen ita sæpe turget, nisi in *Choricis*, quæ licentiam istam faciliè admittunt. *Metaphoris* delectatur iisque aliquando durioribus et nimis turgidis, multo tamen sæpius aptissimis simul et sublimibus, ut imagines sistant coloribus vividissimis depictas, et maximum ingenii ardorem, conceptuum dignitatem, ubertatem dictionis ostendant. *Epithetis* gaudet summo iudicio, ac felici sæpe audaciâ delectis, eaque nonnunquam fervore animi abreptus coacervat. Denique, quod non in ultimis ejus laudum est, non modo magnum poetam, sed ubique fortem ac bonum civem se ostendit, qualem decebat eum esse, qui cum fratribus, pugnis *Marathoniæ*, *Salaminæ*, *Platæensi* interfuisset.

In fabulis artificiosè adornandis *Sophocli* certè cedit, cujus *Electra* atque *Œdipus Tyrannus* absque omni controversiâ palmam ferant. In mollioribus etiam affectibus tangendis ab *Euripide* vincitur, sed in dictionis ubertate, in majestate canticorum, in terrore incutiendo et gravioribus affectibus exprimendis concedit certe nemini. *Cassandram* suam ita depinxit, ut similem personam nemo *Græcorum* post eum ausus fuerit aggredi, nec quidquam sit apud *Sophoclem* aut *Euripidem* cum illâ comparandum; nemo enim est quin statim sentiat quanto hujus *Orestes* vel illius *Ajax* sit inferior. Unum addiderim, quod in annotationibus nostris sæpe monuimus, magnam inter *Æschylum* et *Shakespearium* nostrum similitudinem videri intercedere.

Cavendum autem est ne in dissertationem excurrat nostra oratio, quam leviter ac summatim poetæ nostri

virtutes tangere hoc loco illi etiam ipsi patiantur, si qui ita vel maligno vel superbo fuerint ingenio, ut quicquid super hac re in annotationibus subinde dixerimus, cum officioso viarum indice contulerint. Nec tamen ideo nos operis nostri pœnitet, nec æquum aliquem judicem ægrè laturum existimamus, si quod ipse probe perspectum ac cognitum habuerit, id nos aliis sine superbiâ aut arrogantia ostendere aggrediamur. Non enim eos aut inscitiae aut lippitudinis incusamus, sed, quod humanitatis est, id quo ipsi delectamur illis etiam admirandum proponimus. Nec video sanè quomodo aliquis boni critici partes sustinere possit, nisi auctoris quem sibi illustrandum proponit virtutes ac merita, non servilibus quidem sed justis laudibus prosequatur. Sed hæc hactenus. Nunc ad Codicum atque editionum Æschyli notitiam veniamus.

CODICES

QUIBUS IN HAC ÆSCHYLI EDITIONE USI SUMUS.

Med. **C**ODEX Bibliothecæ Laurentianæ Mediceæ, membranaceus, optimæ notæ, Plut. xxxii. No. 9. quo Petrus Victorius usus est. Continet vii tragœdias, sed lacunas duas habet in Agamemnone, primam a v. 318. ad v. 1075. alteram a v. 1163. ad Choeph. v. 8. Hujus Codicis collationem accuratissimam anno 1715. fecit doctissimus Ant. Mar. Salvini, Græcarum literarum publicus in Academia Florentina Professor, in gratiam Petri Needham qui tum novam Æschyli editionem moliebatur. Sed id Needhamo consilium frustra fuit. Ejus autem col-

lationes, tum Codicis Medicei, tum quatuor Regionum Parisiensium, in manus Askevii venerunt, qui eas ad oram editionis Stanleianæ ab exemplari Needhami descripsit, unde brevitatis gratiâ *Ask. A. B. C. D.* a nobis compendio notati sunt. Cum enim nullos codices Needhamus ipse contulisset, nullam etiam editionem Æschyli protulisset, Askevius autem non tantum specimen edidisset, sed et hanc supellectilem et alia quoque subsidia satis multa, præter Needhami collationes, aliunde comparasset, dignior hic mihi demum visus est cujus nomen adhiberetur in compendio. Quod meum consilium, si quis, ut mos est aliquorum omnia carpentium, forte reprehenderit, meminerit is velim, iisdem compendiis et Burtonum et Schutziu ante me usos esse; quæ quidem vel hac unâ de causâ retinere multo commodius visum est, quam curiosâ quâdam diligentia rejicere.

Ask. A. Codex Bibliothecæ Regiæ Parisiensis (tum temporis No. 3320.) sæculi xiv, bombycinus, cujus collationem, ab Abbate Lama Neapolitano factam, cum Needhamo communicavit vir doctissimus Bernard de Montfaucon.

Ask. B. Codex chartaceus sat bonæ notæ ejusdem voluminis et bibliothecæ.

Ask. C. Codex chartaceus ejusdem bibliothecæ satis vetustus, tunc temporis No. 3330.

Ask. D. Codex chartaceus eleganter exaratus qui fuit olim Jani Lascaris, forte ab ejus manu scriptus, judice Boivinio, ejusdem bibliothecæ tunc temporis No. 3521. Hunc codicem semper ferè consentire observamus cum editione Robortelli.

Ex his *A. B. C.* continent Prometheus, septem contra Thebas, et Persas. *D.* habet etiam Eumenidas et Supplices, sed non continet Agamemnonem et Choephoras.

Codicum *B. C. D.* collationem instituerunt Carolus

Ruæus et Joh. Malinguehen, in Montfauconi gratiam, qui cum Needhamo eam communicavit.

Colb. 1. Codex bombycinus sæculi xv, nunc in bibliothecâ regiâ, Parisiis, tunc temporis in Colbertinâ No. 4016.

Colb. 2. Codex bombycinus scriptus anno mundi 6807 h. e. Christi 1299, ut constat e notulâ calci adjecta, nunc in bibliothecâ regiâ Parisiis, tunc temporis in Colbertinâ No. 6448.

Uterque continet Prometheum, septem contra Thebas, et Persas. Collati sunt a Monachis Benedictinis Joh. Jac. Rouerdy et Joh. Malinguehen, in Montfauconi gratiam, et ab eo ad Petrum Needham transmissi.

Codicibus his usus est Brunckius, quorum Colb. 2. ille litera A., Colb. 1. litera B. designavit. Vide Notas Varr. Critt. ad Pers. v. 431. Non prætermittendum est quatuor Codicum vetustiorum, et unius recentissimi, collationem a Vauvilliersio factam fuisse in Notitia et Excerptis Codicum Manuscriptorum Bibliothecæ Regiæ Parisiensis, Tom. I. p. 281. sqq. nec tamen inde satis certo colligere possumus, quinam ex his, nostris Ask. A. B. C. D. absque omni controversiâ respondeant. Lectiones enim exhibent nimis sæpe diversas ab illis quas e Montfaucono Needhamus notavit, immo tam raro consentientes ut vix ab iisdem codicibus fluxisse dixeris. Nec est quod negligentiae insimules Needhami collatores, nec credibile est Montfauconum, tantum virum, hominibus parum idoneis collationis instituendæ munus impositurum fuisse. Ruæi quidem nomen satis cognitum est, et quicquid erat Græcarum literarum apud Gallos, ea certè erat apud Benedictinos. Quin ipsæ collationes non a margine exemplaris Needhami, sed ab ipsis autographis exscriptæ, penes me sunt, quæ collatorum diligentiam abundè testantur.

Lips. 1. 2. Codices duo Æschyli in bibliothecâ senatoriâ academici Lipsiensis, in eodem volumine forma quad-

rata. Primus partem Promethei continet, secundus Prometheum, Septem contra Thebas, et Persas. Videntur esse ultra sæculum xv. Horum collationem fecit Askevius.

Guelph. Codex chartaceus in bibliothecâ ducali Guelphrybitiana, sæculi xv, continet omnes tragoedias sed in Agamemnone mutilus est. Hujus collationem diligenter fecit Askevius. Nisi paucissimis in locis consentit cum edit. Aldin., ut hanc inde impressam dixeris, nisi adhuc major sit consensus codicis nostri Ven. 1.

Ar. Ox. Hi codices in bibliothecâ Bodleianâ Oxoniis servantur, quorum *Ar.* a Burtono et Burgessio *Seld, Ox. Bar.* 4. dicitur. Sed notationem Stanleianam necessario servandam duximus, nisi in Sept. Theb. ubi nos *Seld.* et *Bar.* 4. citavimus, quoties lectio aliqua occurrit apud Burtonum a Stanleio prætermissa. Horum codicum collationem, in quibusdam Stanleiana ampliorem, comparaverat Askevius.

Mosq. 1. Codex Mosquensis, sæculi xv aut xiv, chartaceus, bibliothecæ sanctiss. Synodi, forma quadrata, No. cclix. Continet Prometheum, Septem contra Thebas et Persas.

Mosq. 2. Ejusdem bibliothecæ No. cccxcii. sæculi xv aut xvi, forma 8va. continet Prometheum et Septem contra Thebas. Utriusque collationem Matthæi cum Schutzio communicavit, cujus fide hæc scribimus.

Viteb. Codex Vitebergensis chartaceus sæculi xiii continens Prometheum, Septem contra Thebas et Persas, cujus varietates a Zeunio in programme editas descripsit Schutz.

Gud. Codex Gudianus apud Schutz. in edit. 2. cujus collationem a Kulencampio factam cum Schutzio communicavit Mitscherlich.

Cant. 1. Codex chartaceus, bonæ notæ, forma quadrata, quem olim e monte Atho emerat celeberrimus ille medicus

Ric. Mead., post mortem ejus in Askevii, deinde in Academia Cantabrigiensi bibliothecam traductus, ubi nunc notatur Nn. 3. 17. Continet Prometheum, Septem contra Thebas et Persas, et est sæculi xiv, vel forte etiam xiii.

Cant. 2. Codex chartaceus ejusdem voluminis, sæculi xiv vel xv.

Ex his *Cant. 1.* fere ad medium tragœdiæ Septemthebanæ, *Cant. 2.* tantum ad finem Promethei contulerat Askevius, hoc compendio usus, *M. 1. 2.*, scilicet quod tum erant e bibliothecâ Meadianâ. Nos utrumque diligenter contulimus, et non solum lectionis varietatem, sed et e *Cant. 1.* Scholia in Persas descripsimus, quæ Stanleiana Schol. B' in Prometheum et Septem contra Thebas continuare possint. Pulcherrime scriptus est cum glossis etiam interlinearibus, quæ observantur etiam in *Cant. 2.* et in utroque a primâ manu. Suprascriptus est passim *Cant. 2.* a recenti manu, plerumque eraso quod prius scriptum fuerat, sed correctiones istæ a Codice bonæ notæ descriptæ videntur, plerumque a *Cant. 1.* Porro in *Cant. 1.* finis Persarum mutilus est.

Ven. 1. Codex membranaceus sæculi xv, bibliothecæ regiæ D. Marci Venetiis, No. ccclxx. Cum editione Aldinâ consentit, etiam ubi discrepat Cod. Guelph.

Ven. 2. Codex chartaceus in eandem bibliothecam e bibliothecâ SS. Johannis et Pauli translatus. Ejusdem sæculi est.

Horum Codicum collationem mecum pro suâ humanitate communicavit vir doctissimus Jacob. Morellius, Imperatori Cæs. Francisco II. Aug. a consiliis bibliothecæ præfectus. Per literas etiam certiore me facit duos illos præstantissimos Codices in Indice sub numeris CCCCLXVIII. et DCXVI. relatos, in bibliothecam Parisiensem a Gallis translatos esse. Atque hactenus quidem de Codicibus.

EDITIONES IMPRESSÆ.

Ald. “Αἰσχύλου τραγῳδίαὶ ἕξ. Προμηθεὺς δεσμώτης. Ἑπτὰ ἐπὶ Θήβαις. Πέρσαι. Αγαμέμνων. Εὐμενίδες. Ἴκετίδες. Venetiis in ædibus Aldi et Andreæ soceri MDXVIII. mense Febuario.” 12mo.

Multos habet errores typographicos, textum sæpe corruptissimum, sed ut videtur, a Manuscripto quodam sine conjecturis aut editoris emendationibus impressum, forte a Cod. Guelph. a quo rarissimè nisi in erroribus typographicis discrepat. In tribus prioribus tragœdiis miram habet consensionem cum Ven. 1. Tantum sex continet tragœdias, ut a titulo patet, Agamemnone scil. et Choephoris in unam confusis. Solemnem habet hiatum in Agam. a v. 318. ad v. 1076. et a v. 1168. ad Choeph. v. 8., nihil habet in præfatione quod ad editionis subsidia pertineat.

Rob. “Αισχύλου τραγῳδίαὶ ἑπτὰ, Æschyli tragœdiæ septem a Francisco Robortello Utinensi nunc primum ex MStis libris infinitis erratis expurgatæ ac suis metris restitutæ. Cum privilegio. Venetiis apud Gualterum Scotum MDLII.” 12mo.

Plerique editionem Turnebi quæ eodem anno in lucem prodiit Robortelliana priorem judicant; sed cum textus in Turnebiana sit multo emendatior, et multa sint etiam cum Aldo et Robortello, quæ cum Aldo et Turnebo non sunt communia, crediderim Robortellum ex Edit. Aldina, adhibito etiam Codice Mediceo et eo qui nobis est *Ask. D.*, qui ut et noster *Ox.* cum Robortello semper fere consentit, textum suum instituisse, editione Turnebi vel non inspectâ vel nondum editâ, præsertim cum Aldinam editionem ipse commemoret, de Turnebianâ prorsus sileat.

Scholia quoque in Æschylum (Stanleii Schol. A') edidit Robortellus Venetiis ex officinâ Vincent. Valgrisi, qui-

bus præmittitur ad Marianum Savellum epistola nuncupatoria, scripta Idibus Nov. 1551. unde licet conjicere hanc editionem Turnebiana priorem fuisse. In hac epistola codicem pervetustum, qui continebat posteriores tragœdias, a M. Savello secum communicatum, adhibuisse se testatur, (forte Ask. D.) aliumque in quo ipse Savellus multa adnotaverat; quasdem etiam emendationes a Ludovico Castelvetro et Michaelē Sophiano præmisit, quas suis locis inter VV. LL. retulimus.

Minus corrupta est Robortelli editio quam Aldina, sed sæpe monstrosas, sæpe præclaras lectiones continet. Easdem lacunas habet in Agamemnone cum Aldinâ, sed septem tragœdias disertè numerat, ac subdit ad Agam. v. 1168. " multa desunt in fine hujus tragœdiæ, nam quæ sequuntur sunt ex tragœdiâ *Χοηφόρων* ut patet, cujus quoque initium desideratur. Rara est hæc editio, cujus exemplaria duo e bibliothecâ Academiæ Cantabrigiensis adhibui, sed eam inter propriam librorum suppellectilem adhuc desidero.

Turn. " Αἰσχύλου Προμηθεὺς δεσμώτης, Ἑπτὰ ἐπὶ Θήβαις, Πέρσαι, Ἀγαμέμνων, Εὐμένιδες, Ἴκετιδες.

Βασιλεῖ τ' ἀγαθῷ κρατερῷ τ' αἰχμήτη. Paris.

Ex officinâ Adriani Turnebi typographi regii, MDLII, typis regiis." 12mo.

Præmittitur epistola Græca nuncupatoria ad Michaelē Hospitalem, in quâ Turnebus libro MSto ab Æmaro Ranceto accepto in tribus prioribus tragœdiis usum se fuisse testatur. Subjiciuntur insigniores lectionis varietates, quæ vix ultra duas paginas excurrunt.

Multo nitidior est hæc editio præcedentibus; sex tantum tragœdias commemorat, easdem lacunas habet cum Aldinâ et Robortellianâ; textum verò sæpe emendatiorem. Sed forte Robortelli editio nondum Turnebo innotuerat.

H. Steph. " Αἰσχύλου τραγῳδίαὶ Ζ'. Προμηθεὺς δεσμώτης, Ἑπτὰ ἐπὶ Θήβαις, Πέρσαι, Ἀγαμέμνων, Χοηφόροι, Εὐμένιδες,

Ἰκετίδες. Σχόλια εἰς τὰς αὐτὰς τραγῳδίας. *Æschyli* tragœdiæ VII. Quæ cum omnes multo quam antea castigatiores eduntur, tum vero una, quæ mutila et decurtata prius erat, integra nunc profertur.

Scholia in easdem, plurimis in locis locupletata et in pene infinitis emendata Petri Victorii curâ et diligentîâ. Ex officinâ Henr. Stephani MDLVII." formâ quadratâ.

Præmittitur Petri Victorii epistola ad lectorem in quâ docet Agamemnonem se a vetustissimo nobilissimoque volumine edidisse, quo continerentur omnes Sophoclis atque *Æschyli* tragœdiæ et Apollonii Argonautica, deessent autem paginæ nonnullæ, in quibus magna pars Agamemnonis atque initium Choephorarum continerentur; alterum autem librum postea invenit Victorius, in quo Agamemnon integra esset, Choephorarum deesset initium. Agamemnonem etiam cum Codice in bibliothecâ Alex. Farnesii Romæ conservato conferendum curavit.

Scholia etiam (Stanleii Schol. A'.) longe pleniora ac nitidiora quam Robortelliana edidit Victorius, eaque et Sophocleis, et multo magis Euripedeis auctoritate et vetustate antecellere affirmat. Adjecit etiam Scholia *περὶ μέτρων ὡς ἐχρήσατο ὁ Αἰσχύλος*, quæ magni non sunt facienda.

Ad finem editionis subjunguntur H. Stephani Annotationes, præmissa ejusdem ad lectorem epistola, in quâ testatur multa se exempla, non pauciora quindecim, partim Venetiis partim Florentiæ, partim Romæ partim etiam Neapoli visa adhibuisse, unde varietatem lectionis concinasset, partim in contextum, partim in notas suas relatam. Quâ de causâ cum hanc editionem Victoriano exemplari maximè subnixam, sed suâ curâ et consilio adornatam protulisset H. Stephanus, eam in compendio Stephani potius quam Victorii nomine citavimus.

Est autem hæc editio præcedentibus longe præstantior, ac prima quidem quam poeta nostro dignam judicaveris.

Textum exhibet longe emendatiorem, typis nitidissimis expressum, lacunam in Agamemnone supplet, in Choephoris incipit a v. 8. Scholia habet in omnes tragœdias (Stanleii Schol. A', ut diximus) adjectis ad calcem eorum brevibus quibusdam H. Stephani adnotationibus emendatoriis.

Canter. "Αἰσχυλοῦ τραγῳδίαὶ Ζ'. Æschyli tragœdiæ septem. In quibus præter infinita menda sublata, carminum ratio hactenus ignorata nunc primum proditur. Operâ Gul. Canteri Ultrajectini. Antwerp. ex officinâ Chr. Plantin. Archetypographi Regii. MDLXXX." 12mo vel potius 16mo.

Præmittitur ad Petrum Victorium epistola Græca nuncupatoria, cum Προλεγομένοις in Æschylum, in quibus se circa metra præcipuè studiosum fuisse testatur.

Nitida est hæc editio, et superioribus omnibus, præcipue in metrorum constitutione emendatior. Stanleio pro archetypo fuit, qui ab eâ in textu rarissimè discedit. Lacunam habet in Choephorarum initio, sed priores quinque versiculi suppleuntur in notis, brevissimis illis quidem, sed emendationes quasdam præclaras exhibentibus.

EDITIO STANLEIANA.

"Αἰσχυλοῦ τραγῳδίαὶ ἑπτὰ. Æschyli tragœdiæ septem cum Scholiis Græcis omnibus, deperditorum dramatum fragmentis, versione et commentario Thomæ Stanleii. Londini typis Jacobi Flesher: prostant verò apud Cornelium Bee sub insignibus regalibus in vico vulgò dicto Little Britain, MDCLXIII." Fol. Dedicatione carent omnia quæ inspexi hujus anni exemplaria, sed repetitæ sunt anno insequente apud Jo. Hart plagulæ initiales ad finem saltem Promethei, prioribus vel consultò vel fortuitò incendio absumptis, quod et editionis totius exemplaribus nondum venditis postea contigit in memorabili illo incendio Londinensi anno 1666.

Multa quidem in versione Latinâ inter imprimendum a Stanleio videntur fuisse mutata, nam e tribus, quæ mihi pervolvere contigit, exemplaribus, nullum cum altero convenit. Quæ anno 1664. apud Joh. Hart prodierunt, plagulas habent singulas, ad finem usque Promethei, ita ab editione prioris anni discrepantes, ut nihil dubii sit quin fuerint iterum typis mandatæ. Sed et ipsa editio anni 1663. notabilem habet discrepantiam, quamvis non adeo insignem, ut non interventu forté auctoris inter imprimendum acciderit. Numeri scilicet marginales singulis versibus Choricis in Prometheo, v. 866. sqq. in altero exemplari anni 1663. præponuntur, in altero non item. In versione v. 867. ubi *cluere* est in altero exemplari, in altero est *audire*; v. 891. in altero *cerdoni*, in altero est *pauperi*; v. 895. in altero est *cupiam*, in altero *cuiquam*; v. 908. 909. in altero est *mente* pervicaci (sit) *tales* (enim) *nubere*, in altero, *mente* *pervicaci* *quales* *nubere*. Atque hoc nobis specimen sufficiat, quo demonstramus secundum hoc exemplar auctoris *δεντρέπαις φροντισίω* emendatum esse, omnes enim mutationes in melius factæ sunt. In exemplaribus anni 1664, quæ, ut dixi, plagulas initiales saltem ad finem Promethei denuo impressas habent, additur dedicatio, quam in editionibus anni 1663. mihi videre non contigit.

“ D. HENRICO PUCKERING

(ALIAS NEWTONO)

EQUITI AC BARONETTO.

Vir Illustrissime,

Tuis jam prodeat auspiciis Tragicorum antiquissimus; ut illum *φάλλελλης* pro meritis potuerint *nocturnâ* *versare manu*, *versare diurnâ*. Est quidem Homero tam dignitate quam ætate proximus; grandiloquus, sed casti-

gaté et quasi ad pondus: Cothurni auctor primus, sed et perfectissimus; qui characteris tragici majestatem cæteris præripuit. Pollet etiam tacita quadam, Pythagoricæ affini, sapientia. Patrocinio hic prodeat tuo: Cuiam potius donetur Æschylus, qui et pugnans pro patriâ, utramque Palladis laurum, pariter atque fecisti ipse, reportavit? Cuiam potius ego donem, qui necessitudinis officio, quod maximæ mihi duco gloriæ, Tibi devinctus sim? Cætera in me beneficia commemorare supersedeo; lubenter præstas, non lubenter audis: neque est quod negotiis Te districtum publicis diutius interpellem. Perge, Vir Illustrissime, virtutibus tuis *θρόνῳ* patriæ rependere; perge etiam amare,

Tui observantissimum,

THOMAM STANLEIUM."

Sequitur deinde Præfatio.

" LECTORI.

ÆSCHYLI tragœdias præ manibus habes, cæterasque ejus relliquias, quæ invidiam temporis evaserunt; ulterius vero ne tende, obsecro, donec quid in hac editione præstitum sit, paucis præmoneam.

Primus omnium Aldus Manutius sex tragœdias (*Prometheum, Septem contra Thebas, Persas, Agamemnonem, Eumenides, et Supplices*;) publici juris fecit Venetiis anno 1518.

Post quem Adrianus Turnebus excudit, adjectis ad calcem variis aliquot lectionibus quas in aliis exemplaribus repererat, Parisiis anno 1552.

Eodem anno Venetiis Æschyli tragœdias septem (*Pro-*

metheum, Septem contra Thebas, Persas, Agamemnonem, Choephoras, Eumenides et Supplices) edidit Franciscus Robortellus: quibus suas, et Michaelis Sophiani conjecturas præmiserat. Edidit etiam in omnes tragœdias scholia ex antiquis exemplaribus collecta.

Haud multô post Æschyli tragœdiæ septem, omnes multô quam antea castigatiores, tum vero Agamemnon integra, quæ mutila et decurtata prius erat, Scholia itidem in easdem plurimis in locis locupleta et emendata, Petri Victorii curâ, prodierunt ex officinâ Hen. Stephani, qui observationes suas subjunxit, anno 1557.

Denique has septem tragœdias, infinitis mendis sublati, et carminum ratione tunc primûm proditas vulgavit Gulielmus Canterus Antverpiæ anno 1580.

Hactenus de editionibus Græcis. Quod ad interpretationem Latinam spectat, Æschyli tragœdias Latinitate donavit Joannes Sauromannus ex officinâ Oporini; si modo interpretatio dicenda est, in quâ vix ullibi reperiatur sensus; nemo qui legerit dicet secus. Prometheus postea Mattheus Garbitius, oratione solutâ, Septem-Thebanam stylo veteri Tragico Septimius Florens Christianus felicissimè reddidit; idem etiam eodem stylo Prometheus Desmotam reddiderat, ut et Josephus Scaliger Eumenides, cujus meminit in Varronem p. 111., neutra tamen, quod sciam, lucem vidit. Interpretationem Æschyli [aggrediebatur, quantum ex epistolâ ejus ad Johannem Oporinum Sophocli affixa conjicere est, Joachimus Camerarius] molitus est Gulielmus Canterus, prout in Prolegomenis monet; at cœpto defuit, morte, opinor, præventus. Æschylum etiam, post Victorium et Stephanum, edere et illustrare voluit vir incomparabilis Isaacus Casaubonus, ipso teste ad Strabonem paginis 18, et 104; sed vel nihil præstitit; vel quod præstiterat, non nisi magnâ rei literariæ jacturâ intercidit.

Hæc de aliorum editionibus, de nostra paucis accipe. Textum Æschyli Græcum è Canterianâ editione, Scholia e Victorianâ depromsimus; et ne quid desiderari posse videatur, reliquis cum Canterianâ collatis, Lectiones variantes, Epistolas, Præfationes, conjecturas et observationes omnium apposuimus. Ad hæc tragœdias priores cum duobus Codd. MSS. contulimus; quorum unus inter *κειμήλια* Barociana in bibliothecâ Oxoniensi conservatur; alterum e bibliotheca Arundelianâ communicavit magnus noster Seldenus. Prioris ope Scholiastem vulgarem in tres primas tragœdias locupletavimus; posterioris Scholiastem alium hactenus ineditum, exhibuimus: variantes itidem horum Codd. MSS. lectiones, illis quæ ex impressis depromptæ fuerant interseruimus. Carminis rationem, ubi Canteriana haud satis nobis probatur, restituimus; Fragmenta collegimus, omnia Latinè reddidimus, et commentariò illustravimus. Vale."

Hactenus de suâ editione Stanleius, quæ et pulcherrima est et præstantissima, prioribus longe ornator. Quid in eâ præstiterit pro suâ verecundiâ leviter tantum attigit. Primus autem versionem adjecit Latinam, et commentarium omnium laudibus meritò semper cumulatam, multâque et reconditâ doctrinâ refertissimum. Felicem quidem illam in syllabis perpendendis diligentiam, quæ hodie unicè in pretio est apud eos qui se aliqui esse volunt, non ita sectatus est, ut omnem scientiam in eâ exercendâ atque in fragmentis veterum atque obscurorum auctorum emendandis positam esse judicaret, neque tamen illam aut ignoravit, aut prorsus neglexit, sed inter doctrinæ subsidia habuit, nec unam quidem portiunculam pro tota excolendam sibi proposuit, nec ostentandi causa aliorum errores studiosè persecutus est. Non enim quicquid aliis detrachere potuisset sibi continuo additum existimavit, nec in malignam cavillationem viro liberali indignissimam unquam delapsus est. Æquum sci-

licet criticum agebat, qui neminem suis laudibus privare voluit, aut æqualium suorum famam malevolé ac tecté lædere. Igitur ad digladiationes istas criticas, quæ rem literariam dehonestant, nunquam descendit; in phrasibus ac sententiis expediendis, in antiquitate explicandâ, in poetæ, quem sibi edendum sumserat, mente atque consilio illustrando, in veterum vitâ, moribus, institutis describendis, satis largam sibi materiem invenit, quam nemo, nisi cum fructu consulat. Itaque labores ejus, ut par erat, magno doctorum consensu sunt approbati, ipseque inter æquales suos, non spernendos viros, magni semper habitus est, quorum quædam testimonia quæ secundæ Æschyli editioni, a Stanleio adornatæ, illustrandæ inserviant, ex ipsius MStis hic afferre in rem erit.

“ NOBILISSIMO VIRO TH. STANLEIO

Is. VOSSIUS

S. P.

Si quis me de proposito tuo in adornandâ novâ Æschyli editione certiore fecisset, vir nobilissime, utique non defuissem muneri meo, libentissimèque transmissem quæ habeo hujus tragici exemplaria, ac item illa quæ ex diversis alienis olim collegi Codicibus. Verum cum non eorum sequaris exemplum qui semper promittunt, et nunquam præstant, sed opus perfeceris priusquam ullus tui ad nos laboris sensus aut fama perveniret, ex animo doleo non potuisse me privato officio anticipare id quod publico contulisti beneficium, simulque molestiam eripere per appendicem præstandi id quod junctim et continenti operâ perficere potuisses. Quandoquidem tamen tibi libet istum exantlare laborem, non prætermittam simul ac ad meos fuero reversus, pleraque quæ habeo Æschyli exemplaria colligere et ad te

transmittere. Gaudebis opinor ubi videris tam multas tuas conjecturas auctoritate codicum firmari, multaue præterea alia loca, quæ nullum humanum ingenium valeat emendare, feliciter admodum exinde posse restitui. In Prometheo quatuor versus desiderari verum est, sed quod de *Χρηφόρων* initio significavit tibi Dom. Pearson, id malè intellectum, quippe in omnibus quos vidi MStis exemplaribus Agamemnonis et *Χρηφόρων* tragœdiæ in unam coaluere, deestque omnino et Agamemnonis finis et principium alterius tragœdiæ, quia nempe in illo codice unde reliqua exemplaria permanarunt unum et aliud forsàn folium perierat. Porro et si in aliis Poetarum Græciæ monumentis, quæ ut audio emendatiora luci tradere meditaris, nostra tibi prodesse possint scrinia, æque illa ac noster tibi patebit animus, et pro arbitrio utrisque frui licebit. Londini, 1664, Feb. 11."

"VIRO ILLUSTRISSIMO

D. ISAACO VOSSIO

THOMAS STANLEIUS

S.

Literas quas ad Sherburneum meum dedisti, ipse mecum communicavit, in quibus de Manilii sive Manlii ut tu statuis nomine, et sæculo in quo floruit docte sane et *κριτικώτατος* disseruisti. Illud autem imprimis mihi placet, quod in iis honorificam de me mentionem fecisti, quodque promissorum memor de depromptis ad Æschylum e vetustis exemplaribus variis lectionibus et scholiis nondum editis, ais te nisi impediissent infelicia et funesta tempora, mihi jamdudum transmissurum. Amplector hanc tuam humanitatem, et gratulor paci per quam liceat solvere quod

pollicitus es; expecto itaque, et noris velim hæc tua honoraria officia quibus me prosequeris pergrata semper esse et futura, eoque magis quo maturius ad manus meas pervenerint Æschyli editionem secundam jam molientis, quam spero (nam magnam partem prioris fatali metropoleas incendio consumptam, cum matre Thressa flammis me peperisse sentio) melioribus auspiciis te obstetricante, et auctiorem in lucem prodituram. Quin et quæcunque tua κειμήλια mihi commiseris, me optima fide restitutum recipio. Vale. XII Feb. 1670.

“ VIRO NOBILISSIMO ET DOCTISSIMO

THOMÆ STANLEIO

S. P. D.

JOANNES GEORGIUS GRÆVIUS.

Expectationem Æschyli tui magnam concitaverat Mericus Casaubonus sed postquam ille lucem adspexit, longe superavit spem et existimationem nostram. Nihil enim in hoc genere hâc ætate prodiit limatius et elegantius. Debent tibi quotquot literarum politiorum antiquæque sapientiæ studiis censentur tantum quantum exsolvendo non sunt. Nam et poetæ obscurissimi locis infinitis facem præluxisti, et plurimas quibus obsitus erat labes ei abstersisti, ne nunc dicam de interprete vetusto, quem princeps publicasti, cum magno rei literariæ fructu. Hinc simul ac scriptorem illum præstantissimum vidi et evolvi, te amare cœpi et magni facere, hujusque mei in te studii ac voluntatis interpretem

ad te ablegavi ante hos binoſ annos meum Hesiodum; sed eventum non respondiſſe meiſ votis ac voluntati non ita pridem ex doctiſſimi Merici literiſ cognovi; ad hunc enim per noſtroſ veſtroſque bibliopolaſ curari juſſeram fasciculum, in quem aliquot Heſiodi exempla erant con-
jecta, qui nescio quorum hominum perfidia interciderit. Nunc huic quæ inopino ſe dat, occaſioni ſerviendum exiſtimavi; nam cum ad voſ contendat juveniſ inſignis Johan-
neſ Cruciuſ, I. U. D. Abrahami Hoidani Theologiæ profeſſoriſ in Academia Lugduneniſ excellentiſſimi ac diſer-
tiſſimi ex filia nepoſ, qui te jam pridem colit et admiratur, coramque venerari deſiderat, literiſ etiam politionibuſ ſtre-
nuam diu navavit operam, et etiam nunc navat, ejuſ fidei commiſi aliud Heſiodi exemplar tibi tradendum, cui adjeci Luciani Pſeudoſophiſtam in quem animadverſionum et notarum nonnihil ſcripſeram. Erubeſcunt quidem hi li-
belli tuoſ ſubire oculoſ; ſed miſſi alio nomine non ſunt, quam ut editoriſ ſtudioſ cultumque quo te proſequitur, teſtatum faciam. Si prolixam etiam ejuſ voluntatem bene de præclaris artibuſ noſtriſ merendi tibi probaverint, func-
toſ ſe officio, et auſpicato jam in lucem prodiſſe putabunt. Sin vero et tuam benevolentiam ei promovere poterunt, tum vero non ſolum ſpe, ſed et votis majora conſequentur. In Homero recensendo nunc totuſ eram; ſed me retarda-
runt Elzevirii, qui tundendo effecerunt ut paſſuſ ſim mihi imponi opuſ recenſendi Ciceroniſ, cujuſ editionem novam adornant. Id nunc ſtudeo, ne inemendatioſ ſit aliis quæ antehac prodierunt, et ut interpretum doctiſſimorum anno-
tationibuſ ornetur. Si eſſet antiquorum Mſtorum copia, forſan aliis prodiret melior et cultior. Voſ ex veteribuſ bibliotheciſ ſi quid poteſtiſ conferre, quod utriuſque auc-
toriſ, qui in ſua quiſque lingua princepſ eſt, editioni illuſ-
trandæ inſervire poſſit, et præclare de publicâ re literaria merebitiſ et laudeſ veſtræ pleno ore decantabuntur. Vale

vir nobilissime, et me, si mereor, ama. Trajecti ad Rhenum Non. Febr. 1669.

Extrait du Journal des Sçavans.

Æschyli Tragœdiæ septem cum Schol. Græcis, versione et commentario Tho. Stanleii, in fol. Londini. Il se trouve a Paris chez Fred. Leonard rue St. Jacques.

Il y a tres belles choses dans ce poete, et c'est un des anciens Tragiques qui a eu le plus de reputation parmy les Grecs. Toutes les Editions qui nous en avoient estoeint tres imparfaites. Celle-cy à esté faite avec beaucoup de soin, et de diligence ; et elle doit estre mise dans les bibliothèques ; les autres n'y peuvent pas faire figure.

Mericus Casaubonus in Dissertatione de nupera Homeri editione Hackiana, p. 168.

In exultationis et gratiarum actionis significatione usurpat (vocem sc. ὀλοθυγμός) vetus poeta tragicus, Æschylus, cujus præstantissimam editionem Londini curatam viro cl. D. Thomæ Stanleio debebit aliquando posteritas.

Atque hactenus de primæ Stanleianæ editionis testimoniis. Secundam autem cum moliretur, ad eamque satis amplam suppellectilem comparasset, annum agens ^{tricesi-} mum quartum magno cum literarum dispendio immaturâ morte præreptus est. Quem vero apparatus editionis secundæ jam instruxisset, eum nos in hac nostra editione protulimus. Ad singulas scilicet tragœdias, vitam ac fragmenta, commentarium suum æqua parte auxerat. Versionem item Latinam, e versione Casauboni ad marginem editionis Stephanianæ adscripta, in Choricis emendaverat, conjecturas adhibuerat nonnullas cum Casauboni tum Joannis Pearsoni Episcopi Cestriensis, quæ forte a Merico Casau-

bono vel a Pearsono cum ipso communicatæ sunt, et nonnullas aliorum hominum eruditorum parcius hic illic adnotatas. Sin aliqui fuerint qui Stanleium malæ fidei insimulent, quod has conjecturas non ubique ad veros auctores retulerit, næ isti ex suo apte ingenio potius quam æqua ac liberali mente de illo iudicium faciunt. An quis eum ita infima doctorum in plebe delituisse existimat, ita parum de *Æschylo*, de *Æliano*, de ipsa denique quanta quanta sit Græcorum philosophia meritum, ut misellam sibi gloriam unius atque alterius conjecturæ surreptione sibi quæreretur, ac non potius inter primores sui sæculi viros suis meritis ac doctrina enituisse? Quis non æquius iudicabit istiusmodi crimen ad incuriam, infirmitatem humanam, festinationem vel memoriæ lapsum, quam fraudem ac malam fidem referre. Præsertim cum Stanleius priusquam editionem secundam, ex qua hoc crimen maxima ex parte ei objicitur, aut in lucem protulisset, aut etiam præfatione qua subsidia sua doceret et suum cuique redderet, adornasset, morte præreptus est. Absit illud profecto, ut viris ingenio, humanitate, doctrina illustribus, post mortem calumniemur. Nec meum ita comparatum sit ingenium, ut aliquid ingenuis humaniorum artium ac literarum cultoribus detrahere studeam; cum vivis sine odio atque invidiâ ita versari velim, ut liberum atque ab iisdem studiis haud alienum decet, de mortuis silere malim, quam maledicere, atque ut vivis, ubi fert occasio, plaudere, ita SEPULTIS PARCERE.

Pauw. Editionem Stanleianam Hagæ Comitum anno MDCCXLV. duobus tomis forma quadrata repetiit Joannes Cornelius de Pauw., adjectis etiam suis, hoc est audacissimis, sæpe etiam inanissimis adnotationibus. Suam ipse sententiam, tanquam e cathedra, semper pronuntiat, Stanleio, Stephano, aliisque literarum principibus viris, se longe longeque præstantioribus, passim obloquitur, seipso,

ut mos est hominum imperitorum ac jactantium, unice delectatus; conjecturas tamen profert aliquando melioris frugi, quæ tamen an ipsius fuerint valde dubitari solet; plerumque infelicissime rem gerit, et vel maxime perspicua obscurat dum aliis oculatior videri cupit, Græcitatæ ac rei metricæ, quamvis Hephæstionem ediderit, juxta ignarissimus. Sed typorum nitori satis consuluit.

Repetita est etiam editio Stanleii, sine notis, Glascuæ anno 1746. forma quadrata minore ac 12mo.

Schutz. 1. Sequitur editio Schutziana quæ diversis annis in lucem prodiit. Vol. I. scilicet Halæ anno 1782. Vol. II. ibidem 1784. Vol. III. non nisi absolutis decem annis, anno scilicet 1794. ibidem est publici juris factum. Forma est 8va.

Satis magna sunt, quicquid aliqui dicant, hujus editionis merita, nec tamen ignoro quid illi objici possit, de quo mox libere dicturus sum. Editionem suam Heynio nuncupavit Schutz. Textum in tribus prioribus tragoediis maxime Brunckii auctoritate, qui illas ediderat, refinxit, Varietatem lectionis textui subjecit, et commentarium satis doctum et copiosum addidit, in quo loca fere omnia difficiliora Latine reddidit, multaque pulchre expedit. Tomo primo continetur Prometheus et Septem contra Thebas, secundo Persæ et Agamemnon, tertius habet tres reliquas tragoedias, commentario breviori instructas et minore quidem cura et diligentia, ut videtur, editas. Fragmenta, Scholia, Indices, et Lexicon Æschylum ab editore in præfatione primi voluminis promissa, nondum prodierunt.

Schutz. 2. Secundam Editionem, adjuncta interpretatione Latina et varietate lectionis in editt. Stanl. et Pors. sed nullo commentario instructam, duobus tomis 8vo. Halæ anno 1800. ipse protulit, post editionem majorem Porsoni, mox memorandam, quam sæpissime in textu secutus est.

Dolet quidem id crimen Schutzio objicere, a quo Stanleium nostrum vindicare volumus. Sed alia omnia in præfatione professus, aliorum emendationes tam sæpe in suum usum tacite convertit, ut malæ fidei manifesto reus sit habendus. In commentario editionis primæ, et in varietate Lectionis editionis secundæ multa sibi adsumit quam aliis erant tribuenda. Sed hoc omnibus notissimum est. Conjecturas quasdam, ex Stanleii MStis nunc demum a nobis editis, in suum usum eam tacite convertisse sæpius demonstravimus, simul fontem unde eas forte haurire poterit indicavimus. Adeat lector *Notas Variorum Criticas* in *Supplices* v. 213. atque indicem nostrum in *Notas Variorum*. Atque hæc quidem invitus, nec nisi ipsa veritate exigente, de viro cujus satis magna in *Æschylo* explicando ac restituendo sunt merita, adscripsi.

Pors. 1. “Αἱ τοῦ Αἰσχύλου τραγῳδίαί ἐπτά. *Et docuit magnamque loqui nitique cothurno.* Glascuæ in ædibus academicis excudebat Andreas Foulis Academiæ typographus. MDCCXCV.” Fol.

Editio sane splendida, typis pulcherrimis ac forma majuscula. Continet septem tragedias sine ulla præfatione vel varietate lectionis, at textu longe quam antea puriori. Hanc editionem e schedis Porsonianis quibus aliquis per malam fidem est abusus concinnatam fuisse satis notum est.

Pors. 2. Anno præcedente, nempe 1794., impressæ sunt, “*Æschyli tragiæ septem cum versione Latinâ,* Glascuæ excudebat Foulis MDCCXCIV.” 8vo. 2 Tom. Sed hæc editio annos duodecim delituit, nec nisi anno MDCCVI. titulo Oxoniis repetito, in lucem prodit: Textum habet Porsoni cura reformatum, sed non sæpe ab editione majore supra memorata discrepantem; locis autem ambiguis vel obscuris præponitur obeliscus, locis a Porsono restitutis

stellula. Horum numerus est 210, illorum 155*. Adjicitur versio Stanleii, sed seorsim impressa, ita tamen ut paginæ versionis textus paginis respondeant.

Both. "Æschyli dramata quæ supersunt, et deperditorum fragmenta Græce vel Latine, recensuit et brevi annotatione illustravit Fr. Henr. Bothe. Magdeburgensis. Lips. 1805."

Nullius pretii est hæc editio, quæ Botheum, non Æschylum exhibet, textu summa licentia ex mera editoris conjectura reficto, nulla Codicum aut Græcitatibus ratione habita, ac tantum in memorabile temeritatis exemplar proponi debet.

Nunc ad singulas nostri tragœdias seorsim editas, quibus in hac editione adornanda usi sumus, accedimus.

Garb. Prometheus cum versione Latina plane incondita et textu corrupto edidit Matth. Garbitius, apud Oporin. Basil. 1559. 12mo. eamque repetivit H. Steph. in delectu tragœdiarum 1567. 12mo. Quædam tamen habet Garbitius non spernenda in notis.

Giac. "Αἰσχύλου τραγῳδία Προμηθεὺς δεσμώτης, *Prometeo legato tragedia d' Eschilo* vulgarizzata e con anno-

* Scilicet, nisi me fefellit inter memorandum oculorum acies

* Pr. 22.	† Pr. 31.
S. Th. 24.	S. Th. 31.
Pe. 26.	Pe. 24.
Su. 38.	Su. 26.
Ag. 65.	Ag. 26.
Ch. 22.	Ch. 10.
Eum. 13.	Eum. 7.
<hr/> 210 <hr/>	<hr/> 155 <hr/>

unde conjicere est duas posteriores tragœdias minus accurate a summo viro pertractatas fuisse.

zione sub testo Greco illustrata in Roma MDCCLIV." Textum refert Stanleianum, versionem habet, luculentam sane, italicam, cum notis doctissimis Mich. Angel. Giacomelli, qui Cardinali Girolamo Colonnæ editionem suam dedicavit.

Morell. "Αἰσχύλου Προμηθεὺς δεσμώτης cum Stanleiana versione, Scholiis α, β (et γ ineditis) amplissimisque variorum notis, quibus suas adjecit, necnon Scholia de metro ac Anglicanam interpretationem T. Morell S. T. P. SS. R. et A. S. Londini MDCCLXXIII."

Textum exhibet Stanleianum; Variorum notas satis diligenter selectas, cum quibusdam ipsius, et interpretatione Anglicana, quæ tamen languidior est, et sine ullo incommodo abesse posset.

Brunck. "Æschyli tragiæ Prometheus, Persæ et Septem ad Thebas, Sophoclis Antigone et Euripidis Medea, ex optimis exemplaribus emendatæ. Argentorati ex officina Henrici Heitz Universitatis Typographi. MDCCLXXIX."

In textu emendando duo codices adhibuit Brunnckius, qui sunt nobis Colb. 1. 2. quorum hic A, ille B, Brunnckio dicitur, uti memoravimus. Notas subiecit maximam partem criticas, ad varietatem lectionis pertinentes, eruditas tamen. Brunnckium plerumque sequitur Schutz, 1. ut in edit. 2. Porsonum.

Burt. et Burg. Septem contra Thebas in tragiæarum defectu Pentalogia dicto edidit Joh. Bartonus Oxon. 1758. quæ editionem emendatiorum suisque notis instructam duobus tomis Oxonii 1779. 8vo. repetiit et eruditus ac Reverendus Vir Thomas Burgess nunc temporis Episcopus Menevensis. Varietatem lectionis in hanc fabulam e Codd. Med. Colb. 1. 2. Ask. A. B. C. D. et Cant. 1. cum Burtono communicavit Askevius. Textum Stanleii exhibet hæc editio, subjecta Varietate lectionis et notulis partim Variorum partim editoris. Ad finem Tomi secundi accedunt

observationes Th. Burgessii et lexicon breve additamentis ab ipso factis locupletatum.

Wakef. Eumenidas in Tragœdiarum delectu 2 Vol. 8vo. Lond. 1794. edidit Gilb. Wakefield. Multa in textu, suo more licenter, quædam docte, plura tamen infelicitè novavit. Notas adjecit satis eruditas, sed nimis festinanter scriptas, ut sunt Wakefieldiana fere omnia.

Herm. Æschyli Eumenidas, specimen novæ recensionis tragœdiarum Æschyli edidit Godfredus Hermannus, Professor Lipsiensis, Lips. 1799. 12mo. Merum textum a se recensitum continet, sine ulla lectionis varietate, notulis aut præfatione, editum.

Æschyli Sophoclis et Euripidis fragmenta edidit Jo. Meursius Lugd. Bat. 1619. Sententias insigniores inter Excerpta e poetis versione metrica donavit et notulis quibusdam instruxit H. Grotius.

Non prætereundæ sunt Æschyli versiones duæ, altera Anglicana satis animosa a R. Potter Londini anno 1779. edita, qui tamen Pauwio plus æquo favet; Gallica altera, eaque omnium quas novi interpretationum pulcherrima simul et doctissima, a F. J. G. De la Porte Du Theil facta, qui mentem Æschyli felicissime concepit et expressit. Eam itaque in poeta nostro illustrando sæpissime adhibui. Extat autem in nova editione Theatri Græcorum annis 1785, &c. Obiter moneo longe diversam esse hanc interpretationem ab illa, quam a Franc. Pompignan factam, sæpe, haud injuria, reprehendit Schutz. Ac dum hæc scribo in manus mihi venit editio ipsa Æschyli a Dutheilio concinnata quam prius frustra quæsiveram. Constat duobus tomis 8vo. Parisiis typis reip. anno 3. In præfatione hujus editionis queritur Dutheilii interpretationem suam, ipso absente typis mandatam, aliena, et sibi incognita manu, sæpe adeo fuisse mutatam ut eam vix ipse agnosceret.

Utrumque inter se conferendi occasionem nondum nacti

sumus, itaque iudicium nostrum, editioni nostræ textus *Æschyli* mox prodituræ reservamus.

Idem quoque in *Choricis Æschyli* a viro rei metricæ et Græcæ linguæ peritissimo Car. Burney anno 1809. Cantabrigiæ editis, facturi sumus. Cum enim quatuor tragædias e prelo prius emissemus, quam Burnei Tentamen editum fuisset, melius nobis visum est lautam hanc supellectilem in editionem integram reservare.

Eadem de causa prætermittenda sunt *Prometheus*, *Septem contra Thebas*, *Persæ*, annis 1810. 1812. 1815. Cantabrigiæ docte simul et pulchre a Car. Jac. Blomfield editæ.

Restat jam ut de commentatoribus in *Æschylum* pauca dicamus, e quibus præcipui sunt Abresch. et Heath. quorum hic cum Pauwio acerrime digladiatur, multaque ejus commenta refutat, raro tamen ipse multa affert quæ ad loca maxime difficilia enodanda inserviant. Non quod ei defuerit eruditio, sed quod ut infimis longe superior, summis tamen inferior fuerit. Minus quippe valuit ingenio quam doctrina. De illo altero Brunckium audiamus, qui ad *Sept. Th.* 623. merita ejus sic expressit “Abreschii in *Æschylum* animadversiones immensam phrasium, exemplorum, locorum similium aut dissimilium et citationum congeriem continent, sed parum critici acuminis, et nihil fere quod ad Poetæ textum emendandum faciat, plurimas etiam falsissimas interpretationes.”

Cf. quæ nos ibidem in eandem sententiam, sed paulo lenius diximus. Prodierunt autem Abreschii *Animadversiones in Æschylum* duobus tomis, 8vo. quorum prior *Medioburgi* anno 1743. alter *Zwollæ* anno 1763. editus est. Heathius autem *Notas suas in Tragicos* edidit Oxon. 1761. 4to.

In Persas quoque diatribas scripsit Siebelis anno 1794, qua sine magno literarum dispendio carere possumus.

Superest tantum ut alia quædam editionis nostræ subsidia indicemus.

Primo igitur in loco de Specimine Askeviano dicendum est, cujus hic est titulus.

“Novæ editionis Tragœdiarum Æschyli specimen, curante Antonio Askew M. B. Coll. Emman. apud Cantabrigienses haud ita pridem socio commensali: Lugd. Bat. 1746.” Continet paginas 12. præmissa dedicatione ad illustrem medicum Ric. Mead, archiatrum regium. Sequitur specimen ex Eumen. v. 567—597. decerptum, textum et versionem Stanleianam exhibens cum Scholiis textui subjectis. Accedunt deinde notæ Variorum copiosissimæ, quas excipiunt ipsius Askevii notæ seorsim editæ, inter quas pulcherrima est emendatio v. 590. ubi pro *οὐν* reponitur *ὀνπαρῶν* (sed ne sic quidem versui satisfactum est) cujus gratiâ hos versus in specimen editionis selectos arbitror, nam in cæteris ejus animadversionibus nihil est memoratu dignum. Postremam paginam occupant hic describendæ conditiones.

“1. Hæc editio chartæ optimæ imprimetur, et typis novis Græcis opera celeberrimi artificis Gulielmî Caslon sculptis, quales adhibiti sunt novæ editioni Plutarchi libelli de Iside et Osiride a Cl. Squire curatæ.

2. Absolvetur tribus quartæ formæ voluminibus.

3. Sumtus in typos Græcos et Latinos, item in chartam faciendi, et in corrigendi curam (opera enim dabitur ut prodeat liber quam potest emendatissimus) tot erunt et tanti, ut minoris constare quam duobus nummis aureis Anglicanis, quos vernaculo sermone appellamus GUINEAS, nequeat.

4. Ob intercedentia quædam negotia fieri nequit, ut

impressionem ejus libri e continenti nunc ordiamur. Quod quando fiet, significabimus publicis nuntiis. Interim pecuniam non accipiemus, antequam tertium volumen sub prelo revera sudet.

5. Interea temporis, donec ordiamur ipsam libri impressionem, rogamus eos, qui desiderio ejus tenentur, ut nomina sua Librario, quem quisque velit, suo dent; qui porro ad Joh. Arnold Langerak, Leidensem, Gulielmum Thurlbourn Cantabrigiensem, aut Joh. Whiston, aut Carolum Bathurst, Londinenses Librarios, curet. Plura enim non imprimentur exemplaria, quam subscriptores erunt, quorum nomina præfigentur.

6. Exstabunt in hac editione observationes ad Æschylum omnes, antea editæ, Turnebi, Robortelli, Sophiani, H. Stephani, Gul. Canteri, Stanleii, Arnaudi, Abreschii, et Pauwii, et ineditæ hactenus Aurati, Jacobi, Jos. Scaligeri, Grotii, Falkenburgii, Is. Casauboni, Bourdelotii, Pearsonii, Is. Vossii, Stanleii, Spanhemii, et aliorum doctorum viro-
rum, deinde collatio triginta et quinque codicum Manuscriptorum Æschyli, Index porro rerum et verborum, Notæ tandem Editoris, et ejusdem liber de metro Græco tragico."

En *προσῶπον τηλαυγές*, ac, si nummos spectes Anglicanos "quos vernaculo sermone appellamus GUINEAS" vere aureum. Ex his autem, quæ sexto loco commemorat Askevius, subsidii, longè majori parte, ac tantum non omnibus nos etiam usi sumus. Nam quod ingentem Codicum vim ab Askevio memoratam attinet, vereor ut eorum collatio in tribus prioribus fabulis multo plus lucis afferre potuisset quam nunc habemus. Quicunque enim sunt antiquitate vel fide spectatissimi, excepto Veneto illo præstantissimo nondum collato, et si qui in Hispaniâ delitescant, eorum lectiones in hanc nostram editionem contulimus. Qui sunt

serioris sæculi easdem lectiones sæpe referunt, ab eodem scilicet archetypo transcriptas. Hinc inter Codices a nobis adhibitos Guelph. et Ven. 1. *tantum non semper* consentiunt. Quod autem ad priorum editorum observationes pertinet, eas nos omnes summâ fide edidimus. Ad ineditas quod spectat, magnam quidem segetem promittit Askevius, quam tamen haud adeo uberem fuisse mihi persuasissimum est. Nihil enim amplectebantur nisi emendationes ad loca quædam haud ita multa, atque exceptis Grotii, Falkenburgii, et Spanhemii quæcumque fuerint, conjecturis, jam erant a Stanleio in curis secundis occupatæ. Qua de re jam antea diximus in præfatiuncula nostra primo volumini præmissa. Sed ne quis hoc in dubium vocet, quod Askevius in suum ex Needhami exemplari transtulit, lectoris judicio permittimus. Hæc igitur Needhamus et post eum Askevius.

“*Casaub. et Cas.* Conjecturæ quædam desumptæ ex margine libri quo continetur Agamemnon cum versione et notis marginalibus sane multis ad Grammaticam præcipuè spectantibus Isaaco Casaubono adscriptis sed tanto viro nequaquam dignis, quem Lutetiæ ad me transmisit Johannes de Burigny.”

“*Jacob. et Jac. Pearson. et Pears. Rawl. et Rawl.* Conjecturæ quædam desumptæ e margine libri per H. Stephanum impressi, quæ, ut plurimum, ut videtur, ab Henrico Jacob Collegii Mertonensis olim socio, et clariss. Io. Pearsono episcopo Cestriensi profluxerunt; quem mihi mutuo dedit Tho. Rawlinson RSS. olim fuit Th. Stanleii ut manus ejus abunde testatur. Vid. ejus notam in Agam. p. 789. C. (v. 214.) et Ant. Wood Athen. Oxon. Vol. 2. Col. 160. (Col. 158. seq.)”

Ex his prior liber, nempe *Casaub. et Cas.*, est ille cujus specimen didit Vauvilliers in Notitia et Excerptis Codicum Parisiensium Tom. I. p. 324. Alter autem, *Jacob. et Jac.*

etc., nunc est inter codices Bibliothecæ Cantabrigiæ D. IV. 38. nomenque Is. Casauboni in titulo sibi præfert, et passim ipsius et Pearsoni manu notatur, interdum etiam alia, quam non Stanleii sed Henrici Jacob. fuisse crediderim. Certe ductus literarum a manu Stanleii, mihi ex octo ejus voluminibus MStis satis cognita, abhorret, neque nomen ejus ullibi deprehendere potui. De Spanhemii, et Falkenburgii emendationibus nihil habeo, quod dicam, sed cur cæteris uberiores judicentur causam video nullam. Quas emendationes Grotii commemorat Askevius, eæ videntur esse Casauboni a Grotio ad marginem forte libri sui adscriptæ, semper enim *Cas.* et *Gro.* consentiunt. Obiter autem monendum est, librum illum *Cas.* in Bibliothecâ Parisiensi a Vauvillerio memoratum, non ipsius autographum habendum esse, sed tantum codicem, a quodam ejus auditore descriptum, notisque ac variis lectionibus cum Casauboni tum aliorum teste Vauvillerio partim bonæ frugi, sæpius plane puerilibus instructum. Ipse autem liber quo Casaubonus in prælectionibus suis usus est videtur fuisse alter ille modo memoratus *.

* Hæc cum scripsissem, venit mihi in manus responsio Boissonadi, ad amicum doctum, qui ad illum literas super hac re dedisset, hortatu summi atque amicissimi viri Samuelis Parr. Hæc conjecturas nostras plane confirmat, et crimen nimis temere Stanleio objectum manifeste refutat. Sunt igitur hujusmodi.

“ Demum transeo ad *Æschylea* de quibus me consulit tuis verbis vir reverendissimus Dr. Parrius. Codex fuit olim Puteanus, nempe Jac. Puteani, Cl. fil. Vauvillerius in Notitiis MStor. p. 326. T. 1. hunc hominem Gallice vocat *Jacques Pitou*: saltem scribere debuit *Pithou*. Sed Puteanus est *Du Puy*, non *Pithou*. *Pithou* Latine dicitur *Pithœus*. Et hæc erat Vauvillerii eruditio literaria, qui in Notitiis T. 1. p. 300. de *Corinthio Gregorio* verba faciens, *Koenianam* editionem ne fando quidem audierat. Quæ de hoc codice scribit Vauvillerius longiora sunt quam ut facile

Atque hæc quidem de Askevio ejusque suppellectili; pauca tamen adhuc memoranda sunt subsidia quibus non-nihil adjuti sumus.

facile possint hic describi. Faehsii descriptio p. xxiv. codicis Casauboniani sumpta est ex impresso catalogo Bibliothecæ Regiæ ἀπολέγει. Post redemptus est, Faehsius omisit vel typographus: erat tum illius possessor. Post Theologus verba hæc scripsit quid sibi velint nescio. Forte et hic perierunt verba, Catalogi impressi auctor, vel alia in hunc sensum. Vauvillierius p. 324. describens notam quandam titulo codicis adpictam eo modo effert, *observationibus eruditissimis*, ipsa nota, quam ipse vidi, et nunc etiam video habet *observationibus erud.* Sed hoc est levissimum. Codex duarum manuum vestigia fert manifesta. Utraque videtur antiquior anno 1663. quo publica facta est Stanleiana editio. Nitidior dicitur Vauvillierio esse Casauboni, altera forte Jac. Puteani. Verba quæ leguntur p. 96. "absolvit Ia. Casaub. 5 Cal. Mart. 1610." non statim nota dirimunt. Vidi manum indubiam Casauboni, et nullo modo illi similem reperi, quæ in hoc codice nitidior est, et Casauboni esse dicitur; similior esset alteri quam Puteani Vauvillierius esse putat. Notarum puerilis plerumque futilitas et quas nunquam Casaubonus ille potuisset publici juris facere, mihi suspicionem injicit fuisse descriptam hanc fabulam ab auditore aliquo Casauboni et "absolvit Casaubonus" sic intelligere deberi, absolvit *interpretationem* fabulæ, non autem descriptionem. Cæterum parum huic opinioni tribuô, nam vix credo circa annum 1610. Casaubonum adhuc Professoris munere fungi. Quicquid sit, si manus Casauboni altera duarum est, crediderim Casaubonianam esse, quæ est pulchra minus, lectu difficilior, atramento atro magis usa, et circa notas tantum et appendices versata. Altera nitidior quæ textum, versionem interlinearem, et marginales annotatiunculas fecit, vix Casauboni esse potest, cum indidem scripserit *ex emendatione Casauboni, ex Casaubono* etc. Tibi notas omnes hujus codicis describere res esset infiniti laboris, et non mei quod nunc fere nullum est, etii. Faehsius paucissima tantum excerptis. Vauvillierius non dicit Stanleium Casaubonianas notas suas fecisse. Miratur quidem prodigiosum multis locis consensum, sed tamen Stanleium furem fuisse non pronunciat. "Cette conformité," inquit ille, "qu'on remarque en un grand nombre d'articles ne suffit pas néanmoins pour faire prononcer un plagiat: deux hommes tels que Casaubon et Stanley ont dû nécessairement se recontrer quelquefois; et si Stanley eut connu le Manuscrit

Usi sumus editione Aldina e bibliotheca Academiae Cantabrigiensi in qua multa dicitur annotasse vir doctus. Is qui fuerit non liquet sed lectiones ejus fere tantummodo sunt emendationes e textu Turnebiano margini adscriptæ, et quantum ex colore atramenti conjicere est, fere ad natales editionis Turnebianæ referendæ. Idque mihi magis probabile videtur, quod nec Stephani nec Canteri lectiones memorentur, quæ vix aliquis, si jam editæ essent, prætermisisset.

In eadem bibliothecâ est Æschylus Canteri, magni Bentleii manu notatus, sed paucissimas emendationes, ad plurimum sex, continet. Paucas item conjecturas e Museo Britannico nacti sumus, ad marginem edit Pauwii Th. Tyrwhitti manu exaratas. Varias etiam lectiones ex edit. Glascuensi 1746. cujus ad marginem annotatæ erant a Musgravio, mecum benigne communicavit Joan. Mitford, qui in venditione bibliothecæ Porsonianæ librum istum emerat. Habet etiam lectiones ex codice MSto ad marginem edit, Canterianæ Emerici Bigotii manu descriptas. Sed has lectiones non nisi impressis septem Tragœdiis nactus sum, itaque editioni nostræ alteri reservantur.

Apud externos plurimum debeo humanitati viri amicissimi A. Merian I. U. D. qui mihi amicitiam summi viri Joannis Mulleri, bibliothecæ Augustæ Vindebonensi nuper præpositi conciliavit, codicum Venetorum collationem ab Abbatu Morellio factam mecum communicavit, et ab amico suo doctissimo I. D. La Roche, Basiliensi impetravit ut indicem verborum absolutissimum in textum Stanleianum, meam in gratiam conficeret.

nuscrit de Casaubon, il en eut profité plus souvent," et inferius p. 338. "ce que confirme je crois, ce que j'ai dit qu'il ne paroit pas avoir connu le MS. de Casaubon."

His itaque subsidiis fretus, unum hoc studui ut Varie-
tatem lectionis e codicibus atque editionibus supra memo-
ratis collectam dilucide proponerem: editorum ante Stan-
leium notas integras suis locis insererem; cæterorum post
Stanleium cum editorum tum emendatorum, aut integras,
aut si forte aliquando pressiores, suis tamen verbis ut plu-
rimum servatis exhiberem; quicquid denique ad verborum
crisin et rem metricam spectaret ad notas Variorum Criticas
referrem: quæ ad poetam explicandum pertinerent in no-
tis Variorum Philologis colligerem, suum cuique referens,
ut quid singulis deberetur lector intelligeret, et cum nos-
tram tum aliorum sententiam ita propositam haberet, ut in
eligendo, suo ipsius uteretur iudicio. Denique quicquid
feci, id fide ac diligentia, sine asperitate ac sine superbiâ
aut odio factum volui; quicquid indocte insciteve fecerim,
L. B., humanæ infirmitatis memor, hoc mihi ignoscas oro;
si quid melioris frugi repereris, laboribus nostris frui, ac
Vale *.

Dabam e museo meo
Salopiæ xv. Kal. Jun.
A. S. MDCCCXV.

* Postquam hanc præfationem typis mandaveram, ipse Casauboni co-
dicem Parisiis inspexi. Ac primo quidem neutram manum Casauboni
esse credidi. Sed cum alia ejus scripta indubiæ fidei ibidem evolvissem
duplici ac plane diverso caractere eum in scribendo usum fuisse repperi.
Atque in librum ejusdem Bibliothecæ No. 8451. incidi, cum hoc, de quo
agitur, plane gemellum. Continet vero Aristophanis Equites et quædam
ex Anthologia a Casaubono descripta, cum versione interlineari ac notu-
lis manu quidem pulchriori quam qua festinanter uti solebat vir magnus
exaratis, sed huic tam simili ut ovum non sit ovo similis.

ÆSCHYLI

VITA, CATALOGUS DRAMATUM,

FRAGMENTA:

CUM

NOTIS VIRI ILLUSTRIS

THOMÆ STANLEII

ET

ACCESSIONIBUS AMPLISSIMIS

AD FIDEM AUTOGRAPHI MS, NUNC PRIMUM EDITIS,

A

ΒΙΟΣ ΑΙΣΧΥΛΟΥ.

ΑΙΣΧΥΛΟΣ ὁ Τραγικός, γένος μὲν ἦν Ἀθηναῖος, Ἐλευσίνιος τὸν δῆμον, υἱὸς Εὐφορίωνος, Κυναιγεῖρα ἀδελφὸς καὶ Ἀμεινίου, ἐξ εὐπατριδῶν τὴν φύσιν ἔχων· νέος δὲ ἤρξατο τῶν τραγωδιῶν, καὶ πολὺ τοὺς πρὸ αὐτῆ ὑπερῆρε κατὰ τὴν ποιήσιν, καὶ τὴν διάθεσιν τῆς σκηνῆς, τὴν τε λαμπρότητα τῆς χορηγίας, καὶ τὴν σκευὴν τῶν ὑποκριτῶν, τὴν τε τῆ χορᾶ σεμνότητα, ὡς καὶ Ἀρισοφάνης φησὶν,

Ἄλλ' ὦ πρῶτος τῶν Ἑλλήνων πουργάσας ῥήματα σεμνὰ,
Καὶ κοσμήσας τραγικὸν λῆρον.—

Συτεχρόνισε δὲ Πινδάρῳ, γεγονὼς κατὰ τὴν τεσσαρακοσὴν Ὀλυμπιάδα. γενναῖον δὲ φασιν αὐτὸν, καὶ μετασχεῖν τῆς ἐν Μαραθῶνι μάχης σὺν τῷ ἀδελφῷ Κυναιγεῖρῳ, τῆς τε ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχίας, σὺν τῷ νεωτέρῳ ἀδελφῷ Ἀμεινίᾳ, καὶ τῆς ἐν Πλαταιαῖς πεζομαχίας. κατὰ δὲ τὴν σύνθεσιν τῆς ποιήσεως ζηλοῖ τὸ ἀδρὸν αἰεὶ καὶ ὑπέρογκον, ὀνοματοποιῶν τε καὶ ἐπιθέτοις, ἔτι δὲ καὶ μεταφοραῖς, καὶ πᾶσι τοῖς δυναμένοις ὄγκον τῇ φράσει περιθεῖναι, χρώμενος. αἱ τε διαθέσεις τῶν δραμάτων ἢ πολλὰς αὐτῷ περιπετείας καὶ πλοκάς ἔχουσιν, ὡς παρὰ τοῖς νεωτέροις. μόνον γὰρ σπουδάζει τὸ βάρος περιθεῖναι τοῖς προσώποις, ἀρχαῖον εἶναι κρίνων τετὶ τὸ μέρος, μεγαλοπρεπές τε καὶ ἡρωϊκόν· τὸ δὲ πανῆργον, κομψοπρεπές τε καὶ γνωμολογικόν, ἀλλότριον τῆς τραγωδίας ἡγόμενος. ὥς ἐκ τὸ πλεονάζειν τῷ βάρει τῶν προσώπων, κωμωδεῖται παρὰ Ἀρισοφάνους· ἐν μὲν γὰρ τῇ Νίῳβῃ, ἕως τρίτης

ἡμέρας ἐπικαθημένη τῷ τάφῳ τῶν παιδῶν, οὐδὲν φθέγγεται ἐγκεκαλυμμένη· ἐν δὲ δὴ τοῖς Ἑκτορος λύτροις Ἀχιλλεὺς ὁμοίως ἐγκεκαλυμμένος ἔφθέγγεται, πλὴν ἐν ἀρχαῖς ὀλίγα πρὸς Ἑρμῆν ἀμοιβαῖα. διὸ ἐκλογαὶ μὲν παρ' αὐτῷ τῇ κατασκευῇ διαφέρεισαι πάμπολλαι ἂν εὐρεθεῖεν· γινώμαι δὲ ἢ συμπάθειαι, ἢ ἄλλο τι τῶν δυναμένων εἰς δάκρυα ἀγαγεῖν, ἢ πάνυ. ταῖς τε γὰρ ὄψεσι καὶ τοῖς μύθοις πρὸς ἐκπληξιν τερατώδη μᾶλλον ἢ πρὸς ἀπάτην κέχρηται. ἀπῆρε δὲ ὡς Ἱέρωνα τὸν Σικελίας τύραννον, κατὰ τινας μὲν, ὡς ὑπὸ Ἀθηναίων κατασπουδασθεὶς, καὶ ἡσσηθεὶς νέω ὄντι τῷ Σοφοκλεῖ· κατὰ δὲ ἐνίεας, ἐν τῷ εἰς τὰς ἐν Μαραθῶνι τεθνηκότας ἐλεγείῳ ἡσσηθεὶς Σιμωνίδῃ· τὸ γὰρ ἐλεγεῖον πολὺ τῆς περὶ τὸ συμπαθὲς λεπτότητος μετέχειν θέλει, ὃ τῷ Αἰσχύλῳ, ὡς ἔφαμεν, ἐστὶν ἀλλότριον. τινὲς δὲ φασιν, ἐν τῇ ἐπιδείξει τῶν Εὐμενίδων σποράδην εἰσαγαγόντα τὸν χορὸν, τοσοῦτον ἐκπληῆσαι τὸν δῆμον, ὥς τε τὰ μὲν νήπια ἐκψύξαι, τὰ δὲ ἔμβρυα ἐξαμβλωθῆναι.

Ἐλθὼν τοίνυν εἰς Σικελίαν, Ἱέρωνος τότε τὴν Αἴτην κτίζοντος, ἐπεδείξατο τὰς Αἴτνας, οἰωνιζόμενος βίον ἀγαθὸν τοῖς συνοικῆσι τὴν πόλιν. καὶ σφόδρα τῷ τυράννῳ Ἱέρωνι καὶ τοῖς Γελώοις τιμηθεὶς, ἐπιζήσας τρίτον ἔτος, ὦν ἐτῶν πέντε πρὸς τοῖς ἐξήκοντα, τῆτον ἐτελεύτα τὸν τρόπον. αἰετὸς χελώνην ἀρπάσας, ὡς ἐγκρατὴς γενέσθαι τῆς ἀργας οὐκ ἴσχυεν, ἀφίησι κατὰ πετρῶν αὐτὴν, συνθλάσων τὸ δέρμα. ἡ δὲ ἐνεχθεῖσα κατὰ τῷ ποιητῷ, φονεύει αὐτόν. χρησμός δὲ ἦν αὐτῷ δοθεὶς ἕτως, Οὐράνιον σε βέλος κατακτανεῖ. ἀποθανόντα δὲ Γελῶοι πολυτελῶς ἐν τοῖς δημοσίοις μνήμασι θάψαντες, ἐτίμησαν μεγαλοπρεπῶς, ἐπιγράψαντες ἕτως,

Αἰσχύλον Εὐφορίωνος Ἀθηναῖον τόδε κεύθει

Μνήμα καταφθίμενον πυροφόροιο Γέλας.

Ἄλκην δ' εὐδόκιμον Μαραθῶνιον ἄλσος ἂν εἴποι.

Καὶ βαθυχαίτηεις Μῆδος ἐπιστάμενος.

Εἰς τὸ μνημα δὲ φοιτῶντες ὅσοις ἐν τραγωδίαις ἦν ὁ βίος, ἐπηγιζόν τε καὶ τὰ δράματα ὑπεκρίνοντο. Ἀθηναῖοι δὲ τοσοῦτον ἠγάπησαν Αἰσχύλον, ὥς ψηφίσασθαι μετὰ θάνατον αὐτῷ, τὸν βελόμενον διδάσκειν τὰ Αἰσχύλου, χρυσὸν λαμβάνειν. ἰβίωσε δὲ ἐξήκοντα καὶ τρία ἔτη, ἐν οἷς ἐποίησε δράματα ἑβδομήκοντα, καὶ ἐπὶ τέτοις σατυρικὰ ἀμφὶ τὰ πέντε. νίκας δὲ τὰς πᾶσας εἵληφε τρεῖςκαίδεκα· οὐκ ὀλίγας δὲ καὶ μετὰ τελευτὴν νίκας ἀπηνέγκατο.

VITA ÆSCHYLI.

ÆSCHYLUS Tragicus genere Atheniensis fuit, pago Eleusinius, filius Euphorionis, Cynægiri et Aminiaë frater, nobili oriundus familia. Tragœdias scribere admodum juvenis instituit; atque eos qui præcesserunt tam poesi, quam scenæ dispositione, apparatus splendore, histrionum ornatu, chorique gravitate longè supereminuit. Unde Aristophanes,

*Sed tu princeps o Græcorum tumida ampullate Camæna,
Et decus addens Tragicis næn Is.—*

Coætaneus erat Pindaro, natus Olympiade quadragesima. Mag-
nanimū fuisse aiunt, et prælio ad Marathonem una cum fratre
Cynægiri interfuisse, ut et pugnaë navali ad Salaminem cum
juniori fratre Aminia, et pedestri ad Plataeas. Porro quoad
poesin magnum ubique et sublime affectat, onomatopœiis et
epithetis metaphorisque, et omni quod stylo pondus addere
posset, usus. Dispositiones dramatum suorum non multas
peripetias et implexus habent, sicut fit apud recentiores. Sub-
limitati enim et tumori studet, antiquam esse censens hanc
partem: at vafrum, elegans et sententiosum, a Tragœdia alienum.
Itaque quod affectata personarum gravitate abundet, Comice ab
Aristophane perstringitur. Quippe in Tragœdia quæ *Niobe* in-
scribitur, ipsa Niobe usque ad diem tertium obnupto vultu
sepulchro liberorum insidens nihil loquitur. Quinetiam in
Hectoris Lutræ Achilles similiter opertus nihil effatur, præter
pauca quædam sub initio alternatim ad Mercurium. Quo fit, ut
eclogæ apud eum forma differentes reperiantur plurimæ; sen-
tentiaë vero, sympathiaë, vel aliud quicquam quod lacrymas
eliciat, prorsus nullæ. Etenim spectaculis et fabulis magis ad
prodigiosum stuporem commovendum quam ad deceptionem
est usus. Ad Hieronem Siciliaë Tyrannum se contulit, secundum

quosdam, quod ab Atheniensibus posthabitus, et a Sophocle admodum juvene victus fuerit: at secundum alios, quod a Simonide Elegiaco quodam carmine in eos qui ad Marathonem occubuerant superatus. Elegia enim tenuitate quadam ad commiserationem commovendam apta gaudet, a quo Æschyli stylus, ut diximus, longe abest. Referunt nonnulli quod dum exhibuerit Eumenidas, tumultuose ingrediente choro, ita perculsum terrore populum, ut infanti deliquium, gravidæ abortum paterentur.

Siciliam adveniens quo tempore Hieron Ætnam conderet, *Ætnas* Tragœdiam exhibuit, vitam felicem urbem incolentibus auspicatus. Multumque ab Hierone tyranno et Geloïs in honore habitus, cum tres annos ibi egerat, sexaginta quinque natus, in hunc modum obiit. Aquila arrepta testudine, cum prædæ compos fieri non potuerit, in saxa demisit, quo concham effringeret: quæ Poetæ capiti illisa eum interfecit. Quippe oraculum ei hoc datum fuit, *Te telum caeleste neci dabit*. Mortuum Geloï sumptuose inter publica monumenta sepelientes magnifice honorarunt, hoc inscribentes Epitaphium,

*Euphorione patre et patria Æschylus ortus Athenis
Mortuus ad lati conditur arva Gelæ,
Virtutis specimen, Marathonie campe, fateris,
Atque experte tuo, Mede comate, malo.*

Ad sepulchrum ventitantes quotquot Tragœdiis operam pavarunt, parentabant et Dramata egerunt. Tanto vero in pretio habuerunt Æschylum Athenienses, ut etiam post mortem ejus decretum ferrent, quod quicumque Æschyli Fabulas docere vellet, choro donaretur. Vixit autem sexaginta tres annos, Dramata sexaginta sex composuit, et præter hæc Satyricæ circiter quinque. Victorias tredecim obtinuit, nec paucas post mortem adeptus est.

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ ΕΙΣ ΑΙΣΧΥΛΟΝ.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

Ὁ τραγικὸν φώνημα καὶ ὀκρυόεσσαν αἰοδὴν
Πυργώσας σιβαρῇ πρῶτος ἐν εὐεπίῃ,
Αἰσχύλος Εὐφορίωνος, Ἐλευσινίης ἐκὰς αἴης
Κεῖται, κυδαίνων σήματι Θρινακίην,

ΑΔΗΛΟΥ ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΥΤΟΝ.

Αἰσχύλον ἥδε λέγει ταφίῃ λίθος ἐνθάδε κεῖσθαι
Τὸν μέγαν, οἰκείης τῇλ' ἀπὸ Κεκροπίης,
Λευκὰ Γέλας Σικελοῖο παρ' ὕδατα. τίς φθόνος ἀζῶν
Θησείδας ἀγαθῶν ἔγκοτος αἰὲν ἔχει;

ΔΙΟΣΚΟΡΙΔΟΥ ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΥΤΟΝ.

Θέσπιδος εὖρεμα τῷτο· τὰ δ' ἀγροῖῳται αἶν' ὕλαν
ΠΑίγνια, καὶ κόμης τῆςδε τελειότερης
Αἰσχύλος ἐψύχωσε, νοήσιμα * εἰα χαράξας
Γράμματα, χειμάρρῳ δ' οἷα καταρδόμενα.
Καὶ τὰ κατὰ σκηνὴν μετεκαίνισεν. ὦ ζόμα πάντων
Δεξιὸν ἀρχαίων, ἥσθ' αἱ τις ἱμιθέων.

EPIGRAMMATA IN ÆSCHYLUM.

ANTIPATRI.

Anthol. III. Tit. VI.

Ille cothurnatæ fastigia turgida Musæ
Fermentans crudo primulus eloquio
Æschylus Euphorione satus procul Atthide terra
Servat honestatam funere Trinacriam.

INCERTI IN EUNDEM.

Ibid.

Æschylus hic magnus situs est (titulo urna loquaci
Hæc monet) a patria Cecropis urbe procul
Quem vicina Gelæ præterfluit unda Sicani.
Atticus en cives livor in egregios!

DIOSCORIDIS.

Invenit Thespis, per silvam evexit agrestem
Æschylus hos lusus pellepidosque jocos,
Gratum spectanti modulatus et utile carmen,
Quod rapido veluti flumine jure ruit.
Instituitque novam scenam. Doctissimus ille
Antiquos inter, semideusque fuit.

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ

ΤΩΝ

ΑΙΣΧΥΛΟΥ ΔΡΑΜΑΤΩΝ, ΚΑΤΑ ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ, Ἀθάμας, Αἰγύπτιοι, Αἰτναῖοι γνήσιοι, Αἰτναῖοι νόθοι, Ἀμυμώνη, Ἀργεῖοι, Ἀργῶ ἢ * Κωπευστῆς, Ἀταλάντη. Βάκχαι, Βασσάραι. Γλαῦκος ποτνιεύς. Δανααῖδες, Δικτυεργοί. Ἐλευσίνιοι, Ἐπιγονοί, Ἐπτὰ ἐπὶ Θήβαις, Εὐμενίδες. Ἡδωνοί, Ἡλιάδες, Ἡρακλείδαι. Θεόδωροι ἢ * Ἰσομοιασαί, Θρηῖσσαι. Ἰκέτιδες, Ἰξίων, Ἰφιγένεια. Κάβειροι, Καλλισῶ, Κᾶρες ἢ Εὐρώπη. Κερκύων, Κήρυκες, Κίρκοι σατυρικοί, Κρῆσσαι. Λαῖος, Λέων, Λήμνιοι, Λυκοῦργος. Μέμνων, Μυρμιδόνες, Μυσοί. Νεανίσκοι, Νεμέα, Νηρηίδες, Νιόβη. Ξάντραι, Οἰδίπους, Ὅπλων κρίσις, Ὅσολόγοι. Πενθεὺς, Περῶναιβίδες, Πέρσαι, Πηνελόπη, Πολυδέκτης, Προμηθεὺς δεσμώτης, Προμηθεὺς πυρφόρος, Προμηθεὺς λυόμενος, Προπομποί, Πρωτεύς. Σαλαμίνιοι, Σεμέλη ἢ Ὑδροφόρος, Σίσυφος δραπετής, Σφίγξ. Τήλεφος, Τοξότιδες, Τροφοί, Ὑψιπύλη. Φιλοκτήτης, Φορκίδες, Φρύγες ἢ Ἐκτορος λύτρα. Φρύγιοι. Χοφφόροι. Ψυχαγωγία, Ψυχασασία.

ÆSCHYLI
DEPERDITORUM DRAMATUM
FRAGMENTA
QUÆ COLLEGIT TH. STANLEIUS.

Quæ uncinulis includuntur ex ipsius Stanl. autographo accedunt.

ΑΘΑΜΑΣ.

I.

Τρίπυν λέβητα. Athen. Deipn. VII. 19. fortasse supplendum
ex eodem Athenæo II. 2. vel ex Eustath. in Iliad. γ. 123. licet
uterque nomen Tragœdiæ reticuerit,

Τὸν μὲν τρίπυν ἰδέξαιτ' οἰκεῖος λέβης,

Ἄεὶ φυλάισσων τὴν παρὰ πυρὸς ζάσιν.

Hunc vero excepit tripos, domesticus lebes
Semper retinens stationem super ignem.

II.

Ἀήτης. Hesych.

III.

Ἀπαρτιά. Hesych.

ΑΙΑΣ ΛΟΚΡΟΣ.

Τί σοι ὁ Ἀπόλλων κεκιθάριεν;

Quid tibi Apollo cecinit. Zenob. VI. 14.

ΑΙΤΝΑ.

I.

Τί δῆθεν αὐτοῖς ὄνομα τίθενται βροτοί;

Σμενὲς Παλίκευς Ζεὺς ἐφίεται καλεῖν.

Ἦ καὶ Παλίκων εὐλόγως μένει φάτις;
 Πάλιν γὰρ ἤκουσ' ἐκ σκότους τόδ' ἐς φάος.

A. Quodnam igitur nomen tribuunt iis mortales?

B. Venerandos Palicos Jupiter indigitavit.

A. Num et proprie Palicorum nomine indigitantur?

B. Quippe reversi e tenebris in hanc lucem.

Macrobian. Saturn. V. 19.

II.

Κρείττονας. Hesych.

III.

Quo tempore Hieron Ætnam condidit fabulam hanc exhibuit poeta, felicem incolis vitam auspicatus. Anonym. in Vita.

ΑΙΤΝΑΙΟΙ.

I.

Αἰμοί. Hesych.

II.

Ἀναξίαν. Hesych.

ΑΛΚΜΗΝΗ.

Ἀποσάς. Hesych.

ΑΜΥΜΩΝΗ.

I.

Σοὶ μὲν γαμεῖσθαι μόρσιμον, γαμεῖν δὲ μή.

Tibi quidem nubere fatale est, maritum ducere non est.

Ammon. de differ. verb. in γῆραι.

II.

Κᾶγωγε τὰς σὰς Βακκάρεις τε καὶ μύρα,

Ego vero et tuas Baccaridas, et unguenta tua.

Athen. Deipn. XV. 12.

III.

Θρώσκων. Hesych. [Vid. Eumen.]

ΑΡΓΕΙΟΙ.

I.

Καὶ πολτακὰν, κύληταν, καὶ χλῆδον βαλάν.

Et missilia et amentata et immundicias jaciens.

Harpocrat. in χλῆδος.

II.

Καπανεύς με καταλείπεται λοιποῖς ἀκέραιος ἀρύρων
ἐπηλυσίων ἀπέλιπεν. Etymolog. in Ἑπλύσια.

III.

Ἀπόσκημα. Hesych.

IV.

Ἑμμέλεια. Hesych.

ΒΑΣΣΑΡΑΙ.

Εἰλλόμενον. Hesych.

ΒΑΣΣΑΡΙΔΕΣ.

Κάρφει παλαιῷ, κᾶπιβωμίῳ ψόλῳ.

Ligno arido, et fumo ab altari.

Schol. Nicand. ad Theriac. γ. 288.

ΓΛΑΥΚΟΣ ΠΟΝΤΙΟΣ.

I.

Κόγχαι, μύες κ' ὄστρεα.

Conchi, musculi et ostrea. Athen. Deipn. III. 10.

II.

Εὐβοῖδα καμπὴν ἀμφὶ Κηναίᾳ Διὸς

Ἀκτὴν, κατ' αὐτὸν τύμβον ἀθλίᾳ Λίχᾳ.

Euboïda flexum circa Cenæi Jovis

Actam, sepulchrum pone infelicis Lichæ.

Strabo, X. p. 447.

III.

Totius fabulæ argumentum a Glaucō deduxit, qui piscator cum fuerit juxta Anthedonem, herba quadam gustata in mare prosiliit, et marinus deus habitus est. Pausan. in Bœot. c. 22.

ΓΛΑΥΚΟΣ ΠΟΤΝΙΕΥΣ.

I.

Ἐφ' ἄρματος γὰρ ἄρμα, καὶ νεκρῷ νεκρὸς,

Ἴπποι δ' ἐφ' ἵπποις ἦσαν ἐκπεφυγμένοι.

In currum currus, in mortuum mortuus,

Equi in equos irruerunt. [Aristoph. in Ran. γ. 1450. et

Schol. Eurip. ad Phœniss. γ. 1198.]

II.

Καλοῖσι λυτροῖς ἐκλέεσθαι· μὲν δέμας,
Ἐς ὑψίκερμονον Ἰμέραν δ' ἀφικόμην.

Pulchris lavacris ablutum est corpus,

In sublimem Himeram adveni. Schol. Pind. Pyth. Od.

I. 152.

III.

Σατύρες. Schol. Theocr. in Idyll. IV. 62.

IV.

[Εὐφήμοις γόοις. Hesych.]

V.

[Ἐπίρην λίμνην. Hesych.]

ΔΑΝΑΗ

Καθαίρομαι γῆρας. Hesych.

ΔΑΝΑΙΔΕΣ.

I.

Κᾶπειτα δ' εἴσι λαμπρὸν ἡλίε φάος,
Ἐως ἐγείρω πρεφυμενεῖς τὰς νυμφίεας,
Νόμοισι θέντων, σὺν κόροις τε καὶ κόραις.

Dein egreditur splendidum Solis jubar,

Dum suscito sponsoz amicabilez

Cantibus, una cum pueris et puellis. Schol. Pind. Pyth.

Od. III. 27.

II.

Ἐρᾷ μὲν αἰγνὸς ἔρανὸς τρῶσαι χθόνα·
Ἐρως δὲ γαῖαν λαμβάνει γάμψ τευχεῖν.
Ὅμβρος δ' ἀπ' εὐνάεντος ἔρανῷ πεσὼν
Ἐλυσε γαῖαν· ἥ δὲ τίκτεται βροτοῖς
Μήλων τε βόσκας καὶ βίον Δημήτριον.
Δένδρων δὲ τις ὥρ' ἐκ νοτίζοντος γάμψ
Τέλειός ἐστι· τῶν δ' ἐγὼ παρκαίτιος.

Verba sunt Veneris :

Amat quidem purum cœlum penetrare terram :

Peroptat et terra illis frui nuptiis.

Imber à benigno cœlo defluens

Faecundat terram, quæ parit mortalibus
 Gregumque pastus et victum Cerealem:
 Arborumque pulchritudo humidis nuptiis
 Perficitur: quorum omnium ego causa sum.

Athen. Deipn. XIII. 8.

ΔΙΚΤΥΟΥΤΑΚΟΙ.

I.

Ὅβρια. Ælian. Hist. Animal. VII. 47.

II.

Θοινᾶσθαι. Hesych.

ΔΙΚΤΥΟΥΤΡΟΙ.

——διπύς δ' εὐήτρια. Pollux. VII. 10.

ΔΙΟΝΥΣΟΥ ΤΡΟΦΟΙ.

Refert Medeam Bacchi Nutrices una cum viris ipsarum
 coxisse, et ad juventutem restituisse. Schol. Eurip. in Argu-
 mento Medææ.

ΕΛΕΥΣΙΝΙΑΙ.

Ἀοξήσω. Hesych.

ΕΛΕΥΣΙΝΙΟΙ.

Theseus Adrasto concedit ut cæsorū cadavera sepeliantur.
 Plut. in Thes. p. 14.

ΕΛΛΑΔΙΟΣ.

——κεκμήτι μαλακίων ποδί. Harpocration. in
 Μαλακίζομεν.

ΕΠΙΓΟΝΟΙ.

I.

Λοιβαὶ Διὸς μὲν πρῶτον ὡραῖε γάμω,
 Ἥρας τε.

Libamina Jovis primum felices ob nuptias,
 Et Junonis. Schol. Pind. Isthm. Od. VI. 10.

II.

Τὴν δευτέραν γε κρᾶσιν Ἥρωσι νέμω.

Secundam commistionem Heroibus tribuo. Ibid.

- III.

[Τρίτον] Διὸς Σωτῆρος ἐκταίαν λίβα.

[Tertiam] Jovis sospitatoris precatoriam libationem. Ibid.

IV.

[Τιμαλφής. Hesych.]

ΕΥΡΩΠΗ, ἡ ΚΑΡΕΣ.

I.

—— 'Αλλ' Ἄρης φιλεῖ

'Αεὶ τὰ λῶσα πάντα τ' ἀνθρώπων στρατῷ.

——verum Mars amat

Semper viros præcipuos exercitus. Stobæus Ecl. Eth.
Serm. LI.

II.

Μύλας. Stephanus in Μύλασα.

ΗΔΩΝΟΙ.

I.

Σεμνὰ Κότυς ἐν τοῖς Ἡδωνοῖς,

'Ορια τ' ὄργαν' ἔχοντα.

Veneranda Cotys in Edonis,

Montana instrumenta habentem. Strabo. X. p. 478.

II.

'Ο μὲν ἐν χερσὶ βόμβηκας ἔχων,

Τόρνε κάματον δακτυλόδεικτον,

Πίμπλησι μέλος,

Μανίας ἐπαγωγὸν ὁμοκλάν.

'Ο δὲ χαλκοθείς κοτύλαις ὀττοβεῖ.

Hi manibus tenebant bombos,

Torno elaboratos,

Implebantque melos,

Strepitum qui furorem alliceret.

Alius autem æratis strepit crepitaculis. Ibid. p. 471.

III.

Ψαλμός δ' αἰαλάζει.

Ταυρόφθογγοι δ' ὑπομηκῶνται

Πόθεν ἔξ ἀφανῆς φοβέροι μίμοι,

Τυμπάνε δ' ἤχῳ ὥσθ' ὑπογείε

Βροντῆς φέρεται βαρυταρβής.

Psalmus autem resonat,

Boumque mugitus æmulæ voces reboant

Aliunde ex operto, terribiliter;

Tympanique echo tanquam subterranei

Tonitrus fertur turbulenta. Ibid.

IV.

Τί ποτ' ἔσαι ὁ μεσόμεντις, ἄλαλος. ἀβρατεὺς ὃν σθένει.

Schol. Aristoph. ad Aves, γ. 927. Et Suid. in Μεσόμεντις.

V.

Ἰκταρ. Erotian.

VI.

Ἀδασμος. Hesych.

VII.

Αἰγίζεσθαι νευρίδας. Idem.

VIII.

Ἀμφίδρομος. Idem.

IX.

Ἀσσιςα. Idem.

ΗΛΙΑΔΕΣ.

I.

— ἀφθονεσέραν λίβα. Athen. Deipn. X. 6.

II.

Ἐνθ' ἐπὶ δυσμαῖς ἴσθι πατρός Ἡφαιστοευχὲς δέπας ἐν
τῷ διαβάλλων πολὺν οἰδματόεντα φέρει δρόμῳ πόρον, ἐδ' εἰς
Μελανίππε προφυγὼν ἡμερτᾶς νυκτὸς ἀμολγόν. Athen. XI. 5.

III.

Ῥιπαὶ μὲν δὴ πατρός. Schol. Sophocl. Œd. Col. γ. 1248.

ΗΡΑΚΛΕΙΔΑΙ.

I.

Οὐ γὰρ τι μᾶλλον ἄλλο τῷδε πείσομαι.

Non enim aliud majus hoc malo patiar.

Stobæus. Eth. CXXIII.

II.

Ἀμφιμήτορες. Hesych.

III.

Ἐπιγλωσσῶ. Idem.

ΘΑΛΑΜΟΠΟΙΟΙ.

—— Ἄλλ' ὁ μὲν τις Λέσβιον ἐκφάτνωμά τ', ἧ
Κύνημα, τριγώνοις ἑμπεραινέτω ῥυθμοῖς.

—— Sed hic quispiam Lesbium laqueare quoddam
Atque cynema triplicibus laudet rhythmis.

Pollux. VII. 27.

ΘΕΩΡΟΙ, ἢ ΙΣΘΜΙΑΣΤΑΙ.

I.

Καὶ μὴν παλαιῶν τῶνδ' εἰ σοὶ σκωπευμάτων
[Καλλαβίδων τε.]

Et veterum convitiolorum. Athen. XIV. 7.

II.

Ἰαμβίς. Hesych.

III.

Ἀποσάς. Idem.

ΘΡΗΣΣΑΙ.

I.

Ἀγαῖς. Hesych.

II.

Captivos introducit κηδεμονικὰς, non εὐπροσώπας. Schol.
Soph. ad Ajacem, v. 134.

ΙΕΡΕΙΑΙ.

I.

Στέλλειν ὅπως τάχιστα, ταῦτα γὰρ πατὴρ
Ζεὺς ἐγκαθιεῖ Λοξία θισπίσματα.

Mittere quam citissimè; hæc enim
Jupiter communicat Apollini oracula. Macrobian. Saturn.
V. 22. et Schol. Sophocli. in Œd. Col. 791.

II.

Κατωλάβα. Hesych.

III.

Mystica quædam in hac fabula propalasse monet Eustratius
in Aristot. Ethic. III. 1.

ΙΞΙΩΝ.

I.

Βίη πονηρῆ θάνατος εὐκλέεστερος.

Vita mala mors est illustrior. Stob. Eth. CXXII.

II.

[Ἱερεΐτιν. Hesych.]

III.

[Ixionem ab Antione prognatum refert. Schol. Pind.
Pyth. II. 40.]

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

I.

Mystica quædam hac in fabula efferre monet Eustrat. ad
Eth. Aristot. III. 1.

II.

[Suid. in Κυδάζεται καὶ Αἰσχύλος ἐν Ἱφιγενείᾳ,
Οὗ τοι γυναιξὶ κυδάζεται.]

ΚΑΒΕΙΡΟΙ.

I.

Ὅρνιθα δ' ἐ ποιῶ σε τῆς ἐμῆς ὁδῷ.

Itineris mei ὄρνιθα te non facio. Athen. IX. 4.

II.

Argonautas omnes enumerat. Schol. Pind. Pyth. Od.
IV. 303.

III.

Jasonis comites introducit ebrios. Athen. X. 7.

ΚΑΛΛΙΣΤΩ.

Πανίας βήσας. Hesych.

ΚΕΡΚΤΩΝ.

I.

Ἄμβωνες. Hesych.

II.

Ἄμφωτίδες. Jul. Poll. X. 45.

III.

Ἄνεψύχη. Hesych.

IV.

Ἄτίσεις. Idem.

V.

Εὐληματεῖ. Idem.

VI.

Ὅρον. Harpocraton.

ΚΗΡΥΚΕΣ.

I.

Λογγάζειν. Poll. IX. 8.

II.

Στενόςομον τὸ τεῦχος. Idem X. 19.

III.

Καὶ τῆς σισύρας τῆς λεοντίας. Idem X. 49.

ΚΙΡΚΗ ΣΑΤΥΡΙΚΗ.

I.

Αὐτόφορβος. Hesych.

II.

Ζυγώσω. Idem.

ΚΡΗΣΣΑΙ.

I.

Λευκοῖς τε γὰρ μόροισι, καὶ μελαγχύμοις,

Καὶ μιλτοπρέπτοις βρίθεται τὰυτῷ χρόνῳ.

Candidis enim moris ac nigrum succum fundentibus,
Venustoque rubricæ colore tinctis onustæ sunt ejus re-
gionis arbores. Athen. II. 11.

II.

Ὑποτοπῆσαι. Hesych. in Ἀτόπασον.

III.

Ἐπιξενῆσθαι. Hesych.

Δ Α Ι Ο Σ.

Ἀράχνη. Hesych.

Δ Ε Ω Ν.

—σατυρικὸν

Ὀδοιπορῶν δῆλημα χωρίτης δράκων. Stephanus in Χώρα.

ΑΥΚΟΥΡΓΟΣ.

I.

Καὶ τῶνδ' ἔπινες βρύτον ἰχναίνων χρόνῳ,
Καὶ σεμνοκόπτει τῷτ' ἐν ἀνδρείᾳ σέγγῃ.

Jam inde brytum biberat, temporis spatio seipsum extenuans,
Ac sub virili tecto cum gravitate modestiaque sese tundens.

Athen. X. 14.

II.

Καὶ τέσδε κημὲς σόματος. Schol. Aristoph. in Equit.
γ. 1147.

III.

Ἄκκε δ' αὖ ἔς ἔχων. Schol. Sophocl. in Œd. Colon.
γ. 668.

IV.

Ἀνέτατος. Hesych.

V.

Mirum in modum regiam Lycurgi, non aliter quam si
cæet Bacchi celebritas, concitari et furere facit. Dionys Longin.
De Subl. Sect. XIII.

ΜΥΡΜΙΔΟΝΕΣ.

Fabulæ initium,

I.

Τάδε μὲν λεύσσεις,
 Φαίδιμ' Ἀχιλλεῦ,
 Δοριλυμάντες
 Δαναῶν μόχθας
 Οὗς (προπέπωκας)
 Εἴσω κλισίας.

Hos quidem aspicias,
 Generose Achilles,
 Hasta-perditos
 Danaorum dolores,
 Quos (prodidisti)

Intra tentorium. Harpocrat. in Προπεπωκότες.
 Et Schol. Aristoph. in Ran. γ. 1023.

II.

Ὡς δ' ἐς μύθων καὶ Λιβυσικῶν λόγος,
 Πληγέντ' ἀτράκτω τοξικῷ τὸν αἰετὸν
 Εἶπειν, ἰδόντα μηχανὴν πτερώματος,
 Τόδ' ἐκ ὑπ' ἄλλων, ἀλλὰ τοῖς αὐτῶν πτεροῖς
 Ἀλίσκόμεσθα.

Ut perhibent fabulæ Libysticæ,
 Sagitta vulneratam aquilam
 Dixisse hoc, conspicatam pennæ artificium
 Haud ab alienis, sed a propriis alis
 Capimur. Schol. Aristoph. in Ran. γ. 809.

III.

[Καὶ μὲν, φιλῷ γὰρ, ἀβδέλυκτ' ἐμοὶ τάδε.
 Atqui, amo enim, non contaminantia mihi ista. Suidas
 in Ἀβδέλυκτος.]

IV.

Φθιώτ' Ἀχιλεῦ, τί ποτ' ἀνδροδαίικτον αἰκέων
 Ἰήκοπον ἔπελάθεις ἐπ' αἰωγάν;
 Phthiota Achilles, cum quid exitiale hominibus audieris
 Quare non festinas in auxilium, laboris remedium?
 Aristoph. in Ranis, γ. 1295.

V.

Ἀντίλοχ' ἀποίμωξον με τῷ τεθνηκότος
Τὸν ζῶντα μᾶλλον.

Antiloche, me desle vivum

Potius quam mortuum. Schol. Aristoph. in Concion.

γ. 392. [Suid. in Vocibus ἀποίμωξόν με τῷ Τριωβάλῃ.]

VI.

Σέβας δὲ μηρῶν ἄγιον ἐκ ἐπηδέσω,
ὦ δυσχάρισε, τῶν πυκνῶν φιλημάτων.

Purum crurum decus tu non reveritus es,

O infelix, frequentia nec oscula. Athen. Deipn. XIII. 8.

VII.

Ἰὼ Καίκε, Μύσσαι δ' ἐπιρροαί.

Iö Caïce, et Mysia fluenta. Strab. XIII. p. 616.

VIII.

Δεκέμβολον. Schol. Aristoph. ad Aves, γ. 1256.

IX.

Ἰππαλεκτρυών. Schol. Aristoph. ad Pacem, γ. 1177.

X.

Ἀγρέμονα. Hesych.

XI.

Ἀμφιβάλλει ἐγκυράδι. Idem in Ἐγκυράς et Κυράς.

M Y S O I.

I.

Ποταμῷ Καίκε χαῖρε πρῶτος ὀργεῶν

Εὐχαῖς δὲ σώσεις δεσπότης Παιονίας

Fluvii Caïci salve primus sacerdos :

Precibus servabis dominos Pæoniis. Suid. et Harpocrat.

in Ὀργεῶνας.

II.

Οἶος. Stephan. Byzant.

NEANISKOI.

I.

Σαύρας ὑποσκίοισιν ἐν ψυκτηρίοις.

Lacertas in umbrosis refrigeriis. Athen. XI. 15.

II.

Ἀρείφατον λῆμα. Hesych.

III.

Ἀφοίβατον. Idem.

NHPETΣ.

Ἀθήρ. Hesych.

NHPHIDEEΣ.

I.

Δελφινόφορον πεδίον πῶς διαμεψάμεναι;

Delphiniferum solum quomodo permensæ? Eurip. Schol. in Phœniss. γ. 218.

II.

Κάμακος εἶσι. Schol. Pind. in Nem. VI. 85.

III.

Ἵψῃ τέλος ἀθανάτων ἀπολέψει. Hesych. in Ἐναραφόρος.

IV.

Δίκρουν. Pind. Schol. in Nem. Od. VI. 85.

NIOBH.

I.

Θυμὸς δὲ ποτ' ἐμὸς ἐρανῶ κυρῶν ἄνω

Ἐραζε πίπτει, καί με προσφωνεῖ τάδε.

Γίνωσκε τὰνθρώπεια μὴ σέβειν ἄγαν.

Mens mea in cœlis superius existens

In terram cadit, atque ita me alloquitur;

Cave mortalia ne nimium venereris.

II.

—— οἷς ἐν Ἰδαίῳ πάγῳ

Διὸς πατρὸς βωμός ἐστι——

——quibus in Idæa rupe

Jovis paterni est altare.—— Strab. XII. p. 580.

III.

Σίπυλον, Ἰδαίαν ἀνὰ χθόνα.

Sipylum, Idæo in solo. Ibid.

IV.

Σπείρω δ' ἄρκεραν δώδεχ' ἡμερῶν ὁδὸν,

Βερέκυντα χῶρον, ἐνθ' Ἀδραστείας ἔδος.

Ἰδης μυκῆθμοισι καὶ βρυχήμασιν

Ἔρπε μέλων πᾶν δ' ἐρέχθει πέδον.

Verba sunt Tantali :

Bis sex dierum itinere consero ipse agros,

Berecynthia arva, sedes ubi Adrasteæ.

Et Idæ mugitibus et boatibus

Pecorisque balatu procul campi fremunt. Ibid.

V.

Μόνος θεῶν γὰρ Θάνατος ἐ δώρων ἐρᾷ.

Οὐτ' ἂν τι θύων, ἔτ' ἐπισπένδων ναοῖς.

Οὐ βωμός ἐστιν, ὑδὲ πακνύζεται.

Μόνε δὲ Πειθὼ δαιμόνων ἀποσατεῖ.

Mors enim sola Deum non amat munera.

Nec ullus ei sacrificat, aut libat in templis,

Nullam habet aram, nec celebratur hymnis.

Sed ab ea Dæmonum sola aliena est Suada.

Stob. Serm. Eth. CXVII, Eustath. in Iliad. i', 158.

VI.

—— καὶ δόμους Ἀμφίονος

Καταθαλώσω πυρφόροισιν αἵεταῖς.

——et ædes Amphionis

Comburem igniferis aquilis. Schol. Aristoph. ad Aves.

τ. 1247,

VII.

—— ἐφημένη

Τάφῳ, τέκνοις ἔπωζε τοῖς τεθνηκόσιν.

—— insidens

Sepulchro, plorat super liberos mortuos.

Hesych. in Ἐπώζειν.

VIII.

Οἷσρος τοιαύτης παρθένος λοχεύεται. Hephæst. Enchirid. [Et Priscian. Grammat. I. qui τοιαύτας παρθένους legit.]

IX.

Κάκαλα. Idem.

X.

Nioben cooperta facie introduxisse refert Eustath. in Iliad. Ὀ. p. 1367. et seqq. et præ dolore silentem, Scholiastes Æschyli in Prom. Vinc. γ. 435. et Anonymus βιόγραφος.

XI.

Filias Nioben septem, et totidem filios habuisse, retulit.

Schol. Euripid. ad Phœniss. γ. 162.

XII.

Amorem Niobes liberorum erga se invicem in theatrum duxit. Athen. XIII. 8.

ΞΑΝΤΡΙΑΙ.

I.

[—— ἐκ ποδῶν δ' ἄνω

ὑπέρχεται σπαραγμός εἰς ἀκρὸν κάρα
Κέντημα γλώσσης σκορπίου βέλος λέγω.

Suid. in Ὀκτώπεν.

II.

Τῶνδε βελευτὶς πόνων. Etymolog. in Μύσις.]

III.

Κάμακας. Poll. X. 26.

IV.

Pentheia in Cithærone trucidatum asseruit. Schol. Æsch. ad Eumenid. γ. 26.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

In hac Tragœdia mystica quædam revelavit.

Eustrat. in Ethic. Aristot. III. 1.

ΟΠΑΩΝ ΚΡΙΣΙΣ.

I.

Ἄλλ' Ἀντικλείας ἄσπον ἦλθε Σίσυφος,

Τῆς σῆς λέγω τοι μητρὸς, ἥ σ' ἐγένεατο·

Sed Anticleæ filius venit Sisyphus,

Tuæ inquam matris, quæ te peperit. Schol. Sophocl. ad

Ajac. γ. 190.

II.

Ἀπλᾷ γάρ ἐσι τῆς ἀληθείας ἔπη.

Nam veritatis verba simplicissima sunt.

Stob. Eth. Serm. XI.

III.

Τί γὰρ καλὸν ζῆν βίοτον ὃς λύπας φέρει;

Quid juvat vivere vitam quæ tristitiam parit?

Stob. Eth. Serm. CXXII.

IV.

Δέσποινα πεντήκοντα Νηρηίδων χρόνον.

Schol. Aristoph. in Acharn. γ. 883.

ΟΣΤΟΔΟΓΟΙ.

Ἀγκυλητὲς κοττάβες. Athen. XV. 2.

ΠΕΝΘΕΥΣ.

Μηδ' αἵματος πέμφιγα πρὸς πίδακον βάλη.

Ne imbrem sanguinis effundas in terram.

Galen. de Morb. epidem. VI.

ΠΕΡΡΑΙΒΟΙ.

I.

— ἀργυρηλάτοις

Τοῖς κέρασι χρυσᾷ νόμισμα προσβεβλημένοις.

—argenteis

Cornibus, quibus aurei fuerunt margines. Athen. XI. 7.
et Eustath. in Iliad. N'. 21.

II.

[Ἀπαιόλη. Hesych.]

ΠΕΡΡΑΙΒΙΔΕΣ.

Πῦ μοι τὰ πολλὰ δῶρα, καί κροθίνια;

Πῦ χρυσότευκτα καί γυρᾷ σκυφώματα;

Quo mihi multa munera, et selecta spolia?

Quo auro et argento confecti scyphi? Athen. XI. 14.

ΠΗΝΕΛΟΠΗ.

Ἐγὼ γένος μὲν εἰμι Κρής ἀρχέσατον.

Ego quidem Cretensis sum genere antiquissimo.

Etymolog. in Αἰδοίεσατος.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ ΠΥΡΦΟΡΟΣ.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ ΛΥΟΜΕΝΟΣ. Vide ad fin. Prom. Vincit.

ΠΡΟΠΟΜΠΟΙ.

Δίπολοι. Hesych.

ΠΡΩΤΕΥΣ.

1.

Σιτυμένον δύσανον ἀθλίαν φάβα

Μέσακτα πλευρὰ προπτύοις πεπλεγμένην.

Cibum quærentem infelicem et miserum phaba,

Mediis lateribus irretitam exspuas. Athen. IX. 11.

II.

Ἄελπτοι. Hesych.

III.

Ἄμαλα. Idem.

IV.

Ἐπάσω. Idem.

ΣΑΔΑΜΙΝΙΑΙ.

I.

Ἐκλογον. Hesych.

II.

Κανθύλας. Idem.

III.

Ἀναρσιβδοῖ. Idem.

IV.

Ἀνήρης. Idem.

ΣΕΜΕΛΗ.

I.

Ἀνταῖα. Hesych.

II.

Ἀσερεκτα. Idem.

III.

Dæmonem novum finxit περὶ τὰ ἀμφιδρόμια.

Idem in Ἀμφίδρομος.

ΣΙΣΥΦΟΥΣ.

I.

Καὶ νίπτρα δὴ χρὴ θεοφόρων ποδῶν φέρειν,
Λιοντοβάμων πῦ σκάφη χαλκήλατος.

Lavacra sane ferre oportet divinis pedibus,
Ubi scapha est ænea leoni insistens. Poll. X. 22.

II.

Ἰδὲ σαθμῆχος * ἑκατήλων φῶς αἰθεῖ.

Ecce hospes scintillantem lucernam colligit. Poll. X. 23.

III.

Ἄλλ' ἀγραιῖός ἐστι Σμίνθιός τις ὥς

Ἵπερφυής.

Verum agrestis est mus, grandisque præter modum.

Ælian. de Animal. XII. 5.

IV.

Δίοπος. Erotian. Eustath. in Iliad. β. p. 203.

V.

[Ἀμβῶνες. Hesych.]

ΣΙΣΥΦΟΣ ΠΕΤΡΟΚΥΛΙΣΤΗΣ.

I.

Θάψεις. Hesych.

II.

Δοκεῖ γὰρ Αἰσχύλος λέγειν μυσικά τινα ἐν τε ταῖς
Τοξοτίσι καὶ Ἱερείαις καὶ ἐν Σισύφῳ πετροκυλίσει. Eustrat.
in Aristot. Eth. III. 1.

Σ Φ Ι Γ Ξ.

I.

Τῷ δὲ ξένῳ γε σέφανον ἀρχαῖον σέφος,
Δεσμῶν ἄριστος, ἐκ Προμηθέως λόγῳ.

Hospiti corona antiquum redimiculum
Vinculorum optimum, in gratiam Promethei.

Athen. XV. 5.

II.

Σφίγγα δυσαμερίαν
Πρύτανιν κύνα πέμπει
Ξυνὸν δορὶ καὶ χερὶ πράκτορι
Θέριος ὄρνις.

Sphingem tristificam

Dominam canem mittit

Cum hasta et manu valida

Bellicosus ales. Schol. Aristoph. ad Ranas. v. 1320.

III.

Κνῆς. Hesych.

Τ Η Λ Ε Φ Ο Σ.

I.

—— ἀπλῆν οἶμον εἰς ἅδ' ἀδ' φέρειν.

——simplicem viam ducere ad inferos.

Clem. Strom. IV. p. 359. et Dionys, Halic. in Τέχνη.

II.

Ἀμφιδεξίοις χερσί. Hesych.

ΤΟΠΟΤΙΔΕΣ.

I.

[Ἄδων ταῖς αἰγναῖς παρθένοις γαμηλίῳν
Λέκτρων * ἄσει μὴ βλημμάτων * ῥεπιβελη.

Antig. Histor. Mirab. c. 127.]

II.

Νέας γυναικὸς ἔ με μὴ λάβη φλέγων

Ὀφθαλμὸς, ἥτις ἀνδρὸς ἥ γεγρυμένη.

Ἐχω δὲ τέτε θυμὸν ἱππογνώμονα.

Juvenulæ non me lateat ardens

Oculus, solet quæ prodere expertam virum.

Habeo vero animum hujusce rei introspectorem. Ibid.

III.

Πεζοφόροις ζώμασιν. Hesych.

IV.

Mystica quædam in hac fabula propalavit.

Eustrat. ad Ethic. Arist. III. 1.

ΤΡΟΦΟΙ.

I.

Δίκρα. Hesych.

II.

Πεδοίκε χελιδόνος. Idem.

ΤΥΠΤΑΗ.

I.

Ἀποκυρτωσαμέναις. Hesych.

II.

Lemnias mulieres narrat descendisse, et tempestate actos
Argonantas invasisse, donec jusjurandum ab eis exegissent
ut cum ipsis rem haberent. Schol. Apollon. I. 773.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

I.

ὦ θάνατε, ποτί με μη ἀτιμάσης μολεῖν
 Μόνος γὰρ εἴ σὺ τῶν ἀνηκέστων κακῶν
 Ἰατρός· ἄλγος δ' ἔδεν ἄπτεται νεκρῶν.

O mors! ne quæso patiar repulsum quo minus ad te veniam;
 Tu enim sola incurabilibus malis
 Mederis; dolor nullus sequitur defunctos.

Stob. Serm. CXXI.

II.

Τίς δ' ἂν γε νύμφη, τίς δὲ παρθένος νέα
 Δέξαιτ' ἄν; εὔ γ' ἔν ὡς γαμεῖν ἔχεις τάλας.
 Quænam te sponsa aut virgo tenera
 Excipiet? aptus tu quidem ad nuptias miser.

III.

Ἐνθ' ἔτε μέμνειν ἄνεμος ἔτ' ἐκπλεῖν ἔῃ.
 Ubi nec manere ventus nec navigare permittit.
 Suid. in Ἐνθ' ἔτε μέμνειν.

IV.

ὦ θάνατε παιάν.
 O mors opifera! Max. Tyr. Dissert. XLI.

V.

Φαγέδαινα, ἥ με σάρκας ἐσθίει ποδός.
 Phagedæna, quæ mei carnes comedit pedis.
 Aristot. de Poetic. XXII.

VI.

Φαβῶν. Athen. IX. 2.

VII.

Ulysses introduxit acutum et dolosum, ut inter illius sæculi
 homines. Dion. Chrysost. Orat. LIII. Haud mutatum, non tamen
 a Philoctete agnitum. Ibid.

VIII.

Chorus ex Lemniis constabat. Ibid.

ΦΙΝΕΥΣ.

Καὶ ψευδόδωπνα πολλὰ μαργώσας γνάθῃ,
Ἐρρύσας, οἷον σώματος ἐν πρώτῃ χαρᾷ.
Multæque coenæ falsæ malis prurientibus
Evanuere, veluti ad primam oris delectationem.

Athen. X. 5.

ΦΟΙΝΙΣΣΑΙ.

Πέλυντρ' ἔχουσιν εὐθέτοις ἐν ἀρβύλαις. Poll. VII. 22.

ΦΟΡΚΙΑΔΕΣ.

I.

Ἐδν δ' ἐς ἄντρον ἀσχέδωρος ὤς. — Athen. IX. 14.

II.

Grææ fuerunt Gorgonum custodes.
Hygin. Poet. Astronom. II. 12.

ΦΥΓΕΣ, ἢ ΕΚΤΟΡΟΣ ΑΥΤΡΑ.

I.

—— ἀλλὰ ναυάτην

φορηγόν, ὅς τις ῥῶπον ἐξάγει χθονός.

—— sed nautam

Onerarium, qui sarcinam littore eduxit. Poll. VII. 29.

II.

Καὶ τὲς θανόντας εἰ θέλεις εὐεργατεῖν,
Ἦγεν κακουργεῖν, ἀμφιδεξίως ἔχει.
Οἷς μήτε χαίρειν, μητὲ λυπεῖσθαι πάρα.
Ἦμῶν γε μέντοι Νέμεσις ἔσθ' ὑπερτέρα,
Καὶ τῷ θανόντος ἡ δίκη πράσσει κότον.

Et mortuis si velis bene facere,
Aut male facere, idem valet,
Quibus neque gaudere neque dolere est.
Nobis vero Nemesis est valentior,
Et Justitia iram exercet vice mortui.

Stob. Eth. Serm. CXXVI.

III.

Ἄνὴρ δ' ἐκείνος ἦν πεκαίτερος μάραν.

Fuit vir ille mitior moris. Athen. II. 11.

IV.

Ἀδίοπον. Hesych.

V.

Ἄροτον. Idem.

VI.

Διαπεφύρηται. Idem.

VII.

Ἐπισροφαί. Idem.

VIII.

Ἀγασά. Idem.

IX.

Sedentem introduxit Achillem et nihil respondentem. Schol. Aristoph. in Ran. γ. 942. Præter pauca quædam alternatim cum Mercurio. Anon. in Vita Æschyli.

ΥΥΧΑΓΩΓΟΙ.

I.

Ἐρριωδίας γὰρ ὑψόθεν ποτώμενος,

Ὅν θ' ὥς ἔπληξεν, ἥδ' ἐ υἷος χειλώμασιν.

Ἐκ τῷδε ἄκανθα ποντίῃ βοσκήματος

Σήψει παλαίῳ δέρμα καὶ τριχορῶν.

Schol. Hom. ad Odys. α'. 133.

II.

Ἑρμαῖν μὲν πρόγονον

Τίωμεν γένος οἱ περὶ λίμναν. Aristoph. in Ran. γ. 1497

III.

Δρώπτειν. Hesych.

IV.

Σκευοθήκη. Poll. X. 1.

ΨΥΧΟΣΤΑΣΙΑ.

I.

Argumentum ex Homero petatum, (Iliad. χ'. ubi Jovem ponderantem κῆρας Achilles et Hectoris describit) discimus ex Pindari, de audiendis Poetis, p. 17.

II.

κῆρας Homeri de animis intelligens Æschylus, in hac tragœdia Memnonis et Achilles animas pensitantem introduxit Jovem.
Eustath. in Iliad. χ'. 209.

III.

Bilanci astiterunt Thetis et Aurora, hac et illac, pro filiis depugnantibus intercedentes. Plutarch. loc. citat.

IV.

Huc igitur fortasse pertinet quod de Apolline prædicat Thetis,

Ἐνδατεῖσθαι τὰς ἑὰς εὐπαιδίας,
Νόσων τ' ἀπιείρας, καὶ μακραίωνος βίης,
Εὐμπαυτά τ' εἰπὼν, θεοφιλεῖς ἑμὰς τύχας
Παιῶν ἐπευφήμησεν, εὐθημῶν ἑμέ.
Καὶ γὰρ τὸ Φοῖβε θεῖον αἰψευδὲς σῶμα
Ἥλπιζον εἶναι, μαντικῇ βρύον τέχνη.
Ὁ δ' αὐτὸς ὕμνων, αὐτὸς ἐν θοίνῃ παρῶν,
Αὐτὸς τὰδ' εἰπὼν, αὐτὸς ἔειπεν ὁ κτανὼν
Τὸν παῖδα τὸν ἑμόν.

In convivio cecinit felicitatem filii mei,
Et vitam morbis expertem et longævam,
Cunctaque exponens, diis charam meam sortem
Celebravit Pæon, me exhilarans.
Et ego os Phœbī divinum fallere nescium,
Speravi fore, arte divinandi præditum.
Ast ille qui cecinit, ille qui convivio interfuit,
Ille qui hæc dixerat, ipse est qui interfecit
Filium meum. Plat. De Republ. II. sub. fin. et Euseb.
præp. Evang. XIII.

V.

Ἀηκίδοτι. Hesych.

VI.

[Αὐρυβάτας. Hesych.]

INCERTA.

I.

Δράσαντι γάρ τοι καὶ παθεῖν ἰφείλεται.

Nam qui patravit oportet eum etiam pati.

Stob. Ecl. Phys. VII.

II.

Τό τοι κακὸν ποδῶκες ἔχεται βροτοῖς.

Næ malum velox mortalibus venit. Ibid.

III.

Κεῖτ' ἀμπλάκημα τῷ περῶντι τὴν θέμιν.

Peccat qui fas prætergressus est. Ibid.

IV.

Ὅρα's δίκην ἀναυδὸν ἔχ' ὄρωμένην

Εὐδόντι καὶ σείχοντι καὶ καθημένῳ

Ἐξῆς δ' ὀπηδεῖ δόχμιον, ἄλλοθ' ὕσερον

Οὐδ' ἐν καλύπτει τῶν κακῶς εἰργασμένων.

Vides Justitiam tacito pede, inconspicuo, irrepentem

In dormientem, ambulantem, et sedentem.

Insequitur obliqua proxime interdum eminus:

Neque quidquam celat improborum facinorum. Ibid.

V.

ὦ Ζεῦ πάτερ, Ζεῦ, σὸν μὲν ἑρᾶν κράτος,

Σὺ δ' ἔργ' ἐπ' ἑρᾶν καὶ ἀνθρώπων ὄρα's

Λεωργὰ παθέμισα· σοὶ δὲ θηρίων

Ἵβρις τε καὶ δίκη μέλει.

O Jupiter pater, Jupiter, tu gubernator cœli es,

Tu mortalium facta conspicias

Facinorosa et injusta: tibi etiam ferarum

Injuria jusque curæ sunt. Idem, Ecl. Phys. VII.

VI.

Τύχα μερόπων ἀρχὰ καὶ τέλος,
 Τὺ καὶ σοφίας τιμὰν

Βροτέοις ἐπέθηκας ἔργοις.

Καὶ τὸ καλὸν πλεον ἢ κακὸν ἐκ σέθεν.

Ἄ τε χάρις λάμπει

Περὶ σὰν πτέρυγα χρύσειον.

Καὶ τὸ τεῶν πλάσιγγι δοθὲν

Μακαριώτατον τελέθει.

Σὺ δ' ἀμαχανίας πόρον εἶδες ἐν ἄλγεσι,

Καὶ λαμπρὸν φάος ἄγαγες ἐν σκότῳ,

Προφερεσάτα θεῶν.

Fortuna principium et finis mortalium,

Tu sapientiæ decus

Humanis imponis factis,

Plusque ex te boni est quam mali;

Gratiaque fulget

Circa tuam auream alam.

Quodque tua conceditur trutina

Beatissimum existit.

Tu et inopiæ exitum præbes in laboribus,

Et lucem splendidam in tenebris inferis,

Deorum præstantissima. Idem. Ecl. Phys. X.

VII.

Κοινὸν τύχη, γνώμη δὲ τῶν κεκτημένων

Fortuna commune est: mens e propriis. Idem. Ethic. VII.

VIII.

Ἄ δαὶ παρὼν φράντιζε, μὴ παρὼν ἀπῆς,

Ὁ χρήσιμ' εἰδώς, ἔχ' ὁ πόλλ' εἰδώς, σοφός.

Quæ oportet præsens dispice, ne præsens absis.

Qui utilia novit, non qui multa novit, est prudens.

Idem. Serm. III.

IX.

Ἀμαρτάνει τι καὶ σοφῷ σοφώτερος.

Est quando peccat vel sapientissimus.

X.

Ἡ βαρὺ φόρημ' ἄνθρωπος εὐτυχῶν, ἄφρων.

Næ, onus grave est stultus cum prospere egerit.

Idem. Serm. IV.

XI.

Κλύειν τὸν ἐσθλὸν ἀνδρὰ χρεὶ τῆς ἐν τέλει.

Decet virum bonum audientem esse magistratui.

Idem. Serm. V.

XII.

Ἀπάτης δικαίᾳς ἔκ ἀποστατεῖ θεός.

A fraude justa non alienus est Deus. Idem. Serm. IX.

XIII.

Κάτοπτρον εἶδες χαλκός ἐς' οἶνος δὲ νῦν.

Æs formæ speculum est, vinum mentis.

Idem. Serm. XVIII.

XIV.

Ὅργῃς ματαιίας εἰσὶν αἵτιοι λόγοι.

Ire vanæ causa sunt verba. Idem. Serm. XX.

XV.

Οὐκ ἀνδρὲς ὅρκοι πίσις, ἀλλ' ὅρκων ἀνὴρ.

Juramenta non fidem afferunt viro, sed vir juramenti.

Idem. Serm. XXVII.

XVI.

Ὅρκος βέβαιός ἐστιν, ἂν νεύσω μόνον.

Firmum est juramentum, si solum annuero. Ibid.

XVII.

Φιλεῖ δὲ τῷ κάμνοντι συσπεύδειν θεός.

Solet laborantem Deus pariter adjuvare.

Idem. Serm. XXIX.

XVIII.

Καλὸν δὲ καὶ γέροντα μανθάνειν σοφά.

Pulchrum est etiam senem sapientiæ studere. Ibid.

XIX.

Πρὸ τῶν τοιούτων χρὴ λόγων δάκναι νόμα.

Potius mordendum os est quam hæc dicenda.

Idem. Serm. XXXIV.

XX.

Οἴκοι μένειν δεῖ τὸν καλῶς εὐδαίμονα.

Καὶ τὸν κακῶς πράσσοντα καὶ τῦτον μένειν.

Domi manere debet qui fortunatus est:

Domi manere etiam infelicitèr agentem par est.

Idem. Serm. XXXIX. Et Clem. Alex. Strom. VI. p. 263.

XXI.

Κακοὶ γὰρ εὐπράσσοντες ἔκ ἀνάσχαιοι.

Mali homines, fortunati, non tolerabiles sunt.

Idem. Serm. XLV.

XXII.

Τὸ γὰρ βρότειον σπέρμ' ἐφημέρια φρονεῖ.

Καὶ πρὶν εἶδεν μᾶλλον ἢ κάπνισσιν σκία.

Genus enim humanum in diem sapit;

Et nihilo magis firmum est quam umbra fumi.

Idem. Serm. XCVIII.

XXIII.

Γῆρας γὰρ ἤβης ἐστὶν ἐνδικώτερον.

Senectus enim justior est juvenia. Idem. Serm. CXIV.

XXIV.

Χώριζε θνητῶν τὸν θεόν, καὶ μὴ δόκει

Ὅμοιον αὐτῷ σάρκινον καθεσάναι.

Οὐκ οἶσθα δ' αὐτόν· ποτὲ μὲν ὡς πῦρ φαίνεται

Ἀπλᾶσον ὁρμῇ· ποτὲ δ' ὕδωρ, ποτὲ δὲ γνόφος.

Καὶ θηρσὶν αὐτὸς γίνεται παρεμφερής,

Ἀνέμῳ, νέφει τε, καὶ σφαπῇ, βροντῇ, βροχῇ.

Ἐπηρετεῖ δ' αὐτῷ θάλασσα, καὶ πέτρα,

Καὶ πᾶσα πηγὴ, χυδατος συστήματα.

Τρέμει δ' ὅρη καὶ γαῖα καὶ πελώριος

Βυθὸς θαλάσσης, κώρειον ὕψος μέγα,

Ὅταν ἐπιβλέψῃ γοργὸν ἔμμεα δεσπότη.

Sejunge a mortalibus Deum, et ne sentias
 Quidpiam carneum illi simile.
 Haud nosti eum: aliquando sicut ignis apparet
 Informis, impetuosus, aliquando aqua, aliquando tenebræ
 Etiam feris fit ille similis,
 Vento, nubibusque, et fulguri, tonitruī, pluviz.
 Inservit vero illi mare, et petræ,
 Fonsque omnis, et aquarum concursiones:
 Tremunt montes et terra, et vastum
 Profundum maris, et montium summa altitudo,
 Quoties ea intuetur torvus Domini oculus.

Clem. Alex. Strom. V. p. 261.

XXV.

Τὸ σκαιὸν ὄμμα παραβαλὼν θύννη δίκην.

Sinistrum oculum trajiciens instar thynni.

Plut. de Solert. Animal. p. 979.

XXVI.

Αἱ δ' ἔπτ' Ἀτλαντος παῖδες ὀνομασμένοι,

Πατρὸς μέγιστον ἄβλον, ἔρανος τε γῆ

Κλαίεσκον, ἔνθα νυκτέρων φαντασμάτων

Ἐχσι μορφαῖς ἄπτεροι Πελειάδες.

Septem vero celebres Atlantis filiz.

Patris maximum laborem in terris et cœlo

Deflebant, ubi nocturnorum spectaculorum

Formam habent nullis pennis alatz Peleïades.

Athen. XI. 12.

XXVII.

— Θεὸς μὲν αἰτίαν φύει βροταῖς,

Ὅταν κακῶσαι δῶμα παμπήδην θέλῃ.

— Deus crimen assignat mortalibus,

Cum funditus pessundare velit domum.

Euseb. Præp. Evang. XIII. 3.

XXVIII.

Ἄλλ' ἔτε πολλὰ τρώματ' ἐν ζέροισι λαβὼν

Θήσκει τις, εἰ μὴ τέρμα συντρέχει βίη.

Οὐτ' ἐν ξέγῃ τις ἥμενος παρ' ἐσΐα
 Φεύγει τι μᾶλλον τὸν πεπρωμένον μόρον.
 At neque si multa vulnera in pectore acceperit
 Morietur aliquis, ni concurrat terminus vitæ;
 Neque in ædibus aliquis sedens ad focum
 Eo magis effugiet mortem destinatam.

XXIX.

Ὡς ἔ' δικαίως θάνατον ἔχθεσι βροτοὶ
 Ὅσπερ μέγισον ἴαμα τῶν πολλῶν κακῶν.
 Injuste mortem aversantur mortales,
 Quæ maximum est remedium multorum malorum.
 Plutarch. de Consolat. ad Apollon. p. 106.

XXX.

Σύ τοι μὲ φυσᾷς, σύ με καταίθειν μοι δοκεῖς.
 Tu quidem inflas, tu vero me videris urere.
 Plutarch. in Demetrio, p. 905.

XXXI.

Δέδοικα μῶρον κάρτα πυραύσε μόρον.
 Admodum metuo imprudentem pyraustæ necem.
 Ælian. de Anim. VII. 8.

XXXII.

Γένος μὲν αἰνεῖν καὶ μαθὼν ἐπίσταμαι
 Αἰθιοπίδος γῆς, ἐνθαῖ Νεῖλος ἐπτάρρες
 Γαῖαν κυλίνδων ρευμάτων ἐπομβρίαις,
 Ἐν ᾗ πυρωπὸν μηνὸς ἐκλάμψαι φλόγα.
 Αἴγυπτος ἀγνὴ νάματος πληρεμένη
 Τήκει πετρίαν χιόνα· πᾶσα δ' εὐθαλὴς
 Φιρέσβιον Δήμητρος ἀγγέλλει σάχυν.
 Genus quidem laudare, et expertus, possum
 Æthiopicæ terræ, ubi Nilus septemfluvius
 Solum oblimat amnis exundantia,
 Quo tempore rutila a Cane effulserit flamma.
 Ægyptus puro amne repleta
 Cum liquefecerit nivem e petris: et undique florens
 Vitale Cereris emittit germen. Anon. de Incr. Nili ad
 calcem Herodoti, p. 788.

XXXIII.

Τῷτον δ' ἐπόπτην ἔποπα τῶν αὐτῆ κακῶν
 Πεποικίλωκε καὶποδηλώσας ἔχει
 Τραχὺν πετραῖον ὄρνιν ἐν παντευχίᾳ·
 Ὅς ἦρι μὲν φαίνοντι διαπάλλει πτερόν
 Κίρκε λεπάργῃ· δύο γὰρ ἐν μορφᾷς φανεῖ
 Παιδὸς γε ταυτῆ νηδύος μιᾶς ἄπο.
 Νεᾶς δ' ὀπώρας ἤνικ' αὐανθῇ σάχυσ,
 Τεκεῖ νιν αὖθις καμφιεννυσει πτεροῖς.
 Ἄεὶ δὲ μίσει τῶνδε Παλλήνης τόπων
 Δρυμὲς ἐρήμης ἢ πάγῃς ἀποικίσει.
 Hunc upupam inspectorem suorum malorum
 Variegatis coloribus induit,
 Ferocem rupium-amantem avem armatum :
 Qui vere apparente quatit alas
 Accipitris albi : nam duas formas monstrabit
 Idem pullus unico ventre editus.
 Autumni vero initio cum seges arvis,
 Rursum pariet et pennas vestiet.
 Semperque odio horum Pallenes locorum
 Tesqua deserta aut rupes habitabit.

Aristot. Hist. Anim. IX. 49.

XXXIV.

— τῷ πονῶντι δ' ἐκ θεῶν
 Ὅφείλεται τέκνωμα τῆ πόνος κλέος.
 — laboranti vero a Diis
 Debetur gloria laboris soboles.

Clemens Alex. Strom. IV. p. 360.

XXXV.

Ἄλλ' ἔσι καίμοι κλεῖς ἐπὶ γλώττη φύλαξ.
 Attamen et mihi est clavis linguæ custos.

Clem. Alex. Strom. V. p. 407.

XXXVI.

— παῦ ὕδωρ δίκην πυρός.
 — siste aquam instar ignis.

XXXVII.

Ζεὺς ἐστὶν αἰθήρ, Ζεὺς δὲ γῆ, Ζεὺς δ' ἔρανος.
 Ζεὺς τοι τὰ πάντα, χῶ, τι τῶνδ' ὑπέρτερον.

Jupiter est æther, Jupiter terra, Jupiter cœlum :
 Jupiter sane omnia, et siquid his amplius.

Clem. Alex. Strom. V. p. 440.

XXXVIII.

—— μὴ παρασπισῆς ἐμοὶ

Εἴη μενῶν, μήτ' ἐγγύς, ὅσις μὴ φίλος

Τῷ ἀνδρὶ τέτφ, μήτε τιμᾷ τὸ πρέπον.

—— Non auxiliator mihi

Sit, nec adpropinquet, qui non amicus

Huic viro, neque colit quod rectum est.

XXXIX.

Οὐ χρὴ λέοντος σκύμνον ἐν πόλει τρέφειν.

[Μάλιστα μὲν λέοντα μὴ ἐν πόλει τρέφειν,

Ἦν δ' ἐκτραφῇ τις, τοῖς τρόποις ὑπηρετεῖν.]

In urbe non est alendus parvus leo.

[Primum quidem leo in urbe non est alendus,

Sin aliquis aluerit, moribus ejus obsequendum est.]

Schol. Aristoph. ad Ran. γ. 1477.

XL.

Θάρσει· πόνε γὰρ ἄκρον ἐκ ἔχει χρόνον.

Confide: dolor enim summus haud perdurat.

Plutarch. de audiendis Poetis, p. 36.

XLI.

Ὅπε γὰρ ἰσχὺς συζυγῷσι καὶ δίκη,

Ποίη ξυνωρίς τῆσδε καρτερωτέρα;

Quando enim robur et justitia conjunguntur,

Quænam biga hisce valentior?

XLII.

Δεινοὶ πλέκειν τοι μηχανὰς Αἰγύπτιοι.

Ægyptii ad nectendos dolos callidi.

Schol. Aristoph. ad Nub. γ. 1128.

XLIII.

Οὐνεκ' ἐκεῖ ἄνθεα λειμώνια.

Quoniam illic flores pratenses. Idem ad Nubes, γ. 1367.

XLIV.

Ψυχὰς ἔχοντες κυμάτων ἐν ἀγκάλαις.

Animas habentes in ulnis fluctuum. Idem ad Ran. γ. 716.

XLV.

—— Οὔτε δῆμος ἔτ' ἔτης ἀνὴρ.

—— Neque populus neque vir amicus.

Eustath. ad Iliad. ζ'. 262.

XLVI.

—— σῖτον δ' εἶδεναι διώρισα,

Ἄριστα, δεῖπνα, δόρπα θ' αἰρεῖσθαι τρία.

—— cibos dispertitus sum,

Ut sumerent prandium, merendam, cœnam.

Idem ad Odys. β'. 20.

XLVII.

—— εἴλκον

Ἄνω λυκηδὸν, ὥσε διπλόοι λύκοι

Νέερον φέρουσι.

—— sustulerunt

Sursum instar lupi, quo modo duo lupi

Hinnulum ferunt. Idem ad Il. ν'. p. 927.

XLVIII.

Πότερα γυνή τις Αἰθίοψ φανήσεται.

Utrum mulier aliqua Æthiopica apparebit.

Eustath. ad Odys. δ'. 84.

XLIX.

Λεοντοχόρταν βέβαλιν νεαίτερον.

Leonis cibum bubalum tenellum. Eustath. ad Odys. ι'. 220.

L.

Ὡς λέγει γέρον γράμμα.

Sicut ait vetus scriptura. Idem in Odys. χ'. 184.

LI.

— διαβρέχεις τὰρτυμάτα

— tu maceras condimenta. Athen. Deipn. II. 26.

LII.

Εἴτ' ἔν σοφιστῆς καλὰ παραπαίων χέλυν.

Deinde probe testudinem pulsans sophista. Idem XIV. 8.

LIII.

Ἐγὼ δὲ χοῖρον καὶ μάλ' εὐθλημένων
Τόνδ' ἐν νοθῶντι κριβάνῳ θήσω. Τί γὰρ
Ὅψον γένοιτ' ἂν ἀνδρὶ τῷδε βέλτιον;

Ego porcum opimum lactatu

In testa calente ponam. Quod enim

Obsonium hoc fuerit præstantius hominibus? Idem IX. 4.

LIV.

Θύσας δὲ χοῖρον τόνδε τῆς αὐτῆς ὑς,
Ἡ πολλά γ' ἐν δόμοισιν εἰργασαι κακά,
Δονῶσα καὶ τρέψυσα τύρβ' ἄνω κάτω.

Porcum sacrificia cum ipsa sue,

Multis ædes affecit illa damnis,

Ac quatiens, evertens sursum deorsum omnia conturbavit.

Ibid.

LV.

Πᾶ δ' ἐσὶν Ἄργες ἱερὸν αὐδάσον ξύλον.

Argus ubi sunt sacra ligna dicito. Philo Ebr. in Tract.

Quod omnis probus liber, p. 886.

LVI.

Κυνοκεφάλους καὶ σερνοφάλμους καὶ μονομμάτους.

Strabo, I. p. 43.

LVII.

— ἀφ' ἧ δὴ Ῥήγιον κικλήσκεται.

— a quo Rhegium nominatur. Idem VI. p. 258.

LVIII.

Ἄλλ' ἱππικῆς βοτῆρες εὐνομοὶ Σκύθαι.

Gens justa et equis pascendis dediti Scythæ.

Idem VII. p. 301.

LIX.

Κύπρῳ Πάφῳ τ' ἔχουσα πάντα κλῆρον.

Cypri Paphique sortem totam obtinens.

Idem VIII. p. 341.

LX.

Βῆράν θ' ἱεράν καὶ Κεραυνίας ῥύπας.

Idem VIII. p. 387.

LXI.

Κύδῖς Ἀχαιῶν, Ἀτρέως

Πολυκοίρανε, μάνθανε μῦθ, παῖ,

Inclytissime Achivorum, Atrei fili,

Imperator summe, audi me. Aristoph. in Ran. γ. 1301.

LXII.

Εὐφαιμεῖτε μελισσονόμοι,

Δόμον Ἀρτέμιδος πέλας οἶγειν.

Favete mellarii

Domum Dianæ prope aperire. Aristoph. in Ran. γ. 1305.

LXIII.

Ἦρα τέλεια, Ζηνὸς εὐναία δάμαρ.

Juno jugalis, Jovis uxor consors tori.

Schol. Pind. in Nem. X. 31.

LXIV.

Μήτε κρώσσεις, μήτ' οἶνηρές, μήθ' ὕδατήρες λιπεῖν
ἀφνειοῖσιν δόμοισι.

Neque urceos, nec vinaria, neque hydrias in opulentis relinquare domibus. Jul. Pollux. V. 3.

LXV.

Ὅξυγλυκίαν τ' ἄρα κοκκιεῖς ῥοάν.

Acidi mali punici grana decerpes. Idem VI. 11.

LXVI.

Σειραφόρον τε καὶ κριθιῶντα πῶλον.

Catenatum, et e pastu lascivientem equum.

Idem VII. 5.

LXVII.

Σὺ δὲ σπαθητοῖς τριμιτίνας ὑφάσμασι.

Tu vero textilibus trimitinis telis. Idem. VII. 18.

LXVIII.

Λεταί γε μὴν λυτήριον αὐτὸ δεύτερον.

Lotum est quidem lavacrum hoc secundo.

LXIX.

Ἄλλ' ἐκ μεγίστων εὐμαρῶς λυτηρίων.

Sed facile ex maximis lavacris. Idem. VII. 33. et X. 10.

LXX.

Τοσαῦτα, κήρυξ, ἐξ ἐμῶ διαόρτασον.

Talia, præco, a me refer. Etymol. in Ἀρταμος.

LXXI.

Σπίδιον μῆκος ὁδῶ.

Immensa viæ longitudo. Idem in Δι' ἀσπίδαος.

LXXII.

Θινὸς ἐμβολὰς αἰλός.

Illisiones fluctuum maris. Idem in Θίς.

LXXIII.

Καὶ νεοκράτας σπονδάς.

Et recens-mixtas libationes. Idem in Κρήνη.

LXXIV.

Ἐξ ἀντιαίας ἔτε πέμφιξ ἡλίου

Προσδέρκεται, ἔτ' ἀσέρων σόμα Λητώας κόρης.

Ex adverso neque radius solis

Aspicitur, neque sidereum os Latoniæ puellæ.

Galen. de Morb. Epid. VI.

LXXV.

Ἰωνικὴν ῥῆσιν ἐκτείνας

Ionicum sermonem proferens. Athen. XIII. 4.

LXXVI.

Ὅ, τι νῦν ἦλθ' ἐπὶ σόμα

Quicquid in buccam venerit. Plato de Rep. VIII. p. 563. B.

LXXVII.

— ἄλλον ἄλλῃ πρὸς πόλει τεταγμένον.

— alterum hominem alteri civitati esse convenientem.
Plato de Repub. p. 550. C.

LXXVIII.

Δαῦλος δ' ὑπὴν καὶ γενειάδος πυθμήν.

Eustath. in Il. β'. 520. et Etymolog. in Δαυλός.

LXXIX.

— κάπηλα προφέρων τεχνήματα.

Etymolog. in Κάπηλος.

LXXX.

[Πρὶν ἂν παλαγμοῖς αἵματος χοιροκτόνε
Αὐτός σε χράναι Ζεὺς κατασάξας χεροῖν.

Eustath. in Il. τ'. 254.]

LXXXI.

[Ὅς εἶχε πώλες τέτταρας ζυγηφόρας
Φιμοῖσιν αὐλωτοῖσιν ἐσομωμένας.

Eustath. in Il. σ'. 494.]

LXXXII.

Σχελίδας. Schol. Aristoph. ad Equit. γ. 361.

LXXXIII.

Κραναά. Idem. ad Acharn. γ. 75.

LXXXIV.

ὦ ζω. Eustath. ad Il. α'. 417.

LXXXV.

Πέδοι. Idem ad Il. α'. 574.

LXXXVI.

Ψίλης. Idem, ad Il. ε'.

LXXXVII.

Ἐν διῶρυμῖα πῶλοι. Idem, ad Il. θ'.

LXXXVIII.

Ἀφθονέσερον. Idem, ad Il. ι'.

LXXXIX.

Σπίδιον. Idem, ad Il. λ'. 753.

XC.

Στομίς. Idem, ad Odyss. ε'. 313.

XCI.

Μυχθίζειν. Idem, ad Odyss. ω'. 415.

XCII.

Αἰνηθος. Steph. de Urb.

XCIII.

Θέοινος. Harpocrat.

XCIV.

Ἀσομον ἵππον. Pollux. II. 4.

XCV.

Λάλησις et ἀπαρалаλήτος. Idem, II. 4.

XCVI.

Πέλутρα. Idem, II. 4.

XCVII.

Κόραξ, Ἀρπυία, Χάρων, Λυκίτας, nomina canum
Actæonis. Idem, V. 5.

XCVIII.

Καταφαγάς. Idem, VI. 7.

XCIX.

Ἡμίοπον αὐλόν. Idem, VI. 37.

C.

Νίπτρα. Ibid.

CI.

Ἀλαβαστροφόρον. Idem, VII. 33.

CII.

Οὐράνη. Idem, X. 9.

CIII.

Ὅσέων σέγασρον. Idem, X. 47.

CIV.

Αὐτορεγμόνος et ἑαυτορεγμόνος Hesych.

CV.

Ἑδανοῖς. Idem.

CVI.

Λίαινα ἡριγένεια. Idem in Ἠριγένεια.

CVII.

Ἰττύγα. Idem.

CVIII.

Κεχηματίσθαι. Idem.

CIX.

Ὅπισθοβριθές ἔγχος. Idem in Σαυροβριθές

CX.

Ἀμφίς. Etymolog. Magn.

CXI.

Ἀσαλῆς μανία. Idem in Ἀσαλῆς.

CXII.

Ἀσχαδῆς. Idem.

CXIII.

Ἀχρη. Idem.

CXIV.

Τρισόζωος. Idem, in Δίς καὶ τρίς.

CXV.

Ἐξαισθήρ. Idem.

CXVL

Πλάσιγξ. Idem.

CXVII.

Τέθριππον ζεύγος. Idem in Ζεύγος.

CXVIII.

Ἄνδρῶν γάρ ἐστιν ἐνδίκων τε καὶ σοφῶν

Ἐν τοῖς κακοῖσι μὴ τεθυμᾶσθαι θεοῖς.

Virtute præditorum est et sapientium

Non succensere in rebus adversis Deo.

Plutarch. de Consolat. ad Apollon. p. 116.

CXIX.

Οὐδ' ἀποθελι εἶδες αὐτὸν, εἰ γὰρ ἐγγύθεν

Ὁρᾷς, γέρον δὲ γραμματεὺς γενεῖ σαφής.

Non de longinquo vidisti, nec de propinquo

Cernis; senex vero scriba perspicuus esto.

Idem, Sympos. I. 8.

CXX.

Λαβὼν γὰρ αὐτόθακτον Εὐβοϊκὸν ξίφος.

Sumens æcutum mucronem Euboicum manu.

Idem de Oraculorum defectu, p. 434.

CXXI.

Ἵψηλὸν ἡβάσασα τεκτόνων πόνον.

—flamma corripit

Altum invalescens fabrorum laborem.

Idem de Ira cohibenda, p. 454.

CXXII.

Ἀγρεὺς δ' Ἀπόλλων ὀρθὸν ἰθύνει βέλος.

Venator Apollo sagittam recta dirigit.

Idem in Amatorio, p. 757.

CXXIII.

Τῷ πηλοπλάσῃ σπέρματος θνητῇ γυνή.

Tzetzes in Hesiod. Ἔργ. 46.

CXXIV.

Βρότειος ἄρος ἄτα.

Mortalium lucrum damnum est. Eustath. in Odys. A. 1422.

Ἀπὸ δὲ τῷ ἄρῳ, καὶ ἄρος τὸ ὄφελος παρ' Αἰσχύλῳ
ἐν Ἰκέτισι· βρότειος ἄρος, ἄτα. Ἦτοι τὸ εὖ τῶν βροτῶν
καὶ τὸ ὄφελος, ἄτη ἐστίν. Ubi tamen non comparet.

CXXV.

[Ἐξ ὀσφυαλγῆς καὶ ὀδυνοσπάδης λυγρῷ

Γέροντος. scil. γέγονεν εὐπρεπές, Plutarch. Stoicos quam
Poetas absurdiores, p. 1057.]

CXXVI.

———[ἔρχεται

Τάληθές ἐς φῶς ἐνίοτ' ἔ' ζητέμενον.

Stob. Sermon. X.]

CXXVII.

[Ἀποφάλιοι· ξένοι· Οἱ φύλην μὴ νέμοντες. Οὕτως
Αἰσχύλος. Suid.]

CXXVIII.

[Καλαῖνον χρώμα. Αἰσχύλος ἐν ποικίλοις χρώμασι.
Suid.]

CXXIX.

[Ἀποπτύσαι δεῖ καὶ καθηράσθαι ζόμα.

Plutarch, de Isid. et Osiris, p. 558.]

CXXX.

[Τὸ φυξίμηλον τῶν μικρῶν ἐς καὶ χαμαιζήλων φύτων ἂν ἐπίοντα σὺς βλαστὺς τὰ βοσκήματα κολύει καὶ αἰδικεῖ καὶ λυμαίνεται τὴν αὕξησιν. Ὅταν γὰρ ἀναδραμόντα μέγεθος λαβῇ καὶ διαφυγῇ τὸ βλάπτεσθαι ὑπὸ τῶν ἐπιγενομένων, φυξίμηλα καλεῖται. Τὸ δὲ μαρτύριον, Αἰσχύλος. Plutarch. Quæst. Græc. p. 293.]

CXXXI.

[Ἄνω ποταμῶν. Hesych. Ἄνω ποταμῶν. Παροιμία ἐπὶ τῶν ἐπ' ἐνάντια γινομένων. Κέκρηνται καὶ Αἰσχύλος καὶ Εὐριπίδης.]

CXXXII.

[Ἄναξ, θηλυκῶς, Suidas in Ἄναξ. Portus. Ἄναξ genere fœminino positum reperitur, pro communi ἄνασσα. Rex pro regina. Sic Æschylus, N. L.]

CXXXIII.

[Αἰγίνη δ' αὐτὴ πρὸς νότον κεῖται πνοάς.

Ægina ipsa versus Austri flatus sita est.

Strabo, IX. p. 393.]

CXXXIV.

[Ἀποφύλιοι ἔενοι οἱ μὴ ἔχοντες φυλὴν. Αἰσχύλος Σατυρικῶ. Hesych. Vir doctissimus Is. Casaub. in Athen. p. 723. et de Satyra, p. 176. ex Proteo Satyrico depromptum censet, itaque inserit Πρωτεῖ. Sed cum alias Satyras scripserit Æschylus, ἐπέχω.]

CXXXV.

[Τίνων δὲ ἐσιν ὡς μὴ περιεχόμεθα, Κρήτας ἢ Πέρσας Αἰσχύλος ἐρεῖ. Jul. Pollux. Onomast. VII. 60.]

CXXXVI.

[Καὶ χλαῖναν δὲ παχεῖαν, ἣν χειμ' ἀμυνεμένοι Αἰσχύλος, Ὅμηρος δὲ ἀλεξάνεμον κέκληκεν. Jul. Poll. VII. 16. Sylburgius legit χειμάμυναν. Hesych. Χειμάμυνα, ἣν Ὅμηρος ἀλεξάνεμον λέγει.]

CXXXVII.

[Αἵματός ἐστιν ἡ αἰρήτη ὠνία. Vide Guell. ad Æn. IX. 206.
Qui vita bene credat emi.]

CXXXVIII.

Tradit quod qui aliquem interfecerant, sanguinem partium
 amputatarum ejus gustare et expuere soliti fuere. Etymol. in
 Ἀπάργματα.

CXXXIX.

Convivas induxit de seriis tractantes.

Athen. Deipnos. IV. 25.

CXL.

Nemea certamina instituta tradit in memoriam Archemori,
 filii Nemeæ. Schol. Pind. in Argum. Nemeor.

ELEGIACA.

I.

Κυανέη καὶ τέσδε μενέγχχιας ἄλυσεν ἄνδρας
 Μοῖρα, πολύρρηνον πατρίδα ῥυομένους.
 Ζωὸν δὲ φθιμένων πέλεται κλέος, οἳ ποτὲ γύιοις
 Τλήμονες Ὀσσαίαν ἀμφίεσαντο κόνιν.

Atra etiam hos hasta-validos perdidit viros
 Parca, pecorum-abundantem patriam liberantes.
 Viva vero mortuorum est laus, qui olim membris
 Perferentes Ossæum induerunt pulverem.
 Antholog. III. 5.

II.

Βριθὺς ὅπλιζοπάλας δαΐος ἀντιπάλοις.
 Fortis armatus infestus hostibus.

Plut. de Fortuna Rom. p. 317.

THOMÆ STANLEII IN VITAM ÆSCHYLI COMMENTARIUS.

ΒΙΟΣ ΑΙΣΧΥΛΟΥ. Chamæleontis de Vita Æschyli librum laudat Lilius Giralduſ, de Poet. Hist. Dial. 6. ſane in τῷ περὶ Αἰσχύλου bis citatur ab Athenæo, IX. 4. et X. 7.

ΑΙΣΧΥΛΟΣ. Etymologici Magni auctor (ſive is Illicias Grammaticus fuerit, ut eruditissimo Iſaaco Voſſio placet, in Melam. 102. ſive quiſ alius,) Αἰσχύλος, ὁ ποιητὴς ὁ τραγωδοποιός· Παρὰ τὸ αἰσχος Αἰσχύλος, ὡς σιμός Σιμόλος.

ΑΙΣΧΥΛΟΣ Ο ΤΡΑΓΙΚΟΣ. Plures fuiſſe Æſchyloſ præter Athenienſem noſtrum Tragicum comperimus. Ex hiſ unus Alexandrinuſ, cujuſ citantur Amphitryo et Meſſeniaca. Athen. Deipn. XIII. 8.

Τίς δ' ἐστὶ ἀνάγκη δυστυχῆν ἐν πλοίοισιν,
Ἐξὼν σωπᾶν, καὶ οὐδὲν κρύπτειν τάδε;

Αἰσχύλος ἔφη ὁ Ἀλεξανδριεύς ἐν Ἀμφιτρύων. Οὗτος δ' ἐστὶν Αἰσχύλος ὁ τὰ Μεσομακά ἔπη συνθεὶς, ἀπὸ τοῦ εὐκαίδευτος. [Arundeliana Epocharum Stela, L. 47. Ἀφ' ἧς Ἀρχίας Εὐαγήτη δέκατος ἦν ἀπὸ Τιμένη ἐκ Κορίνθου ἦγον τὴν ἀποικίαν εἰς Συρακούſας, ἔτη ΗΗΗΗ ΔΔΔΔ ΙΙΙΙ βασιλεύοντος Ἀθηνῶν Αἰσχύλου ἑτῆς εἰκοτῆ καὶ ἑνός. *A quo Archias Evageti filius, cum decimus esset a Temeno, e Corintho coloniam eduxit Syracusas, anni ccccxciiii, regnante Athenis Æschylo, anno vicesimo primo.*]

Fuit et alius Hippocratis Chii discipulus, Aristoteli laudatus, Meteorol. I. 6. Καὶ οἱ περὶ τὸν Ἰπποκράτην τὸν Χίον, καὶ τὸν μαθητὴν αὐτοῦ Αἰσχύλον, ἀπεφθότα. Et mox, καθάπερ φησὶν Αἰσχύλος, καὶ Ἰπποκράτης.

Fuit et eo nomine Corinthius, frater uxoris Timophanis, unus e domesticis Timoleonis: ὅτε παραλαβὼν τῶν μὲν οἰκείων Αἰσχύλων, ἀδελφῶν ὅτα τῆς Τιμοφάνους γυναικός. Plut. in Timoleonte. p. 237.

Alius rursus Xenophontis libertus, pro quo orationem scripsit Dinarchus (testis est Dionysius Halicarnassensis in ejus Vita) cujus epigraphe, περὶ Προφάντα ἀπογραφὴν.

Etiam alius, Cnidiuſ, Orator, Ciceroni coætaneuſ; cujuſque ipſe meminit in Bruto, c. 91. *Post a me Asia tota peragata est, cum*

summis quidem oratoribus, quibuscum exercebar ipsis lubentibus, quorum erat princeps Menippus Stratonicensis, meo judicio, tota Asia illis temporibus disertissimus: et si nihil habere molestiarum, nec ineptiarum, Atticorum est, hic orator in illis numerari recte potest. Assiduissime autem mecum fuit Dionysius Magnes. Erat etiam Æschylus Cnidius, Adramittenus Xenocles. Hi tum in Asia rhetorum principes numerabantur. Iterum, c. 95. Exornato et faceto genere verborum: in quo fuit Æschylus Cnidius, et, meus æqualis, Milesius Æschines.

Laudatur et Æschylus autor libri de Proverbiis, in τοῖς περὶ παροιμιῶν, Zenobio, V. 85. qui an ex prædictis fuerit non liquet. [Æschylus nescio quis apud Diog. Laert. in Vita Menedemii II. Segm. 141.]

Sunt qui his adnumerant Æschylum Siculum. Favet Macrobius, Saturn. V. 19. *Ita et Dii Palici (inquit) in Sicilia coluntur, quos primum omnium Æschylus Tragicus vir utique Siculus in literas dedit.* Dein paucis præmissis subdit: *Æschyli Tragædia est quæ inscribitur ÆTNA, in hac cum de Palicis loqueretur sic ait, Τί δὴθι αὐτοῖς, &c.* Ex his vero satis liquet Æschylum Siculum cum Atheniensi nostro eundem fuisse, qui (ut mox Biographus) in Siciliam demigrans, quo tempore Hieron Ætnam conderet, Ætnas Tragædiam admodum splendide edidit, felicem incolis vitam auspicatus: ἰλθὼν τοίνυν εἰς Σικελίαν, Ἰέρωνος τότε τὴν Αἴτταν κτίζοντος, ἐπιδηίζατο τὰς Αἴττας, οἰσιζόμενος βίαν ἀγαθὴν τοῖς συνοικοῦσι τὴν πόλιν. Etiam in catalogo tragædiarum recensentur, Αἰτναῖοι γῆσιοι, καὶ νόθοι. Nec mirum est pro Siculo haberi Atheniensem, quem in Sicilia versatum Siculis dictionibus sæpe usum fuisse refert Athenæus, IX. 14. Ὅτι δὲ Αἰσχύλος διατρέψας ἐν Σικελίᾳ πολλάκις κίχρηται Φιναιῖς Σικελικαῖς, ὅθι θανατόν.

ΓΕΝΟΣ ΜΕΤΑ ΑΘΗΝΑΙΟΣ. Ita et Suidas, Αἰσχύλος Ἀθηναῖος τραγικός. Eo tandem Atheniensis tragædiæ gloria progressa est, ut nemo nisi qui Athenis probatus esset, poetæ nomine dignus censeretur. Plato Lachete, p. 189. ὃς ἀν οἴηται τραγωδίαν καλῶς ποιῶν, ἐκ ἔξωθεν κύεω περὶ τὴν Ἀττικὴν κατὰ τὰς ἄλλας πόλεις ἐπιδηιόντων περιέρχεται, ἀλλ' εὐθὺς Ἀθήναζ φέρεται.

ΓΕΝΟΣ ΜΕΝ ΗΝ ΑΘΗΝΑΙΟΣ, ΕΛΕΥΣΙΝΙΟΣ ΤΗΝ ΔΗΜΟΝ. Etenim Eleusis urbs fuit Atticæ; Phavorinus, ἔτι δὲ πολὺ πλεονῶν Ἀθηναίων ὡς ὁ Θεολόγος. Nec populosa tantum, sed et Cereris templo sacrisque celeberrima; Strabo IX. 395. Εἴτ' Ἐλευσὶν πόλις, ἐν ἣ τὸ τῆς Δήμητρος ἱερὸν τῆς Ἐλευσινίας quo alluisse tradit Aristophanem Interpres Græcus, cujus sub persona Æschyli hæc sunt verba: Ραν. γ. 915.

Δήμητερ, ἡ θεῖψα τὴν ἡμῶν φρένα,
Εἰταί μιν τῶν σὺν ἄξιον μυσαρίων.

Παρόντων, inquit Scholiastes, Ἐλευσῖνος τὸν δῆμον ὁ Αἰσχύλος ἦν.

ΕΛΕΥΣΙΝΙΟΣ ΤΗΝ ΔΗΜΟΝ. Eleusin inter 174 δήμους, seu pagos, a Theseo constitutos, recenset Polemo apud Strab. IX. 396.

Ἐποῦν τε εἰπὼν ἴσα τῶν ἐκτὸς ἰβδημένατα δῆμων, πρὸς δὲ καὶ τιττάρων.
Sunt vero qui ad tribum Ἰπποβοωντίδα pertinuisse velint.

ΤΙΟΣ ΕΥΦΟΡΙΩΝΟΣ. Ita etiam Suidas : et Herodotus II. 156. ἐν τούτῳ δὲ τῷ λόγῳ καὶ ἐδιδόξεν ἄλλω, Αἰσχύλος ὁ Εὐφορίωνος ἤρπασεν τὸ ἔργον φράσας, μᾶλλον δὲ ποιητικῶν τῶν προγενομένων· quo magis miror Liliū Giralduū, Poet. hist. Dial. VI. dixisse, *Herodotus tamen Euphranorem, non Euphorionem, appellasse videtur*. Aliter etiam, inter cæteros, Pausanias, Corinth. II. 24. Αἰσχύλος δὲ ὁ Εὐφορίωνος καλεῖ Δία καὶ τὸν ἐν βαλάσσῃ. Et in Arcad. c. 37. Δήμητρος δὲ Ἀρτέμις θυγατέρα εἶναι, καὶ ἡ Ἀντις, ὅσα Λιγυστῶν τὸν λόγον Αἰσχύλος ἰδὶδαξεν Εὐφορίωνος τῆς Ἑλληνικῆς. Unde restituendus Clemens, Strom. V. p. 603. Ὁ, τὴν Εὐφορίαν, ὁ τὴν Αἰσχύλον (lege ὁ, τὴν Εὐφορίωνος Αἰσχύλος) ἐπὶ τῷ Θειῷ σιμῶν σφόδρα φησὶν, Ζεὺς ἰσὺ αἰθέρος, κ. τ. λ.

ΚΥΝΑΙΓΕΙΡΟΥ ΑΔΕΛΦΟΣ ΚΑΙ ΑΜΕΙΝΙΟΥ. Hinc supplendus Suidas, Ὑῖος μὲν Εὐφορίωνος καὶ Κυναιγέου, τῶν εἰς Μαραθῶνα ἀργισυσάντων ἅμα αὐτῷ. Lege, Ὑῖος μὲν Εὐφορίωνος, Ἀμεινίου ἀδελφὸς καὶ Κυναιγίεος.

ΑΜΕΙΝΙΟΥ. Diodorus Siculus Ἀμεινίαν vocat, XI. 257. ut et Elianus, Var. Hist. V. 19.

ΕΞ ΕΥΠΑΤΡΙΩΝ ΤΗΝ ΦΥΣΙΝ ΕΧΩΝ. Hesych. Εὐπατρίδαι, αὐτόχθονες, ἔχοντες ἐκ τῆς φύσεως. Ubi cf. Guetum. Ex eadem familia Pindarus, de quo Thomas Magister in Vita ejus, γέγονε δὲ κατὰ τὰς χρόνους Αἰσχύλου, καὶ συγγενήσται αὐτῷ.

ΝΕΟΣ ΔΕ ΗΡΕΑΤΟ ΤΩΝ ΤΡΑΓΩΔΙΩΝ. Cum Pratina decertasse Olympiade LXX. autor est Suidas : at si quis calculos subducet, anno primo hujus Olympiadis non nisi 20 annos natum reperiet. Qua vero occasione ad Tragœdiam scribendum adeo juvenis animus appulit, discimus ex Pausaniæ Atticis, c. 21.; nimirum puero dum uvas custodiret in agro dormienti Bacchum id imperasse. Ἐπὶ δὲ Αἰσχύλος μετράμενος ὅτε καθύδεν ἐν ἀγγεῷ φυλάσσει γαφολάς, καὶ οἱ δάκτυλοι ἐκτείναντες, κινεῖσθαι τραγωδίας ποιῆσαι· ὅς δὲ ἡμέρα (πειθεσθαι γὰρ ἠέλειν) ἦεν ἡδὴ περιέμενος ποιῆσαι· οὗτος μὲν ταῦτα ἀνέειπεν. Ex eo forsān ansa commento data, quod vinosus Tragœdias suas scriberet, cujus rei testes laudant, Callisthenem Lucianus, in Encom. Demosth. c. 15. Οὐ γάρ, ὡς τὸν Αἰσχύλον ὁ Καλλισθένης ἔφη περὶ τὰς τραγωδίας ἐν οἴῳ ἤσαν, ἐξορμῶντες καὶ ἀναθερμαίνοντες τὴν ψυχὴν· et Chamæleontem Athenæus, I. 19. Μεθύει δὲ ἐπὶ οἷσι τὰς τραγωδίας Αἰσχύλος, ὡς φησὶ Χαιμαίλιος. Quapropter Sopater Rhetor Διονύσου ἑταῖρος compellavit; objecitque ei Sophocles Athen. I. 18. etiamsi ea traderet scriptis quæ oporteret, id tamen inscientem facere; Σοφοκλῆς οὖν ἀνέειπεν αὐτῷ, ὅτι ἐν καὶ τὰς τραγωδίας ποιῶν, ἀλλ' ὅτε εἰδὼς γινώσκῃ. Et eandem ob causam omnes ejus Fabulas Baccho tribuit Gorgias apud Plutarchum, Sympos. VII. 10. Ὅπως καὶ τὸν Αἰσχύλον ἰσοῦσι τὰς τραγωδίας ἑμπύοντα ποιῶν καὶ ὅχι, ὡς Γοργίας εἶπεν, ἐν τῶν θεσπέσιων αὐτῷ μέγιστον Ἄριος εἶναι, τὰς ἑστὰς ἐπὶ θεῶν, ἀλλὰ πάντων Διονύσου. Sic enim distingui debet iste locus, quo in explicando mire cæcutit Interpres : ubi tamen pro μέγιστον Ἄριος legerim μὲν Ἄριος. Alludit enim proculdubio Gorgias ad Æschyli dictum, cujus meminit Aristophanes in Ranis, γ. 1053.

ΑΙ. Δράμα ποιήσας Ἄρεος μέγας. ΕΤ. Ποῖον; ΑΙ. Τὸς Ἑστὶ ἐπὶ Θήβας.

ΚΑΙ ΠΟΛΥ ΤΟΥΤΕ ΠΡΟ ΑΥΤΟΥ ΤΠΗΡΕ. Qui Æschylum antecesserunt in docendis Tragœdiis celebres, perpauci numerantur. Sunt qui Theonin quendam, Oresti coætaneum, Tragœdiæ inventorem prædicant; quem Minos et Auleas secuti sint. Scholiastes vetus, ἐν τοῖς χρόνοις Ὀρείου ἰθαυμάζειτο παρ' Ἑλλήσι Θέβας, ὃς πρῶτος ἐξῆυρε τραγῳδικὰς μελῳδίας· καὶ ἐξῆυτο πρῶτος δράματα· καὶ μετ' αὐτὸν Μίνως, καὶ μετὰ Μίνωα Αὐλιάς χορὸς τραγικὸς συνήρσατο.

Alii primum Tragœdiæ auctorem faciunt Epigenem Sicyonium, a quo Thespin decimum sextum tradunt. Suidas, ὁ Θέσπις ἱκαλίδεατος ἀπὸ πρῶτου γινεμένη τραγῳδοποιῶ Ἐπιγίνης Σικυνίου. Hos vero non adeo artis Tragicæ rationem habuisse verisimile est, quam τῶν αὐτοσχιδιασμάτων, quorum meminit Aristoteles Poet. c. 4. numerorum, sc. innumerorum, sine arte, ex quibus Poesin ipsam ait esse prognatam.

Porro his duabus omissis sententiis, liceat nobis pedibus ire in tertiam, a parte magna et meliori scriptorum proditam, qui Thespin auctorem primum Tragœdiæ agnoscunt. Ho rat. de Art. Poet. v. 275.

*Ignotum tragicæ genus invenisse Camæna
Dicitur, et plaustris verisse poemata Thespis.*

Et Plutarchus in Solone, p. 75. ἀρχομένη τῶν περὶ Θέσπιν ἤδη τὴν τραγῳδικὰν κινῶν. Thespis iste Atheniensis fuit, pago Icarius; floruit circa Olympiadem L. Soloni æqualis, prout ex Plutarcho et Diogene Laertio (in Solone) licet colligere. [Marmor Arundelianum L. 58. Ἄφ' ἧς Θέσπις ὁ ποιητὴς ἐξ ἀμάξης πρῶτος ἰδὼν Ἄλκην, καὶ ἐτίθη ὁ τραγῶς, ἄλλοις νικῶσanti, ἐπὶ τῇ ΗΗ [Δ Δ Δ ΙΙ] Ἀρχοτος Ἀθήσων Ἀλκαίῳ τῷ προτέρῳ. A quo Thespis poeta e plastro prius docuit Alcestin, et hircus pro præmio victori proponebatur, anni CCLXXII Archonte Athenis Alcao priore. Ubi vide quæ a viris doctis sunt annotata.]

Floruit etiam ante Æschylum, in re tragica celebre nomen adeptus, Phrynichus Atheniensis, cujus Fabulas recenset Suidas. Æschylum haud multo antecessisse argumento est, quod Græcorum in Xerxem victoriam Fabula quadam, Phænissæ inscripta, exhibuit: antecessisse vero, quod Æschyli Persæ ex eadem Tragœdia fuerint concinnatæ; sicut prodit Glaucus ἐν τοῖς περὶ Αἰσχύλου μύθοις, a Scholiaste Æschyli laudatus. [Et quod rogatus a fratribus ut in Apollinem Pæana scriberet, respondebat a Phrynicho fieri optimum: Porphyr. de Abstin. II. 18. Τὸν γὰρ Αἰσχύλοι φασὶν τῶν ἀδελφῶν ἀξιώσται εἰς τὸν θεὸν γράψαι παῖνα, εἴπειν ὅτι βίλτις αὐτοῦ Τυρίχῃ (v. c. J. Valentinus Φρυγίχῃ rectius) ποιῶνται.] Hisce duobus qui Æschylum proculdubio præcesserunt annumeratum in Vita Robortelli editioni affixa tertium reperimus, Chœrilum. Λογίζεσθαι δὲ ὅτι πολλῶν χαλεπότερος ἐπὶ Θέσπιδι ἢ, Φρυγίχῃ τε,

καὶ Χαερίλῳ, εἰς τόσονδὲ μέγθος τὴν τραγωδίαν προσωγαγῆναι, ἢ ἐπὶ Αἰσχύλῳ εἰπόντι εἰς τὴν τῷ Σοφοκλέει ἐλθεῖν τελειότητα. Sane Chœrilum Olympiade LXIV. vel natum esse, vel Tragœdias suas cœpisse publicare, ex Suidæ verbis licet conjicere, Χαερίλος, Ἀθηναῖος τραγικός, ξδ' Ὀλυμπιάδι· καὶ εἰς ἡγήσας.

Pari forsân ratione inter hos recensendus erit Pratinas, quem circa Olympiadem LXX. floruisse tradit Eusebius; qua etiam Olympiade cum Chœrilo, et Æschylo, non nisi vicesimum annum agente, decertasse ex Suida discimus in Voce Πρατίνης.

Ab his itaque inchoatam Tragœdiam, non modo quatenus ad scriptionem attinet, κατὰ τὴν ποιήσιν, sed et in apparatu scenico, omnibus pene numeris perfecisse Æschylum, tradit biographus: Quibus de causis non immerito Athenienses eum Tragœdiæ patrem agnoverunt. Philostr. de Vita Apollonii, VI. 11. ὅθεν Ἀθηναῖοι πατὴρ μὲν αὐτὸν τῆς τραγωδίας ἡγούντο.

ΚΑΤΑ ΤΕ ΤΗΝ ΠΟΙΗΣΙΝ. Æschylum decessores in re tragica antecelluisse haud ita mirum est, ac ab iis qui ipsum secuti sunt non antecelli. Vexatissima sane fuit apud veteres hæc quæstio; Tres tragicos celeberrimos, unum atque idem fecundissimum ingeniorum tulit sæculum, Æschylum, Sophoclem, et Euripidem, quibus omnis posteritas fascēs submisit. Horum trium imagines erigi curavit Lycurgus, et Tragœdias exscriptas ἐν κοινῷ servari. Plutarchus, in Lycurgo, p. 841. Εἰσήγγεισι δὲ καὶ τὸν νόμον, ὡς χαλκῆς εἰκόνας ἀναθεῖναι τῶν ποιητῶν, Αἰσχύλῳ, Σοφοκλέει, Εὐριπίδῃ, καὶ τὰς τραγωδίας αὐτῶν ἐν κοινῷ γραψαμένους φυλάττειν, καὶ τὸν γραμματικὴν τῆς πόλεως παραγινώσκειν. Meminit harum Imaginum et Pausanias in Atticis, c. 21. De tribus hæc tragicis scripsere cum alii, tum Heraclides Ponticus, cujus librum Περὶ τῶν τριῶν τραγωδοποιῶν citat Diogenes Laertius in Vita Heraclidis, V. Segm. 88. Porro quis horum palmam tulerit in tragœdia, apud veteres maxima fuit dissertatio. Aristophanes in Ranis Æschylo primas, Sophocli secundas, Euripidi postremas partes attribuit. At si quis objecerit, ejus minoris auctoritatis esse judicium, quod ira et similitate in Euripidem motus, non sine partium studio censuram tulerit; audiat is ipsum populum Atheniensem, qui Æschylum patrem tragœdiæ agnoverunt, et ejus solius post mortem exhibenda dramata decreverunt. Philostrat. de Vita Apollon. VI. 11. Ὅθεν Ἀθηναῖοι πατὴρ μὲν αὐτὸν τῆς τραγωδίας ἡγούντο, ἐκάλουν δὲ καὶ τεθνῶτα εἰς Διούσιον· τὰ γὰρ τῷ Αἰσχύλῳ γραψαμένους ἀντιδιδάσκοντο, καὶ εἰκόνα ἐκ κοινῆς. Idem referunt Aristophanes, Scholiastes ejus, et Biographus noster.

Sunt vero qui primas Sophocli deferendas statuunt. Biographus noster (ex editione Robortelli) ὅς τι δοκεῖ θαυμάσιον τι καὶ τελειότερον τραγωδία ποιητῶν Σοφοκλῇ γιγνέσθαι, ὁρθῶς μὲν δοκεῖ. In eandem ferri sententiam videtur Dio Chrysostomus Orat. LII. p. 552. qui postquam horum inter se comparisonem instituisset, mox subductis calculis hanc summam facit disceptationis suæ, Ὅ, τι Σοφοκλῆς μίσησ· εἰσὶν ἀμφὶ εἶναι, ὅτε τὸ αὐθάδες καὶ ἀπλῆν τὸ τῷ Αἰσχύλῳ ἔχον, ὅτε τὸ ἀκριβὲς καὶ ἡμῶν καὶ πολυτελὲς τὸ τῷ Εὐριπίδῃ, σιμῆν δὲ τινα καὶ μεγαλοπρεπῆ ποιήσιν

τραγῳκὰ καὶ οὐκ * * ἔχουσι· ὅτε πλείον ἴσται ἡδονὴν (lego ὅτε πλείον ἡδονήν, vel, ὅτε πλείον ἴσται ἰ, τῇ ἡδονῇ, nam quod editur corruptum est) μετὰ ὕψους καὶ σιμότητος ἰδιόκυσθαι. Accedit et Lucianus, fingens nescio quem Sophoclis et Euripidis versus ad libram ponderantem, et illam Euripidis lancem tanquam leviozem semper μείζων ὕσαι. [Theodoretus de M. Arethusio, τὸ δὲ Μέγας δῶμα τῆς Λισχίλου καὶ Σοφοκλῆς μεγαληγορίας διῖται, ἵ' ἄξις τὰ ἐκείνη τραγωδεῖσαι πάθη.]

Nec tamen desunt qui Euripidi principatum attribuant. Horum est Aristoteles, qui Poet. c. 13. Euripidem τραγικώτατον τῶν ποιητῶν φαίνεσθαι infit.

Cautius vero agunt qui singulis suum quasi pensum distribuunt. Plutarchus Æschylo γῆμα, Sophocli λογίωτα, Euripidi σοφίαν. Cai consentit Phrynichus apud Photium, p. 327. statuens τῶν τραγικῶν Λισχίλοι τὸν μεγαλοφρονέτατον, καὶ Σοφοκλῆα τὸν γλυκύν, καὶ τὸν πᾶσι σοφὸν Εὐριπίδην. Habet sane horum quilibet aliquid in quo cæteris præluceat. De grandiloquentia Æschyli mox dicendum erit. Sophocles tantæ erat in carmine suavitatis, ut apiculæ, τῆς μελίσσης, nomen obtinuerit; quo postea nomine Xenophon in Historia floruit. Sapiens dicitur Euripides, ut qui sit *sententiis densus*, et (ex censura Quintiliani Instit. X. 1.) *in iis quæ a sapientibus traditæ sunt pene ipsis par*. Unde Anaxagoræ et Socratis discipulum possitis agnoscere.

ΚΑΙ ΤΗΝ ΔΙΑΘΕΣΙΝ ΤΗΣ ΣΚΗΝΗΣ. Scenæ antiquitus, cum adhuc tragœdia in lacte quasi et fasciis esset, e ramis et frondibus confectæ erant; cum racemis ac corymbis, quasi umbracula quædam quæ parietes non haberent, ait Servius, Ovidium secutus,

*Illic quas tulerant nemorosa palatia frondes
Simpliciter positæ scena sine arte fuit.*

Postea casæ cum cellis effectæ; postremo magnifice exornatæ sunt: hanc demum perfectionem contulit Æschylus; de qua intelligendus Vitruvius Architect. VII. Procœm. *Namque primum Agatharchus Athenis, Æschylo docente*, (tragœdias proponente) *tragicam scenam fecit, et de eo commentarium reliquit*. [Ex eo moniti Democritus et Anaxagoras de eadem re scripserunt.] Porro Æschylus, ut inquit Dioscorides (in Epigram.) τὰ κατὰ σκηνὴν μετακρίνουσι· et primus Scenam ornavit picturis, machinis, aris, sepulchris, tubis, spectris, et Diris: quæ omnia in Vita Æschyli, MSto Oxoniensi et editione Robortelli præfixa, enumerantur. Τὴν δὲ σκηνὴν ἐκόσμησι, καὶ τὴν ὅλην τῶν θεομένων κατέπληξε τῇ λαμπρότητι, γραφαῖς καὶ μηχαναῖς, βωμοῖς τε καὶ τάφοις, σάλπιγγιν, εἰδώλοις, ἑρμίσι. Machinis usum fuisse tradit et Eustathius in Iliad. Σ'. 539. ubi clypeorum insignia ait in Ἑπτὰ ἐπὶ Θήβαις descripsisse quasi essent animata, quod et fecerat antea Homerus in Achillis elypeo. Tumulos etiam adhibuisse ex principio Χορὸν discimus;

Umbras, ex Prometheo Vincito, Persis et Choephoris; Diras, ex Eumenidibus.

ΤΗΝ ΤΕ ΔΑΜΠΡΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΧΟΡΩΤΙΑΣ. Apparatum scenicum multo augustiorem et splendidiorem reddente Æschylo, plus sumptus in eum impendebatur a Choragis, quorum hoc erat officium lege publica cautum. Ulpian. *Χορηγός, ὁ τοῖς Διονυσίοις καὶ τοῖς Παναθηναίοις τῷ χορῷ τὴν τροφήν παρέχων, καὶ γιφάων, καὶ κόσμον, καὶ ὅσα περὶ τὴν τοιαύτην ὁμῶνται.*

ΚΑΙ ΤΗΝ ΣΚΕΥΗΝ ΤΩΝ ΤΠΟΚΡΙΤΩΝ. Histriionum apparatus augustiorem instituit, ut qui bene noverat sublimitatem arti tragicæ convenire: ἰδυμηνίς (ut loquitur Philostratus de vit. Apollon. VI. 11. δι καὶ τὴν τέχνην, ὡς προσφῶ τῷ μεγαλείῳ μᾶλλον ἢ τῷ καταβεβλημένῳ τι καὶ ὑπὸ πῶδα, σκυνοποιίας μὲν ἤφατο. Quæ vero ab eo in hoc genere inventa sunt, recenset Horatius, Art. Poet. γ. 278.

*Post hunc personæ pallæque reperto honesta
Æschylus, et modicis instravit pulpita tignis,
Et docuit magnumque loqui, nitique cothurno.*

Ad quem locum Porphyrius, *Primus Tragædiæ cothurnos et personas et pallam dedit; horum enim trium auctor est.* Ita et Suidas, *Αἰσχύλος πρῶτος οἶρε προσωπίδα δεινὰ κιχασμένα ἔχει τὰς τραγικὰς, καὶ ταῖς ἀρβύλας ταῖς καλυμνίας ἱμβάταις κιχῆσθαι.* Et Philostratus jam laudatus, *σκυνοποιίας μὲν ἤφατο ἱκασμῆτος τοῖς τῶν ἡρώων εἶδεν· ἀρβύλας δὲ τὰς ὑπεριτὰς ἀνέβλεπον, ὡς ἴσα ἱεῖνης βάλανον.* Ἐοθίμασι τι πρῶτος ἱκασμῆσι, ἃ πρόσφορον ἦεν σὶ τι καὶ ἡρώων ἡθῶσθαι. Autor Vitæ apud Robortellum; *τὰς ὑπεριτὰς χιτῶν σκεπάζας, καὶ τῷ σώματι ἐξογκώσας, μίξας τι τοῖς ποδῶν μετωρίσας.*

ΤΗΝ ΤΕ ΧΟΡΟΥ ΣΕΜΝΟΤΗΤΑ. Incompositus cum fuerit olim et minus gravis tragicorum chorus, præ personarum multitudine e quibus constituebatur, horum numerum imminuit et contraxit Æschylus. Philostrat. de Vita Apollon. VI. 11. *τὴν τέχνην δι ὧν ἀπατάσκουσιν τι καὶ μέγαν κιχασμῆτην, εἰ μὲν ξυτίγας τὰς χορὰς ἀποτάσας ἴτας·* et Aristoteles de Poetica, c. 4. *πρῶτος Αἰσχύλος τὰ τῷ χορῷ ἱλάττωσι.* Antiquitus enim 50 personis constabant Chori: Æschylus eas ad 15 reduxit. Schol. Aristoph. ad Equit. γ. 586. *συνετέλει ὁ Τραγικὸς χορὸς ἐκ μ', ὡς Αἰσχύλος· Ἀγαμέμνων·* quod etiam lege sancitum fuit, *τὸν τραγικὸν χορὸν συντελεῖν ἐκ πεντεκαίδεκα.* Porro Julius Pollux legem istam latam esse occasione *Eumenidum* fabulæ refert, quam cum docuit Æschylus, Furias in scenam tanto numero, (constituebatur enim chorus 50 personis) adeoque horribili ornatu induxit, ut pueri e pavore exanimarentur, gravidæ abortum paterentur: IV. 15.

ΣΥΝΕΧΡΟΝΙΣΣΕ ΔΕ ΠΙΝΔΑΡΩΝ. Ita et Thomas Magister in Vita Pindari, *Γόνον δὲ κατὰ τὰς χεῖρας Αἰσχύλου.*

ΓΕΓΟΝΩΣ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΕΤΗΝ ΟΛΥΜΠΙΑΔΑ. [Alii codices, monente Stephano, *τισσαράκοτὴν πρώτην.*] De annis Æschylo attributis magnus ille Casaubonus, et vir cl. Samuel Petitus multis disseruere, quæ adducere et discutere operæ erit pretium.

Sic itaque Casaubonus, de Satyrica poesi I. 5. *Nemo ignorat, librorum descriprores nusquam majore socordia et perfidia usos quam in numeris, cujus rei exempla insignia vel in iis quæ de Æschylo scribunt veteres. Nam in antiqua illius vita ita legimus in postremis doctissimorum hominum editionibus, συγχρόνῃ Πινδάρῳ, γεγονώς κατὰ τὴν τεσσαρεσκαστῇ Ὀλυμπιάδῃ. Hæc lectio falsissima. Sed alii libri habent ἑξακοστῇ de hac quoque scriptura dubito. Constat enim Æschylum in pugna Marathonia cum fortissimo viro Cynægiro fratre suo strenue pugnasse, adhuc juvenem: atqui si vel ultimo anno Olympiadis LX. ponimus esse natum, tempore pugnae illius annorum invenietur minimum XLII. tot enim numerantur ad secundum Olympiadis LXXII. quo anno in Marathonis campis commissa illa pugna. Rursus apud Suidam leguntur hæc verba; ἡγουμένῳ αὐτὸς (ὁ Αἰσχύλος;) ἐν τῇ θ'. Ὀλυμπιάδῃ ἰτῶν ἂν κ'· certavit ipse (inquit) cum esset annorum XXV. Olympiade nona; et pueri intelligunt deesse heic majorem numerum qui minorem præcedebat. Omnino igitur scribendum, ἐν τῇ ξβ'. Ὀλυμπιάδῃ. Quod si vere proditum est, Æschylum Olympiade LXIX. fuisse natum annos XXV. alio jam argumento probatum habemus quod modo dicebamus, videri natales illius male collocari in LX. Olympiade. Lego igitur in superiore loco ex ejus vita, γεγονώς κατὰ τὴν τρίτῃ καὶ ἑξακοστῇ Ὀλυμπιάδῃ. Quare tempora vitæ tragici illius nobilissimi ita digeremus. Natus circa annum tertium Olympiadis LXIII. exeunte Olympiade LXIX. cum esset annorum XXV. dramata sua cæpit publicare. Anno secundo Olympiadis LXXII. Marathone contra Persas pugnavit, anno ætatis XXXV. Olympiadis LXXVI. anno IV. Menone Prætor Athenis, victoriam e scena reportavit, edita Tetralogia ista, Phineo, Persis, Glauco Potniensi, et Prometheus. Agebat tum Æschylus annum ætatis LIII. Olympiadis vero LXXX. anno altero, cum esset Athenis Prætor Philocles, publicata est ab ipso Orestias Tetralogia, anno vitæ LXVII. Post hæc contulit se, coactus solum vertere, in Siciliam, ad Regem Hieronem, quem post Olympiadem LXXXVI. regnare cepisse Pindari vetus interpretes affirmat: ibique Æschylus, altero, aut tertio post anno, in exilio diem supremum obiit. Recte hæc ita digeri a nobis, etiam illud argumento est quod in Vita Æschyli scribitur; exilio ipsius occasionem præbuisse Eumenidum Fabulam, cum Poeta Furiæ in scenam adeo horribili ornatu induxisset, ut populum universum terror invaderet, pueri e pavore exanimarentur, gravida mulieres abortum facerent. Eumenides enim in Orestia fuerant tetralogia. Itaque falsum erit aut mendosum quod scribitur in vita, obiisse ipsum anno ætatis LXV. paulo enim plures vixisse modo dicta arguunt. Hactenus vir incomparabilis Isacius Casaubonus.*

Alter vero Samuel Petitus, Miscellan. III. 14. *Quæ de vita Æschyli scribuntur adeo non sunt certa, ut omnis omnino non tollatur scrupulus. Imo contra, ejus annus natalis ignoratur, ut et ille quo denatus est. Scribitur in vita ejus; συγχρόνῃ Πινδάρῳ,*

γενεὴς κατὰ τὴν τισσαμεκὸν Ὀλυμπιάδα. Alii libri habent ἱεροκὴν. Reponunt viri incomparabiles, κατὰ τὴν τρίτην καὶ ἱεροκὴν Ὀλυμπιάδα. At nos rescribendum putamus, κατὰ τὴν σέμπτην καὶ ἱεροκὴν Ὀλυμπιάδα. Verus enim illius dies natalis est annus primus Olympiadis sexagesimæ quintæ. Quo anno natum quoque referunt Pindarum; unde optime scripsit anonymus, συνεχρόνιζι Πινδάρῳ. Nostræ hujus sententiæ atque emendationis rationes sunt istæ. Juvenis admodum fabulas docere capit Æschylus. Anonymus in ejus vita, νῖος δὲ ἥρξατο τῶν τραγῳδιῶν cum esset, inquit Suidas, annorum viginti quinque, ἡγουμένητο ὁ Αἰσχύλος ἐν τῇ θ'. Ὀλυμπιάδι, ἐτῶν ὦν κ'. Corruptus est uterque numerus. Rescribebant viri magni ἐν τῇ ξθ' Ὀλυμπιάδι. Nos vero reponimus, ἐν τῇ ο'. Ὀλυμπιάδι. Correctionis nostræ fundus est Anonymus in descriptione Olympiadum, qui hæc notat ad annum primum Olympiadis septuagesimæ, Myro Athenis Prætor, Πρατῖας ποιητῆς τραγῳδίας ἀντιγωνίζετο Αἰσχύλῳ καὶ Χοιρίλῳ. Facilisque fuit certe lapsus, si numerum hunc numeralibus literis majusculis descriperis, τὸ Θ ἐν τῷ Θ. His ita constitutis, rescribendum quoque est apud Suidam, ἐτῶν ὦν κ'. Tot enim erat annos natus, atque prius et viginti annorum intervallum est, ab anno primo Olympiadis sexagesimæ quintæ, ad annum primum Olympiadis septuagesimæ. Addit anonymus in ejus vita; ὦν ἐτῶν σέμπτι πρὸς τοῖς ἱεροκῶν ἡγουμένητο. De morte Æschyli interpretes Comici ad Acharnenses; ἡγουμένητο γὰρ ἐπὶ Ἀρχόντῳ Κάλλῳ τὸ μετὰ Μησιθίδου. Callias hic Archon fuit anno primo Olympiadis octogesimæ primæ μετὰ Μησιθίδου, ut hunc Prætorem, quem excepit Callias, nominant Diodorus Siculus, et anonymus in descriptione Olympiadum. Atqui ab anno primo Olympiadis sexagesimæ quintæ ad annum primum Olympiadis octogesimæ primæ, anni sunt sexaginta quinque, quot annos vixisse Æschylum scribit autor ejus vitæ. Addit, vitæ esse functum in exilio, anno tertio: Nam postquam Eumenidas docuit, solum vertere coactus est. Eumenidas docuit anno secundo Olympiadis octogesimæ, Archonte Philocle, ut testantur veteres Didascalie. Tertius exilii annus primus Olympiadis octogesimæ primæ, qui Calliam Prætorem habet: Quare et hoc anno vitæ suæ sexagesimo quinto e vivis excessit, et annus ejus natalis in annum primum Olympiadis sexagesimæ quintæ conjiciendus est. Hactenus Petitus.

Audiamus etiam Johannem Meursium, qui in tertiam fertur sententiam, a Casaubono et Petito diversam. De Archont. Suidas, Πρατῖας Πυρρώνιδου ἢ Ἐγκωμίου, Φλιάσιος, ποιητῆς τραγῳδίας ἀντιγωνίζετο δὲ Αἰσχύλῳ τε καὶ Χοιρίλῳ ἐπὶ τῆς ἑβδομηκοτῆς Ὀλυμπιάδος. Ubi obiter (subdit Meursius) ætas Æschyli observanda, quam et in Olympiade 71. commemorat Eusebius Chron. I. Quo pertinet quod circa pugna Marathonie tempus Olymp. 71. anno 1. Aulus Gellius eum collocat, XVII. 21. Ergo mendum est apud Suidam ἐπὶ Αἰσχύλῳ, ἐν τῇ θ'. Ὀλυμπιάδι. Omnino emenda ἐν τῇ ο'. Ὀλυμπιάδι. Mendosus quoque Scholiastes Æschyli, in Vita ejus Scholius πρᾶξις, κατὰ τὸν μ'. Ὀλυμπιάδα. Etiam ibi rescribendum κατὰ τὴν ο'. Ὀλυμπιάδα. Hæc ille.

Sane erratum esse in litera arithmetica quis non videt? nec tamen imperitia Biographi, sed exscriptorum incuria. Quis enim tempus natale Æschyli in Olympiadem XL. coniecisse eum crediderit, qui eundem Pindaro cōtaneum modo asseruerat? Συγχρόνοι δὲ Πινδάρῳ, γιγνόμενος κατὰ τὴν μ'. Ὀλυμπιάδα. Pindarus, ut ex vita ejus discimus, mortuus est Olympiade LXXXVI. annos agens LXVI. seu, ut aliqui, LXXX. Τόθιμι δὲ ὁ Πίνδαρος ἄξ καὶ ἐξηκοντα ἐτῶν γιγνόμενος, ἢ, ὡς τινες, ὀγδοήκοντα, ἐπὶ Ἀβιάτῳ ἀρχόντῳ, κατὰ τὴν ἑκτην καὶ ὀγδοονοστήν Ὀλυμπιάδα. Ex horum igitur sententia natus fuit Olympiadis LXX. anno 3; ex illorum, Olympiadis LXV. anno 3. Neutri convenit biographus noster.

Quod vero, ut diximus, error sit exscriptorum incuria ortus, suadere possit vel ipsa lectionis varietas; cum alii codices aliter habeant: nonnulli τισσαξακοστήν πρῶτην, ut testatur H. Stephanus; alii ἐξακοστήν, ut asserit Casaubonus: et ita habuit MS. ille quo usus est Lilius Giraldus, qui in dialogo VI. de poetarum historia, *At vero ut ipsius, inquit, Æschyli scribit Interpretes, doctus sane Grammaticus, LX. Olympiade claruit, qua etiam tempestate Pindarus floruit.* Ita etiam legit vir summus Josephus Scaliger.

Adhæc Sophoclis Biographus tradit eum Æschylo juniorem annis 17 natum autem Olympiadis LXXI. anno 2. Aristophanis Interpretes Græci, Sophoclem non nisi septem annis Æschylo juniorem prodit; in Ran. γ. 75. ἦν γὰρ ὁ Σοφοκλῆς Διοχίλῳ μὲν ἑταίρῳ ἱππῶν πᾶσι νεώτερος, Εὐριπίδῃ δὲ καὶ suppl. ex Vita Euripidis, Εὐριπίδῃ δὲ πάλαιότερος καὶ. Itaque secundum biographum natus est Æschylus Olympiade LXVII. secundum Scholiasten, Olymp. LXIX. anno 3.

Porro Arundeliana Epocharum stela, (cui in re Chronologica, ni fallor, præ omnibus codicibus calamo exaratis debetur fides) a viro doctissimo Johanne Seldeno edita, obiisse prodit Æschylum annos natum 69. ἀρχόντος Ἀθήνησιν Καλλίῳ τῷ πρῳτέρῳ. [Ubi vir egregie doctus τῷ πρῳτέρῳ reddit, *primo* cum potius vertendum videatur, *prioris filio.*] Calliam Archontem collocat idem marmor ad Olymp. LXXX. annum quartum, a quo subductis annis 69 quos vixit, in Olympiadis LXIII. annum quartum incidimus, quem Æschyli fuisse natalem, non est quod asserere dubitemus.

[V. Cl. Humphridus Prideaux ad Chronicon Marmoreum Epoch. 51. " Æschylum poetam, tragœdiæ Certaine primum vicisse statuit Chronicon Marmoreum anno 222 ante finem suum, Archonte Athenis Philocrate; sc. anno 514 ante Evangelium, eodem quo Eusebianum, Pindarum et Simonidem lyricos poetas insignes exhibet: quod ipsum etiam postea, anno 505 ante Evang. de Æschylo ante dictum repetit, nempe eundem Tragœdiarum scriptorem agnoscere: Marmoreo fere medium amborum tempus signante. Plures autem victorias Æschylum reportasse, e vitæ ejus auctore, et Scholiastæ ipsius atque Suidæ

intelligere licet. Etenim post Xerxis fugam e Græcia Persas quoque tragœdiam docuit." Hæc ille.]

Alios annos Æschylo attributos, prout in Vita ejus occurrunt, expendemus. Cum vero omnes simul exhibere multum conferat ad vitæ methodum et ordinem illustrandum, præsertim quod ex iis sint aliqui a biographo prætermitti, en tibi ante oculos in tabulam redactos.

Olymp. LXIII. 4. Æschylus poeta natus. *Marmor Arund.*

LXX. 1. Cum Pratina decertavit. *Suid. in V. Πρατίνας, et in V. Αισχύλος.*

LXXII. 2. Prælium Marathonium, in quo pugnat Æschylus. *Marm. Arund.*

LXXIII. 3. Archonte Philocrate, Æschylus annos natus 40 Tragœdia primum vicit. *Marmor Arund.*

LXXIV. 4. Pugna ad Salaminem, cui Æschylus interfuit. *Vit.*

LXXV. 1. Pugna ad Plateas, qua præliavit Æschylus. *Vit.*

LXXVI. 4. Menone Archonte, vicit Æschylus, Phineo, Persis, Glauco Potniensi, Prometheo. *Schol. Æsch. in Argum. Pers.*

LXXVII. 3. Apsephione Archonte, cum Sophocle decertavit. *Marm. Arundel. et Plut. in Cim.*

LXXX. 1. Philocle Archonte, vicit Agamemnone, Choe-phoris, Eumenidibus, Proteo Satyrico. *Schol. Æsch. in Arg. Agamemn.*

LXXX. 4. Callia Archonte, Æschylus poeta annum agens 69. moritur in Sicilia. *Marm. Arund.*

ΜΕΤΑΣΧΕΙΝ ΤΗΣ ΕΝ ΜΑΡΑΘΩΝΙ ΜΑΧΗΣ. *Marmor, 'Αφ' ὧ ἐν*
Μαραθῶν μάχῃ ἐγίνετο Ἀθηναίος πρὸς τὰς Πέρσας ἀριστείας
ὁ Δαρίος ἀδελ ἦτορ στρατηγὸν εἶκον Ἀθηναῖοι ἐπὶ ΗΗΔΔΠΙΙ ἀρχοντας
Ἀθῶ διυτίρῃ φ ἐν μάχῃ συτηγνίζετο Αἰσχύλος
ἰ σπητῆς ΔΔΔΠ. [Ubi v. cl. Humphridus Prideaux, "Eodem
autem prælio Marathonio, Æschylum poetam tragicum animose
pugnasse, et quasi de fortitudinis palma cum fratre suo Cynægiro
contendisse, ab aliis quoque proditum est. Verum in Chronico
Eusebiano Æschylus Tragœdiarum scriptor agnoscitur ad initium
Olympiadis LXXI., immo juxta quædam ejus exemplaria Olympiade LXX., quod etiam Suidæ testimonio confirmatur, referentis Pratinam cum eo certavisse eadem LXX Olympiade: immo vero etiam juxta alia Eusebii exemplaria, Pontaco teste, sub Olympiadem LXIX. qua ipsa Olympiade, nempe ξθ', tametsi prior numeralis litera exemplari interciderit, alias apud eundem Suidam Αἰσχύλος ἡγωνίζετο ἐπὶ τῇ αἰ. Æschylus certavit natus τῆς αἰσῆς 25. Siquidem decimus annus ante prælium Marathonium ac annus 25. ætatis Æschyli, juxta Chronicum Marmoreum est

annus quartus Olympiadis LXIX., ac 259 ante Evangelium. Hæc quoque nota ætatis Æschyli confirmat prælium Marathonium, anno 2. Olympiadis LXXII., neque prius neque posterius contigisse." Hæc ille.] Suidas, 'Υὸς μὲν Εὐφορίωνος, ἀδελφὸς Ἀμυνίου καὶ Κυναιγίρου τῶν εἰς Μαραθῶνα ἀριστεύσαντων ἅμα αὐτῷ ἀριστεύων dicebatur qui in prælio fortiter præ cæteris se gesserat, et exinde τὰ ἀριστεία virtutis præmium reportaverat. [Suidas Ἀριστεῖον τὸ τοῖς ἀριστεύουσι δίδοναι ἵππαλον.] Hoc vel ex eo patet quod de Socrate prodit Antisthenes, Athen. Deipn. V. 15. cui in pugna cum Bæotis τὰ ἀριστεία debebantur; ille vero in Alcibiadem conferri curavit. Sane Æschyli in prælio ad Marathonem singularem virtutem memorat Epitaphium ejus,

Ἀλκὴν δ' εὐδοκίμοι Μαραθῶνιοι ἄλσος ἂν εἴποι.

Testabatur etiam pictura Athenis in Theatro Bacchi. Pausan. Attic. c. 21. τὴν δὲ εἰκόνα τῷ Αἰσχύλῳ, πολλὰ τι ὕψισι τῆς τελευταίας δοκῇ ποιηθῆναι, καὶ τῆς γραφῆς ἢ τὸ ἔργον ἔχει τὴν ἐν Μαραθῶνι. Parta est celeberrima hæc victoria Boedromionis (tertii a solstitio æstivo mensis Attici) die sexto, ut in Camillo refert Plutarchus, Phanippo Athenis Archonte, ut in Aristide habet idem, Olympiadis LXXII. anno secundo, Marm. Arund.

ΣΥΝ Τῷ ΑΔΕΛΦῷ ΚΥΝΑΙΓΕΙΡῷ. Cynægirus unus fuit e quatuor ducibus qui adversus Darium ab Atheniensibus missi, cum mille hominibus, Persarum 30 millia profligarunt; reliquorum nomina, Polyzelus, Callimachus, et Miltiades. Hac in pugna Polyzelus, cum vidisset spectrum, vires amisit, et jam cæcus interemit quadraginta octo. Callimachus confixus hastis et mortuus, erectus stetit. Cynægirus hostilem navemprehendens, abscissa manu cecidit. Herodot. VI. 114. Τὸτο δὲ Κυναιγίρου ὁ Εὐφορίωνος ἐθαῦτα ἐπιλαβόμενος τῶν ἀφλάτων τῆς, τὴν χεῖρα ἀποκοπεῖς πάλαι πίπτει. Plutarchus in Parallelis, p. 305. et ex eo Stobæus, Κυναιγίρου δὲ Περσικῶν ἀγομῆνι καὶ ἐν κατῶν, ἐχίμοκοπηθη. [Huc pertinet Demonactis scomma apud Lucianum, Περὶ δὲ τῇ Ποικίλῃ ἀνδριάντῃ ἰδὼν τὴν χεῖρα ἀποκοκομένην, ἔφη ποτὶ, ἔφη, Ἀθηναίως εἰκὼν χαλκῇ τιμημένην τὸν Κυναιγίρον.]

ΤΗΣ ΤΕ ΕΝ ΣΑΛΑΜΙΝΙ ΝΑΥΜΑΧΙΑΣ. Coniugit hæc pugna ineunte anno primo Olympiadis XV. seu, ut Marmor, anno 4. Olympiadis LXXIV. Boedromionis die 20. Archonte Athenis Calliade, quem Calliam perperam nominat Diogenes Laertius in Vita Anaxagoræ. Segm. 7.

ΣΥΝ Τῷ ΝΕΩΤΕΡῷ ΑΔΕΛΦῷ ΑΜΕΙΝΙΑΙ. In hoc prælio fortiter se gerens Amynias, manum amisit, et primus Atheniensium virtutis præmium tulit. Ælian. Varr. H. 19. Ἐτυχε δὲ ἀριστεύειν ἐν Σαλαμῇ ὁ Ἀμυνίας, ἀποβιβληκὼς τὴν χεῖρα, καὶ πρῶτος Ἀθηναίων τῶν ἀριστείων ἔχειν. Qua vero ratione præmium illud consecutus iste refert Diodorus, XI. p. 257. Διὸ καὶ κρίσις ἐπ' αὐτῷ, περὶ τῶν ἀριστείων, χάριτι κατασχυσαντι ἐποιήσαι κριθῆναι, πόλλιν μὲν ἀριτεῦσαι τὴν Ἀθηνῶν, ἀνδρὰ δὲ Ἀμυνίαν, τοὺς ἀδελφοὺς Αἰσχύλῳ τῷ ποιητῷ αὐτὸς γὰρ τριηραρχῶν πρῶτος ἔμβολον ἰδὼν τῇ παναρχίᾳ τῶν Περσῶν, καὶ ταύτῃ κατέλυσεν, καὶ τὸν ναύαρχον διέφθιεν.

ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΝ ΠΛΑΤΑΙΑΙΣ ΠΕΖΟΜΑΧΙΑΣ. In qua Mardonius profligatus, Olymp. LXXV. anno primo, Boedromionis die tertio. [Arundeliana Epocharum Stela, L. 68. 'Αφ' ἧ ἐν Πλαταίαις μάχῃ ἔγιντο Ἀθηναῖοι πρὸς Μαρδόνιον τὸν Πέρην στρατηγόν, ἃ ἐίκων Ἀθηναῖοι, καὶ Μαρδόνιος ἐτελεύτησεν ἐν μάχῃ καὶ τὸ πῦρ ἤρπικεν ἐν Σικελίᾳ περὶ τὴν Αἰτρίαν, ἐπὶ ΗΗΔΠΙ Ἀρχόντος· Ἀθήνησι Εὐατίππῳ. A quo ad Plataeas commissa est pugna ab Atheniensibus contra Mardonium Xerxis ducem, in qua vicerunt Athenienses, et Mardonius occubuit in pugna, et ignis difflebat in Sicilia circa Ætnam, anni cccxvi, Archonte Athenis Xantippo. Ubi vide quæ a viris doctis sunt annotata.]

ΚΑΤΑ ΔΕ ΤΗΝ ΣΥΝΘΕΣΙΝ ΤΗΣ ΠΟΙΗΣΕΩΣ ΖΗΛΟΙ ΤΟ ΑΔΡΟΝ. Oxon. MS. τὸ ἀδρόν πλάσμα. Tradit Plutarchus, χαρακτήρας εἶναι τῶν λόγων τὰ καλῶμενα πλάσματα. Characteres aut dicendi formæ tres, ἀδρόν, ἰσχυρόν, μέσον. Ἀδρόν ex definitione Plutarchi ἐστὶ λίξιαι καὶ νοημάτων κατασκευὴ μεγάλας ἔχειν ἑμφάσεις· redditur ab Agellio VII. 14. *uber*; ab aliis, *magniloquum*; a Viro summo Julio Scaligero Poet. IV. 1. *generosum*. [Suid. Ἀδρόν· πωλύ, μέγα, θαυμάσιον, πλάσιον, καὶ ἀδρότης ἡ ἰσχύς. Idem. Ἀξίωμα καὶ ἄγαθον, περὶ Διοσχύλου λόγῳ Ἀριστοφάνους. Ἀπὸ τῶ ἐξυψιῶτα ἐδὲ συνικρόν· ἀλλ' ἀραίον (an legendum ἀδρόν) ἐν τῇ ποιήσει καὶ κομπήδῃ· ἢ, ἀδιάδοτον ἢ ἀπιδόσιον συντιθέντα.]

Hujus generis esse stylum Æschyli consentiunt omnes; quapropter Plutarchus de Glor. Athen. p. 348. de tribus Tragicis censuram ferens, ei tribuit γόμα. Phrynichus τῶν τραγικῶν μεγαλοφωνότατος appellat. Himerius apud Photium, p. 1111. Ὁ πάθος τῆς Διοσχύλου μεγαλοφωνίας ἄξιον. Horat. Art. Poet. §. 280.

Et docuit magnumque loqui.—

Ad Aristophanis verba a biographo nuper allata, Ban. §. 1036.

— συρρώσαις ῥήματα σιμνὰ,

Περύσσαι· exponunt veteres magistri αὐξήσαι καὶ μεγάλην εἶπναι.

Porro sunt qui hanc Æschyli grandiloquentiam ei vitio vertunt. Quintiliano X. 1. dicitur *sublimis et gravis et grandiloquus sæpe usque ad vitium*. Et non tam τραγικὰ quam παρατραγῶδα sæpe habere ait Longinus. §. 3. At, ni fallor, multo rectius alii, qui de Poeta nostro sic statuunt; Ἡ τε γὰρ τῷ Διοσχύλῳ μεγαλοφροσύνη καὶ τὸ ἀρχαῖον, ἐπὶ ἧ καὶ αὐθάδης τῆς διανοίας καὶ φράσεως, πλείοντα ἰφαίνεται τραγῳδία, καὶ τῆς παλαιᾶς ἤθεσιν τῶν Ἑλλήνων. Dion. Orat. LII. p. 549.

ΚΑΙ ΕΠΙΘΕΤΟΙΣ. Apud veteres grammaticos canon est, nunquam jungi duo epitheta sine proprio aut appellativo. Eustath. in Odys. α'. sub initio; Οὐ γὰρ εὐρίσκονται δύο ἐπιθὲτα ἄνῳ κυρίῳ ἢ προσνηκυῖ. At quot Epitheta habet noster in Persis, §. 635. &c.?

Ἡ ῥ' αἶψα μὲν μακαρί-
τας ἰσοδαίμων βασιλεὺς
Βάρεβαρα σαφηνῇ
Ἰέντος τὰ παλαιά
Διαιτὴ δύσθροα βάρματα.

Et in Agamemnone, γ. 152, &c.

Μή τις ἀντιπῶς
 Δαίμοις χροῖας ἰχθυΐδας
 Ἀπλοῖας τρύχῃ,
 Σπειδομένα θυσίαν
 Ἐτίραν, ἄσμοι τι, ἄδαντον,
 Νεικίαν τέκτονα σύμ-
 φυτον, ὃ δισπῶσα μίμναι
 Γὰρ φοβερά παλαιοστος
 Οἰκοδόμος δολία,
 Μράμων μῆτις τεκτόνομος.

ΟΥ ΠΟΛΛΑΣ ΑΥΤΩ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑΣ. Tragedia duplex; alia simplex, alia implexa. Simplicem dicimus quæ continue absque ulla mutatione ad finem deducitur; implexam, quæ non sine Mutatione aliqua inopinata, aut Agnitione, aut utraque simul. Hujus ergo partes sunt duæ, Mutatio et Agnitio. Priorem Aristoteles Peripetiam dixit: qui et in libris de historia Animalium, quicquid præter expectationem evenit, hoc nomine vocavit. Hic vero definitur, eorum quæ aguntur, sive actionis in contrarium mutatio. Adi sis Heinsium de Traged. constit. VI. Vult itaque auctor Vitæ, Tragedias Æschyli simplicioris esse generis, quod et ei ab Euripide apud Aristophanem objicitur. Cæterum simplicitatem magis convenire genio heroico, ex Homero discere possumus, cujus Ilias (qua nihil minus intricate deductum) tragediæ justissimum esse exemplar tradunt grammatici. Cujus Æschylum studiosum fuisse imitatore vel ex eo constat, quod dicere solebat, tragedias suas exiguas esse partes ampliarum Homeri cœnarum (Cf. Athen. VIII. 8.) et ad illud Aristophanis sub persona Æschyli dictum, Ran. γ. 1072.

Ὅθεν ἡ μὴ φρεν ἀπομαξαμένη, πολλὰς ἀρετὰς ἰποίησεν

Ὅθεν δι, ἦγυν ἐκ τῷ Ὁμήρῳ, inquit Scholiastes.

ΑΡΧΑΙΟΝ ΕΙΝΑΙ ΚΡΙΝΩΝ ΤΟΥΤΙ ΤΟ ΜΕΡΟΣ, κ. τ. λ. Dion, Chrysost. Orat. LII. p. 549. Ἡ τε γὰρ τῷ Αἰσχύλῳ μεγαλοφροσύνη καὶ τὸ ἀρχαῖον, ἐπὶ δὲ καὶ αὐθάδης τῆς διαβοῖας καὶ φράσεως, πλείοντα ἰφαίνετα τραγῳδία, καὶ τοῖς παλαιοῖς ἔδει τῶν Ἡρώων, οὐδὲν ἱπιβεβλημένον, ὅθι γαμῶλον, ὅθι ταπεινόν.

ΕΚΛΟΓΑΙ. Loci insigniores, ita dicti, quod digni sint ut a cæteris selignantur, et potissimum notari debeant.

ΓΝΩΜΑΙ ΔΕ Η ΣΥΜΠΑΘΕΙΑΙ Η ΑΛΛΟ ΤΙ ΤΩΝ ΔΥΝΑΜΕΝΩΝ ΕΙΣ ΔΑΚΡΥΑ ΑΓΑΓΕΙΝ, ΟΥ ΠΑΝΥ. Hoc in genere duobus reliquis multum præluxisse creditur Euripides, qui et *sententiis densus*, ut inquit Quintilianus, X. 1. *in affectibus vero cum omnibus mirus, tum in iis quæ miseratione constant facile præcipuus et admirandus maxime est.* Longinus vero in amantium et insanorum passionibus exprimendis dominatum quendam tribuit, in reliquis mediocritatem tantum, Sect. 13. Ἐστὶ μὲν οὖν φιλοπονιάτατος

ἡ Εὐριπίδης, δὴ ταῦτα πᾶσι μανίας τι καὶ ἔρωτος ἐκτραγῶδησαι, καὶ τότε, ἢ τοι ἱτέρος (legi malim εἴ τις ἱτέρος) ἐπιτυχίματος· ἢ μὴν ἀλλὰ καὶ ταῖς ἄλλαις ἐπιτίθεσθαι φαντασίαις. ἐκ' αἰτολμοῦ. In amantium passione exprimenda facile superari posse Æschylum haud mirum, ut qui a tragœdia alienam duxerit, ideoque fœminam amantem nunquam exhibuit, sicut ab Aristophane in Ranis observatum est, at in exprimenda insania usque ad stuporem simul et commiserationem eliciendum, qui Cassandræ orationem in Agamemnone legerit, nemo unquam superatum agnoscet, quam fabulæ partem maxima in admiratione habitam fuisse tradunt veteres Magistri. Argum. Agam. Τὴτο δὲ τὸ μέρος τῷ δράματι θουμάζεται, ὡς καὶ ἐπὶ τῇ καὶ οἶκτος ἰκανὸν ἱμοποίῃ.

ΑΠΗΡΕ ΔΕ ΩΣ ΙΕΡΩΝΑ ΤΟΝ ΣΙΚΕΛΙΑΣ ΤΥΡΑΝΝΟΝ. [Arundelia Epocharum Stela, L. 11. 'Αφ' ἧς Ἱερῶν Συρακουσῶν ἐτυράννουσι ἔτη ΗΗΠΙΙΙ ἄρχοντος 'Αθήνησι Χάρητος. Ἦν δὲ καὶ 'Επίχαρμος ὁ ποιητὴς κατὰ τὴν. A quo Hiero Syracensis tyrannidem occupavit, annū ccviii, Archonte Athenis Charete; claruit autem Epicharmus poeta hujus tempore. Ad quæ verba vir cl. Humphridus Prideaux; "Mortuo Gelone ei successit frater illius Hiero (Aristot. Polit. V. 12. Schol. Pind. Pyth. III.) quem carminibus suis celebrat Pindarus Poeta, et Syracensis regnavit annos decem." Plutarchus, De exsilio, p. 604. Καὶ γὰρ καὶ οὗτος, (Αἰσχύλος,) εἰς Σικελίαν ἀπῆρε, καὶ Σιμωνίδης πρότερον. Pausan. in Attic. 2. 'Ες Συρακῆσας πρὸς Ἱέρωνα Αἰσχύλος καὶ Σιμωνίδης ἐτάλησαν. Quo tempore Hieron rex constitutus est, ex Scholiaste Pindari discimus, Pyth. III. Τίτ. Καθίστατο δὲ ὁ Ἱέρων βασιλεὺς κατὰ τὴν ἰβδομηκογὴν ἐπὶ 'Ολυμπιάδᾳ.

ΚΑΤΑ ΤΙΝΑΣ ΜΕΝ, ΩΣ ΥΠΟ ΑΘΗΝΑΙΩΝ ΚΑΤΑΣΠΟΤΔΑΣΘΕΙΣ. Hinc illud Aristophanis, in Ranis, γ. 819.

Οὔτε γὰρ 'Αθηναῖοι συνίστανται Αἰσχύλος.

Scholjastes, ὡς φαύλοι περὶ τὰς ἀποκρίσεις ὄντων, ἐκ ἐγείχθησι. Sæpius legimus præstantissimos Poetas a deterioribus victos, suffragiis Atheniensium, quos Græci dicunt eleganter ὑπὸ 'Αθηναίων κατασπυδασθῆναι. Hoc Æschylo obtigisse narrat etiam Athenæus, VIII. 8. 'Ὅς καὶ ἡττηθεὶς ἀδικῶς ποτὲ, ὡς Θεόφραστος ἢ Χαμπελίω ἐν τῇ περὶ ἡδονῆς εἰρηκν, ἔρη χρόνῳ τὰς τραγῳδίας ἀνατιθέναι, εἰδὼς ὅτι κομιεῖται τὴν προσήκουσαν τιμὴν.

ΗΣΣΘΕΙΣ ΝΕΩ ΟΝΤΙ ΤΩ ΣΟΦΟΚΛΕΙ. Ita Plutarchus in Cimone, p. 483. Firmat hoc Marmor Arundelianum, Sophoclem tradens vicisse tragœdia annos natum XXVIII. Archonte Apsephione 'Αφ' ἧς Σοφοκλῆς Σοφίλλω ἐκ Κολωνῶ ἐνίκησι τραγῳδία ἑτῶν ἂν ΔΔΠΙΙΙ. ἔτη ΗΗΠΙ. 'Αρχοντος 'Αθήνησιν 'Αψιφίνος. Ubi vide quæ a viris doctis sunt annotata. Hic verò annus secundum idem Marmor incidit in Olympiadis LXXVII. annum tertium. Aphepsionem Archontem memorat Diog. Laertius, Vita Socrat. Segm. 44. collocatque ad annum 4um Olympiadis LXXVII. Ejusdem nominis vestigia reperimus apud Diodorum Siculum, XI. ubi pro Φαιρος (invitis iis qui Φαίδωρος insinuarunt) rescribendum proculdubio 'Αψιφίνος' quod si animadvertisset Meursius, Diogenem Laertium temere

non correxisset (de Archont. II.) neque (ut et Leo Allatius Dial. de script. Socr.) errorem secutus fuisset Josephi Scaligeri (quem pro anonymo quopiam auctore sumit uterque) Aphepsionem ad Olympiadem LXXIV. constituentis. Cæterum qua occasione hoc accidisse fertur ex Plutarcho l. l. discimus; qui de Thesei reliquiis a Cimone Athenas advectis verba faciens, "Ἐθάρτο δ' εἰς μῦθον αὐτὸν, inquit, καὶ τὴν τῶν τραγῳδῶν κρίσιν ὁμομαθὴ γεγονέναι· πρῶτον γὰρ διδασκαλίαι τῷ Σοφοκλέει· ἴτι νῦν καθίεντος, Ἀφειψίων ὁ ἄρχων, φιλονικίας ὕψος καὶ παρατάξις τῶν θιαστῶν, κριτὰς μὲν ἔκ ἐκλήρουσι τὸ ἀγῶνος· ὡς δὲ Κίμων μετὰ τῶν συστρατῶν προσελθὼν εἰς τὸ θιάτρον ἐποιήσατο τῷ θεῷ τὰς νομομαθίας σποδὰς, ἔκ ἀφῆκεν αὐτοῦ· ἀπειλθεῖν, ἀλλ' ὀκνῶσας, ἠρώτασι καθίσας καὶ κῆραι δίκαι ὄντας, ἀπὸ φυλῆς μιᾶς ἔκαγον· ὁ μὲν οὖν ἀγὼν καὶ διὰ τὸ τῶν κριτῶν ἀξίωμα, τὴν φιλοτιμίαν ὑπερίβαλε· νικῶσαντες δὲ Σοφοκλέεις, λίγεται τὸν Αἰσχύλον περιπαθεῖν γίνομενος καὶ βαρέως ἐνέγκοντα, χρόνοι ἔ πολὺν Ἀθήνης διαγαγῆναι, ἵτ' οἴχισθαι δι' ὀργὴν εἰς Σικελίαν, ὅπου καὶ τελευτήσας περὶ Γίλας τίθασται. Eandem forsam occasione innuit Suidas, qui Æschylum in Siciliam demigrasse refert, quod dum fabulam exhibuerit ruerent subsellia, διὰ τὸ πιστὴν τὰ ἱερὰ ἐπιδεικνυμένῳ αὐτῷ. *Subsellia frangere* dicebatur qui, ut comici loquuntur, non stetit, sed excidit, hoc est, non placuit; sicut a viro doctissimo Josepho Scaligero jamdiu monitum est, Auson. lect. Nec me movet quod alii aliter Juvenalis verba VII. 86.

— *fregit subsellia versu*

sint interpretati. Sueton. in Claudio, c. 41. *Nam cum initio recitationis defractis compluribus subselliis, obesitate cujusdam, risus exortus esset, etc*

ΤΟΥΣ ΕΝ ΜΑΡΑΘΩΝΙ ΤΕΘΝΗΚΟΤΑΣ ΕΛΕΓΕΙΝ. Elegias scripsisse Æschylum testis est Suidas; quas laudat et Theophrastus. Et ad hanc ipsam Elegiam, in eos qui ad Marathonem occubuerunt, pertinuisse tetrastichon illud Æschyli inter Anthologiæ epigrammata relatum, facile crederem, III. 5. et quod præcedit, ad Simonidis carmen. Simonidis sic se habet,

Χαίρειτ' ἀριστῆς πολέμῳ, μέγα κῆδος ἔχοντες,
Κῆροι Ἀθηναίων, ἔξοχοι ἱπποσύνη,
Οἳ ποτε καλλιχόρου περὶ πατρίδος ὤλεσασθ' ἤβαν
Πλείροισι Ἑλλήνων ἀντία μαρτυράμενοι.

Æschyli vero sic,

Κυανὴ καὶ τέσσε μινύχας ὤλεσεν ἄνδρας
Μοῖρα, πολύρρητος πατριῶν ῥυομήνους.
Ζῶνι δὲ φθιμένῳ σίλειται κλέος, οἳ ποτε γυνοῖς
Τλήμοις Ὀσσαίαν ἀμφίσσαντο κόνιν.

TINEΣ ΔΕ ΦΑΣΙΝ ΕΝ Τῇ ΕΠΙΔΕΙΞΕΙ ΤΩΝ ΕΥΜΕΝΙΑΔΩΝ. Ex his est Julius Pollux, qui etiam legem isthac latam occasione memorat, IV. 15. Τὸ δὲ παλαιὸν ὁ Τραγικὸς χορὸς συντήκοντα ἦσαν, ἄχρι τῶν Εὐμενιδῶν Αἰσχύλου· περὶ δὲ τὸν ὄχλον αὐτῶν, τῷ πλήθει ἐκπονηθῆναι, συνίεσαν ὁ ῥῆμος· εἰς ἐλάττω ἀριθμὸν τὸν χορὸν.

ἸΝ ΕΤΩΝ ΠΕΝΤΕ ΠΡΟΣ ΤΟΙΣ ΕΣΗΚΟΝΤΑ. At μοχ, ἐξήκοστα καὶ τρία. Suidas 58. minus recte. Interiit enim Æschylus, secundum Marmor Arundelianum, annos natus 69. ἀρχοντας Ἀθήνῃσι Καλλιῶ τῷ προτέρῳ seu, ut Scholiastes Aristophanis ad Acharn. γ. 10. ἐπὶ ἀρχοντας Καλλιῶ τῷ κατὰ Μνησθίων. Hunc vero annum, ex Diodoro et Dionysio Halicarnassæo incidisse discimus in Olymp. LXXXI. 1. Ejusdem Calliæ τῷ προτέρῳ meminit et postea idem Marmor; unde colligo Calliæ cujusdam prioris filium innui, potius quam, cum doctissimo Seldeno, eundem Calliam primum bis Archontis officio functum.

ΑΕΤΟΣ ΧΕΛΩΝΗΝ ΑΡΠΙΑΣΑΣ. Suidas, in V. Αισχύλος, et in Χελώνη. Ἐπιτίρηθίσις αὐτῷ ὑπὸ αὐτοῦ φέροντος κατὰ τῆς κεφαλῆς ἀπώλετο. Val. Max. IX. 12. Æschyli vero poetæ excessus quemadmodum non voluntarius, sic propter novitatem casus referendus est. In Sicilia, manibus urbis in qua morabatur egressus aprico in loco resedit: super quem aquila testudinem ferens elusa splendore capitis (erat enim capillis vacuum) perinde atque lapidi eam illisit, ut fracta carne vesceretur: eoque ictu origo et principium fortioris tragediæ extinctum est. Plin. Hist. X. 3. de Aquila agens, Ingenium est ei testudines captas frangere e sublimi jaciendo: quæ sors interemit poetam Æschylum, prædictum fatis, ut ferunt, ejus diæ ruinam secura cæli fide caventem. Scribenti hoc accidisse monet Sotades,

Αισχύλῳ γράφοντι ἐπιτίπτουσι χελώνη.

[Saxo Grammaticus eo alluisse videtur, monente Barthio,

In media si valle cubet, testudine nulla

Tutus erit.—

Cf. etiam Guellium ad Æn. XII. 255.]

ΑΠΟΘΑΝΟΝΤΑ ΔΕ ΓΕΛΩΙ. Geloi, Gelæ Incolæ. Gela, Siciliæ oppidum, a Rhodiis conditum, et a Gela fluvio denominatum; Rhodiorum et Cretensium colonia. Hinc supple fatiscens Marmor Arundelianum; ἰταλεύτησιν ἢ . . . α τῆς . . . κελίας. Legendum, ἢ Γέλα τῆς Σικελίας.

ΦΟΝΕΤΕΙ ΑΥΤΟΝ. Arundeliana Epocharum Stela, L. 74. Ἀφ' ἧς Αισχύλος ὁ ποιητὴς βιώσας ἔτη ΔΔΠΙΙΙΙ ἰταλεύτησιν ἢ Γέλα τῆς Σικελίας, ἔτη ΗΔΔΔΔΔΙΙΙ ἀρχοντας Ἀθήνῃσι Καλλιῶ τῷ προτέρῳ. Ep. 60. A quo Æschylus poeta, cum virisset annos 69 diem obiit in Gela Siciliæ anni cxciii Archonte Athenis Callia primo. Ad quæ verba v. cl. Humphridus Prideaux. "De Æschyli poetæ obitu hæc narrantur. Cum ille jam ætate provectus tragœdia cum Sophocle certasset, (Justin. lib. VII. Plut. in Cimone. Schol. Æsch. in Vita illius) ab eoque tunc valde juveni superaretur, quæ etiam est forsan Sophoclis victoria cujus meminit Chronographus noster Ep. 57. ex animi ægritudine Athenis in Siciliam secessit, ibique Catanæ (Schol. Æsch. Ibid.) eo tempore quo (Schol. Æsch. ibid. Diodorus XI.) Hiero Syracusarum tyrannus eam

urbem de novo condens a vicino monte Ætnam appellavit, sedes fixit. Post obitum autem Hieronis et Thrasybuli Hieronis fratris exilium, Gelam videtur migrasse, ibique, (Schol. Æsch.) cum in aperto quodam loco sedisset, quod eo die a quodam vaticinio timuerat se tegulæ casu periturum, ab aquila, quæ supervolans testudinemque in unguibus tenens eam in calvi senis caput putans album saxum fuisse, demisisset, ut fracta testa, quod intus erat, eliceret et vesceretur, confracto elisoque cerebro interfectus fuisse perhibetur. Mortuum autem Geloi magnifice sepelivere (Plut. in Vita Cimonis; Schol. Æschyli in Vita illius) juxtaque eorum urbem illius sepulchrum diu videbatur, in quod inscriptum erat hoc epitaphium,

Αἰσχύλοι Εὐφορίης Ἀθηναῖοι τόδε κεύθει
Μῆμα καταφθίμενοι περὶφόροις Γέλας.
Ἄλκην δ' εὐδόκιμοι Μακράθωνιο ἄλσος ἂν εἴποι
Καὶ Βαθυχαιτήεις Μῆδος ἐπιτάμιος.

Et profecto non tantum ex hoc epitaphio, sed etiam e Plutarcho, qui in Vita Cimonis dicit, Æschylum prope Gelam sepultum fuisse, satis manifeste probatur, illum Gelæ occubuisse. Fallitur igitur Lydiatus, qui in mutilo Marmoris loco supplet, Αἰνία, quasi Æschylus Ætnæ seu Catanæ, quod nemo unquam dixit, et non Gelæ, diem suum obiisset. Magnos hic honores post obitum suum in Sicilia, Athenis totaque Græcia est consecutus. Filii illius erant Bion et Euphorion, utrique Tragædi, qui et suis et patris tragædiis quas iterum edidere, victorias obtinuerunt. Plura de Æschylo legas apud Liliū Gyraldum Hist. Poet. Dial. 6. et in Notis Stanleii ad Vitam Æschyli." Addit marmor, Ἀθήνης Καλλίς. Cum Marmore consentit Schol. Aristoph. ad Acham. γ. 10. dicit enim, Ἐτελεύτησε γὰρ Αἰσχύλος ἐν ἄρχοντος Καλλίῃ τῷ μετὰ Μησιθίων.]

[ΟΥΡΑΝΙΟΝ ΣΕ ΒΕΛΟΣ. Πᾶν τὸ ἀπὸ μήκοθεν βαλλόμενον βέλος εἴρηται inquit Etymologici Magni auctor.]

ΕΠΙΤΑΨΑΝΤΕΣ ΟΥΤΩΣ. Imo vero Geloi tumulum ei struxere, sed Epitaphium non composuere; id enim ipse fecit paulo ante mortem. Suadet hoc Pausanias, Attic. c. 14. Καὶ δὲ καὶ Αἰσχύλος, ὥς οἱ τῷ βίῳ προσδοκᾶτο ἡ τελευτῇ, τῶν μὲν ἄλλων ἐμνημόνευσεν ἑαυτοῦ, δέξας ἑς τοσοῦτοι ἦκον ἐπὶ ποίησιν, καὶ πρὸ Ἀρτιμισίου καὶ ἐν Σαλαμῇ ναυμαχίας· ὁ δὲ τό, τι ὄνομα προεῖπεν καὶ τὴν πόλιν ἔγραψε· καὶ ὡς τῆς ἀνδρείας μάρτυρας ἔχοι τὸ Μακράθωνιο ἄλσος, καὶ Μῆδων τὰς εἰς αὐτὸ μεταβάττας. Firmat Athenæus, XIV: 6. Ὁμοίως δὲ καὶ Αἰσχύλος τηλικαύτην δόξαν ἔχον διὰ τὴν ποιητικὴν, ὅθεν ἦτορ ἐπὶ τῷ τάφῳ ἐπιγραφῆται ἤξῳσι μᾶλλον τῇ ἀνδρείᾳ, ποίησας,

Ἄλκην δ' εὐδόκιμοι Μακράθωνιο ἄλσος ἂν εἴποι,
Καὶ Βαθυχαιτήεις Μῆδος ἐπιτάμιος.

ΩΣ ΨΗΦΙΣΑΣΘΑΙ ΜΕΤΑ ΘΑΝΑΤΟΝ ΑΥΤΟΥ. Philostrat. de Vita Apollon. VI. 11. Ἐκάλουν δὲ, (Ἀθηναῖοι) καὶ τελευτῶτα ἐς Διονύσια· τὰ γὰρ τῷ Αἰσχύλῳ ψηφισαμένῳ ἀντιδιδάσκειτο, καὶ εἰκότα ἐκ καιρῆς. Aristophanis

Interpres, Acharn. γ. 10. Τιμῆς μεγίστης ἔτυχεν παρὰ Ἀθηναίων ὁ Αἰσχύλος, καὶ μόνον αὐτῷ τὰ δράματα ψηφισματι κοινῇ καὶ μετὰ θάνατον ἐδιδάσκοντο. Æschyli poësin post ejus mortem senatusconsulto recitatam testatur idem Scholiastes Aristophanis, Ran. γ. 892. ubi gloriatur Æschylum poësin suam haud secum fuisse commortuam; prout Euripidi contigerat,

Ὅτι ἡ παλαιὰ ἐχὼ συντίθημι μοι

Τέτλη δὲ συντίθεται.

Ἐπὶ τὰ Αἰσχύλου, inquit Scholiastes, ἐψηφίσαντο διδάσκειν κομφῶδες δὲ τότε ἴφη· τῶν γὰρ θνατῶν, καὶ μετὰ θάνατον ἔδονται τὰ ποιήματα.

ΧΡΥΣΕΟΝ ΛΑΜΒΑΝΕΙΝ. Alii MSS. χορὸν λαμβάνειν· quæ lectio præferenda. Hesych. Περιπεργῶν· Κρατῖνος ἀπὸ διθυράμβου ἐν βουκόλοις ἀρχάμικος, ἐκ τῶν χορῶν ἐκ ἑλκεῖν, περὶ τῷ Ἀρχοντὸς ἔστι δὲ ἡ τέχνη. Legit Petitus, παρὰ τῷ Ἀρχοντὸς ἔστι ἐξ αὐτοῦ. Choragi erat officium, Archonte præsidente, δοῦναι χορὸν poetis: Archontis videre ut id fieret recte, et ut meliores quique poetæ coemerentur, ad celebrandos majori cum voluptate atque dignitate ludos. [Atque hinc manavit proverbium, Χορὸν δίδωμι. Suidas, Ἐν ἴσῳ, τὸ εὐδοκίμειν καὶ πικρῶν. Ἐπὶ γὰρ τοῖς Ἀθηναίων χοροῖς ἐτίγγατον Κομφῶδης καὶ Τραγωδίας ποιηταί, ὅ πάντες, ἀλλὰ οἱ εὐδοκίμῶντες καὶ δοκιμασθέντες ἄλλοι. Andreas Schottus. Chorum do. Perinde est ac si dicat, Patior te (non videtur satis intellexisse interpres) laudari et vincere. Nam apud Athenienses Comici et Tragici poetæ chorum impetrabant, non omnes, sed laude digni et probati. Apostolius, Ἐν ἴσῳ τῷ (hinc corrige Suidam) εὐδοκίμειν, κ. τ. λ. Et rectius sane interpres ejus, Perinde ac si dicas, laudem et victoriam consequor. Hesych. Χορὸν δίδωμι. Παροιμία ἐστὶ τῶν σκώμματος πικρῶν. Quod tamen omnino aliter interpretatur a viro docto esse video. Hesych. Χορηγία· δόσις. Item Χορηγί· παρίσχει, δίδωσι.]

[ΝΙΚΑΣ ΔΕ ΤΑΣ ΠΑΣΑΣ ΣΙΑΘΕ ΤΡΙΕΚΑΙΔΕΚΑ. Arundeliana Epocharum Stela, L. 65. Ἀφ' ὃ Αἰσχύλος ὁ ποιητὴς τραγωδία πρῶτον ἐποίησε, καὶ Εὐριπίδης ὁ ποιητὴς ἐγένετο, καὶ Στρεσίχορος ποιητὴς εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐφίκετο, ἔτη ΗΗΔΔΙΙ Ἀρχοντος Ἀθήνης Φιλαράτου. A quo Æschylus poeta Tragœdia primo vicit, et Euripides poeta nascitur, et Stesichorus in Graciam venit anni CCXXII. Archonte Athenis Philostrate.]

ΟΥΚ ΟΛΙΓΑΣ ΔΕ ΚΑΙ ΜΕΤΑ ΤΕΛΕΥΤΗΝ ΝΙΚΑΣ ΑΠΗΝΕΓΚΑΤΟ. Philostrat. de Vita Apoll. VI. 11. Ἐκάλεσεν δὲ καὶ τιθιῶτα ἐς Διονύσια, τὰ γὰρ τῷ Αἰσχύλῳ ψηφισαμένῳ ἀνιδδάσκοντο, καὶ εἰνα ἐκ καινῆς. Quintilianus, X. 1. Correctas ejus Fabulas in certamen deferre Athenienses permisere, suntque eo modo multi coronati.

Hucusque biographus. Quem tamen miror in iis recensendis quæ ab Æschylo inventa fuerant, de Tritagonista nihil protulisse. Antiquitus enim, cum primum nata esset, et vix dum satis inchoata tragœdia, Chorus fabulam peragebat. Dein Thespis unum introduxit histrionem; quem initio imitatus est Æschylus, si biographo Robortelli credamus, qui et histrionis nomen prodit;

Ἐχρήσατο δὲ ὑποκριτῇ πρῶτον μὲν Κελεύθερον. Mox vero alterum addidit. Idem Biogr. Καθ' ὃ δὲ δεύτερον αὐτῷ προσῆψεν Μισήνοιο τὸν Χαλκιδέα. Sophocles tertium; Diogenes Laertius in Platone, Segm. 56. Ὡς περὶ δὲ τὸ παλαιὸν ἐν τραγῳδίᾳ πρῶτος μὲν ὁ χορὸς διαδραματίζον· ὕστερον δὲ Θέσπις ἵνα ὑποκριτὴν ἐξιῶναι, ὑπὲρ τῷ διαπαύεσθαι τὸν χορὸν· καὶ δεύτερον Λισχύλος· τὸν δὲ τρίτον Σοφοκλῆς, καὶ συνεπλήρωσαι τὴν τραγῳδίαν. Ita et Aristoteles, de Poet. c. 4. Καὶ τό, τι ὑποκριτῶν πλῆθος ἐξ ἑνὸς εἰς δύο πρῶτος Λισχύλος ἦγαγε, καὶ τὰ τῷ χορῷ ἡλάττωσε, καὶ τὸν λόγον πρωταγωνιστὴν παρισκιάσει· τρεῖς δὲ, καὶ σκωπογραφίαν, Σοφοκλῆς. Histrio primus πρωταγωνιστῆς, alter δευτεραγωνιστῆς, tertius τριταγωνιστῆς dicebatur. Sunt vero qui et Tritagonistam ab Æschylo primum introductum velint, non a Sophocle. Biographus Robortelli, Τὸν τρίτον ὑποκριτὴν αὐτὸς ἐξιῶναι· ὡς δὲ Δικαίεργος ὁ Μισήνοιο, Σοφοκλῆς. Quartum adhuc histrionem aliquando in Scenam ingressum ferunt; quod in Æschyli Agamemnone factum refert J. Pollux, V. 15. Sed de istis aliquando latius, ubi se liberior occasio obtulerit.

IN EPIGRAMMA.

[Ο ΤΡΑΓΙΚΟΝ ΦΩΝΗΜΑ. Sic redditur ab Hadriano Junio, in proverbio, *Cælo tenuis altum.*

*Qui tragici fastum primus strepitumque cothurni
Cæu turrim elato carmine inædificas.*

“Quod alludens,” inquit, “Aristophanes in *Ranis*, *πυργῶν ῥήματα* illum dixit; quod turgeret vocabulis compositis et turris ritu aggestis, quomodo metaphorice Nazianzenus *scæminas comæ suggestum* in altum educentes, turrificare loquitur. Ibi,

Μὴ κεφαλὰς πυργῶτι ἰσθοῖς πλοκάμοισι γυναικίαις.

Id est,

Ne caput ædifica haud nativo scæmina crine.

Qua de re plura diximus in Commentario de Coma. Aristophanes in *Pace*, *πυργῶσαι τέχνη*, h. e. *artem turrificare* pro extendere et in amplius fastigium educere. Mimnermus Poeta apud Stobæum, de Medicis arrogantibus, qui magnos sibi spiritus sumunt, *πυργῶντις αὐτῶς*, velut turrificantes suam gloriam.”]

[Ibid. ΟΚΡΥΟΕΣΣΑΝ. Suidas in voce *Πυεφόρος*, legit *ἰφρυόισσαι*, quod melius.]

IN CATALOGUM

TH. STANLEII COMMENTARIUS.

[Quæ uncinulis includuntur ex Auctoris MSto accedunt.]

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΑΙΣΧΥΛΟΥ ΔΡΑΜΑΤΩΝ. Qui Vitam Æschyli scripsit MSto Oxoniensi et Robortelli editioni præfixam, is Dramata 70 Æschylo attribuit; σημειωτίαν ὅτι δράματα ὁ ἐποίησεν ὁ Αἰσχύλος. Alter vero Biographus Dramata 75. nempe 70 Tragica, quinque Satyrica. Ἐποίησεν δράματα ὁ. Καὶ ἐπὶ τούτοις σατυρικά ἀμφὶ τὰ πέντε. Hi parum dissentiunt a Catalogo nostro, quo recensentur Dramata 73. e quibus Satyrica fuisse quinque, mox ostendemus. Sed cum apud auctores antiquos nonnullæ reperiantur epigraphæ, et tragœdiarum nomina quorum in hoc Catalogo nulla mentio, dubitandum non est, quin omnibus numeris haud sit absolutus. Diligentius igitur videtur egisse, qui apud Suidam 90 fuisse tradit. Ἐγγράφῃ δὲ Ἑλληνικά, καὶ Τραγωδίας 7. Ubi tamen ne in numero peccatum sit contrario valde dubito. Quamvis enim vir clarissimus Johannes Meursius, cui plurimum debent Græcæ literæ, in libello de Tragœdiis Æschyli, illas circiter centum se observasse dicat; cum tamen sub diversa nomina eandem aliquoties Tragœdiam laudatam habeamus, vereor ut in tantum fastigium non crescat Catalogus, et quod de ipso numero nihil certi sit pronuntiandum.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ. Moris erat apud poetas veteres Tetralogiis decertare, quæ constabant tribus Tragœdiis et Dramate Satyrico. Tragœdiæ ex quibus constituebatur Tetralogia, plerumque affinis erant argumenti. Æschyli Agamemnon prima erat Tetralogiæ Fabula, qua vicisse Æschylum Philocle Archonte meminit Auctor Argumenti: reliquæ tres, Choephoræ, Eumenides, Proteus Satyricus. Porro Tetralogiis istis quæ ex Tragœdiis ejusdem argumenti erant conflata, nomina indebantur ab argumento, ut Pandionidi Philoclis, quam citat Aristophanis Interpretes ad Aves. γ. 282. Quo fit ut Tetralogiæ huic, ab argumento communi Ὅρεσις nomen datum fuerit. Aristoph. in Ran. γ. 1155.

Πρῶτον δὲ μοι τὸν ἐξ Ὅρεσις λέγε.

Scholiastes, Τετραλογίαν φέρουσι τὴν Ὅρεσις αἱ διδασκαλίαι. Ἀγαμέμνονα,

Χαίρων, Εὐμενίδας, Πρωτία σατυρών. Mallem tamen apud Aristophanem legere Ὀρεστίας, Eustathii autoritate fretus, ad Iliad. κ'. sub init. Προπαροξύνονται δὲ (inquit) καὶ ἄμφω αἱ τοιαῦται λίξεις, (Δωλότιος et Πατρεύλια) ὥσπερ Τηλέγονια κατὰ τὴν παλαιὰν ὀρθογραφίαν, ἢ κατὰ Τηλέγονος πραγματείαν καὶ Ἡράκλεια, ἢ κατὰ Ἡρακλῆα καὶ Ὀδυσσεΐα, ἢ κατὰ Ὀδυσσεΐα καὶ Ὀρεστία, ὥς καὶ ὁ Κωμικὸς μέμνηται, ἢ κατὰ Ὀρέστην.

Hæc de Orestia Tetralogia dicta sunt. Sed quod ita digesta fuerint omnia Æschyli et aliorum poetarum dramata in veterum criticorum didascaliis, quod tragœdiæ omnes cujusque Tetralogiæ affinis essent argumenti, et quod singulis Tetralogiis nomina inderentur ab argumento, licet a viro doctissimo asseratur, longe absum ut credam. Nam quod ad Æschylum spectat, e Fabulis 75, quinque tantum satyros (sine quibus non constabat Tetralogia) agnoscit Biographus. Sed ne ipsæ quidem Tetralogiæ semper ex tragœdiis affinis argumenti, et nomine ab argumento inscriptæ. Quid enim affine habent, Phineus, Persæ, Glaucus Potmiensis, Prometheus? aut quovis nomine communi inscribi poterint? ex his tamen Tetralogiam fecisse Æschylum discimus ex argumento in Persas. Plura congerere exempla non est opus, præsertim cum haud raro occurrant.

ΑΘΑΜΑΣ. Quod de Sophocle notarunt veteres, eum fere omnes πραγματείας suas ex Cyclo deprompsisse, idem de Æschylo observare licet. Historias Cyclicas dico Argonauticam, Dionysiacam (sic enim opus suum de Bacchi gestis inscribit Nonnus) Thebaicam et Trojanam. Ad Dionysiacam, quatenus ex epigraphis et fragmentis conjicere est, pertinere, Σιμέλη, Ἀθάμας, Ἰσθμιαί, Τροφοί, Πρωτιάς, Δικῆργος, Ἥδωνι, Βάκχαι, Βασσαρίδες, Πιπιδίς, Ζαυρία. De Athamante, cui Juno, ægre ferens quod Bacchum infantulum educaret, furorem immisit, nota fabula. Scripserunt et hoc nomine tragœdias Ennius et Attius; Ennius fortasse Sophoclem, verum Attius, ni fallor, nostrum, uti solitus erat, secutus.

ΑΙΤΝΑΙΟΙ ΤΗΝΕΙΟΙ, ΑΙΤΝΑΙΟΙ ΝΟΘΟΙ. Laudat Hesychius feminino genere, et simpliciori titulo, Αἰτναίαις. Αἱμοί, θυμοί. Αἰσχῆος Αἰτναίαις. Rursus, Ἀναξίαν βασιλείαν. Αἰσχῆλος Αἰτναίαις. Anonymus Vitæ auctor, Αἴτνας, qui etiam qua occasione scriptæ fuerint narrat; Ἐλθὼν τοίνυν εἰς Σικελίαν, Ἰέρωνος τότε τὴν Αἴττην κτίζοντος, ἐπιδαίξατο τὰς Αἴττας, οἰκιστὴς βίον ἀγαθὸν τοῖς συνοικοῦσι τὴν πόλιν. Idem vero Hesychius alibi singulari numero, Αἴτταν vocat; in V. Κερίττονας. ut et Macrobius Saturn. V. 19. Æschyli Tragœdia est quæ inscribitur Αἴτνα.

ΑΜΥΜΩΝΗ. De Amymone Danaï filia, quæ ex Neptuno peperit Nauplium, videri possunt Philostratus, Lucianus, Apollodorus, et alii.

ΑΡΓΩ Η ΚΟΠΕΥΕΤΗΣ. Ad Cyclum Argonauticum referri possint Ἀργὸν, Κάβυροι, Ὑψιπύλη, Φινεύς. Ex hac Tragœdia Attium Argonautas suos hausisse facile crederem.

ΑΤΑΛΑΝΤΗ. *Atalantis* Tragœdias docuere Pacuvius et Pomponius Gracchus: sed an ex nostro traductas incertum est. Citatur etiam Nonio *Meleager* Attii.

ΒΑΚΧΑΙ. Exinde Attium *Bacchas* hausisse verisimile est: verum Delrio ex Euripide acceptam esse Attii fabulam ipsa collatione doceri ait; quod mihi nondum satis liquet.

ΒΑΣΣΑΡΑΙ. Mentionem facit Hesychius, Εἰλλόμενοι, εἰργόμενοι. Αἰσχύλος Βασσάραις. Eadem sine dubio fabula quæ Βασσαρίδης Scho-liastæ Nicandri ad Theriaca, γ. 289. Καὶ Αἰσχύλος ἐν Βασσαρίσι, Κάεφει παλαιῇ, κἀπιβουμίῃ ψόλῃ. Videtur ad Bacchi historiam pertinuisse, cujus ministræ Bassarides.

ΓΛΑΥΚΟΣ ΠΟΤΝΙΕΥΣ. Dramatum epigraphæ plerumque simplices sunt, aliquando vero non ita; nonnullis ἐπίθετον σατυρικὸς, aliis aliud quoddam λακρινῶν apponitur. Illud, tantum σατύρικος, satyricis fabulis, quo distinguantur a tragicis; quod tamen haud semper factum, vel ex hoc Catalogo manifestum est. Cætera autem epitheta, ni fallor, potissimum adhibebantur, ubi binæ aut plures tragœdiæ eodem nomine inscriptæ fuerint: ut Αἰτναῖοι νόθοι, Αἰτναῖοι γνήσιοι et Προμηθεὺς στυγερὸς, Προμηθεὺς δισμύτης, Προμηθεὺς λοβόμενος. Hinc argui possit aliam tragœdiam hoc nomine (*Glaucum*) ab Æschylo exhibitam fuisse; licet eam Catalogi auctor reticuerit. Hujus erat inscriptio Γλαῦκος Πόντιος, de qua in suo loco. Quod ad præsentem attinet, Glaucus iste qui nomen fabulæ indidit Sisyphi erat filius, et apud Potnias regnavit: qui cum equas suas humana carne pasceret, tandem ipse quoque ab illis devoratus fuit. [Vide sis V. Cl. Germ. Val. Guell. ad Georg. III. 267.]

ΔΑΝΑΙΔΕΣ. Eandem hanc cum Ἰκέτισι tragœdiam fuisse suspicor, ex hoc Strabonis loco, V. p. 221. Αἰσχύλος δὲ ἐκ τῆ περὶ Μυκίνας Ἀργυροφσιν ἐν Ἰκέτισιν ἢ Δαναΐσιν τὸ γένος αὐτῶν ubi αὐτῶν refertur ad Danaïdes, non ad Pelasgos, uti visum est viro docto. Verba Æschyli quæ respicit Strabo hæc sunt,

Κόσαι δ' Ἀργυροφσιν, ὅθι δὲ
Γένος ἡμέτερον.

ΔΙΚΤΥΟΥΡΓΑ. Polluci VII. 10. citatur Æschylus ἐν Δικτυουρκοῖς. Æliano Hist. Animal. VIII. 47. ἐν Δικτυουρκοῖς: ut et Hesychio in V. Θουᾶσθαι. Eadem omnino fabula.

ΕΛΕΥΣΙΝΙΟΙ. Hesychio Ἐλευσίνια, in V. Ἀοξίῳ. Bellum Thebanum ab ipsis primordiis usque ad exitum persecutus videtur Æschylus: eo enim pertinent hæc tragœdiæ; Λαῖος, Σφίγξ, Οἰδύπτε, Νιμία, Ἐπτά ἐπὶ Θήβαις, Ἐλευσίνιοι, Ὀγυλόγοι, Ἐπίγονοι. De Eleusiniis et Ossilegis minus certum: verum de priori suadet ut credam quod ex ea adducit Plutarchus in Theseo, p. 14. nimirum ipsum Theseum Adraστο cæsorū cadavera concessisse. Καὶ τὺτο Θεσίου Ἀδράστου χαρισσάμενος, καταμαρτυροῦσι δὲ τῶν Εὐρεπιδῶν Ἰκετίδων οἱ Αἰσχύλος Ἐλευσίνιοι, ἐν οἷς καὶ ταῦτα λόγον ὁ Θεσὺς ποιεῖται.

ΕΠΙΓΟΝΟΙ. Qui originem ducebant ab Hercule ἐπίγονοι Ἡρακλεΐδαι nominabantur. Hecataeus, apud Longinum, c. 27. Κἢ ἐξ δὲ ταῦτα διὰ

συνήματα, αὐτίκα ἐκίλευσε τοὺς Ἡρακλίδας ἐπιγόνους ἐκχυρῶν. At cum alia fuit Æschyli tragœdia quam Ἡρακλίδας; inscripsit, nullus dubito quin in hac de Epigonis istis (Septem ducum posteris) qui bellum alterum moverunt contra Thebas, tractatum fuit. [Cf. Suid. in Voce Ἀδραστία, et ibi Portum interpretem.] Edidit et Attius tragœdiam, a Nonio sæpius laudatam, cui titulus *Epigoni*; quam ex Æschyli versam esse facile credo; ut et ad eam pertinuisse fragmentum illud quod tacito auctore, ut solet, affert Cicero, Tusc. II. 25. *Tum Cleanthem, cum pede terram percussisset, versum ex Epigonis ferunt dixisse,*

Audisne hæc, Amphiaræ, sub terram abdite?

ΕΥΜΕΝΙΑΔΕΣ. Latine reddidit Ennius.

ΗΛΩΝΟΙ. Edoni Thraciæ populus, qui amnem Strymonem incolebant, Regem suum Lycurgum, oraculi monitu, in Pangæum montem abductum in vincula conjecerunt. Si itaque *Λυκουργία* Æschyli [cujus meminit Aristophanes in *Θισμοφ*, γ. 142.] Tetralogia fuerit, eo referenda erit hæc tragœdia.

ΗΛΙΑΔΕΣ. Ita citat etiam Athenæus X. 11. et XI. 5. Verum an Heliades, Solis filiæ (quæ Phaëthontem lugebant, ac tandem in arbores conversæ fuerunt) huic tragœdiæ nomen dederint, an Troades, incertum est; eadem enim est quam innuit Scholiastes Sophoclis ad Œdip. Col. γ. 1244. ubi laudatur in *Ἰλιάσιν Αἰσχύλος*.

ΘΕΟΔΩΡΟΙ Η ΙΣΘΜΟΙΑΣΤΑΙ. Recte Meursius, *Θεωροὶ ἢ Ἰσθμιασταί*, ex Hesychio; *Ἰαμβος. Αἰσχύλος Θεωροῖς ἢ Ἰσθμιασταῖς*. Priorem titulum nominat et Athenæus XIV. 7. Iis quæ ad Bacchi historiam referuntur annumeranda forsitan erit: postquam enim furore acti Athamas Learchum, Ino Melicertam interfecerant, Melicertæ in honorem Isthmiorum certamen, Sisypho auctore, institutum est.

ΚΑΒΕΙΡΟΙ. A Cabiris Samothracum diis, de quibus fusius Strabo X. p. 466. nomen inditum. Hinc Plutarchus, *Symposiac.* II. Probl. I. *Καὶ εἴτις ἀποσομίαν δρέψας αἰτιῶτο τοὺς Αἰσχύλου Καβείρους, ὅξους στανίζειν δοῦμα ποιήσαντας, ὥσπερ αὐτοὶ παίζοντις ἠπιήθησαν*. Interpres, *Et si quis inversione usus incuset Æschyli Cabeiros, quod aceto carituri essent domum fabricati, quod ipsi erant per jocum minati*. Mira interpretatio! de dicteriis agit Plutarchus, quæ gratiarum actio quasi per modum vituperationis habetur. *Ac si quis odoriferum decerpens vinum, Cabiros Æschyli incuset, quod aceti inopiam domi effecerint, sicut ipsi erant per jocum minati*. Porro ad Argonautarum historiam pertinuisse videtur, nam in ea omnes Argonautas enumeravit, ut testatur Scholiastes Pindari ad Pyth. Od. IV. 303. et Jasonis comites introduxit ebrios, Athen. X. 7.

ΚΕΡΚΥΩΝ. Satyricum drama; plena itaque inscriptio, *Κερκύων σατυρικόν*. Hesych. *Ἀπιφύκη, ἀπειπυματίσθη. Αἰσχύλος Κερκύων σατυρικόν*. Sic et postea, *Εὐληματα, λήματος καὶ ἀνδρείας τῷ ἔχῃ. Αἰσχύλος Κερκύων σατυρικόν*. Nomen habuit a Cercyone, patre Alopes, quem

Theseus in Eleusine palæstra suffocavit, sicut is solebat peregrinos.

ΚΗΡΥΚΕΣ. Satyricum esse drama ex Polluce discimus, X. 19. Εἴηται τοῦτομα ἐπὶ ἀμφοτέρω (ita restituit doctissimus Is. Casaubonus) ἐν σατυρικῇ δράματι Κήρυξ τοῖς Αἰσχύλῳ. Idem X. 49. titulo pleniori citat, Κήρυξ σατυρικοί. Φαίης δ' αἶ καὶ σισύραν, Αἰσχύλῳ ἐν Κήρυξ σατυρικοῖς λόγοις, Καὶ τῆς σισύρης τῆς λιοπτίας.

ΚΙΡΚΟΙ ΣΑΤΥΡΙΚΟΙ. Is. Casaubonus et Jo. Meursius legunt Κίρκη σατυρικῇ, ex Hesychio; Ζυγῶν, δαμάσων, κλίσων, καθίζων. Αἰσχύλῳ Κίρκη σατυρικῇ. Alibi simpliciter, Αὐτοφόβας, αὐτοφάγος. Αἰσχύλῳ Κίρκη.

ΛΥΚΟΥΡΓΟΣ. Ex quo suum *Lycurgum* transtulisse creditur Nævius. Λυκουργίαν Æschyli citat Aristophanes in Θεισμοφοριαζύμοις, §. 142. quod nomen mihi Tetralogiam sapere videtur, ut Ὀρεγία, cujus idem meminit in Ranis:

Καὶ σ' ὃ παῖσχ', ἥτις εἴ κατ' Αἰσχύλῳ
Ἐκ τῆς Λυκουργίας ἔρισθαι βύλομαι.

Porro hujus Fabulæ hypothesis ex Homero petita, Iliad. Z'. 130.

Οὐδὲ γὰρ ὑδὲ Δρύαυτος υἱὸς κρατερὸς Λυκῆργος
Δὴν ἦν, ὅς ῥα θιοῖσιν ἐκπαραινόισιν ἔριξεν.
Ὅς ποτὶ μαινομένοιο Διωνύσσῳ τιδήνας
Σεῦ κατ' ἡγάθειον Νυσοῆσιν, αἱ δ' ἅμα πάσαι
Θύσθλα χαμαὶ κατίχυναι, ὑπ' ἀνδροφόνῳ Λυκῆργῳ
Θυρόμαιναι βυπλῆγι. Διόνυσος δὲ φοβηθεὶς
Δύσθ' ἄλλος κατὰ κῦμα· Θέτις δ' ὑπιδίξατο κόλπῳ
Διπλότῳ· κρατερὸς γὰρ ἔχει τρέμος ἀνδρὸς ὁμοειδῆ.
Τῷ μὲν ἔπειτ' ἰδύσαντο θιοὶ ρεῖα ζῶντες,
Καὶ μὴ τυφλὸν ἴδῃκε Κρόνῳ παῖς· ὑδ' ἄρ' ἔτι δὴν
Ἦν, ἐπὶ ἀθανάτοισιν ἀτήχθετο πᾶσι θιοῖσιν.

ΜΕΜΝΩΝ. Affinis argumenti cum Τυχογασία. Machinæ qua usa est Aurora ἀρπάξουσα τὸ σῶμα τῷ Μίμνῳ, meminit J. Pollux. IV. 19. hanc, ni fallor, fabulam respiciens.

ΜΥΡΜΙΔΟΝΕΣ. Scripsit et eo nomine tragœdiam Attius, quam ex nostra proculdubio transtulit: Æschyli enim præ cæteris studiosus fuit imitator. Adhæc, Æschylus duntaxat hujus nominis fecit fabulam: adeo ut parum caute egit, qui utrum Æschylum secutus sit an Sophoclem dubitavit.

NEMEA. Argumentum sumptum, ut videtur, ex Nemeorum ludorum institutione, in honorem Archemori, Lycurgi et Nemeæ filii, a serpente interfecti, dum nutrix Hypsipyle, quæ sitientibus Argivis (in expeditione adversus Thebas) fontem ostenderet, eum dimisisset in gramine, facit ut credam Pindari Scholiastes, qui de horum certaminum Institutione agens, addit, Ἄλλοι δὲ, ὡς ἐστὶ καὶ Αἰσχύλῳ, ἐπ' Ἀρχυμέρῳ τῇ Νιμίει παιδί. Scripsit et Ennius *Nemeam* tragœdiam, ex nostra proculdubio traductam. [Apolodorus III. 4. Δεικνύσκει δὲ τὴν κρήνην ὃ παῖς ἀπολιμφθεὶς, ὑπὸ δράκοντος

λαφρίζεται. Τὸν μὲν δὲ δρῶντα ἱσχυράντες· οἱ μετὰ Ἀδράστου κτείνουσι, τὸν δὲ σκιδά θύοντες. Ἀμφιάραος δὲ ἵππῳ ἱκίνοισι τὸ σμαίνει τὰτο μάλιστα περιμαρτάσθαι. Τὸν δὲ παῖδα Ἀρχήμαρον ἐκάλουν· οἱ δὲ θῆσαν ἐπ' αὐτῷ τὴν τῶν Νηρείων ἀγῶνα· καὶ ἴσταν μὲν ἰκίνοισι Ἀδράστοι, γὰθῳ δὲ Ἐτίοκλος· Πυγμαλ Τεδάκις ἄρματι καὶ δίσκι· Ἀμφιάραος ἄνοστιον. Λαόδοκος Πάλη Πεδονίκης. Τόξῳ Περφονοπαῖος. Arund. Epoch. Stela. L. 37. 'Αφ' δ' Ἀργίων Ἐταάλος, Ἀδράστοι καὶ Ἀμφιάραος ἱσασίλυσαν, καὶ τὸν ἀγῶνα ἐν Νημίῳ συνέθλυσαν· τρίτοι, ἔτα [H] H H H H [X] Δ Δ Δ Π Ι Ι, βασιλεύοντος Ἀθηῶν Θεσίπυς.]

ΞΑΝΤΡΙΑΙ. Hanc Fabulam ad Bacchi historiam pertinuisse argumento esse poterit quod in ea Penthea in Cithærone occisum tradidit. Schol. in Eumen. γ. 26. Νῦν φησι ἐν Παρτσού εἶναι τὰ κατὰ Πυθίαν· ἐν δὲ ταῖς Ξαντρίαις, ἐν Κιθαίρῳ. Corrigendus obiter Pollux, X. 26. ubi legendum, ἐν Ξαντρίαις Αἰσχύλου.

ΟΠΑΩΝ ΚΡΙΣΙΣ. Scripserunt Pacuvius et Attius *Armorum judicium*; nostrum forsitan uterque imitatus; neque enim vel Sophocles vel Euripides hunc titulum agnoscunt. Summa fabulae apud Ovid. Metam. XIII. Quint. Smyrn. V. et alios.

ΟΣΤΟΔΟΓΟΙ. Quatenus ex epigraphe datum est ariolari, videtur ad historiam Thebaicam pertinuisse. In *Eleusiniis*, Theseus Adrasto concedit ut cæsorū cadavera sepeliantur; quod in *Ossilegis* fortasse factum est, atque inde nomen fabulae. Potuit et Evadnes mortem complecti, quæ in Capanei rogam seipsam conjecit.

ΠΕΝΘΕΥΣ. Hypothesis ex Euripidis Bacchis petenda; de qua fabula, quisquis auctor erat Argumenti, Ἡ μυθοποιία κίται παρ' Αἰσχύλου ἐν Πυθίῳ.

ΠΕΡΡΑΙΒΙΔΕΣ. Ita et Athenæus, XI. p. 499. qui tamen alibi eodem libro p. 476. Πέρραιβος Æschyli laudat; ut etiam Hesychius, in V. Ἀσπίδα.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ ΔΕΣΜΩΤΗΣ. Promethei furtum, vincula et solutionem tribus tragœdiis expeditur Æschylus, Προμηθεὺς πυρφόρος, δεσμώτης, λωμένῳ. Ex his ultimam Latine reddidisse Attium probant viri eruditi, quod Promethei ad Caucasum religati oratio, quam adducit Cicero, Tuscul. II. 9. dissimulato licet auctoris nomine, ex Æschyli Tragœdia omnino translata fuerit; et quidem ab Attio, sub cujus nomine Nonius locum ex iis producit, in V. *Adulo*. meminitque præterea Attianæ hujus fabulae in V. *Gelus*; subscríbente Prisciano, VI.

Pari argumento inducor ut credam, secundam etiam tragœdiam, Προμηθεὺς δεσμώτης, ab Attio fuisse traductam; quippe ad eam pertinent, quos eodem modo, tacito auctore, profert idem Tallius, hi quatuor versus, Tusc. III. 31.

*Atqui, Prometheu, te hoc tenere existimo,
Mederi posse rationem iracundiæ.*

PRO. *Siquidem qui tempestivam medicinam admovens,
Non aggravescens vulnus illidat manus.*

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ ΠΥΡΦΟΡΟΣ. Laudatur Polluci Προμηθεὺς πυρφόρος IX. 8. Ὁ δ' ἡμπερὸς τάχ' ἂν Πυρρατὺς ἐνομάζοιτο, κατὰ Αἰσχύλου καὶ Σοφοκλέα ἔτος

ἑπιγράψαντας τὰ δράματα, τὸν μὲν, τὸν Προμηθεῖα, τὸν δὲ, τὸν Ναυπλίου. An lapsus fuerit memoria nescio; certum est a nemine alio citari; et eandem innuere Pollucem Fabulam quæ vulgo Προμηθεὺς πωυφόρος audit. Fabulam hanc Satyricam esse contendit vir magnus Is. Casaubonus, quod de duabus reliquis minus sit probabile, at unam ex tribus fuisse Satyricam, et in eadem Tetralogia cum Phineo, Persis ac Glauco Potniensi collocatam, testetur vetus auctor hypotheseos in Persas; ait enim, ἐπὶ Μίνοιο; τραγῳδῶν Αἰσχύλος ἰνίκα Φινί, Πέρσαις, Γλαύκῳ Ποτνιῷ, Προμηθεῖ. [Et recte quidem vir doctissimus. Satyricam enim fuisse hinc etiam liquet quod in hac fabula introductus fuerit Satyrus, ignem sibi primo visum exosculari et amplecti volens; cui Prometheus,

Τράγος γίνισσι ἄρα πωυθήσῃσι σὶ γε
καίμιν τὸν ἀψάμενον.—

In hac ipsa fabulæ inquam, neque enim de hoc argumento tractarunt reliqui duo tragici. Locus extat apud Plutarch. de Capienda ex hostibus utilitate p. 86.]

ΠΡΩΤΕΥΣ. Charactere Satyrico scripta fuit hæc fabula; plena inscriptio Πρωτεὺς σατυρικὸς. Hesych. Ἀμάλα, τὴν ταῦτ, ἀπὸ τῷ αἰῶν τὴν ἄλκ. Αἰσχύλος Πρωτεῖ σατυρικῷ. Idem, Ἐπίσσω, ἰατήσω. Αἰσχύλος Πρωτεῖ σατυρικῷ. Ad Tetralogiam Orestiam pertinuisse docet Scholiastes Aristophanis in Ranas γ. 1115. Potuit ad Bacchi historiam referri, quem primus omnium Proteus Ægyptiorum rex hospitio excepit.

ΣΑΛΑΜΙΝΙΟΙ. Hesychio Σαλαμίνιαι, in V. Ἐκλογῶν, et Καυθίλας.

ΣΙΣΥΦΟΣ ΔΡΑΠΕΤΗΣ. Quod nuper ad Glaucom Potniensem notavimus, de epitheto διακριτικῷ nomini tragœdiæ affixo, (nempe id factum ut distinguatur ab alia ejusdem nominis fabula) hic quoque locum obtinere debet: alius erat Æschyli Σίσυφος, nempe πωυροκυλῆς, quem non tamen commemorat (J. Meursii) Anonymus in hoc Catalogo; ab aliis vero laudatum comperimus. De utroque sic decernimus. Sisyphus permissu Plutonis ad Superos reversus, noluit amplius redire ad Inferos, donec a Mercurio vi detractus: hoc fortasse priori tragœdiæ. *Sisypho fugitivo*, argumentum dedit. Tandem ad Inferos delatus, transfugii pœnas luit: has altera, *Sisyphus saxum vorsans*, exhibuit.

ΤΗΛΕΦΟΣ. Telephus ab Achille vulneratus, cum nulla arte sanari posset, oraculum sciscitatus, responsum accepit, ὃ τρώσας ἰάσεται. Hoc Telephus ubi audivit, inquit Hyginus, Fab. CI. ad regem Agamemnonem venit, et monitu Clytemnestræ Orestem infantem de cunabulis rapuit, minitans se eum occisurum, nisi sibi mederentur. Quod ab Æschylo. in hac tragœdia repræsentatum monet Aristophanis Interpres, in Acharn. γ. 331. Τὰ δὲ μεγάλα πάθη ὑποκαίει τῆς τραγῳδίας, ἐπὶ καὶ ὁ Τέλεφος, κατὰ τὸν τραγωδοποιὸν Αἰσχύλου, ἵνα τύχη παρὰ τοῖς Ἕλλησι σπηγείας, τὸν Ὀρέστην εἶχε συλλαβόν. Cætera notiora sunt quam ut referam. Exhibuerunt hoc nomine fabulas Ennius et Attius; quorum ille fortasse Euripidem expressit, hic Æschylum.

ΤΡΟΦΟΙ. Ita etiam Hesychius in V. Δίωρα, et Πιδόειν χιλιδόνος. Eadem tamen, ni fallor, tragœdia quam laudat Euripidis Scholiastes in Argumento Medææ, pleniori titulo, Διοίσου Τροφοί. Quid de Bacchi nutricibus fabulantur veteres, quas Jupiter in Hyadas stellas mutavit, neminem latet.

ΦΙΑΟΚΤΗΤΗΣ. Hanc eandem fabulam exhibuerunt et Sophocles et Euripides, ut apparet e Dionis Chrysostomi Oratione LII. ubi tres illos tragicos inter se confert, ostenditque quid in fabula ista componenda quisque eorum sibi habuerit proprium et peculiare: sed enim injuria temporum et Æschyli et Euripidis Tragœdiæ interciderunt. Scripsit et Attius *Philoctetem*.

ΦΥΤΕΣ, Η ΕΚΤΟΡΟΣ ΛΥΤΡΑ. Hypothesis ex Homero Iliad. α'. deprompta, quam poëmatis partem λύτερα nominabant veteres. Virgil. Æn. I. 484.

Exanimumque auro corpus vendebat Achilles.

Lucanum adolescentem idem tractasse argumentum ex Statio discimus, in Silv. II. 7. 54.

*Ac primum teneris adhuc in annis
Ludes Hectora, Thessalosque currus,
Et supplex Priami potentis aurum.*

Scripsit et *Hectoris lytra* Ennius, nostrum, ut videtur, imitatus.

ΦΥΤΙΟΙ. Meursius arbitratur diversam non esse a præcedenti: cui assentior.

ΧΟΗΦΟΡΟΙ. Apud Latinos Poëtas *Dulorestes* ejusdem argumenti fabula. Scripserunt eo nomine tragœdias, Nævius, Ennius, et Pacuvius.

ΤΥΧΑΓΩΓΙΑ. Legendum, prout habet editio Robortelli, Τυχα-
γωγί. Quo nomine citatur Hesychio in V. Δρώπιω. Polluci, X. 1. Scholiastæ Homeri, ad Odys. κ'. 133. et Apollonii, ad III. 846.

ΤΥΧΟΣΤΑΣΙΑ. Tragœdias suas dixit Æschylus, τιμάχει εἶναι τῶν
Ὁμήρου μεγάλων δίσπων, Athen. VIII. 8. Hanc sane ex Homero con-
fictam tradunt Plutarchus de audiend. Poët. p. 17. et Eustathius in
Iliad. x'. p. 1266. l. 40. Ipsos Homeri versus adducit Plutarchus,
ubi Jovem describit ponderantem κῆρας Achillis et Hectoris,

Ἐν δ' ἐτίθει δύο κῆρας ταπεινῆς θανάτοιο

Τὴν μὲν Ἀχαιῶος, τὴν δ' Ἑκτορος ἱπποδάμοιο.

Ἐλκε δὲ μέσσα λαβὼν ῥίπτε δ' Ἑκτορος αἵματιν ἡμᾶς.

Ὀλίγητο δ' εἰς Ἀἴδαο. λῆπει δὲ ἰ Φοῖβος Ἀπόλλων.

Mox subdit, Τραγωδίας ὁ Αἰσχύλος ὅλην τῇ μύθῳ περιέθηκεν, ἐπιγράψας
Τυχοτασίαν, καὶ παραστήσας ταῖς πλάστιγξι τῷ Διὶ, ἵδεν μὲν ὅτιν, ἵδεν δὲ
τῇ Ἠῇ, δομένας ὑπὲρ τῶν υἱῶν μαχομένων. Memnonem intelligit et
Achillem quorum animas pensitantem introduxit Jovem Æs-
chylus, κῆρας Homeri de animis intelligens. Eustath. in loc. cit.
Jul. Pollux IV. 19. §. 2. in recensendis Theatri partibus θεολογίᾳ
meminit supra Scenam unde apparuere Dii, ὡς ὁ Ζεὺς, inquit, καὶ

οὐ περὶ αὐτὸν ἐν Τραγωδίᾳ. in hac scil. fabula: quod cum non intellexerit Interpres, more suo omisit.

Hactenus de Tragœdiis quæ in Catalogo recensentur; reliquarum nomina, apud alios auctores laudata, hæc sunt.

ΑΛΚΜΗΝΗ. Hesychius, Ἀλκμήνη, θυγάτηρ. Αἰσχύλος Ἰσθαθαίης, (Meursius, Ἰσθμιαῖς) καὶ Ἀλκμήνη.

ΓΑΛΥΚΟΣ ΠΟΝΤΙΟΣ. Athenæus, III. 10. Ἀρσινεύς δὲ ἐν Ποσειδῶν Γλαύκῳ Αἰσχύλος. Strabo, X. p. 446. Ὑπὸ τοιούτῳ σάθῳ καὶ ὁ μῦθος τῆς πόλεως καταποθῆναι λέγεται, ὃς μέμνηται καὶ Αἰσχύλος ἐν τῷ Ποσειδῶν Γλαύκῳ. Argumentum proditur a Pausania, in Bœotic. c. 22. Τύττωι τι δὲ ἐστὶ τῷ Ἀθηναίῳ μῦθματα, καὶ ἐπὶ τῇ θαλάσῃ καλέμενοι Γλαῦκος σάθμα· εἶναι δὲ αὐτὸν ἄλκιον, καὶ ἐπὶ τῆς πόλεως ἔφαγε δαίμονα ἐν θαλάσῃ γινέσθαι, καὶ ἀνθρώποις τὰ ἰσόμενα εἰς τόδῃ προελθῆναι, οἳ τὴν ἄλλην σιγὰ ἤγασται, καὶ οἳ τὴν θάλασσαν πλέοντες, πλεῖστα ἀνθρώπων ἐκ τῆς Γλαύκου μαντικῆς κατὰ ἔτος ἵκατον λέγουσι. Πυθαγόρῃ δὲ καὶ Αἰσχύλῳ συνθετομένοις παρὰ Ἀθηναίων, τῇ μὲν ἐκ ἐπὶ σὺνδῶν ἔσται τὰ ἐς Γλαύκον· Αἰσχύλῳ δὲ καὶ ἐς κοῖνῳν δράματος ἐξήκουσι.

ΔΑΝΑΗ. Hesychius, Καθαίρεται γῆρας, ἐκδύεται. Αἰσχύλος Δαναῶν.

ΕΛΛΑΔΙΟΣ. Harpocration in V. Μαλακίζομεν. Αἰσχύλος Ἑλλαδίῳ.

ΘΑΛΑΜΟΠΟΙΟΙ. Pollux, VII. 27. Καὶ Αἰσχίον δὲ, καὶ ἐκφάττωμά τε, καὶ κύημα, μέγα ἔργον ἐν Αἰσχύλῳ Θαλαμοποιοῖς.

ΝΗΡΕΥΣ. Hesychius, Ἀθῆς, ἐπιδορατὴς, μεταφορικῶς. Αἰσχύλος Νηριῦ.

ΣΙΣΥΦΟΣ ΠΕΤΡΟΚΤΑΙΣΤΗΣ. Eustratius in Ethic. III. 1. Δοκεῖ γὰρ Αἰσχύλος λέγειν μυθικά τινα, ἐν τῇ ταῖς Τοξότῃσι, καὶ Ἱερταῖς, καὶ ἐν Σισύφῳ Πιτροκυλιστῇ.

ΦΙΝΕΥΣ. Scholiastes in Argumento Persarum, Ἐπὶ Μένωνος τραγῳδίας Αἰσχύλος εἶναι Φινεῦ, Πέρσαις, Γλαύκῳ Ποσειδῶν. Προμηθεῖ. Citatur etiam Athenæo. X. 5.

ΦΟΙΝΙΣΣΑΙ. Pollux, VII. 22. Ταῦτα σῶντρον καλεῖ ἐν Φοινίσσαις Αἰσχύλος.

Johannes Meursius in accurato suo de Tragœdiis Æschyli, Sophoclis et Euripidis libello, inter Æschyli Fabulas Μηδίων et Σατύρων recenset. De priori Aristotelem testem adducit. Poët. c. 18. Ἐν δὲ ταῖς δράμασι, πολὺ παρὰ τὴν ὑπόθεσιν ἀποβαίνει· σημεῖον δὲ, ὅσοι αἰῶνες Ἰλίου ὄλην ἵκωσιν, καὶ μὴ κατὰ μέρος, ὥσπερ Εὐριπίδης Νιόβῃ, ἢ Μηδίᾳ, καὶ μὴ ὥσπερ Αἰσχύλος, ἢ ἐκπίπτουσιν, ἢ κακῶς ἀγωνίζονται. Hanc ego, cui ex verbis Aristotelis nihil tale innotescit, prætermittendam potius duxi. De posteriori Pausaniam laudat in Corinthiacis. c. 13. Τέτῃ Ἀρετῇ Σάτυροι καὶ Πρωτόν τῷ σπαστῇ εἰσι σπασσάμενοι, πλεον ὅντων Αἰσχύλῳ δοκίματάτα. Cæterum intelligendus omnino Pausanias de Satyricis Fabulis, quas Græci vocant modo Σατυρικὴν ποίησιν, aut Σατυρικά δράματα· modo simpliciter Σατύρες. Liquidissime Diogenes Laërtius in Menedemo, II. Segm. 123. Ἀχαιῶν τὸ διυτερεῖον ἐν τοῖς Σατύροις, Αἰσχύλῳ δὲ τὸ πρῶτον ἀπειδύξαι.

IN FRAGMENTA

TH. STANLEII COMMENTARIUS

[Quæ uncinulis includuntur ex Auctoris MSto accedunt.]

Athamante.

I.

ΤΡΙΠΟΥΡΝ ΛΕΒΗΤΑ. Citat Eustathius in Odyss. Ε'. p. 1541. l. 29. τὸ δὲ εἰσάγειτο ἔχει (πρὸς) τὸν πολέμῳ γὰρ φαμὲν, καὶ τὸν Οἰδίποιν· καὶ τὰς τρίπους λίβητας παρ' Αἰσχύλῳ. Tragoediæ nomen indicat Athenæus, Deipnosoph. VII. 19. καὶ τρίπους δὲ λίβητας (φασὶν) Αἰσχύλῳ εἰρηναίαι ἐν Ἀθάμαντι ἀπὸ ἀπλῆ τῷ πῶς. Distichon integrum celato Tragoediæ nomine profert Eustathius in Iliad. ι'. p. 740. l. 7. καὶ ὅτι τὸ ἀρχαῖον δύο γίνηται τρίπους ἦσαν, οἱ καὶ λίβητας ἐκαλεῖτο· ἱμπυριβήτης, καὶ ὁ λοιτροχόος. Αἰσχύλος,

Τὸν μὲν τρίπους, κ. τ. λ.

II.

Ibid. ΑΗΤΟΥΣ. Μεγάλης. Αἰσχύλος Ἀθάμαντι. Hesych.

III.

Ibid. ΑΠΑΡΤΙΑ. Hesychius, Ἀπαρτιά, ἀπαρτισμένης. Αἰσχύλος Ἀθάμαντι. [Conjungenda est hæc Tragoedia in Cyclo cum Διούσω Τροφαΐς.]

Ajace Locrensi.

ΚΕΚΙΘΑΡΙΚΕΝ. Zenobius VI. 14. τὸ κεκιδάριον, ὅσον ἱματιστάτο· ὃς φησιν Αἰσχύλος ἐν Αἴαντι Λοκρῷ. [Nullum aliud extat fragmentum ex hac tragœdia, et qui tragœdiarum Æschyli catalogum exhibet nihil facit hujus epigraphes mentionem.]

Ætna, et Ætnæis.

I.

ΤΙ ΔΗΘΕΝ ΑΥΤΟΙΣ. Alterna hæc esse (quod εἰρημυθία dicebatur) ex ipso sensu satis constat, licet personarum nomina a Macrobio

non fuerint præfixa. *Æschylī* (inquit) *Tragædia est quæ inscribitur Ætna, in hac cum de Palicis loqueretur sic ait, Τί δῆλον, κ. τ. λ.*

[ΣΕΜΝΟΥΣ ΠΑΛΙΚΟΥΣ. Hesych. Παλικοί· ἀδελφὸν δύο γεννῶνται υἱὸν παλικοί· οἱ νῦν τῆς Συρακυσίας εἰσὶ κρητῆρες, οἱ καλέμμενοι παλικοί, οἱ καὶ κατοικήσαντες αὐτῇ. Ubi vide quæ a viris doctis sunt annotata. Steph. Byzant. Παλικὴ, πόλις Σικελίας. Θωόφιλος δ' ἐν ἰνδικατῶ περιγῆσιν Σικελίας Παλικίην κρήνην φησὶν εἶναι. Πλήσιοι δὲ αὐτῆς ἱερὸν Παλικῶν, οἱ εἰσι δαίμονες τινες ἕς Αἰσχύλος ἐν Αἰτναίοις γυναιλογεῖ Διὸς καὶ Θαλίας τῆς Ἥφαιστ' κληθῆναι δὲ αὐτὸς παλικάς διὰ τὸ ἀποθανόντες πάλιν εἰς ἀνθρώπους ἐκίεσθαι.]

II.

Ibid. ΚΡΕΙΤΤΟΝΑΣ. Hesychius, Κρεῖττονας· τὸς ἤσωνας ἔτω λέγουσι δοκεῖσι δὲ κακόντυχοί τινες εἶναι, διὰ τὸτο καὶ οἱ παριόντες τὰ ἡρώια σιγὴν ἔχουσι, μὴ τι βλαβῶσι· καὶ οἱ βιοὶ δέ. Αἰσχύλος Αἴτνα.

IV.

Ibid. ΑΙΜΟΙ. Δρυμοί. Αἰσχύλος Αἰτναίαις. Hesych. Ubi vide quæ annotata.

V.

Ibid. ΑΝΑΘΙΑΝ. Βασιλείαν. Αἰσχύλος Αἰτναίαις Meursius restituit Αἰτναίαις) Hesych.

Alcmena.

ΑΠΟΕΤΑΣ. Φυγόν. Αἰσχύλος Ἰσθαθαῖς καὶ Ἀλκμήνῃ. Hesychius. Verum cum nullibi (hoc excepto loco) reperiatur hæc Tragædiæ *Æschyleæ* epigraphe, valde suspicor quod sicut in præcedenti dictione Ἰσθασθαῖς (pro qua recte legit Meursius Ἰσθμιασαῖς) ita et in hac etiam mendosus sit Hesychii codex, et pro Ἀλκμήνῃ, legendum Ἀλκμάν.

Amynone.

I.

ΣΟΙ ΜΕΝ ΓΑΜΕΙΣΘΑΙ. Ita distinguit Scholiastes Euripidis in *Medeam* γ. 606. γαμιῖ μὲν γὰρ ὁ ἀνὴρ, γαμιῖται δὲ ἡ γυνή. *Homerus*, *Odyss.* Δ'. 272.

Γημαμένη ᾧ υἱὸν ὁ δ' ὦ πατὴρ ἐξισαίξας
Γῆμεν.—

Et *Anacreon*, effœminatum quendam suggillans,

Καὶ θάλαμος ἐν ᾧ κίττος
Οὐκ ἔγχευε, ἀλλ' ἐράματο.

Quo sensu *Martialis*, VIII. 12.

—uxori nubere nolo mea.

Hoc est, uxori non serviam, ut illa potius vir sit quam ego.

[Jul. Pollux III. 3. Καὶ γῆμαι μὲν ἐπὶ τῷ ἀνδρὶ λέγεται, γήμασθαι δὲ ἐπὶ τῇ γυναικὶ, ὃ γημεῖσθαι. Hom. Odys. φ'. 163.

Γήμαιθ' ὅστις πλεῖστα πόροι, καὶ μέριμος ἔλθοι.]

II.

Ibid. ΒΑΚΚΑΡΕΙΣ ΤΕ ΚΑΙ ΜΥΡΑ. Βάκκαρις unguenti genus ex baccaris radice confectum. Hesychius, Βάκκαρις· μύρον ποιεῖν ἀπὸ βοτάνης ὀμνόντων. [Ἔνιοι δὲ ἀπὸ μυρσίνης, ἄλλοι δὲ μύρον Λύδιον. Scholiastes noster (A.) ad Pers. γ. 41. Καὶ τῇ βάκκαρι δι' ἔνιοι μύρον Λυδῶν ἴφασαν.] Plinius, N. H. XII. 12. *Baccar quoque radice tantum odorata est, a quibusdam nardum rusticum appellatum, unguenta ex ea radice fieri solita apud antiquos Aristophanes prisca Comædia poeta testis est. Quidam βάκκαρι pro omni unguento usurparunt: Æschylus, prout monet Athenæus, XV. 12. ἀντιδιατίλλει, distinguit; ut et Simonides, apud eundem,*

Κῆλειφόμην μύροισι, καὶ θυμάσι,
καὶ βακκάρι.—

Et Aristophanes,

ὦ Ζεῦ πολυτίμητ' οἶκον ἔπνυσιν ὁ μαρὸς
Φάσκαλος εὐθύς λυόμενός μοι τῷ μύρῳ,
καὶ βακκάριδος.—

III.

Ibid. ΘΡΩΣΚΩΝ. Κνώδαλα ἐκθορίζων, καὶ σπειρατίζων· γινῶν· Αἰσχύλος Ἀμωμῶν. Hesych. eadem occurrit dictio in Eumenidibus, γ. 663.

τίκτει δ' ὁ θρώσκων.—

Ubi Scholiastes σπειραίνων interpretatur.

Argivis.

I.

ΚΑΙ ΠΟΛΤΑΚΑΝ. Lege,

καὶ πάλτα κα' γκύλητα καὶ χλῆδον βαλόν.

II.

Ibid. ΑΡΟΥΡΩΝ ΕΠΗΛΑΤΣΙΩΝ. Legendum ἐπηλυσίων, ipsa quæ præfigitur in Etymologico dictio satis docet. Ἐπηλυσία interpretatur ἐπύλητα, hunc locum adducens.

III.

Ibid. ΑΠΟΣΚΗΜΜΑ. Ἀπίρισμα. (Ἀπίρισμα Palmer.) Αἰσχύλος Ἀργία. Hesych. Meursius Ἀργίσις recte.

IV.

Ibid. ΕΜΜΕΛΕΙΑ. Saltationis Tragicæ genus. Hesychius,

Ἐμμίλια, εἶδος ἀρχήσεως. Καὶ Πλάτων ἰππικῇ τὴν ἀρχήσιν καὶ φησὶ, ἣ ἀπὸ τοῦ μίλυσ, ἀνομάσθη, ἣ ἀπὸ τοῦ σφῶς τὰ μέλη γίνεσθαι· τραγικῇ δὲ ἀρχήσιν ἀργυρίαις (Meursius Ἀργυρίαις) δι' Αἰσχύλος ἀπὸ τοῦ σφαιρικῆς, ἣ ἐπὶ σίκινης. (Soping. ἐπὶ σίκινης.)

Bassaris.

ΕΙΛΛΟΜΕΝΟΝ. Εἰργόμενον. Αἰσχύλος Βασσάραις. Hesych.

Ibid. ΚΑΡΦΕΙ ΠΑΛΑΙΩ. Scholiastes Nicandri, Ther. γ. 289. Καὶ Αἰσχύλος ἐν Βασσαρίσι, Κάρεφι παλαιῷ, κ. τ. λ.

Glauco marino.

I.

ΚΟΓΧΟΙ. Notat Athenæus III. 10. quod κόγχης masculino genere usurpetur Æschylo, ut et Aristonymo in Theseo,

Κόγχος ἢ βάπτει ἄλλαν ὁμοίως.

Et Phrynicho in Satyris.

II.

Ibid. ΕΥΒΟΙΔΑ ΚΑΜΠΤΗΝ. Terræ motu urbem hanc Euboida absorptam fuisse refert Strabo X. p. 446. ubi hoc Æschyli fragmentum adducit, Ὑπὸ τοιούτῳ πάθους καὶ ἡ ὁμώνυμος τῇ νήσῳ πόλις καταποθῆναι λέγεται, ἥς μένεται καὶ Αἰσχύλος ἐν τῇ Ποντίῳ Γλαύκῃ,

Εὐβοῖδαι καμπτήν, κ. τ. λ. —

III.

Ibid. Pausaniæ verba, quibus argumentum hujus Tragædiæ prodit, supra attulimus, ad Catalogum.

Glauco Potniensi.

I.

ΕΦ' ΑΡΜΑΤΟΣ ΓΑΡ ΑΡΜΑ. Ex hoc versu duos confecit Euripides, in Phœnis. γ. 1201.

Τροχοὶ τ' ἐπὶ δὴν, ἄξινός τ' ἐπ' ἄξινος.

Νικροὶ δὲ νεκροῖς ἐξισωρύνονθ' ὁμῶς.

Ad quem locum Scholiastes, Καὶ παρ' Αἰσχύλῳ ἐν Γλαύκῃ,

Ἐφ' ἄρματος γὰρ, κ. τ. λ.

Glauco intelligi Potniensem ex Scholiaste Aristophanis ad Ranas γ. 1447. discere est. Τὸ δὲ ἐφ' ἄρματος γὰρ ἄρμα, ἐν Γλαύκῃ Ποτνίης Αἰσχύλῳ. Verba Comici festivissimi, sub personis Euripidis, Æschyli et Bacchi, non prætermittenda sunt,

ΕΥ. Σιδερόβριθός τ' ἔλαβι δι' ἐξ ἑξέων.

ΑΙΣ. Εφ' ἄρματος γὰρ ἄρμα, καὶ νεκρῶ νεκρός.

ΔΙ. Ἐξηπάτηται αὖ σι καὶ οὐν. Εἴ. Τῷ τρόπῳ ;

ΔΙ. Δύ' ἄρματ' εἰσίδημι, καὶ περὶ δύνα.

II.

Ibid. ΙΜΕΡΑΝ. Est Siciliæ fluvius, de quo et Pindarus, Pyth. I. 153.

Παρε' δὲ γὰρ τὰς οὐδὲν ἀκτὰς

Ἰμέραν. —

Urbs ibi cognominis, Zancleorum colonia, Pythagoræ factis celebris ; de quo in vita ejus Iamblichus, VII. Καὶ ἰλιυθίαν ἐποίησε Κρότυπα καὶ Σύβαριν καὶ Κατάπην, καὶ Ῥήγιον καὶ Ἰμέραν καὶ Ἀκράγαντα καὶ Ταυρομένην καὶ ἄλλας τιὰς. Ita enim ex Porphyrio restituendus iste locus.

Ibid. ΕΥΘΑΙΑΝ ΜΕΝ ΠΡΩΤΑ ΑΠΟ ΣΤΟΜΑΤΟΣ ΧΕΟΜΕΝ. Ex hoc Æschyli versu Aristophanis illum in Ranis adumbratum monet Scholiastes,

Πρῶτα μὲν εὐθαίαν ἀγαθὴν ἐπιόρτι σιωπῇ.

III.

Ibid. ΣΑΤΥΡΟΥΣ. Schol. Theocriti Idyll. IV. 62. Τὰς Σατύρους οἱ αἰλιώτες φασιν, ὡς καὶ τὰς Σιληνὺς, καὶ Πᾶνας, ὡς Αἰσχύλος μὲν ἐν Γλαυκῷ, Σοφοκλῆς δ' ἐν Ἀλφειοῖς. Ad utram vero pertineat fabulam, incertum est.

V.

[ΞΙΦΙΡΟΥ ΔΙΜΗΝ. Hesych. Ξιφίρην λιμὴν· Αἰσχύλος Γλαυκῷ Ποσειῶ, ἢ σαρμῆς· Ταῦτά γὰρ πάντα σιγῇ Ῥήγιον ὀρίων.]

Danae et Danaïdibus.

I.

ΚΑΘΑΙΡΟΜΑΙ ΓΗΡΑΣ. Ἐκδομαι· Αἰσχύλος Δανάη. Ita Hesychius. Ubi tamen malim legi Δαναῖσι· nusquam enim, nisi in hoc solo Hesychii loco, reperienda est epigraphe illa: altera sæpius occurrit.

I.

Ibid. ΚΑΠΕΙΤΑ Δ' ΕΙΣΙ. Illud Pindari Pyth. III. 32.

Ἐσπερίαις ἔπον-

εἰχισθ' αἰοδαῖς. —

Scholiastes dictum velit, διὰ τὸ τὰς ὁμῶντας ἐπισημαζομένους λέγειν, οὐδὲν κέρως τε καὶ κέρως. Dein his tribus Æschyli versibus allatis, subdit, καὶ τῷ βίῳ ἀπορεῖ· ἀπὸ τῷ, κέρως κερώτας· παροτρύνοντις δ' ἦτοι φασιν, ἐκπορεῖ κέρως κερώτας, αἰσχύνου ἐξινυαλίζων. Lege, ἐκπορεῖ κέρως κερώτας

II.

Ibid. ΕΡΑΙ ΜΕΝ ΑΓΝΟΣ. Grotius pro τρεῖςαι legit τρεῖσαι· pro ἰπῶντας, ἰπυῶντας· pro ἰλυσι, ἰλυσσι· pro διδδων δὲ τις ἄρ', διδδων δὲ θ' ἄρα. Elegantissimum hoc fragmentum adumbrare conati sunt plures. Vide sis quæ supra observavimus ad Agamemn. γ. 1400.

Dictyulcis et Dictyurgis.

I.

ΟΒΡΙΑ. De hac dictione Ælianus Histor. Animal. VII. 47. Καὶ μέμνηται Εὐριπίδης ἐν Πελοπιδῇ τῷ ὀνόματος, καὶ Αἰσχύλος ἐν Ἀγαμέμνονι, καὶ Δικτυουλκοῖς. Æschyli locus in Agamemnone, quem innuit Ælianus, non ὄβρια habet, sed ὀβρίκαλα, γ. 146.

Πάντων τ' ἀγχοτόμων φιλαμάργους
Θερῶν ὀβρίκαλαισι. —

Eustathius in Odys. I. p. 350. Ὑπερίχνη δὲ καὶ τῶν τοιούτων (τὰ πορνὰ καλύπταν) ὄβρια, καὶ ὀβρίκαλα· δι' ἧς καὶ παρ' Αἰσχύλου ἐν Ἀγαμέμνονι.

II.

Ibid. ΘΟΙΝΑΣΘΑΙ. Εὐνοχίσθαι. Αἰσχύλος Δικτυουλκοῖς. Hesych.

III.

Ibid. ΔΙΚΤΥΟΥ Δ' ΕΥΗΤΡΙΑ. Pollux, VII. 10. Ὑπερίχνη δὲ ἐστὶν ἀπὸ τῶν, ὑπερίχνης, ἰσχυρῶν, ὑνέτριον, εὐπλοκόν. Τὸ δὲ ὑνέτριον ἐν Δικτυουργοῖς (Meursius, Δικτυουργοῖς) Αἰσχύλος, εἰ καὶ μὴ ἐπὶ ἰσθμῶτος, ἀλλ' οὖν ἐν ἰσθμῶτι, — ἀπὸ τῶν δ' ὑνέτρια.

Bacchi Nutricibus.

I.

Scholiastes Aristophanis in Equit. γ. 1318. ὥστε ἡ Μήδεια λέγεται, ὡς μὴ Αἰσχύλος ἱεροῖ, τὰς τροφὰς τῷ Διονύσῳ ἀφιψάσασα ἀναίμασαι σπυῖσαι μετὰ τῶν ἀνδρῶν αὐτῶν. Nomen Tragœdiæ reticuit; quod tamen proditum est a Scholiaste Euripidis, in Argumento Medææ. Αἰσχύλος δ' ἐν ταῖς τῷ Διονύσῳ τροφαῖς ἱεροῖ, ὅτι καὶ τὰς Διονύσου τροφὰς μετὰ τῶν ἀνδρῶν αὐτῶν ἀφιψάσασα ἐπισκώπει. [Bacchus cum vidisset ex decrepito sene juvenem factum Æsonem, Medeam rogavit, ut Nymphas quoque suas Nutrices juvenilibus annis restitueret, quod facile a Medea impetravit. Ovid. Med. VII. 295.

Viderat ex alto tanti miracula monstri
Liber; et admonitus juvenes nutricibus annos
Posse suis reddi, capit hoc a Colchide munus.]

II.

Ibid. ΔΙΚΡΑ. Ὀψις, ἢ διπλῇ. Hesychius.

III.

Ibid. ΠΕΔΟΙΚΟΥ ΧΕΛΙΔΟΝΟΣ. Σποδαῖον Αἰσχύλος Τροφοῖς. Hesychius. [Vel forsan μετοίκον, Æolice, quod potius significat *inquadrinam*, *advenam*, ut Horatio, Epod. II. 35. Grus dicitur.]

Eleusinius.

I.

ΑΟΗΗΣΩ. Διακοήσω, υπερήσω. Αισχύλος Ἐλευσινίαις. Hesych. Legimus, Αἰζήσω. Vide quæ ad Agamemn. γ. 239.

II.

Ibid. Plutarchus in Theseo, p. 14. Καταμαρτυρεῖται δὲ τῶν Εὐρεπίδου ἱερῶν οἱ Αἰσχύλου Ἐλευσῖνιοι, ἐν οἷς καὶ ταῦτα λέγεται (sc. concedendo sepulturam cæsis) ὁ Θεοὺς πιστεύεται;

Elladio.

Nunquam inducar ut credam hoc nomen esse fabulæ Æschyleæ; nullibi enim comparet præterquam in depravatissimo Harpocrationis loco, cujus hæc sunt verba, Μιλακίζομαι Δημοσθῆνης ἐν ἐπὶ Φιλίππων φρεσι, Μίγμαι καὶ μιλακίζομαι. Ἐν ἰσίοις γράφεται μιλακίω. Ὅτις δὲ καὶ τὸν ὄντα φέρειν. Αἰσχύλος Ἰλλαδὶ κικλήσκει μιλακίων οὐκ. Videtur Ἰλλαδὶ verbum ἰσιῶδης fragmenti potius quam nomen fabulæ. [Vide infra ad fabulam quæ Δαῖος inscripta.]

[ΜΑΛΑΚΙΩΝ. Hesych. Μαλακία ῥόσος, βλακία. Hinc verbum μιλακίω.]

Epigonis.

I.

ΔΙΩΒΑΙ ΔΙΟΣ ΜΗΝ. Scholiastes Pindari, Isthm. Od. VI. 10. τὸν δὲ τρίτον κρατῆρα Διὸς σωτήρος ἔλεγον, καθὰ καὶ Σαφειλῆς ἐν Νασπλίῳ, Ζεὺς σωτὴρ καὶ Διὸς σωτήρι τρίτη κρατῆρς· τὸν μὲν γὰρ πρῶτον Διὸς Ὀλυμπίῳ ἐκείνου, τὸν δὲ δεύτερον Ἡρώων, τὸν δὲ τρίτον Διὸς σωτήρος, καθὰ καὶ Αἰσχύλος ἐν Ἐπὶ Πύρρῳ, Διὸς μὲν πρῶτον ἄρα γάμῳ, Ἡρώς τε· εἶτα τὴν διουσίαν γὰρ κείνου ἔρωσι νόμῳ, εἶτα τρίτον Διὸς σωτήρος ἐκταίαν ἄβα.

III.

Ibid. ΤΡΙΤΟΝ ΔΙΟΣ ΣΕΣΤΗΡΟΣ ΕΥΚΤΑΙΑΝ ΛΙΒΑ. Tertiio Jovis sorpulatoris, &c. Τὸ τρίτον ad verbum pertinet: neque est Scholiastæ, prout Meursio videtur.

Ibid. [ΣΕΣΤΗΡΟΣ ΕΥΚΤΑΙΑΝ ΛΙΒΑ. De qua vide sis Paræmiographos. Jol. Poll. VI. 2. Κρατῆρες δὲ, ὁ μὲν πρῶτος, Διὸς Ὀλυμπίῳ, καὶ Ὀλυμπίῳ θεῶν. Ὁ δὲ δεύτερος, Ἡρώων, Ὁ δὲ τρίτος, Διὸς σωτήρος τελευτῶν, ὅτι καὶ τὰ πρῶτα, πρῶτος πάλαιος ἄριθμος. Vide Nicom. Arithm. et Theolog. et Meursii Denarium Pythag. et quæ nos in vita Pythagoræ. Suidas in Vocibus Ἀγαθὸ Δαίμονος. Χωρίζεσθαι δὲ μέλλοντες, Διὸς σωτήρος (suppl. poculum haurire solebant.) Corruptissime apud interpretem Pindari scribi hos versus dicit Heinsius in Hesiod. p. 62. restituitque,

Λοῖθα Διδὸς μὲν πρῶτον ὀρεαίη γάμῳ,
 Ἦρας τι, τῇ τι διυτίραι κρᾶσι ἥμῳ,
 Τρίτῃ Διδὸς συνῆρας εὐκταίαι λῖβα.]

Europa.

ΜΥΤΑΑΣ. Stephanus, Μύλασα, πῶλις Καρίας, ἀπὸ Μυλάσου τῷ Χρυσόφω,
 κ. τ. λ. λέγεται καὶ Μύλας, ὡς Αἰσχύλος ἐν Καρσίῳ ἢ Εὐρώπῃ.

Edonis.

I.

[ΣΕΜΝΑ ΚΟΤΥΣ. Vide Martin. Lex. Philolog.]
 ΟΡΙΑ Τ' ΟΡΓΑΝ' ΕΧΟΝΤΑ. Scripti libri ἔχοντις vel ἔχοντας.

II.

Ibid. ΜΑΝΙΑΣ ΠΗΛΩΦΟΝ ΟΜΟΚΛΑΝ, *atrepitum qui furorem
 alliceret.* Hesychius, Ὁμοκλῆς ὀπιλλῆς, βοῆ.

Ibid. ΧΑΛΚΟΘΕΟΙΣ. Rectius (quod et monuit Casanbonus)
 legitur χαλκοθέοις apud Athenæum XI. 8. καὶ τὰ κύμβαλα δ' Αἰσχύλος
 ἐν Ἠδανοῖς κοτύλαις ἔλαται,

Ὁ δὲ χαλκοθέοις κοτύλαις ὀπποθεῖ.

IV.

Ibid. ΤΙ ΠΟΤ' ΕΣΤΑΙ Ο ΜΟΥΣΟΜΑΝΤΙΣ. Illud Aristophanis in
 Avibus, γ. 227.

Τί, ποθ' ὁ μουσόμαντις ἄτοπον ἔπος ἐρεβάντας,

Ex hoc loco Æschyli adumbratum monet Scholiastes.

V.

Ibid. ΕΚΤΑΡ. Erotianus,

Μίμνηται ὁ αὐτὸς τῆς λέξεως καὶ ἐν Ἠδανοῖς.

VI.

Ibid. ΑΔΑΣΜΟΣ. Οὐδὲνα διασπῶν ἐκτιλοῦσα (ita restituit Meursius)
 οἷον τολῶσα ἐνοίκιον Αἰσχύλος Ἠδανοῖς Hesych.

VII.

Ibid. ΑΙΓΙΖΕΣΘΑΙ ΝΕΥΡΙΑΑΣ. Hesychius, Αἰγίζειν, διασπῶν ἐν
 μεταφορᾷ, πᾶς δὲ καὶ τὸ αἰγίζεσθαι, ἀπὸ τῶν καταγίδων, Αἰσχύλος ὁ δ' αὐτὸς
 ἐν Ἠδανοῖς καὶ τὰς νευρίδας ὅτι λέγει. [Ubi vide Palmer. et Guiet.]

VIII.

Ibid. ΑΜΦΙΔΡΟΜΟΣ. Hesychius, in hac Voce, δηλοῖ δὲ καὶ
 ἔξ ἱκατίου μέγας θόρυβος, ἢ σπασγόμενος, ἢ ὁρμῶν δυνάμις, ὡς Αἰσχύλος
 Ἠδανοῖς.

IX.

Ibid. ΑΣΣΙΣΤΑ. Ἐγγιστα, Αἰσχύλος Ἡδανοῖς. Hesychius.

Heliadibus.

I.

ΑΦΘΟΝΕΣΤΕΡΑΝ ΔΙΒΑ, *laticem abundantiore*. Huic voci plures similes adducuntur ab Athenæo, scilicet ἀκρατίστειρος *meracius*, qua usus est Hyperides; et ἀνακρίστειρος *tristius*; et εὐνοκρίστειρος, qua usus est Epicharmus; et ῥαδίστειρος *tractabilis*, Hyperidi etiam in usu.

II.

Ibid. ΕΝΘ' ΕΠΙ ΔΥΣΜΑΙΣ. In Athenæum vir incomparabilis, "*Eschylea*, inquit, *ex Heliadibus sunt corruptissima. Erit aliqua sententia si ita concipias, ἵθ' ἰπὶ δυσμαῖσι σου πατρός Ἡφαιστοτευχῆς ἄσας* in τῷ θαβάλλει πολλὸν οἰματίζοντα περὶ δρόμου πάρος" ὅτ' εἴσι μελαίνεσθαι πεφυγὸν ἱερᾶς νυκτὸς ἀμαλγάν. *Verba sunt cujusdam qui Heliadum epam alloquebatur.* In Occidente est poculum patris tui Solis, opus Vulcani, in quo trajiciens longum et æstuosum curriculum conficit, cum ad Orientem abit relicto Noctis venerandæ silentio, ἱερᾶς *scribimus ex MSS.*"

III.

Ibid. ΠΙΠΤΑΙ ΜΕΝ ΔΗ ΠΑΤΡΟΣ. Scholiastes Sophoclis, καὶ ἐν Ἡλιάσιν Αἰσχύλος, ῥίπται, κ. τ. λ. ubi an Ἱλιάσιν legendum viderint docti. Sane Αἰσχύλος ἰνολοίς mentionem facit biographus a Robortello editus.

Heraclidis.

II.

ΑΜΦΙΜΗΤΡΙΟΙ. Οἱ ἐκ πολλῶν μητρίων γεγενητοὶ ἀδελφοί. Αἰσχύλος Ἡρακλείδαις. Hesych.

III.

Ibid. ΕΠΙΓΛΩΣΣΩ. Ἐπεινήκεν διὰ γλῶττις. Αἰσχύλος Ἡρακλείδαις. Hesych. [Noster Prometh. Vinc. γ. 927.

Σὺ θὲν ᾧ χεῖρ' αὖ ἐπιγλώσσα Διός

Ubi Schol. Α'. ΕΠΙΓΛΩΣΣΑΙ. Τῇ γλῶττι καταγερεῖς. Hesych. ἐκ ἐπιγλωττίσσομαι, ἐ βλασφημέω. Jul. Pollux. Onomast. II. 4. καὶ ἐκ ἐπιγλωττίσσομαι, ἐ λοιδορέσομαι.]

Theoris, vel Isthmianstis.

I.

ΚΑΙ ΜΗΝ ΠΑΛΑΙΩΝ ΤΩΝΔΕ ΖΟΙ ΣΚΩΠΕΥΜΑΤΩΝ ΚΑΛΑΑΒΙΑΩΝ

TE, *Et veterum quidem jocorum et cantionum.* Erat Καλαβίς, hymnus, in templo Dianæ Dereatidis adhibitus: Hesychius, Καλαβίς, (τὸ περιπαῖν τὰ ἰσχύια, καλαβῖσθαι) ἐν τῷ τῆς Διεράτιδος ἱερῷ ἀδόμενος ὕμνος. Ita distingui et restitui debet iste locus. Erat et Καλαβίς saltationis genus quod, ut videtur, ad cantilenam illam saltabatur. Meminit Eupolis in Parasitis,

Καλλάβιδας δὲ βαίνει.

Recensetur etiam Athenæo, XIV. 7. Σχήματα δ' ἰστὶν ὀρχήσεως ξιφισμῶς, καλαθισμοῦ, καλλαβίδος (ita emendavit Meursius in Orchestra) σκῆψ.

II.

Ibid. IAMBIS. Αἰσχύλος Θεωροῖς ἢ Ἰσθμιαγαῖς τοῖς κινεῖσθαι αὐτὸς συνήκει, καὶ αἱ τοιαῦται κινεῖσεις ἐλέγοντο παρὰ καλαβίδος. Hesych.

III.

Ibid. ΑΠΟΣΤΑΣ. Φεύγειν Αἰσχύλος * Ἰσθιασθαῖς καὶ Ἀλκμήνη. Hesychius. [Brodaeus Miscell. IX. 24. pro Ἰσθιασθαῖς legit Ψυχοσάσεις. Cui tamen non assentior. Sopingerus Ἰσθμιάσι. Sed multo rectius Salmasius Ἰσθμιαγαῖς.]

Threissis.

I.

ΑΓΑΙΣ. Ζηλώσειν. Αἰσχύλος Θρήσσαις. Hesych.

II.

Ibid. Scholiastes Sophoclis ad Ajacem, γ. 184. Τὸ δὲ τῶν αἰχμαλώτων, κηδεμονικὸν μὲν, ὡς Αἰσχύλος ἐν Θρήσσαις, ἢ μὲν εὐπρέσσωπον.

Sacerdotibus.

I.

ΣΤΕΛΛΕΙΝ ΟΠΩΣ ΤΑΧΙΕΤΑ. Schol. Sophoclis in Œdip. Colon. γ. 791. ὡς καὶ ἐν Ἰφιμελίᾳ φησὶ, καὶ Αἰσχύλος ἐν Ἱερείαις.

Στάλλειν ὅπως τάχιστα ταῦτα γὰρ πατὴρ
Ζεὺς ἐγκάθει Λοξία.—

Versum posteriorem integrum nobis conservavit Macrobius Saturnal. V. 22. In tertio Æneidos libro cursim legitur, neque unde translatum sit quaeritur,

Quæ Phæbo pater omnipotens, mihi Phæbus Apollo
Prædixit, &c.

In talibus locis Grammatici excusantes imperitiam suam inventiones has ingenio magis quam doctrinæ Maronis assignant: nec dicunt

cum ab aliis mutuatum, ne nominare cogantur auctores. Sed affirmo doctissimum vatem etiam in hoc Æschylum eminentissimum Tragædiarum scriptorem secutum, qui in Fabula quæ Latina lingua SACERDOTES inscribitur, sic ait,

Στέλλει ὅπως τάχιστα ταῦτα γὰρ πατὴρ
Ζωὸς ἱγναθίου Λοξία θυσίωματα.

Et alibi, [scil. Eumenid. γ. 19.]

Πατὴρ πρὸς φρόντις ἐστὶ Λοξίας Διός.

II.

Ibid. ΚΑΣΩΔΑΒΑ. Οἱ μὲν πόλεις, οἱ δὲ κάμη' Αἰσχύλος Ἰερίας.
Hesych.

III.

Ibid. Eustratius ad Ethic. III. 1. Δουκὶ γὰρ Αἰσχύλος λέγειν μυθικά τις ἢ τι ταῖς Τοξέτισι, καὶ Ἰερίας, καὶ ἐν Σισύφῳ Πιτρεκυλιστῇ, καὶ ἐν Ἰφηγείᾳ. Huc forsan spectat quod refert Ælianus Var. Hist. V. 19. Æschylum ob quoddam drama impietatis damnatum fratris sui Amyniæ gratia absolutum, Αἰσχύλος δὲ τραγῳδὸς ἐκρίντο ἀσιβείας ἐπὶ τῷ δράματι. Ἐτοίμεον οὖν ὅτων Ἀθηναίων βάλλειν αὐτὸν λίθοις, Ἀμυνίας δὲ πότις ἀδελφὸς διακαλοφάμενος τὸ ἱμάτιον ἔδειξε τὸν σῆχυν ἔρημος τῆς χειρὸς, ἵπχι δὲ ἀριστεύων ἐν Σαλαμῖνι ὁ Ἀμυνίας, ἀποβεβληκὼς τὴν χεῖρα, καὶ πρῶτος Ἀθηναίων τῶν ἀριστεύων ἔτυχεν. Ἐπεὶ δὲ εἶδον οἱ δικασταὶ τῷ ἀνδρὶ τὸ πάθος, ἐπιμήθεσαν τῶν ἔργων αὐτοῦ, καὶ ἀφῆκαν τὸν Αἰσχύλον. Idem proculdubio Clemens Alexandrius Strom. II. p. 387. qui tamen quo evasit modo aliter narrat, scilicet se excusando quod initiatus non esset: ὡς Αἰσχύλος τὰ μυστήρια ἐπὶ σκηπτῆς ἐξιστῶν, ἐν Ἀρείῳ πᾶσι κριθεὶς, ἕως ἀφείδη, ἐπιβίβας αὐτὸν μὴ μεμνημένον.

Ixione.

I.

ΒΙΟΥ ΠΟΝΗΡΟΥ. Ita in Prom. Vinct. γ. 749.

— κρεῖσσον γὰρ εἰσάπαξ θανόν

ἢ τὰς ἀπάσας ἡμέρας πᾶσχειν κακῶς.

Aliter vero Euripides Iphigenia in Aulide, γ. 1251.

— κακῶς ζῆν κρεῖσσον ἢ θανόν καλῶς.

II.

Ibid. ΙΕΡΕΙΤΙΝ. Καθαρευοῦς διομήτωρ, ἱκάντι. Αἰσχύλος Ἰξίων
Hesychius.

Cabiris.

Pindari Scholiastes, Pyth. Od. IV. 303. πάντας Σοφοκλῆς ἐν ταῖς Λαμνιάσι τῷ δράματι καταλγναι τοὺς εἰς τὸ Ἀργεῶν εἰσελθόντας σκάφοι, καὶ Αἰσχύλος ἐν Κιβήροις. Meursius recte, Καβίρειος.

III.

Ibid. Athenæus X. 7. Καὶ τὸν Αἰσχύλου ἐγὼ φαίνομαι ὅτι τὸτο διαμαρτάνει· πρῶτος γὰρ ἐκείνος, καὶ ὅχι, ὡς ἱστοί φασιν, Εὐριπίδης, παρέρχεται τὴν τῶν μεθύοντων ἕβην. Ἐν γὰρ τοῖς Καθείροις εἰσάγει τοὺς περὶ τὸν Ἰάσονα μεθύοντας. [Vide Johan. Marsh. Chron. Canon. Sæcul. I. p. 35. Hesych. Κάβειροι· καρκῖνοι, πάντες δὲ τιμῶνται οὗτοι ἐν Δήμῳ ὡς θεοί, λέγονται δὲ εἶναι Ἡφαίστου παῖδες. Schol. Apollon. Rhod. Argon. I. 917. a Marshamo citatus, Μυῖνται δὲ ἐν τῇ Σαμοθράκῃ τοῖς Καθείροις, ὧν Μυασίας φησὶ καὶ τὰ ὀνόματα· Τίσσαρις δ' εἰσὶ τὸν ἀριθμὸν Ἀξίερος, Ἀξίόκρεια, Ἀξίόκρεια. Ἀξίερος μὲν ὧν ἐστὶν ἡ Δημήτηρ, Ἀξίόκρεια δὲ ἡ Περσεφόνη, Ἀξίόκρεια δὲ ἡ Αἴδης, ὡς δὲ περὶ τιθίμνος τίταρος, Κάσμιλος, ὡς Ἐρμῆς ἐστὶν, ὡς ἱστοί Διονυσόδωρος. Ἀθηναῖος δὲ φασὶν ὅτι Διὸς καὶ Ἡλίας τρέφονται ἱεῖς καὶ Ἰασίον καὶ Δαρδανίον. Κάβειροι δὲ δουλοὶ παρεπηρεῖσθαι ἀπὸ Καθείρων τῶν κατὰ Φρυγίαν ὄρεων, ἐπεὶ ἐπιτεθῆαι μετατρέχουσιν. Οἱ δὲ, δύο εἶναι τὸς Καθείρους φασὶ περὶ τῶν; Περισφύτοι μὲν Δία· νεώτερον δὲ Διόνυσον.]

Callisto.

I.

ΠΑΝΙΑΣ ΒΗΣΣΑΣ. Ὡς ἀπὸ τοῦ Πανός. Αἰσχύλος Καλλιῶ Hesych.

Cercyone.

I.

*ΑΜΒΩΝΕΣ. Hesych. Ἀμβωνες. Αἱ περισσινάβασιν τῶν ὄρεων. Αἰσχύλος Κερκύωνι [Καὶ Σισύφῳ.]

II.

Ibid. ΑΜΦΩΤΙΔΕΣ. Pollux, εἶναι δ' αὖ καὶ ἀμφωτίδης τοῖς ἐσωταῖς πύλαις, ἐν Κερκύωνι Αἰσχύλου.

III.

Ibid. ΑΝΕΨΥΧΗ. Ἀνεψυματίσθη. Αἰσχύλος Κερκύωνι σωτηρικῇ. Hesych.

IV.

Ibid. ΑΤΙΣΕΙΣ. Ἀτιμάσις. Αἰσχύλος Κερκύωνι. Hesych.

V.

Ibid. ΕΥΔΗΜΑΤΕΙ. Δέματος καὶ ἀνδρείας εὖ ἔχει. Αἰσχύλος Κερκύωνι σωτηρικῇ.

VI.

Ibid. ΟΡΟΝ. Σκυῖός τι γυναικὸν, ὡς Ἰσάιος ἐν τῇ παρὰ Διοσκρίτου ὑποσημαίνει. Μήποτε μέντοι τὸ ὄρον παρὰ τι Αἰσχύλῳ ἐν Κερκύωνι (leg.

Καρίων) καὶ παρὰ Μανάνδρῃ ἐν δούτῃς Ἐπικλήρῃ. Σημαίνει ξύλον τι, ᾧ τὴν πεπαιγμένην γαφρὸν ἀνίσχουσιν. Harpocraton.

Præconibus.

I.

ΛΟΓΤΑΖΕΙΝ. Pro cunctari ab Æschylo usurpatum, sed et prave, dicit Pollux. IX. 8. φαῖλον γὰρ τὸ λογαάζειν ἐν τοῖς Κέρυξι τοῖς Αἰσχύλῳ.

II.

Ibid. ΣΤΕΝΟΣΤΟΜΟΝ ΤΟ ΤΕΥΧΟΣ. Pollux, X. 19. μέντοι οὐκ ἔστιν ἐπὶ αὐτὸ καλῶν. Εἴρηται τοῦτομα ἐπὶ ἀμφοτέρω ἐν σατυρικῇ ἑκάστῃ Κέρυξι τοῖς Αἰσχύλῳ, γέγονοι τὸ τεῦχος.

III.

Ibid. ΚΑΙ ΤΗΣ ΣΙΣΤΡΗΣ ΤΗΣ ΛΕΟΝΤΙΑΣ. Pollux, X. 49. φαίης δ' αὖ καὶ σισύρας, Αἰσχύλῳ ἐν Κέρυξι σατυρικοῖς λέγοντες, καὶ τῆς σισύρας τῆς λεοντίας· Σοφοκλῆς δὲ ἐν Μίσσαις, ψαλίδας, τιάρας, καὶ σισυράδῃ τόλοι. [Hinc colligas plenum titulum fuisse Καρίωνος Σατυρικοῦ. Ad illud Luciani in Πυτίῳ διδασκάλῳ, c. 16. ἡ σισυράς μένει ἔγω καλὰ καὶ εὐανθῆς, καὶ σισύρας τῶν παχέων τὸ ἱμάτιον ἦ, V. cl. Jo. Bourdelotius, "Glossæ, inquit, Manuscriptæ, σισύρας, χιτὼν βαρβαρικὸς ἐν δεματίῳ. Rusticorum indumentum. Sic Long. Pastor. II. σισύρας ἰσχύμους, penula scortea ex pellibus villis consarcinata, de qua Casaub. ad Apolog. Apul. Junger. ad Long.—Dicitur etiam σίσυς, et σισύρας Tzetz. ad Lycophron." Hæc ille.]

Circe Satyrica.

I.

ΑΥΤΟΦΟΡΒΟΣ. Αὐτοφάγος. Αἰσχύλος Κίρκῃ. Hesychius.

II.

Ibid. ΖΥΓΩΣΩ. Δαμάσσω, κλείσω, καθίζω. Αἰσχύλος Κίρκῃ Σατυρικῇ. Hesychius.

Cretensibus.

II.

Ibid. ὙΠΟΤΟΠΗΣΑΙ. Hesychius, Ἀτόπαρον, ἀνέλασεν. Τοπαίνει γὰρ τὸ ἐκάζειν καὶ τὸ ὑποτοπῆσαι δὲ ἰδιότῃς λέγεται. Αἰσχύλος Κρήσσαις.

III.

Ibid. ΕΠΙΣΕΝΟΥΣΘΑΙ. Μαγνέυσθαι, πορεύεσθαι. Σοφοκλῆς Ἀχαιῶν σὺνδρόμῳ, καὶ Αἰσχύλος Κρήσσαις. Hesychius. [Vide quæ ad Agam. γ. 1329.]

Laio.

ΑΡΑΧΝΟΥ. Ἀπὸ εὐθείας ἀράχνης. Αἰσχύλος Λαίῳ. Hesychius. [Hemistichium illud, Κιρκῇ μαλακίαν ἀνδρῶν, quod supra in Ἑλλάδῳ ad

hanc fabulam pertinuisse nullus dubito. Harpocratonis verba sunt, Μαλακίζεσθαι· Δημοσθένης ἐν ἐνιάτῃ φιλοποικῶν φησὶ, Μίθεοι καὶ μαλακίζεσθε· ἐν ἐνίῃς γράφεται μαλακίον· ὅτι δαλαῖ τὸν ἄρον φρίττειν Αἰσχύλος ἰλλαδίῃ πεμῆτι μαλακίων ποδὶ. Depravatissimus est locus, nec in ullo alio apud quemvis auctorem comparet hoc nomen fabulæ Æschyleæ, Ἑλλάδος. Lege itaque Αἰσχύλος ἐν Δαίῃ—πεμῆτι μαλακίων ποδὶ. Ad Œdipoda videtur referendum; similiter coaluisse apud Pollucem ἐξατρίαις pro ἐντρίαις mox videbimus.]

Leone.

ΣΑΤΥΡΙΚΟΝ ΟΔΟΙΠΟΡΩΝ. [Steph. Byzant. Χάρα· ἡ μερικὴ γῆ, ἀφ' ἧ τοῦ χάρεμα· ἀφ' ἧ καὶ χάρεα καὶ χθαὶ καὶ χαρικὴ γῆ· ἀφ' ἧ καὶ χῆρος, καὶ χῆρα. Ὅθεν τὸ χαρίτης, ὡς τῷ μίσεος μισότης τόπος τοπότης. Ἡ ἀπὸ τοῦ χάρεα χαρίτης ὡς ἀπὸ τοῦ ἰδρεα ἰδρίτης, ἰσπίρα ἰσπρίτης.

Σοφοκλῆς Αἰγυῖ ἐκλυομένην

Οὐκ ἔγνω χαρίτης γ' ἐγὼ.

Καὶ ἐν Ἡρακλεῖ.

Στρέψουσιν κρῖνος φύλλα, χαρίτην ἔφασκε.

Καὶ Αἰσχύλος ἐν Αἰόντι,

———στυρικὸν

Ὀδυσσεῶν δόλημα χαρίτης δράκων.

Καὶ Ἀπολλώνιος ἐν τῷ Κατάδω,

Τρέψου δὴ πῶς ὁ γλυκὺς σι χαρίτης

Πλῶς κομίζων δῶρα Νείλω πλουσίῳ.

Quid sibi velit στυρικὸν δόλημα haud satis est facile. Legendum arbitror, καὶ Αἰσχύλος ἐν Αἰόντι στυρία,

Ὀδυσσεῶν, κ. τ. λ.

Obitur corrigendus Cl. Salmasius in Solin. p. 1259. qui ad hunc locum laudat Æschylum in Leone Satyrico Tragœdia, quasi *Leo Satyricus* nomen esset Tragœdiæ Æschyleæ ad quam hoc pertinuit fragmentum, ac non potius ipsum drama fuisse Satyricum, ut ex Stephani verbis supra coniecimus.]

[ΛΗΜΝΙΟΙ.

Vide quæ nos ad Choeph. γ. 631. atque inde forte petendum hujus tragœdiæ Argumentum.]

Lycurgo.

I.

ΒΡΥΤΟΝ. Ita quidam vinum hordeaceum (κρίθινον οἶνον) appellabant. Sophocles in Triptolemo,

Βρύτον δὲ τὸν χερσαῖον ὁ δῖος

Archilochum itidem citat Athenæus X. 14. in hac re.

IV.

Ibid. ΑΝΟΥΤΑΤΟΣ. "Ατρετος ἐκ χειρὸς. Λισχύλος Λυκέρῃ. Hesychius.

V.

Ibid. ΕΝΘΟΥΣΙΑ· ΔΗ ΔΩΜΑ, ΒΑΚΧΕΥΕΙ ΣΤΕΓΗ. Ad hanc Tragediam pertinere videtur ex verbis his Longini, c. 15. καὶ παρὰ μὲν Λισχύλῃ παραδίξας τὰ τῷ Λυκέρῃ βασιλῆα κατὰ τὴν ἐπιφάνειαν τῷ Διούσκῳ ὑποφείτῃται,

Ἐθουσιᾶ δὴ δῶμα, βακχίου εἶγῃ.

Apud Æschylum mirum in modum Lycurgi regia adventu Bacchi namine afflatur atque agitur.

Myrmidonibus.

I.

ΤΑΔΕ ΜΕΝ ΑΕΥΣΣΕΙΣ. Ita ex Aristophane in Ranis γ. 1023. corrigendus Harpocratio, apud quem est τὰ δὲ με λείσσεις. Hoc vero initium esse Tragediæ discimus tum ex Harpocratiōne (ἐν ἀρχῇ δὲ τῶν Μυρμιδόνων) tum ex Aristophanis Interprete Græco, ἐν δὲ ἀρχῇ αὐτῶν Μυρμιδόνων Λισχύλος.

Ibid. ΠΡΟΠΕΠΩΚΑΣ, *prodidisti*. Ingeniose inseruit hanc vocem Meursius quæ desiderabatur in Harpocratiōne.

II.

Ibid. ΩΣ Δ' ΕΣΤΙ ΜΥΘΩΝ. Aristophanes in Avibus, γ. 809.

Ταυτὶ μὲν ἡπασσόμεθα κατὰ τὸν Λισχύλον,
Τὰ δ' ὅχ' ἐπ' ἄλλων ἀλλὰ τοῖς αὐτοῖς ὀπιτροῖς.

Ubi Scholiastes, ἐκείνος γὰρ Λιβυτικὴν αὐτὴν καλεῖ παροιμίαν,

Ὡς δ' ἐστὶ μύθος, κ. τ. λ.

Παροίκα γὰρ Λισχύλος αὐτὸν τρυπύμενοι καὶ λέγοντα ταῦτα, ἐπιπλὴ εἶδὲ τὸ βίλος ἐπιτρυπύμενοι καὶ ἡμιπαρεμένοι αὐτοῖ.

Ibid. ΜΥΘΩΝ ΛΙΒΥΣΤΙΚΩΝ. Scholiastes Aristophanis, ἐκείνος γὰρ Λιβυτικὴν καλεῖ παροιμίαν. Hesychius, Λιβυκαὶ λόγοι. Χερσαλίων φησὶ Δίβον τὸν ἐφεῖν τὸς λόγους τέτυς. [Ubi Gronov. Ἄβιν τινα.]

[ΠΛΗΓΕΝΤ' ΑΤΡΑΚΤΩΙ. Hesych. "Ατρεκτος· βίλος· μεταφορικῶς. Nam proprie fustum significat. Sophocl. Trachin. in γ. 725,

Τὸ γὰρ βαλέν' ἀτρεκτος εἶδαι καὶ θινῶ
Χείρῃσι σημάμεντα.

Et Philoctete, γ. 290.

— πρὸς δὲ τῷ ὅ μοι βάλοι
Νευροσπαθῆς ἀτρεκτος' —

Lycophron. γ. 39. ἄτρωτον βαρεῖ.

Τύψας ἀτρώατη γίγνοι'—

De ipsa quidem parœmia vide Andr. Schottum. et Parœmiographos et Suidam in Voce—. Tum vero V. C. Jac. Duport. in Gnomologia Homerica ad illud Odyss. Σ. 72.

— ἐπίσπασον κακὸν ἔξῃ.]

Ibid. ΤΑ Δ' ΟΥΧ ΤΗΠ' ΑΛΛΩΝ ΑΛΛΑ ΤΟΙΣ ΑΥΤΩΝ ΠΙΤΕΡΟΙΣ.
Aristophanes in Avibus, l. l.

Ταυτὶ μὲν ἡκαστάμισθα κατὰ τὸν Αἰσχύλῳ,
Τὰ δ' ἔχ' ὑπ' ἄλλων, ἀλλὰ τοῖς αὐτῶν σπιτεροῖς.

Citat et Aristides, Orat. Platonica I. εἰ δ' αὖ βάλῃ τὸ τῷ Αἰσχύλῳ,

Τὰ δ' ἔχ' ὑπ' ἄλλων ἀλλὰ τοῖς αὐτῶ σπιτεροῖς·

*Α θυλλαῖς ἐν ἐκείνοις τοῖς λόγοις ἀλίσκη.

III.

[ΚΑΙ ΜΗΝ ΦΙΛΩ ΓΑΡ. Suidas, 'Αβδύκτα. Τὰ μὲν μυαίνοντα· ἃ ἐν αὐτῷ τις βδελυχθεῖα, καὶ δυσχεραίνει· Τραγικωτέρως δὲ ἡ λίξις, Αἰσχύλος Μυρμιδῶσι, Καὶ μὴν φιλῶ γὰρ, ἀβδύκτ' ἰμοὶ ταῦτα. Noster Eumen. γ. 52.

— μύλαιαι δ' εἰς τὸ πᾶν βδελύκτεσται.

Ubi vide quæ annotata.]

V.

Ibid. ΑΝΤΙΛΟΧ' ΑΠΟΙΜΩΞΟΝ ΜΕ. Aristophanes, Εκκλησ. γ. 392.

'Αντίλοχ' ἀποίμωξόν με τῷ τριωβόλῳ
Τὸν ζῶντα μάλλον.—

[Suidas 'Αποίμωξόν με τῷ τριωβόλῳ

Τὸν ζῶντα μάλλον, ταμὰ γὰρ δοίχεται·

ἀπὸ τῷ ἀπώλῳ. Καὶ Αἰσχύλος ἐν Μυρμιδῶσι,

'Αντίλοχον ἀποίμωξόν με τῷ τιθρηάτῳ
Τὸν ζῶντα μάλλον.]

VI.

Ibid. ΣΕΒΑΣ ΔΕ ΜΗΡΩΝ. Paulo aliter citatur Plutarcho in Amatorio, p. 751. σέβασαβι δὲ τῷ Σέλασι, inquit, καὶ τὸν Αἰσχύλῳ λέγοντα,

— σίβας δὲ μηρῶν ὃ κατηρίσω

*Ὡ δυσχεραίνει τῶν πιερῶν φιλημάτων.

VII.

Ibid. ΙΩ ΚΑΙΚΕ. Et hæc quidem ad Prologum Tragœdiæ pertinuisse ex Strabone discimus XIII. p. 616.; ῥοὶ δ' ἐν τῷ Τημοῦ ποταμῷ Μύσιοι, ἰμβάλλου εἰς τὸν Κάϊκον ὑπὸ ταῖς σπηγαῖς αὐτῷ· ἀφ' ὃ ἄχονται τινες εἰπὺν Αἰσχύλῳ κατὰ τὴν εἰσβολὴν τῷ ἐν Μυρμιδῶσι σελόγῳ,

*Ὡ Κάϊκε Μύσιαί τ' ἐπιρροαί.

Macrobius Saturnal. V. 20. *Hoc in loco ad fidem sensui faciendam quod uliginosa sint non tantum Gargara præ vicinia montis, sed et universa Mysiæ arva, adhiberi potest testis Æschylus,*

Τὸ Κάϊνι Μύσαι τ' ἐπύρρει.

VIII.

Ibid. ΔΕΚΕΜΒΟΛΟΝ. De nave Nestoris. Scholiastes Aris-
tophanis, Av. γ. 1256. καὶ γὰρ δεικνύμενον Αἰσχύλος εἶπεν τῇ τῷ Νέστορος ναυῇ
ἐν Μυρμιδόσιν.

IX.

Ibid. ΠΙΠΙΛΕΚΤΡΥΩΝ. Scholiastes, Aristoph. Pac. γ. 1177.
ὥστε ξύθος) ὡς φοῖνικα πτερὰ ἔχοντα δηλοῖ, ὅτι τῷ πατρὶ Αἰσχύλῳ κληθὲντος
ἐπικλητρυόντος ἐν Μυρμιδόσιν μέμνηται.

X.

Ibid. ΑΓΡΕΜΟΝΑ. Hesychius, Ἀγρέμων τὸ κάμακα, ἀπὸ τῷ αἰρεῖν
καὶ λαμβάνειν, ἔργον ἀγρεύειν ἢ λαμβάνειν, ἢ ἄνθρωπος. Αἰσχύλος δὲ Μυρμιδόσιν,
ἀγρέμων τὸ ἐπιμήνιος.

XI.

Ibid. ΑΜΦΙΒΑΛΛΕΙ ΕΓΚΟΥΡΑΔΙ. Hesychius, Κουράς ἢ ἐν τοῖς
ἐσθίμασι γραφὴ, ἐρεφικὸς σῖναξ· παρὰ δὲ Αἰσχύλῳ ἐν Μυρμιδόσιν ἀμφιβάλλει
ἐπαράδ· ἔστι δὲ ἑγκυρὰς ἐρεφικὸς σῖναξ. Idem, in V. Ἐγκυράδης· ἑγκυρὰς
δ, inquit, ὁ γεγενημένος. Αἰσχύλος Μυρμιδόσιν.

Mysis.

I.

ΠΟΤΑΜΟΥ ΚΑΙΚΟΥ. Harpocraton, Ὁρεγῶνας Ἰσουλίου λόγος ἐπὶ τοῖς
Ὁρεγῶνας. Ὁρεγῶντες δὲ εἰσιν οἱ ἐπὶ τῇ θυνῇ ἢ ἡρώων συνόντες· ὁρεγάζειν γὰρ
ἐστὶ τὸ θύναι καὶ τὰ τομιζόμενα ὄρεαν (lege ὄρεαν.) ἤτοι παρὰ τὸ ὄρεγναι τὸ χεῖρε, ἢ
παρὰ τὰ ὄρεα· ἢ διὰ τὸ ἐν ταῖς ὄρεασι καὶ τοῖς ἄλλοις τὰ ἐρεὰ ὄρεαν· οἱ μάλιστα
πικταὶ ἵππαι τοῦτομα ἀπλῶς ἐπὶ τῶν ἱερῶν, ὡς Ἀντίμαχος ἐν πυρ, καὶ
Αἰσχύλος ἐν Μύσαις, Utrumque locum tum Antimachi tum Æs-
chyli, qui in Harpocratone desiderantur, conservavit nobis
Suidas. Antimachi verba sunt,

—καβάρευσ θῆκεν Ἀβακλίας Ὁρεγῶνας.

Pro Ἀβακλίας malim ἀγακλίας. Hes. Ἀγακλιῆς, ἄγαν ἰσχυροί. Porro
opus non laudat Harpocrat. et tamen, inquit Maussacus, ex
Suida disco eum debuisse laudari ἐν τῇ Λυδῇ γυναικί, nisi sit legendum
γυναικί. Aliter vir doctissimus Samuel Bochartus, qui ἐν τῇ Λυδῇ
γυναικί legit: ego vero simpliciter legendum censeo ἐν τῇ Λυδῇ, ut τὸ
γυναικί non ad poematis titulum, sed ad ipsum fragmentum per-
tineat. Elegiam intellige quam uxori mortuæ inscripsit. Pla-
tarchus de Consolat. ad Apollon. p. 106. ἰχθύεσθε δὲ τοιαύτη ἀγωνή καὶ
Ἀντίμαχος ὁ ποικίλος ἀποδεικνύσας γὰρ τῆς γυναικὸς αὐτῷ Λυδῇ, παρὰ τὴν

φιλοτέγγος ἔχει, παραμύθιον τῆς λύπης ἑαυτῇ ἰποιήσει τῇ ἰλαρίῳ τὸν καλυμένον Δίδω. Ovidius, Trist. I. 6.

— *Clario Lyde dilecta Poeta.*

Hermesianax apud Athenæum XIII. 8.

Λυδῆς δ' Ἀτίμαχος Κρουσίδης ἐκ μὲν ἔκτος
Πλαγίης, Πανκυλῶ ῥῶμ' ἐπίθῃ σπονταμῷ.

Ad Æschylum nostrum quod attinet, legendum apud Harpocrationem in Μυσοῖς ex Suida discimus; quod et monuit eruditissimus Maussacus. [Quod ad fundum fabulæ attinet, Apollod.

III. 9. Ἀλίη δὲ καὶ Νισίρας τῆς Περίας θυγάτηρ μὲν Αὔρα· ὕιοι δὲ Κρόνος καὶ Λυκοῦργοι. Αὐτὴ μὲν ὤν ὑφ' Ἡρακλῆος φθαρεῖσα, κατέρρευσε τὸ βερίφης ἐν τῇ τιμῇ τῆς Ἀθηνᾶς, ἥς ἔχει τὴν ἱερουσύνην. Ἀλάργου δὲ τῆς γῆς μινύσης, καὶ μνησθέντων τῶν χρησμῶν εἶποι τι ἐν τῇ τιμῇ τῆς Ἀθηνᾶς δυσσώματα, φαρμακείας ὑπὸ τῷ πατρὶς, παρεδόθη Ναυπλίῳ ἐπὶ θανάτῳ· παρ' ἡ Τειθύρας ὁ Μυσοῖς δυνάστης παραλαβὼν αὐτὴν ἔφθειρε. Τὸ δὲ βερίφης ἐκτεθὲν ἐν ἔρει Παρθενίῳ, θάλασσαν ὑπεσχέσας ἰλάσθαι, Τέλεφος ἐκλήθη. Καὶ τραφίς ὑπὸ τῶν τῷ Κροῦδῳ βασιλέων, καὶ ζήτησας τὰς γυναικας, ἦκεν ἐς Διελφύς· καὶ μαθὼν παρὰ τῷ θεῷ παραγίνεται εἰς Μυσοῖαν, θιτὸς παῖς Τειθεύαντος γίνεται· καὶ ταλαιυτῶτος αὐτῷ, διάδοχος τῆς δυναστείας γίνεται.]

II.

Ibid. ΟΙΟΣ. Πολύχρονος Τηγίας. Αἰσχύλος Μυσοῖς. Hesych.

Juvenibus.

I.

ΥΓΚΤΗΡΙΟΙΣ. Athenæus, XI. 15. Νίκανδρος δ' ὁ Θουατιεὺς καλεῖσθαι φασὶ ψυκτῆρας καὶ τὰς αἰσώδεις καὶ συσκίνας τόπους τὰς τοῖς θεοῖς ἀειμένους, ἐν οἷς ἔγω ἀναψέφαι. Αἰσχύλος Νισίλοισι, Σάλας, κ. τ. λ.

II.

Ibid. ΑΡΕΙΦΑΤΟΝ ΔΗΜΑ. Ἰσχυρὸν, ἀπὸ τῷ Ἄρει ἰσικὲς. Αἰσχύλος Νισίλοισι. Hesych.

III.

Ibid. ΑΦΟΙΒΑΤΟΝ. Ἀνακάθαρτον. Αἰσχύλος Νισίλοισι. Hesych.

Nereo et Nereidibus.

I.

ΑΘΗΡ. Ἐπιδρατῆς, μεταφορικῶς Αἰσχύλος Νηρεῖ· Hesychius. Suspicio vero legendum Νηρηῖσι· ut supra, pro Δανίῳ, Δαναοῖσι.

II.

Ibid. ΚΑΜΑΚΟΣ ΕΙΣΙ. Scholiastes Pindari Nem. VI. 85. Νηρεῖσι

γὰρ ὅτι δύο αἰμῶς ἔχουσιν, καὶ μιᾷ βελῇ ὅσπερ διὰ τὰ τραύματα ἀπεργάζονται· καὶ Αἰσχύλος ἐν Νηηίοις, κάματος εἶσι, κάματος γλῶσσην ἀπλάνου.

III.

Ibid. ΤΟΥ ΤΕΛΟΣ ΑΘΑΝΑΤΩΝ ΑΠΟΛΕΤΕΙ. Hesychius, Ἐξαεφίος, σκυλαφίος· ὑπερτάτης δὲ, φθιγγάσιμος· ὑψὺ τέλος ἀθανάτων ἀπολείπει· (leg. ἀπολείπει, ut in seqq.) Αἰσχύλος ἐν Νηηίοις· οἱ ὑπομνηματισταὶ παρὰ τὸ, οἷα εἰς φθιμύνοις ἐπ' ἀνδράσις ὑπερτάσθαι· ἴσα ἢ ὁ εὖς· ὁ δὲ ὑπερτάτης θάνατος μοι ὑπερκαχόμενος, τὸ ἐκ τῶν θεῶν τέλος ὑψὺ ἀπολείπει, τὰ τῶν ἀθανάτων ὕψος, καὶ ἐπὶ τῆς ἐχθρῆς ἦξι.

Niobe.

I.

[TIT. Plenius Titulus NIOBE ἢ ΠΑΙΔΕΡΑΣΤΗΣ. Ratio reddi videtur ab Athenæo Deipnos. XIII. 8.]

ΘΥΜΟΣ ΔΕ ΠΟΤ' ΕΜΟΣ. Plutarchus, ποτ' ἀμός· male.

II.

Ibid. ΟΙΣ ΕΝ ΙΔΑΙΩ ΠΑΤΩ. Ipsius Niobæ sunt verba. Strabo, XII. p. 580. Αἰσχύλος δὲ συγγεῖ ἐν τῇ Νιόβῃ· φησὶ γὰρ ἐκείνη μολύσασθαι τῶν περὶ Τάνταλοι,

Οἷς ἐν Ἰδαίῳ πάγῃ
Διὸς πατρὸς βαμὲς ἐσι.

Καὶ πάλλω,

Σίτυλος, Ἰδαίαν ἀνὰ χθόνα.

Καὶ ὁ Τάνταλος λήγει,

Σπείρω δ' ἄρυσαν, κ. τ. λ.

IV.

Ibid. ΕΝΘ' ΑΔΡΑΣΤΕΙΑΣ ΕΔΟΣ. Legit magnus Casaubonus,

— Ἰθ' Ἀδραστίας ἴδος,
Ἰδὼ τε μυκηθμοῖσι καὶ βροχίμασι
Βεῖμυσι μέλιν· πᾶσι δ' ἐρεχθίῳ σίδω.

Adrastia campus et urbs fuere prope Cyzicum, non procul ab Ida. Βεῖμυσι aut aliud ἰσοδυναμῶν pro ἱερῶσι, ut sit aliquis sensus, reponendum esse liquet. Hæc ille.

V.

Ibid. ΜΟΝΟΣ ΘΕΩΝ. Eustath. ad Ήλ. Γ. 158.

[— Ἀιδῶς τοι αἰμείλιχος ἢδ' αἰδάματος,
Τῶνκα καὶ τε βροτοῖσι θεῶν ἔχθριος ἀπάρτων.]

Εἰς δὲ τὸ εἶναι τὸν ἄδων διὼν ἔχθριον, συμβάλλεται καὶ Αἰσχύλος τὸ,

Μόνος θεῶν γὰρ θάνατος ἢ δάραι ἰσῶ,
 Οὐδ' ἂν τι θύων ὠδ' ἐπισπίνδων λάβοις,
 Οὐδ' ἰσὶ βυμῆς ὠδὶ σπαινίζεται.

Ἐν ὠδμίᾳ γὰρ πάλιν βυμῶν ἄδω εἰπαί φασι. [Θανάτω μὲν τοι ἐν Γαδίροις ἰσάσῃ τις. Ἄλλοι δὲ ἂν οἶμαι καὶ ὁ Γιώργαφος καὶ τὸν Αἰδῶν παράγω τὴν Πελοπείνησιν ἰκανῶς ἐκτιμιῆσθαι φασίν.] Stobæus quartum addit ver-
 sum, Serm. 119. Tragediæ nomen prodit Scholiastes Aris-
 tophanis.

[Ibid. MONOY ΔΕ ΠΕΙΘΩ. Suidas Δῶκε θεὸς σπίνδι καὶ αἰδῶς βασιλῆας· οἱ μὲν Ἡσιόδειον εἶπται τὸν γίγχει· εἴρηται δὲ καὶ Πλάτωνος ἐν τρίτῃ πολιτείᾳ.]

VII.

Ibid. ΕΦΗΜΕΝΗ. Hesychius, Ἐπώζειν, ἐπιπαῖσθαι τοῖς ὠϊς. Αἰσ-
 χύλος Νιόβη μεταφορικῶς, Ἐφημέτη τάφῳ τέκνοις ἔπυξε τοῖς τιθηαίοις.

VIII.

Ibid. ΟΙΣΤΡΟΣ ΤΟΙΑΥΤΗΣ. Citatur Prisciano Grammat. I.

Ἰστρος τωαύτας παρθένας λοχεύεται.

IX.

Ibid. ΚΑΚΑΛΑ. Τίχη. Αἰσχύλος Νιόβη. Hesychius.

XI.

Ibid. Schol. Euripidis in Phœnissas, v. 162. περὶ δὲ τῶ ἀλφειοῦ τῶν
 Νιόβιδων αὐτὸς Εὐριπίδης ἐν Κλοφόντῃ (Meursius Κρυσφόντῃ)

— καὶ δις ἐπ' αὐτῆς τίνα
 Νιόβης θανάτω Λαξίω τεξέμεμασι.

XIII.

Ibid. ΗΜΟΡΙΣ. Κιτῆ, ἐγερμένη. Αἰσχύλος Νιόβη. Hesych.

Xantriis.

I.

[ΕΚΠΟΔΩΝ. Suidas in Voce Ὀκτώπων, Ἐν δὲ ταῖς Αἰσχύλῳ Παντρίας
 ἢ Αἰδῶσι ἐπιθιπάζουσα ταῖς βάχχαις φασὶν Ἐκποδῶν, κ. τ. λ.]

H.

Ibid. ΤΩΝΔΕ ΒΟΥΛΕΤΤΙΣ ΠΟΝΩΝ. Non dubito quin ad hanc
 Tragediam pertinuerit; Etymologici auctor citat, in V. Μόντι,
 et subdit, ἐν ταῖς Παντρίας, auctorem non nominans. [Plato comicus
 citatur ἐν Πάντῃ a Suida in Voce Τινατάζιν· ubi f. legendum
 ἐν Παντρίας.]

III.

ΚΑΜΑΚΕΣ ΠΕΤΚΗΣ ΟΙ ΠΥΡΙΦΛΕΚΤΟΙ, *lampades piceæ accensæ.*

Pollux, X. 26. τὰς μέντοι λαμπράδας καὶ κόρυμβας εἴρηκεν * ἑκατέρῃς (legé
 ἡ ἑκατέρῃς) Διοσχύλος, Κόρυμβας πούνης οἱ πυρφόρατοι.

IV.

Ibid. Schol. Æschyli in Eumenid. γ. 26. οὐν φησι ἡ Παρυσσοῦ
 αἶμα τὰ κατὰ Περσίδα· ἐν δὲ ταῖς Παρτρύαις, ἐν Κόρυμβοις.

Armorum judicio.

I.

THE ΣΗΣ ΛΕΓΩ ΤΟΙ ΜΗΤΡΟΣ. Explicat se, ut Hecuba apud
 Euripidem, γ. 730.

Δύτην, ἑμαυτὴν γὰρ λέγω, λέγουσά σε
 Ἑκάβη.—

Quod et sæpius apud Æschylum factum observavimus.

II.

Ibid. ΑΠΑΔ ΓΑΡ ΕΣΤΙ. Prom. Vinc. γ. 611.

Οὐκ ἔμπλεκον αἰνίγματ', ἀλλ' ἀπλῶ λόγῳ,
 Ὅσπερ δίκαιοι πρὸς φίλους οἴγουν γόμα.

III.

Ibid. ΤΙ ΓΑΡ ΚΑΔΟΝ ΖΗΝ ΒΙΟΝ ΟΣ ΑΥΠΙΑΣ ΦΕΡΕΙ. Malim
 pro βίον legere βίοτον, quam cum Grotio,

Τὸ γὰρ κακὸν ζῆν βίον ὅσας λύπας φέρει.

Eadem sententia apud Æschylum occurrit plus semel.

Ossilegis.

ΑΓΚΥΛΑΗΤΟΥΣ ΚΟΤΤΑΒΟΥΣ.

Εὐρύμαχος, ὡς ἄλλος, ὥδιν ἥσσαντας
 Ἰφριζ' ὑβρισμῶς, ἐκ αἰνισίως ἱμοί.
 Ἦν μὲν γὰρ αὐτῷ κότταβος αἰὶ τῷ μὲν κ' ἄρα.
 Τῷ δ' ἀγκυλῆτα κόσσαβός ἐστι σκοπός
 Ἐκτιμὼν ἡβῶσα χιτῆρ' ἱφίρτο.

*Eurymachus, haud alius, non leviores me
 Affecit injuria, minime quidem ferenda.*

Cottabo semper is ludebat;

Curvam autem manum moderatricem Cottabi

Ejus adhuc pubescentis erectam abstulit.

Athenæus Deipn. XV. 2 Καὶ Διοσχύλος δ' ἐν Ὀρολόγις ἀγκυλῆταὶ λέγου
 κοττάβης ἀὰ τέτων· dein locum profert: in quem eruditissimus
 Casanbonus, *Corrupta*, inquit, *sunt multa in Æschyli versibus*
ex Ossilegis. Primo deest syllaba: in secundo αἰνισίως vox nihili
est. Scribe vero,

Εὐρύμαχος οὐ τις ἄλλος ἔδην ἴσσωσι
 ὕβριζ' ὑβρισμῶς ἐν ἀνικτῶσι ἡμοί.

Ceu alter Eurymachus non minore

Me contumelia affecit, quam equidem ferre non queo.

De Eurymachi insolentia vide Homeri Odysseam: eo enim respicit δ φιλόμαχος Tragicus. Tertio versu exponebatur magna illa contumelia de qua secundo dictum: sed lectio est contaminatissima. Conjicimus, sive mavis, divinamus, dicere hoc Poetam: caput ejus qui loquitur a sævo ac truculento tyranno habitum loco scopi in quem cottabissans vina jacularetur. Scriptura ita fortasse concinnanda,

Ἦν μὲν γὰρ αὐτῷ κοτταβοῦντι μὲν κέραι,

Cætera non capio. [Legerim excluso τῷ αἰί,

Ἦν μὲν γὰρ αὐτῷ κότταβος τὸ μὲν κέραι.

Et in versu proximo,

Τῶν δ' ἀγκυλήτων κοττάβων ἔσθ' σκοπός.

Quæ vero sequuntur, ἱκτιμὼν ἥδ' ὤσα χιρὶς' ἰφίστε mutila sunt. Hujus versus Hephthemimeres prins deest, etiam sequentis metrum primum. Ἐκτιμὼν est sine dubio ἐκ τ' ἱμῶν. Pollux. X. 21. ἱξιμῶν, ὅπερ οἱ πολλοὶ κοτταβίζειν καλοῦσιν. Verto autem, *Valida manus* cottabum illisit aut infregit. Choeph. γ. 879.

— καὶ μάλ' ἡδ' ὤντος δι' αἰί.

Caput sibi his sordibus inquinatum et illusum innuit.]

Pentheo.

ΜΗΔ' ΑΙΜΑΤΟΣ ΠΙΕΜΦΙΓΑ ΠΡΟΣ ΠΕΔΟΝ ΒΑΛΗ, *Ne effundat imbrem sanguinis in terram.* Aliter Grotius in excerptis,

Ne sanguinis profunde vel guttam solo.

[Frequentius apud Æschylum reperiendæ sunt gnomæ huc spectantes: ut in Agam. γ. 469.

Τῶν πολυκτόνων γὰρ
 Οὐκ ἄσκοποι θείοι.

Item in Choeph.]

Perrhæbis.

I.

ΑΡΓΥΡΗΛΑΤΟΙΣ ΤΟΙΣ ΚΕΡΑΣΙ. Athenæus XI. 7. monet, quod Poetæ multi antiquos bibentes cornibus inducant, cujus rei præter alios Pindarum testem adducit: Æschylus etiam, inquit, in Perrhæbis, eos sic ostendit cornibus pro poculis uti, Αἰσχύλος δ' ἐν Περραιβοῖς, τὰς Περραιβὰς παρέστησι, ἀπὲρ ποτηρίων τοῖς κέρασι χρυσάιναι διὰ τέτων, ἀργυρελάτοις κέρασι χρυσᾷ γόμῃ περισβλαμέναις. Eustathius in Iliad. Ν. 21. χρῆσις δὲ συμποσιακῶν κερῶν παρὰ τὴν εἰρηφῶντι, ὥς καὶ

ἀλλαχού ἐγράφη, καὶ παρὰ Αἰσχύλῳ, ἐν τῇ Ἀεγυρῆτάτοι, κίρασι χρυσᾷ γόμῃ
 περιβεβλημένοις· restitue ex Athenæo, περιβεβλημένοις.

II.

[ΑΠΑΙΟΛΗ. Hesych. Ἀπαιόλη· Ἀπάτη ἀπογένησις. Αἰσχύλος
 Περσέειος.]

Penelope.

ΕΓΩ ΓΕΝΟΣ. Etymologici auctor, in Αἰδοίεσσι. Ἰσίου ὅτι τὸ
 ἀρχέστατον (ὡς παρὰ Αἰσχύλῳ ἐν Πηνελόπῃ, οἶον,

Ἐγὼ γένος μὲν εἰμι Κρής ἀρχέστατον.

Καὶ τὸ αἰδοίεσθαι, καὶ ἀφροδίσθαι, ποιητικά εἰσι κατ' ἔθος Ἰώνων γινόμενα.

[Polydecte.]

Apollodorus Biblioth. I. 9. Μάγνης δὲ Αἰόλῳ γαμῖ ὁμόφῃ Ναταδα· καὶ
 γινώσκει αὐτῇ παῖδας Πολυδέκτας, καὶ Δίπλους· ὅτοι Σέρφῳ ἔκτισαν. Vide
 sis Ovid. Metam. V. 242. Lactantius. *Polydectes rex insulae
 Seriphi, ad quam Perseus cum Danae matre inclusus arca per-
 venerat cupiens ablegare Perseum, ut matre ejus potiretur, ad
 Gorgonis Medusæ resecandum caput eum misit, quod ille Minerva
 volente ad Polydectem pertulit, inficiantique laborem operis ostendit,
 ac prius ille dirigit quam se ulscisceretur. Cui accinit Schol.
 Apoll. Argon. IV. 1515.]*

Deductoribus.

ΔΙΠΟΛΟΙ. Αἰσχύλος διπλαῖ Προπομποῖς. Hesychius. Meursius leg.
 διπλαῖ. Αἰσχύλος Προπομποῖς. [Sopingerus Δίπολοι· διπλαῖ. Αἰσχύλος
 Προπομποῖς.]

Proteo Satyrico.

II.

ΑΕΛΠΤΟΙ. Διυοῖ, καὶ ἄσπτοι. Αἰσχύλος Πρωτῖ. Hesychius.

III.

Ibid. ΑΜΑΛΛΑ. Τὴν καὶ, ἀπὸ τῷ ἁμᾶν τὴν ἄλα. Αἰσχύλος Πρωτῖ
 Σατυρικῷ. Hesychius.

IV.

Ibid. ΕΠΑΣΩ. Ἐκτόσω. Αἰσχύλος Πρωτῖ Σατυρικῷ. Hesych.

Salaminis.

I.

ΕΚΛΟΓΟΝ. Διέγχεσι. Αἰσχύλος Σαλαμινίαις. Hesychius.

II.

Ibid. ΚΑΝΘΥΛΑΣ. τὰς ἀνιδήσεις. Αἰσχύλος Σαλαμίνιαις. Hesychius.

III.

Ibid. ΑΝΑΡΟΙΒΔΟΙ. Ἀναρροφί. Αἰσχύλος Σαλαμῖνι (Meursius Σαλαμίνιαις) ἀπὸ τῷ δακτυλῷ. Hesych. [Ad quem locum Hesychii Fungerus, "Leg. ἀναρροφῶν. Atque hinc ἀναρροφῶν, *aquarum vorago*: quam Lucretius hic verbis graphice expressit: VI. 694.

*Præterea parte ex magna mare montis ad ejus
Radices frangit fluctus ætusque resorbet."*]

IV.

Ibid. ΑΝΗΡΗΣ. Ἀνδρώδης. Αἰσχύλος Σαλαμῖνι (Meursius Σαλαμίνιαις.) Hesychius.

Semele.

I.

ΑΝΤΑΙΑ. Ἐσαντία, ἰκίσσιος. Αἰσχύλος Σεμέλῃ. Hesych.

II.

Ibid. ΑΣΤΕΡΚΤΑ. τὰ ἐδυσάμινον κατασχεθῆναι. Αἰσχύλος Σεμέλῃ. Hesych.

III.

Ibid. Hesychius, Ἀμφίδρομος. Αἰσχύλος Σεμέλῃ ἔπλεσι δαίμονα καινὸν περὶ τὰ ἀμφιδρόμα, ὡς εἰ ἔλγεις τὸν γαϊθάλιον.

Sisypho.

I.

ΣΚΛΦΗ. Pollux, X. 22. de vasculis quibus pedes suos lavabant veteres agens, ἔξις δὲ, inquit, καὶ σκάφην ὀνομάσαι κατ' Αἰσχύλου περὶ σκάφην ἰπτόντα ἐν Σισύφῳ,

Καὶ ῥίπτει, κ. τ. λ.

II.

[ΙΔΟΥ ΣΤΑΘΜΟΥΧΟΣ. Jul. Poll. X. 23. Περὶ Οἰκοδοσότη. Παίξων δὲ καὶ γαθμῶχον αὐτὸν εἰ ἰθίλις καλιῦν. Ὁ δὲ διωνὺς ὡς εἰς ὀνομάτων χρῆσιν λαμβάνει τὸ τῷ ῥήματος ὡς ἔκ ἀν εἴη δαίμων, ἐπὶ δὲ μὲν αὐτὸ πάντα δαίμονι τομίζοις, ἐπὶ μίττοι ἐπὶ παντελῶς ἀδόκιμοι. Ὅτι δὲ ἐστὶν ἱερῆμιον, εἰ γινώσκεις, φιλότιμος εἶναι ὄξεις. Εἴρηται τοίνυν Αἰσχύλου Σισύφῳ, Ἴδὲ γαθμῶχος * ἐκκατήλων φῶς ἀβρεῖ, Ἀεριοφάνης δὲ ἐν Ὀδρίμῳ φασὶν, ἀν καλιῦν γαθμῶχος ἢ γαθμῶχος ἔστι τις; ἀποπνίξεις δὲ μὴ καινὴν περὶ σὶ διάλεκτον λαλῶν, εἰ τίτακτο μοι γιγάζων.]

III.

Ibid. ΑΛΛ' ΑΡΟΥΡΑΙΟΣ. Ælianus Hist. An. XII. 22. postquam tradiderat mures adorasse eos qui Amaxitum Troadis oppidum incoluerunt, atque inde Apollinem qui apud eos maxima religione colebatur Sminthium fuisse dictum, subdit, καὶ οἱ τὸν Ἀμαξιτὸν δὲ τῆς Τρωάδος κατοικοῦντες, μὴς σίβυσιν ἔθην τοι καὶ τὸν Ἀπόλλων τὸν παρ' αὐτοῖς τιμώμενον Σμίνθειον καλῶσι φησὶν ἔτι γὰρ καὶ τὴς Αἰολείας καὶ τὴς Τρῶας τὸν μὴν ὑπερσπυρεῖον Σμίνθειον ὠπτεροῦν καὶ Αἰσχύλος ἐν Σισύφῳ,

Ἀλλ' ἀεμεῖται, κ. τ. λ.

IV.

Ibid. ΔΙΟΠΩΙ. τῇ τῆς πρὸς ἐπιμελητῇ, παρὰ τὸ δοκτιῦναι. Ἀττικὴ δὲ ἡ λέξις, κειμένη καὶ παρ' Ἀριστεφάνου ἐν Ἀττικαῖς λέξεσι, καὶ παρ' Αἰσχύλου ἐν Σισύφῳ. Erotianus.

Sisypho saxum versante.

ΘΩΠΕΙΣ. Θωπιύσις· Αἰσχύλος Σισύφῳ, Πίτρη κοινοθείς. (Meursius Σισύφῳ Πετρεοκυλῇ) Hesychius.

Sphinge.

II.

ἜΤΝ ΔΟΡΙ ΚΑΙ ΧΕΡΙ ΠΡΑΚΤΟΡΙ ΘΟΥΡΙΟΣ ΟΡΝΙΣ. Simile prorsus quod in Agamemnone legimus, γ. 112.

—— ξὺν δρι δίκας πρῶκτορι

Θέριος ἔρης.——

Ex eodem Agamemnonis loco nonnulla adducit Aristophanes, hæc vero ad Sphingem pertinere monet Scholiastes.

III.

Ibid. ΚΝΟΥΣ. Ὁ ἐκ τῷ ἄξονος ἥχος· λίγεται δὲ καὶ κροῖ, καὶ ὁ ποδῶν ἦχος, ὡς Αἰσχύλος Σφίγγι. Hesychius.

Telepho.

I.

ΑΠΙΑΗΝ ΟΙΜΟΝ. Ita diserte citat Clemens: respicit et Dionysius Halicarn. De Art. Rhet. c. 6. p. 40. inquiens, μία γὰρ καὶ ἡ αὐτὴ εἶδος εἰς ἄλλα φέρεται.

II.

Ibid. ΑΜΦΙΔΕΞΙΟΙΣ ΧΕΡΣΙ. Ταῖς τῶν τοξοτῶν διὰ ἑκατέρου χεῖρα ἐνεργεῖν ἐν τῇ ταξίῳ. Αἰσχύλος Τηλέφῳ. Hesychius.

Jaculatricibus.

I.

ΑΔΩΝ ΤΑΙΣ ΑΓΝΑΙΣ ΠΑΡΘΕΝΟΙΣ ΓΑΜΗΔΙΩΝ. ΛΕΚΤΡΩΝ * ΑΣΤΕΙ
ΜΗ ΒΑΗΜΜΑΤΩΝ * ΡΕΠΙΒΟΥΔΗ. Citatur ab Antigono, Histor.
Mirabl. 127.

II.

Ibid. ΝΕΑΣ ΓΥΝΑΙΚΟΣ ΟΥ ΜΕ ΜΗ ΛΑΘΗ. Antigonus, ad-
ducto fragmento priori, subdit, καὶ διαλείπων προσέθηκεν,

—— ὦ με μὴ λάθῃ φλέγων
Ὁφθαλμός, ἥτις ἀνδρὸς ἢ γαγιυμένη
Ἐχω δὲ τέττω θυμὸν ἱππογνώμονα.

Versus primus supplendus ex Plutarcho in Amatorio ;

—— καὶ γὰρ Αἰσχύλος ἰερῶς ἐποίησε,
Νέας γυναικὸς ὦ με μὴ λάθῃ φλέγων
Ὁφθαλμός, ἥτις ἀνδρὸς ἢ γαγιυμένη.

Enimvero duo hæc fragmenta restituit et explicavit eruditissimus Salmasius in Plinianis Exercitat. p. 669. Græcis, inquit, γνώμων id omne dicitur cujus indicio aliquid cognoscitur. Sic γνώμων illis est quæ Latinis Norma, qua probantur anguli. Squadram vulgo dicimus. Dens in equis qui eorum ætatem indicat, γνώμων appellatur. Inde ἀγνώμονες et λιπογνώμονες equi, quorum ætas ex dentibus amplius cognosci non potest. Hinc θυμὸς ἱππογνώμων Æschylo ὁ κριτικός καὶ γνωστικός, metaphora ab illo dente, τῆς ἡλικίας τῶν ἵππων γνωστικῶν. Hi versus ejus sic leguntur apud Antigonom Carystium, cap. 127. ex fabula Τοξόταις.

—— ὦ με μὴ λάθῃ φλέγων
Ὁφθαλμός, ἥτις ἀνδρὸς ἢ γαγιυμένη.
Ἐχω δὲ τέττω θυμὸν ἱππογνώμονα.

Ultimus versus ita scribendus est. Αἶτ' ἵλεε nescio quis apud Æschylum, intactas virgines, quæ primos toros passa sunt, dignoscere se probe scire, virginum quippe oculos modestia dejici, pene immobiles. Sic autem versus sunt emendandi qui in Antigono depravatissimi habentur,

Ἄδην γὰρ ἀγναῖς παρθένοις γαμηλίων
Λέκτρων, ἀτρέπτη βλαμμάτῳ ῥίπτει βολή.

At ejus puellæ quæ de viro gustaverit,

—— ὦ με μὴ λάθῃ φλέγων
Ὁφθαλμός——

Oculos vibrantes et flagrantes indicium ejus rei facere. Subjicit.

Ἐχω δὲ τέττω θυμὸν ἱππογνώμονα.

Ut γνῶμεν in equis aetatem eorum prodit, sic etiam signa sunt quibus virgines et nuptæ discernuntur, ea in oculis sita esse. Horum igitur se habere jactat θυμὸν ἵππογνώμονα· metaphora inde sumpta. At ipse Antigonus ab equarum libidine tralationem illam deducit. Τῶν δὲ θηλίων, inquit, ζῶνι ῥοπικώτερόν φησιν εἶναι πρὸς τῇ συνουσίᾳ ἵππου καὶ ἵππομανίαν ἰσχυρῶς. Ita scribi debet: male est in editis τροπικώτερον. Sequitur, ὅθι καὶ πρὸς τῇ βλασφημίᾳ μεταφέρεσθαι καὶ τὰς πρὸς τὰ ἀφροδίσια κενημένας ἐνιδίξομαι. Hæc habet ab Aristotele ex VI. 18. de Hist. Animal. αἱ μὲν οὖν ἵπποι αἱ θήλειαι ἵππομανεῦσιν· ὅθι καὶ ἐπὶ τῇ βλασφημίᾳ τὸ ὄμμα αὐτῶν ἐπιφέρεισιν ἀπὸ μόνου τῶν ζῶνι ἐπὶ τῶν ἀκολάγων περὶ τὸ ἀφροδισιάζεσθαι. Sane πάλης hujusmodi mulieres ἀκολάγους καὶ ἀνδρομανέους vocabant. Hesychius, Πῶλος, ἱταῖρα· ipse explicat quasi πάλης Ἀφροδίτης dictas aut νίας. Sed ab equarum libidine ita vocatas invenit Aristoteles. Subjicit Antigonus, φαίνεται δὲ καὶ Αἰσχύλος ἱταῖκῶς τὸ τοῦτον εἶναι πῶς εἰρηκέναι πρὸς τὰς παρθένους ἐν ταῖς Τοξότισιν. Deinde sequuntur versus quos superius attulimus. Igitur ab ἵππομανίᾳ equarum θυμὸν ἵππογνώμονα dixisse Æschylum putat, quo sensu sic etiam vertit doctus Interpres,

Hac arte gnarus ipse equas dijudico.

Sed fallitur uterque, a dentibus equorum, ut diximus, hoc tralatum est. Nam θυμὸς ille ἵππογνώμων de virginibus etiam castis et intactis judicat, quomodo internoscendæ sint a puellis virginittatis imminutæ. Hesychius, Γυνῆμα, τὸν βαλλόμενον ὀδόντα δ'· ἢ τὰς ἡλικίας ἐγνῶριζον τῶν τετραπόδων, καὶ ὁ κατηγεκὼς ἤδη, λιπογνώμων· λέγεται δὲ καὶ γυνῶσι· vocat τὸ γυνῆμα quod Polluci est ὁ γυνῶμων. Inde ἄβωλοι πῶλοι qui nondum illam dentem ejecerunt, et πρωτοβόλοι, et δυτιεροβόλοι. Hactenus vir doctissimus.

III.

Ibid. ΠΕΖΟΦΟΡΟΙΣ ΖΩΜΑΣΙΝ. Hesych. Αἰσχύλος Τοξότισι, ὥσπερ πῆλιν ἔχοντι τῶν χιτῶν. [Etiam J. Pollux Onomast. VII. 13. ex Æschylo citat πιζόφορα ζώματα· omisso tragœdiæ nomine. Idem tamen omnino videtur Fragmentum. Vide Salmas. in Vopiscum Aug. Hist. p. 397.]

Hypsipyle.

ΑΠΟΚΟΡΕΩΣΑΜΕΝΑΙΣ. Ἀποκιεραμίναι· κόρσας γὰρ τρίχας. Αἰσχύλος Ὑψιπύλῃ. Hesych.

II.

Ibid. Scholiastes Apollonii, I. 773. Αἰσχύλος δ'· ἐν Ὑψιπύλῃ ἐν ὅπλοις φησὶ αὐτὰς ἐπιλθούσας χιμαζομένους τοῖς Ἀργεαύταις, μέχρις ἢ ὄρκον ἔλαβον παρ' αὐτῶν ἀποβασι μνηστειοῦσθαι αὐταῖς.

Philoctete.

I.

Ὁ ΘΑΝΑΤΕ. [Lege ποτί σι μή μ' ἀτιμάσῃς μολεῖν.] Philoctetis videntur verba, (ut et illa quæ mox sequuntur, ὦ θάνατε· παῖδά) qui

tale quiddam apud Sophoclem profert in cognomine Tragedia, γ. 1341.

Ὁ τυγὸς αἰὼν, τί μὴ τί θῆτ' ἔχεις ἄνω
Βλέποντα, κῆν ἀφῆκας εἰς ᾄδου μολεῖν;

[ΑΛΓΟΣ Δ' ΟΥΔΕΝ ΑΠΙΤΕΤΑΙ ΝΕΚΡΩΝ. Huc videtur allusisse Plutarchus in Consol. ad Apollonium, p. 109.

Ἄλγος γὰρ ὅτως ἐδὲν ἀπτεται νεκρῶ.]

II.

Ibid. ΤΙΣ Δ' ΑΝ ΓΕ ΝΥΜΦΗ. Alicujus videtur ad Philoctetem oratio.

III.

[ΕΝΘ' ΟΥΤΕ ΜΙΜΝΕΙΝ. Citatur Plutarcho de Animi Tranquil. p. 476. et Suidæ in Vocibus Ἐθ' ἔτι, et Apostol. Proverb. VIII. 30. Ἐπὶ τῶν δυσχερέων, inquit, περιπίσυνται τὸ το λέγεται· φησὶ δὲ αὐτὸ παρ' Αἰσχύλῳ ὁ Φιλοκτήτης;.]

V.

Ibid. ΦΑΓΕΔΑΙΝΑ Η ΜΟΥ ΣΑΡΚΑΣ ΕΞΘΙΕΙ ΠΟΔΟΣ. Ipsius Philoctetis sunt verba; de quo Sophocles, Philoct. γ. 7.

Νόση καταγάζοντα διαβόρην πόδα.

Ubi Scholiastes ejus, τὸ διάβορος vocabulum Sophocli peculiare explicans, ἡ ἰσθίωσα τὸν πόδα, inquit, ἡ διαβιβρωσκομένη, ἡ σαρτική, ἡ καλυμένη φαγίδαίνα· morbus vorans, devastans, putrescens; ille sc. quem medici appellant φαγίδαίνα. Hesychius, Φαγίαινα, φαγίδαίνα· νόσος ἰλκῶδης νεμόμενος· ulcerosum quid, et quod membra depascitur. J. Pollux. IV. 24. Φαγίδαίνα, ἰλκῶσις, ἄχρη τῶν ὀστέων διαδιδύσα, ταχέως νομή μετὰ φλεγμονῆς, ἰχθύρας δυσώδεις ἀφύισα, καὶ πρὸς θάνατον ῥέπουσα. Phagedæna (nam et Plinius Græcum nomen retinet) *ulcus ad ossa usque penetrans: velox consumptio cum ardore, saniem fædam emittens, et mortifera*. Sed quid sit φαγίδαίνα exponit qui optime potest, Galenus, VI. Comment. ad Aphorism. Hippocratis. τὰ μὲν οὖν ἄλλα, inquit, τῶν ἰλκῶν αἰὶ μίζω καὶ χρεῖν γίνεται, καὶ σύμπαντα ταῦτα φαγίδαίνας ἰκάλουν οἱ παλαιοί· διορίζονται δὲ ὑπερὶ ἐπιχειρῶσαι ἐναι προσσηγορίαις ἰκαροὶ ἰδίαις· ἵνα μὲν οὖν αὐτῶν χιρῶνια καλοῦντες, ἵνα δὲ ταλίφια, φαγίδαίνας δὲ ἄλλα· καὶ τινες ἔτι ἄλλας περιεργωτέρας ἐπιφέροντες προσσηγορίας· ἀλλ' ἡμῖν ἀρκίον τῶν μὲν ἐπιλαμβανομένων τι τῷ πείριξ χρεῖν τὰ μὲν ἱερπταὶ ἐνομάζουσι, ὅταν ἐπιπολῆς ἢ καὶ κατ' αὐτὸ τὸ δίημα· τὰ δὲ φαγίδαίνας ὅσα καὶ ἐποικιμμένην διαφθίρην σάρκα. *Alia, inquit, sunt ulcera quæ indies majora et deteriora evadunt, et hæc omnia antiquitus dicebant φαγίδαίνας· aliaque insuper superflua nomina commenti: Nobis vero satis erit, eorum quæ vicinas partes depascuntur, ulcera alia appellare ἱερπταί, quæ sc. in cute tantum et superficie versantur; alia vero φαγίδαίνας, cum in profundum, in subjectas carnes sæviant. Idem Galenus libro de tumoribus, ἐπιτίμεται μὲν οὖν καὶ ὁ ἱερπὴς ἀναβιβρώσκει*

τὰ σίρη, ἀλλ' ἔτι μόνον τῷ δερματι ἰκνῶσι· ἡ φαγίδαινα δὲ σὺν τῷ δερματι, καὶ τῶν ὑποκειμένων ἀπνικται. *Herpes, inquit, depascitur quidem partes adjacentes, sed in superficie tantum versatur; at φαγίδαινα, et cutem ipsam, et subjectas carnes devorat, φαγίδαινα ergo ἱερὴς est; at ἱερὴς non est statim φαγίδαινα.*

VI.

Ibid. ΦΑΒΩΝ. Athenæus IX. 2. Καὶ Φιλοκτήτη δι' κατὰ γυνεὴν κλίσιν βαβῶν ἱερῆς.

VII.

Ibid. Dio, l. l. ἰστί τοι καὶ τὸν Ὀδυσσεύα εἰσῆγε θηρόν καὶ δίκαιον, ὃς ἐν ταῖς ἰστί, πάλιν δὲ ἀπύχοντα τῆς νῦν κακοσθείας, ὥς τῇ ἰστί ἀρχαίον ἂν διέξει παρὰ τῆς νῦν ἀπλῆς εἶναι βυλαμένους καὶ μεγαλόφρονας· καὶ ἔθελον γὰρ ἀλλαντῶσθαι τῆς Ἀθῶναις προσδεσθῆναι πρὸς τὸ μὴ γνωσθῆναι ὅτις ἐστὶν ὑπὸ τῷ Φιλοκτῆτι· καθάπερ Ὀρως, κακείνῳ δὲ ἐπόμενος Εὐριπίδης, ἐποίησεν· ὥς τυχὸν ἂν τις ἐγκαλέσαι τῶν ἐ φιλοῦντων τὸν ἄνδρα ἔτι ἔθελον αὐτῷ ἐμῶσθαι ὅπως σιθαρὸς ἔσται ὁ Ὀδυσσεύς· ἡ συγγνωσκόμενος ὑπὸ τῷ Φιλοκτῆτι. Et postea, καὶ τὸν χερσὶν ἔχ' ἄσπερ ἡ Αἰσχύλος καὶ ὁ Εὐριπίδης ἐκ τῶν ἐπιχωρίων πεποιήκει, ἀλλὰ τὰν ἐν τῇ νῇ συμπλέωντων τῇ Ὀδυσσεὶ καὶ τῇ Νηοπτολίμῳ.

Phineo.

ΚΑΙ ΤΕΥΔΟΔΕΙΠΙΝΑ. Callimachus, Fragm. CVI.

— ὅσσα τ' ἰδόντων

Ἐνδοθί, πιαίρειν τ' εἰς ἀχάριτον ἴδν.

Καὶ τῶν ἔθελον ἱμῶν ἐς αὖριον.—

Quod Statius Silv. IV. 6. in Hercule *επιτρεπωπίζω ludibria ventris* vocat.

Phænissis.

I.

[ΠΕΑΥΝΤΡ' ΕΧΟΥΣΙΝ. Jul. Poll. VII. 22. Ἄ δὲ σόδια Κριτίας καλεῖ, εἴτε σίλως αὐτὰ οἰητίσι, εἴτε περιπλήματα ποδῶν, ταῦτα σίλυντρα καλεῖ ἡ Φαινίσσαις Αἰσχύλος· Πάλυντ' ἔχουσιν ἐνθίτοις ἐν ἀφύλαις. Τὰ δὲ σίλυντρα ἰδὲ ὑποδύματος, ὥσπερ αὖ τὰ σόδια, ταυτὸν ἦν ταῖς ἀναξίρεισι, ὥς σιελίας ἐκὼν ὀμαί(ουσι).]

Phorcidiibus.

I.

ΕΔΥ Δ'. Athenæus, l. l. Αἰσχύλος γὰρ ἐν Φορκίσι παρεικάζει τὸν Περσία τῷ ἄρῳ τέττω σὺν, φασί,

Ἐδυ δ', κ. τ. λ.

II.

Ibid. Hyginus, Poet. Astronom. II. l. l. *Sed, ut ait Æschylus Tragædiarum scriptor, in Phorcis, Græcæ fuerunt Gorgonum custodes, de quo in primo libro Genealogiarum scripsimus.*

Phrygibus.

I.

[ΑΛΛΑ ΝΑΥΒΑΤΗΝ ΦΟΡΤΗΓΟΝ. Jul. Poll. VII. 29. Ἐξ-
ῆ δ' ἀπ' αὐτῶν καταχρέσασθαι καὶ τὸ φορτηγόν, ἵππαι καὶ τὰ κομζόμενα ὑπ' αὐτῶν
ἱπποὶς ἢ φορτία, φορέματα, ἄχθαι. Τῷ μὲντοι φορτηγῷ, ἵπῃ τῶν τὰ φορτία
ἀγόντων ἱμπόρου κίχρηται Αἰσχύλος ἐν Φρυγίῃ, ἢ Δίτρωι,

— ἀλλὰ καυδάτη
φορτηγόν, ὅτις ῥῆποι ἐξάγει χθονός.]

III.

ΑΝΗΡ Δ' ΕΚΕΙΝΟΣ Hunc versum adducit etiam Eustathius in
Iliad. β'. 235. Tragædiam reticens, ubi *πειθαίτερον* exponit *ἡμιμάτερον*.

[Ibid. ΜΟΡΩΝ. Jul. Pollux, VI. 9. Συκαμίνα, ταῦτα καὶ μόρα
Αἰσχύλος ὠνόμασιν, οὕτως εἰπὼν τὰ ἐκ τῆς βάτῃς.]

IV.

Ibid. ΑΔΙΟΠΟΝ. Ἀταρχον, ἀφύλακτον, Αἰσχύλος Φρυγί. Hesych.

V.

Ibid. ΑΡΟΤΟΝ. Τὸν ἄλλον τῷ Ἑκτορι, ἢ τὸν ἀντίπαλον. Αἰσχύλος
Φρυγί. Hesychius.

VI.

Ibid. ΔΙΑΠΕΦΟΥΡΗΤΑΙ ΒΙΟΣ. Αἰσχύλος Φρυγί· οἷον ἢ τῷ βίῳ φθορὰ
συντιτίλλεσθαι· ἢ διαλύθηναι ἐ χρόνος. Hesych.

VII.

Ibid. ΕΠΙΣΤΡΟΦΑΙ. Διατρεβαί, διαταται. Αἰσχύλος Φρυγί. Hesych.

VIII.

Ibid. ΑΓΑΣΤΑ. Ἄ ἂν τις ἀγάσαιοτο οἷον ἀρετά. Αἰσχύλος Φρύσαι.
Meursius Αἰσχύλος Φρυγί. Hesychius.

Psychagogis.

I.

ΕΡΡΩΔΙΟΣ ΓΑΡ. Hi versus Meursio in hunc modum restituendi
videntur,

Ἐρωδὸς γὰρ ὑπόθην ποτάμιος
 Ὅν' ὡς ἔπληξεν πηδύος κοιλάμασι,
 Ἐκ τῶδ' ἀκάνθα ποσσὶν βοσκήματος,
 Σήλῃσι π.—

III.

Ibid. ΔΡΩΠΤΕΙΝ. Διακόπτειν, ἢ διασπορεύειν. Αἰσχύλος Ψυχαγωγῶς.
 Hesych.

IV.

[ΣΚΕΥΟΘΗΚΗ. Jul. Pollux. Onomast. X. 1. Αὐτὸ μὲν γὰρ τῷτομα
 τῆς σκευοθήκης εἰς τοὺς Αἰσχύλου Ψυχαγωγῶς· καὶ παρ' Αἰσχίνῃ ἐν τῇ
 κατὰ Κτησιφῶντος, σκευοθήκη φησὶν.]

Psychostasia.

Plutarchi de hac Tragœdia testimonium supra attulimus ad
 Catalogum. [Hanc ipsam Æschyli fabulam respexisse Julium
 Pollucem IV. 19. nullus dubito, cum dixerit, Ἀπὸ δὲ θεολογίῃς,
 ὅτις ὑπὲρ τὴν σκητὴν, ἐν ὧν ἐπιφαίνονται θεοὶ ὡς ὁ Ζεὺς, καὶ οἱ περὶ αὐτὸν ἐν
 ψυχοστασίᾳ.]

I.

Ibid. ΕΝΔΑΤΕΙΣΘΑΙ. Cf. quæ ad Sept. Theb. γ. 584. Plato
 de Republ. II. sub fin. Πολλὰ ἄρα Ὅμηρον ἱπαινεῖντις ἄλλα τῷτο ἐκ
 ἱπαινεσόμεθα· τῶν τῷ ἐνυκτίῳ πομπῶν ὑπὸ Διὸς τῇ Ἀγαμέμνονι· ὅδ' Αἰσχίλῳ
 ὅτι φησὶ ἡ Θέτις τὸν Ἀχιλλεὺς ἐν τοῖς αὐτῇ γάμοις ἄδοντα,

Ἐνδατεῖσθαι, κ. τ. λ.

Legit Grotius,

Ἐν δαιτὶ δ' ἄσι.

V.

Ibid. ΑΝΗΚΙΔΟΤΙ. Ἄνευ ἀκίδος. Αἰσχύλος Ψυχοστασίᾳ· (ita Meursius
 restituit) Hesych.

VI.

[Ibid. ΑΥΡΙΒΑΤΑΣ. Αὐριβάτας Αἰσχύλος, τὸ αὐριον ἐπὶ τῷ ταχέως τίθῃσι,
 καὶ ὁ αὐτὸς Ψυχοστασίᾳς ὅτις φησὶ τὸ ἵππον ταχυβάλλον. (Salm. ταχυβάμων.)
 Hesych.]

IN
FRAGMENTA INCERTA.

I.

ΔΡΑΣΑΝΤΙ. Sententia Æschylo frequens; In Agamemnone plus semel, in Choephoris, &c.

V.

Ibid. ΣΟΝ. Grotius addidit ob versum et sensum.

Ibid. ΣΥ Δ' ΕΡΓ' ΕΠ' ΟΥΡΑΝΙΩΝ ΚΑΙ ΑΝΘΡΩΠΩΝ ΟΡΑΣ. Ad-
dito ἑρᾶν καὶ versum se fulsisse dicit Grotius; et putat alibi sic
citari, quod si ita sit, omnino legendum ἰσχυραίων.

Ibid. ΛΕΩΡΓΑ ΚΑΘΕΜΙΣΤΑ' ΣΟΙ ΔΕ ΘΗΡΙΩΝ. Et hoc a Grotio:
nam erat Λιμερὰ καθέμιστας· οἱ δὲ θηρίων. Vide quæ ad Prometh.
Vinct. γ. 5.

XVII.

[ΘΙΑΒΙ ΔΕ ΤΩ ΚΑΜΝΟΝΤΙ. At Mich. Apostol. Proverb. XX.
26. hanc sententiam Euripidi tribuit. Similem etiam alibi habet
Æschylus, Fragm. XXXIV.

——τῷ ποιῶντι δ' ἐκ θεῶν
ὀφείλεται τίκναι τῷ πότῳ κλέος.

Varro de Re Rustica, sub init. *Quoniam, ut aiunt Dii facientes
adjuvant.* Adi sis V. Cl. D. Jac. Duport. in Gnomolog. Ho-
merica ad Odys. Α'. ult.

Πρῶτα μὲν εἰρεσίῃ, μετέπειτα δὲ κάλλιμας ἔρεος.]

XXII.

[ΤΟ ΓΑΡ ΒΡΟΤΕΙΟΝ ΣΠΕΡΜ'. Vide sis Erasmus in adagium,
Homo bulla.]

[Ibid. ΕΦΗΜΕΡΑ ΦΟΝΕΙ. Vide sis V. Cl. D. Jac. Duport.
ad Homericum illud Odys. φ'. 85.

Νέπιοι, ἀγροῦνται, ἐφημέρια φρονέοντες,

Unde depromptum est hoc Æschyli.]

XXIV.

Ibid. ΒΥΘΟΣ ΘΑΛΑΣΣΗΣ, ΚΟΡΕΩΝ ΥΨΟΣ ΜΕΓΑ. Post hunc
versum subdit Clemens loco ultimi,

Πάντα. δυνατὴ γὰρ δόξα ἐφ' ἑνὶ θεῷ.

[ΡΟΡΤΟΝ ΟΜΜΑ. Homer. Il. ε'. 840.

Γεργῆς ὄμματ' ἔχον ἢ βροτολοιγῷ Ἄερος

Γεργὴν βλέπει Lucianus, pro, *acribus oculis intueri*. Etymolog.
Γεργῆς, ἀπὸ τῆς ὀργῆς ἀργός καὶ γεργός,]

XXV.

Ibid. ΤΟ ΣΚΑΙΟΝ ΟΜΜΑ. Videntur altero oculo *caecare* Thynni. Plutarchus De solertia animalium, p. 979. hoc adducto versu subdit, τῇ γὰρ ἰτέρῃ δοκῶσι ἐμβλαύεσθαι· ὅθεν ἐμβάλλουσιν εἰς τὸν σκότον ἐν δεξιᾷ, τῆς γῆς ἰχθύοι, καὶ τέσσαρτίον, ὅταν ἐξίωσιν· ἰμφορέως πᾶσι καὶ ποιητῆς αἰὶ τῇ τῷ σώματος φυλακῇ ἐπὶ τῷ κρείττονι ποιούμενοι τῶν ὀφθαλμῶν [Vide Athenæum Deipnon. VII. 15. Mich. Apostol. Proverb. X. 38. Ὅτι ἢ ἰτέρῃ τῶν ὀφθαλμῶν ὁρῶσι (Thynni) καὶ Διοσχύλος ὁμοιολογεῖ, λέγων, τὸ σκαῖον ὄμμα περιβαλὼν θύνη δίκην.]

XXVI.

Ibid. ΑΙ Δ' ΕΙΠΤ' ΑΤΛΑΝΤΟΣ ΠΑΙΔΕΣ. Ἀπτίρες γὰρ, inquit Athenæus, l. l. αὐτὰς εἰρηκεῖ διὰ τὴν πρὸς τὰς ὄρεας ὁμνημίαν.

XXVIII.

[ΑΛΛ' ΟΥΤΕ ΠΟΛΛΑ. Pindar. Olymp. I. 131.

— θαυμῶ δ' εἶσι ἀνέγκαι,
τί καί τις ἀνένθυμος γῆρας ἐν σκότῳ
καθήμενος ἔφοι μάταια, ἀπάντων
καλῶν ἄμμορος.

Demosth. Περὶ τερφ. c. 18. Πῶρας μὲν γὰρ ἐστὶν ἀνθρώποις τῷ βίῳ βίωτος, καὶ ἐν οἰκίᾳ τις αὐτὸν καθέζεσθαι τηρεῖ.]

XXX.

[ΣΥ ΤΟΙ ΜΕ ΦΥΣΑΙΣ. Paræmiographus ad Proverbium *Flamma persequeris quem genueras*. "In eum," inquit, "qui damno afficit quem paulo ante et opera et re adjuverat, quadrabit apposite senarius proverbialis Æschyli,

Σὺ τοί μ' ἐφύσας, σύ μὲ καταΐδεις μοι δοκεῖς.

Id est,

Videris urere igne me quem genueras.

Verba videntur esse Mælagri, quem Althea mater, imposito igni fatali titione, flammis consumpsit; vel potius Penthei, nam hoc nomine fabulam docuit Æschylus, in quem furiosa Agave mater descendit, incensis ædibus, ut refert Oppianus, et Euripides, apud quem in Bacchis consimilia loquitur Pentheus. Demetrius a victoria Poliarctes vocitatus, variis casibus ult

citroque jactatus, ad fortunam exclamasse hoc carmen Æschyli legitur,

Σὺ τοί μ' ἔφυσας, σὺ μὲ καταΐθαι μοι δοκῆς.

*Tu me extulisti in lucem; at eadem nunc parens
Abolere flammis me nefariis paras."*

Hæc ille. Cogitandum annon ex Xantriis Æschyli desumptum fuerit hoc fragmentum: in ista enim fabula τὰ κατὰ Πυθίαν tractasse videtur, ex iis quæ Scholiastes ad Eumen. γ. 26.]

XXXI.

Ibid. ΔΕΔΟΙΚΑ ΜΩΡΟΝ. Ælianus de Animalibus XII. 8.

Ζῷον ἰστὶν ὁ πυραύτης, ὁπερ οὖν χαίρει μὲν τῇ λαμπρότητι τῆς πυρρῆς, καὶ προσπίπτει τοῖς λυχνίοις, ἐν ἀκμαύσει ἔτι τῇ φλογί, καὶ δοκεῖ τι λήψασθαι, ἡμπερὶν δὲ ὑπὸ ῥύμης [ῥύμης] ἵτα μίνοι καταπίφλεκται. Μίμνηται δὲ αὐτῷ καὶ ὁ Αἰσχύλος, ὁ τῆς τραγωδίας ποιητῆς λέγων,

Δίδοικα μωρὸν κέρτα πυραύτη μέρος.

[Idem iisdem verbis narrat Apostolius Proverb. XX. 65. Nec abludit Zenob. Proverb. V. 79.]

XXXII.

Ibid. ΓΕΝΟΣ ΜΕΝ ΑΙΝΕΙΝ. Conservavit nobis hoc fragmentum Anonymus quidam auctor, cui recensentur περὶ τῆς τοῦ Νεῖλου ἀναπληρώσεως διάφοροι δοξαί. Emendat Salmasius in hunc modum,

Γένος μὲν αἰνέειν καὶ παθὼν ἐπίσταμαι

Αἰθιοπίδος γῆς, ἔνθα Νεῖλος ἐπτάρες

Γαῖαν κυλίδαι πνευμάτων ἐπομβρίαις.

Ἐν ᾗ πυρρὸς σμήνος ἐκλάμψαν φλογός

Τίκτει πτεράϊαι χιόνα, πᾶσα δ' εὐθαλής

Αἴγυπτος ἀγροῦ κάματος πλεγμαμένη

Φερίσβιοι Δῆμυτρος ἀγγίλλαι εἰσχυρ.

XXXIII.

Ibid. ΤΟΥΤΟΝ Δ' ΕΠΟΠΤΗΝ. Aristoteles, l. l. μεταβάλλει δὲ καὶ ὁ ἔπος ἐν τῷ χρεῶμα, καὶ τὴν ἰδίαν, ὥσπερ ὁ Αἰσχύλος πεποιήκει ἐν τοῖσδε. Salmasius Plinianis exercitationibus, p. 238. *Canit Æschylus et credit Aristoteles eandem esse upupam cum cucullo, mutata pro tempore forma et colore. Versus Æschyli hi sunt,*

Τούτων δ' ἐπέστη ἔπος τῶν αὐτῶ κακῶν

Πεποιήλασι κάπεδωλώσας ἔχου

Θράσση πτερωτὸν ζεῖν ἐν πτερυγίᾳ.

Ita legimus hos versus: male hactenus lectum est, Θρασὺν πτεράϊον ζεῖν. Eleganter upupam πτερωτὸν ζεῖν ἐν Θράσση πτερυγίᾳ, propter plumarum variegaturam quæ vesti Thraciæ comparatur variis pictæ

licis. Notis etiam compuncti Thraces, et varias vestes gerebant. Hesychius, Ἰγραιά. Ἀγισφάνης ἐν Βαβυλωνίῳ τὰ μέγιστα τῶν οἰκιστῶν Ἰγραιά φησιν, ἐπιπλὴ ἡγυμῖνοι εἰσὶν· οἱ γὰρ περὶ τῷ Ἰγρῷ οἰκοῦντις εἰζονται καὶ ποικίλαις ἰσθῆσοσι χερῶνται. Hinc picti Agathyrsi, picti Geloni, virgati Dahæ, passim apud Poetas. Upupa quoque cristam habent in capite qualem gerebant in galeis οἱ πολταραὶ Θεῶν. Hoc etiam facit ad Θεῶσσαι παντιυχία. Sequitur apud Æschylum de upupa,

Ὅς ἔρι μιν φαίνοντι διαπάλλει πτερόν
Κίρκη λυπαργῷ, δύο γὰρ οὖν μορφαὶ φέρεται
Παιδὸς ἀπ' αὐτῷ πτόνος μῆς ἄπο.

Sic scribendum: nec assentior Scaligero reponenti φαίσι τι. Contrarium est epitheton quod illi attribuitur λυπαργός. Glossæ Græcorum interpretantur τὸ λυπαρὸς λυκάς ἔχοντα, ἢ ὅλοι τὸ δίημα. Plane hic vult dicere upupam vere ineunte, ἔρι φαίνοντι, accipitris λυπαργῷ formam habere, hoc est, cucullum esse. Nam cucullus accipitri similis, eumque de accipitre fieri quidam etiam crediderunt. Vide Plinium. Pergit Æschylus,

Νίας δ' ὀπώρας ἥνικα ξανθὴ γάχης,
Στικτὴ πν αὐθις ἀμφιπνύσει πτέρυξ.

Ita prorsus emendandum erat: quis enim ferat vulgatam lectionem quæ hactenus tolerata est?

Τίττει πν αὐθις ἀμφιπνύσει πτέρυξ.

Autumno rursus incipiente, cum flavescent segetes, iterum fit upupa; varia pictaque pluma iterum ornatur, στικτὴ πτέρυξ, ἢ ποικίλα, variagata pluma, qualem esse upupa omnes sciunt. Ergo ex cucullo fit upupa, juxta sententiam Æschyli. Hesychius, Στίγματα, ποικίλματα, eadem metaphora qua supra. Recte sane et convenienter ἀνὶ Θρακίᾳ, et ex homine Thrace juxta Fabulas Poetarum, mutata et varia pluma picta, τὴν Θεῶσσαι παντιυχία et στικτὴν πτέρυγα tribuit Poeta, quia σικτοὶ Thraces, et versicoloribus ornati vestibus. Reliqui duo versus Æschyli sic vulgo leguntur,

Ἄνδρ' ὃς μῖσος τὸν δ' ἐπ' ἄλλον οἷς ἔσπον
Δρυμὸς ἐρήμης ὑπάγης ἀποικίσει.

Scaliger emendabat,

Ἄνδρ' ὃς μῖσος τῷδε Παλλήνης τόπω,
Δρυμὸς ἐρήμης ἢ πάγης ἀποικίσει.

Quanto melius nos ad hunc modum?

Ἀστὴ δὲ μισοῦ, τῶν δὲ Παλλήνης τόπων
Δρυμὸς ἐρήμης καὶ πάγης ἀποικίσει.

Urbes fugitat et odit, ac Pallenes saltus desertos et montes incolit. Nihil verius. At tam falsum est ex cucullo fieri upupam, quam falsissimum ex sycallide vel ficedula melancoryphum; sive de Mesangia nostra accipias, sive de pironio: nam utraque μελανγκύρυνος.

XXXIX.

[ΟΥ ΧΡΗ ΛΕΟΝΤΟΣ. Aristophanes in Ranis, γ. 1478.

Οὐ χρεὶν λέοντος σπύμονι ἐν πόλει τρέφειν.

Μάλοισι μὲν λέοντα μὴ 'ν πόλει τρέφειν.

Ἦν δ' ἐκτραφῇ τις, τοῖς τρόποις ὑπαρταῖν.

Valer. Max. VII. 2. *Aristophanis quoque altioris est prudentia praeceptum, qui in Tragadia introduxit remissum ad inferis Atheniensem Periclem vaticinantem non oportere in urbe nutriri leonem: sin autem sit alitus, obsequi ei convenire. Monet enim ut praecipua nobilitates et concitati ingenii juvenes refrænentur, etc. In quibus verbis bis peccatum est; neque enim Aristophanis sunt verba, sed ipsius Æschyli, et ab Aristophane sub persona Æschyli prolata — Agamemnu. γ. 726.*

Ἐθρεψεν δὲ λέοντα

Σίην ὁμοῖς ἀγάλακτος, κ. τ. λ.]

[Ibid. ΗΝ Δ' ΕΚΤΡΑΦΗ ΤΙΣ. Plutarchus in Alcibiade, p. 199.
Ἦν δ' ἐκτρέφη τις, rectius.]

XLI.

[ΟΠΟΥ ΓΑΡ ΙΣΧΥΣ. Homerus de Sarpedone II. π'. 542.

Ὅς Λυκίην εἶεντο διαφθί τι καὶ σθίνῃ ῥ.

Virg. Æn. XI. 126.

Justitiæ prius mirer, belline laborum.]

XLII.

[ΔΕΙΝΟΙ ΠΛΕΚΕΙΝ. Diogenianus Proverb. IV. 35. Et Suidas, Δεινοὶ πλέκων τὰς μηχανὰς Αἰγύπτιοι. Ἐπὶ τῶν σφόδρα κινεργούντων τοιούτοι γὰρ οἱ Αἰγύπτιοι. Steph. Byzant. in Voce Αἰγυπτος. τὸ ἰθικόν, inquit, Αἰγύπτιος, ὡς ἔχει τὸ Ἰαμβεῖον, Δεινοὶ πλέκων τοὶ μηχανὰς Αἰγύπτιοι. Καὶ Αἰγυπτιαῖον, τὸ σπασθῆναι καὶ δάσκει καὶ ὕστερα πρᾶττειν.—]

L.

[ΩΣ ΛΕΓΕΙ ΓΕΡΟΝ ΓΡΑΜΜΑ. Hesych. Γέρον· ἐπὶ μὲν τῷ ἐστίμῳ, κίχλησιν δὲ γέροντας ἀρετῆας· γέρας γὰρ ἡ τιμὴ ἐπὶ δὲ τῆς ηλικίας, ὃ γέρον. Ad quem locum Sopingerus, “ Et vide γερᾷ Odysse. κ'. 184. γέρον σάκος, id est, *vetus*, γεραιόν. Sed semel ita locutus est. Æschylus λέγει γέρον γράμμα. Et Sophocles, γέροντα βελύκει, id est *ἀρχαῖα*. Eustath.” Hæc ille.]

[ΜΗΤΕ ΚΡΩΣΣΟΥΣ. Pollucis verba sunt, de vino agentis V. 4. Καὶ οἴητός θεράπων, παρὰ Ἀνακρίοντι καὶ οἴητός παρὰ Κρατίῳ,

Οὐδ' ὀξύβαφον οἴητόν ἐτι κικτῆσται·

Καὶ Αἰσχίνος, Μήτε κρωσσὸν μὲν οἴητός μὲθ' ὀδακρυῶς λεπτῷ ἀφροῖσι δάμασσε.]

LXVII.

[ΣΥ ΔΕ ΣΠΙΑΘΗΤΟΙΣ. Jul. Pollux. VII. 18. Ὅτι μίντοι καὶ τριμίτια ἰγρίζοντο Διοσχύλος διδάσκει, φήσας, Σὺ δὲ σπαθηταῖς τριμίντοις ὑφάσμασι.]

LXVIII.

[ΔΟΥΤΑΙ ΓΕ ΜΗΝ. Jul. Pollux. VII. 33. Διοσχύλος δ' ἂν ἰοίκοι τα βαλανῖα λυτήρια λέγειν,

Δουταί γι μὴν λυτήριον αὐτὸ δεύτερον
Ἄλλ' ἐκ μεγίστων ὑμαρῶς λυτηρίων.]

LXXV.

[ΙΟΝΙΚΗΝ ΠΡΕΣΙΝ. Ionicum verbum, pro dissoluto ac molli extulit Hesychius. Ἰωνικός· τρέφεοι· ἐπὶ τότε γὰρ ἰκωμαδύντο οἱ Ἴωνες. Unde et Horatianum illud, Od. III. 6.

Motus doceri gaudet Ionicos,

Quod ex Aristophanis Concionatricibus desumptum esse monet V. Cl. Hadrianus Junius, ubi anus ita loquitur, γ. 913.

Ἦδη τὸν ἀπὸ Ἰωνίας τρέπον τάλαιντα κησιᾶς.]

LXXVI.

[Ο, ΤΙ ΝΥΝ ΗΑΘ' ΕΠΙ ΣΤΟΜΑ. V. Cl. Petr. Victorius V. L. XI. 16. "Scribere quempriam quod in buccam venerit, qui modus loquendi usurpatur non semel a Cicerone, valere temere negligenterque id facere, nec delectu ullo sententiarum habito, notum est. Videtur autem derivatum huc esse a Græco sermone. Plato enim de Repub. VIII. id usurpat, qui tamen quasi auctorem ejus appellat, et unde fluxerit ostendit, ita scribens, Οἷόν τιν' κατ' Διοσχύλον ἴφη ἰεῦμαι ὃ, τι νῦν ἦλθ' ἐπὶ στόμα. Sed etiam Plutarchus in Commentario quem inscripsit, Ἑρωτικόν. Cum enim multum de vi ejus perturbationis disputatum esset, ait, ὁ τῶντο ἐν ἀρχῇ καιρὸν εἶχε ῥηθῆναι μᾶλλον, ὅθι νῦν· ἐπὶ νῦν ἦλθον ἐπὶ στόμα; κατ' Διοσχύλον, ἄριστον ἰάσιν μοι δοκῶ. Dionysius vero Halicarnasaeus in eadem sententia explicanda, non στόμα sed γλῶσσαι ait in libro de compositione verborum. Εἰ μάλιστα μὴ πᾶν, ὃ, τι καὶ ἐκ' ἀπαρτίμων γλῶσσαι ἴπος ἔλθῃ λέγειν. Μηδὲ ἐκτὸς συνθέσειν τὰ προερχόμενα ἀλλήλοις; qui tamen et ipse non suis, sed alienis poeticisque verbis in sensu animi sui exponendo usus est: Poetæ namque verba illa esse nullo negotio intelligitur: Præterquam quod eadem usurpat, non citato sane auctoris nomine, poetæ tamen esse significans, Athenæus, Deipnosoph. V. quo loco Platonem negligentis insinuat quod multa peccavit in scriptis suis contra rationem temporum. Verba ipsius hæc sunt, Ὅτι δὲ πολλὰ ὁ Πλάτων παρὰ τὰς χρεῖας ἀμαρτάνει, διόλον ἐστιν ἐκ πολλῶν. Κατὰ γὰρ τὸν εἰκόστα ποιητὴν, ὃ, τι καὶ ἐκ' ἀπαρτίμων γλῶσσαι ἔλθῃ, τῶτο μὴ διακρίσεις χρεῖαι. An autem hæc

Æschyli sunt, eundemque locum tres hi Græci scriptores intellexerint, non affirmaverim, ut de posterioribus duobus non dubito. Apud Æschylum certe illa, in his quæ supersunt illius fabulæ, non leguntur. Non dissimilem autem sententiam magnus hic Tragicus, quem Plato semper admiratur ac celebrat, in Eumenidibus suis protulit, ubi fecit Palladem cum Furiis ipsis, e quibus Chorus constabat, ita loquentem, γ. 973.

— εἶργω δ' ὅμματα Πειθῆς,
 "Οτι μοι γλώσσαι καὶ γόμ' ἰσχυαῖ
 Πρὸς τόσδ' ἀγένης ἀπαρηταμέναις."

Hæc ille.]

[LXXVIII.]

ΔΑΥΛΟΣ Δ' ΤΥΠΗΝΗ. Etymolog. in Voce. Δαυλός· δαῦλον γὰρ τὸ δασύ. Αἰσχύλος,

Δαῦλος ὑπὲρ καὶ γυνιάδος συνθήμην.]

[LXXIX.]

ΚΑΠΗΛΑ ΠΡΟΣΦΕΡΩΝ ΤΕΧΝΗΜΑΤΑ. Etymolog. Κάπηλος, ὁ μεταβολὸς καὶ οἰνοπώλης, παρὰ τὸ χίμν τὸν σπῆλον ἔχει τὸν οἶνον. Τινὲς οἴονται ὅτι ἀνθ' ἰνὸς εἶναι· οἶον ἐν τῷ παρὰ Σοφοκλεῖ· Πολὺς δὲ σπῆλος ἐκ σπῆθις τυφλάζεται. Ὁ μὲν ὢν Σοφοκλῆς, ἐντιφῆρος εἰς τὸν σπῆλον. Ὁ μὲν τοι οἶνος ἔκ ἔστι σπῆλος· σπῆθις δὲ ἐν τῷ καπῆλῳ ὁ οἶνος ἔγκνιται; καὶ γὰρ ἑτέροι ἐστὶν οἰνοπώλης καὶ ἑτέρω καπηλεῖον. Καθόλου γὰρ τὴν πωλεῦντάς τι καπῆλος ἔλεγον. Ὁ δὲ Αἰσχύλος τὰ δόλια πάντα καλεῖ κάπηλα—κάπηλα προσφέρειν τεχνήματα. Vide plura ad Sept. Theb. γ. 551.]

[XCVI.]

ΠΕΛΥΤΡΑ. Jul. Pollux. II. 40. Περὶ τοῖς ποσὶ σίλοις.]

[XCVIII.]

ΚΑΤΑΦΑΓΑΣ. Jul. Pollux. VI. 8. Παμπότῃς δὲ ὁ παρὰ τῷ Μυρτίλῳ τῷ κυμικῷ καταφαγᾶς, εἰ καὶ Αἰσχύλος ἐχρήσατο.]

[XCIX.]

ΝΙΠΤΡΑ. Jul. Pollux. VII. 11. Τὸ δὲ τῶν ποδῶν νίπτρον, νίπτρον μὲν Αἰσχύλος, Ἀριστοφάνης δὲ ἀπονίπτρον.—]

[CI.]

ΑΛΑΒΑΣΤΡΟΦΟΡΟΝ. Jul. Pollux. VII. 33. Καὶ τὰς ἀλαβάστρου φέροντα Αἰσχύλος εἰρηκνὶ ἀλαβαστροφόρον. Vide Callim. in Lavacrum Pallados et Criticos in Div. Matth. xxvi. 7.]

[CII.]

ΟΥΤΡΑΝΗ. Jul. Pollux. X. 9. Τοῖς δὲ διωπύταις, τῷ μὲν ἀνδρὶ, καὶ

λάσσανα ἀναγκαῖα, καὶ ἀμύς· ἢ καὶ Σοφοκλῆς ἐν Παιδύρῳ ἐνεγέθαι καλεῖ, καὶ Αἰσχύλος ἐξάτην.]

[CIII.

ΟΣΤΕΩΝ ΣΤΕΓΑΣΤΡΟΝ. Jul. Pollux. X. 46. Καὶ στέγαστρον δὲ ὅς τις ἰδίῳι ὀνομάζειν, ἥτις ἡ πολλὴ χρῆσις τὴν στέγαστρίδα διφθερεῖ, τὸν σκίτιον, τῷτ' ἡ χιτῶνα, καταφεύγεται ἐπὶ τὸν Αἰσχύλον εἰποῖτα ὁρίων στέγαστρον.]

[CXV.

ΕΞΑΥΣΤΗΡ. Etymolog. 'Εξαυστήρ' σημαίνει σκυῖός τι· παρὰ τὸ αὖν, αὔω, αὐτῆς καὶ ἑξαυτῆς Αἰσχύλος.]

[CXXXVIII.

TRADIT QUOD QUI ALIQUEM. Etymologi verbi sunt hæc, Ὅτι δὲ καὶ γίνοντο τῷ αἵματος καὶ ἀπίπτουσι, Αἰσχύλος μαρτυρεῖ καὶ Ἀττάλειος ἐν τῇ Ἀργοναυτιᾷ.]

ÆSCHYLI

SENTENTIÆ ALIQUOT INSIGNIORES

COLLECTÆ ET LATINIS VERSIBUS REDDITÆ

A

GULIELMO CANTERO, ET CASP. BARTHIO;

QUIBUS ACCEDUNT

EXCERPTA EX EJUSDEM TRAGÆDIIS

HUGONE GROTIO

INTERPRETE.

ÆSCHYLI SENTENTIÆ
A GUL. CANTERO
LATINIS VERSIBUS REDDITÆ.

Prometheus.

γ. 224. ΕΝΕΣΤΙ γὰρ πῦς, κ. τ. λ.

Namque hic solet quodam modo tyrannidem
Tentare morbus, non amicis fidere.

γ. 329. Γλώσση μῆταια, κ. τ. λ.

Plerumque damnum lingua futilis parat.

γ. 749. ——— Κεῖσσι γὰρ, κ. τ. λ.

———nam semel præstat mori,
Quam luce quavis rursus exponi malis.

γ. 1038. ——— σοφῶ γὰρ, κ. τ. λ.

———non enim peccare sapientem decet.

Septem ad Thebas.

γ. 444. Τῶν τοι, κ. τ. λ.

Cum vana pertentat viros fiducia,
Non unus illum lingua mox index notat.

γ. 631. Θεὸς δὲ, κ. τ. λ.

Humana enim donum Dei est felicitas.

Persæ.

γ. 744. Ἄλλ' ἔταυ, κ. τ. λ.

Cum quis urserit quid, ipse nititur simul Deus.

γ. 844. Ὡς τοῖς θανῶσι, κ. τ. λ.

Nam nil opes letho peremptis proderunt.

Agamemnon.

γ. 562. — τίς δὲ πλὴν θεῶν, κ. τ. λ.

— quis præter Deos
Illæsus omne tempus ætatis terit ?

γ. 1313. 'Αλλ' εὐκλειῶς, κ. τ. λ.

At mortem honeste oppetere mortalem juvat.

Choephoræ.

γ. 101. Τὸ μέγιστον γὰρ, κ. τ. λ.

Vis namque fati et liberum manet virum,
Et qui sub alia constitutus est manu.

Diræ.

γ. 217. Εὐνὴ γὰρ ἀνδρῶν, κ. τ. λ.

Fatalis etenim est conjugii gemino thorus,
Majorque Sacris, quem tueri vult Themis.

Supplices.

γ. 211. Θρασυταμίῳ, γὰρ, κ. τ. λ.

Nec enim minores convenit magnum loqui.

γ. 740. — χρόνῳ τοι, κ. τ. λ.

— nimirum statuto tempore
Quisquis Deos offenderit pœnas dabit.

Armorum judicium.

'Απλῶ γὰρ ἴσι, κ. τ. λ.

Nam simplici sermone pollet veritas.

Cares.

— ἀλλ' Ἀρεὶ φιλεῖ, κ. τ. λ.

— sed Mars amat
Qui semper acie sunt in omni principes.

Incerta, ex Stobæo.

Phys. c. 7. Δράσαντι γὰρ τοι, κ. τ. λ.

Qui perpetravit, cogitur etiam pati.

Ibid. Τό τοι κακόν, κ. τ. λ.

Velox quidem mortalibus venit malum.

Ibid. ὦ Ζεῦ πάτερ, κ. τ. λ.

Saturnie pater, tu quidem coeli tenes

Imperia, tu vero vides mortalium

Facta improba atque injusta: namque moribus

Vivunt ferarum, quæ colunt injuriam.

Ethic. c. 7. Κοινὴ τέχνη, κ. τ. λ.

Fortuna cunctis, sana mens paucis datur.

[SENTENTIÆ EX ÆSCHYLI PROMETHEO VINCTO,

C. BARTHIO *Interprete.*

ADVERS. VII. 11.

γ. 35. ΝΕΟΣ γάρ, κ. τ. λ.

Novus imperator impotenter imperat.

γ. 39. Τὸ σύγγενος, κ. τ. λ.

Cognatio ingens, usus ingens vinculum est.

44. Τὰ μὲν, κ. τ. λ.

Sapiens labori parcit in re inutili.

γ. 105. Τὸ τῆς ἀνάγκης, κ. τ. λ.

Inexpeditam vim necessitas habet.

γ. 224. Ἐστὶ γὰρ, κ. τ. λ.

Hæc est tyrannis omnibus morbus domi,
Nemo est amicus habere cui fidem velint.

γ. 262. Ἐλαφρόν ἐστι, κ. τ. λ.

Qui sæva tela sortis extra habet pedem,
Ad instruendum facilis est tactos malis.

γ. 275. Ταῦτά τοι, κ. τ. λ.

Hic inde dubiis gravibus infortunium
Vagans propinquat huic modo, modo alteri.

γ. 322. Οὐκ ἔστι μοι, κ. τ. λ.

Consilia duris nostra si in rebus placent,
Non membra contra flagra protendes ferox,
Cum sub tyranno vita ducenda improbo est.

γ. 329. Γλώσση ματαίῃ, κ. τ. λ.

Linguae reatum duplicat protervitas.

γ. 378. Ὀργῆς ἰοσύσης, κ. τ. λ.

Medetur iræ concitatæ oratio

In tempore animum si quis apto emolliat.

γ. 472. Κακὸς δ' ἰατρός, κ. τ. λ.

Malus ille medicus incidens morbum cui

Animus periculo linquitur, opis inscio,

Bene expediri qua queat curatio.

γ. 513. Τίχρη δ' ἀνάγκης, κ. τ. λ.

Necessitatis paret ars potentiae.

γ. 611. Οὐκ ἱμπλίκων, κ. τ. λ.

Ænigmata abice, simplici est sermone opus,

Ut decet amicis sensuum effari intima.

γ. 638. Ὡς καί τευ λαῦσαι, κ. τ. λ.

Deflere sortem condolentibus suam

Ut juncta tollat lachrymas querimonia

Justam morandi occasionem subjicit.

γ. 686. Νόσημα γάρ, κ. τ. λ.

Composita pestis est atrox oratio.

γ. 935. Οἱ προσκυτῶντες, κ. τ. λ.

Sapit profecto quisque Justitiam colet.

γ. 1011. Αὐθαδία γάρ, κ. τ. λ.

Non ponderante quod objicit negotium

Nil pervicacis conferat animi impetus.

γ. 1038. Σέβω γάρ ἀίχρον, κ. τ. λ.

Delicta turpiora quæ sapiens patrat.

γ. 1067. Τὸς προδότας, κ. τ. λ.

Odi profecto proditores pessime,

Nec aliud æque crimen averser male.]

EXCERPTA EX ÆSCHYLO

H. GROTIUS, *Interprete.*

Prometheo Vincto.

γ. 8. — ΤΟΙΑΣ δὲ τοι, κ. τ. λ.

— Diis cœlestibus

Nunc ille pœnas criminis debet sui,
Magnum ut vereri discat imperium Jovis
Posthac, minusque humana misereri mala.

γ. 29. Θεὸς ὅντιν, κ. τ. λ.

Deus deorum, quippe nil iram timens
Hominum besti sæcla fas plusquam fuit.

γ. 34. — Διὸς γὰρ, κ. τ. λ.

— Jovis namque animus implacabilis :
Rex durus omnis sceptrâ qui tractat nova.

γ. 43. — οὐδ' ἄν, κ. τ. λ.

— tu vero irritam

Nil profuturis abstine operam impendere.

γ. 49. Ἄσπερ' ἐν ἑλέχθῃ, κ. τ. λ.

Cuncta assequaris præter imperium in Deos :
Nam præter unum liber est nemo Jovem.

γ. 62. Μάθῃ σφισι, κ. τ. λ.

Vasfer, valere se minus norit Jove.

γ. 67. Σὺ δ' αὖ, κ. τ. λ.

Cunctaris ergo, hostesque miseraris Jovis ?
Magis ipse ne te aliquando misereris vide.

γ. 82. Ἐπαιθεῖς γάρ, κ. τ. λ.

Nunc insolenter loquere : nunc mortalibus
Vulga Deorum dona. Quid vero tibi
Horum malorum demet humanum genus ?

γ. 103. — τὴν σιγῆμαίην, κ. τ. λ.

— quæ fato datur
Toleranda sors est, quippe cum robur scias
Necessitatis esse inexpugnabile.

γ. 127. Πᾶν μοι, κ. τ. λ.

Horresco quod advenit omne.

γ. 149. Νῆας γὰρ, κ. τ. λ.

Nova nunc cœlum regna gubernant:
Ruptoque ferox Jupiter æquo
Leges audet dictare novas,
Nuper pretiosa revellens.

γ. 162. — ὁ δ' ἰπικώτας ἄλῃ, κ. τ. λ.

— ille irarum
Fluctus rigido pectore servans,
Frangere pergit cœleste genus:
Neque cessabit dura priusquam
Satiet tristi corda exitio,
Ni quis regnum bene munitum
Aliquo expugnaverit astu.

γ. 178. Σὸ μὲν θρασύς τι, κ. τ. λ.

Non tibi clades aspera frangit
Cor indomitum, quamvisque miser,
Libera gaudes verba profari.

γ. 209. — Θέμις, κ. τ. λ.

— Themis
Tellusque multis una res sub vocibus.

γ. 224. Ἐπὶ γὰρ πως, κ. τ. λ.

Fortuna raro Regia hoc vitio vacat:
Habere nescit quamlibet fidis fidem.

γ. 239. Θνητὸς δ', κ. τ. λ.

Miseratus homines, quem mea afficerent mala
Reperire nequii—

γ. 248. Θνητός τ' ἵπτασα, κ. τ. λ.

PR. A morte ego hominum solus abstinui genus.
CH. Ecquod remedium tam gravi monstrans malo?
PR. Cæcas locavi spes sub imo pectore.
CH. Mortale magno munere auxisti genus.
PR. Ad hoc ego illis flammeum florem dedi.
CH. Rutili ignis auras ergo mortales habent.
PR. Et hujus artis reperient multas ope.

γ. 263. Ἐλαφρόν, ὅς τις, κ. τ. λ.

Perfacile, si quis ipse ab ærumnis vacet,

Alios monendo fortia ægrotis dare
 Consilia : me non ista latuere omnia :
 Neque esse factum sponte, quod feci, nego.
 Prodesse hominibus dum volo, nocui mihi.
 Sed enim daturum tanta me non sum ratus
 Supplicia, celsis alligatum rupibus,
 Horrore mæsto vasta ubi squallent loca.

γ. 307. Ὅρῳ, Προμηθεῦ. κ. τ. λ.

Cerno, Prometheu, sisque tu quamvis vafer,
 Tibi ecce amica fida consilia affero :
 Tete ipse nosce ; transde te in mores novos,
 Quando et Deorum summa sub Rege est novo.
 Quod si superba verba et irritantia :
 Jactare pergis, forte de supera audiet
 Te rector arce, ac faciet ut præsens mali
 Fortuna ludus esse videatur tibi.
 Pone igitur illas quæia tumes iras, miser,
 Et calamitati quære sedamen tuxæ.
 Tu forte nunc me stulta fari existimas :
 Sed enim, Prometheu, lingua prætumide ferox,
 Indomita, talem ferre mercedem solet.
 At tu miseriis nil adhuc cedis tuis,
 Nil humile præfers, alia cen quæras mala,
 Sed neutiquam, monitore si me uti velia,
 Stimulum lacesces calce, cum dominum asperum
 Noris polo imperare, nulli obnoxium.
 At nunc ego ibo nilque inexpertum sinam,
 Siqua labore detur hoc te exsolvere.
 At tu quiesce et libera voce abstine.
 Adeone sapiens illud ignoras precor,
 Solere linguam damna vaniloquam sequi ?

γ. 335. Πολλῷ γ' ἀμείων, κ. τ. λ.

Consultor aliis melior es quam tu tibi :
 Nec mentis hoc suspicio, sed res me docet.

γ. 345. Ἐγὼ γὰρ οὐκ, κ. τ. λ.

Ego dura quanquam tolero, non ideo tamen
 Alios eadem clade contingi velim.

γ. 377. Οὐκάνη, Προμηθεῦ, κ. τ. λ.

- oc. Atqui, Prometheu, scire quod te existimo,
 Oratio medicatur iracondiæ.
- PR. Si tempore apto saucium cor mulceas,
 Non si tumentem premere vis animum paret.
- oc. Animo benevolo si quid audemus, doce
 Hinc quæ calamitas, quod malum metui potest.
- PR. Incauta levitas atque perjurus labor.

- oc. Relinque morbo me meo: namque optimum est
Minime videri sapere cum sapias tamen.

γ. 441. — τὰς βροτῶν δὲ, κ. τ. λ.

— Nunc sed hominum incommoda

Audite, quos ego mentis exsortes prius
Expergefeci cordis ad prudentiam.
Neque ista narrans genere de humano queror,
Sed mea benigne facta commemoro libens.
Illi videntes multa cernebant nihil,
Surda audiebant aure: sic par somniis
Abibat ævum, cuncta cum promiscua
Passim jacerent: namque torpentes diu
Non latere norant struere, non lignis domos;
Sed quo rapaces more formicæ solent,
Mersi colebant Solis ignaras specus:
Neque ulla certa signa præbebat sui
Hyems, vel æstas fosta, vel ver floridum.
Sine mente agebant cuncta, temere, improvide:
Ego donec illis siderum ostendi vias,
Qua surgit ortus, quaque se occasus refert.
Tum multinumeri prodidi solertia
Illis reperta, literarum et copulas,
Et, unde Musis genus, opificem Memoriam.
Armenta duro primus advinxi jugo,
Ut domita leges discerent hominum pati,
Magnosque ad usus in ministerio forent
Ego trahere currus fræna tolerantis equos
Docui, superbis grande divitiis decus:
Nec alius a me rapida velivolantia
Fluctivola reperit navitarum vehicula.
Has ego tot artes qui miser mortalibus
Reperi, ipse nullam reperio solertiam
Quæ me expedire possit his cruciatibus.

ch. Indigna pateris, mente palanti vagans,
Malusque medicus, ipse cum in morbo cubas,
Amittis animum, nec remedium ullum in manu est,
Quod sanitatem pristinam reddat tibi.

pr. Multo magis mirere si reliqua audias,
Inventa et acres callidæ mentis dolos.
Si quis jaceret æger, id quod maximum est
Quod aut inungi posset aut comedi aut bibi
Medicamen aberat, sæva carpebat lues
Remedii egenos, antequam succos ego
Miscere docui graminum salubrium,
Queis victa morbi pellitur violentia.
Idem futuri præscios monitus dedi,
Et quæ solerent somnia eventus ratio

Habere docui, et sortis impliciæ modos.
 Idem explicavi signa venturi obvia.
 Idem meatus præpetum discrimine
 Certo notavi, quæ quid addicant aves
 Et quæ prohibeant, quis modus sit singulis
 Ratioque vitæ, quæ ferox hostilitas,
 Quæ fœdera ipsis, quæque sint commercia:
 Tum lævia exta et molle trepidantes fibræ
 Quo se colore maxime superis probent,
 Quam multa bilis forma, quam varium jecur,
 Quis membra nidor umbret: atque igni sacro
 Populante lumbos, artis obscuræ vias
 Monstravi hominibus, atque flammæ notas
 Diu latentes primus in lucem erui.
 Atque ista nempe sic habent. Jam commoda
 Quæ terra celat; aurea, atque argentea,
 Ærisque venas, pondus et ferri grave,
 Quis est reperta qui ante me jactet sibi?
 Nemo, nisi quem vana nugari juvet.
 Et omnia ut sermone complectar brevi,
 Quantum est hominibus artis a Prometheo est.

γ. 513. Τίχην δ' ἀνάγκης, κ. τ. λ.

PR. Necessitati cedit ars infirmior.

CH. Necessitatis quis gubernaculum tenet?

PR. Parcæ triformes, visque Furiarum memor.

CH. Hisne ergo summus Jupiter pollet minus?
 Nec ille fugere, quod manet fato, potest.

γ. 544. Ζῆνα γὰρ ὁ προμῆτεν, κ. τ. λ.

Jussa nil magni Jovis expavescens,
 Ah! nimis curas homines, Prometheu,
 Et tibi indulges. Nimis illa certe
 Gratia ingrata est. Quid opis bonive
 Ferre mortalis tibi turba possunt?
 Non vides quam sit leve, parque somno,
 Et quot ærumnis genus impeditum,
 Quamque venturi nihil ante cernat?
 Quicquid a summo Jove constitutum est
 Vincere humani nequeunt labores.

γ. 610. Λέξω τοῦς σοι, κ. τ. λ.

Dicam diserte quicquid audire expetis,
 Sermone nudo, non per implicitos modos:
 Quo more amicos alloqui verum ac bonum est.

γ. 630. Μή μὲν σφραῖδω, κ. τ. λ.

Curare plus me parce quam dulce est mihi.

γ. 639. Ἐταῖός, ἔτα, κ. τ. λ.

Justa est loquendi causa, quoties calamitas
Narrata flexum faciet auditoribus.

γ. 685. ——— παθὶ μ' εἰπείσας, κ. τ. λ.

———— nec solatia

Mihi quære miserans vana: nam, me iudice,
Lues hominibus dira, ficta oratio est.

γ. 697. Ἀγ', ἐκδίδασκε, κ. τ. λ.

Age, libere profare: nam miseros juvat
In antecessum nosse quæ restant mala.

γ. 749. ——— κριθῶσιν γὰρ, κ. τ. λ.

———— nam semel satius mori,

Quam trahere miseros vita quos numerat dies.

γ. 866. ——— δυνὶ δὲ θάτερον, κ. τ. λ.

———— duorum cum optio detur, volet

Iners vocari quam cruenta ac barbara.

γ. 886. Ἡ σοφός, ἦ, κ. τ. λ.

Sapiens, sapiens quisquis primus
Animo gessit, prodidit ore,
Optima semper fœdera lecti
Quæ non dispar fortuna jugat:
Male pauperibus quæri thalamos,
Quos aut dives gaza superbos,
Aut celsa facit gloria gentis.

γ. 925. Πταίσας δὲ, κ. τ. λ.

His implicatus ille tunc discet malis
Quid distet imperare et imperium pati.

γ. 934. Ὅ δ' οὖν ποιείτω, κ. τ. λ.

PR. Quodcunque libitum faciat: expecto omnia.

CH. Sapit ille vim quicunque majorem colit.

γ. 954. Νέον νείοι κραταιῶν, κ. τ. λ.

Nova obtinetis regna, sine mœroribus
Quæ fore putatis semper: an non his duos
Ego ipse conspexi evolutos arcibus?
Brevi videbo et tertium, et fœde quidem
Ac derepente——

γ. 969. Οὕτως ὑβρίζων, κ. τ. λ.

Contra superbos jus habet superbia.

γ. 978. Εἷς φορητός, κ. τ. λ.

Te nemo posset ferre si felix fores.

γ. 980. Ἄλλ' ἐκδιδίσκου, κ. τ. λ.

At enim senescens res docet cunctas dies.

γ. 1011. Αἰθαλία, κ. τ. λ.

Præfractus animus, quando abest prudentia.]
Fert semetipso melius aut majus nihil.

γ. 1031. Ψευδογορεῖν γὰρ, κ. τ. λ.

Vox quippe nescit sancta mentiri Jovis:
Quod fatur ore rebus effectum datur.
Hæc cogita cura: nec tibi pervicax
Lubido sit, prudente consilio prior.

γ. 1038. Πείθευ, κ. τ. λ.

Obsequere: nam peccare sapientem haud deoet.

γ. 1040. ——— πάσχειν δὲ κακῶς, κ. τ. λ.

———male ab hoste pati

Hostem, minime dissidet æquo.

γ. 1062. Ἄλλ' τι φώνη, κ. τ. λ.

Aliud quidvis loquere ac suade
Quod et obtineas: namque ea quæ nunc
Loqueris minime toleranda puto.
Tu me ergo jubes inhonesta sequi?
Hic quæ patitur simul opto pati:
Desertorum nam genus odi;
Nullumque animi
Vitium magis exsecror isto.

Septem contra Thebas.

γ. 42. Ἄνδρες γὰρ ἑκτὰ, κ. τ. λ.

Septem feroces copiarum principes
Nigrante scuti in orbe mactantes bovem,
Fusoque tauri sanguine imbuti manus,
Martemque Bellonamque et immitem Metum
Jurant, vel urbe diruta radicitus
Cadmea sese perdituros mœnia,
Sua vel ipsos cæde picturos humum.
Currumque Adrasti collocant propter sui
Parentibus monumenta, tingentes genas
Lacrymis, sed ore tristi ut exiret nihil.
Nam ferreum cor, Marte ceu viso calens
Spirabat implacabile, ut torvus leo.
Et jam minarum non abest longe fides.
Modo eos reliqui sortibus cum quærent
Quam quisque portam peteret infesto agmine.

γ. 77. Πόλις γὰρ, κ. τ. λ.

Nam civitas beata veneratur Deos.

γ. 192. Αὔω, λαυάζω, κ. τ. λ.

Flere, ejulare, odiosa quæ prudentibus.
Ego nec secundis casibus nec tristibus
Generi sodalis esse fœmineo velim:
Namque insolentes prosperis rebus, simul
Timuere, portant domibus atque urbi malum.

γ. 206. Μῶν γὰρ, κ. τ. λ.

Curæ virorum res foris: queis se abstinens
Mulier quiescat tacita, nec damnum adferat.

γ. 214. Τί οὖν ὁ καίτης, κ. τ. λ.

Quid ergo? quoties fluctibus sævis mare
Horrescit, hinc speranda num nautæ salus,
Proram relicta puppe si fugiens petat?

γ. 223. ——— ἀλλ' οὖν θεοὶ, κ. τ. λ.

——atqui Deos

Rumor celebrat urbe capta excedere.

γ. 229. Μή μοι θεοὶ, κ. τ. λ.

ET. Ac ne male urbi consulas clamans Deos:
Felicитatis mater obsequentia est,
Uxorque, ut aiunt, Sospitatoris Jovis.

CHO. Major sed Superum, crede, potentia,
Quæ jam sæpe malis spem superantibus
Amovit capiti tristitia nubila,
Et nigras pepulit sollicitudines.

ET. Munus virorum est petere responsa, et Deis
Mactare pecudes bellico in discrimine.
Tuum tacere est et manere intra larem.

γ. 248. Μὴ νῦν, ἰὰ, κ. τ. λ.

Si vulneratos fama, si raptos nece
Mox nunciabit, temperate 3 fletibus,
Lamenta cessent: has amat Mavors vices.

γ. 262. ὦ Ζεῦ, κ. τ. λ.

ET. Muliebre, proh Dii, quale fecistis genus?

CHO. Nempe urbe capta non minus miserum viris.

γ. 265. Ὁψυχία γὰρ, κ. τ. λ.

Ita quippe vecors impedit linguam pavor.

γ. 269. Σιγῶ, κ. τ. λ.

Taceo, ferent quod fata, cum multis feram.

†. 285. Τῶαὐτ' ἐνέχου, κ. τ. λ.

Hæc tu Deos venerare, non incerta prece,
Vano tumultu procul et excordi metu:
Nam fata fugere non eo dabitur magis.

†. 403. Κόσμον μὲν ἀνδρῶς, κ. τ. λ.

Nunquam extimescam ullius ornatum viri:
Nam vulnerare nesciant insignia:
Et hasta si abait crista nil cuiquam nocet.

†. 413. Ἐγὼ δὲ Τυδεΐδ, κ. τ. λ.

Portæ hujus ergo vindicem statuam Astaco
Genitore natum, Tydeo adversarium,
Generosa cui mens, quæque præscribit pudor
Venerans superbas perpeti voces negat.

†. 444. Τῶν τοι ματαίων, κ. τ. λ.

Consilia vana corde quivolvunt suo,
Hos prodere index certa solet oratio.

†. 560. Ἀλλ' ἄκομπος, κ. τ. λ.

Cui lingua reticens, agere sed novit manus.

†. 586. Ἦ τοῖσιν ἔργον, κ. τ. λ.

Egregius ille scilicet, gratus Deis,
Dignusque fama posteris tradi labor,
Urbis paternæ solia et indigenas Deos
Vastare sævo marte peregrini agminis.
Quæ pœna lacrymas matris extinguet tum?
Excisa ferro patria conatu tuo
Ut tibi sit æqua et fida qui fieri potest?

†. 598. Οὐ γὰρ δεξιῶν, κ. τ. λ.

Namque elaborat esse, non credi optimus;
Sulcos profundos corde demersos gerens,
Unde illa sese pulchra consilia exserunt.

†. 603. Φῶ τῷ ξυναλλάσσοντι, κ. τ. λ.

Quam tristis heu fortuna, servantem pii
Atque innocentem, pessimis jungit viris!
Adeo malorum scilicet commercio
Nil pejus usquam est: oritur infelix seges;
Nam sceleris arvom nil nisi mortem parit.
Aut justus aliquis nave conscensa simul
Cum navitarum perfido audaci grege
Obruitur undis, hostibus Divum additus.
Aut innocens sanctusque populares habens
Injuriis hospitibus, immemores Deum,
Implicitus isdem cassibus venaticis
Una flagellum patitur ultoris Dei.

γ. 631. Θιῦ δὲ δῶρον, κ. τ. λ.

Felicitas hominibus est munus Deum.

γ. 683. Μὴ φίλτατ' ἀνδρῶν, κ. τ. λ.

CHO. Rex chare nobis, inclytum Oedipodæ genus,
Ne clamitanti dira te facias parem.
Armis quod arma objiciat Argivis sat est
Cadmi nepotum, sanguine expiabili.
Fratrum sed alter scelere si fratris cadat,
Crimen vetustas nulla tam sævum obruet.

ET. Si quis miserias toleret absque infamia,
Toleranda res est, mortuo lucrum est honos:
At misera simul et fœda nil decoris ferunt.

γ. 709. Χάρις δ' ἀφ' ἡμῶν, κ. τ. λ.

Miranda crescet fama post mortem mihi.

γ. 722. Νίκη γὰρ μέντοι, κ. τ. λ.

Victoriam ultor sequitur injustam Deus.

γ. 775. Πρόστυμον, κ. τ. λ.

Facile in planum felix sese
Fortuna tulit, cum jam nimia
Mole laborans ipsa incepit
Gravis esse sibi.

γ. 1039. Διὸν τὸ κοινόν, κ. τ. λ.

Vis magna, vinclum generis atque exordium
Commune, mater misera et infelix pater:
Libens quod odit anima participat malum
Germanitatis mortuo servans fidem.

γ. 1052. Τραχὺς γὰρ μέντοι, κ. τ. λ.

Res dura populus salvus ex discrimine.

γ. 1054. Ἄλλ' ὅν πῶλιν, κ. τ. λ.

PR. Tumulone honoras civitas quem odit sua?

AN. Inhonorus at non ille cœlitibus Deis.

PR. Sane priusquam patriæ incussit metum.

AN. Malum rependit ipse tractatus male.

PR. Petebat omnes iste, non unum, furor.

Persis.

γ. 93. Δολόμενιν δ' ἀπάσαι, κ. τ. λ.

At quis multiplices Deum
Mortalis fugiat dolos?
Quo saltu celeri pedis
Sit vitare periculum?

Nam solertia cœlitum
Blandum principio tuens
Mox in retia pertrahit
Infelix hominum genus,
E queis non datur exitus.

γ. 165. Ταῦτά μοι διπλῆ, κ. τ. λ.

Hæc duplex me corde versat cura inexplicabilis:
Quippe opes viris carentes gloria cassæ jacent:
Nec viris pressis inopia prospera illucet dies.
Clara res, hæc gaza: sed me trepidus infestat timor,
Nam domus oculos herilem judico præsentiam.

γ. 211. — εὖ γὰρ ἴστε, παῖς ἰμὸς, κ. τ. λ.

— natus, ut scitis, meus
Clarus micabit, prospere si res cadet.
Sin aliter, haud est civitati obnoxius:
Itaque hæc tenebit regna, sit salvus modo.

γ. 241. Τίς δὲ ποιμένας, κ. τ. λ.

AT. At quis imperiis coercet Regiis exercitum?
CH. Liber ignarusque domini, juris is populus sui est.

γ. 253. Ὅ μοι πικρὸν μὲν, κ. τ. λ.

Mala nunciare non leve est, eheu, malum:
Necesse tamen est sæva fati evolvere.

γ. 293. Ὅμως δ' ἀνάγκη πημονᾶς, κ. τ. λ.

Verum necesse est dura mortales pati
Volentibus Dis —

γ. 348. Ἐς ἁρ' Ἀθηνῶν, κ. τ. λ.

Urbs ergo Athenæ sunt inexpugnabilis:
Namque optimum munimen est virtus virum.

γ. 600. Φίλοι, κακῶν μὲν, κ. τ. λ.

Quicumque sortem didicit expertus malam,
Scit ille, amici, quam nihil tutum putans
Mens trepida paveat, sæva cum clades premit.
At rursus eadem prospere si res fluant,
Semper faventes læta sibi fingit Deos.

γ. 708. Λίξον· ἀνθρώπων, κ. τ. λ.

Ede: namque humana hominibus incubant passim mala:
Sæpe fert pericla tellus, sæpe fluctisonum mare
His quibus mortalis ævi durat in longum tenor.

γ. 744. Ἀλλ' ὅταν σπύδῃ, κ. τ. λ.

Quo quis ultro properat, illuc adjuvat cursum Deus

γ. 820. Θῆναι δὲ κεῖν, κ. τ. λ.

Aggesta cumulis ossa sine vocis sono
Documentum ad oculos tertiæ sobolis ferent.
Caveant sibi placere mortales nimis;
Superbiæ de flore nam prodit seges
Damnosa planctus quæ dat et lachrymas meti.
Videte corda tumida quod pretium ferant:
Nec Graia vobis terra nec Athenæ excidant,
Præsentem ne quis sorte contempta novas
Opes cupiscens pristinum amittat decus.
Namque insolentis spiritus molimina
Castigat ipse Jupiter censor gravis.

γ. 842. Ὑμῖν δὲ περισβολίς, κ. τ. λ.

At vos in ipsis rebus adversis senes,
Ne pigeat animis gaudium vestris dare.
Prodesse nescit mortuis opulentia.

Agamemnone.

γ. 168. Ζεὺς ὅστις ποτ' ἔστιν, κ. τ. λ.

Auctor rebus Jupiter istis:
Hoc si gaudet nomine dici,
Aut quacunque est voce vocandus:
Namque sagaci cuncta revolvens
Animo nihil hic possum causæ
Præter summum reperire Jovem:
Si curarum pondera fas est
Tutumque bona proferre fide.
Nunc nam contra, modo qui valido
Robore fisus quælibet in se
Arma ciebat, subito fractus
Nullas audet tollere voces:
Tum qui lapsu crevit ab illo,
Alio rursum superante cadet.
At qui spoliis lætus opimis
Laudes reddit gratesque Jovi,
Vere sapiet munere cæli:
Namque ut sapiat mortale genus,
Munit Superum rex ipse viam,
Pariterque nocet pariterque docet.
Hæret memori sub mente malum
Tunc quoque mulcet cum membra sopor.
Sæpe et clemens monet invitos
Cura Deorum qui vi solida
Resident cæli sedibus almis.

†. 469. Τῶν πολυκτόνων, κ. τ. λ.

Non fallunt oculos Deum
 Multo sanguine qui madent:
 Nam quos sors nimium favens
 Spreto jure truce[m] docet
 Exercere potentiam,
 Hos nigrum Furiae genus
 Eversos vice temporum
 Obscuro involuunt loco.
 Vis ignobilis otii
 Nulla est. Fama celebrior
 Telis invidiae patet.
 Ipse in conspicuos sua
 Torquet fulmina Jupiter.
 Laudo quod satis et citra
 Livorem positas opes.
 Non urbes ego machinis
 Sternam: non miseros traham
 Captos sub domino dies.

†. 557. Πάλαι τὸ σιγῆν, κ. τ. λ.

Silere pridem remedium damnis puto.

†. 562. Τίς δὲ πλὴν, κ. τ. λ.

— nam quis est extra Deos
 Qui degat ævum liberum mœroribus?

†. 601. Ἡ κάρτα, κ. τ. λ.

Muliebris animus facile lætari solet.

†. 615. Γυναῖκα πικρὴν, κ. τ. λ.

Qualem relinquit conjugem, talem redux
 Fidam sibi reperiet, exemplo canis
 Ipsi benignam semper, infensam hostibus.

†. 767. Τὸ γὰρ δυσσιβίς, κ. τ. λ.

Partus impietas, sed similes sibi,
 Profert. Jus metuens atque pium domus
 Faustis auspiciis continuat genus.
 At vis prisca novam parturit: ex malis
 Nunc aut posterius sic mala pullulant.

†. 797. Πολλοὶ δὲ βροτῶν, κ. τ. λ.

Sed contempto jure, videri
 Pars magna, nec esse laborat.
 Gemitu quivis aliena solet
 Adversa sequi, nec tamen ullum
 Sentiscere corde dolorem.
 Multi rursum res ubi lætæ

Gaudia poscunt, risu solvunt
Ora coacto.

ν. 841. Παύροις γὰρ ἀνδρῶν, κ. τ. λ.

Paucis ab omni pectus invidia vacat,
Quoties secundas res amicorum vident:
Plerisque virus malevolæ ægritudinis
Duplicem dolorem corde commoto ciet:
Namque et suis oneratus urgetur malis,
Nec absque gemitu spectat alienas opes.
Bene nota loquor expertus, impense mihi
Studere visos nil amicitiae nisi
Vanæ fuisse specula et umbræ imagines.

γ. 866. ——— ἐν χρόνῳ, κ. τ. λ.

—— tempore extingui solent
Hominum pavores.——

γ. 869. Τὸ μὴν γυναικα, κ. τ. λ.

Primum penates cum sui segrex viri
Matrona sola servat, immane id malum est.

ν. 893. ——— ὥς τε σίγγωνες, κ. π. λ.

—— res mortalibus
Agnata lapsos calcibus lacessere.

γ. 911. Τερωπὸν δὲ, κ. τ. λ.

Necessitatem effugere præcipue juvat.

γ. 931. Θεὸς τοι τοῖσδε, κ. τ. λ.

—— habendus hic honos potius Deis:
Tam pulchra tamque varia calcari pede
Hominis, periculo non vacat, me iudice.

γ. 936. ——— καὶ τὸ μὴ, κ. τ. λ.

—— donum optimum
Dei, modeste sapere: felicem voco
Qui in re secunda clausit extremum diem.

γ. 947. Φήμη γε μὴν τοι, κ. τ. λ.

Multum profecto fama popularis valet.

γ. 960. ——— τὸν κρατοῦντα μαλθακῶς, κ. τ. λ.

—— illum imperia qui placida manu
Exercet æquo lumine aspectat Deus.
Servile nemo nam volens patitur jugum.

γ. 1051. Εἰ δ' εἰ ἀνάγκη, κ. τ. λ.

At tale si quid imperat necessitas,
Pridem potentes levius incumbunt heri.

Qui spem supra surrexit ex humili loco,
Graviore famulos durus imperio premit.

γ. 1313. Ἄλλ' εὐκλειῶς, κ. τ. λ.

Mortem decoram oppetere magnum homini bonum.

γ. 1336. Ἰὼ βρόττια πρᾶγματ', κ. τ. λ.

Heu tristia hominum fata! nam res prosperas
Vel umbra facile evertat; infelicium
Imaginem omnem spongiæ delet mador.

γ. 1340. Τὸ μὲν οὖν πρᾶττιν, κ. τ. λ.

Res est insatiabilis
Vitæ prosperitas: neque est
Qui monstrans digito vetet
Intra ferre fores pedem.

γ. 1374. Πικαντέρα γὰρ, κ. τ. λ.

Perire satius quam trucem dominum pati.

γ. 1496. Τί γὰρ βροτοῖς, κ. τ. λ.

Quid mortalibus accidit
Magni absque imperio Jovis?
Horum quæ modo vidimus
Quid non a Superis venit?

γ. 1630. Δισμός τι καὶ, κ. τ. λ.

Tristis senectus, carcer, et squallens fames
Medici atque vates optimi mortalium
Docere mentes. Tu videns hæc non vides?
Ne calce stimulum incesse: nam vanus labos.

γ. 1645. Τὸ γὰρ δολῶσαι, κ. τ. λ.

Quidni? mulierem maxime decuit dolus.

γ. 1677. Οἶδ' ἐγὼ, κ. τ. λ.

Exanles pasci solere spe vaga non nescio.

Inferiis.

γ. 57. — τὸ δ' εὐτυχῶς, κ. τ. λ.

Fortunæ facilis muneribus frui;
Multis hoc Deus est, vel potius Deo.
Momento celeri sed venit ultio,
Et quosdam medio præcipitat die:
Sunt queis ambigu tempore vespers
Permansura diu vulnera destinat:
Sunt quos nox tenebris tristibus obruit.

γ. 101. Τὸ μόρσιμος, κ. τ. λ.

Habet necesse ferre quod fato manet,
Seu liber aliquis seu sub aliena manu est.

γ. 311. — δέσσαντι παθῶν, κ. τ. λ.

Æquum ferri cuique quod egit
Sententia prisca profatur.

γ. 503. Παῖδες γὰρ ἀνδρῶν, κ. τ. λ.

Nomen superstes mortuis sunt liberi,
Velutque suber, rete quo defenditur,
Submersa plane fila ne in fundum ruant.

γ. 700. — τί γὰρ εἶπε, κ. τ. λ.

— nam quid amicius
Quam junctus hospes hospiti certa fide?

γ. 751. — τὸ μὲν φρονῶν, κ. τ. λ.

— ætas prima, ceu brutum pecus,
Ut educetur mentis alienæ indiget:
Neque enim profatur positus in cunis puer,
Sive est sitis, famesve, sive aliud malum
Quo premitur. Alvus tenera naturæ modo
Contenta vates tacita.—

γ. 778. Μῆναι θεοῖσιν. κ. τ. λ.

Dii quod volunt curare, curabunt satis.

γ. 849. — ὅδιν ἀγγέλλαν σθίνας, κ. τ. λ.

— neque enim nuncii tantum valent
Quantum ipse si rem penitus ex gnaris scias.

γ. 902. Ἀπαντας ἐχθρῶς, κ. τ. λ.

Omnes tibi hostes judica præter Deos.

γ. 910. Ἡ μοῖρα, κ. τ. λ.

CL. O nate, fati crimen hoc totum fuit.
OR. Et hæc tibi mors igitur a fato venit.

γ. 958. Κρατυῖταί πως, κ. τ. λ.

Quædam vis inhibet Deum
Ne pravis et atrocibus
Factis auxilium ferat.
Digna est suppliciter coli
Majestas domina ætheris.

Diris.

γ. 104. Εὐδουσα γὰρ φρενί, κ. τ. λ.

Mens intus est oculata cum somno incubat.
At de die sua fata mortales latent.

γ. 215. Κίπρις δ' ἄτιμος, κ. τ. λ.

Hoc si probatur ipsa sine honore est Venus,
Quæ maximas amoris illecebras habet.
Plus namque thalami rite et uxori et viro
Servata vincla jurejurando valent.

γ. 297. ——— κλύει δὲ, κ. τ. λ.

——— procul exaudit: est etenim Deus.

γ. 486. Φόβον δικαστῆς, κ. τ. λ.

Sententiam de cæde jurati ut ferant
Statuetur a me lex itura ad posteros:
Testes et argumenta vos conquirite
Quæ facere possunt rebus ambiguis fidem.

γ. 586. Ὅ γὰρ δικάων, κ. τ. λ.

Si dicere accusator incipiat prior,
Intelligetur tota res ex ordine.

γ. 624. Ὅρκος γὰρ, κ. τ. λ.

Neque enim fides jurata plus pollet Jove.

γ. 661. Οὐκ ἔστι μήτηρ, κ. τ. λ.

Non mater illi quem suum gnatum vocat
Genitrix, sed altrix imbris est genitabilis.
Gignit rigator: illa velut hospes, Dei
Si cura faveat, hospitibus servat genus.
Dicti hujus argumenta non levia afferam.
Sine matre, prolis aliquis est ut sit pater:
Coram ecce testis nata supremi Jovis,
Non educata ventris obscuro in specu,
Sed tanta, nulli quanta progenies Deo est.

γ. 693. ——— ἐν δὲ τῷ σέβει, κ. τ. λ.

——— hic horror sacer

Cives tenebit, abstinens injurias
Nocta diuque: dum tamen caveant sibi
Ne prisca scita moribus foedent novis.
Miscere nam qui sordidum gaudet lutum
Simplicibus undis, invidet potum sibi.
Licentiam inter atque dominatus jugum
Medium tenere moneo populares meos:

Nec quod severum est omne ab urbe expellere.
Nam fas quis hominum servat amoto metu?

γ. 728. Οὐκ οὐκ δίκαιον, κ. τ. λ.

An non decet juvare venerantem tui,
Et maxime res si ejus auxilium expetit?

γ. 755. Ἀλλ' ὅγ', κ. τ. λ.

En iste pœnam cædis effugit reus:
Nam calculorum cernimus numeros pares

π. 987. — χρέματα δ' ἀντιδοῖν, κ. τ. λ.

Pariter cives gaudia norunt
Pariterque odium: namque id vere
Generi humano est insigne bonum.

Supplicibus.

γ. 86. Ἐγὼ δὲ καὶ πτολίμῳ, κ. τ. λ.

Etiam bello profugos servat
Aræ columnen tutela Deum.

γ. 90. Διὸς ἱμερος, κ. τ. λ.

Quid enim cupiat Jupiter, haud est
Novisse datum, licet in mediis
Illi lucent cuncta tenebris:
At res hominum nigri volvunt
Undique casus. Bene prona cadit
Res quæcunque est fabricata Jovis
Vertice summi: nam per cæcos
Meat anfractus tectasque Jovis
It cura vias cernique negat:
Ille ex celsa despicit arce
Mortale genus, quosque exitio
Damnat, certo vulnerat ictu.

γ. 198. Κρεῖσσον δὲ, κ. τ. λ.

Nam turre melius ara propugnaculum.

π. 206. Τὸ μὴ μάταιον, κ. τ. λ.

Vultum serenæ frontis obsideat pudor,
Speciesque tacitis casta luminibus fluat:
Nec multa temere loquere, nec te vocibus
Jacta superbis. Invidum hic habitat genus.
Semper memento cedere: id decet exulem.
Qui sunt minores magna non debent loqui.

γ. 234. Ὅρνιθος ὄρνις, κ. τ. λ.

Qui pia sit ales alitem quæ devorat?

Qui purus is qui ducere invitas parat
 Patre abnuente? tale qui facinus patrat
 Hunc usque ad orcum pœna persequitur comes.
 Namque alius illic Jupiter, fama ut refert,
 Judicia trepidis sera sortitur reis.

γ. 392. Ἀναξ Πηλασγῶν, κ. τ. λ.

O Rex Pelasgum, varia sunt hominum mala,
 Nec bis sub una fronte conspicitur labos.

γ. 344. Πᾶς οὖν πρὸς ὑμᾶς, κ. τ. λ.

REX. Quonam ergo vobis me pium præstem modo?

VIR. Si filiis nos tradere Ægypti neges.

REX. Durum est quod inquis: Mars enim novus imminet.

VIR. Justitia pro se stantum vindex Dea est.

REX. Si socius operis primitus vestri forem.

γ. 407. Ἀμφότεροι ὁμαίμην, κ. τ. λ.

Huc atque illuc oculos vertens
 Superum rector, hominum spectat
 Virumque genus: sanctaque sanctis
 Pravisque iterum prava rependit.

γ. 494. — κατ' ἀρχῆς γὰρ, κ. τ. λ.

— potentes criminari plebs amat.

γ. 498. Τοῖς ἥσσουσιν γὰρ, κ. τ. λ.

Plerumque miseros gaudet amplecti favor.

γ. 507. — φίλαξαι μὲν, κ. τ. λ.

— caveto ne in metum audendo incidas.

Occidi amicus sæpe ab ignaro solet.

γ. 740. — χρόνῳ τοι κεῖν, κ. τ. λ.

— quisquis homo temnit Deos,

Pœnas daturus præstituto est tempore.

γ. 757. Γυνὴ μνηστῆρ', κ. τ. λ.

Nil sola mulier: nil enim ad Martem valet.

γ. 767. Ἀλλ' ἔτι φήμη, κ. τ. λ.

At fama canibus posse plus memorat lupos:

Neque arundini spicifera concedit seges.

γ. 776. Ἐς νύκτ', κ. τ. λ.

Cum sol recedens tradidit nocti polum,
 Sapiens metuere tum gubernator solet.

γ. 831. τί δ' ἄνυ σέθεν, κ. τ. λ.

Quid mortalibus, O Deus,
Perfectum sine te datur?

γ. 979. — πᾶς τις ἰπτανῶ, κ. τ. λ.

Facile externos populi indigenæ
Maledicta petunt.

γ. 1003. Ὑμᾶς δ' ἰπτανῶ, κ. τ. λ.

Moneo, meum ne nomen aspergat probro
Conspicuus oris iste virginæ decor:
Difficilis hujus floris est custodia.

γ. 1010. Καὶ παρθένον, κ. τ. λ.

Eximia quoties forma venit in publicum,
Quicumque transit illecebrosæ faces
Jaculatur oculis victus a cupidine.

γ. 1019. Μόρον φύλαξαι, κ. τ. λ.

PA. Mandata patris ista fac serves tui,
Nec castitate vita sit potior tibi.

CH. Dent reliqua nobis fausta clementes Dei.
Nam quod pudoris attinet curam mei,
Nisi numina aliquid supera constituunt novi,
Nunquam priora deseram vestigia.

γ. 1055. Ὅ, τι μοι μέγιστόν ἐστιν, κ. τ. λ.

Aderit fato quodcunque manet,
Neque vitari poterit quicquam
Statuit quod mens immensa Jovis.

γ. 1065. τί δὲ μέλλω, κ. τ. λ.

SEM. Nam qui possem mentem magni
Spectare Jovis? fundo illa caret.

SEM. Malis igitur moderata sequi.

SEM. Quem me ergo mones servare modum?

SEM. Res haud nimium carare Deum.

*In Tragædiis quæ perierunt.**Danaïdibus.*

Ἐγὼ μὲν ἄνθρωπος, κ. τ. λ.

Penetrare terram purus ille æther cupit,
 Cupit vicissim terra conjugio frui:
 Ab amante coelo defluens terram simul
 Fœcundat imber, illa mortali parit
 Cereale generi germen, et pastus gregum:
 Maturitatem dat suam arboribus quoque
 Mador maritus: causa at his cunctis ego.

Heraclidis.

Οὐ γὰρ τι, κ. τ. λ.

Nam majus aliud patiar hoc nunquam malo.

Ixione.

Βίη πικρὰ, κ. τ. λ.

Vita notata labe mors illustrior.

Caribus.

— ἀλλ' ἄρτι φιλεῖ, κ. τ. λ.

— at sibi vindicat

Homicida Mavors robora ipsa exercitus.

Myrmidonibus.

Ὅς δ' ἐνὶ μέθῃ, κ. τ. λ.

Ut sermo perhibet fabulæ Libysticæ,
 Aquilam sagittæ vulneratam cuspide
 Dixisse, pennas conspicuum missilis,
 Aliena nobis non nocent; nostris aves
 En capimur alis.—

Ibid. Ἀντίλοχος, κ. τ. λ.

Antiloche, quid fles mortuum? vivens magis
 Lugendus ego sum.—

Niobe.

Μῆνις θεῶν γὰρ, κ. τ. λ.

Nescit Deum mors una muneribus capi:
 Non sanguis illi, non merum templo fluit,

Non dulce resonat carmen, aut aræ calent.
Hanc quippe solam Suada non novit Deam.

Ibid. Θυμὸς δὲ πᾶσι, κ. τ. λ.

In supera cœli rapta mens crebro mihi,
Delapsa humi procumbit atque ita me admonet:
Susplicere nimium quicquid est hominis cave.

Armorum iudicio.

Ἀπλᾷ γὰρ, κ. τ. λ.

Simplicia verba veritas simplex amat.

Ibid. Τὸ γὰρ κακόν, κ. τ. λ.

Vitam in miseriis agere quos luctus parit?

Pentheo.

Μηδ' αἵματος, κ. τ. λ.

Ne sanguinis profunde vel guttam solo.

Prometheo ignifero.

Σιγᾷ θ', κ. τ. λ.

In tempore ut tacere sic etiam loqui.

Prometheo soluto.

Φοινικόπιδος τ', κ. τ. λ.

Et Erythræi sacra rubentis
Stagna profundis,
Et ad Oceanum qui cunctiferos
Rigat Æthiopas lacus ære micans,
Immortales hic ubi vultus
Sol omnituens
Fessa et equorum dulce calenti
Perfundit membra liquore.

Ibid. Ἐπειτὰ δ' ἡξέη, κ. τ. λ.

Post hæc adibis gentium justissimam,
Et hospitali nobilem ante alios fide,
Gabios, quibus non vomer aut durus ligo
Proscindit arva, sponte sed tellus sua
E liberali proserit victum sinu.

Ibid. Ἰππων ὄντων τ', κ. τ. λ.

Partus equinos et boum atque asinum juga
Nostram dedi laboris ut ferrent vicem.

Sphinge.

Corona, sertum detur antiquum hospiti,
Referens Promethei vinculorum imaginem.

Jaculatricibus.

Νίαις γυναικίς, κ. τ. λ.

Non me puellæ lumina ardescentia
Fallant, solent quæ proderè expertam virum.
Animus mihi introspector est libidinum.

Philoctete.

Ὡς θέλεις, κ. τ. λ.

Ne ne tuum, oro, mors repellas supplicem :
Tu sola desperata medicaris mala :
A te receptos nullus attingit dolor.

Ibid. Τίς δ' ἄν γι, κ. τ. λ.

Quæ mulier, aut quæ te sibi vigor virum
Cupiat? maritus esse qui speras miser?

Ibid. Ἐθ' ἔτι, κ. τ. λ.

Ubi et manere ventus, et vetat avehi.

Ibid. Ὡς θέλεις παύειν.—

O mors opifera.—

Phineo.

Καὶ ψευδοδόντια, κ. τ. λ.

Protervientum dentium falsæ dapes
Prima perierunt oris inter gaudia.

Phrygibus.

Ἄλλος δ', κ. τ. λ.

Vir ille vere suavior moro fuit.

Incerta ex Stobæo.

Phys. cap. 7. Δεῖναι γὰρ τοι, κ. τ. λ.

Nam qui patravit aliquid, huic superest pati.

Ibid. Τό τοι κακόν, κ. τ. λ.

Quid adeo subita damna mortales premunt?

Ibid. *Καὶτ' ἀμπλάκημα, κ. τ. λ.*

Fas proterenti crimen impendet grave.

Ibid. *Ὅρῃς δίκην, κ. τ. λ.*

Justitia cerni se vetans, muta, ut vides,
Sedentem, euntem, dormientem haud deserit:
Obliqua sequitur proxime, interdum eminus:
Et improborum facinorum celat nihil.

Ibid. *Ὅ, τι δ' ἄν ποιῇς, κ. τ. λ.*

Quicquid agis, esse crede qui videant Deos.

Ibid. *ὦ Ζεῦ πάτερ, κ. τ. λ.*

O Jupiter supreme, tu cœlo imperas,
Tu cuncta facta cœlitum atque hominum notas
Tumida ac nefanda; sunt ferarum etiam tibi
Curæ facinora jusque.—

Cap. 10. *Τύχη μερόπων, κ. τ. λ.*

Cunctis principium rebus et exitus,
O Fortuna potens, quæ sapientiæ
Famam das hominum, Diva, laboribus;
Multo plura tibi prospera tristibus
Debentur. Sequitur gratia quo loci
Pennæ remigium te vehit aureæ.
Nil est prosperius, nilque secundius
Quam lances homini quod tribuant tues.
Tu spes sollicitis una laboribus:
Tu noctem subito lumine discutis:
Numen te melius noscere non datur.

Ethic. cap. 7. *Κοινὸν τύχη, κ. τ. λ.*

Communis est fortuna: mens proprium bonum.

Eclog. serm. 3. *Ἄ δι' παρὲν, κ. τ. λ.*

Adesto rebus, quodque oportet hoc age.

Serm. 4. *Ἡ βαρὺν φόβον, κ. τ. λ.*

Felix et excors impedimentum grave est.

Ibid. 5. *Κλέειν τὸν ἰσθλόν, κ. τ. λ.*

Virum bonorum est, obsequi rectoribus.

Ibid. 9. *Ἀπάτης δικάσις, κ. τ. λ.*

Bonos nec ipse Jupiter spernit dolos.

Ibid. 18. *Κάτοπτρον εἶδος, κ. τ. λ.*

Æs præbet ori specula, sed menti merum.

Serm. 20. Ὁργῆς μεταίαις, κ. τ. λ.

Inanis iræ causa sæpe oratio est.

Ibid. 27. Οὐκ ἀνδρὸς ἔχεις πίστις, κ. τ. λ.

— Vir sacramento fidem
Debet mereri, non sacramentum viro.

Ibid. 29. Φιλεῖ δὲ τῷ καμνῶντι, κ. τ. λ.

Habet laborans collaborantem Deum.

Ibid. Καλὸν δὲ καὶ γίγνεται, κ. τ. λ.

Præclara discere et senem non dedecet.

Ibid. 34. Πρὸ τῶν ταύτων, κ. τ. λ.

Os morvicandum potius, hæc quam proferat.

Ibid. 45. Κακοὶ γὰρ, κ. τ. λ.

Sunt onera non ferenda, felices mali.

Ibid. 98. Τὸ γὰρ βρόντος, κ. τ. λ.

Humana soboles in diem tantum sapit :
Nec est solidior umbra quam fumi levis.

Ibid. 108. Ἀνδρῶν πᾶσι ἰσὺς, κ. τ. λ.

Sapientium hoc est atque cordatum virum ;
Nunquam malis in rebus irasci Deis.

Ibid. 116. Γῆρας γὰρ ἔχεις, κ. τ. λ.

Senium juvena juris observantius.

Ibid. 122. Ζωὴς ποταμῶς, κ. τ. λ.

Laboriosa ætate mors felicior.
Non esse melius quippe quam nasci puto,
Si sæva sunt toleranda.—

Ex aliis.

Χάρις θεῶν τὸν θεόν, κ. τ. λ.

Sejunge ab omni sorde mortali Deum ;
Nec carne amictum, nec tui similem puta :
Ignotus ille est : nunc ut implacabilis
Apparet ignis ; nunc tenebris, nunc aquæ
Par ille cerni. Simulat interdum feram,
Tonitrua, vestes, fulmen, ignes, nubila.
Inservit illi pontus et saxa horrida,
Liquidique fontes, amnium et cursus vagi.
Illum ipsa tellus horret, et juga montium,

Lateque fusa stagna cærulei maris,
Si forte torvo Dominus ore aspexerit.

Τὸ σκαῖον ὄμμα, κ. τ. λ.

Tuens sinistro lumine ut thynni solent.

Αἱ δ' ἱστ' Ἀτλαντος, κ. τ. λ.

Septenæ Atlantis quæ vocantur filiæ,
Decus parentis maximum, summi tenent
Laqueata cœli tecta, nocturnas ubi
Formas columbæ possident non alites.

Ἐν αὐτῇ δ' ᾄσι, κ. τ. λ.

Felicitatem sobolis et longam meæ
Vitam canebat, absque morbi injuriis:
Et me undequaque prosequens faventibus
Votis Apollo pectus hilarabat meum.
At ego putabam vera consuetum loqui
Os esse Phœbo prædito augurum artibus.
At qui ista cecinit, qui meas inter dapes
Ipse ista dixit, ipse, proh Superi! meum
Natum peremit.—

Θεὸς μὲν αἰτίαν, κ. τ. λ.

— Homini crimen assignat Deus,
Ertere quoties funditus statuit domum.

Ἄλλ' ἔτι πολλὰ, κ. τ. λ.

Non tela siquis pectus intra acceperit,
Moriētur, ævi fata nisi dent terminum:
Nec si larem quis servet assiduus foco,
Effugiet horam Parca quam decreverit.

Ὡς ἡ θανάτου, κ. τ. λ.

Mortale nullo jure mortem odit genus,
Medicina cunctis una quæ restat malis.

Σὺ τοι με φουσῶς, κ. τ. λ.

Inflas, sed idem me videris urere.

Βριθύς, κ. τ. λ.

Impiger, armipotens, hostibus hostis erat.

Δίδουκα, κ. τ. λ.

Sibi non caventis metuo pyraustæ necem.

Γίνομαι μὲν αἰνῶν, κ. τ. λ.

Laudare possum (quippe res nota est mihi)
Terram Æthiopida, Nilus ubi septemfluis

Oblimat amnis exundantia,
 Cum rutila fulsit flamma siderei canis.
 Ægyptus autem montium stillans nives
 Liquore puro fruitur: et foeta undique
 Vitale germen Cereris ex sese jacet.

Τὴν δ' ἐπέτιον ἔπειτα, κ. τ. λ.

Hunc fecit upupam qui suorum facinorum
 Sit ipse testis, variegato corpore
 Insector ales rupium, ornatu ferox,
 Qui vere primo candidi imitatur suis
 Accipitris alas: nam duas imagines
 Monstrabit unus unica matre editus.
 Autumni initio quippe cum seges aruit,
 Pennis novatis hunc dabit nasci alterum.
 Odioque in ista infausta Pallenes loca,
 Habitare tesqua faciet et nemorum avia.

—— τῇ σπουδῇ, κ. τ. λ.

—— laborantes manet
 Soboles laboris gloria ex dono Deum.

Ἄλλ' ἔτι, κ. τ. λ.

Tutela linguæ clavis est etiam mihi.

Ζεὺς ἔτι αἰθέρι, κ. τ. λ.

Et terra et æther et poli arx est Jupiter,
 Et cuncta solus et aliquid sublimius.

—— μὴ παρεπιτελής, κ. τ. λ.

—— non adstet mihi

Nec sit propinquus quisquis huic tali viro
 Non est amicus, nec quod est rectum colit.

Ὁὐ γὰρ λέοντες, κ. τ. λ.

In urbe alendus parvus est nunquam leo.

Θάψου, κ. τ. λ.

Animæquus esto; summus haud durat labor.

Ὅπου γὰρ ἰσχυρὸς, κ. τ. λ.

Justitia quoties copulata est robori,
 Hac esse biga quid queat valentius?

IN VITAM ÆSCHYLI

VARR. LECTT.

1. 1. ΓΕΝΟΣ. Γένος Ask. D.
2. ΕΥΦΟΡΙΩΝΟΣ. Εὐφορίωνος Ask. D. Εὐφορίωνος Cant. 2.
3. ΤΗΝ ΦΥΣΙΝ ΕΧΩΝ. Τὸ γένος καταγών Ask. D. Cant. 2. Ald Rob.
4. ΑΥΤΟΥ. Ἐαυτῷ Ask. D. Cant. 2. Ald.
6. ΧΟΡΗΓΙΑΣ. Χωρηγίας Rob.
- ibid. ΤΗΝ ΣΚΕΥΗΝ. Τὴν κατασκευὴν Turn.
7. Ο ΠΡΩΤΟΣ. Ὁ πρῶτος Ask. D. Cant. 2. Ald.
8. ΔΗΡΟΝ. Κλῆρον Cant. 2. Ald. Rob.
10. ΣΥΝΕΧΡΟΝΙΣΕ. Συνεχρόνησε Cant. 2.
- ibid. ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΗΝ. Μετὰ τὴν τισσαρακοστὴν Ask. D.
An sic errori chronologico mederi voluit librarius? Κατὰ τι τὴν
τισσαρακοστὴν Rob. Κατὰ τὴν τισσαρακοστὴν πρώτην in quibusdam Codd.
reperiri testatur Steph.
11. ΦΑΣΙΝ ΑΥΤΟΝ. Αὐτοὶ φασί Ask. D. Cant. 2. Ald. Rob.
12. ΚΥΝΑΙΓΕΙΡΩ. Hic subdunt Ox. Ald. Rob. τῆς πρὸς τοὺς Δαρείους
στρωτηγῆς, Δάτιν καὶ Ἀρταφέρνην. Τύτους γὰρ Δαρείος μετὰ πενήκοντα μυριάδων
δὴ βαλάντης πίνομφι.
13. ΝΕΩΤΕΡΩ ΑΔΕΛΦΩΙ. Νεώτερον τῶν ἀδελφῶν Ask. D. Νεώτερον ἀδελ-
φῶν Turn.
14. ΠΕΖΟΜΑΧΙΑΣ. Ναυμαχίας Ask. D. Fons erroris in aperto
est. Hic addit Cant. 2. Εἰρξῆς γὰρ ὁ Δαρεῖς δέκα περιθόρον ἰπιαυτῶν,
πυτακασίας μυριάδας στρατὸν συναγαγὼν, διὰ γῆς καὶ θαλάττης κατὰ τῆς Ἑλλάδος
ἐγρέπυσιν. Οὐ τὸ μὲν ναυτικὸν καταναυμαχῆσαι Ἀθηναῖοι ἐν Σαλαμῖνι, Θημιστο-
κλῆς σφῶν στρατηγῶντος, τὸ δὲ πλεῖον ἐν Πλαταιαῖσι Λακεδαιμόνιοι μετὰ Πausani-
ας καταπολέμησαν· ὁ δὲ κατέλιπε Εἰρξῆς μετὰ Μακεδονίῳ στρατηγῷ αὐτῷ μετ' ὀλίγοις ἐς
Περσίδα φυγῶν, ἡμιδὴ τὴν ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχίαν εἶδε. Et sic Ox. Ald. Rob.
nisi quod rectius Πλαταιαῖσι, minus recte ὁ δὲ κατέλιπε.
15. ΚΑΤΑ ΔΕ ΤΗΝ ΣΥΝΘΕΣΙΝ ΤΗΣ ΠΟΙΗΣΕΩΣ ΖΗΑΟΙ ΤΟ ΑΔΡΟΝ
ΑΕΙ. Post αἰ, πλάσμα addit Ask. D. Κατὰ δὲ τὴν ποιήσιν ἀσκιῶτο ἀδρὸν
αἰ Cant. 2. et sic Ald. Rob. nisi quod rectius ἀσκιῶ τό.
16. ΕΤΙ ΔΕ ΚΑΙ ΑβΕΣΤ ἢ ΑΒ Ald. Rob.
17. ΟΓΚΟΝ ΤΗΣ ΦΡΑΣΕΙ. Ὁρῶν τῇ φράσει Ask. D. Prius rectum
est.

17. ΤΩΝ ΔΡΑΜΑΤΩΝ. Αὐτῶ τῶν δράματων Ald. Turn.

19. ΣΠΟΥΔΑΖΕΙ. Ζηλοῖ Ask. D. Turn.

ibid. ΤΟ ΒΑΡΟΣ. Μίγθος καὶ ὄγκος Cant. 2. Ald. Rob.

20. ΤΟΥΤΙ ΤΟ ΜΕΡΟΣ. Deest Cant. 2. Τῦτο τὸ μέρος Ald. Rob.

21. ΜΕΓΑΛΟΠΡΕΠΕΣ ΤΕ ΚΑΙ. Τὸ μεγαλοπρεπὲς καὶ Ask. D. Τὸ μεγαλοπρεπὲς τε καὶ Cant. 2. Ald. Mox ἀλλότριοι Ald.

22. ΗΓΟΥΜΕΝΟΣ. Subdit Cant. 2. Διὸ ταῦτα μὲν ἐν τοῖς δράμασι αὐτῷ πλείστα ἂν εὐρεθῆεν· γινῶμαι δὲ ἢ συμπάθειαι ἢ ἄλλο τι τῷ δυναμένῳ εἰς δάκρυα ἀγαγεῖν ἢ πάνυ. Deinde omissis usque ad l. 32, sequitur Ἀπὸρ δὲ πρὸς Ἴέρωνά κ. τ. λ.

23. ΩΣΤΕ ΔΙΑ. Διὰ ταῦτα μὲν ἐν τοῖς δράμασι αὐτῷ ὥς δὲ Ask. D.

26. ΤΟΙΣ ΕΚΤΟΡΟΣ ΛΥΤΡΟΙΣ. Τῆς Ἑκτορος λουτροῖς Ald. Λουτροῖς hem Rob.

27. ΟΜΟΙΟΣ. Ἐμοὶ ὥς Ald. Rob.

30. ἌΛΛΟ ΤΙ. Ἀλλότι Rob.

32. ΩΣ ΙΕΡΩΝΑ. Hic incipit vita in Cant. 1. sed pro ὥς legitur πρὸς, et sic Cant. 2. Ald. Rob. εἰς Turn.

33. ΩΣ. Deest Ask. D. Cant. 1. 2. Ald. Rob.

35. ΕἰΣ ΤΟΥΣ. Εἰτους Ald.

36. ΕΛΕΓΕΙΝΙ. Ἐλεγείῳ μίτρῳ Ask. D. Cant. 1. 2. Ald. Rob. Mox Σιμωνίδου Ask. D. et sic forte Cant. 1. Ald. Rob. et pro θάλλει, ἰθαίει Ask. D. Cant. 1. Ald. Rob.

38. ΩΣ ΕΦΑΜΕΝ. Ὡς ἴφημι Turn. Tum ab ἀλλότριοι desunt usque ad ἐξαμβλωθῆναι Cant. 2.

43. ΕΠΕΔΕΙΞΑΤΟ ΤΑΣ ΑΙΤΝΑΣ, ΟΙΩΝΙΖΟΜΕΝΟΣ ΒΙΟΝ. Ἐπιδείξατο τὰς Αἰτνάδας, οἰωνίζομενος ἰθύν βίον Ask. D. Ἐπιδείξατο πάνυ λαμπρῶς, οἰωνίζομενος ἰσταῦθα βίον Cant. 1. Ald. Rob. nisi quod hi pro ἰσταῦθα habeant ἰθύν.

44. ΤΟΙΣ ΣΥΝΟΙΚΟΥΣΙ. Τοῖς συνοικίζουσι Ask. D. Ald.

ibid. Τῷ ΤΥΡΑΝΝῷ. Τῷ τι τυράντῳ Ask. D. Cant. 1. Ald. Rob. et mox pro Ἴέρωνι Ἴέρων habet Ald.

45. ΩΝ ΕΤΩΝ. Ἐτελεύτα ἂν ἐτῶν Ask. D. omisso ἐτελεύτα in lin. seq.

46. ΑΕΤΟΣ ΧΕΛΩΝΗΝ. Ἀετὸς γὰρ χελώνη Ask. D. Cant. 1. Ald. Rob. Mox ἰσχυροὶ Ask. D. Cant. 1. 2. Ald. Rob.

49. ΧΡΗΣΜΟΣ ΔΕ. Χρησμός γὰρ Ask. D. Cant. 1. 2. Ald. Rob.

50. ΑΥΤῷ ΔΟΘΕΙΣ ΟΥΤΩΣ. Αὐτῷ περὶ τῆς τελευτῆς δοθεὶς οὕτως Ask. D. Αὐτῷ περὶ τῆς τελευτῆς οὕτως Cant. 1. 2. Ald. Rob.

51. ΑΠΟΘΑΝΟΝΤΑ ΔΕ. Ἀποθανοῦντος δὲ Ask. D. Ἀποθανόντος δὲ Cant. 1. Ald. Rob.

52. ΕΤΙΜΗΣΑΝ. Ἐτήμησαν Ald. Mox ἐπιγράφοντες Cant. 1.

53. ΕΥΦΡΟΙΩΝΟΣ. Εὐφροῖωνος iterum Cant. 2. Mox τὸ δὲ disjunctum Ald.

54. ΓΕΛΑΣ. Πίλας· facili errore Ask. D. Cant. 1. 2. Ald. Rob. quin et καταφθάμενον habet Rob. Mox εἴπη Cant. 2. Ald.

56. ΜΗΔΟΣ. Δῆμος transpositis μ et δ Ox. Ald.

57. ΕΝ ΤΡΑΓΩΔΙΑΙΣ. Ἐν deest Cant. 1. et ibi forte legebatur τραγωδίας. Deest etiam Cant. 2.

58. ΕΝΗΓΝΙΖΟΝ. 'Ενηγίζοντο Ask. D. 'Ενυγίζοντο Ald. Mox ὑπὸ κρίνωτο Cant. 2.

59. ΤΗΦΙΣΤΑΣΘΑΙ. Τηφίσσασθαι Ald.

60. ΧΡΥΕΟΝ. Χρὺν alii, quorum est Voss. teste Stanleio.

61. ΕΒΙΩΣΕ. Octo hæc verba, usque ad ἰποίησι desunt in Cant. 1. ubi post ἰποίησι adjicitur δὲ. Sic Cant. 2.

62. ΕΒΔΟΜΗΚΟΝΤΑ. 'Εξήκοντα Rob. Deest καὶ ante ἐπὶ Cant. 1.

63. ΤΑΣ ΠΑΣΑΣ. Deest τὰς Cant. 1. Mox τρισκαίδεκα Ald. Rob.

64. ΜΕΤΑ ΤΕΛΕΥΤΗΝ. Μετὰ τὴν τελευτὴν Ald. Rob. Turn. Mox deest ἡκας Cant. 1. Ald.

ibid. ΑΠΗΝΕΓΚΑΤΟ. Sequitur auctarium vitæ in edit. Rob. quod cum varietate Lectionis e Cod. Ox. et Marg. Stanl. uncinulis inclusa subjungam.

Πρῶτος Αἰσχύλος πάθῃσι γυναικίταις [al. γυνικάτατος Stanl.] τὴν τραγῳδίαν ἰπύξοι, [al. πύξοι Stanl.] τὴν δὲ [al. τὶ Stanl.] σκητὴν ἐκδύμῃσι καὶ τὴν ὄψιν τῶν θαυμάτων κατέψυξε [τῶν θαυμάτων κατέπληξε Ox.] τῇ λαμπρότητι, γραφαῖς καὶ μυθεαῖς, βωμῷ τε [βωμοῖς τε Ox.] καὶ τάφοις, σάλπινγιν, ἰδύλοις, ἱριπτοῖς, τοῖς [al. τοῖς τε Stanl.] ὑποκριταῖς χρεὶ σκεπτάσας, καὶ τῷ σώματι [al. [al. σώματι Stanl.] ἐξογκάσας, μίξοσι τε τοῖς καθύρτοις μετιμύρσας. 'Εχρήσατο δὲ καὶ ὑποκριτῇ, πρῶτον μὲν [al. πρῶτον μὲν Stanl.] Κιλάνδῳ [al. Κιλιάδῳ Stanl.] ἔπειτα δὲ τὸν αὐτὸν [al. ἔπειτα καὶ τὸν δεύτερον Stanl. καθ' ὃ δεύτερον αὐτῷ Ox.] προσέψε Μύνησκον [al. Μύνησκοι Stanl. rectius forte Μυνήσκοι] τὸν Χαλκιδέα. Τὸν τρίτον [al. τὸν δὲ τρίτον Stanl.] ὑποκριτὴν αὐτὸς ἐξιδύει, ὡς δὲ Δικαίαιρχος ὁ Μισσηνός, Σοφοκλῆς. Τὸ δὲ διπλὴν [ἀπλὴν Ox. recte] τῆς δραματοποιίας, εἰ μὲν τις πρὸς τοὺς μετ' αὐτὸν λογιζοιτο, φάυλον μὲν ἐκλαμβάνει [ἀπελαμβάνει Ox. rectius] καὶ ἀπραγμάτιστα· εἰ δὲ πρὸς τοὺς ἀνωτέρω θαυμάσας τῆς ἐπινοίας τὸν ποιητὴν καὶ τῆς εὐρείας. "Ὅς τε δοκίῃ θαυμαστὸν καὶ τελειότερον τραγῳδία ποιητὴν Σοφοκλῇ [al. ὅτῳ δὲ δοκίῃ τελειότερος τραγῳδίας ποιητῆς Σοφοκλῆς Stanl.] γιγνόναι, ὁρθῶς μὲν δοκίῃ. Λογίζεσθαι δ' ὅτι [al. ὅτι πολλῷ Stanl.] χαλεπώτερον ἐπὶ Θέσπιδι ἢ Φρυγίῳ τε καὶ Χοίρῳ εἰς τόσον δὲ μέγεθος [l. τόσονδε μέγεθος] τὴν τραγῳδίαν προσεαγαγῆναι ἢ ἐπὶ Αἰσχύλῳ εἰπότε [al. εἰπόντα Stanl.] εἰς τὴν Σοφοκλέως ἰδιὴν τελειότητα.

'Επίγραμμα γραφὴν εἰς τὸν Αἰσχύλου τάφον.

Αἰετὺ ἐξ οὐχῶν βεῖγμα τυπὲς ἴθαιον.

φασὶν δὲ ὑπὸ 'Ιέρωνος ἀξιωθέντος ἀναδιδάξαι [ἀναδιδάξαι ἀξιωθέντα Ox. recte] τοὺς Πέρσας ἐν Σικελίᾳ καὶ λίαν εὐδοκίμῃν [al. εὐδοκίμῃσαι Stanl.] ἐκ τῆς μουσικῆς ἱερίας. Ταύτη καὶ ἄριστα εἰς τραγῳδίαν Αἰσχύλος κρίνεται, ὅτι εἰσάγει πρὸς ὥπτα μεγάλα καὶ ἀξίόχρεα. Καί τινες ἔδωκε τῶν τραγῳδιῶν διὰ μόνων [al. ἐκ μόνων, al. ἐκ δαιμόνων] οἰκισμῶνται Διῶν, καθάπερ οἱ Προμηθεῖς. Τὰ γὰρ δράματα συμπληροῦσι οἱ περιούται [al. περιούτατοι Stanl.] τῶν Διῶν, καὶ ἔτι τὰ ἀπὸ τῆς σκητῆς καὶ τῆς ἐρχήσεως θύγα πάντα [al. πάντα Stanl.] τὰ πρὸς ὥπτα. Τῶν ποιημάτων ἃ μὲν εἰς διεξοδικὰ, καὶ ἐπηγηματικά, καὶ ἐπαγγελτικά, ἃ δὲ δραματικά καὶ μιμητικά, ἃ δὲ ἐξ αἰφῶν· ἃ δὲ μόνον δραματικά αὐτίκα ἐνεργεῖ καὶ λίγην ἅμα τὰ πρὸς ὥπτα καὶ αὐτὸ τὸ κῦδος ἔχει. Διὰ τὸτο αἱ τῶν δραμάτων ἐπιγραφαὶ προσεγράφονται τῷ ποιητῇ, Νίβη 'Ομήρῳ, Αἰσχύλῳ ἰπυλίοις [l. f. ἐν 'Ιπυλίοις cf. Aristot. Art. Poet. c. 32. Edit. Tyrwh.] μικταὶ γὰρ εἰσιν αἱ ποιήσεις αὐτῶν. Χερὸς δὲ τῶν τρα

γυδῶν συνίσταται ἐξ ἰδ' ἀνδρῶν, ὃ δὲ τῶν κωμικοποιῶν ἐκ κδ'. (His forte non adnumeravit Coryphæum S. B.) Σημειώτιον ὅτι δράματα ὁ ἰποῖησιν ὁ Αἰσχύλος. Ἡ τραγῳδία δὲ ἐξ ἀρχῆς ἐν Ἀθήναις εὐρέθη, καὶ ἐκείνῳ ἤθησεν, ἰδοὺ καὶ Αἰσχύλος Ἀθηναῖος ἦν καὶ τραγῳδὸς ἀριστος, τῇ τραγῳδίᾳ ὑπερέβαλλεν πάντας ποιητάς. Τέσσαρα δὲ εἰσι τὰ συνιστάμενα τὴν ποιήσιν· μέτρον ἡρωϊκόν, μῦθος ἀλληγορικὸς, ἱστορία παλαιά, καὶ ποῖα λίξις, ὧν χωρὶς ἰσοποιοὶ λέγονται (l. ἢ λέγονται S. B.) Ἀιθερώπους ὑποκριτὰς εἰσῆγον ὑποκρινομένους πρόσωπα τῷ τι Κράτους καὶ τῆς Βίαις, καὶ εἰσῆρχοντο εἰς τὸ μέσον καὶ ἐτραγῳδοῦν ἀποστηθίζοντες δράματα, οὓς καὶ τὸ κοινὸν ἔτρεφεν. Hactenus hæc, quæ non unam indicant manum, sed hinc, inde, videntur assuta. Restat solum ut vitam Æschyli e Suida, quæ brevitæte sua se commendat, adjungam.

Αἰσχύλος Ἀθηναῖος, τραγῳδός, υἱὸς μὲν Εὐφορίωνος, ἀδελφὸς δὲ Ἀμύνου, Εὐφορίωνος καὶ Κυπαριγίου, τῶν εἰς Μακεδῶνα ἀριστούσαντων ἅμα αὐτῷ· ἔσχε δὲ καὶ υἱὸς τραγικὸς δύο, Εὐφορίωνα καὶ Βίωνα. Ἠγωνίζετο δὲ αὐτὸς ἐν τῇ θ' Ὀλυμπιάδι (vide Stanleium in Notis) ἱτῶν ὦν κί. Οὗτος πρῶτος εὖρε προσωπίδα διὰ καὶ χρέμασι κεχρησμένα ἔχον τοὺς τραγικοὺς, καὶ ταῖς ἀρχαῖαις τοῖς καλουμένοις ἱμβάταις κεχρησθαι. Ἐγραψεν δὲ ἱλαγίᾳ, καὶ τραγῳδίας ἰνιπικῶτα. Νίκας δὲ εἶλεν καὶ οἱ δὲ τρισπαῖδικά φασιν. Φυγὼν δὲ ἐπὶ Σικελίᾳ διὰ τὸ πεισιῖν τὰ ἔκτρα ἐπιδικασμένου αὐτοῦ, χιλιῶνς ἐπιρρίψαισιν αὐτῷ ὑπὸ ἀετῷ φέροντος κατὰ τῆς κεφαλῆς, ἀπώλετο, ἱτῶν τὴ γινόμενος. Quæ hic explicacione vel correctione egent apud Stanleium tractantur in Notis ad Vitam Æschyli.

IN VITAM ÆSCHYLI

NOTÆ AUCTORE

S. B U - T L E R.

I. 1. ΑΙΣΧΥΛΟΣ Ο ΤΡΑΓΙΚΟΣ. Inter diversos Æschylos, Æschyli Regis Atheniensium, præter Marm. Arund. a Stanleio laudata, meminit Cedrenus Edit. Venet. p. 67. Tragici meminerunt Syncellus Chronolog. Edit. Ven. p. 247. et Chronic. Pascal. Edit. Ven. p. 136. Æschyli Tyndaritani meminit Cicero in Verrem IV. 12. Æschylo Alexandrino librum περί παροιμιῶν a Zenob. V. 85. citatum tribuit Meurs. in Fragm. Æschyli p. 32. Æschyli cujusdam ad quem unum librum scripsit Theophrastus meminit Diog. Laert. in Theophrasto V. 49. Inter Epistolas Themistoclis pseudepigraphas, prima de Ostracismo suo ad Æschylum inscripta est; tertia, in qua laudat Æschylum, ad fratrem ejus Aminiam.

I. 2. ΕΛΕΥΣΙΝΙΟΣ ΤΟΝ ΔΗΜΟΝ ΤΙΟΣ ΕΥΦΟΡΙΩΝΟΣ. E Decelia, non ex Eleusine oriundum, patre natum Sophilo, non Euphorione, docet Corsin, Fast. Attic. Olymp. LXXIII. Sed Euphorionem patrem ejus uno consensu tradunt veteres, et cum Sophili filius fuerit Sophocles hoc inter ἀμαρτήματα μυθωματὰ viro cl. imputandum est. Idem etiam Æschylum Decelensem, non Eleusinium fuisse colligit, quod Plutarchus Aminiam, Æschyli fratrem, bis Decelensem vocaverit, Themistocl. p. 119. et Aristid. p. 353. Sed minus hoc accurate scripsit Corsinus, secundo enim in loco nihil de tribu adjicit Plutarchus, nec si Decelensis fuerit Aminias necessario sequitur fratrem ejus Æschylum Decelensem quoque fuisse; et major videtur Aristophanis et Scholiastæ quam Plutarchi auctoritas, qui cum Biographo nostro consentiunt. Cf. Aristoph. Ran. X. 913. et ibi Schol. Pro Eleusinio nostrum agnoscit etiam Aristides in Eleusin. Tom. I. p. 259. Jebb-Canter. I. p. 454. ἀ δὲ νῦν ἄρα τι καὶ ἑμὴν ὁ δαίμων παρίδωκε, τίς θεῖος Ἀργεῖος, τίς Αἰγυπτίος ἢ Φρυγίος ἄδης συμμετρέσονται; Τίς Ἐλευσίνιος Αἰσχύλος, πρὸς χάριν ᾔσεται;

I. 3. ΝΕΟΣ ΔΕ ΗΡΕΑΤΟ. Annos natus 25, non 20 prout voluit Stanleius, cum Pratina decertavit; ut cuius calculos subducenti satis patebit. Locis de Æschyli vinolentia a Stanleio allatis jungi potest Plutarch. Sympos. I. 5. p. 622. D. Καὶ τοῦ Αἰσχύλου φασὶ τραγῳδίας πόσινα ποιεῖν καὶ διαδερμαίνεσθαι. Porro Sophoclis de nostri vinositate dictum conservavit Eustath. Odys. Θ'. p. 1598.

Αἰσχύλος δὲ ἐν τῇ μεθυσίᾳ γράφει ἱπαινετὰς τραγωδίας, ἤκουσι παρὰ Σοφοκλῆος τὸ, ὦ Αἰσχύλε εἰ καὶ τὰ δεινὰ ποιῇς, ὅμως ἔκ ιδῶς γὰρ ποιῇς.

1. 4. ΤΟΥΣ ΠΡΟ ΑΥΤΟΥ ΥΠΕΡΗΡΕ. A Phrynicho quædam mutatum fuisse queritur Euripides apud Aristoph. Ran. γ. 940.

Ὦς ἦν ἀλάζων καὶ φίναξ, οἷσις τε τὴν διατὰς

Ἐξηπάτα, μωρὸς λαβὼν παρὰ Φρυγίῃ τραφίτας.

Cæterum tragœdiam neque a Thespide neque a Phrynicho profectam, sed longe altius deducendam esse affirmat Socrates apud Platonem in Minoe p. 320. ult. Ἡ δὲ τραγωδία ἴσθι παλαιὸν ἰθαδε, ὥς ὡς οἴονται ἀπὸ Θέσπιδος ἀρξαμένη, ἢ ἀπὸ Φρυγίῃ· ἀλλ' εἰ θίλεις ἰποῖσαι, πανὶ παλαιὸν αὐτὸ εὐρέσις ἐν τῇ πόλει εὐρημα.

1. 6. ΤΗΝ ΣΚΕΥΗΝ ΤΩΝ ΥΠΟΚΡΙΤΩΝ. Ad sua ipse merita circa ornatum scenicum alludit apud Aristoph. Ran. γ. 1092.

Κ' ἄλλως εἰκὸς τὴν ἡμῶν τοῖς ῥήμασι μείζονι χρῆσθαι,

Καὶ γὰρ τοῖς ἱματίοις ἡμῶν χρῶνται ποτὶ σιμοπρασίῃς,

Ἄ γ' ἱμὲ χρῆται καταδείξαντος διελυμένῃ σέ. —

Minime prætermittendus est Athenæi locus, I. p. 21. E. καὶ Αἰσχύλος δὲ ὁ μόνος ἐξῆρε τὴν τῆς γαλῆς εὐτέρεσιαι καὶ συμπέτεται ὡς ἡλίσσαντες οἱ ἱεροφάνται καὶ δαδῶχοι ἀμφιπίπνυται, ἀλλὰ καὶ πολλὰ σχήματα ὀρχηστικά αὐτὸς ἐξεύρεσκον ἀνέδιδε τοῖς χρινοταῖς. Χαμπαίλων γὰρ πρῶτος αὐτῷ φασὶ σχηματίζειν τὰς χοροὺς ὀρχηγεδιδασκαλίας οὐ χρῆσάμενος, ἀλλὰ καὶ αὐτὸν τοῖς χοροῖς τὰ σχήματα ποιοῦντα τῶν ὀρχήσεων, καὶ ὅλως πάσαι τὴν τῆς τραγωδίας οἰκονομίαν εἰς ἑαυτὸν περιεῖραν. Ὑπεκρίετο γοῦν, μετὰ τοῦ ἐκότες τὰ δράματα. Ἀριστοφάνης γοῦν παρὰ δὲ τοῖς κωμικοῖς ἢ περὶ τῶν τραγικῶν ἀπόκειται σίγῃ· ποιεῖ αὐτὸν τὸν Αἰσχύλῳ λόγῳ; Τοῖσι χοροῖς αὐτὸς τὰ σχήματα ἰποῖται. Καὶ πάλιν, Τὴν Φρύγαν οἶδα διμερῆν ὅτι τῇ Περσῇ συλλυσόμενοι τοὶ παῖδα ἤλθοι τιθνηῖτα, πολλὰ τοιαυτὰ καὶ τοιαυτὰ καὶ διῆρε σχηματίζοντας. (leg. παῖδ' et τιθνηῖτα metri gratia.) Καὶ Τίλισις δὲ ἢ Τελίγῃς ὁ ὀρχηγεδιδασκαλίας πολλὰ ἐξεύρεται, σχήματα, ἅπερ καὶ χρῆσι τὰ λόγια δεικνύσας. Ἀριστοκλῆς γὰρ φασὶν ὅτι Τελίγῃς ὁ Αἰσχύλῳ ὀρχηστὴς οὕτως ἦν τεχνίτης, ὥς ἐν τῷ ὀρχεῖσθαι τὴν ἑπτὰ ἐπὶ Θήβας φανερὰ ποιῆσαι τὰ πρῶτα δι' ὀρχήσεως. Æschyli merita sic recenset Philostratus de Vita Apollonii VI. 11. Ἐντυχὴν τε αὐτοῖς ἱπαθὸν τι πρὸς τὴν ἑπαγγελίαν τῶν ἀνδρῶν, ὅποιοι λόγονται πρὸς τὴν Αἰσχύλῳ σοφίαν παθεῖν Ἀθηναῖαι. Πονητὰς μὲν γὰρ οὗτος τραγωδίας ἠγνότο, τὴν τέχνην δὲ ὅροι ἀποτάσσουσιν τε καὶ μήπω κωκοσμημένην, ἢ μὲν ξυγίσιλοι τοῦς χοροῦς, ἀποτάσαν ὄντας, ἢ τὰς ὑπεκρίτων ἀντιλέξειν εὐρείας, παραιτησάμενος τὸ τῶν μοιρῶν μῆκος· ἢ τὸ ὑπὸ σκηνῆς ἀποστήσκειν ἱπνύσας, ὥς μὴ ἐν φανερῷ σφάττοι. Σοφίας μὲν μὴδε ταῦτα ἀππλάγχθω. Δοκίμῳ δὲ καὶ ἰτέρῳ παρασχῶν ἵπνοια, ἥττο διζῶν τὴν σοίῃσι. Ὅδ' ἰθυμνηθεῖς μὲν ἑαυτοὶ, ὥς ἐπάξιον τῶν τραγωδῶν ποιεῖν φθίγγοντο, ἰθυμνηθεῖς δὲ καὶ τὴν τέχνην ὥς προσφυᾶ τῇ μεγάλῃ μᾶλλον, ἢ τῇ καταβιβλημένην τε καὶ ὑπὸ ποδῶν, σκυρφοῖας μὲν ὑψαλοῦ εἰκασμένης τοῖς τῶν ἡρώων ἰδίοις· ὀρεβανὸς δὲ τὴν ὑπεκρίτης ἀντιβῆσαι, ὥς ἴσα ἐκίτης βαίνοισιν, ἰσθῆμασι τε πρῶτος ἐκόςμηνον, ἢ πρὸς φοροὺς ἤρωσι τε καὶ ἡρώεσσιν ἡσθησθαι. Ὅθεν Ἀθηναῖοι πατέρα μὲν αὐτὸν τῆς τραγωδίας ἠγνότο, ἐκάλον δὲ καὶ τιθνηῖτα εἰς Διόνυσια. Τὰ γὰρ τῷ Αἰσχύλῳ ἡγησάμενοι, ἀντιδιδάσκοντο, καὶ

ἴσκα ἐν κενῇ. Et in Gorgia, Vit. Sophist. I. 9. Εἰ γὰρ τὸν Αἰσχύλον ἰδεῖν θελήμην, ὡς πολλὰ τῇ τραγῳδίᾳ ξυνεβόητο, ἰδοῦμί τι αὐτὸν κατασκευάσας, καὶ ἐκείνῳ ἐνθάδ᾽, καὶ ἄλλῃσι ἰδοῖν, ἀγγέλοις τε καὶ ἐξαγγέλοις, καὶ οἷς ἐπὶ σκήπῳ τι καὶ ὑπὸ σκήπῳ χρεὶ περὶ τῶν, τῶτο καὶ εἶναι ἐν τοῖς ὁμοεχέσις ὁ Γοργίας. Aristot. Poet. c. 10. Καὶ τὸ, τι τῶν ὑποκριτῶν πολλῶς ἐξ ἑνὸς εἰς δύο περὶ τοῦ Αἰσχύλου ἦραγε, καὶ τὰ τοῦ χοροῦ ἡλάττωσι, καὶ τὸν λόγον περὶ τῶν ὑποκριτῶν παρὰ τῶν. Ad quem locum vide Tyrwhitt. Themistius etiam, Orat. XXVI. D. Æschylum τριτὸν ὑποκρίτην καὶ ὑπερβύτην invenisse testatur. Nec prætermittendum est quod tradit Plutarch. Sympos. I. p. 715. Α. nonnullos Æschylo et Phrynico vitio vertisse quod Bacchi laudes a rebus festivis in tragœdias et seria detorsissent. Θεσίχῳ καὶ Αἰσχύλῳ τῇ τραγῳδίᾳ εἰς μῦθους καὶ πάθη παραγόντων, ἰδέσθαι, τί ταῦτα περὶ τὴν Διόνυσον; Locum Athenæi de Teleste supra allatum iisdem verbis habet Eustath. ad Odys. θ'. p. 1596. l. 24.

I. 17. ΟΓΚΟΝ ΤΗΙ ΦΡΑΖΕΙ ΠΕΡΙΘΕΙΝΑΙ. Hinc Æschylum ἐρεβριμῆται vocat Aristoph. Ran. γ. 826. eidem ῥήμαθ' ὑπερβύματα tribuit γ. 839. ac subdit,

Φρίξας δ' αὐτοπόμου λοφίᾳς
 Λασιάρχηνα χαίται,
 Διὸν ἐπισκύνει ξυιάγων
 Βρυχώμενος ἦτοι
 Ρήματα γομφοπαγῇ.

Et rursus γ. 860. sub Euripidis persona eundem vocat,

Ἀλθροποι ἀγροποῖν, αὐθάδομοι,
 Ἐχοντ' ἀχάλητοι, ἄκρατοι, ἀπύλατοι στόμα,
 Ἀπειράλητοι, κερμποφακελῆρῆμοι.

Apud Nub. γ. 1369. queritur Strepsiades de Phidippidis censura in Æschylum, quod illum dixisset,

- - - περὶ τοῖς ἐν ποιεταῖς,
 Τέρεν ποιεῖν, ἀξιοτάτοι, ἐνέμψακα, κρηνοποιόν.

Junge Suid. in Ἀξιοτάτοις. Etymolog. in Κάλυπτοις. Ὅθεν καὶ Ἀριστοφάνης τὸν σκληρότητα Αἰσχύλου ἐκδικηθῆναι ἔφη, Οἶμαι γὰρ αὐτὸν κάλλεσι ποιεῖν. Aristid. Orat. Platon. 2. Tom. II. p. 133. Jebb=Canter. p. 220. Ὅρῳ δ' τοι καὶ περὶ τὸν τραγῳδία, Αἰσχύλου μὲν αἰτίας ὁ σκῆπτρον ὡς εἰσαγόντος λαλῶν, εἴθ' τὸν ἔδωκεν Σοφοκλῆς, εἰδὼς ταῦτ' ἀκούσαντα, ὡς ἐπῆρει Ἀθηναίους λαλῶν, ὅτι οἶμαι τῆς σπουδῆς, ὡς εἶναι τι μάλα, ἀντίστοιχον, καὶ κρείττονα ἢ κατὰ τὰς πολλὰς τὰ ἦδη παρὶστοιχον. Εὐριπίδῃ δὲ λαλῶν αὐτὸς ἴθις κατατιθέμενα. Sophocles de nostro censuram conservavit Plutarch. de Profect. in Virtut. sentiend. p. 79. B. Ὡς περὶ γὰρ ὁ Σοφοκλῆς ἔλεγε, τὸν Αἰσχύλου διαπερικαλῶς ὄντος, εἶτα το σκῆπτρον καὶ κατὰ τοῖς τῆς αὐτοῦ κατασκευῆς, τρίτοι ἦσαν τὸ τῆς λέξεως μεταβάλλειν εἶδος, ὅτι ἐν ἡλικιώτατοι καὶ βέλτεστοι. Multum in montibus et fluviis describendis nostrum fuisse haud

injuria observavit Schol. Aristoph. Ran. §. 959. *Χαρακτηριστικὸν καὶ τὸτο, ὅτι πολὺς Αἰσχύλος ἐν τῷ ποταμῷ καὶ ὄρε λέγειν.* Et eodem respicere videtur ipse Aristophanes in Ranis §. 1088. ubi Euripides sic Æschylum interrogat,

—*Ἦν δ' ἐν σὺ λέγῃς Λυκαβητοῦς
Καὶ Παριασσὴν ἡμῖν μεγίστη, τοῦτ' ἐστὶ τὸ χρεστὰ διδάσκειν,
Ὅν χρεὶ φερέζην ἀνθρωπείως;

Sed hæc simul ad ejus grandiloquentiam spectant, quam toties ibi perstringit Euripides. Vide §. 860. sqq. §. 955. sqq. §. 971. sqq. Æschylum in stylo aspero et gravi præclarum laudat Dionys. Halic. de Struct. Verb. p. 22. et de Admir. Vi Dicendi in Demosthene, p. 187. Idem de Poetis Vett. II. 9. *Ὁ δὲ οὖν Αἰσχύλος πρῶτος καὶ τῆς μεγαλοπρεπειᾶς ἰχώμιτος, καὶ ἥδων καὶ παθῶν τὸ πρῶτον εἰδώς, καὶ τῇ τροπικῇ καὶ τῇ κυρίᾳ λήξει διαφερόντως πεπονημένος, πολλὰ καὶ αὐτὸς δημιουργὸς καὶ ποιητὴς ἰδίᾳ ὀνομάτων καὶ φρασμάτων. Εὐριπίδῃ δὲ καὶ Σοφοκλέει καὶ σοικιλωτέροις ταῖς τῶν προσώπων ἐπισυναγωγαῖς.*

I. 25. ΟΥΔΕΝ ΘΘΕΤΕΤΑΙ. Huc forte respexit Eustath. Odyss. §. p. 1940. l. ult. *Σημειῶσαι δ' ἐν τοῖς ῥηθῆσαι καὶ ὅτι τραγικῶς τὰ περιτὸν Ὀδυσσεὺς οὖν ἐσχημάτισται* Καὶ γάρτοι παρὰ Αἰσχύλῳ κἀθηται σὺ πρῶτοντα σιωπῶντα ἰφ' ἱκανῶν, κατὰ σχῆμα ἢ πόνθους ἢ θαυμασμοῦ ἢ τινος ἱεροῦ παύθους. Καὶ ἵσκει ἡ τραγικὴ ἐπιτεῖναι λαβοῦσα τὰ τοιαῦτα σοφίζεσθαι. Idem II. Ὡ. p. 1343. l. 62. *Ὅτι καὶ Αἰσχύλος μνησάμενος, τῆς τε Νιόβης καὶ ἄλλα προσώπων ὁμοίως ἐσχημάτισε.* Huc respicit Eurip. in Ranis §. 942.

*Πρώτιστα μὲν γὰρ δὴ γ' ἴσα τιν' ἐκάθισεν ἰγκαλῆφας,
'Αχιλλεὺς τιν' ἢ Νιόβην, τὸ πρῶτοντοι ἔχ' δικλῆς,
Πρόσχημα τῆς τραγικῆς, γέρζοντας ὑδὲ τυτὶ.*

I. 32. ΑΠΗΙΡΕ ΩΣ ΙΕΡΩΝΑ. Hinc vocibus Siculis, ut alibi monuimus, sæpius usus est. Cf. Phorcid. Fragm. I. Athenæus IX. p. 402. C. *Ὅτι δὲ Αἰσχύλος διατρέφας ἐν Σικελίᾳ πολλὰς κίχεται φωναῖς Σικελικαῖς ὑδὲ θαυμαστόν.*

I. 34. ΚΑΤΑΣΠΟΥΔΑΣΘΕΙΣ. An verior exilii causa in illo judicio querenda quod vix effugit Æschylus. Rem narrat Ælianus Varr. Hist. V. 19. *Αἰσχύλος ὁ τραγικὸς ἐκρίντο ἀσθεῖας ἐπὶ τινὶ δράματι. Ἐτοίμων οὖν ὄντων Ἀθηναίων βάλλει αὐτὸν λίθοις, Ἀμεινίας ὁ πῦρτος ἀδελφός, διακαλυφάμενος τὸ ἱμάτιον ἰδίᾳ τῆς πῆχυν ἔρημον τῆς χιρῆς. Ἐτυχὶ δὲ ἀριστεῖν ἐν Σαλαμῖνι ὁ Ἀμεινίας ἀποδεδιχθὲς τῆς χιρῆς, καὶ πρῶτος Ἀθηναίων τῶν ἀριστῶν ἔτυχεν. Ἐπὶ δὲ εἶδον οἱ δικασταὶ τὸ ἀνδρὸς τὸ πάθος, ἐπιμνησθῆσαι τῶν ἔργων αὐτοῦ καὶ ἀφῆκον τὸν Αἰσχύλον.* Alia, et fortasse verior absolutionis causa petenda est e fragmentis; Mysteria scil. in scena enuntiasse accusatus evasit, cum se non initiatum fuisse ostendisset. Vide ad ΠΕΡΕΙΑΣ Fragm. III. atque ibi Stanleium. Cf. etiam Aristot. Eth. Nicom. III. Æschylum certe impietatis insinuat Plato de Rep. II. p. 380. A. *Οὐδ' αὖ, ὡς Αἰσχύλος λέγει, ἐπὶ τῶν ἀκούων τοῦς νῖους ἐστὶ*

—Θιὸς μὲν αἰτίαι φέει βροτοῖς

Ὅταν κακῶσαι δῶμα παμπόδην θύλῃ.

ἀλλ' ἴαν τις ποιῇ ἐν οἷς ταῦτα τὰ ἱαμβεῖα ἵκει, τὰ τῆς Νιδέας πάβη, ἢ τὰ Πολυιδῶν, ἢ τὰ Τρωϊκά, ἢ τι ἄλλο τῶν τοιούτων, ἢ ἑ Διοῦ ἔργα ἱατίον αὐτὰ λήγειν, ἢ εἰ θιῶ, ἐξευρητίες αὐτοῖς σχίδον ὅτ' οὐν ἡμῖς λόγοι ζητῶμεν, καὶ λεκτίον ὡς ὁ μὲν θεὸς δικαία τε καὶ ἀγαθὰ ἐργάζετο, οἱ δὲ ὀνίστατο καλαζόμενοι· ὡς δὲ ἄθλιοι μὲν οἱ δικῇ δίδοντες, ἢ ὁ δῶν ταῦτα θεὸς ἐκ ἱατίον λήγειν τὸν ποιητὴν. Junge eundem ad fin. ejusdem libri p. 383. C. Sed cum non desunt qui Sophoclem atque ipsum Euripidem nostro præferant, uno tamen ore veteres illis tanquam triumviratum tragœdiæ detulerunt. Irascitur Tzetzes iis qui Æschylo præponunt Euripidem, ad Hesiod. Ἑρμ. β'. p. 104. col. 2. Ὡς οἱ πάλαι τῶν (rectius f. τὰ) Εὐριπίδου κάππαλα γράμματα τῶν σοφῶν συγγραμμάτων Αἰσχύλου προκρίναντες, τὸν μακρὸν αἰῶνα τοῖς (1. τῆς) σοφῶν ἀβελτερίας παραστήσαντες μάρτυρα. Ἐξιλέγχονται γὰρ τοῖς ἀμφοτέρων συγγραμμάσιν μέχρι καὶ νῦν. Εὐριπίδην γὰρ προκρινόντες Αἰσχύλῳ, ὡς κάππλοι, καὶ τέτοις συμποσιάζοντα, καὶ ἀγοραῖον, καὶ ἱερῶνα. Αἰσχύλος γὰρ ἀρχικὸς ἦν καὶ σοφός, καὶ βασιλείῃ γένε· ἔλκε σιερὰν (an quod Æschylus quidam rex fuerit Atheniensium) καὶ τοῖς ἀδελφοῖς γεγενηγῶσι τὸν Περσὴν συγκαταναμάχῃσιν, καὶ ἐν ἡπείρῃ ἰνίκῃ καὶ συμποσίῳν καὶ ἀγῶνι ἐκτὸς ἦν, καὶ ἀθῶπιςτος, καὶ τὸ εὐγενὲς ἐν πᾶσι τερῶν· ὅθεν τῆς εὐγενείας καὶ τῆς σοφίας παρ' ἐκείνων τοιαύτην ὑπέρχει τὴν δίκην. Ὡς καὶ περὶ Αἰσχύλου τῆς ἀληθείας ὁ τραγικὸς Φερεικὸς δικὰς ἐξέτισι, ζημιωθεὶς χιλίας δραχμὰς, ὅτι Μιλήτῳ παρὰ Περσῶν γεγράφῃσιν ἄλῳσιν καὶ τὸ θέλειον πρὸς ὀλοφύρεσις ἐκίχησιν. Ὁμοίως καὶ Πίνδαρος χιλίας δραχμὰς ἐξέτισι Θεβαίῳσι, ὅτι τὰς Ἀθήνας Ἑλλάδος γεγράφῃσιν ἔρισμα. Τοιαῦτα περὶ τε καὶ νῦν τῆς ἀθῶπυσίας καὶ ἀληθείας τὰ ἐπὶ χεῖρα. Cæterum ad hanc contumeliam Æschylo ab Atheniensibus illatam respexit forte Aristoph. Ran. γ. 819.

Σοφῶν γὰρ ἀνδρῶν ἀπορίαν εὐρισκίτην

Οὔτε γὰρ Ἀθηναίοισι συνίβαιν' Αἰσχύλος.

ΞΑ. Πολλοὺς ἴσως ἰόμιζε τοὺς τοιχαρέχους.

ΑΙΑΚ. Δῆρόν τε τᾶλλ' ἡγῆτο, τῷ γινῶσθαι σέρι

Φύσις ποιητῶν.

Junge γ. 1281. sqq.

1. 35. ΣΟΦΟΚΛΕΙ. Sophoclem Æschyli discipulum vocat Biographus ejus. Παρ' Αἰσχύλῳ δὲ τὴν τραγῳδίαν ἔμαθε, καὶ πολλὰ ἐκαινέργησεν ἐν τοῖς ἀγῶσι.

1. 46. ΑΕΤΟΣ ΧΕΛΩΝΗΝ. Rem narrat Ælianus Hist. Anim. VII. 16.

1. 52. ΕΤΙΜΗΣΑΝ ΜΕΓΑΛΩΣ. Æschyli pugillares a Dionysio Siciliæ tyranno emptas tradit Lucianus Advers. Indoct. c. 15. Æschyli tragœdias ab Harpalo ad Alexandrum missas fuisse docet Plutarch. in Alexandro p. 668.

1. 53. ΑΙΣΧΥΛΑΟΝ. Duo priores versus citantur etiam a Plutarcho de Exil. p. 604. E. duo posteriores apud Athen. p. 627. D.

1. 55. ΜΑΡΑΘΩΝΙΟΝ ΑΛΕΞΟΣ ΑΝ ΕΙΠΟΙ. Cum Athenæo apud Stanl. junge Pausan. in Atticis c. 14. Καὶ δὴ καὶ Αἰσχύλος ὡς οἱ τοῦ

βίη προδοκᾶτο ἡ τελευτὴ, τῶν μὲν ἄλλων ἐκπαύευσον οὐδέναι, δέξας ἑς τοσούτοις ἔκταν ἐπὶ ποίησιν, καὶ πρὸ Ἀρετιμῶσι καὶ ἐν Σαλαμῶνι κενεαρχήσας· ὃ δὲ τό τι ὄνομα προτιθεῖν καὶ τὴν πόλιν ἔγραψεν, καὶ ὡς τῆς ἀνδρείας μάρτυρας ἔχει τὸ Μαραθῶνιον ἄλως καὶ Μήδων τὰς ἐς αὐτὸ ἀποβάστας.

I. 58. ΕΝΗΓΙΣΘΝ ΤΕ ΚΑΙ ΤΑ ΔΡΑΜΑΤΑ ΥΠΕΚΡΙΝΟΝΤΟ. *Ran.* *myrteum tenentes Æschyli carmina recitare solitos esse colligimus ex Aristophane, Nub. γ. 1367.*

Ἐπειτα δ' ἱκίλευσ' αὐτὸν ἀλλὰ μύρρινον λαβόντα

Τῶν Αἰσχύλου λίξαι τί μοι.

Schol. Μύρρινος γὰρ κλάδος κατ'ίχοντις· ἴδου τὰ Αἰσχύλου, ὥσπερ τὰ Ὀμήρου μετὰ δάφνης.

I. 59. ΤΟΣΟΥΤΟΝ ΗΓΑΠΗΣΑΝ ΑΙΣΧΥΛΟΝ. *Æschyli imaginem, et tabulam virtutem ejus in pugna Marathonica exhibentem memorat Pausan. Attic. c. 21.* Τὸν δὲ εἰκόνα τῷ Αἰσχύλῳ παλλῶν τι ὕστερον τῆς τελευτῆς δοκῶ ποιεῖσθαι καὶ τῆς γραφῆς ἢ τὸ ἔργον ἔχει τὸ ἐν Μαραθῶνι. *Torvo* quidem vultu nostrum fuisse, ut bellatorem decet, ex *Aristophane et Schol.* ejus forte conjicere possumus. *Ran. γ. 816.*

Ἐβλίψεν οὖν ταυρῶν, ἠγασθῆς κάτν.

Schol. Ταυρῶν γὰρ τὸ σχῆματι ἐκγέγραμμος Αἰσχύλος. Et rursus *Ran. γ. 844.*

Διὸς ἐπιστάτης ξυπαγῶν

ibid. ΜΕΤΑ ΘΑΝΑΤΟΝ ΑΥΤΟΥ. Eodem respiciens *Aristoph. Ran. γ. 892.* Ὅτιν' ποίησις ἐνχ' συντεθῆκε μοι, inquit noster. Schol. Ἐπὶ τὰ Αἰσχύλου ἐψηφίσαντο διδάσκουσ' καμψῶδες δὲ τῷτο ἔφν' τῷ γὰρ διαταῶν καὶ μετὰ θάνατον ἄδονται τὰ ποιήματα.

I. 62. ΣΑΤΥΡΙΚΑ. *Æschylum in Satyris omnibus præstitisse docet Pausan. Corinth. c. 13.* Τότεν τῇ Ἀριστῶ σάτυροι καὶ Πρατίνῃ τῇ πατρὶ ἰσοποιουμένοι πλην τῇν Αἰσχύλου δοκιμώτατα.

Æschyli apothegma nobis conservavit Plutarch de Profect. in Virtut. p. 79. E. Αἰσχύλος μὲν γὰρ Ἰσθμοῖ διώμενος ἀγῶνα πυκτῶν, ἐπὶ πλεονέκτου ἐτίθει τὸ διάτρεν ἐξίκαργι, πύξας Ἴωνα τὸν Χίον, ἐξῆς ἔφν, οἷον ἢ ἀσπασίς ἐστιν, ὃ πεπληγὺς σιωπᾷ, οἱ δὲ διώμενοι βοῶσι. Idem habet etiam in libro de Audiendis Poet. p. 29. F.

IN EPIGRAMMA I.

γ. 2. ΠΥΡΓΩΣΑΣ. Alludit ad locum ex *Aristoph. Ran. γ. 1086.* a *Biographo* allatum.

IN EPIGRAMMA III.

γ. 2. ΤΟΥΣΔΕ ΤΕΛΕΙΟΤΕΡΟΥΣ. Τὸς ἀτελειότερους *Brunck.* quod mihi placet. Τούσδ' ἐν λυσιτέροις *Zenobettius* in *Notis ad Meleagri Idyllium, p. 17.*

γ. 3. ΑΙΣΧΥΛΟΣ ΕΥΥΚΩΣΕ ΝΟΗΣΙΜΑ * * ΕΤΑ ΧΑΡΑΣΑΣ. Αισχύλος
 ἐξύψωσεν, ὃ μὴ σμιλιυτὰ χαράξας Casaub. Plin. Exercit. p. 735. C. quod
 pulchre tuetur ex Aristoph. Ran. γ. 835. sqq. in quibus Euripidis
 σκινδαλμῶν παραζόσια, σμιλιύματά τ' ἔργων opponuntur ad Æschyli ῥήμαθ'
 ἱεταβάμοια, ἱφιλόφωι τι λόγων κορυθαίολα πύλα. Pro νόησιμα ipsum Stan-
 leium νόησιμα correxisse e versione ejus, quæ *Utile* interpretatur,
 collegit magnus Bentleius, de Origin. Tragœd. Phalaris Edit.
 Lennep. p. 126. Ipse autem in Anthologiæ Codici MSto cujus
 usum Edv. Bernardo debuit, scriptum repperit, Αισχύλος ἐξύψωσεν
 νοσησίματα χαράξας. Casauboni emendationem amplectitur Brunck.
 in Anthologia, eaque, pace viri præstantissimi, mihi Bentleiana
 melior videtur, quod suadet non solum Aristophanis locus, sed
 ipsa orationis structura; illud enim δι in versu seq. oppositionem
 aliquam indicat. Et sic Zenobett. in Meleagrum l. l. Liceat
 igitur integrum epigramma cum Brunckio sic legere,

Θίσκιδης ἔριμα τῷτο· τὰ δ' ἀργαῶτι ἀν' ὕλιν
 Παίγνια, καὶ κύμιν· τὰς ἀταλαιοτίους
 Αἰσχύλος ἐξύψωσεν, ὃ μὴ σμιλιυτὰ χαράξας
 Γράμματα, χιμάρην δ' οἷα καταρδόμενα.
 Καὶ τὰ κατὰ σκεπὴν μετακρίνου, ὃ στόμα πάντων
 Δίξιον ἀρχαῖον, ἔσθ' αἱ τις ἡμιλίαν.

ῥήματα ἀποσμιλεύειν e Themist. p. 18. citat Toup. ad Suid. Tom. III.
 p. 526.

IN CATALOGUM,

NOTÆ BUTLERI.

CUM reliquias Æschyli in Fragmentis recensuri sumus, vix opus est ut Catalogum hoc loco percurramus, tantum indicandæ sunt fabulæ ab auctore Catalogi prætermisæ.

ΛΙΑΣ ΔΟΚΡΟΣ. Apud Zenob.

ΑΚΤΑΙΩΝ. Citatur a Schol. Homeri Venet. p. 238.

ΑΛΚΜΗΝΗ. Apud Hesych.

ΒΑΣΣΑΡΙΔΕΣ. Eadem ac Βάσσαραι. Chorus scil. ex Βασσάραις, Bacchi Sacerdotibus, constabat.

ΓΛΑΥΚΟΣ ΠΟΝΤΙΟΣ. Strabo. Pausan. Arati Biographus. Schol. Theocr.

ΔΑΝΑΗ. Hesych. in καθαίρωμαι γῆρας ut vult Stanl. Sed Lexicographus habet Δανάη quod Δαναΐσιν propius accedit.

ΔΙΚΤΥΟΥΛΟΙ. Eadem, ni fallor, ac Δικτυργοί, quæ agnoscitur in Catalogo. Citatur autem ab Ælian. Hesych. Phot. in Lex.

ΔΙΟΝΥΣΟΥ ΤΡΟΦΟΙ. Eadem ac ΤΡΟΦΟΙ. Citatur a Schol. Eurip. in Arg. Medæ. Schol. Aristoph. in Equit. γ. 1318.

ΕΛΕΥΣΙΝΙΑΙ. Hesych. in Ἀοξήσω. Eadem est cum Ἐλευσινίοις in Catalogo.

ΙΛΙΟΙ. Nescio an sic inscripta fuerit Æschyli fabula. Vitæ auctarium apud Rob. Διὰ τὸ τοῦ αἰ τῶν δραμάτων ἐπιγραφῆαι προσγράφονται, τῷ ποιητῇ, Νίβη Ὀμήρου, Αἰσχύλου ἰνιλίοις, ubi nos ἐν Ἰλίοις tentavimus. Cui conjecturæ fidem adstruere videtur Aristoteles Art. Poet. c. 32. edit. Tyrwh. quanquam in loco forte corrupto. Σημίον δὲ ὅσοι εἰσὶν Ἰλίου ὄλην ἐποίησαν, καὶ μὴ κατὰ μέρος, ὥσπερ Εὐριπίδης Νίβη, καὶ μὴ ὥσπερ Αἰσχύλος ἢ ἐκτίπτουσιν, ἢ κακῶς ἀγωνίζονται. Ubi si corrupte Νίβη pro Ἐκίβη scriptum dixeris, satis colligi videtur Aristotelem aliquam Æschyli fabulam de Ilii excidio ante oculos habuisse. Et erant sane multæ ejus argumenti, quarum fragmenta ad nos pervenerunt; scil. Ψυχροστασία, Ἐκτορος λύτρα, κ. τ. λ. ut vix definire ausim utrum ἐν Ἰλίοις ad res apud Ilium gestas generatim, an ad singularem aliquam fabulam referri debeat.

ΝΗΡΕΥΣ. Eadem f. ac Νηρηίδες.

ΠΑΛΑΜΗΔΗΣ. Schol. Ven. ad Il. Δ'. p. 120.

ΣΙΣΥΦΟΣ ΠΕΤΡΟΚΤΑΙΣΤΗΣ. Hesych. in Θάψις.

ΦΙΝΕΥΣ. Athen. X. 5. p. 421. F.

ΦΟΙΝΙΣΣΑΙ. Pollux VII. 19.

ΩΡΕΙΘΙΑ. Longin. §. 3. Edit. Toup.

Tragicorum trium fabulæ in historicum ordinem redactæ.

SICUT in omni scriptione plurimum ad perspicuitatem facit ordinis observatio; sic etiam in poetis legendis non parum videtur referre, si quis historiarum vel fabularum quos ii tractant ordinem secundum temporum seriem consideret. Atque ut alia omittam poetarum genera, Tragici profecto tres præstantissimi, *Æschylus*, *Sophocles*, *Euripides*, quoniam varias habent suorum dramatum hypotheses, eæ si ordine suo collocatæ historiæ seriem in singulis tragædiis lectori patefacerent, id non minus utile quam jucundum fore semper existimavi. Quapropter ut studiosorum commodo cum aliis in rebus tum in hac etiam consulerem, feci diligenter, ut singularum argumenta tragædiarum brevi historico descripta ordine ante oculos proponerem; quo posset lector in Tragicorum lectione versans quæ essent singularum rerum antecedentia, conjuncta vel consequentia, parvo labore cognoscere, et perpetuam historiæ tragædiam vel tragædiæ potius historiam uno complecti intuitu. Nunc igitur ad rem veniamus. Antiquissima fere est *Promethei fabula*, qui *Ægyptius* fuit, *Atlantis astrologi frater*. Floruit autem *Josue tempore*, et *Cecropis*, primi Athenarum regis. De hoc *Æschylus* tres conscripsit tragædias, quarum quæ est ordine media ad nos duntaxat pervenit. In hac *Prometheus ad Caucasum alligatus*, *Ioni vagæ errores ipsius prædicit*: *Æschylus Prometheo Vincto*. Centum fere post annis *Danaides Virgines Ægypti filiis nubere nolentes*, *Argos confugiunt*, itaque ab illis liberantur: *Æsch. Supplicibus*. Rursus centum post annis *Ion*, *Apollinis ex Creusa F. Xutho primum*, deinde etiam *Creusæ ejus uxori*, cum liberis carerent, oraculo attribuitur: *Eurip. Ione*. Non longo post tempore. *Pentheo a Bacchis discerpto*, *Cadmus abigitur*, in anguem commutandus: *Eurip. Bacchis*. Tunc etiam *Medea*, interempta pellice, *Ægei*, regi Athenarum nono, nupsit: *Eurip. Medea*. Sub ejus filio *Theseo*, *Hippolytus a Phædra mortua accusatus perit*: *Euripides Hippolyto*. Cum *Theseo* floruit etiam *Hercules*, de quo hæc traduntur. *Alcestin primum*, *Admeti uxorem*, resuscitat: *Eurip. Alcestide*. Deinde occisis per furorem liberis, *Athenas a Theseo deducitur*: idem *Hercule furente*. Denique induta *Nessi*, ut ita dicam, tunica, moritur. *Sophocles Trachiniis*. Sed ut ad *Theseum* revertamur, sub eo quoque bellum *Thebanum commissum est*. Atque *Œdipus quidem*, agnitis facinoribus suis ipse se excæcaverat: *Sophocles Œdipo Rege*. Tum fratres duo, *Polynices* et *Eteocles*, mutuis pereunt cædibus: *Æsch. Septem ad Thebas*. Sub hoc tempus *Œdipus Athenas*

profectus, audita filiorum contentione, moritur: Sophocles *Œdipo Coloneo*. At apud Euripidem occisis demum fratribus Œdipus ex urbe ejicitur: Eurip. *Phenissis*. Mox Antigone, sepulto contra edictum fratre Polynice, viva defoditur, mortuis insuper Hæmone et Eurydice: Sophocles *Antigone*. Tum etiam Argivæ matronæ Athenas profectæ a Theseo impetrant, ut Creontem cogat Argivis sepulturam permittere: Eurip. *Supplicibus*. Paulo bellum Trojanum exarsit, solutis a Græcia navibus mille ducentis. Ac primum quidem Iphigenia in itinere a Græcis mactanda evanescit: Eurip. *Iphigenia Aulica*. Decimo deinde oppugnationis anno Rhesus occiditur, abductis equis: Eurip. *Rheso*. Mortuo post Achille, Ajax de armis iratus manus infert sibi: Sophocles *Ajace*. Tum Philoctetes e Lemno ad Trojam abducitur: Idem *Philoctete*. Post captam Trojam, occiso Astyanacte, et captivis mulieribus distributis, solvunt Græci: Eurip. *Troadibus*. Mox etiam Hecuba post immolatam Polyxenam, Polymnestorem egregie ulciscitur: Eurip. *Hecuba*. Ulysses in itinere Polyphemum excæcato solvit una cum Sileno: Eurip. *Cyclope*. (Sub hoc fere tempus Heraclidæ, juvantibus Atheniensibus, Eurystheum in prælio capiunt et occidunt: idem *Heraclidis*.) Agamemnon autem domum reversus ab uxore jugulatur: Æschyl. *Agamemnone*. Orestes vicissim matrem et vitricum occidit: Æsch. *Choëphoris*, Sophocles *Electra*. Idem occisis iisdem Athenas proficiscitur: Eurip. *Electra*. At in *Oreste* ejusdem ab Argivis idem condemnatus Athenas petit. Nihil enim prohibet quo minus, ut apud alios poetas alia reperitur ejusdem fabulæ œconomia, ita in aliis fabulis alia apud eosdem cernatur. Athenis denique reus absolvitur Orestes: Æsch. *Eumenidibus*. Andromacham deinde liberante Peleo, Orestes, occiso Pyrrho, Hermionam ducit: Eurip. *Andromacha*. Mox etiam Iphigeniam sororem in patriam reducit: Eurip. *Iphigenia Taurica*. Helenam quoque Menelaus ex Ægypto recuperat: idem *Helena*. Sexcentis fere post annis Xerxes e Græcia rediit, amissa victoria: Æschyl. *Persis*. Atque ita ab Æschylo primum exorsi, in eodem postremo desinimus.

EX EJUSDEM POEMAT. LIB. IV.

ÆSCHYLI Tragœdiarum septem argumenta.
 Præcinit Ionis vaga fixus castra Prometheus.
 Œdipodæ fratres alterno vulnere sidunt.
 Victus rura fugit tumidus rex Dorica Xerxes.
 Uxoris perit Atrides technis Agamemnon.
 Ægisthum matremque simul necat unus Orestes.
 Insontem lætus iudex absolvit Orestem.
 Belides Argivam implorant cum numine dextram.

IN ÆSCHYLI FRAGMENTA

NOTÆ BUTLERI.

ΑΘΑΜΑΣ.

I.

γ. 2. ΤΗΝ ΠΑΡΑ ΠΥΡΟΣ ΣΤΑΣΙΝ. Veram lectionem τὴν ἐπὶ τοῦ στάσι conservavit Eustath. ad Iliad i'. p. 740. l. 10. ubi tamen levi errore in versu præcedente scribitur ἰδίῳ.

III.

ΑΠΑΡΤΙΑ. Hesych. 'Απαρτιά· ἀπερτισμένη· ἀκριβῶς· Αἰσχύλος 'Αθάμαντι. Locum corruptum esse censent viri docti, et legendum ἀπαρτί. Sed quidni ἀπαρτίως.

IV.

Fragmentis Stanleianis adde Hesych. Βραχέως λαλῶν· ἐν 'Αθάμαντι. ἀμαλῶς ἢ ἐγκύμοτος. Nomen auctoris omisit Hesych. et cum Sophocles quoque Athamanta docuerit incertum est an hoc fragmentum Æschylo sit tribuendum. Phrasis tamen est Æschylea.

Athamanta scripserunt Ennius et Attius. Sed utrum Sophoclem an Æschylum transtulerint haud facile dixeris. Attium tamen Æschylum secutum fuisse credibile est.

ΑΙΑΣ ΔΟΚΡΟΣ.

ΚΕΚΙΘΑΡΙΚΕΝ. Sic *canere* apud Latinos pro *vaticinari*, quod notissimum. Alteram quoque fabulam, AJACEM, scripsisse Æschylum, Telamonium scil. e Schol. ad Sophoclis Ajacem γ. 830. (815. Brunck.) colligit Gataker. Advers. Miscell. p. 529. sed vide quæ ad ΘΡΗΣΣΑΣ Fragm. IV.

ΑΙΤΝΑ.

I.

γ. 1. ΟΝΟΜΑ ΤΙΘΕΝΤΑΙ. Τῷονμα τίθεται Pauw. ne hiet metrum; sed optime restituit Gronov. e Cod. Macrobiani Thuanzo, ὀνομα τίθεται, quod nec latuit Heath. De titulo hujus tragædiæ vide quæ ad Hesych. in 'Αναξίαν et Κρήντορας.

3. Η ΚΑΙ. Interrogationem ad finem hujus versus delet Pauw. qui reliqua non *εἰχομυθόμενα* sed ab una persona pronuntiari affirmat. Itaque ἡ καὶ vertit, *certe et*, quod minus concinnum. Tres ultimos versus eidem personæ assignat etiam Heath. unde hic legit, ἡ καὶ *quæ etiam appellatio Palicorum optime manet.*

ΑΙΤΝΑΙΟΙ.

I.

ΑΙΜΟΙ. Præter Hesych. hunc locum laudat etiam Eustath. Odyss. Σ'. p. 1852. l. 27. αἶμους τὰς δρόμους Λισχύλος λέγει. Ubi recte *δρομῶς* reponunt Hesychii emendatores. Sed adhuc pejus, τὰς δρόμους habet Suid. in αἶμους. De urbe Ætna ab Hierone condita adi Pind. Pyth. I. et ibi Schol.

ΑΚΤΑΙΩΝ.

Hanc Nostro tragœdiam attribuire ausim partim fide Pollucis qui V. 5. nomina canum Actæonis recenset, partim Schol. Venet. ad Homer. Il. I'. 589. p. 238. Ὁ δὲ Λισχύλος ἐπὶ τῷ διαφθεῖρει ψιλῶς τίταχι (verbum ἀμαθύνειν) περὶ τοῦ Ἀκταίωνος λέγει.

Κύνες δ' ἡμάθυνον ἄνδρα δεσπότην.

I. Κύνες μὲν vel Κύνες γὰρ.

II.

Huc referri debet ex INCERTIS Fragm. XCVII. e Polluce V. 5. petitum.

ΑΛΚΜΗΝΗ.

Pauwius quærit cur Stanleius de titulo dubitaverit, affirmatque vel hujus tituli fabulam existere potuisse, vel eo insigniori forte tragœdiam ἩΡΑΚΛΕΙΔΑΙ. Cum tamen non recenseatur hæc fabula in Catalogo, nec alibi citetur nisi in loco plane corrupto, saltem speciosa, si non et vera est Stanleii conjectura, qui hanc fabulam Æschylo adjudicat. Vide tamen quæ annotantur ad Hesych. in Ἀποσάς, quæ quidem haud tanti sunt ut omnem mihi scrupulum adimant. Poterat etiam si non Ἀλκμάν, Ἀμυμώνη ab Hesychio scriptum fuisse, sed propius adductum literarum accedit emendatio Stanl.

ΑΜΥΜΩΝΗ.

ΤΙΤ. Hunc titulum frustra delere voluit Th. Reinesius Var. Lect. III. 3. p. 382. ut pro eo reponatur Ἀγαμέμνων, nam ex aliis etiam scriptoribus præter Athenæum satis confirmatur.

I.

ΓΑΜΕΙΝ ΔΕ ΜΗ. Γαμῖν δὲ μοι Valken. ad Ammon. in γῆμαι, probante Heath. De distinctione inter γαμῖν et γαμῖσθαι si plura vis post Stanleium, adi sis Valcken. in Ammon. I. 14.

III.

ΘΡΩΣΚΩΝ. Θωρῖζω esse *seminare*, vel *generare*, quod Æschylus in Amymona dixit θρώσκω, notat Q. Sept. Christianus in Aristoph. Pac. γ. i.

ΑΡΓΕΙΟΙ.

I.

ΚΑΙ ΠΟΔΑΚΑΝ ΚΥΔΗΤΑΝ, κ. τ. λ. Καὶ πόδα, καγκάλητα, καὶ χλῆδον βάλων Pauw. qui πόδα *pultem* interpretatur a πόλτοι, i. e. πόλτος, καγκάλητα *arefacta*, a καγκαλίω arefacio, quod a κάγκαλος arefactus; monetque Valesium ad Harpocrat. in χλῆδος, versus retulisse quos ex Æschylo adducit Athenæus I. unde firmari suam conjecturam putat. Heathio vero longe probabilior, quamvis incerta, videtur emendatio ipsius Valesii ad Harpocrat. p. 346. reponentis,

Καὶ πόδα ἀγκυλῶτα, καὶ χλῆδον βάλων.

Pauwium autem voces Græcis ignotas intulisse affirmat. Rectius Jos. Scaliger ad Harpocrat. •

Καὶ πόδα ἀγκυλῶτα, καὶ χλῆδον βάλων.

quem locum Virgiliano illi affinem esse existimat Æn. I. 154.

Jamque faces et saxa volant, furor arma ministrat.

cum πόλτοι sit quodvis missile, ἀγκυλῶτον vero quod aliis ἀγκυλῶτον, *amentatum*. Porro utrum χλῆδον an χλῖδον scribatur in dubio est. Hoc habent Harpocratonis editio Vales. et Suidas; illud edit Mausaac. Etymolog. et Hesych. Videt etiam Schott. Obs. Poet. II. 49. Quid sit χλῆδος docet Harpocrat. in Voce, πᾶν πλῆθος, scil., οἶον σαρξίς τις, μάλιστα δὲ τῶν ἀποκαθαρευμάτων τε καὶ ἀπυλημάτων, καὶ ἡ τῶν σωματῶν πρὸς χυμοῖς, καὶ πολλὰ μᾶλλον τῶν χυμῶν, ὃ καὶ χρίσδος καλεῖται.

II.

ΚΑΠΑΝΕΥΣ κ. τ. κ. Hæc certe corrupta sunt, sed in pejus etiam corrumpit Pauw. dum sic emendat,

Καπανύς μὲ καταλέγεται λοιποῖς,
'Αρίστουτος ἄρεξ' ὃν ἱπλυσίω
'Απίλιτι—

Quæ sic explicare conatur. "Capaneus Argivus: inde Καπανύς μὲ, Argivus loquens: καταλέγεται λοιποῖς, *cum reliquis memoratur*: ἄρεξ ἱπλυσίω aptum: et aptum quoque ἄρεξ ἀρίστουτος, quia Capaneus,

non terra, fuit fulmine percussus: ea tamen sic dicta ἄνεμα ἐκλοσίη. Ἐκλόσιος de homine etiam usurpatum. Hesych. Ἐκλόσιος, ἐμβρότης, κεραιόβλητος. Etymologus autem Æschyli verba videtur adducere ad illustrandum præcedens ἐκίηται. Quare ἐκλοσίη sic etiam intelligi posset: quin et perbene scriptum ἐκλόσιον pro ἐκλοσίη. Versus sunt Anapæstici, quorum norma suspiciunculas meas commendat: Ἀπίλιτι est Proceleusmaticus; alias ἀπύλλωτιν scribendum esset." Hæc ille, quæ merito improbavit Heath. Nec video in loco tam plane deplorato quid remedii afferri possit.

III.

ΑΠΟΣΚΗΜΜΑ. Ἀτίρισμα, quod pro ἀτίρισμα emendavit Palmer. ad Hesych. frustra reprehendit Pauw. cum ὀκίπτω sit *irruere*, ἀτίριζιν *contendere*. Corrige sodes L. B. errorem typographicum et pro ἀπόσκημα repone ἀπόσκημμα in textu.

ΒΑΣΣΑΡΑΙ, ΒΑΣΣΑΡΙΔΕΣ.

Eadem fabula procul dubio. Argumentum ex Eratosthenis Catasterismis c. 24. petendum esse monet Pauw. Ὅς (Orpheus) τὸν μὲν Διόνυσον ἐκ ἰτίμα, τὸν δὲ Ἥλιον μέγιστον τῶν θεῶν ἐκόμενον εἶπαι, ὃν καὶ Ἀπύλλωτιν προσηγόρουσιν· ἐπιγυρόμενός τε τῆς νυκτὸς κατὰ τὴν ἰωβιτὴν ἐπὶ τὸ ὄρος τὸ καλέμενον Πάργαιοι, προίμινι τὰς ἀιατάλας, ἵνα ἴδῃ τὸν Ἥλιον πρῶτον. Ὅθεν ὁ Διόνυσος ἐγρηγορῆς αὐτῷ ἐπιμψι τὰς Βασσαρίδας, ἃς φασὶν Αἰσχύλος ὁ ποιητὴς, αἵτινες αὐτὸν δισπασαι, καὶ τὰ μέλη διέρρηψαι, χωρὶς ἵκαστον· αἱ δὲ Μῦσαι συναγαγῶσαι ἔβαλαν ἐπὶ τοῖς καλουμένοις Λιβύθροις. Obiter moneo has fabulas, Βασσαρίδας, Ελευσινίας, Θιωρὺς etc. quæ pluralem habent titulum a Choro plerumque nominatas esse.

ΓΚΑΥΚΟΣ ΠΟΝΤΙΟΣ.

An diversæ fuerint fabulæ, et diversi tituli, ΓΑΥΚΟΣ ΠΟΝΤΙΟΣ et ΓΑΥΚΟΣ ΠΟΤΝΙΕΥΣ dubitat Pauw. cum facillime errare potuissent librarii ob similitudinem literarum. De hoc tamen dramate nihil esse quod dubites e Pausania monet, Casaubonum autem errare affirmat, qui in Notis ad Athen. III. 10. Γλαῦκος Ποντίος Æschyli nunquam, Ποτνία plus semel apud veteres auctores laudari dixerat. Quod monuit etiam Janus Rutgersius V. L. II. 6. Utramque fabulam Æschylum dedisse extra omnem controversiam est. Glaucum Pontium, quem teste Plutarcho tetrametris lusit M. T. Cicero adolescens, ex hac nostri tragicædia conversam esse censet A. Schott. Obs. Poet. II. 47.

I.

ΜΥΕΣ Κ' ΟΥΤΡΕΑ. Μύς τι ἄστρην Botheus, unde metrum resarcitur.

II.

ΚΑΜΠΗΝ. Sic recte edidit Stanl. sed in notis *καμπήν*, quod habet edit Strab. etsi in margine *καμπήν* e Codd. Et sic Janus Rutgers. V. L. II. 6. Prius confirmari e MSS. Casauboni, et substantivum esse ad quod *Εἰβοῖα* referatur, non prætervidit Pauw. Cf. mox Fragm. IV.

IV.

Quartum fragmentum addi jubet Heath. ex Arati vita,

Κάπειτ' Ἀθήνας Δαΐδας παρ' ἐκ Περσῶν

Ubi legendum censet *Δαΐδας* ex Strabon. X. p. 687. et Steph. Byz. in *Δία*, et pro *παρ' ἐκ Περσῶν*, *παρκεῖσθαι*, *insuper vastaturus*. An voluit vir cl. senarium efficere? Melius reposuisset *παρκεῖσθαι*, *pratergrediens*, ut Scaliger in Euseb. Chronic. p. 29. Valcken. in Diatr. Eurip. p. 143. C. hoc fragmentum cum secundo conjungit, et sic legit,

Κάπειτ' Ἀθήνας Δαΐδας παρκεῖσθαι
Εἰβοῖα καμπήν, ἀμφὶ Κνωῖν Διός
Ἀκτῶν, κατ' αὐτὸν τύμβῳ ἀλθίῳ Λίχμα.

Παρκεῖσθαι, cum furtim Athenas Diadas se subduxisset. Urbem enim *Διός*, *περὶ τὸ Κνωῖν* fuisse ostendit vir illustris ex Strabone et Stephano l. c. a qua prope abfuerint *Δαΐδες Ἀθήναι καλαίρειαι*.

V.

Nomina nympharum ex Æschyli Glaucō Marino Virgilium forte sumsisse censet Heyne ad Virg. Æn. V. 825. sed neque conjecturam suam argumentis confirmavit, nec ipsa nomina tragicum colorem præ se ferunt. Nihil est quod paulo supra Glauci Chorini nominaverit.

VI.

Σειλήνους καὶ Πᾶνας.

Hæc ad Glaucum Marinum pertinuisse credo, cum Satyro potius convenient quam tragediæ. Schol. Theocr. Idyll. IV. 62. *τὸς Σατίρους οἱ πλείους φασίν, ὡς καὶ τοὺς Σειλήνους καὶ Πᾶνας, ὡς Δισχύλος μὲν ἐν Γλαύκῳ, Σοφοκλῆς δὲ ἐν Ἀνδρομέδῃ*. Ex posteriore clausula videtur Æschylus vocem *Σειλήνους* tantummodo adhibuisse, Πᾶνας autem ad Sophoclis Andromedam pertinere.

VII.

Δαῦλος δ' ὑπήνη καὶ γενειάδος πυθμήν.

Etymolog. in *Δαυλίῳ*. Ad Glaucum Marinum pertinere docet Pausan. in Phocic. c. 4. *τοῖς δὲ ἴστιν εἰρημίον ὡς τὸ χύρτον ἴθα ἢ πάλος*

ἡλίοθεν, περιέχεται συνεχῇ διῆρα, καλῶσθαι δὲ τὰ δασία ὑπὸ τῶν πάλαι δαῦλων· ἐπὶ τούτῳ δὲ καὶ Αἰσχύλου τῷ Γλαύκῳ τῷ Ἀθηναίῳ γένεια [l. γυνιάδα] ὑπῆντο ὑπομακίνας δαῦλον. Et Eustath. p. 274. l. 23. Δαῦλος γὰρ τὸ δασὺ ἔλεγεν περισπαμίνης, ὡς δὲ Παιουσαίης, εἰπὼν δαῦλον τὸ δασύ· ἢ περὶ τῆς περισπαῖται. Αἰσχύλος, δαῦλος δ' ἔπην. Hoc vidit etiam Censor Edinensis Jan. 1810. Cf. Fragm. Incert. LXXVIII.

ΓΛΑΥΚΟΣ ΠΟΤΝΙΕΥΣ.

I.

ΕΚΠΕΦΕΥΓΜΕΝΟΙ. Vel plenius distinguendum post νεκροί, ne ei absurde jungatur ἐκπεφυγμένοι, vel ἐκκεχυμένοι, ab ἐκχύνω, ἐκχύνω, ἐκχύνω legendum censet Pauw. Sed pro futili ista emendatione præclaram dedit Valcken. ad Eurip. Phœniss. γ. 1202. et ad Schol. γ. 750, 751., ἐκπεφυγμένοι, quod probavit Heath. et quis non probabit? Aptissime item comparat Valcken. Virg. Æn. XI. 638.

*Armaque corporaque et permisti cæde virorum
Semianimes calcantur equi.*

II.

ΕΚΔΕΛΟΥΜΑΙ ΜΕΝ. Rectius Heyn. ἐκδελωμένος ad Schol. Pind. in loco. Idem in versu proximo ante ἱμέραν transponit δ. Credo ne quartum locum occuparet, qui re vera tertius est, adjectivum enim cum ἱμέραν conjungi debet. Melius legisset ἐς δ' ἐψήκρηται ἱμέραν.

IV.

ΕΥΘΗΜΟΙΣ ΓΟΟΙΣ. Hesych. Εὐθήμοις γόοις· (ita legend.) δυσθήμοις· κατὰ ἀντίφρασιν· Αἰσχύλος Γλαύκῳ Ποτνίῳ.

V.

ΠΙΘΙΡΟΥ. Hoc fragmentum non prætervidit Heath.

VI.

Sextum fragmentum adjicit Heath.

Εὐοδίαν μὲν πρῶτα ἀπὸ στόματος χροῖμεν.

e Schol. ad Aristoph. Ran. γ. 1576.

Πρῶτα μὲν εὐοδία ἀγαθὴν ἀπὸ τοῦ ποιητῆ.

Ubi Schol. Εὐοδία δὲ εὐκολία περὶ τὴν ὁδόν· Ταῦτα δὲ παρὰ τὰ ἐν Γλαύκῳ Ποτνίῳ, Εὐοδία κ. τ. λ. Hic vero legerim πρῶτον ut sit pars Hexametri.

VII.

Ἴτῃλον. Hesych. Ἴτῃλον· τὸ ἴμμοι καὶ ἐκ ἐξίτῃλον. Αἰσχύλος Γλαύκῃ Ποτνιῇ. Phot. Lex. Ἴτῃλον· τὸν οὐκ ἐξίτῃλον, ἀλλ' ἀνιξάλειπτον. Οὕτως Αἰσχύλος.

VIII.

Ἄγων γὰρ ἄνδρας ἔ μὲν εἰλελειμμένους.

E Glauco Æschyli citatur apud Schol. MS. ad Platonis Cratylum in Bibl. D. Marc. Venet. et cum ad Glaucum Marinum parum conveniat, ad Potniensem referendum arbitror. Cæterum locus est corruptus, qui sic restitui potest,

Ἄγων γὰρ ἄνδρας ἔ μινὶ λειμμένους.

Cum enim viros ducit, tardos non opperietur.

Vel Ἄγων γὰρ ἄνδρας, ἔ μινὶ λειμμένους.

Viros enim ducens viribus non destitutos.

Vel sic denique

Ἄγων γὰρ ἄνδρας ἔ μινὶ λειμμένους.

Hoc enim certamen jam instat, et eos qui post tergum relictī sunt non opperitur.

IX.

Ἀμφίσωπον. Hesych. Ἀμφίσωπον· περὶ σῶπον, παντόθεν ἀναπιπτάμιον. Αἰσχύλος Γλαύκῃ Ποτνιῇ.

ΔΑΝΑΗ.

Improvide Stanleium titulum hujus dramatis apud Hesych. in Δαναῖσι refinxisse censet Pauw. et huc etiam trahit fragmentum sequens. Sed errat procul dubio. Hesychii verba sunt, Καθαίρομαι γῆρας· ἐκδύομαι. Αἰσχύλος Δαναῖ. Quis non videt syllabam σι deesse?

ΔΑΝΑΙΔΕΣ.

Hanc fabulam eandem fuisse atque Ἰκετῖδας, cum duplici epigrapha, post Stanl. censet Pauw. Quod vero ad hæc fragmenta attinet quæ in Supplicibus non leguntur, primum non ad Δαιτῖδας sed Δαιανη pertinere, secundum non esse Æschyli Atheniensis sed Alexandrini putat. Cæterum suadet me certissime versus secundus prioris fragmenti hanc fabulam recte Δαναΐδας inscriptam esse, in eaque Æschylum nuptias fatales celebrasse quas Ἰκετῖδας nequicquam se effugisse sperabant. Immo, ejusdem coloris est etiam fragmentum insequens, et Danaidum nuptiis satis convenit. In eadem sententia est Heath. qui Danaidas Æschyli ab Athenæo

XIII. p. 600. et Schol. Pindari Pyth. III. 31. diserte citari monet et epitheton *στυγάτη*, quo utitur Athenæus sequens fragmentum Æschylo tribuens, Atheniensi magis quam Alexandrino convenire existimat. Porro, *Διοχάλης ἐν Δαναΐδι*, non *Δαναΐδου*, corrupte citatur a Schol. Pind. Pyth. III. 32.

I.

2. ΕΝΣ. κ. τ. λ. Hunc versum sic refingit Heath.

Ἦός τ' ἰγίρει περιμενὴς τὰς κυφίας.

Locum sic correxit Botheus,

Ἐγὼ δ' ἰγίρω περιμενὴς τὰς κυφίας,
Νόμοισι θέλων.

3. ΝΟΜΟΙΣΙ ΘΕΝΤΩΝ. f. νόμοις ἀειδῶν Heath. Νόμοις γέρωντος primum tentavit Toup. in Suid. Tom. II. p. 295. juxta Callim. Hymn. in Del. γ. 304.

Οἱ μὲν ὑπαίθουσι νόμοις Δαναΐοι γέρωντες.

Sed vulgatam deinde sic defendit. "Οἱ θῆτις sunt *præcantores*. Alcman. apud Hephæst. p. 22.

Μῶσ' ἄγε Καλλιόπῃ θύγατρ' Διός
Ἄεχ' ἱερῶν ἱππῶν Ἐπὶ δ' ἵμερον
Ἔμω καὶ χαρίεσσά τίθω χόρον.

Hinc Νομοθέτης, ἑμνοθέτης, αὐλοθέτης, quo nomine gaudet Minerva in Epigram. Anthol. VI. p. 570.

Ὅσσοι γὰρ μύσαις ἰγίγμιθα, τόσσοι Ἀθήνῃ
Ἐξ ἡμῶν ἢ γὰρ παρθένος αὐλοθετεῖ.

Quem locum minus recte acceperunt editores. Minerva tibiæ invenit: hinc αὐλοθετεῖν dicta. Quin et aliud restat quod doctissimum Heathium fugit; scribendum utique, *κᾶπυτ' ἄνισι λαμπρὸν ἱλὺς φάος*. Suidas, *ἄνισι ἀνέχεται*. Locus ita vertendus est,

*Deinde oritur splendidum solis jubar,
Et placida Aurora sponso suscitāt
Modis poetarum, cum pueris et puellis."*

Hæc ille. Sed vereor ut θῆτις absolute pro *poetis* vel *præcantatoribus* poni potest, nec id ullo modo ex loco Alcmanis probavit vir cl. Mihi arridet emendatio Both. *legentis θέλων*. Unum addiderim, fragmentum hoc ad exitum dramatis forte referendum esse, in quo narratur filiorum Ægypti interitus.

II.

1. ΤΡΩΣΑΙ. Τρῶσαι Grot. in Excerpt Utrumvis probat Pauw.

Χρῆσαι, tangere, contrectare, amplecti, mavult Heath. q. d. in terræ gremium descendere.

3. ΕΥΝΑΕΝΤΟΣ. Εὐναῖντος Grot. sed vulgata Pauwio præplacet, tanquam ab εὐνῇ et εὐναῖσθαι. Εὐνάζοντος Botheus. Εὐνάεντος Eustath. ad Il. π'. p. 978. l. 26.

4. ΕΑΥΤΕ. "Εαυσι Athen. Eustath. ubi supra, et Grot. in Excerpt. teste Stanleio. Sed in meo exemplari legitur εαυσι, idque repetitur in Notis, ut non sit pro errore typographico habendum, sed quid sibi voluerit vir cl. non intelligo. Pauwius vulgatam minime solicitandam fuisse existimat; vel propter λῶσι τῆς ζῆτης, vel quia terra humectata λῦται. Sed et pulchra est emendatio Heath. ἰαυσι, et adhuc forte pulchrior ἰδυσι, quæ est conjectura Both. Mox Δαρυστίων Eustath. qui duos posteriores versus non servavit.

6. ΔΕΝΔΡΩΝ ΔΕ ΕΙΣ ΩΡ'. Δένδρων δὲ ὅ' ὥρα Grot. ὥρα etiam legitur apud Athenæum. Δένδρων δὲ τίς γ' ὥρ' mavult Pauw. ob metrum. Porro hoc fragmentum Æschylo Alexandrino haud immerito ab Eustath. ad Il. π'. p. 978. l. 25. adscriptum fuisse existimat. Verba sunt Eustathii, Καί τις Αἰσχύλος, ἔκ δ' ἐξ 'Αθηνῶν ἄλλ' 'Αλεξανδρινός ὡς ἡ κατ' 'Αθήνας ἱστορία διηλοῖ, φησὶν, Ἐρῶ μὲν κ. τ. λ. Δένδρων δὲ πως ὥρ' Heath. qui hoc fragmentum, etsi nihil certi statuatur, Æschylo Atheniensi potius quam Alexandrino tribuendum esse existimat. Certe Atheniensis Æschyli cothurno non indignum est, et nonnihil habet affine cum Supplic. γ. 1055. sqq. Poterant esse verba Veneris περιλογίζουσα, quod suadet versus ultimus. Digni sunt qui comparentur suavissimi versus Euripidei Hippol. γ. 447.

Φινῶ δ' ὡς αἰθέρ' ἔστι δ' ἐν θαλάσσει
Κλυδὼν Κίτριν' πάντα δ' ἐν ταύτης ἔφν.
'Ἡ δ' ἔστιν ἡ σπαίρουσα καὶ διδύο' ἔροι,
Οὐ πάντως ἰσμεῖν οἱ κατὰ χθονί' ἔργουσι.

Et multo etiam similia duo fragmenta Euripidea, quæ non præterdidit Botheus: alterum ex Cædippo, XVII.

'Ερῶ μὲν ὄμβρε γαῖ', ὅτ' ἂν ξηρὸν πίδα
'Ακαρποι αὐχμῶ τοτίδος ἐνδιῶς ἔχῃ.
'Ερῶ δ' ὁ σιμνὸς ὤρανός πωλεῖται
'Ομβρε πιστὴν εἰς γαῖαν 'Αφροδίτης ὄπρ'
'Όταν δὲ συμμιχθῇτον εἰς ταύτην δύο,
Τίττωσι ἡμῖν πάντα, κἀπτερέφουσ' ἅμα
'Όθεν βρότῳ ζῇ τι καὶ βάλλει γένος.

E Chrysippo VII. alterum:

Γαῖα μεγίστη καὶ Διὸς αἰθέρ'
'Ο μὲν ἀνθρώπων καὶ θεῶν γένεταρ,
'Ἡ δ' ὄρεσβόλος γαργόνας οὐτίως
Παραδείξιμα, τίττει θνατὸς
Τίττει δὲ βορὰν φύλλά τι θεῶν.

Ὅθεν ἐκ ἀδύτου;
Μάτηρ πάντων κινέμεται.

Nec abludunt quæ ad Varronem conguessit Scaliger. Conjectan.
p. 28. ad Ennianum illud,

Quæ dedit ille caput, neque dispendi facit pilum.

Virg. Georg. II. 324.

*Tum pater omnipotens, sæcundis imbribus æther
Conjugis in gremium latæ descendit, et omnes
Magnus alit magno commixtus corpore fatus.*

Cf. etiam Havercamp. ad Lucret. I. 251.

*Postremo pereunt imbres ubi eos pater Æther
In gremium matris Terræ præcipitavit.*

ΔΙΚΤΥΟΤΑΚΟΙ.

ΟΒΡΙΑ. Eadem esse atque ὀβρίκαλα docet Pauw. a βρῖ aut ὄβρι
etymologissans; unde et Βριμῶν, nomen Proserpinæ, ὄβριμος *terribilis*,
it. Βρίκαλος, larvæ tragicæ apud Cratinum. Ὀβρίκαλος igitur diminutivum
ab ὄβριον. Phot. Lex. in vocc. Ὀβρία καὶ Ὀβρίκαλλος (l. ὀβρίκαλα)
τὰ τῶν λιόντων καὶ λύκων σκύμνα. Δισχύλος Δικτυάλοισ. Cf. Agam. γ. 146.
et quæ ibi annotata.

II.

ΘΟΙΝΑΣΘΑΙ. Perperam θοινᾶσθαι Æschylo tribuisse videtur
Stanl. nam Hesychii verba sunt, Θῶσθαι· δύνασθαι, θανᾶσθαι, ἐνυχεῖσθαι.
Δισχύλος Δικτυάλοισ; Legerim Θῶσθαι. δαίνυσθαι, θοινᾶσθαι, ἐνυχ.
Cf. eundem in θῶτται. Itaque vox Æschylea, ad quam pertinet Hesychii
glossa erat θῶσθαι.

ΔΙΚΤΥΟΤΡΓΟΙ.

ΔΙΚΤΥΟΤ Δ' ΕΥΗΤΡΙΑ. Idem quod δίκτυον εὐήτριον valere affirmat
Pauw. unde sensus facilis, ut Jungermannō nihil mutandum erat.

ΔΙΟΝΤΖΟΤ ΤΡΟΦΟΙ.

I.

Junge Schol. Aristoph. ad Equit. γ. 1318.

II.

Duo fragmenta huc refert Botheus quæ a Stanleio ad ΤΡΟΦΟΥΣ
referuntur, recte, quod et vidit ipse Stanleius in Notis ad Catalogum.
Δίκρα. Hesych. Δίκρα· ὄψις, ἡ δὲ πλῆ. vide ad ΤΡΟΦΟΥΣ.

III.

Πεδοῖκε χελιδόνας. Hesych. πεδοῖκε χελιδόνας· σποῖκε. (an voluit μετοῖκε) Δισχύλος Τρόφοις.

ΕΛΕΥΣΙΝΙΑΙ.

Huc referenda videntur Fragm. Incerta CXLV. et CXLVI.

ΕΛΛΑΔΙΟΣ.

ΚΕΚΜΗΤΙ. Facile careamus Pauwii conjecturis, Ἑλλὰ διῶ κέκμητι μαλακίων ποδὶ, *constringit, divino et indefesso pede tremiscens*, cum locum feliciter expedit Stanl. in curis secundis sub Tit. ΛΑΙΟΣ. Sic etiam Gronov. ad Harpocr. Bene tamen Harpocratationem emendavit Pauw. pro τὸ ἔξον φρίττειν, τὸ ὅλον φρίττειν, *totum et toto corpore horrescere*, reponens. Vide etiam Jac. Gronov. et Henr. Vales. ad Harpocrat. locum. Prioris emendationem, κικμησι, posterioris μαλακίων probavit Heath. Κ'ακμητι μαλακίζων ποδὶ maluit Gatak. advers. Miscell. c. X. p. 529. et pro Ἑλλαδίῳ, Ἠλιάσι mavult, sed rectius Stanl. in curis secundis.

ΕΠΙΓΟΝΟΙ.

Quæ de titulo hujus trægœdiæ annotat Stanleius a Petr. Victor. Varr. Lectt. XVII. 13. desumpta sunt.

II.

ΗΡΩΣΙ. Ἡρωσι Pauw. Heath. recte.

III.

ΤΡΙΤΟΝ. Hæc vox non uncinulis erat includenda, est enim Æschylea, sed reponendum est τρίτων.

IV.

ΤΙΜΑΛΦΗΣ. Hesych. Τιμαλφής . . . Δισχύλος δὲ ἐν Ἐπιγόνοις ἐπὶ τῷ ἱερῷ μου.

V.

Cic. Tusc. Quæst. II. 25.

Audisne hæc Amphiaræ, sub terram abdite.

Versus est ex Epigonis Æschyli, quam fabulam transtulit Attius. Vide Nonium in Mactare.

ΕΥΡΩΠΗ.

ΠΑΝΤΑ Τ' ΑΝΘΡΩΠΩΝ. Πάντα γ' ἀνθρώπων Pauw. Heath. Sed
2A

vocem ἀνθρώπων ex compendio ἄντων ortam putat Valcken. Diatrib. Eurip. p. 225. atque id ipsum vitiose pro ἀντων vel potius ἀντων scriptum esse, unde Trochaicum efficit,

Ἄλλ' Ἀρης φιλεῖ γ' αἰ τὰ λῦγα πάντ' ἀμῶν στρατῶ,

Idque pluribus exemplis confirmat. Horat. Od. IV. 14.

*Primosque et extremos metendo
Stravit humum.*

Epist. II. 2.—*Si metit Orcus
Grandia cum parvis.*

Ajax etiam apud Philostratum p. 690. τὴν τὰ πλεῖστα ἀπεκτείνουσαν θεοστον ἀνέτε μέγα μανθὶν ἀνέστης. Plura quoque congecit vir cl.

ΗΔΩΝΟΙ.

Eandem esse hanc fabulam cum ΛΥΚΟΥΡΓΩ existimat S. Petit. Miscell. V. 9. duplicem scil. habentem epigraphen, unam a Lycurgo qui poenas hoc dramate dabat Baccho propter contemptum sacrorum, alteram ab Edonis e quibus Chorus constabat.

I.

ΣΕΜΝΑ. κ. τ. λ. Totum locum sic legit Jos. Scalig. in Castigat. ad Catull. De Nupt. Pel. et Thet. γ. 268. *Multaque ranciosos efflabant cornua bombo.*

Σεμνὰ Κότυς ἐν τοῖς Ἡδωνῶν
Ὅρσι τ' ἔργων τ' ἔχοντα.
Ὅ μιν ἐν χερσὶ
Βίμβηκας ἔχον τόξου κάματον,
Δακτυλόδιπτον πέμπλασι μέλος
Μαρίας ἱππευγὸς ὀμοκλάν.
Ὅ δ' ἡ χαλκοβροχὸς ποσσὶν ὀπιθεῖ.
* * * Τελμὸς δ' ἀλαλάζει.
Ταυροφθογγὸν δ'
Ἵστομεκῶνται ποδὶν ἐξ ἀφανῶς
Φοβεῖ μῦμοι τυπῶν δ' ἀχῶ,
Ὡσθ' ὑπογίω
Βροτῶν φέρεται βαρυταρβής.

γ. 2. ΟΡΙΑ Τ' ΟΡΤΑΝ' ΕΧΟΝΤΑ. Ὅρσι τ' ἔργων τ' ἔχοντα, σιμνοὶ sunt scil. ut et ipsa Cotys, Pauw. Sed hæc Strabonis non Æschyli esse verba docet Heath. Ὅρσι γ' ἔργων τ' ἔχοντα, propter cultum quam Cotytto non minus quam Cybele accipiebat in iis montibus, S. Petit. Miscell. V. 9. quod non intelligo.

II.

γ. ΒΟΜΒΗΚΑΣ. Inter βίμβηκας et βόμβηκας distinguit Pauw. cum

hæc fuerint vascula cava quæ sibi juncta manu concutiebantur, et concussa edebant βόμβαι, βίμβαις autem γρόμβοι qui flagello agitantur in terra et sic sonum edebant stridulum. Quia et βόμβαις apud Hesych. tibias erant quæ sonum edebant graviozem βίμβαις scil.

γ. 2. ΔΑΚΤΥΛΟΔΙΚΤΟΝ. Δακτυλόδικτος *digitis jactatum*, Pauw. crotala intelligens quæ digitis tenebantur et jactabantur, quam vocem ex Hesychio confirmat, ubi legitur, male addito δακτύλων ἱκτομα quod ab eo separandum erat. Monet etiam Meursium in fragmentis hoc epitheton non cum κάματοι sed cum μέλος junxisse, sed ita tamen legi debere δακτυλόδικτοι.

γ. 5. ΧΑΛΚΟΘΕΟΙΣ. Χαλκοθεοίς post Casaub. et Stanl. recte legit Pauw. et mox etiam recte ὀτοβῆ reponit metri gratia. Sic Heath. Inter crotala etiam et κοτύλας, vel cymbala, distinguit, cum hæc essent vascula majora, illa minora: hæc separata, illa juncta: horum singula singulis manibus colliderentur, illorum bina. Χαλκοθεοίς item Heath. auctore etiam Eustath. p. 1282. l. 60. Et sic Schol. Homeri Ven. a Villoisono editus ad Il. γ'. 34. p. 496. ubi pro ὀτοβῆ etiam ἡχιῖ legitur. Χαλκοθεοίς item Ath. XI. 8. p. 479. B.

III.

γ. 1. ΨΑΛΜΟΣ. Cum hæc sint pars clausulæ Anapæsticæ, defectum in initio versus indicandum fuisse monet Pauw. ac scribendum,

—ψαλμός δ' ἀλαλίζι.

Μοχ φοβίρει Strab.

γ. 4. ΤΥΜΠΑΝΟΥ. Τυμπάνω Strab. Τυπάνω Pauw. Heath. obmetrum. Μοχ ὑπογαίη Codd. Strab.

IV.

ΤΙ ΠΟΤ'. Locum sic legit atque interpretatur Pauw.

Τίς ποτ' ἴσθ' ὁ μουσόμαντις, ἄλλος Ἀβρατεὺς ὃν στίμι;

quem *mutus luget Abrateus*; quem ita luget Abrateus ut præ luctu sit mutus. Locum porro Aristophanis hinc adumbratum sic corrigit,

Τίς ποτ' ἴσθ' ὁ μουσόμαντις ἄτοπος ζῆς ὀρυβάτης;

Sed quisnam hic Abrateus? Τίς ποτ' ἴσται ὁ μουσόμαντις ἄλλος, Ἀβρατεὺς tantum habet Suid. omissis ὃν στίμι. Audacter, sed sensu satis facili reponit Botheus,

Τίς ποτ' ἴσθ' ὁ μουσόμαντις ἄλλος, ἀβρὸς, ἀσθενής;

IV.

ΑΔΑΣΜΟΣ. Locum Hesychii, Οἷον τελέσας ἰοίκεται, quem H. Steph. in Appendice Thesauri mutavit in ὃ τελέσας ἰοίκεται, tanquam since-

rum tuetur Pauw. Ait enim, si *δαρμὴν* intelligitur stricte de tributo extero, ut potest, *ὅτε τὰς αὐτῶν ἐοικέναι* non peccare; id enim cives incolæ non pendunt; monetque expositiones istas, e Scholiis sumptas, non facile mutari debere, si aliquem sensum habere possint. Sed Stephani emendationem confirmat Photii Lexicon, Pauwii temporibus ineditum. "Ἀδαρμος" ἔστι δαρμὴν ἐκτείνουσα, ὅδ' ἐμείζουσα δαρμὴν τῇ ἐκείνῃ. Οὕτως Ἀισχύλος.

VII.

ΑΙΓΙΖΕΣΘΑΙ ΝΕΥΡΙΔΑΣ. In loco Hesychii a Stanleio allato, *αἰκίζεσθαι*, non *αἰγίζεσθαι*, legitur, quæ est emendatio Schrevelii, Sopingii et Vossii e Suida petita. Ibi tamen pro *αἰγίζεσθαι*, *αἰκίζεσθαι* ex Hesychio reponit Kuster. *Αἰκίζεσθαι* apud utrumque lexicographum tuetur Pauw. qui hoc verbum, et *αἰγίζεσθαι* ab *αἴσσω* sic deducit, *αἶξ, αἶψα, αἰκίζω*: *αἶξ, αἶψα, αἰγίζω*. Postrema Hesychii sic explicat "καὶ τὰς νευρίδας οὕτω λέγουσι, concisius scripta sunt pro καὶ τὰς νευρίδας αἰγίζω οὕτω λέγουσι. Verbum a capite articuli repetendum: *αἰγίζω τὰς νευρίδας, διασπῶ τὰ νῦρα*." Pro *νευρίδας, νεβρίδας* volunt Guyet. Heins. Jungerm. Js. Voss. Locum esse mutilum censet Palmerius, et deesse principium articuli, quod forte fuerit *Αἰγίδα*, nam et *αἰγίδις* et *νεβρίδις* vestitus et armorum species. *Νεβρίδα* etiam apud Suidam legi in loco gemello monet Alberti, ac subdit facile confundi literas *υ* et *β*. Difficile dictu est utrum *Æschylus αἰγίζεσθαι* an *αἰκίζεσθαι* dederit, quanquam priori lectioni nonnihil faveo. Prior autem pars hujus glossæ apud Hesychium ad Edonos non diserte pertinet; ad Edonos referenda sunt absque dubio seqq. et sic quidem legenda. "Ὁ δ' αὐτὸς ἐν Ἠδωνοῖς καὶ τὰς νεβρίδας οὕτω (αἰγίδας sc.) καλεῖ. Eadem fere cum Hesych. habet Suid. in *Αἰγίζω*. Idem in Ἠδωνίς, Ἠδωνίδος" *χώρα οὕτω λέγεται καὶ Ἠδωνοί, ὄνομα ἱθιῶς*" Ἀισχύλος. "Ὁ δ' αὐτὸς ἐν Ἠδωνοῖς καὶ τὰς νεβρίδας οὕτω καλεῖ" καὶ ἴστιν ἐν τῷ *Αἰγίζω*. Corruptus est hic locus. Pro *οὕτω καλεῖ* legendum *αἰγίδας καλεῖ*. Quæ autem sequuntur, καὶ ἴστιν ἐν τῷ *Αἰγίζω*, interpolatoris manum indicant.

X.

Μακροσκελὴς μὲν ἄρα μαχλούνης τις εἶ.

Schol. Homer. Venet. a Villosion editus, in Il. 1'. 535. p. 235. *Ἐποφῶντα δὲ γένος τ' Ἴδων φαίμεν τὸν χλόνην εἶναι, καθάπερ καὶ παρ' Αἰσχύλῳ ἐν Ἠδωνοῖς, Μακροσκελὴς κ. τ. λ.* An f. legendum,

Μακροσκελὴς μὲν γὰρ μακροχλότης τις εἶ.

An,

Μακροσκελὴς μὲν γὰρ σὺ, μαχλούνης τις εἶ.

ΗΑΙΑΔΕΣ.

I.

ΑΦΘΟΝΕΣΤΕΡΑΝ ΑΙΒΑ. Huc forte referri debet fragm. LXXXVIII. nam ibi comparativa in *εἰρεος* tantummodo recenset Eustath. nec aliud habet nisi, καὶ παρ' Αἰσχύλῳ ἀφθοίστατον, quod sensisse videtur etiam Pauw.

II.

ΕΝΘ' ΕΠΙ ΔΥΣΕΜΑΙΣ. Metrum ignorare se testatur Pauw. itaque nulla numerorum ratione habita locum sic emendat, 'Ενθ' ἐπὶ δυσμαῖς ἴσον πατὴρς Ἡφαιστοιυχὺς δέπας, ἐν τῇ διαβάλλων πολὺν οἰδματόντα φέρι δρόμου πόρον ὅδ' εἰς μελαίππου προφυγὴν ἱμερτᾶς νυκτὸς ἀμολγόν. Ἴσον optime de Solis poculo dici affirmat, cum sit apud Hesych. ἴσον, ὅμοιον, καλόν: vel ἐπὶ δυσμαῖσι σὺ πατὴρς legendum. Deinde φέρι πόρον interpretatur *fert, sustinet iter*, vel pro πόρον, πόρον reponit, quod apprimè tragicum vocat. Sic hæc satis perspicua esse affirmat, seque mirari, cur hæc Casaubonus corruptissima vocaverit, præsertim cum antecesserant apud Athenæum, ὅτι δὲ καὶ ὁ ἥλιος ἐπὶ ποταμοῦ δεικνύμετο ἐπὶ τῇ δύσει, unde lux postremis a Casaubono perperam constitutis et intellectis. Ut ut illud fuerit, nullam hic lucem mihi attulisse videtur ipse Pauwius. Metrum proculdubio Anapæsticum esse affirmat Heath. quod sic ordinat,

'Ενθ' ἐπὶ δυσμαῖς σὺ πατὴρς Ἡφαι-
στοιυχὺς δέπας ἐν τῇ διαβάλλων
Πολὺν οἰδματόντα [φέρι δρόμου
Πόρον ὅδ' εἰς] μελαίππου προφυγὴν
Ἱμερτᾶς νυκτὸς ἀμολγόν.

Quæ uncinulis inclusit adeo corrupta esse fatetur ut ea absque ope Codicum restituere non possit. Sed et reliquorum nullam interpretationem adjunxit. Nescio an forte fefellerit viros doctos vox διαβάλλων Æschylo tributa, cum revera sit Athenæi, sed et sic etiam locus in reliquis corruptus erit. *In quo—trajiciens*, Æschylus, non Sol (trajectis aut omissis aliquot Æschyli versibus) — πολὺν οἰδματόντα κ. τ. λ.

IV.

Fabulam respicere videtur Schol. Homer. ad Odyss. P'. 208.

V.

Nescio an hanc fabulam respexerit Plin. de electro agens N. H. XXXVII. 2.

ΗΡΑΚΛΕΙΔΑΙ.

II.

ΑΜΦΙΜΗΤΟΡΕΣ. 'Αμφιμήτριοι incuriose Stanl. in Notis. Sed ἀμφιμήτορες habet Hesych. et longe diverso sensu sequuntur apud eundem 'Αμφιμήτρια et ἀμφιμήτριοι. Jul. Poll. III. 23. οἱ μὲν ἐκ μόνου πατρὸς ἀδελφοί, διαφέρων δὲ μητέρων, ἀμφιμήτρες· οἱ δ' ἐκ διαφόρων πατέρων μιᾶς δὲ μητρὸς, ἀμφιπάτορες. Suid. 'Αμφιμήτης· ὁ ἑτερομήτης· Λισχύλος.

ΘΑΛΑΜΟΠΟΙΟΙ.

ΑΛΛ' Ο ΜΕΝ. Jul. Pollux. VII. 122. Καὶ Λίσβιοι δὲ καὶ ἐφατῶματα καὶ κύμα, μέγα ἔργον ἐν Λισχύλῳ Θαλαμοποιοῖς, 'Αλλ' ὁ μὲν τις Λίσβιοι φάττωματι κύμα' ἐν τριγώνῳς ἱκπεραινίτῳ ῥυθμοῖς. Τάχα δὲ καὶ οἱ Θαλαμοποιοὶ εἶδὸς τέχνης. Quæ sic emendat Pauw. Καὶ Λίσβιοι δὲ ἐν φατῶματι κύμα, μέγα ἔργον ἐν Λισχύλῳ Θαλαμοποιοῖς

—ἀλλ' ὁ μὲν τις Λίσβιοι φάττωματι

Κύμα' ἐν τριγώνῳς ἱκπεραινίτῳ ῥυθμοῖς.

Μέγα ἔργον a Polluce dici existimat propter φάττωμα et Λίσβιοι κύμα, quæ duo, non unum, quin et vulgatum ἱκπεραινίτῳ non malum esse concedit.

—ἀλλὰ μίττω Λίσβιοι φάττωματι

Κύμα τριγώνῳς ἱκπεραινίτῳ ῥυθμοῖς,

post Kuhn. et Laderlin. ad Pollucem emendat Heath. Κυνῆ ibi maluit Salmas. idque *lacunarium* interpretatus est, sed κύμα optime confirmat Jungerm. ex Vitruvio qui *Cymatis Lesbii* mentionem facit. Κύμα autem interpretatur ex Hesych. ἐν Κυμάτιω. αἱ ὑπερχαὶ παρὰ τέκτοσι καὶ λιθοποιῖς. Et rurs. ἐν Λιστός—καὶ ἔροφος, καὶ τὸ ἐπὶ τῇ γήϊον κυμάτιον· Item ἐν γήϊον—τὸ ἐν ταῖς οἰκίαις ἢ τειχῶν ἐξίχον κυμάτιον. Φατῶματα autem apud Hesych. sunt στανδύματα. Idem φατῶτων· στανδύτων· Toupius sic emendat Tom. IV. p. 374.

—ἀλλ' ὁ μὲν τις Λίσβιοι φάττωμα καὶ

Κύμα' ἐν τριγώνῳς ἱκπεραινίτῳ ῥυθμοῖς.

“MS. Jungerm. ἱκπεραινίτῳ habet, non ἱκπεραινίτῳ. Anglice *Finish*. Male interpretes accepit de carminis rhythmis. Λίσβιοι φάττωμα est, *Laqueare Lesbium*. Vide Hesych. et Suid. ἐν φάττωμα.” Hæc ille; sed malim in priore versu emendando vel Pauwium vel Heathium sequi.

ΘΕΩΡΟΙ Η ΙΣΘΜΙΑΣΤΑΙ.

I.

γ. 1. ΣΚΟΠΕΥΜΑΤΩΝ. Hesych. Σκοπιευμάτων· σχῆμα τῆς χειρὸς πρὸς τὸ μέτωπον τιθιμένης, ὥσπερ ἀποσπομένην. Unde σκοπιευμάτων rectius scribi

censet Ruhken. Sed σκώπωμα habet etiam Photii Lexicon in Voce. Σκώπωμα· σχῆμα σκευρῆς, ὡς καὶ ὁ σκαπός. Οὕτως Διοσχύλος. Ipse tamen Hesych. σκαπός habet in ὑπόσκοπον χέρα, vide mox Fragm. V. et sic puto scribendum esse.

γ. 2. ΚΑΛΛΑΒΙΑΩΝ ΤΕ. Male hæc a Stanl. Æschylo tributa esse monet Pauw. cum ad eum solum pertineant σκευεύματα, καλλάβια, ad Empolidem apud Athenæum.

IV.

Ψοθον. Phot. Lex. in τό. τό, ἐπὶ τοῦ σαρκῶ καὶ μὴ συναρίσκοντος. Ἐστὶ δὲ ἀποκομματικὸν λειδίδιον· ψόθοι γὰρ καλῶσι. Ἀριστοφάνης· πλὴν γράσου καὶ ψοθοῦ καὶ ῥύπου γε καὶ ψόθου. Aristophanis locus sic est forte corrigendus,

Πλὴν γράσου τι καὶ ψοθοῖς καὶ ῥύπου γε καὶ ψόθου.

Quid sit γράσος ex Etymologico discas, et Hesychio. Nos hanc spurcitiem non ultra persequemur.

V.

Υπόσκοπον χέρα. Cum primo fragmento hoc arcte jungendum esse nos docet Hesychii glossa. Ὑπόσκοπον χέρα· Διοσχύλος· ὥσπερ οἱ ἀποσκοπεῖντες, οὕτω καλεῖται σχηματίζει τὴν χεῖρα, καθάπερ τὰς Πάρας ποιῶσι. σχῆμα δὲ ἔστιν ἀσκητικὸν ὁ Σκαπός. Cf. Fragm. Inc. CLXI.

ΘΡΗΣΣΑΙ.

III.

Tertium addit fragmentum Pauw. Τὸ συγκλινές ἐπ' Αἴαντι, nam sic Schol. ad ista Aristophanis verba, Ran. γ. 1329. Τιμαχίδα· φασὶ τῷτο ἐν τοῖς μὴ γράφεσθαι· Ἀπολλώνιος δὲ φησὶ ἐκ Θρησσοῦν αὐτὸ εἶναι.

IV.

Quid in Θρησσαις præcipue actum fuerit e Schol. Soph. ad Ajac. γ. 830. (815. Brunck.) Ὁ μὲν σφαγεὺς ἔηκει, collegit Pauw. Ubi Schol. Μετακίτται ἡ σκεπή—ἵστι δὲ τὰ τοιαῦτα παρὰ τοῖς παλαιῶς σκάνια. Εἰδῶσι γὰρ τὰ πετραγμῖνα δι' ἀγγίλου ἀπαγγίλλειν. Τί οὖν τὸ αἴτιον; φθάσει Διοσχύλος ἐν Θρησσαις τὴν ἰαίρεσιν Αἴαντος δι' ἀγγίλου ἀπαγγίλλας. Ἴσως οὖν καινοτομίῃν βυλόμιος καὶ μὴ κατακαλουβίῃν τοῖς ἰτέροις ἐπ' ὅψιν ἔθηκε τὸ δρώμενον· ἢ μᾶλλον ἐκπλῆξαι βυλόμιος.

V.

Schol. Soph. Ajac. γ. 848. (833. Brunck.) φασὶ δὲ περὶ αὐτῷ (Ajace) Διοσχύλος, ὅτι καὶ τὸ ξίφος ἐκάμπτετο, ὅδαμῃ ἰδίδοντος τῷ χρωτὸς τῇ σφαγῇ. Τόξω ὥς τις ἐντίκειν, περὶ δὲ τις, φασὶ, παρῶσα δαίμων, ἰδίξει αὐτῷ κατὰ πόιν

μέρος δι' χρήσασθαι τῇ σφαγῇ. Ubi hæc scribit Pauw. qui locum ipsum Schol. attulit; "Verba Poetæ cum verbis Scholiastæ sunt commixta. Τόξον ὡς τις ἰντύνειν haud dubie sunt Poetæ, alia partim Poetæ, partim Scholiastæ: petita vero omnia ex *Θρήσσαι*, in quibus sibi manus inferebat Ajax. Hoc perspicuum ex loco altero (Fragm. IV.) quem cum non vidisset Gatakerus, ex hoc collegit Æschylum docuisse fabulam *Ajacem*, quæ in Catalogo prætermissa, ei sit inserenda ut numerum augeat; quo jure apparet nunc." Hæc ille; disjecta quidem sunt Poetæ verba, sed ita tamen ut aliqua numerorum appareant vestigia.

* * * * * ἰκάμπτετο ξίφος,
 * * * χρετὸς ἰδδόντος ὕδαμῃ
 [Ἄντιχί] τόξον ὡς τις ἰντύνει σφαγῇ
 Πρὶν δὲ τις * * * παρῶσα δαιμόνων
 Ἐδιξεν αὐτῷ * * * ποῖον μέρος
 * * * * * χρήσασθαι σφαγῇ.

Sic ista ad Iamborum formam, si tanti est, revocare poteris. Σφαγὴ hic est *gladius*, κατὰ ποῖον μέρος Scholiastæ magis quam Poetæ videtur.

ΙΞΙΩΝ.

IV.

Quantum Fragmentum post Schweighæus. ex Athen. V. 25. p. 182. (IV. 79. Schweigh.) attulit Botheus; ubi Athenæus de tibiis agens, Οἶδαμιν δὲ, inquit, καὶ τὰς ἡμίπονας καλουμένως, περὶ ὧν φησὶν Ἀνακρέων· Τίς σ' ἱερσμήνη τρέψασα θυμὸν ἰσὶβη τερίναι ἡμίπονον ὑπ' αἰλῶν ἐρχισθαι; Εἰσὶν δὲ αἰετοὶ οὗτοι ἰλάσσουσιν τῶν τιλίων. Αἰσχύλος γ' οὖν κατὰ μεταφορὰν ἐν Ἰξίω φησὶ,

Τὸν δ' ἡμίπονον καὶ τὸν ἰλάσσονα
 Ταχίως ὁ μίγας καταπίνει.

Ubi "permutata" (inquit Schweigh.) in vetustiore aliquo codice foliorum nonnullorum serie, perversa turbataque vulgo hæc edebantur: ut quæ hic vulgo sequebantur ea ex quinto libro huc essent translata. Temere vero Ἰξίω φησὶ pro ἐν Ἰξίω φησὶ (melius Ἰξίω) editum erat. Ipsum porro fragmentum glossa onerari censet Botheus, verbis scil. καὶ τὸν ἰλάσσονα, quibus Scholiastes metaphoram explicare voluerat, ut legendum sit,

τὸν δ' ἡμίπονον
 Ταχίως ὁ μίγας καταπίνει.

V.

Huc referendum videtur ex Incertis Fragg. CLI.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

III.

Hoc fragmentum indicavit etiam Heath. non solum e Suida sed et e Schol. ad Soph. Ajac. γ. 733. et sic legit,

Οὔτι γυναιξὶν κυδαῖσθαι
τί γάρ;

III.

Κύδις Ἀχαιῶν, Ἀτρέως
Πολυκοίρανε μάνθανέ με παῖ.

Hæc habet Aristoph. Ran. γ. 1031. ubi Schol. Ἀρίστωες καὶ Ἀπολλώνιος ἐπισκέψασθαι πύθαι εἰσὶ Τιμαχίδας δὲ ἐκ Τυλίου Αἰσχύλου Ἀσκληπιάδης δὲ ἐξ Ἰφηγενείας.

ΚΑΒΕΙΡΟΙ.

IV.

Recte addit Heathius fragmentum quod in Notis ad Titulum hujus Dramatis in Catalogo attulerat ipse Stanleius,

Ὅξες σπανίζειν δῶμα μὲν ποιήσομεν.

Plut. Sympos. II. p. 633. A.

V.

Vide Fragg. Incert. LV.

ΚΕΡΚΥΩΝ.

II.

ΑΜΦΟΤΙΔΕΣ. Integrum senarium e Polluce profert Pauw.

Ἀμφωτίδης τοι τοῖς ἐνωτίοις πύλας.

III.

ΑΝΕΨΥΧΗ. Sic male edidit Stanl. nam Hesychii verba sunt, Ἀνεψύχη ἀπιπνευματίσθη. Αἰσχύλος Κερκύωνι Σατυρικῷ. Et constat literarum ordo.

VI.

ΟΡΟΝ. Præter Harpocrat. habet etiam Suid. in ἔρον. Et iisdem fere verbis Phot. Lex. in Voce.

ΚΗΡΥΚΕΣ.

I.

ΛΟΓΤΑΖΕΙΝ. Vocem Polluci improbatam fuisse monet Pauw. ut vilem et plebeiam, quales sine dubio in Satyris plures; monet etiam a λόγος, longius a Salmasio deduci. Verba Pollucis sunt, φαῦλον γὰρ τὸ λογγάζειν ἐν τοῖς Κήρυξι τοῖς Αἰσχύλου.

II.

ΣΤΕΝΟΣΤΟΜΟΝ. Verba Pollucis, ἐπ' ἀμφοτέρων, in ἐπ' ἀμφοτέρων pulchre emendavit Pauw. ut Æschylum dicat vocem τῆχος pro ἀμφερὲς adhibuisse.

III.

ΚΑΙ ΤΗΣ ΣΙΣΥΡΑΣ ΤΗΣ ΛΕΟΝΤΙΑΣ. Nugatur Pauwius, quod vel fatetur ipse, dum ex verbis Pollucis in Edit. Hemsterh. κατὰ τῆς σισύρης τῆς λεοντίας, refingit, κατὰ τῆς σισύρης τὴν λεοντίαν, contra *sisyrnam pellem leoninam*, h. e. *sume* vel *indue*, idque proverbialiter dictum vult. Satis bene se habent vulgata, modo pro σατυρικοῖς, σατίροις legas cum Magno Bentleio ad Mill. p. 15. Et sic Toup. qui uno quoque vocabulo versum auxit, in Suid. Tom. II. p. 166. Καὶ τῆς σισύρης τῆς λεοντίας δαῖς, citato ex Hesych. Λιόντιος δαῖς· τὸ δῖμα αὐτοῦ.

IV.

Πυρσοκόρου λέοντος, Phot. Lex. in Voce. Πυρσοκόρου λέοντος· Αἰσχύλος ἐν Κήρυξι Σατύροις. Unde Hesychii locum Πυρσοκαρσάλιοτος· πυρροκίφαλε, ξανθοερίχνη, emendat Magnus Bentleius, Epist. ad Mill. p. 15.

ΚΡΗΣΣΑΙ.

I.

γ. 1. ΜΕΛΑΓΧΥΜΟΙΣ. Μελαγχίμοις Heath. ut Suppl. γ. 727. Vide quæ nos ad Sept. Theb. 509. Hoc fragmentum Æschylo abjudicat Eustath. in Il. κ'. p. 1254. l. 25. et locum quidem multo corruptiorem exhibet, Οὕτω Αἰσχύλος πίπλους μελαγχίμους φασί· ἴτερος δ' τις μελάγχχιμα σκαμίνα ἐν τῷ Λινκοῖς τι γὰρ μέρουσι καὶ μελαγχίμοις ὅπερ ἴσσι μέλασι, καὶ μελτοπρέποις, ἥγυν ἐρυθροῖς, βεῖθεται τ' αὐτῷ χροιά. (sic.)

II.

ΥΠΟΤΟΠΗΣΑΙ. Bene monet Pauwius ex Hesychii verbis incertum esse utrum ἀτόπασον vel ὑποτοπήσαι e nostro excerpserit, prius vero probabilius videri.

IV.

Πισσοκωνήτην πυρὶ, et πισσοκωνήτον μόνον, ex Phot. Lex. in πισσοκωνή, et Hesych. in καῖνσαι colligo. Apud Phot. legitur, Πισσοκωνή τῷ πυρὶ τῇ εὐκαύτῃ ἐπὶ τὰ καίμυνα πίση χρίται· Αἰσχύλος Κρήσσαις. Ad quem locum, Πισσοκωνήτην πυρὶ τῇ εὐκαύτῃ post Alberti ad Hesych. corrigit Schleusner. Sed malim, Πισσοκωνήτην πυρὶ τῇ εὐκαύτῃ. Hesychii verba emendata sunt, Καῖνσαι· πισσοκοπήσαι· καὶ κυκλῶ περιπαύειν· Καὶ πισσοκωνήτον μόνον λέγουσι, ὅταν πίση καταχρησθέντες τινες ἐπὶ πυρὸς ἀποβάωσι· Αἰσχύλος Κρήσσαις καὶ Κρατῖνος. Πισσοκωνία γὰρ ἡ εὖν πωσία, ἣ χρίσει τὰ παρίσθημα τῶν πρεβάτων. Vide eundem in Πισσοκωνίας et Πισσοκωνήτην.

ΛΑΙΟΣ.

II.

Huc referri debet fragmentum quod supra corrupto titulo ad ΕΛΛΑΔΙΟΝ refertur.

III.

Fragmentum ἀδίσωτον apud Clementem, Strom. II p. 388. ex Æschyli Laio desumptum putat Gataker. Advers. Miscell. X. p. 529. verbis Clementis persuasus, qui sic scribit, 'Ἄλλ' ἐφ' ἡμῖν γε ἢ τι πρὸς τὴν παιδίαν ἡμῶν Παράγασις, ἢ τι πρὸς τὰς ἐντολὰς ὑπακοή· ὃν εἰ μὴ μίτιχιν βελαθείμεν, θυμῷ τι καὶ ἐπιθυμίᾳ ἐκδότης σφᾶς αὐτὰς ἐκιδότες, ἀμαρτησίμους, μᾶλλον δὲ ἀδικήσομεν τὴν ἑαυτῶν ψυχὴν. Ὅ μιν γὰρ Λαῖος ἐκίνοε, κατὰ τὴν τραγωδίαν φασιν,

Διὰ τοῦτο ὦδιν τῶνδ' ἐμ' ὃν σὺ νυθεῖσις,
Γνώμην δ' ἔχοντά μ' ἢ φύσις βιάζεται.

ταῦτά τ' ἐκδότης γιγνῆσθαι τῇ πάθει. Verba sunt proculdubio Laii de concubitu ab oraculo vetito agentis, et poterant esse e Nostri Laio, sed illud incertum est. Posterior versus Æschyleum colorem vix habet; Euripidem aut recentiore aliquem e tragicis sapit.

ΛΕΩΝ.

ΟΔΟΙΠΟΡΩΝ. Hanc fabulam Satyricam fuisse monet etiam Pauw. et recte, post Salmasium, ὀδοιπόρων genitivum pluralem, non participium esse docet. Salmasium reprehendit Stanleius, quod in Leone Satyrico Tragædia dixisset; et merito quidem, nisi forte vir magnus Tragædia festinanter pro Dramate scripserit. 'Εν Μορτί Σατυρικῷ et ὀδοιπόρων correxit etiam Gataker. Advers. Miscell. c. X. p. 529. 'Οδοιπόρων etiam Toup. in Suid. Tom. II. p. 555. Quæ sub hoc titulo leguntur ad Æthona vel Cercyona Satyricum pertinere censet Th. Rheinesius in Epilogo p. 681. ut hic titulus plane deleatur.

ΛΥΚΟΤΡΟΣ.

I.

γ. 2. ΚΑΙ ΣΕΜΝΟΚΟΠΤΕΙ. Σιμωκόπται de ipso βρύτη, ἀνδρεία γίγη de corpore virili intelligit Pauw. advocato Hesychio, apud quem γίγη, γαστήρ. Totum locum sic legit Heath. Pauwii interpretationem de γίγη ἀνδρεία secutus,

Καὶ τῶνδ' ἔπι βρύτην ἰσχυραίνων χροῖον
Καὶ σιμωκόπται δ'τος ἀνδρείας γίγη.

Melius forte,

Καὶ τῶνδ' ἔπι βρύτην ἰσχυραίνων χροῖον,
Κασιμωκόπται τῶνδ' ἐπ' ἀνδρεία γίγη.

III.

ΑΚΟΤΕ Δ' ΑΝ ΟΥΣ ΕΧΩΝ. Metrum poscit, αὐτ' αἰ' δ' ἔχων, et sic diserte Suidas in phrasi, qui nomen Æschyli reticuit, Scholiasten Sophoclis aperte compilavit. Sic enim ille, 'Αἰ' δ' ἔχων' Ἀπὸ τῷ αὐτῷ τῷ δ' ἔχων. Καὶ Σοφοκλῆς· Τὸν οἶπ' ἀνέχουσα κίσσος· ἀπὸ τῷ, αὐτῷ ἔχουσα. Similis est Virgiliana locutio Æn. II. 303.

—arrectis auribus asto.

'Αἰ' δ' ἔχων, pro ἀνέχων δ'

V.

Ipsum Fragmentum attulit Stanl. in Notis.

VI.

Tituli hujus tragœdiæ meminit Schol. Theocr. Idyll. X. 18. ac subdit Aristarchum in eam commentarium scripsisse. 'Αριστάρχος γὰρ ἐν ὑπομνήματι Διονύσου Αἰσχύλου, τὴν ἀκριδέα φησι ταύτην (μάντιν) εἰ προσβλέψαι τινι τῶν ζῶντων ἐκείνῃ καὶ ἐν γινώσκειν. Unde conjicere est vocem μάντιν inter hujus tragœdiæ fragmenta reponendam esse. Nec tamen diffitendum est deesse vocem Αἰσχύλου in Theocriti Cod. Vat. 3. Hanc Nostri fabulam Latine convertisse videtur Nævius, titulo non mutato.

VII.

Tetralogiam Lycurgiam (sicut Orestiam Ran. γ. 1155.) subindicare videtur Aristoph. Thesmoph. γ. 141.

Καὶ σ' ὃ παίσχ' ἔτις εἰ, κατ' Αἰσχύλου
Ἐκ τῆς Λυκούργιας ἔρσθαι βούλομαι.

In seqq. etiam, ni fallor Æschylum παρῶδ' Comicus. Ut ut illud fuerit, Καὶ σ' ὃ παίσχ' ἔτις εἰ, ad Æschyli Lycurgum pertinere manifestum est. Vix tanti est ut moneam alios legere ὅστις εἰ.

MEMNΩN.

Ad ΨΥΧΟΣΤΑΣΙΑΝ forte pertinebat hic titulus, et unicum, quod sciam, ejus ἀποσπασμάτιον apud Strabonem XV. p. 728. legitur. Φοῖ δὲ καὶ Αἰσχύλος τὴν μετρία Μίμνους Κισσίας. Inter deperditas recenset Tyrwhitt. ad Aristoph. poet. p. 87. l. 12. et argumentum ab Iliade parva desumptum fuisse affirmat.

ΜΥΡΜΙΔΟΝΕΣ.

I.

Myrmidonas fecit Attius, e Nostro forte conversas.

γ. 1. ΤΑΔΕ ΜΕΝ. Monometra hæc in dimetra conjungi debere recte monuit Pauw. Τὰδὲ autem de Græcorum cadaveribus intelligit, quæ a Choro Myrmidonum Achilli digito monstrarentur, ut ille miseritus tandem deposita ira in aciem rediret et fortitudine sua rem lapsam Danaïs restitueret.

γ. 5. ΟΥΣ ΠΡΟΠΕΠΩΚΑΣ ΕΙΣΩ ΚΑΙΣΙΑΣ. Minus decore hoc a Myrmidonibus Achilli dictum existimat Pauw., qui modo eum venerantes παῖδες vocaverant: itaque reponit, ὧς προπίπτωκας γ' ἔσω κισσίας, quos utique Agamemnon pessum dedit, Briseidem extra tentorium tuum abducens: Vel etiam προπιπτικώς, quod Heathio quoque placuit. Sed nimis argutatur Pauw. primum hæc a Myrmidonibus dicta fingens, deinde tantam illorum in Achillem reverentiam fuisse existimans ut de morte sociorum ne hiscere quidem audent. Nihil mutarem præter litterulam, metri causa, προπιπτικώς scil. pro προπίπτωκας. Sic autem sensus erit imperfectus post κισσίας, et tollendum εἶγμα τίλειον. Quos tu desidia intra tentorium prodens —perdidisti scil. Vox προπιπτικώς plane deest apud Harpocrat. ubi sic legitur. Προπιπτικότες, ἀντὶ τῷ προδιδωκότες· ἐν μεταφορᾷ δὲ λέγεται προπιπτικαί, παρὰ τὴν συνουσίαν—ἐν ἀρχῇ δὲ τῶν Μυρμιδῶν Αἰσχύλος

Τὰδὲ μελίσσοις
Δαφνυμάντους
Οὗς

Φαίδιμ' Ἀχιλλεῦ,
Δαναῶν μόχθους.
Εἶσω κισσίας.

Προπίπτωκας restituit Meursius, Anapæsticæ συναφείας ignarus: legendum igitur,

Τὰδὲ μὲν λίσσοις, φαίδιμ' Ἀχιλλεῦ,
Δαφνυμάντους Δαναῶν μόχθους·
Οὗς προπιπτικώς εἶσω κισσίας——

ut desit verbum ad quod προπιπτικώς referatur. Τὰδὲ μὲν, δικτυκῶς, ut Pers. γ. 1. Οὗς ad Δαναῶν, non ad μόχθους referendum.

II.

ΚΑΙ ΛΙΒΥΣΤΙΚΩΝ. Τῶν Λιβυστικῶν Grot. Hoc fragmentum ex

Prometh. Solutio, memoria lapsus, citavit Meurs. ad Lycophr. γ. 40. in fragmentis autem Tragicorum a se editis non agnoscit. Sæpius hanc γυνή respexerunt veteres. Eo alludit Dionys. Halic. De Admirabili vi dicendi in Demosthene, ut monuit Valcken. et locum ipsum Dionysii restituit Porson. in Notis ad Medeam γ. 139. citato etiam Eustath. ad II. z'. p. 632. l. 35. Ὁ Πρωῖτος δηλαδὴ (πίμπι) τὸν Βιλλαροφόντην, γράμματα καθ' ἑαυτὸν ἐκμίσχοντα, καὶ ταῦτα ἐκ ὑπ' ἄλλων ἀλλὰ τοῖς αὐτῷ, τραγωδιῶς ὑπεῖν, ἀλυσόμενοι πτεροῖς. Idque imitatum monet etiam Wallerum nostratem sic scribentem,

To a Lady singing one of his Songs.

*That Eagle's fate and mine are one,
Who on the shaft that made him die,
Espied a feather of his own,
Wherewith he went to soar so high.*

Locum tangit etiam Aristid. Tom. III. p. 27. Orat. Plat. 1. εἰ δ' αὖ βούλει, τὸ τῶν Αἰσχύλου, τὰ δ' οὐχ ὑπ' ἄλλων ἀλλὰ τοῖς αὐτῷ πτεροῖς, ἃ θεολογῶν ἐν ἐκείνοις τοῖς λόγοις, ἀλίσκη.

γ. 4. ΤΟΔ'. τὰ δ' (rectius τὰ δ') legitur apud Philon. Judæum, περὶ ἀφθαρσίας κόσμου, p. 851. ubi citatur hic versus addito tantum φθοῖν ὁ τραγικός. Perperam citatur ex Aristoph. Ranis a Stanl. cum sit ex Avibus.

III.

ΑΒΔΕΛΥΚΤ'. Exstat etiam apud Zonaræ Lexicon in Ἀβδαλκτα, sine auctoris aut tragicæ nomina, et cum eadem interpretatione qua usus est Suidas.

IV.

γ. 2. ΙΗΚΟΠΟΝ. Recte Pauwius ἰήκοπον cum ἀνδροδάκτων conjungit, locum sic interpungens, Φθιώτ' Ἀχιλλεῦ, τί ποτ' ἀνδροδάκτων ἀέων ἰήκοπον, ὃ πελάθεις ἐπ' ἀργαῖς; Hoc autem substantivum, ἰήκοπον, cum esset vox ambigua et nimis licenter facta, Comicum ridere voluisse affirmat, et tanquam interjectionem alieno loco posuisse. Hoc ille *lepidissimum* vocat, mihi tamen plane frigidum videtur. Metra sic ordinat Heath.

1. Φθιώτ' Ἀχιλλεῦ,

2. Τί ποτ' ἀνδροδάκτων ἀέων,

3. (Ἰὴ)

4. Κόπον ὃ πελάθεις ἐπ' ἀργαῖς;

Ut sit 1. Basis Anapæstica. 2. Anapæst. Dim. Cat. 3. Exclamatio extra metrum. 4. Anapæst. Dim. Cat. Mihi sic potius videntur disponenda,

1. Ὡ Φθιώτ' Ἀχιλλεῦ τί ποτ' ἀνδροδάκτων ἀέων

2. Ἰήκοπον, ὃ πελάθεις ἐπ' ἀργαῖς;

1. Dactyl. Hexam. 2. Asynartet. e Dochmiis. Ἰήκοπον mihi

videtur unam vocem constitnere, et perperam ab Heathio divisam fuisse. Poterit autem ἰήσπος, *gravis labor*, ex interjectione et ἄσπος formari, ut αἴλιος in Agam. γ. 123. ubi vide quæ annotata. Scholiastæ verba sunt, ad Ran. γ. 1295. Τὸτο μὲν ἀπὸ τῶν περὶ ὁδῶν, πρὸς Ἀχιλλῆα Διοσχύλος πιποῖται· ἐστὶ δὲ ἐκ Μυρμιδῶν. Προφίρει καὶ Εὐρυπιδῆς οἱ γίλῳτα ἄλλα ἐξ ἄλλων δράματα (l. δραμάτων) συναγαγόν. Διδὲ καὶ ἀσαφῆ μίαν ἀρμολίαν οὐκ ἔχοντα. Οὐκ ἄρα τὰ μὴ ξυνοτὰ ζητητίον. Et rursus, γ. 1297. Προφίρεται δὲ οὐκ ἀφεξῆς τὰ αὐτὰ μέλη αὐτῷ, ἀλλ' ὥς ἴσχυται ἄλλο ἄλλῳ· καὶ ἐπιλέγει τὸ ἰήσπος, οὐ κυρίως ἐκείνῳ τῶν γιγνῶν δι τοῦ Φθιδῶτ' Ἀχιλλεῦ. Unde dubitare queas quænam sit hujus fragmenti distributio metrica et structura.

V.

ΤΟΝ ΖΩΝΤΑ ΜΑΛΛΟΝ Hemistichium ex Aristoph. supplevit Gataker Advers. Miscell. p. 505., τὰμὰ γὰρ δείχεται, quod monuit Heath. Eadem habet Suid. Verba esse Achillis respondentis Antilocho, qui primus ei Patrocli interfecti nuntium attulerat, ut etiam apud Homer. Il. Σ'. 18., monuit Pors. ad Med. γ. 750.

VI.

γ. 1. ΑΓΙΟΝ. Ἀγὼν Pors. ad Med. γ. 750. qui ἄγῳν rariissime ab Atticis, a tragicis nunquam usurpari docet, verbaque esse Achillis ad Patrocli cadaver monet.

γ. 2. ΔΥΣΧΑΡΙΣΤΕ. Comma delet Pauw. ut sqq. arctius cohæreant, post δυσχάριστοι subaudito ἵστα, ut sit sensus, *O ingrate propter frequentia oscula tibi data.*

ibid. ΠΥΚΝΩΝ. Πικρὼν habet Plutarch. in Amat. p. 751. C. sed in libello de Adulatoris et Amici discrimine p. 61. A. vulgatam servavit. Æschylum hoc in loco, ubi Achillem introducit impudico amore in Patroclum affectum, nugatum esse ait Plato Sympos. Tom. III. p. 180. A. modo sint verba Platonis quod in dubium vocatur a Valcken. Diatr. Eurip. p. 13. C.

VII.

ΜΥΣΙΑΙ Δ'. Legendum Μυσία τ' ut apud Strabonem. Bene monet Pauwius vel Strabonem cum hæc e prologo citaret, quem ab Harpocrate et Aristophanis Interprete et ipso fragmenti primi colore Anapæstice scriptum fuisse dicimus, memoria lapsum fuisse, vel pro Μυρμιδῶν reponendum Μύσους, quod credo verissimum. Nam sic omnia conveniunt. Versus ipse initium fabulæ sapit, et in eo Mysiæ fluentia diserte nominantur. Quin et in primo Mysorum fragmento ποταμῷ Καίῳν iterum fit mentio. Itaque minime dubitaverim hoc fragmentum ΜΥΣΟΙΣ adscribere.

VIII.

ΔΕΚΕΜΒΟΛΟΝ. Scholiastis Aristoph. verba, ΤΡΙΕΜΒΟΛΟΝ· Πάλ-

λάκις ἰμβάλειν δυνάμειον. μήποτε δὲ καὶ πλοῖον τις ἦν κατασκευή. καὶ γὰρ δεκίμβηλον Διοσχύλος εἶπε τὴν Νίστορος καὶ ἐν Μυρμιδόσι, sic transponit Pauw. Πολλὰκις ἰμβάλειν δυνάμειον· καὶ γὰρ δεκίμβηλον Διοσχύλος εἶπε τὴν Νίστορος καὶ ἐν Μυρμιδόσι. Μήποτε δὲ καὶ πλοῖον τις ἦν κατασκευή. Utcunque legas melius fuerit de nave decem, h. e. multas ἰμβόλας faciente, quam de nave decem ἰμβόλοις seu rostris instructa cum Scheffero de re navali, intelligere, quem hac ipsa de causa reprehendit Pauw. Tria rostra navibus sæpe fuisse in comperto est, decem vero modum excedere videtur.

IX.

ΙΠΠΑΛΕΚΤΡΩΝ. Cf. etiam Av. γ. 800.

—ἵτ' ἐξ οὐδίνος

Μογάλα πρᾶττι καὶ πὺ ζυθὸς ἰππαλεκτρών.

Schol. παρὰ τὰ γραφίττα ἐκ Μυρμιδόων Διοσχύλου. Sed e Ran. γ. 959. hoc navis insigne fuisse docemur, et alio etiam fragmento locupletamur. (Cf. Fragm. INCERTA. CCIX.)

ΕΥ. Ἄλλ' ἢ Σκαμάδρους, ἢ τάρφους, ἢ 'π' αὐπιδὼν ἰππίτας
Γρυπαίτους χαλκιδάτους, καὶ ῥήμαθ' ἰππάζεσθαι,
Ἄ ξυμβάλειν οὐ ῥήδον ἦν. ΔΙ. Νῆ τοὺς θεοὺς ἔγωγ' οὐ
Ἦδη ποτ' ἐν μακρῇ χροῖᾳ νυκτὸς ἀπηγύμνωσεν
Τὸν ζυθὸν ἰππαλεκτρώνος ζυθῶν τίς ἔστιν ὄρεσι.

ΑΙΣ. Σημίω ἐν ταῖς πνεύσιν ὃ 'μαθίστατ' ἐπεγίγχατο.

X.

ΑΓΡΕΜΟΝΑ. Locum Hesychii a Stanleio allatum sic corrigit Pauw. ut verba posteriora, ἀγρέμωνα, ἰππύμωνα, a præcedentibus se-juncta ad alium articulum referat. Unde non ἀγρέμωνα sed ἀγρέμω· τὸν κάμωνα, ex Æschyli Myrmidonibus citabitur; et sic edidit Alberti, ubi vide quæ annotata. Λαμπαδά vero ἀγρέμω dictum putat Pauw. ab ἀγρεῖν, cujus ope aliquid investigatum et captum est.

XI.

ΑΜΦΙΒΑΛΛΕΙ ΕΓΚΟΥΡΑΔΙ. Vocem ἐγκουράδι sic explicat Pauw. “Κεῖν, κερεφῆ, ipsum κέρη, pro κεῖν quidem κουρῆ unde κουράς. Si proprie velimus loqui, κουρῆ nomen, κουράς adjectio est. Κουράς γραφῆ dictum plane, κουράς elliptice. In istis laquearium picturis capita cum summis humeris repræsentabantur præcipue: hinc κουράς γραφῆ et κουράς absolute, pro ista pictura et istis tabulis. Grammaticus diserte hic (in Εγκουράδης) ἐγκουράδης, οἱ ἐν τοῖς ἐρέφοις γραφικαὶ Προσώπων στίλαι. Unde nomen, quod dein omnibus ἐρεφικοῖς tributum, quascunque exhibebant figuras. Atque hinc generalius illud ὁ γραπτὸς στίλαξ, et quod in Voce κουράς legimus infra (apud Hesych.) loco suo. Nomen tamen a prima pingendi methodo, quæ vultus et capita exhibebat sola; et hinc etiam ἐγκουράδης de notis quibus

facies compuncta: *τιγαῖ ἐγκουράδες* et *ἐγκουράδες* absolute κατὰ ἑλληνισμὸν, nam, ut dixi, *κουράς* et *ἐγκουράς* sua indole adjectiva sunt. Æschylus in *Μυρμιδόνων ἐγκουράς* posuit γενικῶς pro ὁ γενεαμεινός, *pictus*, nulla ratione habita laquearium, aut picturæ in laquearibus receptæ." Hæc ille; reliqua deinde explicat quæ non sunt hujus loci. Sed dum in Hesychiana Voce *ἐγκουράδες* immoraretur, vocem ejusdem *κουράς* pœne neglexit, ex qua hoc fragmentum hausit Stanleyus, addito etiam *ἀμφιβάλλει*, quod non est Æschyli sed lexicographi. Παρὰ δὲ Αἰσχύλῳ in *Μυρμιδόνων*, inquit, *ἀμφιβάλλει ἐγκουράδων*. h. e. *For ἐγκουράδων* apud Æschylum in *Myrmidonibus* dubiam significationem habet, an scil. *tabulam laqueariam* an simpl. *picturam* significet, quod ipse lexicographus explicat in *Ἐγκουράδων*.

XII.

"Ὀπλων, ὅπλων δέ." Ad Aristoph. Av. γ. 1420. Πίττων, Πίττων δὲ, Schol. citante Pauw., Παρὰ τὸ Αἰσχύλῳ in *Μυρμιδόνων*, ὅπλων, ὅπλων δέ.

XIII.

Ad ista Aristoph. Av. γ. 800.

—εἴτ' ἐξ ἁδίας

Μεγάλη περὶ τὴν καὶ τὴν ξυβῶν ἐκκαλεστέων.

Schol. citante Pauw. Παρὰ τὰ γραφέντα in *Μυρμιδόνων Αἰσχύλου*. Sed vide *Fragm. IX.* et quæ ibi annotata.

XIV.

Citatur a Petro Victor. V. L. XXXVIII. ult. Schol. Homeri ad τὸν δ' ἑφεροι ὁπίς ἱπποι. Sed nihil reperio.

XV.

Μηρῶν τε τῶν σῶν εὐσεβῆς ὁμιλία.

E Luciani Amor. Tom. II. p. 457. citat Pors. ad Med. γ. 750. Luciani verba sunt, Στίων γὰρ ἄλλων τὸν Παιτρόκλῳ θάνατον, ἀταμίειαν πάθῃ πρὸς τὴν ἀλήθειαν ἀπὸ τῆς ἀγῆρας, Μηρῶν τε τῶν σῶν εὐσεβῆς ὁμιλία Καλλίου. Ultima vox illa finalem syllabam quarti et integrum pedem quintum efficere poterat vel præcedentis vel sequentis versus. Cf. supra *fragm. VI.*

XVI.

Ad illud Aristophanis Ran. γ. 942.

Πρώτιστα μὲν γὰρ δὴ γ' ἐνὰ τιν' ἐκάθισεν ἰσχυράς,
'Αχιλλῆα τιν' ἢ Νέεον τὸ πρόσσωπον ἔχοντα,

Schol. Ὃς αὐτοῦ εἰσφύροντος ἐν δράματι τινα κικαλυμμένον. Ὁ 'Αχιλλεύς δὲ καθήμενός ἐστι καὶ οὐκ ἀποκεκρυμμένος παρ' Αἰσχύλῳ ἐν δράματι ἐπιγεγραμμένῳ

Φροξίν ἢ Ἑταρος λότρως. Οὐδὲ δὲ Ἁχιλλεὺς φέγγεται. Ἄλλας ἐλά; τὸ ἐν ταῖς Φροξίς Ἀχιλλεύς, ἢ Ἑταρος λότρως. Ἡ τὸ ἐν Μυρμιδόνι, δὲ μὲν πρὶν ἤμωζεν ἐλὲν φέγγεται.

XVII.

Ad illud Aristophanis Ran. γ. 1447.

Βέβληχ' Ἀχιλλεύς ἀνὸ κύβω καὶ τέτταρα.

Schol. Ἐκ Μυρμιδόνι Πηλοῖα γὰρ αὐτὸς κυβέουσας. Πες δὲ ταῖς κυβέουσιν ὅτι λέγει, β', γ', γ'. Τὺτο δὲ λέγει ὁ Διόνυσος, δικτὺς ὡς Αἰσχύλος περιέχει.

XVIII.

Huc pertinere videtur (forte ad Fragm. XV.) quod habet Plato in Conviv. p. 180. Α. Αἰσχύλος δὲ φησὶν, φάσκει Ἀχιλλεὺς Πατρόκλῳ ἑστῶ, ὅς ἦ καλλίων ἢ μόγις Πατρόκλῳ ἀλλ' ἄρα καὶ τῶν ἡρώων ἀπάντων, καὶ ἔτι ἀγέτωτος.

ΜΥΣΟΙ.

II.

γ. 2. ΠΑΙΟΝΙΑΣ. Παιωνίαι, *salutaribus*, Pauw. quod prætulero. Παιωνίας habent Suid. et Phot. Lex. in Ὀρχοῦν, neque ignoro Mysos Asiaticos, ab Europæis, secundum quorundam opinionem, Ρωονίᾳ accolis, ortos esse. Cf. Strab. p. 572. Sed regionis illius nomen per ὁ scribitur, Παιονία. Alteram vero lectionem quam dat Photius, σάζεις pro σώσεις, libenter amplector. Quin jam video Cod. Photii Beckianum diserte dedisse παιωνίας. Glossa ipsa Photii ad verbum, fere eadem est cum illa quam e Suida attulit Stanl. Obiter moneo Kusterum Stanleii notam verbum verbo in suum usum convertisse.

III.

Telephum, avunculis suis apud Tegeam occisis mutum in Mysiam rediisse, ut cædē iniquitatis mos erat, censet Tyrwhitt. q. v. ad illa Aristotelis de Poetic. c. 44. ὥσπερ ἐν Ἡλέκτρᾳ οἱ τὰ Πύθια ἀπαγγέλλοντες, ἢ ἐν Μύσῳ ὁ ἄφρων ἐκ Τηγέας εἰς τὴν Μυσίαν ἦεν.

ΝΕΑΝΙΣΚΟΙ.

I.

ΣΑΥΡΑΣ. Αὔρας Valcken. ad Hippol. γ. 199. qui literam præcedentem ex voce Νεανίσκοις male adhæsisse putat.

ΥΠΟΣΚΙΟΙΣΙΝ. Hoc pro ὑποσκίοισιν, quod est in Athenæo, reposuit Casaub. ex libris suis, altera tamen lectio Pauwio placet ob Nicandri interpretationem apud Athen. allatam, τοῖς θεοῖς ἀνιμμένους τόπους, sed prætervidit v. cl. eosdem αἰσώδεις καὶ συσκίως verbis statim præcedentibus vocatos fuisse.

II.

ΑΡΕΙΦΑΤΟΝ. Cf. nostrum in Eumen. γ. 916.

—τῶν δ' ἀρειφάτων ἰγὼ

Περίπτῳ ἀγῶνι.

III.

ΑΦΟΙΒΑΤΟΝ. Pro ἀφοίβηται α φοιβᾶν deducit Pauw. cum α φοιβᾶν sit ἀφοίβαστος, α φοιβαῖν, ἀφοίβαντο. Sed ἀφοίβαντο recte reponit Alberti, juxta Eumen. γ. 237.

Οὐ προστρέπαισι οὐδ' ἀφοίβαντο χίρα.

IV.

Ὀκτώπαν. Phot. in Voce. Ὀκτώπαν πηλαμὸν Αἰσχύλος διατίπλυνε. Νιαίσκοις. Locus est corruptus : aliquid lucis oritur ex Cod. quo usus est Alberti ad Hesych. in Ὀκτώπας ποταμός. Ubi hæc annotantur. " Phot. Lex. MS. Ὀκτώπας ποταμόν. Αἰσχύλος διατίπλυνε παίσκοις Ὀκτώπας. Unde legendum videtur apud Phot. Ὀκτώπας ποταμόν. (διατίπλυνε) Αἰσχύλος Νιαίσκοις. Ut verbum διατίπλυνε additum sit a Photio quo ostenderet unde pendebat obliquus casus.

NEMEA.

Nemea scripsit Ennius, forte e Nostro conversa.

NHPETE.

II.

Ex verbis Athenæi III. p. 86. fragmentum huic fabulæ conjectura satis ingeniosa restituit Heath. Athenæi verba sunt, Αἰσχύλος δ' ἐν Πέρσαις τις ἀνὴρ τὰς γῆρας ἀναριτοτρόφους εἴκεν. Verba ista τις ἀνὴρ irrepsisse in contextum e margine judicat, ubi quis, cum locum apud Persas extare non comperisset, ἰσ. (h. e. ἴσως) ἐν Νέμῳ adscripserat.

NHPHIΔΕΣ.

I.

ΔΕΛΦΙΝΟΦΟΡΟΝ. In Anapæsticos, monom. et dim. eat. dividit Pauw.

Δελφινόφορον

Πίδιον πῶς διαμειψάμεναι.

Sed longe melius Cod. Augustiani subsidio restituit Valcken. ad Phœniss. l. l.

Δελφινόφωρον πόντε Πίδιον

Διαμειψάμεναι—

III.

KAMAKOS EISI. Apud Schol. Pind. l. l. Κάματος εἰσι, κάματος γλύσσημα διπλάσιον conjungit Pauw., ut omnia sint Æschylea. Sed nullum inde sensum extrahere possis. Sejungenda certe sunt. Κάμαξ est *adminiculum, pertica, quæ vites suffulcūt*; *contus, lignum hastæ*. Κάματος εἰσι dixit Æschylus. Κάματος γλύσσημα διπλάσιον Scholiastæ debetur, qui monet significationem verbi κάματος duplicem esse, vel ut vitium adminiculum, vel ut hastam significet.

III.

ΤΥΟΥ ΤΕΛΟΣ. "Locus Hesychii ita constituendus: Ἐκροφόρος. σκυλοφόρος· ἱεροκτάντας δι. ἱεροκτάντας φθογγόσκοτος ὑψὲς τέλος ἀθανάτων ἀπολείψει. Αἰσχύλος ἐν Νηητίῳ. Οἱ ὑπομνηματισταὶ παρὰ τὸ, οὐχ' ὅση φθιμένοι ἐπ' ἀνδράσιν ἐυχεταισθαι. Ἰνα ἦ ὁ τοῦς· ὁ δὲ ἱεροκτάντας θανάτον μοι ἐπιμαυχόμενος, τὸ ἐκ τῶν θιῶν τέλος ὑψοῦ ἀπολείψει, τὰ τῶν ἀθανάτων ὑψὲς, καὶ ἐπὶ τὰς ἐχθροὺς ἤξει. Grammaticus ἱεροφόρος explicat, et ἱεροκτάντας non explicat, quia subjicit Æschyli verba, quæ vocem exhibent, eaque ex Scholiis interpretatur. Nihil appositum magis. Sic ἱεροκτάντας δι convenientissimum est, ut sciunt qui Grammaticos triverunt. Descriptores id ignorantes, ἱεροκτάντας, quod bis pingendum erat non pinxerunt nisi semel: φθογγόσκοτος jactator vanus, miles gloriosus, qui nil nisi tenebras et mortem loquitur. Is arcte jungitur cum ἱεροκτάντας, qui ad mentem ὑπομνηματιστῶν est τῶν ἱέντων πάντας ἐκυνiarum interfector, qui mortuos occidit, non vivos; homo malus, cui objici potest illud Homericum ex Odyssea, οὐχ' ὅση φθιμένοι ἐπ' ἀνδράσιν ἐυχεταισθαι. Ἐπὶ τὰς ἐχθροὺς ἤξει de mortuis accipiendum: ad mortuos, de quibus gloriatur, accedet etiam ipse. Adversarios et Orcum, ubi sunt adversarii, adibit aliquando. In verbis Æschyli metri Anapæstici vestigia cernis haud obscura." Hæc Pauw. qui sic loco desperato nullum adhibuit remedium. Nescio an ipse aliquid lucis afferre possim, sed in his tenebris erranti æquus lector ignoscet. Argumentum hujus fabulæ suspicor fuisse vel Patrocli vel potius Achillis interitum. Si Patrocli dixeris, Achillem, ut apud Homerum, solatur Thetis cum Nereidibus, e quibus Chorus constat, unde nomen tragœdiæ. Si Achillis, Thetidi adsunt in luctu Nereidum chorus. Primum Patroclo vulnus ab Apolline, vulnus itidem Achilli lethale ab Apolline Paridis sagittam dirigente inflictum erat. Hæc igitur vel Achillis vel Thetidis verba esse dicamus, de Apolline conquerentis, unde locus, si non plane restitui, saltem quoad sensum intelligi potest. Apollinem scil. cælo relicto ad terras descendurum esse ut ad hostem Achillem vel Patroclum interficiendum et spoliandum veniat. Vox illa φθογγόσκοτος mihi perquam suspecta est, nec a Pauwio feliciter explicata. An legendum φθογγόσκοπος? ut ut illud fuerit, duabus illis vocibus ἱεροκτάντας φθογγόσκοτος hoc

fragmentum augeri debet. Ἀπολύει corrupte pro ἀπολύει scriptum erat.

IV.

Quartum hoc fragmentum, collatis Schol. Pindari verbis ad Fragm. II. delendum censet Pauw.

NIOBH.

I.

γ. 1. ΘΥΜΟΣ. Verba sunt Tantali. Locus est apud Plut. de Exil. p. 603. A. ubi ποθ' ἄμός male legitur. Sed hæc post Fragm. IV. subjienda fuisse nos docet ibi Plutarch. Οὐκ ἀνοήτως τοῦ Ταντάλου λόγοντος ἐν τῇ τραγωδίᾳ, Στείρω δ' ἄρουραν δάδῃκα ἡμερῶν ὄλλοι, Βερίκονθα χῦρον, εἴτα μετ' ἐλίγον λόγοντος, Θυμὸς δὲ ποθ' ἄμός κ. τ. λ.

II.

ΟΙΣ ΕΝ ΙΔΑΙΩΝ ΠΑΓΩΝ. Cum hæc aperte sint finis et initium Senarii, quis non miretur Pauwii Trochaicum e Strabone descriptum, Οἱς ἐν Ἰδαίῳ πᾶγγ Διὸς πατρῶν βῆμος ἴστι.

III.

ΣΙΠΥΡΑΟΝ ΙΔΑΙΑΝ ΑΝΑ ΧΘΟΝΑ. Σίπυλον, Ἰδαίαν χθόνα haud male correxit Botheus. Sed et legi possit Σίπυλον ἀν' Ἰδαίας χθόνας.

IV.

ΕΝΘ' ΑΔΡΑΣΤΕΙΑΣ ΕΔΟΣ. Locum sic corrigit Pauw.

Βερίκονθα χῦρον, ἰὸθ' Ἀδραστιάς Ἰδος,
Ἰδον τι μυκήθμοισι καὶ βρυχήμασιν
Ἐργῶ τι λαῶν πᾶν δ' ἐρίχθαι δὴ οἶδον,

vel πᾶν δ' ἐρίχθεται οἶδον, vel πᾶν δ' ἐρίχθαι γὰρ οἶδον. Hesych. Ἐρεχθόμην. σαλινομήνη, ἰλαυτομήνη, βάρυτομήνη, ὑπὸ τῶν ἀνέμων ταρασσομήνη. Ἐργῶ τι λαῶν opus rusticum et operis rustici murmur exprimere affirmat v. cl. Casauboni vestigiis insistens Heathius legit,

Ἰδον τι μυκήθμοισι καὶ βρυχήμασιν
Βερίμουσα μέλῳ, πᾶν δὲ ἐρίχθαι οἶδον.

Valcken. vero, ad Eurip. Hippol. γ. 746. sic legit,

Βερίκονθα χῦρον, ἰὸθ' Ἀδραστιάς Ἰδος
Ἰδον ἐν κρημοῖσι, καὶ βρυχήμασιν
Ὀργῶσι μέλῳ πᾶν [δ' ἐρεχθίῳ] οἶδον.

Sed [δ' ἐρεχθίῳ] quod minime ipsi placuit et Casaubono imputandum est, uncinulis inclusit, haud injuria. Felicius rem gessisse videtur Toup. in Suid. Tom. I. p. 443. qui ἐρεχθίῳ verbum esse monet φωνῆς μιμητικόν, et nunc de allisu maris ad terram, Theocr.

Idyll. XI. 43, nunc de terras mugitu accipi. Locum igitur sic refingit,

Σπύρον δ' ἄρουραν δάδιχ' ἡμεῶν ἰδὼν,
Βρίκυντα χῶρον, ἐθ' Ἀλκυστίας ἴδης,
Ἴδῃ τε μυκηθμοῖσι καὶ βρυχόμενοι
Τέτρουσι μέλιν, πᾶν δὲ κῆρυχθαι σίδον.

Comparat item Virg. Æn. XII. 722.

—et gemitu nemus omne remugit.

Et Addæum in Epigr. Antholog. p. 555.

——— ἢ δὲ σὺ Βαβίη ἐν τοίῳ
Μυκηθμοῖς ἀρότυ τέττει' ἰανυθέρῃ.

Et Aristiam apud Athen. II. 19. p. 60.

Μίκαισι δ' ὀρέχθαι (l. ὀρίχθαι) τὸ λάϊνον πίδα. Porro Βερίκυντα rectius habet Plutarch. de Exil. p. 603. A. et rursus in tractatu Philosophandum esse cum Princip. p. 778. B. nec prætermittendum est pro Ἐρπυ, Ἐρπυσι exstare apud Strabonem.

V.

γ. 2. ΟΥ ΒΩΜΟΣ ΕΣΤΙΝ. Sed præter Mortis templum apud Gades, alterius apud Lacedæmonios meminit Plutarch. in Cleom. p. 808. Ἐστὶ δὲ καὶ Λακεδαιμονίῳς ὁ Φῶς μόνος, ἀλλὰ καὶ Θανάτου καὶ Γίλατος καὶ τοιούτων ἄλλων παθημάτων ἱερά. Cf. etiam Pitisci Lex. Antiq. in Mors; et Rob. Titii (h. e. H. Stephani) Loca Controvers. IV. 20. qui Orpheum citat in Hymno Mortis, et Virg. Æn. XI. 197.

Multa boum circa mactantur corpora Morti.

Ubi vide enarratores et Servium.

γ. 3. ΟΥΤ' ΑΝ ΤΙ ΘΥΩΝ. Οὐτ' ἂν θύων τις οὐτ' ἐπισπίνδων ἰαοῖς, vel cūm Eustath. ad Il. I'. p. 744. l. 3. Οὐτ' ἂν τι θύων οὐτ' ἐπισπίνδων λάβοις, Pauw. sed prius magis Æschyleum putat. Mihi, cum Heathio, posterius metri et sensus causa magis placet. Idque diserte legit Schol. Homeri Ven. a Villosiono editus, ad Il. I'. 158. p. 218., nisi quod levi errore ἐπισπίνδων. In versu autem proxime seq. ibi legitur οὐδ' ἰστὶ βωμός, ut etiam apud Eustath. Quod vero subdit Pauw. "quæ sequuntur apud Schol. Soph. Electr. γ. 138. (Brunck.) et Suid. in Πάγκοινος, μόνος οὐ δέχεται γλυκερᾶς μέρος ἰλπίδος, Anapæstice scribenda esse,

—μόνος οὐ δέχεται γλυκερᾶς
Μέρος ἰλπίδος—

et an ipsa quoque ab Æschylo profluxerint incertum esse, et primum hujus fragmenti versum ab Aristophane ideo forte adductum esse ut Æschylum derideret, qui Θάνατον fecisset Deum," id nimis temere, ne dicam inscite dictum est.

VI.

ΚΑΙ ΔΟΜΟΥΣ ΑΜΦΙΟΝΟΣ. "Scholiastes Comici, 'Εκ Νιόβης Αίσχύλου ἐξήρπταται δὲ τ' Ἀμφίωνος ἐκ μονωδίας. Unde apparet ex monodia Amphionis ista desumpta esse, atque adeo errare viros eruditos qui verba Æschyli ita constituunt: nam *Amphion* non poterat dicere se *Amphionis* xedes combusturum esse. Distinguendum post ὅμως, ut Ἀμφίωνος πυρφόρῳσι αἰτοῖς copuletur, et μίλαθρα μὲν αὐτοῦ καὶ ὅμως cohaereat quoque-una. Πυρφόρος αἰτὰς dixerat Amphion in monodia: eos Ἀμφίωνος αἰτὰς πυρφόρος ideo vocat Comicus: atque hoc Æschyleum: De aliis dubitari potest, neque definire velim quæ Æschylea sint: Amphionis enim monodiam et œconomiam Dramatis non teneo." Hæc Pauw. Locus Scholiastæ forte leviter corruptus est, quin et initium senarii ex Aristophane huc referri forte debet, ut legatur

Μίλαθρα μὲν αὐτῷ καὶ ὅμως Ἀμφίωνος
Καταβαλόντων πυρφόροις αἰτοῖς.

Jam si apud Schol. legamus, ἐξήρπταται δὲ τὸ Ἀμφίωνος ἐκ μονωδίας, erit, me judice, aliquanto clarior; q. d. vocem illam Ἀμφίωνος e monodia unde cætera desumpta sunt ejectam esse, atque ibi non comparere.

VII.

γ. 2. ΕΠΩΝΕ. Dubitat Pauwius an vera sit Hesychii interpretatio verbi ἐπώνη, metaphorice pro ἐπὶ ταῖς ὁσὶς ἐπικαθῆσθαι positi; ipsam enim metaphoram durissimam, et verbum ipsum ἐπώνη pro ἐπικαθῆσθαι durissime poni existimat. Recte illud quidem; sed miror eundem dubitare potuisse de sua ipsius interpretatione, hoc verbum ab interjectione ὦ, ὦ, repetita, verissime deducentis. Eo usus est noster Eum. γ. 124. Similia sunt ἐπὶ ἐπώνη Agam. γ. 1063. φέζω Ag. 1317. αἰάξω quod passim legitur, et quædam alia.

VIII.

ΟΙΣΤΡΟΙΣ. "Ιστρος recte legitur apud Priscian. in Notis Stanl. ut monuit Heath.

IX.

ΚΑΚΑΑΑ. Eundem forte locum respexerit Photius in Lexico. Κανάων τῆς γῆς.

X.

Nescio an Æschyli fragmentum lateat in verbis Eustathii. Ὁ Σικυώνιος γραφεὺς Σημάντης, τὸν ἐν Αἰθιόπῃ γραφὸν σφαγὴν τῆς Ἰφθυονίας, ἐκάλει τὸν Ἀγαμέμνονα. Ὅπως καὶ Αἰσχύλος μιμησάμενος, τὸν τε Νιόβην καὶ ἄλλα πρόσωπα ὁμοίως ἐσχήματισι. Σκαπτόμενος μὲν ὑπὸ τῷ κωμῶν, ἐπαινέμενος δὲ ἄλλως, διὰ τὸ τῆς μιμήσεως ἀξιόχριον. Οὐ γὰρ μόνον βλέπειν ἀπαξιοῖτο (l. ἀπαξιοῖτο) ἐν αἵματι θλίψιν, ἀλλ' ὅδ' βλέπει (l. βλέπειν) ὡς οἶα ἴκτατος βίον αἰζόμε-

ρος ἢ καὶ ὑπόγειος. Posteriora hæc forte locum, si non et ipsa verba Æschyli respiciunt, et inde colorem trahunt.

XIII.

Tertium decimum fragmentum retulit Stanl. in Notis. Vide etiam Hesych. in Ἥμερος. De liberis Niobes Cf. Gisb. Cuper. Obbs. III. 17.

XIV.

In hac fabula Œagrum egisse docet Schol. Aristoph. Vesp. γ. 577.

Κἀν Οἶαγρος εἰσέλθῃ φεύγων, ἐκ ἀποφύγῃς πρὶς δὲ ἡμῶν
Ἐκ τῆς Νιόβης εἴπη ῥῶσι τὴν καλλίστην ἀποδείξας.

Schol. Ὅτι τραγικὸς ὑπεκρίθη· ὁ Οἶαγρος εἴρεται ἀρίτερος· ὡς θαυμάζον δὲ αὐτὸν φησιν· ὅτι καὶ ἑαυτὸς ὁ μέγας καταδικασθῇ. Ἐκ τῆς Νιόβης δὲ. Καὶ γὰρ ὑπεκρίθη τὴν Νιόβην, ἢ Σοφοκλῆς ἢ Αἰσχύλος.

XV.

Vide ad Fragm. INCERTA, XXVII.

ΠΑΝΤΡΙΑΙ.

I.

ΕΚ ΠΟΔΩΝ. Ex hoc fragmento apud Suidam discimus argumentum tragœdiæ fuisse Penthei interitum. Duo personæ erant Λύσσα, Rabies, quæ hæc dicit, et Pentheus. Πάντρηαι, quæ Penthea ἔξαινει erant Bacchæ. Idem fragmentum in eadem Voce cum eadem quoque glossa exhibet Phot. Lex.

III.

ΚΑΜΑΚΑΣ. Plenum Anapæsticum e Polluce recte adfert Pauw.

Κάμακες πεύκης οἱ πυρίφλεκτοι.

Pertica picea arboris ignita, h. e. τὰδæ. Porro Stanl. conjecturam in Παντρίαις totidem literis habet Codex Pollucis Vossii, quod monuit Bentl. in Epist. ad Mill. p. 58.

V.

Πεμφιξ. Phot. Lex. in Voce. Πέμφιξ. πρὸς Αἰσχύλου Παντρίαις, ἐπὶ τῶν ἀκτίων.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

Cf. Fragm. Inc. CXLV.

ΟΠΑΩΝ ΚΡΙΣΙΣ.

Tituli meminit Aristot. Poet. c. 38. Ed. Tyrwh. *Armorum judicium* apud Latinos docuerunt Nævius, Attius, et Pomponius Secundus.

I.

ΑΔΑ' ΑΝΤΙΚΑΕΙΑΣ. Verba sunt Ajacis, ni fallor, ad Ulyssem, originem ejus a Sisyphe non a suppositio ejus patre Laerte deducuntis. Cf. Schol. Soph. ad Ajac. γ. 190. [Ed. Brunck.] qui non solum hoc Æschyli fragmentum sed et alterum ex Sophoclis ΣΥΝΔΕΙΠΝΩ, conservavit,

Ὡ πάντα πράσαν, ὡς ὁ Σίσυφος πολὺς
Ἐδῆλος ἦ σοι παταχῶ, μητρὸς φθορῆς.

Cf. etiam Eurip. Cycl. γ. 102.

III.

ΤΙ ΓΑΡ. Emendationem Pauwii τί γὰρ βίον ζῆν καλὸν ὃς λύπας φέρει, vel Stanleianæ vel Grotianæ nemo certe prætulit, nisi qui καλὸν apud tragicos, prima producta, ferre potest. Mihi lenior videtur emendatio Stanl. quam Grotii, eamque idcirco amplector, et mecum facit Heath.

IV.

ΧΟΡΟΝ. Χορῶ mavult Valcken. ad Ammon. p. 164. sed κορῶ Heath. ipso præeunte Aristophane, qui sic παρωδαῖ

Πρίσβυρα ποιήματα Κοπαῖδων κορῶν.

Mihi præplacet emendatio Valcken. cum quia simplicior, tum quia numerosior ob vitatum ὁμοιοτέλειον.

ΟΣΤΟΛΟΓΟΙ.

Tituli hujus fabulæ meminit Phot. Lex. in Voce. Ὀστόλογος παρὰ Ἐπιλόκῃ· Καὶ δράμα Αἰσχύλῃ Ὀστόλογοι.

I.

ΑΓΚΥΛΑΝΤΟΤΕ ΚΟΤΤΑΒΟΥΤΕ. Plenius fragmentum exhibuit Stanl. in Notis, cum felicibus et ipsius et Is. Casaub. emendationibus, unde loco corruptissimo tantum non plena lux effulsit. Pauwii commenta ita sunt absurda ut ea libenter prætermiserim. Locum Casauboni vestigiis insistens sic edidit Heath.

Ἐξέμαχος ἦν ὃδ' ἄλλος ἔδην ἥσσανας
Ἵδριμὸς ἦν ἀντικτῆς ἱμοί.

Ἦν μὲν γὰρ αὐτῷ κοττάβῳτ' αἰὶ σκόπεος
 Τῷ γ' ἀγκυλήτε κοττάβῳ τῷ μὸν κάρα.
 * * * * * ἐκτιμῶν
 * * ἡδῶσα χεῖρ ἰφίετο.

Duos ultimos versiculos recte disposuisse videtur Heathius, sed in priori legendum ἔκ τ' ἱμῶν cum Stanl. in curis secundis. Sed et prævit S. Petit. in Miscell. VII. 13. qui fabulæ argumentum ex Odyssea trahendum esse monuit, ipsamque epigraphen ab Iro et Ulysse stipem procos rogantibus deducendam, qui enim stipem emendicabant videbantur quasi ossa legere. Emendationem loci a Petito propositam ut minus concinnam, prætermitto, in hoc tamen verum perspexisse videtur v. cl. quod caput Ulyssis tanquam Manis (cf. Athen. l. l.) pro scopo propositum dixerit. Eundem locum, ni fallor, respexit Schol. Lycophr. γ. 778. Πλαγαῖς ὑπείκων καὶ βολαῖσιν ὀφράκων. Ubi Schol. Παρ' Αἰσχύλῳ φαίνεται τις τὸν Ὀδυσσεύα τύψας ὀφτράκῳ, ὃ μὴ παρ' Ὀμήρῳ παρ' Ὀμήρῳ γὰρ φέρεται ὃ Ὀδυσσεύς βοῶς ποδὶ πλαγαῖς ὑπὸ Κητοίπῳ, ὑποποδῖν δὲ κατ' ὅμοι ὑπ' Ἀτρινῶν. Cf. etiam Toup. in Suidam. Tom. II. p. 472. Eustath. ad II. β'. p. 344. l. 22. ἔτι ἰστίειν καὶ ὅτι ἀγκυλὴ ὃ μόνον ἢ ἀνωτέρῳ ῥηθεῖσα, ἀλλὰ καὶ ἡ καμπὴ τῷ ἀγκυλῶν καὶ ποτηρίῳ γένος χερσιμῶν εἰς κοττάβους· παρὰ τὸ ἀγκυλῶν, τὸ ἐπικαμπῆς, καὶ στρεβλῶν καὶ σκόλιον καὶ ἐπικεκλωμένον· ἡγκυλῶν γὰρ, φασί, τὴν διξίαν, οἱ τὸς κοττάβους προῖιμνοι, κυκλῶντες αὐτὴν· ὅς δὲ κοττάβους ἀγκυλατὸς Αἰσχύλος ἔφη. Ἀγκυλατὸς κοττάβους citat etiam Schol. Aristoph. ad Pacem γ. 1243. ubi abraso sinistro brachio τῷ τ male legitur ἀγκυλατὸς. Cf. locum, et quæ ad γ. 342. ejusdem Comœdiæ, quæ hoc ludi genus plenius describunt.

II.

Testa aliquis Ulyssem percussit. Schol. Lycophr. γ. 778. Vide notam superiorem.

ΠΑΛΑΜΗΔΗΣ.

I.

Τινος κατέκτας ἔνεκα παῖδ' ἐμὸν βλάβης;

Αἰσχύλος Παλαμήδης. Schol. Homer. Venet. a Villoisono editus, ad II. Δ'. 319. p. 120. Verba sunt Nauplii ad Ulyssem, vel forte Agamemnonem.

II.

Huc refer Fragm. Incert. XLVI. Vide quæ ibi annotata..

ΠΕΝΘΕΤΣ.

ΒΑΛΗΣ. Βάλης Pauw. Heath. qui id quoque apud Galenum scriptum monet—Immo, et περὶ σίδῳ quod edidit Bentr. in Epist. ad Millium p. 59.

ΠΕΡΡΑΙΒΟΙ.

I.

ΤΟΙΣ ΚΕΡΑΣΙ. Quia τοῖς a Stanleio additum erat ut senarium compleret, Trochaicos plane ἀμέτρως, pari inscitia qua supra in Niobes Fragn. II. hic quoque confingit Pauw.

—ἀεγυρλάτοις

Κέραςι χρυσᾷ γόμια προσδεδλημένοις.

Deest utique vocula, quam frustra quæsieris. Ejus locum satis supplet articulus a Stanleio additus, quanquam et Κέραςί τε et Ἐκέραςι scribi potest. Sed miror Heathium, rejecta voce χρυσᾷ ne articulum admitteret, ad Trochaicos etiam redigere voluisse Pauwianis vix numerosiores.

—ἀεγυρλάτοις

—κέραςι γόμια προσδεδλημένοις.

An ultimam in κέραςι pro correpta ante ς habuit vir cl.

II.

ΑΠΑΙΟΛΗ. Versum integrum conservavit Eustath. ad Il. β'. p. 353. l. 23., eumque inter fragmenta a Stanl. prætermisssa retulit Pauw. Ἰσίου δὲ ὅτι ἀπὸ τοῦ ῥηθέντος αἰόλλω καὶ ἀπαιόλῃ γίνεταί, ἡ ἀπάτη καὶ ἀποστήσει. Αἰσχίλος,

Τίθηται αἰσχεῖς χρημάτων ἀπαιόλῃ.

Malim αἰσχυῖς. Eadem voce utitur Aristoph. Nub. γ. 1149.

ΠΕΡΡΑΙΒΙΔΕΣ.

ΣΚΥΦΩΜΑΤΑ. Λέγει δὲ [Ἀρίσταρχος] καὶ ὡς Αἰσχίλος μὲν σιμύει τὸ σκεῦος ἐν τῇ, Πῦ χρυσόπινκτα κ' ἀεγυρᾷ σκυφώματα Eustath. ad Odys. ο'. p. 1775. l. 21.

ΠΗΝΕΛΟΠΗ.

Huc forte pertinuisse credit Pauw. quod tradit Tzetzes ad Lycophr. γ. 778. Sed vide locum a nobis in ΟΣΤΟΛΟΓΟΙΣ citatum.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ ΔΥΟΜΕΝΟΥΣ.

XV.

Fragmentum addit Pauw. inter omisssa a Stanl. ex Eustath. ad Il. ε'. p. 600. Σχίσματα γάρ τινα καὶ θέουσι· ὅτε ἀραιθύσανοι κατὰ Παν-

σανίαν, "Άρειος θύσανοι, οἰονὶ ἀποσχίσματα παρ' Αἰσχύλῳ ἐν Προμηθεῖ Λυομένη.
Subdit Pauw. "Vicinum est Hesychii Ἀριθύσανοι, ἡρίοχοι et non di-
versum fortasse: Nota illud κατὰ Πανουσανίαν."

XVI.

Herculis sagittam, qua aquilam quæ Promethei jecur exedit interfecerat, inter sidera relatum esse tradit Hygin. II. 15.

XVII.

Plutarch. in vita Pompeii p. 619. B. Πρὸς δὲ Πομπηΐον ὄκει τὴν τοῦ
παθεῖν ὁ Ῥωμαίων δῆμος οὐδὲς ἐξ ἀρχῆς, ὅτις ὁ Αἰσχύλος Προμηθεὺς πρὸς τὸν Ἡρα-
κλέα, σθεθεὶς ὑπ' αὐτῷ καὶ λίγων,

Ἐχθρῷ πατρός μοι τῷτο φίλτατος τέκνον.

Hæc itaque erant in fine fabulæ.

XVIII. XIX. XX.

Huc transfer ex INCERTIS LVI. LVII. LVIII.

ΠΡΩΤΕΥΣ.

I.

γ. I. ΣΙΤΟΡΜΕΝΟΝ. Σιτωμένην scribendum erat, sed nos præter-
vidimus. Mox δύσθαιον exhibet Athen.

γ. 2. ΜΕΣΑΚΤΑ ΠΛΕΥΡΑ ΠΡΟΣΠΤΥΟΙΣ ΠΕΠΛΑΓΜΕΝΗΝ. Μέσαι τὰ
πλευρὰ πρὸς πτύους πεπλεγμένην voluit Casaub. in loco Athenæi. Con-
tra, vulgatam tuetur Pauw. qui μέσакτα in medio fracta, a μέσος et
ἄγῳ deducit, προσπτύους adspuas vertit, ac totum locum sic interpre-
tatur. *Adspuas infelicem et miseram phaba, irretitam latera in
medio fracta, dum cibum quærit.* Sententiam hujus fragmenti
incertam vocat Heath. sed Casauboni emendationem, πρὸς πτύους,
apud ventilabra, contra Pauwium defendit. Priorem versum
pulchre, secundum non admodum infeliciter restituisse videtur
Botheus,

Σίτον μὲν ἐν δύσθαιον, ἀθλίαν φάβα,

Μεσάκτια πλευρὰ προσπτύους πεπλεγμένην.

*Cibum quidem infelicem, miseram phaba per media latera percussam,
spreveris.*

II.

ΑΕΑΠΤΟΛ. Vel ἄεπτω, vel ἄλεπτω cum Hesychii editoribus le-
gendum, ex ipsius glossa patet.

III.

ΑΜΑΛΑ. A nominativo ἄμαλς deducit Pauw. et pro Ἀμαλς apud Etymol. in Voce Ἀμάδιος, ἄμαλς reponendum censet; locum Etymologici, qui nunc legitur, Ἀμάδιος ἄμαλς τὴν καὶ Αἰσχύλος, ἐκτὴν ἱερῶν καὶ, ἄμα τῷ προσελθῶν ἀπὸ τῷ ἄμα Ἀμάδιος, sic emendans; Ἀμαλς, τὴν καὶ Αἰσχύλος. Deinde articulo novo, Ἀμάδιος, ἐκτὴν ἱερῶν καὶ, ἄμα τῷ προσελθῶν κ. τ. λ.

IV.

ΕΠΑΞΩ. A πάομαι scil. in Aor. Med.

ΣΑΛΑΜΙΝΙΑΙ.

IV.

ΑΝΗΡΗΣ. Absurde Pauw. ab α bene et ἄρῳ apto, deducit, q. d. bene compositus, bene adaptatus, cum planissime sit ab ἀνῆς ut ex glossa patet.

V.

Quinto nos fragmento locupletavit Herodiani liber MS. περί διχρήτων, apud Brunck. in Lex. Sophocli. voce φᾶρος, ubi legitur, ἀναλογώμενός ἐστι τῷ ἐκτείνοντος τὸ α, ὡς παρὰ Αἰσχύλῳ ἐν Σαλαμίνιας,

Ἐμοὶ γένοιτο φᾶρος ἴσον ἔρανῳ

quem locum tamen corruptum iudicat Pors. ad Orest. v. 9.

ΣΕΜΕΛΗ.

Tit. Plenus titulus erat ΣΕΜΕΛΗ ἢ ΥΔΡΟΦΟΡΟΙ. quod discimus ex Schol. Hom. Venet. ad Il. Δ'. 310. p. 120. Αἰσχύλος . . . ἐν Σεμέλῃ ἢ ὑδροφόροις. Chorus forte constabat e Virginitibus urnas ferentibus.

II.

ΑΣΤΕΡΚΤΑ. Hesych. τὰ ἐν δυνάμει κατασχιδῆναι. Ex hac interpretatione legendum videtur ἄσκητα, ut emendaverunt Critici.

III.

Cf. Joan. Meurs. Græc. Feriat. in Voce Ἀμφιδρόμα.

IV.

Huc refer ex INCERTIS Fragm. CLIII.

V.

Αἰσχύλος ἐν Σιμέλῃ ἢ ὑδροφείῳ.

Ζεὺς ὃς κατίκτα τῶτον. Verba sunt cujusdam, forte nutricis, de Baccho cum Semele ἰμβροντήν. Vide Fragm. I.

ΣΙΣΥΦΟΣ.

ΦΕΡΕΙΝ. Post φέρειν plene distinguit Jungermannus ad Pollucem, proximum versum interrogative legens, probante Pauw. qui quaerit an forte hoc drama fuerit Satyricum, cui titulus Σίσυφος φανήναι, quod præter titulum suadere videtur color Fragmenti III.

II.

ΙΔΟΥ ΣΤΑΘΜΟΥΧΟΣ ΕΚΚΑΘΗΛΛΩΝ ΦΩΣ ΑΘΡΕΙ. In Edit. Pollucis Hemsterhusiana editur,

Σὺ δ' ὁ σταθμῦχος εὖ κατιλλάσας ἄθρει.

quod Pauwio non displicet. Sed et mox legendum proponit,

Ἴδὺ σταθμῦχος ἰγκατίλλων φῶς ἀθρεῖ.

Quam lectionem omni sensu carere affirmat Heathius, emendatione Tib. Hemsterhusii contentus, quam sic interpretatur; *Tu vero familias pater, apte adductis oculorum palpebris, adspice sodes.*

III.

ΑΛΛ' ΑΡΟΥΤΡΑΙΟΣ κ.τ.λ. Trochaice scribit Pauw. ut vulgo legitur apud Ælian. Hist. Anim. XII. 5.

Ἄλλ' ἀρουραῖός τις ἰστί σμίνθος ὥς δ' ὑπερφύης.

recte, modo scripsisset Σμίνθος, ut dactylus non peccaret in proprio nomine. Sed, ut mihi videtur, præstaret σμίνθος.

V.

ΑΜΒΩΝΕΣ. Hesych. Ἀμβῶναι· αἱ προσαναβάσεις τῶν ὀρῶν. Αἰσχύλος Κερκύωνι καὶ Σισύφῳ. Junge Erotian. in Ἀμβῶν p. 18. Καὶ γὰρ οἱ Ρῶδοι ἀμβῶνας καλοῦσι τὰς ὀφρυώδεις τῶν ὀρῶν ἀναβάσεις. Μίμνηται τῆς λέξεως καὶ Αἰσχύλος καὶ Ἀριστοφάνης ὁ γραμματικὸς ἐν ταῖς Ἀττικαῖς λέξεσι.

ΣΦΙΓΞ.

ΣΤΕΦΑΝΟΝ. Στίφανος Grot. Tribus modis hæc tentat Pauw.

A. Τῷ δὲ ξίφῳ γι στίφανος; B. Ἀρχαῖος· στίφος

Δισμῶν ἀριστοὶ ἐκ Προμηθῆος λόγῳ.

Vel absque dialogo,

Τῷ δὲ ξίφει γι στίφανος ἀρχαῖος· στίφος
Δισμῶν ἄριστος ἐκ Προμηθεὺς λόγου.

Et ad λόγῳ subauditur ἱερῷ, ad λόγους ἱερῷς alludens. Sed nihil mutandum præter ἄριστος in ἄριστοι. Vide Pr. Solut. Fragm. XI. Not. Varr.

II.

ΣΦΙΓΓΑ. Bene monet Pauwius hæc usque ad πέρπυ e Sphinge desumta esse, reliqua ex Agamemnone; nam sic Aristoph. Schol. hoc modo legendus: Σφίγγα δὲ δυσαμερίαν—ταῦτα δὲ ἐκ τῆς Σφιγγὸς Αἰσχύλου. Θάριος δὲ ὄρεϊ, ἡ πολυμῶσα Θηβαίῳς τύχη, τὸ τε πῦρ διὰ καὶ χεὶρ πράκτορι, ἐξ Ἀγαμέμνονος ἐκ τῆς κ. τ. λ. Sed et ad Agamemnonem pertinebat etiam πέρπυ, unde quæ a Sphinge servantur initium faciant versus Hexametri,

Σφίγγα δυσαμερίαν πέρπυ κῆρυ.

III.

ΚΝΟΥΣ. Ad locum Hesychii a Stanl. allatum addendum erat, πῶς δὲ φασιν Κνὺς μὲν ἔχου, χνῶν δὲ μέρος τῷ ἄξωνος ἢ χροῖνος.

THAEΦΟΣ.

Telephum scripserunt Ennius et Attius, sed utrum Æschylum an Euripidem transtulerint non liquet. Attius plerumque Æschylum secutus est.

III.

Schol. Aristoph. Acharn. γ. 931. ῥιάθει ἀνδράκων προσνήνοχον οἱ φασὶ παῖδα εἶναι τῶν Ἀχαρῶν πάντων κομικώτατα. Τὰ γὰρ μεγάλα πάθη ὑποκαίλει τῆς τραγῳδίας, ἵπαι καὶ ὁ Τηλέφος, κατὰ τὸν τραγωδοποιὸν Αἰσχύλου, ἵνα τύχη παρὰ ταῖς Ἑλλασσι σωτηρίας, τὸν Ὀρέστην εἶχε συλλαβόν.

IV.

Vide ad Iphig. Fragm. III.

ΤΟΞΟΤΙΑΔΕΣ.

I.

ΑΔΩΝ. Hos duo versus male a Salmasio emendatos esse censet Pauw. ipse quidem refingens ad hunc modum,

Ἄδων γὰρ ἀγναῖς παρθένοις γαμηλῶν
Δίετρεν, ἄνιμι (vel ἄπειμι) βλιμμάτων γ' ἐπύβολος.

H. e. Heathio interprete; *Hæc canens virginibus a toro nuptiali*

puris, ab eo, ut illæ me intuerentur adeptus; aut, quid eorum aspectu significetur callens. Aliter tentavit Valcken. ad Phoeniss. γ. 953.

Γάμων γὰρ ἀγναῖς παρθέναις, γαμηλίων
Λίκτρων ἀπειθῆς, βλιμμάτωι ῥίπτει βολή.

Puris enim virginibus, nuptialem torum aversata, declinatur oculorum acies. In quibus Heathium haud injuria offendunt γάμων et γαμηλίων λίκτρων, idem prorsus significantia, in eadem sententia posita, tum phrasis illa λίκτρων ἀπειθῆς, pro torum aversata, et ipse color sententiæ. Itaque sic potius rescribit,

Αἰδῶς γὰρ ἀγναῖς παρθέναις, γαμηλίων
Λίκτρων ἀπειθῆς, βλιμμάτωι πρὶν βολή.

Pudor enim apud puras virgines nuptialis tori inexpertas, oculorum intuitu manifeste se prodit. Ad locum illustrandum contulit Th. Gataker. (Advers. Miscell. Posth. c. X. p. 503.) Apollon. Rhod. de Hypsipyle Jasonem excipiente, Argonaut. I. 790.

—— ἡ δ' ἐγκλιθεῖς ὅσσοι βαλῶσα,
Παρθενικὰς ἐρύθητι παρθέναις.

Et quod de pube Spartana Xenoph. de Laced. Rep. p. 679. Σηγῇ μὲν περιείσθαι, παραβλέπειν δὲ μαθαιμοῖ, ἀλλ' αὐτὰ τὰ πρὸ τῶν πόδων ἔσθαι. Vide ibi plura. Totum locum sic emendat Toup. in Suid. Tom. III. p. 135.

Κάτω γὰρ ἀγναῖς παρθέναις, γαμηλίων
Λίκτρων ἀγνώστοις, βλιμμάτωι ῥίπτει βολή.

Κάτω ῥίπτει virginalis est verecundiæ, ut bene monet vir cl. qui κάτω ἔσθαι citat ex Ælian. Varr. Hist. XII. 1., ῥηψάσης μὲν κάτω ψυχῆς ex Synes. de Inomniis p. 142., et σιωπῶντος καὶ κάτω βλέποντος ex Plutarch. de Orac. Defect. Tom. II. p. 411. Et hæc quidem emendatio præ cæteris, alioqui satis ingeniosis, mihi placet.

II.

γ. 1. ΝΕΑΣ ΓΥΝΑΙΚΟΣ. Hæc verba Plutarchi, non Æschyli esse censet Pauw. Sed bene monet Heath. ne levissimam quidem fuisse causam cur ita putaret vir cl. et hæc ipsa verba bis a Plutarcho Æschylo diserte tribui, nempe De Prof. in Virtut. sentiend. p. 81. et in Amatorio p. 676. Porro ut hoc fragmentum cum præcedente melius cohæreat cum Gatakerō legit γυναικος γ'.

ibid. ΟΥ ΜΕ ΜΗ ΛΑΘΗ. Vide Diog. Laert. IX. Segm. 42, in Vita Democriti, de quo narrat, eum, κόρης ἀκολούθησας τῇ Ἰπποκράτει, τῇ μὲν πρώτῃ ἡμέρᾳ ἀσπασάσθαι, χαῖρει κόρη· τῇ δὲ ἑχομένη χαῖρει γύναι. Καὶ ἡ ἡ κόρη τῆς νεκρῆς διαφθαρέναι. Qua de re plura videas apud Gataker. de Stylo Nov. Instr. c. II. p. 80. et Advers. Miscell. p. 503.

γ. 2. ΓΕΓΥΜΕΝΗ. Sic Stanl. et Grot. pro γυμνῆ sed errorem correxit ipse Stanl. in Notis. Γένεσθαι hic est, *virum experta.*

§. 3. ΤΟΥΤΟΡ. Τέτων recte Toup. in Suid. loco ad prius fragmentum citato.

ibid. ΙΠΠΟΓΝΩΜΟΝΑ. Argutatur hic Pauwius dum Salmasio more suo obloquitur, quasi is θυμὸν ἱππογνώμονα equo, non ei qui equum inspicit, tribuisset. In eadem enim interpretatione cum Salmasio ipse consentit, *Animum habeo quo faminarum lasciviam probe dignosco*. Hesychium autem advocat, ἱππογνώμων· ἵππους διαγινώσκων ἱγνῶνς ἢ μή, quæ quidem interpretatio, ut viro cl. videtur, non est aliena ab his Æschyleis quæ τὴν ἀνδρὸς γογγυμένην commemorant. Cum Pauwio contra Salmasium facit etiam Heath. Salmasii interpretatione vel minus perpensa vel minus intellecta. Sed Salmasium tuetur Gataker. Advers. Miscell. p. 504. Cf. etiam Hoogeveen. ad Viger. de Idiotism III. 5. p. 7.

III.

ΠΕΖΟΦΟΡΟΙΣ ΖΩΜΑΣΙΝ. “*Oraria* quid essent docuit nos ad h. l. Casaubonus; cum vulgo ejus vocis notio etiam doctissimis esset ignorata. Ego unde dicta sint dicam. *Orarium* est vel segmen- tum vel lorum quod ad *oram* vestis assuitur, atque inde orario nomen, quæ vox fasciam vel institam significat; non igitur ab *ore*, sed ab *ora* vestis cui adnectebatur. *Oram* vestis Græci *πίζαι* vocant; unde *πιζοφόροι χιτῶνες* Æschylo. Fasciam autem vel zonam, quæ adponebatur ornamenti gratia, ad illam extremam oram, *πεζίδω*, Græci nuncuparunt, quod ad verbum est *orarium*.” Salmas. in Vopiscum p. 409. Idem vero p. 397. *πιζοφόρος χιτῶν*, *tunicam talarem* interpretatur, citatis non solum hoc Hesychii sed duobus Pollucis locis. “*αἱ δὲ παρὰ τὰς ἄσας παρυφαὶ καλύπται πίζαι καὶ πιζίδις, καὶ περιπίζα τὰ οὐτως περιουφασμένα*. Οἱ δὲ *πιζοφόροι χιτῶνες*, ἢ οἱ *ποδήρεις* ἢ οἱ *πίζας* ἔχοντες. Et rursus, *τόδι ζῶμά ἐστι μὴν ἱππότηδων ἰνδύαι, πίζας δὲ ἔχον ὡς Αἰσχυλὸς* *διὰ τοῦ πιζοφόρου ζώματα ἀποκαλῶν*. *Πιζοφόρος* alii in Æschylo *talares* interpretabantur. Hesych. *Πιζοφόροις ζώμασι* κ. τ. λ. (Vide Not. Stanl.) Sic *πιζοφόρος χιτῶν* Græcis tunica est quæ *πίζας*, hoc est pannos et institas per extremam oram subsutas habet, et quæ ad talos usque demissa est. Tales erant Romanarum matronarum tunicæ; *talares* scil. et institis ornatæ. Horat. Sat. I. 2.

Quarum subsuta talos tegit instita veste.”

Hæc ille. Vide ibi plura.

ΤΡΟΦΟΙ.

• I.

ΔΙΚΡΑ. Hesych. Δίκρα ἕψις ἢ διπλῆ. Αἰσχύλος Τρόφοις. Δίκραια ἕψις, ἢ διπλῆ conjecit Toup. in Hesych. Tom. III. p. 210. juxta Apoll. Rhod. IV. 1613.

Αὐτὰρ ὑπαὶ λαγόνων δίκραιά οἱ ἦθα καὶ ἦθα

Κήτιος Ἀλκαίη μνηύετο——

Ubi Schol. Διπλῆ· τοιαύτη γὰρ ἡ τῷ Τέλτατος ἕψα, διηραμένη εἰς δύο. Sed

pro *δικα*, *δικρα* conjeoit idem vir cl. Tom. IV. p. 165. ex Ptolem. Hephæst. p. 324. Edit. Gale, ἡ καὶ *δικρα* καὶ ἐξουσιάζω φασὶ γινώσκει.

II.

Hesych. Παιδίον χιλιδίας· συνοίον, Αισχύλος Τροφίς. Παιδίον scil. pro μετοίκιον.

III.

Ἐψῖσσα. Phot. Lex. in Voce. Ἐψῖσσα· τροφὴς ἀδύσα χύδην. καὶ τὰ ἐψάτα. Αισχύλος ἐ Τροφίς. Βιστὴν αὐξίμων ἐψῖσσα, Ἰσπανίαξ.

ΥΠΙΠΤΑΗ.

Ἐψῖσσα ἐ ὅπλοις volunt nonnulli, sed perperam, prava interpolatione decepti apud Schol. Apollon. I. 773. q. v. in Notis Stanl. ad fragmentum sequens.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

Auctor Argumenti Philoctetis Sophoclei : Καὶτοι δὲ καὶ παρ' Αἰσχύλου ἢ μεθοποιία. Philoctetem scripsit Attius, quem potius crediderim Æschylum quam Sophoclem transtulisse.

I.

ΠΟΤΙ ΜΕ. Cum hoc sit a Grotio apud Stob. locum sic potius ad vulgatam scripturam revocandum esse censet Pauw.

Ὡ δάνατι παιᾶν μὲ μ' ἀτιμάσῃς μελεῖν,

cujus versus constructionem cum non perspexisset Heathius (videtur enim vertisse, *O mors opifera ne dedigneris ad me venire*, cum vertendum erat, *O mors opifera ne dedigneris quin ad te veniam*) inveniente legit, Ὡ δάνατι παιᾶν, μὲ μ' ἀτιμάσῃς, μέλαις. Παιᾶν habet Edit. Stob. Oporia. et mox post μέλαις omittit γὰρ.

γ. 3. ΝΕΚΡΩΝ. A Grotio hoc quoque, sed παρ' e Stob. revocavit Pauw. ut ἄπτεται non sit *tangit*, sed *annectitur*, *adhaeret*, ἀάπτεται. Νεκρῶν vero recte prætulit Heath.

II.

γ. 1. ΤΙΣ Δ' ΑΝ ΓΕ. Exstat hoc apud Plutarch. An seni sit gerenda resp. p. 789. A. ubi τίς δ' ἂν σι legitur, quod recte prætulit Pauw. Posterius etiam hemistichium iterum legitur in Solone p. 89. E.

γ. 2. ΩΣ. Vel pro ὅπως, quod ad præcedentia referendum, ut hæc ironice dicantur, vel interrogative hæc legenda censet Pauw. ὅς autem non pro ὅπως sed pro ὅστις positum esse recte docet Heath.

IV.

᾽Ω ΘΑΝΑΤΕ ΠΑΙΑΝ. Hoc ad primum fragmentum referendum esse monuit Pauw. Citatur, sine auctoris nomine, a Max. Tyr. Dissert. XIII. Segm. 5. Ed. Davis. una cum Fragm. IX.

᾽Ω πῶς, ἀφῆσω σι;

ὁ Φιλακτῆτης λέγει. Ἀνδρῶπι, ἄφες, καὶ μὴ βία, μηδὲ λοιδορεῖ τοῖς Φιλιππίταις, μηδὲ ἐνέχῃ τὴν Λαμίας γῆν.

᾽Ω θάνατε Παιάν,

εἰ μὴ ταῦτα λέγεις ἀλλανττόμιος κακὸν κακῷ, ἐκ ἀποδύχου τῆς εὐχῆς.

V.

ΦΑΓΕΔΕΙΝΑ, Η ΜΟΥ. Φαγίδαίνα scribendum erat, quod edidit Stanl. in Notis. Φαγίδαίνα γ' ἢ μν, vel Φαγίδαίνα δὲ μν Pauw. ne verus hiet. Simplicius forte Φαγίδαίνα ἢ μν. Φαγίδαίνα γ' ἢ μν, suo more, Heath. Porro hunc versum ab Euripide depravatam fuisse, qui pro ἰσθίῳ, θουᾶται adhibuerat (scripsit itaque σάρενα non σάρεας) docet Aristot. Poet. c. 37. Ed. Tyrwhitt. Οἷον τὸ αὐτὸ ποιήσαντες ἱαμβεῖον Αἰσχύλῳ καὶ Εὐριπίδῃ, ἵν' ὁ μόνος ἄνομος μεταθίγῃς, αὐτὴ κυρίῳ ἐκδοτός γλῶτται, τὸ μὲν φαίνεται καλόν, τὸ δὲ ὠφέλιον. Αἰσχύλος μὲν γὰρ ἐν τῇ Φιλακτῇ ἐποίησε,

Φαγίδαίνα, ἢ μν σάρεας ἰσθίῳ παλός.

Ὅ δ' αὐτὸ τῷ ἰσθίῳ τὸ θουᾶται μετέθηκε.

IX.

Nonum fragmentum e Max. Tyr. Dissert. XIII. Segm. 5. Ed. Davis. adducit Heath.

᾽Ω πῶς ἀφῆσω σέ.

Vide quæ ad Fragm. IV.

X.

Decimum fragmentum attulit Pauw. e Schol. ad Aristoph. Ran. γ. 1430.

Σπερχεῖς ποταμὲ, βένομοί τ' ἐπιστροφαί.

ubi Schol. Ὑπὸ βῶν καταπινομένοι. Ἐστὶ δὲ ἐκ Φιλακτῆταις Αἰσχύλου.

XI.

Huc refer ex INCERTIS fragm. CXLII.

XII.

Ὀκέρνυς. Phot. Lex. in Voce. Ὀκέρνυς τὸς σάρεσσι. Αἰσχύλος Φιλακτῇ οἱ δὲ Ἴωνες ἀττλίβους. Ἀττλίβους ex Hesych. legendum monuit Schleusner. Πάρεσσι sunt locustarum genus.

ΦΙΝΕΥΣ.

Phineidas scripsit Attius, nescio an Nostrum secutus.

I.

†. 2. ΕΡΡΥΣΙΑΣ. Ἐρύξας post Scalig. Grotius. Ἐρρύσας Casaub. Ἐρρύσαι, *evanuerē*, Pauw. Ἐρρύσαι, *eripuerunt*, Harpyæ scil., Heath. qui et Dorismum abjicit e priori versu, legendo μάχῃσας. Nec per se malum est, sed a ductu literarum paulo remotius, quod dedit Botheus, Ἐρρύφας, sed vel ἔριυξας vel ἔρρύσαι prætulerim.

ΦΟΙΝΙΣΣΑΙ.

Phoenissas etiam scripsit Attius, qui nostrum sæpe transtulit, nescio an hic etiam.

I.

ΠΕΛΥΝΤΡΑ. Πάλυντα apud Æschylum legisse Hesychium contendit Salmas. in Notis ad Æl. Lamprid. p. 221.

ΦΟΡΚΙΑΔΕΣ.

Tituli meminit Aristot. Poet. c. 32. Τυρωβ.

I.

ΑΣΧΕΔΩΡΟΣ. Laudat etiam Eustath. ad Odys. γ'. p. 1872. 1. 2. Ὁ δὲ σὺς ὡς καὶ αὐτὸ ἐν ῥητορικῇ κίται λεξιῶν, καὶ ἀσχιδωρὸς λέγεται. Φορὶ γάρ· Ἀσχιδωρὸς, ὁ σύαγρος Ἰταλιώτας.—χρῆσις δὲ φασὶ ἀσχιδωρὸς παρ' Αἰσχύλῳ διατρέψαντι ἐν Σικελίᾳ καὶ εἰδότε. Φορὶ γάρ· Ἐδὺ δ' ἐς ἄντρον ἀσχιδωρὸς ὡς—Athenæi verba sunt, Οὐκ ἄγνοῦ δὲ ὅτι οἱ περὶ τὴν Σικελίαν κατοικοῦντες ἀσχιδωρὸν καλοῦσι τὸν σύαγρον. Αἰσχύλος γὰρ ἐν Φορκίῳ παρικιάζων τὸν Περσέα τῇ ἀγρίῃ τέτῳ σὺ φασὶν,

Ἐδὺ δ' ἐς ἄντρον ἀσχιδωρὸς ὡς.

Ubi vide Casaub. Æschylum propter commorationem in Sicilia verbis Siculis sæpius usum fuisse supra memoravimus.

III.

Ἄρσπην ἐξ ἀδάμαντος. Hoc fragmentum addidit Botheus ex Eratosthenis Catasterism. c. 22. Sed non tam videntur esse Æschyli verba ipsissima quam Eratosthenis rem ipsam ex Æschylo narrantis. Δοκεῖ δὲ καὶ ἄρσπην παρ' Ἠφαίστῳ λαβεῖν ἐξ ἀδάμαντος, ὡς Αἰσχύλος ἐν Φορκίῳ φησὶ, ὁ τῶν τραγῳδῶν ποιητής. Φορκίᾳς Γραίας εἶχον περφόλῳνας αἱ Γέροντες. Sed locum aliter distinguit Pauw. Hyginum secutus, ut

hæc posteriora Æschylo tribuat, priora, de Harpe, Eratostheni. Sic enim legit; δοκιῇ δὲ καὶ ἐξ Ἡφαιστου ἀρπην λαβὼν ἐξ αἰδάμαντος, ὃς Αἰσχύλος ἐν Φορκύσιν φησι, ὃ τῶν τραγῳδῶν ποιητὴς, Φορκίδας γραίας εἶχον προφύλακας αἱ Γόργωνες. Sed ita scripsisset Eratosthenes, ὃς δὲ Αἰσχύλος, nec video quare aut hanc aut illam hujus narratiunculæ partem Æschylo deneges. Poterat ille quidem et Harpen Perseo a Vulcano datam, et Phorcidas Graias Gorgonum custodes commemorasse. Cf. item Prom. Vinc. γ. 793. sq.

ΦΥΓΓΕΣ.

Hanc fabulam transtulisse videtur Ennius in *Lutris*.

I.

ΝΑΥΑΤΗΝ. Rectius ναυβάτην.

II.

ΚΑΙ ΤΟΥΣ. Hæc sic legit atque interpretatur Pauw.

Καὶ τοὺς θανόντας, εἰ θύλεις, εὐεργέται.

Τὸ γὰρ κακουργεῖν ἀμφιδιξίως ἔχει,

Καὶ μήτε χαίρειν, μήτε λυπεῖσθαι βροτοῖς·

Ἡμῶν γὰρ κ. τ. λ.

“*Et mortuis si vis, fac bene: Illis enim facere male res anceps est, Et neque latari neque tristari hominibus.* Casus tertius est appositus: τὸ κακουργεῖν περὶ ἀμφιδιξίως ἔχει, καὶ τοῖς βροτοῖς ἰστί, μήτε χαίρειν μήτε λυπεῖσθαι. Postrema ἀμφιδίξιον explicant. Distinguit tragicus inter bona et mala: Bona mortui sentire videntur: de malis dubitant homines sed non dubitant Dii: eos enim qui male faciunt mortuis pro mortuis puniunt.” Hæc ille, quæ mihi, ut et Heathio, intellectu difficillima videntur. Vulgata sunt planissima, modo disjunctim legas ἢ γὰρ. Tertius versus ut a Pauwio repræsentatur sic etiam legitur in Stobæo.

III.

ΜΟΡΩΝ. Huc pertinere videtur glossa Photii Lex. in Μόρων. Μόρων τὸ σπυλάμιον, Αἰσχύλος. Citat etiam Eustath. in Il. B'. p. 211. l. 17.

IV.

Annotationi Stanl. addendum est ex Hesych. Δίεται γὰρ οἱ τῆς πρὸς φύλακας. Junge Erotian. in δίσσῃ.

VI.

ΔΙΑΠΕΦΟΥΡΗΤΑΙ. Recte Pauw. cum Hesychii commentatoribus pro φθορά, φρενὰ reponit ad h. l.

VII.

ΕΠΙΕΤΡΟΦΑΙ. Occurrit etiam Sept. Theb. γ. 654.

IX.

Ad illud Aristophanis Ran. γ. 942.

Πρώτοι μὲν γὰρ δὴ γ' ἴσα τιν' ἐκάθισαν ἱγυαλόφαι,

Ἀχιλλία τιν' ἢ Νιόβην τὸ πρόσθεν ἔχ' ἡ δακρυή.

Πρόσχημα τῆς τραγωδίας, γυρίζοντας ὡδὶ ταύτῃ.

Schol. Ὃς αὐτὸ εἰσφέρωντος ἐν δράμασί τινα κεκαλυμμένοι· ὁ Ἀχιλλεύς δι κατ' ἐμὸς ἴσθι καὶ ἐκ ἀποκρινόμενος παρ' Αἰσχύλῃ ἐν δράματι ἐπιγραφόμενῳ Φρυγίῃ ἢ Ἑκτορὸς λύτρους. Οὐδὲν δὲ ὁ Ἀχιλλεύς φέγγεται. Ἄλλως· Εἰκὸς τὸν ἐν ταῖς Φρυγίῃ Ἀχιλλίαν, ἢ Ἑκτορὸς λύτρους· ἢ τὸν ἐν Μυρμιδόνων, ὃς μέχρι τριῶν ἡμερῶν οὕτω φέγγεται.

X.

Decimum fragmentum e Schol. Eurip. Guelferbyt. ad Andromach. γ. 1. attulit Botheus.

Ἔθθα καὶ τὴν Χρύση καὶ τὴν Λυρτσίου ἐν τῇ τῆς Θήβης παλιν τάσσουσιν· ὡς ὁ Αἰσχύλος, Λυρτσίδα προσαναγνέουσας τὴν Ἀδραϊμένην ἐν τοῖς Φρυγίῃ· ὅθεν (malim ἔθθα) καὶ ξίνας ἰστορεῖ Ἀδραϊμένης αὐτὴν, λέγων, Ἀδραϊμένης γίνεθλα Λυρτσίου, ὅθεν περ Ἑκτορὸς ἄλοχον ἤγαγεν φίλων. quæ sic emendat Both.

Ἀδραϊμένης γίνεθλα τῷ Λυρτσίῳ,

Ὅθεν περ Ἑκτορὸς ἄλοχον ἤγαγεν φίλων.

XI.

Hanc forte fabulam, vel aliquam certe quæ Troica spectabat respexit Schol. Hom. Venet. a Villosiono editus Il. B'. 369. p. 85. Τὴς Φρυγίας ὁ πωυτὴς διαγύλλαι· ὁ δὲ Αἰσχύλος συνέχιν· et rurs. γ. 370. Οἱ νύττιροι τὴν Τραίαν καὶ τὴν Φρυγίαν τὰν αὐτὴν λέγουσιν· ὁ δὲ Ὅμηρος ἔχ' εὐτας. Αἰσχύλος δὲ συνέχιν. Eadem fere habet Eustath. ad Il. B'. p. 364. l. 42.

XII.

Schol. Hom. Venet. ad Il. x'. 351. p. 491. Ὁ δὲ Αἰσχύλος ἐπ' ἀλαθίας ἀποστάμενοι χρεῖσιν περικίηται πρὸς τὸ Ἑκτορὸς σῶμα ἐν Φρυγίῃ. Locum forte respexit Virgil. Æn. I. 484.

Exanimumque auro corpus vendebat Achilles.

XIII.

Hesych. Τιτήναι· βασιλίδι ἢ Ἑκτορὸς λύτραις. Corrigendum, Τιτήναι· βασιλίδις (vel potius f. τιτήνῃ βασιλίδι) Αἰσχύλος Φρυγίῃ ἢ Ἑκτορὸς λύτρους.

XIV.

Athen. l. 18. p. 21. F. Ἀριστοφάνης γῶν· παρὰ δὲ ταῖς κωμικοῖς ἢ περὶ

τῶν τραγικῶν ἀπέναιται πῆρις· ποιεῖ αὐτὸν τὸν Αἰσχύλου λόγοντα· Τοῖσι χοροῖς αὐτὸς τὰ χήματα (malim σχήματα) ποιεῖν. Καὶ πάλιν τὸς Φρύγας οἶδα θινυρῶν ὅτι τῇ Περίμῃ συλλυσόμενοι τὸν παῖδα ἔλθου τιθιῶτα, πολλὰ τοιαυτὴ καὶ τοιαυτὴ σχηματίζοντας. Quæ sic forte sunt restituenda,

Τοῖσι χοροῖς * * * * αὐτὸς τὰ σχήματ' ἵποιεν.

Καὶ πάλιν,

Τὸς γὰρ Φρυγίης οἶδα θινυρῶν,

Ὅτι τῇ Περίμῃ συλλυσόμενοι

Τὸν παῖδ' ἔλθου τιθιῶτα,

Πολλὰ τοιαυτὴ καὶ τοιαυτὴ

Σχηματίζοντας————

Ubi ad apparatus scenicum hujus tragœdiæ sine dubio respexit Comicus.

ΨΥΧΑΓΩΓΟΙ.

ΕΡΡΩΔΙΟΣ. Corruptum hoc fragmentum pejus etiam corruptit Pauw. sic legens,

Ἐρρώδιος γὰρ ἔφησθαι ποτῶμαιος·

Ὅτι ὡς ἐπλέξῃ ἦδ', υἱὸς χ' εἰλ' οἶμασιν.

Ἐκ τῶδ' ἀκαιοθα ποτῶν βοσκήματος

Σήψῃ παλαιὸν θέμα καὶ τριχοφύεις.

“*quem ut percussit pastinaca, in medio statim impetu cepit filius; Pastinaca in ardeam radium immisit, et sic pastinacam ipsa cum ardea cepit Telegonus.*” Hæc Pauw. Heathius vero sic emendat,

Ἐρρώδιος γὰρ ἔφησθαι ποτῶμαιος

Ὅθεν σε πλέξῃ, υἱὸς γε οἶμασιν.

Ἐκ τῶδ' ἀκαιοθα ποτῶν βοσκήματος

Σήψῃ κ. τ. λ.

Ardea vero ex alto advolans stercore te feriet, alvi quidem retrimentis. Ex hoc vero aculeus belluæ marinæ pellem tibi senilem et calvæ corrumpet. Et eodem fere modo ante Heathium legerat Valcken, Diatr. Eurip. p. 286.

“Ὅθεν σε πλέξῃ, υἱὸς γε οἶμασιν, vel χιλῶμασιν, nam utrumque dat Hesych., χιλῶσθαι et χιλῶσθαι, *ventris fultura te feriet.* Æschylo dramatis *Ψυχαγωγῶν* argumentum Homeri præbuit Νικυῖα, atque ista Tiresiæ verba fuerunt ad Ulyssæm, qui mortuus ἀκατοπλήξ secundum Sophoclem, quem plerique in hac re sunt secuti.” Hæc vir cl. De morte Ulyssis varia traduntur. Plerique volunt cum a Telegono filio suo, inscio, sagitta vulneratum occidisse, ita tamen ut oraculum ei a Tiresia datum, *Odyss. Δ'. γ. 133.*—θάνατος δὲ τοι ἐξ ἀλὸς ἴσται, non effugeret, cum os pastinacæ sagitta illa præferret. Hic autem paulo aliter res narratur; ardeam scilicet alte volantem sordes in ipsum dejecisse, in quibus cum esset os pasti-

nacæ, illud cuti ejus mortiferum vulnus intulisse. Porro in Edit. Hom. Oxon. 1782. verba ipsa Schol., etsi corrupta, emendatius tamen leguntur,

Ἐρωδῖος γὰρ ὕψοθεν ποτάμενος
 Ὅς ὡς ἐπληξὶ γένους κοιλώμασιν,
 Ἐκ τῶδ' ἀκαιοῦ κ. τ. λ.

II.

EPMAN. Ex his versibus unum Hexametrum facit Both. Non male.

IV.

Hoc fragmentum ex Polluce plenius adfert Heath.

Καὶ σκυνοθηκῶν κρυπτικῶν τ' ἐκπιπῶν.

V.

Σταθερῶ χρέματος. E Suida in σταθιρὸν hoc attulit Botheus. Exstat etiam apud Phot. Lex. sed ibi χρέματος, quod et inter VV. LL. a Suida notatur. Photii verba sunt, in Voce, Σταθιρὸν ἔξιν, ἰσχυροὶ ἢ θιερῶν τινὲς καὶ ἐπὶ τῷ στασίμῳ, ὡς Αἰσχύλος ἐν Ψυχωγωγῇ, σταθιρῶ χρέματος. Σταθιρὸν χρέμα erit *quietus* s. *taciturnus amnis*, σταθιρὸν χρέμα, *res stabilis*, sed prior lectio mihi præplacet. Tota glossa apud Photium cum Suida convenit, excepta varietate lectionis unde invicem uterque corrigi possit.

VI.

Sextum fragmentum e Schol. Apollon. II. 846. attulit Pauw. Verba Schol. sunt, ὅτι δὲ τὴν Δαίραν Περσιφόνη καλῶσι Τιμοσθένης ἐν τῇ ἐκταγτικῇ συγκατατίθεται, καὶ Αἰσχύλος ἐν Ψυχωγωγῇ ἑμφαίνει, τὴν Περσιφόνην ἐκδιχόμενος Δαίραν. Proserpina Δάιρα vel Δαίρα dicta est ab Atheniensibus, quod ejus mysteria celebrabant gestantes lampadas quas δάδας vocabant. Phavorinus, Δάιρα, ἡ Περσιφόνη παρ' Ἀθηναίους, παρὰ τὴν δάδα, ἐπιπὶ δὲ μετὰ δάδων ἐπιτελεῖται αὐτῇ τὰ μυστήρια, ἡ ὅτι δάδα φορεῖ. Et rurs. Ὅτι δὲ τὴν Δαίραν, Περσιφόνην καλῶσι, Δημοσθένης τε καὶ Αἰσχύλος μαρτυροῦσι. Vide etiam Eustath. II. Ζ'. p. 510. et II. Δ'. p. 347. et qui hæc attulit, Potter. in Lycoph. γ. 710.

ΨΥΧΟΣΤΑΣΙΑ.

Frustra pro titulo hujus fabulæ reponere vult ἰσοστασία Th. Rhinesius V. L. II. 1. Athenæum adducens auctorem, apud quem, Lib. III. ult. et IV. 4. p. 134. laudatur Alexidis Comici ἰσοστασίῳ *æquabilitas*, (bilancis scil. a Jove suspensi) cujus fabulæ argumentum ab Æschylo desumptum credit. Sed ipse opinionem suam retractavit in Epilogo p. 610. Argumentum ex Homeri II. x.

desumptum dicit Stanl. ubi Jovem Achillis et Hectoris fata vel animas ponderantem effinxit; sed de Achille et Memnone potius intelligendum esse docent ipsa fabulæ fragmenta. Cæterum huc forte referri debet Fragm. quod nos inter INCERTA retulimus, CLXIX.

II.

Huc etiam pertinet locus apud Schol. Homeri Venetum II. X. 210. p. 488. Κῆρας τὰς Μοῖρας λῆγει, ἢ τὰς ψυχὰς, ὡς ἰδέσθαι φανῶς Λισχύλος· ἐπάγει γὰρ τὴν μῆν. Nec abludit Eustath. in II. Θ'. p. 699. l. 30.

IV.

γ. 1. ΕΝΔΑΤΕΙΣΘΑΙ ΤΑΣ ΕΑΣ ΕΥΠΑΙΔΙΑΣ. Recte vidit Pauw. Grotii emendationem, ἡ δαὲτι δ' ἄσι, importunam esse, cum revera verbum ἐνδατεῖσθαι a Poeta adhibitum fuerit, sed alio modo, quem Plutarchus, nexum orationis suæ conservans, in infinitivum mutavit, eademque de causa ἰὰς pro ἡµᾶς scripsit. Versus erat forte Æschyleus,

Ὁ δ' ἐνδατεῖτο τὰς ἡµᾶς εὐπαιδίας.

Τὰς δ' ἡµᾶς Scal. ad Catull. p. 70. Vel si versum in principio mutilum statues, nihil opus erit mutatione, sic enim ἐνδατεῖσθαι pendere potest ex præcedentibus. Vix opus est ut moneam verbum ἐνδατεῖσθαι non semper malam significationem habere.

γ. 2. ΜΑΚΡΑΙΩΝΟΣ ΒΙΟΥ. Μακραίωνος βίος Grot. et sic Plato de Rep. p. 383. B. optime.

γ. 3. ΕΙΠΩΝ. Εἰπὼν mavult Heath. q. d. ut uno verbo dicam omnia, sed ita languet sententia, et phrasis ipsa minus concinne pro ἀπλῶς εἰπὼν ponitur. Hunc et seq. versum sic legit Pauw.

Ἐμπᾶντα τ' εἰπὼν, θεοφιλεῖς ἡµᾶς τύχας,
Παιῶν ἐπιυφύησιν, εὐθυμῶν ἡµί.

Παιῶν pro Παιᾶν mavult Heath. qui et εὐθυμῶν apud Stanl. typographico errore ortum putat, pro εὐθυμῶν, quod est apud Platon. et Euseb.

γ. 4. ΕΠΕΥΦΗΜΗΣΕΝ ΕΥΘΗΜΩΝ. Ἐπιυφύησιν εὐθυμῶν Scal. apud Catull. p. 70. prius male, posterius recte, et sic Plato et Euseb. l. l.

V.

ΑΝΗΚΙΔΟΤΙ. Ἀνηκίδτι cum Guieto mavult Pauw. quam cum Salmasio ἀνηκίδωτοι. Sed ἀνηκίδωτοι est vox ipsissima Hesychii.

VI.

ΑΥΡΙΒΑΤΑΣ. "Hesych. Αὐριβάτας· Αἰσχύλος, τὸ αὐρεῖον ἐπὶ τῇ ταχύει τῇθησι. Nihil insulsius: nam sic pro velocitate succedit tarditas: αὐρεῖον et αὐρίζειν ad moras pertinent, ut notum. Locus est corruptus, et scribendum τὸ αὐρεῖον quod male productum a scribis; sic et

distinguendum: Δεξιότατος Διοχάρης τὸ αὐρὶ ἐπὶ τῷ ταχέως τίθησι, καὶ ὁ αὐτὸς Τυχοστασίας οὕτως φησὶ τὸ ὄνομα ταχυβήμων. Ita effert nomen: ταχυβήμων, quo modo legendum haud dubie, est ipsa Grammatici expositio: αὐριότατος pro αὐριότατος, κατ' ἰφθυίαν, dictus est tragice ὁ ταχυβήμων, qui cum auris currit et velocissimus est." Hæc Pauw.

VII.

Jovem cum reliquis Diis in machina apparuisse constat ex Polluce IV. 130. Ἀπὸ δὲ τῷ διαλογίῳ, ὅτε ἰπὲρ τῶν σάντων, ἐν ὧν ἐπιφαίνονται θεοὶ, ὡς ὁ Ζεὺς καὶ οἱ περὶ αὐτὸν ἐν Τυχοστασία. Ἡ δὲ γέναιος μηχανή τι ἐστὶ, ἐκ μετιώρου καταφερόμενον, ἐφ' ἀρπαγῇ σώματος, ᾧ κίχρηται ἡ Ἥως ἀρπάσσει τὸ σῶμα τῷ Μήμονος.

ΩΡΕΙΘΥΙΑ.

Omittitur in Catalogo. Sed huc referendum est ex INCERTIS Fragm. CLXXI.

INCERTA.

II.

ΤΟ ΤΟΙ. Monet Pauwius hæc et duo seqq. fragmenta apud Stobæum, incerto poetæ non Æschylo, a Grotio adscribi. Sed Æschylo adscripsit Grotius in Excerptis. Quin tria hæc fragmenta ita inter se connecti monet Heath. ut orationem continuam constituent apud Theophilum Antiochenum II. 54. p. 256. Edit. Wolf., ubi hæc ex Æschylo nominatim laudato excitantur.

IV.

ΟΡΑΙΣ κ. τ. λ. Ad finem versus prioris plene distinguit Heath. sublata distinctione post finem secundi, tertium ex Theophili Codicibus sic emendat,

Ἐξῆς δ' ἐπ' αὖτις ὄχμοι, ἄλλοθ' ὕστερον.

Statim persequitur ex transverso, nonnunquam a tergo. Quantum etiam versum ex Theophilo sic legit,

Οὐδ' ἰγκαλέπτει τὸ κακὸς ἐργασμίας.

Quintum denique versum, quem sic edidit Grotius,

Ὅτι δ' ἂν σπυῖς νόμῳ, ἀρᾷ θεῶς τινας,

e Theophilo sic profert,

Ὅτι δ' αὖ ποιῆς διῶνι νόμῳ ἑστῇ τιμῇ,

et de significatione vocis διῶνι remittit ad Eumen. γ. 520. et Soph. Antig. γ. 249. et γ. 1109. Vocem autem διῶνι a Grotio ipso faciente, interpolatam esse monet ad supplendum metrum.

V.

Ω ΖΕΥ κ. τ. λ. Hæc a Clemente Alexandrino, Strom. V. et Euseb. Præp. Evang. XIII. 13. Archilochi, non Æschylo tribui monet Pauw., qui et incertum habet cujus sint et quonam metro conscripta. Ex verbis Stobæi hos Iambos constituit v. cl.

Ὡ Ζεῦ πάτερ, σὺ μὲν ἑρᾶν κρείττος
 Σὺ δ' ἔργ' ἐκ' ἀνθρώπων ἑστῆς λισσῆς τε
 Καθίμντας· σοὶ δὲ θεῶν ὕβρις τε καὶ
 Δίκη μέλει.

In versu secundo, ἑρᾶς ἑρᾶν καὶ ἀνθρώπων legi affirmat apud Stob. Monet porro ad Æschyli nomen in Cod. Stob. Farnesiano, teste Cantero, adscriptum esse. μὴ, ut neget hæc Æschyli esse. Ut illud fuerit, versus non bene digessit Pauw. Versus secundus cæsura caret, quod vitium est in fragmento quarti vulgato, et quis feret illas finales particulas, τε et τὶ καὶ in duobus sequentibus versibus adhibitæ. Locum sic emendat Heath. Archilochi, non Æschyli esse iudicans,

Ὡ Ζεῦ, πάτερ Ζεῦ, σὺν μὲν ἑρᾶν κρείττος·
 Σὺ δ' ἔργ' ἐκ' ἀνθρώπων ἑστῆς λισσῆς τε
 Καθίμντας, σοὶ δ' ὕβρις τε καὶ Δίκη μέλει.

Corrupte eduntur in Edit. Stob. Plantin.

Ὡ Ζεῦ πάτερ, Ζεὺς μὲν ἑρᾶν κρείττος,
 Σὺ δ' ἔργ' ἐκ' ἀνθρώπων ἑστῆς
 Λισσῆς καθίμντας· οἱ δὲ θεῶν
 ὕβρις τε καὶ Δίκη μέλει.

Locus profecto non est indignus Æschylo, et sic forte restituatur,

Ὡ Ζεῦ, πάτερ Ζεῦ, σὺν μὲν αἰθίρῳ κρείττος·
 Σὺ δ' ἔργ' ἐκ' ἑρᾶν τε καθιέμεναι ἑστῆς
 Λισσῆς καθίμντας· σοὶ δὲ θεῶν
 ὕβρις μέλει τε καὶ Δίκη.

VI.

ΤΥΧΑ κ. τ. λ. Hujus fragmenti, sicut eduntur, metra a Grotio digesta esse monet Pauw. cum sint apud Canterum indiscreta. Ipse autem quædam Anapesticorum vestigia in his deprehendit, sed Chorica fuisse existimat diversorum generum, quæ nemo hodie restituere poterit ut ut fuerit perspicax. Hoc tamen aggressus est Heathius, ac sic quidem;

1. Ὡ τύχα μερόπων
2. Ἀρχὰ καὶ τέματα,
3. Τὸ καὶ σοφίας
4. Τιμὰν βροτοῖς
5. Ἐπίθηκας ἔργοις,
6. Καὶ τὸ καλὸν πλῖον ἢ κακὸν ἐκ σέθεν.
7. Ἄ τι χάρις λάμπει
8. Περὶ σὰν πτέρυγα χρύσειον.
9. Καὶ τὸ τιᾶ πλάγιγγι δοθῆν
10. Μακαριστότατον τελεῖται.
11. Σὺ δ' ἀμνηχανίας πόρον εἶδες
12. Ἐν ἄλγεσι, καὶ λαμπρὸν
13. Φάος ἄγαγες ἐν σκότῃ,
14. Προφειστοτάτα θιῶν.

1. Penth. Troch. 2. Penth. Spond. 3. Ion. a maj. mon. hyperc.
 4. Ut et hic. 5. Iamb. Penth. 6. Dactyl. Tetram. 7. Dactyl.
 Penth. 8. Pæon. dim. hyperc. 9. Dactyl. hepthem. 10. Glycon.
 πολυσχημ. 11. Anapæst. hepthem. 12. Pherecrat. 13. Period.
 14. Ion. a min. Dim. cat. Tutius forte cum Pauwio hæc in-
 tacta reliquisset vir cl. sed verum procul dubio vidit cum hæc
 stylum Æschyleum parum redolere diceret. Locum leniter
 emendavit Botheus,

1. Τύχα μερόπων ἀρχὰ καὶ τέματα,
2. Σὺ καὶ σοφίας τιμὰν
3. Βροτοῖς ἐπίθηκας ἔργοις,
4. Καὶ τὸ καλὸν πλῖον ἢ κακὸν ἐκ σέθεν.
5. Ἄ τι χάρις λάμπει περὶ σὰν
6. Πτέρυγα χρύσειον (malim χρυσαῖον)
7. Καὶ τὸ τιᾶ πλάγιγγι δοθῆν
8. Μακαριστότατον τελεῖται.
9. Σὺ δ' ἀμνηχανίας
10. Πόρον τ' εἶδες ἐν ἄλγεσι,
11. Καὶ λαμπρὸν φάος ἄγαγες (malim ἄγαγες)
12. Ἐν σκότῃ προφειστοτάτα θιῶν.

Ex his vocat 1. Antispast. dim. hyperc., in priore sede usurpato
 anapæsto pro spondeo. 2. Antisp. dim. brachyc. iterum posito
 anapæsto. 3. Glycon. hyperc. 4. Dactyl. tetram. 5. Dactyl.
 hepthem. 6. Dochm. 7. Dactyl. hepthem. 8. Glycon. πολυσχ.
 9. Anapæst. monom. 10, 11. Glyconii. 12. Glycon. hyperc.
 Mihi locus certe non videtur Æschyleus, et posteriora ex Pindaro
 aperte expressa sunt, Olymp. V. 32.

Ἄπ' ἀμνηχανίας ἄγων ἐς φάος
 Τόθι δ᾽ αἶμαί μοι ἄσπῳ.

γ. 2. ΤΥ ΚΑΙ ΣΟΦΙΑΣ ΤΙΜΑΝ. Τὸ καὶ σοφίας καὶ τιμὰν mavult Pauw.
 cum duplex καὶ sit in omnibus libris.

γ. 7. ΤΕΑΙ ΠΛΑΣΤΙΓΓΙ. Τὴ ἀπλάσταγγι, et μοχ ἄμα χανίας et in versu ult. περιφερίστατοι apud Stob. Edit. Plantin.

VII.

ΚΟΙΝΟΝ. Καινόν Stob. Edit. Plantin.

XI.

ΤΟΥΣ ΕΝ ΤΕΑΡΙ. Τῶν ἐν τίλει e Stob. reponit Pauw., et vulgatam ex errore typographi fluxisse censet Heath. Sed hunc versum revera Sophoclis esse, Ajac. γ. 1311, monet Botheus, et hinc eximendum.

XII.

ΑΠΑΤΗΣ ΔΙΚΑΙΑΣ. De dolo agens Ritterhus. Var. Lect. V. 3. dolum veteres bonum dixisse monet, et pro solertia accepisse, maxime si adversus hostem latronemve quis machinetur. Sic et Basilius Magnus in Proverb. Salomonis ait esse quandam καλὴν καὶ παινιτὴν πανουργίαν, et Æschylus ἀπατὴν δικαίαν agnoscit, cui nec ipse deus soleat auxilium denegare. Denique et Quintus Smyrnæus ὄλον ἰσθλὸν dixit plus vice simplici. Hæc ille ubi plura videas. Hunc versum attulit etiam Eustath. ad Il. β'. p. 188. l. 42. Ὅτι δ' ἴστιν ἡ μόνον κακὴ ἀπάτη, ἀλλὰ καὶ ἀγαθὴ, Διοχύλος δηλοῖ, εἰπὼν, Ἀπάτης δικαίας ἐκ ἀποστατεῖ Διός.

XIII.

ΚΑΤΟΠΤΡΟΝ κ. τ. λ. Citatur etiam a Mich. Apostol. Proverb. XI. 3. ubi male editur ἴστιν.

XXII.

ΤΟ ΓΑΡ κ. τ. λ. Philemoni hæc ab Apostolio tribui monet Pauw. Recte quoque pro ἰφημέρια reposuit ἰφήμερα, et sic Stanl. in notis. Sed ἰφημέρια servavit Clark. ad Odyss. φ'. 85. Idem bene comparat Theocr. Idyll. XIII. 4.

Οἱ διατὸ πειλόμισθα, τὸ δ' αὖριον ἐκ ἰσοῦμης.

et Terent. Adelph. III. 3. 32.

*Istuc est sapere, non quod ante pedes modo est
Videre, sed etiam illa quæ futura sunt
Prospicere.*

XXIV.

γ. 1. ΧΩΡΙΖΕ. Hoc fragmentum omnino junioris esse Æschyli censet Grotius, qui in primo versu τὸν inserit metri gratia, in secundo σαρκινὸν dedit pro σάρκινον, in quarto ἀπλαστον pro ἀπλατον, in quinto γίνται pro γὰρ, in sexto ἴφει pro ἡφίλῃ. Recte viderunt etiam Pauw. atque Heath. hæc Æschylo esse plane ableganda; immo et ab omnibus Græcarum tragædiarum scriptoribus. Æs-

chylo tamen tragico diserte tribuere non erubescit Clemens. Πάλιν αὖ Αἰσχύλος μὲν ὁ τραγικοῦς, τὴν δὲ δαμνι τῷ θεῷ παρατιθήμενος, αἰ ὀκνῇ καὶ ὑψίστοι αὐτὸν προσαγορεύει διὰ τέτοιον. Eosdem versus e Clemente citat Euseb. Præparat. Evang. XIII. p. 689. sed adhuc corruptius; varietates indicabimus. γ. 3. Οὐκ εἶδον γ'. γ. 4. Ἀπλᾶτος ἄρμῃ, recte, et mox ante γνόφος omissum δ. γ. 6. νιφίλῃ τι. γ. 8. καὶ ὕδατος. γ. 10. καὶ ὄρειν ὕψος ἱπεί. γ. 11. Μίγα ἰπᾶν ἱπιβλήψῃ γοργὸν ἄρμα γ. 12. Δισπότη πάντα, δυνατὴ γὰρ δοξα ὑψίστῃ θεῷ.

γ. 4. ΑΠΛΑΣΤΟΝ. Ἀπλαστος edit Sylburg. rectius, et mox ἄρμῃ minus recte.

γ. 11. ΟΤΑΝ. Ἐπᾶν edit Sylburg. Duodecimum versum addit Clemens, prioribus adhuc deformiorem, omisso puncto post δισπότη, Πάντα· δυνατὴ γὰρ δοξα ὑψίστῃ θεῷ.

XXV.

ΤΟ ΣΚΑΙΟΝ ΟΜΜΑ κ. τ. λ. Apud Athen. VII. 15. legitur οὗτοι καὶ ἕμμα, quarum literarum ad ductum ὁ σκαῖον ἕμμα Pauwius accedere judicat, qui quid sit παραδολὸν quærit, si sinistro oculo cæcutiant thynni. Sed hoc est argutari. Exstat etiam apud Ælian. Hist. Anim. IX. 42.

XXVI.

γ. 2. ΟΥΡΑΝΟΣ ΤΕ ΓΗ ΚΛΑΙΕΣΚΟΝ. Οὐρανῷ γῆν καίσκει Grot. Οὐρανῷ στήγῃ, vel ὠρανῷ γῆν Κλαίσκεον, cæli sustentationem Pauw. qui Grotii emendationem reticuit. Οὐρανοστήγῃ cælum sustentantem Heath. qui recte ad κλαίσκεον apostrophum præponit, ut augmentum elidi indicet. Ad eandem fabulam referenda sunt quæ meminit Schol. Hom. II. σ'. 486. de Pleiadibus agens, τὰς δὲ Ἀτλαστος ἀτυχίας κλαίσας αὐτὰς, κατησπερίσθαι φησὶν Αἰσχύλος. Eadem habet Schol. Venet. in eodem loco p. 430. Cæterum hoc fragmentum forte ad ΗΛΙΑΔΑΣ pertinebat.

γ. 4. ΑΠΤΕΡΟΙ ΠΕΛΕΙΑΔΕΣ. Καὶ Αἰσχύλος δὲ ἐκφανίστινος προσπαίζων πρὸς τὴν ὁμοφώνειαν, ἀπτέρους Πηλεΐάδας εἶπεν ἐν πτώσει ὀρθῶ. Eustath. ad Odys. M'. p. 1713. l. 4.

XXVII.

ΘΕΟΣ ΜΕΝ. Hanc ῥῆσιν improbat Plato de Rep. II. 380. Α. Οὐδ' αὖ ὡς Αἰσχόλος λέγει, ἰατρίον αἰκνύει τὰς νύκτας, ὅτι

—θεὸς μὲν αἰτίαν φύει βροτοῖς
Ὅταν κακῶσαι δῶμα παραπέδῃ θύλην,

ἀλλ' ἰάν τις ποιῇ ἐν οἷς ταῦτα τὰ Ἰαμβίῃα ἴπῃσι, τὰ τῆς Νιόβης πάθῃ ἢ τὰ Πηλοπιδῶν, ἢ τὰ Τρωϊκά, ἢ τι ἄλλο τῶν τοιούτων· ἢ ὁ θεὸς ἔργα ἰατρίον αὐτὰ λέγειν, ἢ ὁ θεοῦ, ἐξαιρετικῶς αὐτοῖς σχίσθαι ὅς πῦν ἡμῖς λόγοι ζητῶμαι, καὶ λακτέον ὅς ὁ μὲν θεὸς δίκαιά τι καὶ ἀγαθὰ εἰργάζετο, οἱ δὲ ἀνίκαντο κολαζόμενοι. Hinc suspicari licet hoc fragmentum ad Nioben pertinere. Credibile est enim Plato-

new inter exempla primum illud posuisse unde locum ipsum quod improbat desumerit. Locum ex Platone citat Euseb. Præparat. Evang. XIII. p. 643. D.

XXVIII.

Hoc fragmentum ubi fuerit quærit Pauw. Est apud Euseb. Præp. Evang. ubi supra, ut docuit Both.

XXIX.

γ. 2. ΜΕΓΙΣΤΟΝ ΙΑΜΑ. Μὲγ' ἰστ' ἱαμα post Scal. Grotius, non probante Porsono, qui in notula ad Præf. ad Hecubam hæc scribit: *Non tamen dissimulabo suspicionem meam vocabulum ἱαμα ærioris ævi esse et veteribus tragicis ignotum Si igitur ἱαμα vitiosum esse statuas legendum erit, ὅσκιε μέγιστον φάρμακοι πολλῶν κακῶν.* Hic est unus ex illis locis rarissimis ubi a viro summo tuto possis discedere. Nam ut prætermittam sententiam sic minus forte concinnam videri, omisso ἰσσι, ut nihil dicam de ipsa emendatione, audaciori quam pleræque Porsonianæ, ad ductum literarum ut plurimum feliciter exactæ, ut taceam verbum ἱᾶσθαι ab omnibus tragicis frequentatum, hoc ipsum vocabulum ἱαμα exstat apud Thucyd. II. 51. ἢ τι ὑδὴν κατίσσι ἱαμα, ὃ, τι χρεὴν προσφέροντας ὑφελὴν. Quam vellem levis hic error viri incomparabilis, tot ac tam præclaris meritis millies redemptus, imperitos adolescentes ab importuna corrigendi prurigne et conjecturarum licentia absterreret.

XXX.

ΜΕ ΦΥΣΑΣ. Μ' ἴφους cum Plutarcho et Paræmiographo dedit Grot., sic Pauw. qui bis μὲ et semel μὲ notavit in eodem versu. Ἐφους item Heath. sed in reliquis versum corrupit legendo,

Σὺ τοί μ' ἴφους, σὺ μὲ καταφθίσι δακίς.
dicendum utique fuit καταφθίσι. Sed quid mutato opus est? Hoc fragmentum de Meleagro intelligit Paræmiographus, de Pentheo in Πατρίαις Stanleius. Citatur etiam præter locum a Stanl. allatum, iterum a Plutarcho de Monarchia p. 827. C.

XXXI.

ΔΕΔΟΙΚΑ. Locum habet etiam Suid. in Πυραύστου μέρος. Πτηνός ἰστι ζῷον, ὃ προσικτάμενοι τοῖς λύχνοις καίεται. Καὶ Διόχιλος· Δέδοικα κάετα πυραύστου μέρος. ἔχεται ἐπὶ τῶν ἐλυγοχρούων.

XXXII.

γ. 1. ΜΑΘΩΝ. Quare Salmasius μάθων prætulit, quærit Heath. Παθὼν etiam Voss. ad Melam. I. 9.

γ. 2. ΕΠΤΑΡΡΟΥΣ. Ἐπτάροις recte, Grot. Pauw. Heath. Voss. ad Melam l. l. Hujusmodi composita non semper duplicant. Vide Pr. Vinc. γ. 493. et ibi Nott. Varr. Critt.

3. ΚΥΤΑΙΝΑΔΩΝ. Emendationem Salmas. non admittunt Pauw. et Heath. qui ad vulgatam subintelligunt ἔτι. Salmasii quoque *συνυμάτων* pro *βυνυμάτων* non probat Heath. qui vulgatam vertit, *cum fluenta vi et abundantia imbrium exundant*: idque tuetur ex Anonymi proposito, sententiam Thaletis et Callisthenis, Nili incrementum ventis Etesiis adscribentium, ab hac Anaxagoræ et tragicorum distinguentis, qui id nivibus liquefactis omnino tribuunt. Sed *κυλίνδω* etiam Voss. ad Melam. l. l.

4. ἘΝ ΗΙ ΠΥΡΡΩΠΟΝ ΜΗΝΟΣ κ. τ. λ. Versum sic legit Grot.

Ἐν τῷ πυρρῶνι ἐκ κυρὸς λάμψαι φλόγας.

Cum rutila fulsit flamma siderei Canis.

Versum sequentem post Salmasium Pauwius quoque transpositum esse judicat, hunc tamen minus feliciter emendat,

Ἐν ᾧ πυρρῶνι μὲν ἐκλάμψαι φλόγας,

et φλόγας pro φλόγμα a φλόγω, præsertim cum accedat *πυρρῶνι*, suo more imprimis Æschyleum vocat. Deinde *Μῆν* habet pro *Sole*, ut *Μῆνη* est *Luna*, et auctores adducit recentiores, Diog. Laert., Jamblichum, et Suidam, in iis quæ de gallo gallinaceo scribunt Soli a Pythagora dicato. Sed solem nunquam *Μῆνη* appellatum fuisse ex Cupero ad Harpocrat. et Menagio ad Diog. Laert. VIII. Segm. 34. ostendit Heath. qui totum locum sic legit,

Ἐν ᾧ μῆνος πυρρῶνι ἐκλάμψαι φλόγας
Τῆκεν *πιτταίαι* χλόη, πᾶσα δ' εὐθαλὴς
Αἰγυπτος ἀγνὴ ἰάματος *πλερυμένη*
Φαίβοιο Δῆμυτρος ἀγγίλλει γάχυν.

Hæc ille. Ἐν ᾧ *πυρρῶνι ἥλιος ἐκλάμψαι φλόγας* Voss. ad Melam l. l. qui et reliquorum ordinem post Salmasium mutat. Dum in hoc sumus obiter monere licet Vossium poetam nostrum tragicædia prius incognita ditasse, in Ἡρακλεῖ scil. pro *ἰν Προμηθεῖ λυομένην*, aliud agens scripsit vir cl. in Notis ad Melam. p. 229. Fragmentum hoc forte ad Memnonem pertinebat.

6. ΠΕΤΡΙΑΝ. *Πιτταίαι* Grot. Pauw. Voss. ad Mel. l. l. quod et metrum et analogia postulat.

7. ΑΓΓΕΛΛΕΙ, Ἀντίλλαι Grot. Sed recte Heath. vulgatam retinet. Ægyptus enim tum cum Nili aquis submergitur non submittit spicas, sed tantum messem futuram quasi prædicit.

XXXIII.

γ. 1. ΕΠΟΠΑ. Pausan. Phocic. c. 4. ὁ δὲ ἔκαστος ἐς οὗ ἔχει λόγος τὸς Τρεῖς ἀλλὰ γῆραι, οὗτος ὅστις μέγας μὲν ὀλίγοι ἴσθιν ὑπὲρ ὅσων, ἐπὶ τῇ κεφαλῇ δὲ οἱ τὰ πτέρωτα ἐς λόφον σχῆμα ἰξήθηται.

γ. 3. ΤΡΑΧΥΝ. *Θρασύν* erat in Aristot. quod in *Θράσση* mutavit Salmas. sine causa tamen, ut monuit Heath.

γ. 4. ΦΑΙΝΟΝΤΙ. *Φαίνο* τι Scal.

γ. 5. ΦΑΝΕΙ κ. τ. λ. Φαίνει παιδὸς τὴ χ' αὐτῷ apud Aristot. unde Heathius, partim Pauwii auctoritate rescribentis φαίης, partim Sylburgii reponentis χ' αὐτῷ sic legit,

—δύο γὰρ οὖν μορφὰς φαίης

Παιδὸς τ' χ' αὐτῷ τῶνδ' μιᾶς ἅπο.

Si eum cum pullo suo in nido simul deprehenderes, diceres duas avium diversas species uno eodemque ventre editas, adeo pulli sui est dissimilis. Quorsum hic Pallenes mentio fieret non intelligit Heath. cum Terei regnum longe a Pallene, in Thracia, apud Odyssas situm esset, Ovid. Met. VI. 490., regia autem prope Rhodopen, ibid. γ. 589. Porro nec intelligit quare upupa potius quam alia avium genera urbes odisse dicatur. Itaque verba Aristotelis,

Ἀπὸ δὲ μιστὶ τόνδ' ἄπαλλον εἰς τόπον

Δρυμὸς ἐρήμης ὑπάγυσ' ἀποικίῃσι,

sic refingit,

Ἀπὸ δὲ μίσθῃ τῶνδ' ἀπαλλαγὴς τόπον

Δρυμὸς ἐρήμης ἢ πάγυς ἐποίχεται.

Semper vero, hisce locis præ odio relictis, tesqua deserta aut montes peragrat. Sed advocavit Botheus Ovid. Met. XV. 356.

Esse viros fama est in Hyperborea Pallene

Qui soleant levibus velari corpora plumis,

Cum Tritoniacam novies subiere paludem.

Hanc historiam h. l. Æschylum secutum existimat, ut Thraces isti, in upupas mutati, Pallenem fugerint ne civium suorum aspectu contristarentur. Sed hoc nimis longe petitum videtur.

γ. 7. ΗΝΙΚ' ΑΥΑΝΘΗ. Ἡνικ' ἂν ξανθῇ apud Aristot. ubi ἦνικ' αὐξανθῇ emendat Scal. Ἡνικα ξανθῇ Salmas. probantibus Pauw. Heath. nisi quod illi ἦνικ' ἂν.

γ. 8. ΤΕΚΕΙ ΝΙΝ ΑΥΘΙΣ Κ' ΑΜΦΙΕΝΝΥΣΕΙ ΠΤΕΡΥΞ. Τίκτηι νιν αὐθις κάμφινωμήσῃ vel κάμφινομήσῃ πτέρυξ, Scal. apud Aristot. Στικτή νιν αὐθις ἀμφίπνυσι πτέρυξ Salmas. pulcherrime, probante Heath. sed ἀμφίπνυσι Gesnero debetur. Locum sic refingit Pauw.

Τῶτον δ' ἐπόπτην ἵποπα τῶν αὐτῷ κακῶν

Πεποιπλωκε, κάποδηλώσας ἔχει

Θρασὸν πιτραῖον ὄρνις ἐν παντευχίᾳ·

Ὅς ἦν μὲν φαίνοισι διαπαλλῆι πτέρῃ

Κίχκε λιπαργῷ· δύο γὰρ οὖν μορφὰς φαίης

Παιδὸς γ' ταυτῷ τῶνδ' μιᾶς ἅπο.

Νίκας δ' ὁπώρας ἦνικ' ἂν ξανθῇ γαχνῷ,

Τήκει νιν αὐθις κάμφικοιμίζει πτέρυξ.

Ἀπὸ δὲ μιστὶ τόνδ' ἔπ' ἄλλισθαι τόπον,

Δρυμὸς δ' ἐρήμης ἢ πάγυς ἀποικίῃσι.

Quatuor posteriores versus sic explicare conatur v. cl. "Qui vere

incipiente videbatur miles audacior, et propter alas firmiores similis erat Circo *λιπαργῶ*, autumnno currente præ decidua alarum molitie se abdit, et latitare cogitur misere: *Τῆκε* et *ἀμφικοιμίζω* nihil convenientius: *αἰὶ δὲ μιστὶ τόδ' ἐκ' ἄλλισθαι τόπον*. Scena dramatis est in Thracia, et inde *ἐπὶ τότῳ τόπῳ ἄλλισθαι* tragicum." Hæc ille.

γ. 9. ΤΩΝΔΕ ΠΑΛΛΗΝΗΣ ΤΟΠΩΝ. Τόδ' ἐκ' ἄλλον εἰς τόπον Aristot. Τῷδε Παλλήνης τόπῳ Scal.

γ. 10. Η ΠΑΓΟΥΣ. Ὑπάρχωσ' habet Aristot. quod in ἡ πάγῳ emendavit Scal. Ad egregias Salmasii emendationes vix opus est ut quicquam addamus. Malim tamen Παιδῶς γι ταύτῃ in versu sexto.

XXXVI.

ΠΑΥ' ΤΔΩΡ. Ubi sit hoc fragmentum quærit Pauw. Est apud Plutarch. de Primo frigido p. 950. E. Οὐ γὰρ εἰς τοῦτ' αὐτίως ἀλλ' ἐπὶ τοῦτ' αὐτίως φθίρεται τῶν ἀπελλυμένων ἱκαστοι, ὥσπερ τὸ πῦρ ἐπὶ τοῦ ὕδατος εἰς τὸν αἶρα. Τὸ γὰρ ὕδωρ ὁ μὲν Αἰσχύλος εἰ καὶ τραγικῶς, ἀλλ' ἀληθῶς εἶπεν, Παῦ' ὕδωρ, δίκην πυρὸς.

XXXVII.

γ. 1. ΧΩ, ΤΙ. Χωρεῖ Euseb. Præpar. Evang. XIII. p. 681.

γ. 2. ΤΩΝΔ' ΥΠΕΡΤΕΡΟΝ. Τῶνδ' ἐθ' ὑπέρτεροι Grot. Vide Scal. Conjectan p. 32. ad illud Ennianum apud Varron de Ling. Lat.

Isthic est is Juppiter, quem dico, quem Græci vocant

Aerem: qui ventus est et nubes, himber postea:

Atque ex himbre frigus; ventus post fit, aer denuo.

Democritum etiam apud Clement. in Protreptico adducit vir summus; *ἐνταῦθα ὁ νῦν ἡμεῖς καλῶμεν οἱ Ἕλληνες, πάντα διαμυδίσταται, καὶ πάντα ἄντὸς οἶδιν, καὶ διδοῖ καὶ ἀφαιρείται, καὶ βασιλεὺς αὐτὸς τῶν πάντων*. Plura vide ibidem.

XXXVIII.

ΜΗ ΠΑΡΑΣΠΙΣΤΗΣ. Hæc in versus digessit Grot. cum apud Aristidem (Tom. III. p. 485.) legerentur, *μὴ μὲν οὖν ἡμοὶ γι, κατ' Αἰσχύλου, μὴ μοι παρασπιστῆς μήτ' ἐγγὺς εἴη, ὅστις μὴ φίλος τῷ ἀνδρὶ ταύτῃ, μηδὲ τιμᾷ τὰ πρίπτοτα*. In tertio versiculo, prout a Stanl. et Grot. digeruntur, incommodum hiatum sensit Pauw., ut et Heath. qui sic refingit,

—μὴ μοι παρασπιστῆς εἴη

Μηδ' ἐγγὺς, ὅστις ἀνδρὶ μὴ τῷ φίλος

* * * * * μήτε τιμᾷ τὸ πρίπτοτα.

Hiatum sustulit Both. legendo Ἔστ' ἀνδρὶ τῷ—Sed omnes Æschylo obtruserunt quæ revera sunt Aristidis. Nihil ex his ad Æschylum pertinere iudico, præter illa

—μήτ' οὖν παρασπιστῆς ἡμοί,

Μήτ' ἐγγὺς εἴη—

reliqua sunt Aristidis, qui simili modo sua cum Æschyleis commiscuit in Fragm. CXLIX. ubi vide locum a nobis allatum.

XXXIX.

ΟΥ ΧΡΗ. Duos posteriores versus hujus Fragmenti qui subjiciuntur a Stanl. in curis secundis non prætervidit Heath., utrum vero hi, et etiam prior ille ab Æschylo an ab Aristophane profecti sint prorsus incertum habet. Tanquam Æschylea a Suida citantur in Σύμμος, ubi hæc ille. Σύμμος· σκύλαξ λόγτος,

Οὐ χρέ λόγτος σκύμμις ἐν πόλει τρέφει,

Μάλιστα μὲν λόγτος μὴν πόλει τρέφει,

Ἦν δ' ἐκτραφῆ τις τοῖς τρόποις ὑπικτίει.

Αἰσχύλος λέγει περὶ Ἀλκιβιάδου· μὴ ἀνατρέφειν φροσιν, ἰὰν δὲ ἀνατραφῇ, μὴ ἐρεθίζειν, ἀλλὰ τιθασσῆναι. Καὶ ὁ μὲν Εὐριπίδης συμβιβάζει μὴ δέχασθαι, ὁ δὲ Αἰσχύλος τοιαύτην τινα διάνοιαν μὴ καταδέχασθαι, ἢ καταδείξαι μὴν τροποφορεῖν. Καὶ ὁ Αἰσχύλος σοφῶς εἶπεν, ὁ δὲ Εὐριπίδης σαφῶς. Sed in his Suidas, ut solet, Aristophanis Scholiasten minus fideliter excerpit; ille enim dubium relinquit utri tribuendi sint duo priores versus. Tres ipsi versus in Aristoph. Ran. γ. 1478. sub Æschyli persona leguntur, ubi Schol. Μάλιστα μὲν μὴ ἀνατρέφειν φρόνιμα ἔχοντα· ἰὰν δὲ ἀνατραφῇ (l. ἀνατραφῇ) μὴ ἐρεθίζειν ἀλλὰ τιθασσῆναι (melius τιθασσῆναι), ὥστε ὁ μὲν Εὐριπίδης συμβιβάζει μὴ δέχασθαι· ὁ δὲ Αἰσχύλος τοιαύτην τινα διάνοιαν· ἢ μὴ καταδέχασθαι, ἢ καταδείξαι μὴν τροποφορεῖν. "Εν τισὶ δὲ μετὰ τὸ πρῶτον παρήγωγι γράφεται· ὥστε εἶναι τὸ μὲν πρῶτον ὁμολογημένως Αἰσχύλου· τὸ δὲ ἐξῆς· ἀληθινός. Ἦ γὰρ Εὐριπίδης δὲς ἴστιν ἀποφνησκόμενος, ἢ ὁ Διόνυσος αὐτακῆς (l. ἀντακῆς) ἐκείνῳ αὐτὸς, ἢ λέγει καὶ ταῦτα, ἐπιειργαζόμενος τὸ παρ' Αἰσχύλου λεγόμενον· ἢ ὁ Χαῖρος. "Εν τισὶ δὲ ἰὸς ἴστι τὰ τρία, τῷ Αἰσχύλῳ πρῶτον μὲν ἀποφατικῶς λέγοντος, τὰ δὲ ἐξῆς δύο μαλακώτερον ὑποτιθιμένῳ. Ex hac antiquorum Codicum quam commemorat Schol. discrepantia, probabile mihi videtur, primum versum Æschylo, duo sequentes Aristophani sub Euripidis persona tribuendos esse.

XL.

ΘΑΡΣΕΙ. Cum Epicureo dogmate, ὡς οἱ μεγάλοι πόνοι συντόμως ἐξάγουσι, οἱ δὲ χρόνοι μέγιστος ἐκ ἔχουσιν, confert Plutarch. de Aud. Poet. p. 36. B.

XLI.

ΟΠΟΥ ΓΑΡ. Quæ hic annotat Stanleius e Petr. Vict. Varr. Lecct. XXXVIII. 3. desumpta sunt.

XLVI.

ΣΙΤΟΝ Δ' ΕΙΔΕΝΑΙ. Paulo plenior locus est apud Athen. I. 9. p. 11. E.

Καὶ ταξιάρχας καὶ στρατάρχας καὶ ἑκατοτάρχας
 Ἔταξα, οἷτοι δ' κ. τ. λ.

Primum versum inde corruptum fuisse judicat Pauw. quod duo fuerint versus, alter Καὶ ταξιάρχας καὶ στρατάρχας, alter Καὶ ταξιάρχας καὶ ἑκατοτάρχας, inter quos et Ἔταξα aliquid omissum ab Athenæo, ut hæc sint a duobus seqq. lacunula separanda. Cum Pauwio facit Heath. sic legens,

Καὶ ταξιάρχας χῆκατοτάρχας * *
 Ἔταξα· οἷτοι δ' κ. τ. λ.

Idem quoque Valckenarii emendationem ad Eurip. Phœniss. γ. 546. minus probat,

Καὶ ταξιάρχας, καὶ στρατάρχας, καὶ λόχους
 Ἔταξα.

quæ tamen haud improbanda videtur. Vox scil. ἑκατοτάρχας glossatorem sapere videtur magis quam στρατάρχας, ideoque rejici potest. Sin aliquis cam servare maluerit, facile reponat,

Καὶ ταξιάρχας χῆκατοτάρχας ἰγὼ
 Ἔταξα——

quod mihi tamen minus placet. Primum versum sic legit Jos. Scal. in Notis ad Manil. p. 320. Καὶ ταξιάρχας καὶ στρατάρχας καὶ ταγῆς Ἔταξα.

γ. 2. ΑΡΙΣΤΑ. Tres τροφᾶς quotidianas sic deducunt Grammatici. Ἀριστοι, jentaculum, παρὰ τὸ εἰς ἀρίστῳ προερχισθαι· Δειπνοι, prandium, quia postea δεῖ πονεῖν· Δόρποι, cœna, παρὰ τὸ δορὺ πᾶν. Ternariam hanc Æschyli distributionem, heroicis temporibus incognitam, iisdem fere verbis quibus Eustathius damnat Schol. Hom. Venet.

ΤΡΙΑ. Τρίτα Eustath. in Il. β. p. 242. l. 22. τὸ δὲ παρ' Αἰσχύλῳ ἄριστα, δεῖπνα, δόρπα θ' αἰρεῖσθαι τρία, ἢ μάλιστα τρίτα, κατὰ τὴν παλαιὰν κακῶς ῥηθῆναι κρίνουσι οἱ παλαιοί. ἐδὲ μνηστῆρες γὰρ, φασιν, ἐδὲ Κύκλωψ, τρισὶ τροφαῖς ἔχρητο. Iterum citat Eustath. ad Odys. ο'. p. 1791. l. 42., et Palamedi diserte assignat, Ἐγὼ δέ, φησιν, ἢ τάξιν τῶν ὀνομάτων καὶ παρ' Αἰσχύλῳ ἐν οἷς παρὰ γὰρ τὸν Παλαμήδην λόγοντα οὕτω· Σῖτον δ' εἰδῆναι διάρσιον. Unde conjicere liceat hunc locum ad Nostri PALAMEDEM pertinere; quod et confirmat Plato in Rep. VII. p. 522. D. etsi Æschylum haud aperte nominaverit; Παγγύλοιον γὰρ, ἴφαι, στρατηγὸν Ἀγαμέμνονα ἐν ταῖς τραγῳδίαις Παλαμήδης ἐκάστοι ἀποφαίνει· ἢ ἐκ ἰνιεύκας ὅτι φησιν, ἀειμὺν ἐνὲν, τὰς τε τάξεις τῷ στρατοπέδῳ καταστῆσαι ἐν Ἰλίῳ, καὶ ἐξαριθμῆσαι ταῦς τε καὶ ἄλλα πάντα. Hæc ad hunc Æschyli locum plane referenda sunt.

XLVII.

ΕΙΑΚΟΝ. Versus sic melius digerit Pauw.

Εἶλον δ' αὖν λυπηδόν, ὥς διπλούς
Δίπας ἰβρον φέρουσι.

Sic Heath.

XLVIII.

ΠΟΤΕΡΑ. Auctarium ad hoc fragmentum profert Pauw. ex eodem Eustathii loco, qui ex Æschylo citat etiam, Αἰθίοπα φωνήν. Verba sunt Eustath. ad Odyss. δ', p. 1484. l. 48. Αἰθίοπα γὰρ φωνὴν Διοχύλος λέγει, καὶ Πότερα γυνὴ τις Αἰθίοψ φανήσεται. Sed cum hæc loca non plane cohæreant additamentum illud inter auctarium Fragmentorum retuli. Fr. CXCVII.

LII.

ΚΑΛΑ ΠΑΡΑΠΑΙΩΝ. Hæc sic interpretatur Pauw., ut quamvis σοφιστὴς ille *male pulsaret*, pulchra tamen esset modulatio. Mendam subesse sensit Heath. cum prima in καλὸς apud Atticos semper brevis sit; itaque, commate post σοφιστὴς posito, rescripsit κατὰ. Sed quis non videt legendum κέρτα. Καλὰ παραπαίω, *bene male errare* nemo potest, κέρτα παραπαίω, *valde aberrare*, facillimum est. Similis est phrasis apud Agam. γ. 1215.

Ἄλλ' ἢ σοφιστὴς κέρτ' ἱμοὶ πῖπιν χάριν.

LIII.

γ. 1. ΕΥΘΗΛΟΥΜΕΝΩΝ. Vulgatam ab εὐθελών tuetur Pauw. cum Varia Lectio apud Athen. sit ἐνυλευμένον, quæ nihili est. Sed et ab εὐθελών commodè deduci potest.

γ. 2. ΝΟΘΟΥΝΤΙ ΚΡΙΒΑΝΩ. Νοῦντι κριβάνω α ἰοτίω, *humeo*, Pauw. ut sit caro sic parata inter assum et elixum, quod ut valde sapidum et succulentum inter summas delicias habet vir cl. Additamentum deinde, apud Athen. in hoc et sequens fragmentum post Casaub. sic restituit,

Δευκός· τί δ' ἔχει; καὶ καλῶς ἠφιευμένος
Ὁ χοιρός· ἔψω, μηδὲ λυπηθῆς σωρί.

quæ dialogum aperte produnt. Γραῖντι κριβάνω Toup. ad Suid. Tom. III. p. 75. collato Choeph. γ. 325. Πυρὸς ἡ μαλακὰ γνάθος et ibi Schol. et Homer. in Camino γ. 13.

Ὡς γνάθος ἰππιῆν βρύχει βρύχοι δὲ κάμινος.

LIV.

γ. 2. Η ΠΟΛΛΑ Γ' ΕΝ ΔΟΜΟΙΣΙΝ. Ἡ πολλά μ' ἐν δόμοισιν Porson. Append. ad Toup. in Suid. Tom. IV. p. 477.

γ. 3. ΤΥΡΒ'. Τρύβλι' Pauw. Δοῦσσα καὶ τρέψουσα τρύβλι' αὖν κάτω. Idem subdit hoc et præcedens fragmentum haud dubie e Satyrico

desumpta esse. *Τύρβα* vero, adverbialiter, bene defendit Toup. in Suid. Tom. II. p. 286. qui monet idem esse *τύρβα* et *σέρβα*, et Hesychium advocat, *Σέρβα*· μετὰ θορύβου. Et Zenob. Prov. VI. 1. *Συρβή*· τις χορός. *Αὐτὰ τίτανται κατὰ τῶν ἀτάκτων χορῶν.* Ἀπὸ τῆ τιμῆς τοῖς ὕσιν ἐπιφυνῶν *σέρβα*.

LV.

ΠΟΥ Δ' ΕΣΤΙΝ. Hoc fragmentum respexit Hyginus Poet. Astron. II. 37. *Homerus hunc eundem locum (Pagasas) in Thessalia finibus esse demonstrat, Æschylus autem, ut nonnulli aiunt, a Minerva quandam materiam loquentem eodem esse conjunctam.* Hinc patet pro αἰδάσει dic, αἰδάσει responsurum, s. vocale reponendum esse. Ad Cabiros vel Hypsipylon forte pertinet.

LVI.

ΚΥΝΟΚΕΦΑΛΟΥΣ. Ad Prometheus, (Solutum scil.) hoc pertinere, diserte nos docet Strabo VII. p. 299. *Αἰσχέλου δὲ [l. Αἰσχέλος δὲ] κυνοκεφάλος καὶ γριφοθάλμης, καὶ μοτοματὸς ἐν τῷ Προμηθεΐ φησι.* Continebantur et hæc et duo fragmenta sqq., ni fallor, in enarratione itinerum Herculis.

LVIII.

BOTHREUS. Βρωτῆρις Casaub. ad Strab.

LIX.

ΚΥΠΡΟΥ. Poterat esse pars Trochaici tetrametri Ὡ Κύπρου Πάφου τ' ἔχουσα πάντα κλῆροι, nolim enim sejungere, ut unus senarius in Κύπρου exeat, alter a Πάφου, incipiat. Citatur etiam ab Eustath. ad Il. β'. p. 305. l. 34.

LX.

ΒΟΥΡΑΝ. Hæc sic digerit Casaub. ut trimetrum constituent,

Ἰερὰν τι Βούραν καὶ Κραυνίας Ῥύπας.

Pauwius autem e Choricis forte desumpta esse existimat, et sic legenda,

1. Βούραν θ' ἰερὰν

2. Καὶ Κραυνίας Ῥύπας.

1. Anapæst. Monom. 2. Troch. hepthem. Sed et Καὶ Βούραν ἰερὰν καὶ Κραυνίας Ῥύπας si legamus, transpositio epitheti vitabitur et senarium habebimus. Eundem locum respexit Phot. in Lexico, Ῥύπας. Πόλις τῶν Ὀλυνθίων Ἀχαιῶν. Οὕτως Αἰσχέλος. l. Ῥύπας.

XLIV.

ΜΗΤΕ ΚΡΩΣΣΟΥΣ. Hæc in Anapæstos sic digerit Pauw.

—μήτε κρύσσους,
 Μήτ' οἰτηγὺς μήτ' ὑδατήγους
 Λιπιῖν ἀφνειοῖσι δομοῖσι.

Saltem scribendum erat *λίπιιν*, quod monuit Heath.

LXV.

ΟΞΥΓΛΥΚΙΑΝ. 'Οξύγλυκιῶν Pauw. metri causa, et sic Heath. qui pro τ' misellum suum γὰ hic etiam intrudit. Haud male divinavit Botheus hæc esse verba Cereris ad Proserpinam, et legendum,

'Οξύγλυκιῶν τ' ἄρα κοκκίζεις ρόαν;

Sed sic melius forte fuerit legere,

'Οξύγλυκιῶν ἄρ' ἐκόκκιζεις ρόαν;

Est ni fallor fragmentum ex Eleusiniis, et possint esse verba cujusdam ad ἀμύγνοι cui sacra communicanda erant. Unde leviori etiam mutatione legas,

'Οξύγλυκιῶν ἄρα κοκκίεις ρόαν;

Secunda in ὀξύγλυκιῶν ante γὰ producitur. Sed nec prætermittendus est locus ipse Pollucis, εἰποὺς δ' ἂν καὶ κοκκίσαι ροῖαν κατὰ Ἀριστοφάνη.

'Οξύγλυκίαν τ' ἄρα κοκκίεις ρόαν.

ταῦτ' δὲ τὸ ἱαμβεῖον Ἀριστοφάνης ἐκ ἴδιοι δι' εἰρηκεν, ἀλλ' ὡς Αἰσχύλου.

LXVI.

ΣΕΙΡΑΦΟΡΟΝ. Recte monuit Pauw. hoc fragmentum exstare apud Agam. γ. 1649. Conjunctiones a Polluce additæ sunt.

LXVIII.

ΔΟΥΤΑΙ. Ad hoc et sequens fragmentum hæc scribit Pauw. "Perbene liber Falckenbergii Λῦται γὰρ μὲν δὴ λῦτρον αὐτὸ δῦτρον. Sic versus alter optime cum hoc jungi potest, 'Ἄλλ' ἐκ μεγίστων εὐμαρῆς λυτῆριον. Λύν λανο; λῦτρον λανatio; λῦτρον λύνει ut γάμοι γαμίῃν, πομπὴν σίμπειν, et alia id genus sexcenta, quæ Attici in primis amasse dicuntur. Λῦτρον λῦται ἐκ μεγίστων λυτῆριον." Hæc ille, quicum facit Heath. Sed nescio an melius forte scribatur, Λαῦται γὰρ μὲν λούτρον τὸ αὐτὸ τὸ δῦτρον.

LXXI.

ΣΠΙΔΙΟΝ. Etymolog. in Δι' ἀσπίδιος Οἱ δὲ φασὶ σπιδίος, πολ-
 λεῦ καὶ μακροῦ. Καὶ γὰρ Αἰσχύλος πολλάκις οὕτως ἔχειν τὴν λέξιν τίθεται.
 Οἷον, Σπίδιοι μῆκος ἰδῶ. Καὶ Ἀντίμαχος, Οὐδὲ σπιδῶνι προσηῶσαι, ἀπὲρ τοῦ
 μακροῦ. Junge Fragm. LXXXIX., et quæ ibi annotata.

LXXII.

ΘΙΝΟΣ ΕΜΒΟΔΑΣ ΑΛΟΣ. "Etymologici auctor in Θίς. Τὸ Θίς ἐπὶ τοῦ αἰγιαλοῦ ἀρσενικὸν καὶ θηλυκὸν ἴστί· καὶ ἐπὶ τοῦ σώρου, ὁμοίως ἀρσενικὸν καὶ θηλυκὸν ἴστί. Διὶ φοινικεύει· Καὶ ἐπὶ τοῦ σώρου θηλυκῆς παρὰ Αἰσχύλῳ, Θινὸς ἐμβολὰς ἀλός. Aut Æschyli locus intercidit, aut scribendum est, θινὸς ἐμβολὰς ἄλας, *totius acervi impressiones et inclinationes violentas*, ἄλας pro ἄλῃ Dorice. Et hoc malo. Insulsi scribæ aut Grammaticastri inepti mutarunt perperam. Hæc Pauw. et ipse quidem satis inepte. Heathius autem, plena distinctione post Αἰσχύλῳ posita, legendum putat, Θινὸς· ἐμβολαὶ ἄλας. Θῆνις, *maris aggestus*. ut hæc a præcedentibus apud Etymologum separentur, et pro vocis Θίνος interpretatione, non pro exemplo ex Æschylo allato habeantur. Adjectivum certe, quo genus designari posset, in hoc Etymologi exemplo desideratur.

LXXIII.

ΣΠΟΝΔΑΣ. Etymolog. in Κρήτη—Καὶ περὶ τῆς σπονδῆς Αἰσχύλος, τὰς πινυτὶ ἐγγυθιῖσας.

LXXIV.

γ. 2. ΠΡΟΣΔΕΡΚΕΤΑΙ. Hæc sic emendare voluit Pauw.

Προσδέρκετ' ἄτ' ἄστρον στόμα Λητώας κόρης.

ut ἄστρον στόμα pro ἄστρον στόμα ponatur, *tragice*, si Diis placet. Pro hac insulsa emendatione en duas meliores; Alteram Gatakeri Miscell. Posth. c. 10. Οὕτω δὲ Αἰσχύλος ἐν Αἰτναίαις,

"Ἴν' ἔτι πίμφιξ ἡλίου προσδέρκεται,

Οὕτ' ἀστέρων ὄμμα, οὔτε Λητώας κόρης.

Quæ satis est speciosa, sed longe pulchriorem dedit Heath. Οὕτω δὲ Αἰσχύλος ἐν Χαίρειαις,

"Ἴν' οὔτε πίμφιξ ἡλίου προσδέρκεται,

Οὕτ' ἀστέρων ὄμμα Λητώας κόρης.

LXXV.

ΙΩΝΙΚΗΝ ῬΗΙΝ. Varie legi possint hæc:

————— Ἰωνικὴν

Ῥῆσιν ἰκταινας.

vel Ἰωνικὴν ῥῆσιν τιν' ἰκταινας.

LXXVI.

Ο,ΤΙ ΝΥΝ ΗΛΘ' ΕΠΙ ΣΤΟΜΑ. Citatur etiam a Plutarcho in Amatorio p. 763. B. ἐπεὶ γ' οὖν ἦλθεν ἐπὶ τὸ στόμα, κατ' Αἰσχύλον. Eodemque respexit Themistius Orat. IV. in Constant. p. 52. B. Καὶ ἐν ἰπυδαί, κατ' Αἰσχύλον, οὗ ἦλθεν ἐπὶ στόμα ὁ πάλαι ἔχων. Cf. Fr. CLXVII.

LXXVIII.

ΔΑΥΛΟΣ. Referri debet ad GLAUCUM MARINUM, ut vidit etiam Censor noster Edin. Jan. 1810. quod docet Pausan. in Phocic. c. 4. p. 807. Τοῖς δὲ ἴστω ἐρημίνοι ὡς τὸ χῶριον ἴθα ἢ πόλις ἐκίσθη, περιέχοντο συνεχῇ διόδω, καλιῖσθαι δὲ τὰ δασία ὑπὸ τῶν πάλαι δαύλων· ἐπὶ τούτῳ δὲ καὶ Αἰσχύλος τῷ Γλαύκου τῷ Ἀθηδονίου γένεια ὑπήνην ὠτομακίνας δαῦλος. Et Eustath. ad Il. B'. p. 274. l. 23. Δαῦλος γὰρ τὸ δασὺ ἔλεγον περισπωμένης, ὡς δηλοῖ Πανυσανίας, εἰπὼν δαῦλος τὸ δασύ· ἢ προτέρω περισπᾶται. Αἰσχύλος, δαῦλος δ' ὑπήνη.

LXXIX.

ΠΡΟΦΕΡΩΝ. Legendum erat προσφέρων, quod vix monito opus est; idque vidit Heath. Προφέρων tamen habet Suid. in Κάπυλος.

LXXX.

ΠΡIN AN. Eustath. ad Il. τ'. p. 1183. Σημείωσαι δὲ ὅτι ἐπιτήδειος ἴκκη πρὸς καθαρεῖν ὁ σῦς, ὡς δηλοῖ Αἰσχύλος ἐν τῷ, Πρὶν ἂν κ. τ. λ. De ritu ipso lectores ad Eumen. γ. 720. remittit Pauw. et pro παλαγμοῖς legit σταλαγμοῖς, locum etiam ex Æschyli Ixione desumptum putat. Sed παλαγμοῖς tnetur Pors. ad Orest. γ. 909. et χράνη legit, non χράται.

LXXXI.

γ. 2. ΑΥΑΝΤΟΙΣΙΝ. Eustath. in Il. Σ'. p. 1157. l. 33. Καὶ δαῦλος καὶ αὐλὸς κατὰ Πανυσανίαν, τὸ στάδιον. Αἰσχύλος δὲ φησι καὶ τὰς ταφροὺς αὐλῶνα, ἴθα καὶ φημὸς λέγει αὐλῶτες, διὰ τὸ κῶδωντας, φησὶ, προσῆφθαι αὐτοῖς, οἷς ἰμψυῖντες οἱ ἵπποι, ὡς φωνὴν σάλπιγγος προήεντο· γράφει οὐκ οὕτως, Ὅς εἶχε κ. τ. λ.

LXXXII.

ΣΧΕΛΙΔΑΣ. Schol. Aristoph. ad Equit. γ. 361. Σχελίδας· Βοὸς πλευρά. ἢ ἀπλῶς τὰ πλευρικά, ὡς Αἰσχύλος.

LXXXIII.

ΚΡΑΝΑΑ. Κρανὰ πόλις potius dixerit Æschylus, de Athenis agens, ut e Schol. Aristoph. colligimus, Acharn. γ. 75.

Ἡ κρανὰ πόλις. Schol. Τῷτο τίτραπται ὑπὸ τῶν παλαιῶν. Καὶ Αἰσχύλος γὰρ καὶ Σοφοκλῆς ἐχρήσαντο τῇ λέξει.

LXXXIV.

αζν. Recte monet Pauw. hoc ab Eustathio ex Eumenidibus afferri ad Il. x'. p. 1279.

LXXXV.

ΠΕΔΟΙ. Refer ad Prom. Vincit. γ. 273.

LXXXVI.

ΥΙΑΗΣ. Schol. Homeri Venet. ad Il. Ε'. 9. p. 128. Τα εἰς πρὸς δι-
σύλλαβα ὀξύτερη, ἢ ἔχοντα σύμφωνον, εἰς ὡς παραιοῦνται, κατὰ τὴν γραμμὴν, σαφεῶς,
πρωτοῦς, περιτοῦς, φραδοῦς, φραδέος ἢ ἔργα. Τοιαύτη ἄρα ἰγνέτο καὶ ἡ περιμι-
νὸν ὀνόματος (Δάρεος) κλισίη. Παρὶ δὲ τῷ φιλήτορος παρ' Αἰσχύλου, καὶ τὸ (l. τοῦ)
Κυρήτης τ' ἡμάρχοντο, καὶ τοῦ κριτῆς, ἐν τοῖς περὶ ὀνομάτων ἀποδώσωμεν τὸν λόγον.
Eadem fere habet Eustath. in Il. Ε'. p. 515. l. 10.

LXXXVII.

ΕΝ ΔΙΡΡΥΜΙΑ ΠΩΛΟΙ. Legendum.

——— ἐν διρρύμια
Πῶλοι——— Exstat apud Eustath. in Il. Θ'. p. 706. l. 50.

LXXXVIII.

ΑΘΘΟΝΕΣΤΕΡΟΝ. Ad Heliadas Fragm. I. pertinere docet Pauw.

LXXXIX.

ΣΠΙΔΙΟΝ. Ad Fragm. LXXI. remittit Pauw. monet tamen
σπίδιον πίδιον apud Eustath. ad Il. Δ'. p. 882. l. 58. adferri ex
Æschylo unde satis patet aliud hoc fragmentum esse, et ut ibi
σπίδιον μῆκος ἴδου, sic hic σπιδιον πιδιον legendum esse. Verba sunt
Eustathii, Καὶ τὸ παρ' Αἰσχύλου σπιδιον πιδιον, ὃ ἔστι μακρὸν κατὰ τὰς πυλαίας.

XC.

ΣΤΟΜΙΣ. Verba sunt Eustath. ad Odyss. Ε'. p. 1538. l. 49.
ἴθα (ἐν Διάδῃ) ὡς ἐπὶ πολὺ, λίξις ἱπτικὴ τὸ ἰλάσθαι. ὅθι ἀνελαιγὸς φασὶ παρὰ
Ἀνακρίοντι, ὃ ἀπιθῆς. Ἀπὸ ὑποζυγίου ὥσπερ καὶ στόμις παρ' Αἰσχύλου, ὃ
ὥσπερ στόματι ἀντιπείδων χαλινούς, Quod nos Anglice dicimus *Hard-*
mouthed.

XCI.

ΜΥΧΘΕΙΖΕΙΝ. Adde etiam Eustath. ad Il. Δ'. p. 440. l. 24.
Hoc vero fragmentum forte ad Prom. Vinc. γ. 742. pertinet.

XCIII.

ΘΕΟΙΝΟΣ. Versum integrum conservavit Tzetzes ad Lyc. γ. 1247.
Θείους ὃ Διόνυσος ὡς θεὸς οἶνον εὐρετῆς, ὡς καὶ Αἰσχύλος φασί,

Πάτερ Θεῖον, Μαινάδην ζυνκτῆρι.

Pertinet forte ad Xantrias, aut aliquam ex iis tragœdiis quæ
Bacchi res gestas tractabant. Harpocratonis verba sunt, in
Θεοίον· Τὸν γὰρ Διόνυσον Θεῖον ἔλεγον, ὡς θεοῦ Αἰσχύλος, καὶ Ἰστρος ἐν πρῶ-
τῇ Συμπηγνῇ.

XCIV.

ΑΣΤΟΜΟΝ ΙΠΠΟΝ. Jul. Pollux II. 100. Ἄστομον δὲ ἵππον Αἰσχύλος
ἔφηκε τοῦ τραχύν. Junge Fragm. XC.

XCV.

ΑΠΑΡΑΛΛΑΗΤΟΣ. Ἀπειράλλητος Pollux, quod non prætervidit
Pauw.

XCVI.

ΠΕΛΥΤΡΑ. Referri debet, ni fallor, ad ΦΟΙΝΙΣΣΑΣ quod monuit
etiam Pauw.

XCVII.

ΚΟΡΑΣ. Referri debet ad ΑΚΤΑΙΩΝΑ.

C.

ΝΙΠΤΡΑ. Ad SISYPHI Fragm. I. remittit Pauw., recte ni
fallor, nam verba Pollucis sunt, VII. 40. Τὸ δὲ τῶν ποδῶν εἴπεραι,
εἴπεραι μὲν Αἰσχύλος.

CII.

ΟΥΡΑΝΗ. Plenius fragmentum ex Athenæo I. 14. attulit Pauw.
et e Satyrico certo certius desumptum esse affirmat :

—Ὅδ' ἴστω δὲ ποτ' ἄμφ' ἡμῶν βίβλος
Γελυτόποιον, τὸν κάπνοισι ὕδατι,
Ἐρρίψεν, οὐδ' ἡμαρτι' περὶ δ' ἡμῶν κάρη
Πλαγίῳ ἰσαυάγοισι ἰστροκαυμένη,
Χερὶς μορφεῶν τυγχέειν πύουσ' ἡμοί.

Sed ut mihi videtur ad CABIROS hæc pertinent. Cf. ejus tragœ-
diæ Fragm. III. quod cum iis conspirat quæ ad hunc locum scri-
bit Athenæus ; Αἰσχύλος οὖν ἀπερὶ τῶν ποδῶν μεθύοντας τὰς Ἑλλήνας, ὡς
καὶ τὰς ἀμίδας ἀλλήλους περικαταγύναι λέγει γὰρ, Ὅδ' ἴστω κ. τ. λ. Eundem
locum citat Eustath. ad Odys. P'. p. 1828. l. 27.

CIII.

ΟΣΤΕΩΝ ΣΤΕΓΑΣΤΡΟΝ. H. e. τὸ περιόστειον, et ὁ περιόστιος ὕμην, cuti-
cula ossa involvens, ut locum Pollucis interpretatur Pauw. qui
hoc Æschyli loco Onomasticographum eos tueri velle affirmat
qui tunicam coriaceam, quæ vulgo στομαστρίς λεγέμεν dicitur, στί-
γατρον dicere maluerint.

CIV.

ΑΥΤΟΡΕΓΜΟΝΟΣ. "Salmasius hæc male cum præcedentibus
conjungit, et male etiam corrigit : ne litera mutata distingue,

Αὐτοεργμῶνος πότμου, ὅσοι ἑαυτοὺς ἔρξει, καὶ κατευθὺς ἑαυτοεργμῶνος· παρὰ τὸ ἐρίγειν τῇ χεῖρᾳ. Αἰσχύλος. Hoc ab ἐρίγειν deducit Grammaticus hic; præcedens Αὐτοεργμῶν a εἶζειν deducit Grammaticus alius, et ut loca, ita et Auctores sunt diversi." Hæc Pauw. Ad αὐτοεργμῶνος vel ἑαυτοεργμῶνος igitur addendum est πότμου, quod fecit Botheus. Sed locus mihi nondum persanatus, videtur. Legendum utique, Αὐτοεργμῶνος πότμος· ὅσοι (vel ὅ) ἑαυτοὺς ἔρξει. (καὶ κατευθὺς ἑαυτοεργμῶνος, παρὰ τὸ ἐρίγειν τὴν χεῖρα) Αἰσχύλος. Delendum itaque e fragmentis Æschyli, ni fallor, ἑαυτοεργμῶνος.

CV.

ΕΔΑΝΟΙΣ. Falluntur qui hoc fragmentum ad Agam. γ. 1417. referunt. Nam ibi legitur ἰδανόν, hic, casu obliquo, ἰδανίς, unde probabile est alium Nostri locum Hesychio observatum fuisse.

CVI.

ΗΡΙΓΕΝΕΙΑ. Locum Hesychii, ἡ ἐν τῷ αἵρῃ τίκτωσα, in ἡ ἐν τῷ ἔρξει τίκτωσα recte refingit Heinsius. Et sic Pauw. collato etiam Etymolog. in Ἡρι μάλα.

CVII.

ΙΤΤΥΓΑ. Hesych. Ἰττυγα· ἐκπλακτικά. Αἰσχύλος. Hinc an ἰστυγα legendum quærit Alberti. Cf. Hesych. in ἰστυάζει et quæ ibi annotata.

CVIII.

ΚΕΧΡΗΜΑΤΙΣΘΑΙ. Hesych. Κεχρηματίσθαι περιφύχθαι, Αἰσχύλος. Non hic satis se expediunt viri docti. An in περιφύχθαι latet περιπτύισθαι.

CIX.

ΣΑΥΡΟΒΡΙΘΕΣ. Hesych. Σαυροβριθίς· ἔγχος ἐκ τῷ σαυροβριθῶς βαρύ. Καὶ Αἰσχύλος ἐπισθοβριθίς· ἔγχος ἴφα.

CX.

ΑΜΦΙΣ. "Etymologus, τῆτο ὃ συγκροτῇ ἀλλὰ μετασχηματισμός. Ἀπὸ γὰρ τῷ Ἀμφιάρας Ἀμφίς, ὡς παρὰ Αἰσχύλῳ. An in Sept. Theb. γ. 575. pro Ἀμφιάρει βίαν legit Etymologus, et libri antiqui habuerunt quidam Ἀμφίος vel Ἀμφιδος βίαν, eoque pertinet notula." Hæc Pauw. Eadem quæ Etymologus habet Zonaras in Lexico, Voce Ἀμφίς.

CXL.

ΑΣΑΛΗΣ. Etymolog. Ἀσαλῆς, ἡ ἀφροτίς, ἡ μεθιὸς φροτίζουσα· σάλα γὰρ ἡ φροτίς. ἀσαλῆς δὲ ἀμίειμνος. Αἰσχύλος, ἀσαλῆς μαρία. Οὕτως Ἡρωδιανὸς καὶ Ἀπολλώνιος. Καὶ γὰρ ἀσαλῆαν ὁ Σώφρων τὴν ἀμειμνίαν καὶ ἀλογίαν καλεῖ.

CXII.

ΑΣΧΑΔΕΣ. Etymol. Ἀσχαδῆς. ἀκατάγατος Ἀισχύλος.

CXIII.

ΑΧΝΗ. Etymolog. Ὅμηρος τὸ ἐπιπλάζον (melius f. ἐπιπλάζον) τῇ θαλάσῃ ἀφρῶδης· Ἰωποκράτης τὸ λιπτὸν ξύσμα τοῦ λίου· Ἀισχύλος δὲ τὸν καπνόν. Καὶ Ἀριστοφάνης οὕτως, Ἀχνη ἵππου.

CXIV.

ΤΡΙΣΟΖΩΟΣ. Τρίσοζος, vel τρισόζως, vel potius τρίζως; mavult Pauw. juxta Hesych. Τρίζως· ὃς τρεῖς γυνῖας ἐξήγαγε, quod satis probabile videtur. Etymologici verba sunt, Δις ἡβήσαντα, τουτίστιν ἀναζήσαντα. Φασὶ γὰρ μετὰ τὴν κριουργίαν οἱ θεοὶ τὸν Πίλοπα ἀνιζωποῖναι· καὶ τρισόζως παρ' Ἀισχύλου. Τρισσόζως maluit Sylburg.

CXV.

ΕΞΑΥΣΤΗΡ. Etymolog. Ἐξαυστήρ σημαίνει σκυῖός τι· παρὰ τὸ αὖν, αὖν, αὖστης, καὶ ἐξαυστής· Ἀισχύλος.

CXVI.

ΠΛΑΣΤΙΓΓ. Etymolog. Πλάστιγγ, ἡ μάστιξ· ἀπὸ τοῦ πλάσσειν, παρ' Ἀισχύλου. Est etiam πλάστιγγ vox cottabissantium, unde conjicere licet hoc fragmentum ad ΟΣΤΟΔΟΓΟΥΣ pertinere. Vide ibi fragm. I. et quæ ibi annotata.

CXVII.

ΤΕΘΡΙΠΠΙΟΝ ΖΕΥΓΟΣ. Etymologici verba sunt, Οὐ μόνον τὸ ἐκ δούκων τινῶν ζευγισμῶν, ἀλλὰ καὶ τὸ ἐκ πωλιόων. Καὶ γὰρ Ἰσοκράτης τέθριππον ζεύγος εἶπεν, καὶ Ἀισχύλος. Ὡστε καὶ ἐκ τισσάων, καὶ ἐκ πίτιν ἢ, ζεύγος αὐτὸ καλεῖται. Eadem fere habet etiam Photius in Lexico, voce Ζεύγος, nisi quod paulo plenius, καὶ γὰρ καὶ Ἰσοκράτης τέθριππον ζεύγος εἶπεν, καὶ Ἀισχύλος ζεύγος τέθριππων.

CXVIII.

ΑΝΔΡΩΝ ΓΑΡ. Hi versus apud Stobæum p. 570. Euripidi assignantur, sed vel omisso Plutarchi testimonio, ex ipso colore Æschilo tribuendos esse vidit Valcken. Diatrib. Eurip. p. 230. Porro cum Pythagoreo dogmate comparat Plutarchus,

Ὅσσα δὲ δαιμονίῃσι τύχαις βροτοὶ ἄλλοι ἔχουσιν,
Ὡν ἂν μοῖραι ἔχουσιν ταῦτα ἔχει, μηδ' ἀγνοακτεῖ.

CXIX.

ΟΥΔ' ΑΠΟΘΕΝ. Frustra hæc sollicitavit Heath. legendo,

Σὺ δ' ἄποβις εἶδς αὐτὸν, οὐ γὰρ ἐγγυθὲν
Ὅρᾳ, γίγναι δὲ γεαμματοὺς ἐγὼ σαφές.

Ubi secundum versum plane corrumpit, priorem, nisi qui præcedentia perspexerit utrum sanaverit an corruperit nemo affirmare potest.

CXXI.

ΗΒΑΣΑΖΑ. Ἠβήσασα Heath. ut Dorismum excludat.

CXXIII.

ΤΟΥ ΠΗΛΟΠΛΑΣΤΟΥ. Tzetz. ad Hesiod. Ἔργ. γ. 157. p. 46.
Τουτίστι τὸ ἐκ Παιδάρου γίγας, ἥτις ἦν κατὰ τὸν Αἰσχύλῳ,
Τῷ πελοπλάστου στίχματος θνητὴ γυνή.

Hoc fragmentum vel ad Prometheus Igniferum vel Solutum pertinere crediderim, et cum satis tragicum spiret, ad Solutum potius quam Igniferum relatum velim.

CXXIV.

ΒΡΟΤΕΟΣ ΑΡΟΣ ΑΤΑ. Ad Supplices pertinet γ. 892. ubi vide quæ annotata.

CXXV.

ΚΑΙ ΟΔΥΝΟΣ ΠΑΛΔΟΥΣ. Κώδυνοσπάδου recte Heath. Hoc fragmentum forte ad Philoctetem pertinet.

CXXVII.

ΑΠΟΦΩΛΙΟΙ. “Ἀποφύλιοι” ξίνοι. οἱ φυλὴν μὴ ἔχοντες οὕτως Αἰσχύλος. Ἡ ἀπαίδευτοι φυλὴ γὰρ τὰ παιδευτήρια κατὰ Ἴωνα.” Zonaræ Lex. in Ἀποφύλιοι. Ubi hæc annotat Titmannus. “Eadem Suidas; sed Hesych. ἀποφύλιοι, et statim post, ἀποφύλιος, ἀποφύλιος [ἀποφύλιος] Cf. Eustath. p. 1529. l. 53. Odyss. Δ'. 248.” Hæc ille. Sed apud Hesych. ἀποφύλια, ἀποφύλια legitur. Ex Hesychii et Suidæ glossis inter se collatis erunt forte qui judicabunt duas in unam coaluisse. Et scribendum, Ἀποφύλιοι ξίνοι οἱ φυλὴν μὴ ἔχοντες. Ἀποφύλιοι ἀπαίδευτοι. Sed qui ἀπαίδευτοι sunt, iidem sunt ξίνοι et plane hospites. Cum interpretatione Zonaræ consentit Eustath. l. c. Sunt qui hoc fragmentum ad Protea, sunt qui ad Cercyonem referunt, sed res plane incerta est. Idem locus respicitur in Fragm. CXXXIV., qui, hoc deletο, retineri debet, vel saltem cum hoc conjungi.

CXXVIII.

ΚΑΛΑΙΝΟΝ ΧΡΩΜΑ. Suid. Κάλαις ὄνομα χρίον. Καὶ Καλαῖνον χρώμα. Αἰσχύλος ἐν ποικίλοις χρώμασι. Locum corruptum esse sentiunt interpretes. Idem rursus in Κάλῃ τὰ πορφυρεῖα ἱμάτια καὶ κίραμος

Καλαῖος. Αἰσχύλος ἐν ποικίλοις κάλλεσι. Hinc uterque locus forte corrigi potest Κάλαϊς· ὄνομα κύριον· Καὶ Καλαῖος, χρώμα. Αἰσχύλος, κίρμος Καλαῖος. Rursum, Κάλλη· τὰ πορφυρεῖ ἰμάτια· Αἰσχύλος, ἐν ποικίλοις κάλλεσι. Respicit scil. locum Agam. ν. 932.

Ἐν ποικίλοις δὲ θνητὸν ὄντα κάλλεσι

βαίνει, ἡμοὶ μὲν ὕδαμῶς ἄνιν φόβου.

Locum illustrat Etymolog. in Κάλλαια. Κάλλαια καλεῖται τὰ κάτῳθεν τῶ ἀλεκτρυόνει ὥσπερ γένεια, διὰ τὸ εἶναι ἀνθρώπ. καὶ πορφυρεῖ· τὰ πορφυρεῖ γὰρ, κάλλη ἰκαλεῖτο. Εὐπολις, βάπτειν τὰ κάλλη περίσμιμα τῷ θιῷ. Καὶ Αἰσχύλος, Ἐν ποικίλοις γὰρ θνητὸν ὄντα κάλλεσιν· εἶναι καὶ τὸ καλλαῖον, (ei sic scribendum in hoc Nostri fragmento) Ἐγὶ δὲ χρώμα ἀνθρώπ., ἢ το εἶναι το χρώμα οὕτω λεγόμενοι ἐξ οὗ πέραμος καλλαῖος.

CXXXII.

ΑΝΑΞ. Ἄναξ item θαυκῶς usurpari apud Homer. Hymn. in Cerer. γ. 58. docet Mitscherlich. ubi σοὶ δ' ἄνα λίγῳ ημετέρια πάντα, ut a Ruhenkenio editum est, ipse in σοὶ δ', ἄνα, mutavit, advocato item Pindaro Pyth. XII. 6. ubi Thiam, ὃ ἄνα invocat, adsentiente Schol. qui ὃ Διῶσσινα interpretatum. Ibi tamen ὃ ἄνασσ' quod improbant Mitscherl. reposuit Schmidius Heynio verior videtur, qui subdit "nec tamen pronuntiare ausim, alterum fœminino genere nunquam adhibitum esse." Antiquitus tantum, ac non nisi de deabus, in fœminino genere usurpari contendit Mitscherl. collato etiam hoc Æschyli e Suida fragmento.

CXXXIII.

Αἴγινη. Legendum Αἴγινα, ut pueri vident. Et sic edidit Almelov.

CXXXV.

ΤΙΝΩΝ ΔΕ. Locum hunc pleniorē e Polluce citavit Pauw. Ἡ δὲ μανθὴ ὁμοίον τι τῷ καλουμένῳ φαιόλῃ. Τίνων δὲ ἴστιν, ὡς μὴ περιεχόμεθα Κρήτης ἢ Πέρσας, Αἰσχύλος ἱεῖ,

Λιβυρικῆς μέμνημα μανθὴς χίτων.

Ubi subdit Pauw. "Λιβυρικὴ μανθὴ egregie confirmat illud Stephani Ethnicographi in Λίβυροι, Καὶ Λιβυρικὴ μανθὴ, εἶδος ἰσοθῆτος." Hæc ille. Obiter notanda est boni Stanleii incuria, qui ipso versu Æschyleo omisso, verba ipsa Pollucis, quæ nullum, sic posita, sensum fundebant, pro Æschyleis citavit. Hoc tantum vult Pollux, quid sit μανθὴ, ne ad Persas vel Cretas, h. e. ne longe abeas, ipse Æschylus docebit.

CXXXVIII.

TRADIT. Fragmentum hoc ad CABIROS forte pertinebat.

Sequuntur Fragmenta quædam a Pauwio congesta, quæ Stanleii diligentiam latuerunt.

CXLI.

Plutarch. de Profect. in Virtut. p. 85. E. Τὸ δὲ μὲν οἶσθαι (κατ' Αἰσχύλου) μέγα, μὲδ' ἔχειν ὑπερῆς πρὸς τὰ μικρὰ ποιῆν καὶ ἐλγέτους. Ex his recte, ut videtur, Botheus fragmentum selegit Æschyleum,

Μηδὲν οἶσθαι μέγα

quod Horatius *Nil admirari* vocat.

CXLI.

Plutarch. in libello Ne suaviter quidem vivi posse secundum Epicurum, p. 1087. F. Ἐκ δὲ τοῦ πόνου μέρτυς ὁ Αἰσχύλου Φιλακτῆτος ἱκανός. Οὐ γὰρ ὁ δράκων, φασὶν, ἀνῆκεν, ἀλλ' ἐνῆκισι διττὴν στομάτων ἔκφυσιν, ποδὸς λαβὴν. Ubi Pauwius corrigere vult, ἀλλ' ἐνῆκισι διττὴν στομάτων ἔκφυσιν, ποδὸς λαβὴν. Per στομάτων ἔκφυσιν quod ex ore effluit intelligit vir cl. Locum sic Valcken. in Diatr. Eurip. c. 11. p. 128.

Οὐ γὰρ δράκων ἐνῆκεν, ἀλλ' ἐνῆκισι

Διττὴν γε στόματος ἔκφυσιν, ποδὸς λαβὴν.

Ac subdit, “in insula Chryse, Minervæ, de insula Chrysæ dictæ, Jason olim altare construxerat. Huic altari, in quo contra Trojam profectus Hercules, puero tum Philoctete comitatus, sacra fecerat, serpens ille custos fuerit adpositus.

Οὐ γὰρ δράκων ἀνῆκεν ἀλλ' ἐνῆκισι

Διττὴν ἰδόντων ἔκφυσιν, ποδὸς λαβὴν.

Heath. Ἀνῆκεν etiam citavit ipse Valcken. ad Herod. VIII. 22. p. 629. Ed. Wesseling. Sed ἐνῆκεν mihi præstare videtur, præsertim cum sequatur ἐνῆκισιν. Cæterum hoc fragmentum non inter incerta numerandum est, sed PHILOCTETÆ adjungi debet.

CXLI.

“Schol. Soph. Electr. γ. 289. [Brunck. 283.] Ἐπικαθίζεσθαι γὰρ τοῖς δικαίοις ἢ συμφοραῖ. Αἰσχύλος

Οἳ τε στεναγμοὶ τῶν πόνων ἐρείσματα.

Non est in fabulis superstitibus si bene memini.” Hæc Pauw. οἳ τινος Brunck. quod ingratum ob ὁμοιότητους. Schol. Homeri Venet. ad Il. γ'. 12. Αἰσχύλος φασὶν, ὅτι στεναγμοὶ τῶν πόνων ἰάματα ἢ μέτρια τυγχάνουσι. Hinc aliquis forte suspicetur Æschylum scripsisse,

Οἳ τε στεναγμοὶ τῶν πόνων ἰάματα

Οὐ μέτρια τυγχάνουσιν.

Sed posteriora hæc enarratoris esse mihi videntur, nam ad dignitatem cothurni vix assurgunt. Ἐρείσματα vel κυρίσματα pro ἰάματα mavult Pors. Præf. ad Hec. p. 10. ex haud absimili Menandri loco, quippe cui vox ἰαμα in suspensionem venerat tanquam senioris ævi. Sed ne Porsonus quidem, cujus emendationes plerumque pro certissimis habendæ sunt, hoc loco audiendus est. Nam πρæter quod ἰαμα diserte occurrat in alio Æschyli loco, Fragm. scil. XXIX. ubi perperam ab eodem viro doctissimo sollicitatum est, eodem vocabulo utitur etiam Thucydides II. 51. ἵ τ' ὅδ' οὐ κατ' ἴσταν ἰαμα, ὅτι κατὰ περιστάσεις ὠφελὺν.

CXLIV.

“Schol. Soph. Œd. Tyr. γ. 753. [733. Br.] περὶ Δαυλίδα, φησὶ τὴν σχιστὴν ὁδὸν” ὁ δὲ Αἰσχύλος περὶ Ποτνίας οὕτως

—ἐπῆμ' ἐν τῇς ὁδῷ τροχὴλατον
Σχιστῆς κελευθοῦ τρίοδον, ἐνθα συμβολὰς
Τριῶν κελευθῶν Ποτνιαδῶν ἡμείβομεν.”

Hæc Pauw. Adverbium οὕτως versui ante ἐπῆμ' interserit Valcken. ad Phœniss. γ. 38. sed hoc mihi parum placet. Idem recte comparat Senec. Œd. γ. 772.

Phocæa trifidas regio qua findit vias.

Et Stat. Theb. I. 64.

—trifidæque in Phocidis arcto.

Et hoc fragmentum ad ŒDIPUM Æschyli referendum putat. Erunt forte qui ad Glaucum Potniensem pertinere judicabunt, sed suadet σχιστὴν κελευθὸς et Δαυλὶς ut ad Œdipum referam.

CXLV.

“Schol. Soph. ad Œd. Col. γ. 1102. [1047. Br.] Τὰ ἐν Ελευσίῃ τέλη φησὶ, καὶ εἴη ἂν λάμπασιν ἀκταῖς λέγων, ταῖς λαμπαδινομίαις, καὶ καταλαμνομίαις ὑπὸ τῆς μυστικῆς φλογός, καὶ τῶν ἱερῶν δάδων, περὶ ὧν Αἰσχύλος φησὶν,

Λαμπραῖσιν ἀστραπαῖσι λαμπάδων σθένει.”

Hæc Pauw. Videtur itaque hoc fragmentum ad ELEUSINIOS pertinere, quod et vidit Pauw. et eodem retulisse videtur Meurs. in Eleusin. c. 25. ubi hunc ritum, qui est inter notissimos, plenius describit.

CXLVI.

“Schol. Soph. ad Œd. Col. γ. 1104. (1049. Br.) Τέλη δὲ τὰς τελετάς” καὶ Αἰσχύλος,

Ἐφριζ', ἔρωσ δὲ τῶδε μυστικῷ τέλους.

‘Ἐριξ’ pro Ἰριξα forte: *ἱρις*, *desiderium*. Ad ΕΑΕΥΣΙΝΙΟΥΣ vel ΕΑΕΥΣΙΝΙΑΣ videtur pertinuisse uterque versus.” Hæc Pauw. Sed Ἰριξ’ ἱριτι, quod dedit Brunckius, aliquantulum concinnius videtur.

CXLVII.

“Schol. Eurip. ad Orest. γ. 680. Τὸ δὲ ὠφελεῖν καὶ δοτικῇ καὶ αἰτιατικῇ συντάσσεται, ὡς καὶ Αἰσχύλος, ‘Ὡς τοῖς θανοῦσι χρήματ’ οὐδὲν ὠφελεῖ. Idemque versus apud Schol. Soph. Antig. γ. 566. Fallor aut in superstitibus non exstat.” Hæc Pauw. Sed exstat in Pers. γ. 844. excepto quod ibi πλοῦτος, non χρήματ’.

CXLVIII.

“Schol. Eurip. Phœniss. γ. 949. Οἱ περιλιθθέντες τῶν σπαρτῶν, ὡς Αἰσχύλος φησὶν, ἦσαν Χθόνιος, Οὐδαῖος, Πέλοας, Ὑπερήνωρ καὶ Ἐχίων, δὲ ἔγχευι Ἀγαυὴν τὴν Κάδμου θυγατέρα, ἐξ ἧς ποιεῖ Πίνθια· οὐ δὲ Κλάσας, οὐ Μαιικεύς, οὐ Κρίων καὶ Ἰοκάστη. Hoc igitur Fragmentum ad LAIUM, vel CEDIPUM forte pertinebat.

CXLIX.

“Schol. Theocr. ad Idyll. II. 36. Ἰδρύντο δὲ αὐτῶν (τὴν Ἐκάτην) καὶ πρὸ τῶν θυρῶν ὡς φησὶν Αἰσχύλος. Δέσποιν’ Ἐκάτη τῇ βασιλείᾳ πρόδρομος μελάθρων. Sunt Anapæsti qui ita commodè dispesci possunt,

Δέσποιν’ Ἐκάτη, τῶν βασιλείων

Πρόδρομος μελάθρων—

sive monometer sit versus alter sive dimetri pars.” Eundem locum Aristidem quoque respexisse Tom. I. p. 30. in Minervam, prætervidit Pauw. Ἀλλ’ ὃ τῶν βασιλείων πρόδρομος μελάθρων, Αἰσχύλῳ [1. ὡς ἐν Αἰσχύλῳ] χορὸς ἦσιν, τῶν τε ὑγανίων καὶ τῶν πατρῶν, καὶ τῶν ἐν ἡμετέρᾳ μεγίστων, ἃ τύπτει μοι προῦφαινες. Pro πρόδρομος autem nescio an legendum fuerit πρόδρομος.

CL.

“Schol. Pind. Pyth. II. 18. Ἑταγώνιος δὲ ὁ Ἑρμῆς ὡς τῶν ἀγώνων προτάτης· ὡς καὶ Αἰσχύλος, Ἑταγώνι Μαΐας καὶ Διὸς Ἑρμῆα.” Hæc Pauw. qui non digessit metra. Forte sunt Anapæstici sic legendi,

—ἑταγώνιε,

Μαΐας καὶ Διὸς Ἑρμῆα.

ante ἑταγώνι deest syllaba initialis dactyli, e. g. Ἀλλ’, κλῶθ’, ἰλθ’, vel tale aliquid.

CLI.

“Schol. Pind. Pyth. V. 40. Τὸν Ἰξίωνα οἱ μὲν Ἀντίωνος γυναιλογεῖσιν, ὁ

Αισχύλος, Θεοκρίτος δὲ Περικλῆς.” Hoc itaque fragmentum ad IXIONEM forte pertinebat.

CLII.

“Schol. Apoll. Rhod. I. 473. Καλέσθων· τὸν ἄκρατον, τὸν χαλῶντα τὰς φρένας. Ἀθηναῖοι δὲ τὸν ἄκρατον χάλιν λίγουσιν. Αἰσχύλος δὲ καὶ τὰς Βάκχας χαλίμιας φασὶ λίγισθαι. Alii χαλίμας vel χαλιμάδας, vide Eustath. Suid. Hesych. Etymol. Nisi forte χαλίμιας pro χαλίμας irreperit: Αἰσχύλος φασὶ λίγισθαι minus accurate scriptum pro Αἰσχύλος λίγει, vel Αἰσχύλῃ φασὶ λίγισθαι, nam de Æschylo grammatico mihi ignoto intelligere nolo. In istis Scholiis etiam sunt recentiorum plusculi.” Hæc Pauw. Cf. Fragm. CXCH.

CLIII.

“Schol. Apoll. Rhod. I. 636. Θύσιν ὁμοβόροις Μαίνασιν. “Ἔθιν καὶ τὴν Σμήλην Θυσίην καλεῶσιν, ἐπειδὴ Αἰσχύλος ἔηνοι αὐτὴν παρεισήγαγεν οὔσαι καὶ ἰθιαζομένη· ὁμοίως δὲ τὰς ἰθαπτομένας τῆς γαστροῦ αὐτῆς ἰθιαζομένας.” Pauw. Ad SEMELES illustrationem pertinet.

CLIV.

Schol. Apoll. Rhod. IV. 1348. Στέρφισσι αἰγίοις. Τοῖς ἄρμασιν· ἔνθεν καὶ στειφῶσαι. Ἰβυκὸς δὲ στειφωτῆρα στρατὸν εἶηκε τὸν ἔχοντα δέματα, ὅθεν καὶ παρ’ Αἰσχύλῃ ἀξιώσι γράφειν μελανόστερφων γένος, ὅς τις, μελανόστερνος. Οὐ γὰρ μόνον τὰ στήθεα μέλαινα ἔχουσιν, ἀλλὰ καὶ ὅλον τὸ σῶμα. “Ὅθεν καὶ τὸ κέρατος στέρφος λίγεται. Æschyli locus non exstat, neque scimus de quibus μελανόστερφοι agebat. Sed Æthiopes forte intelligendi.” Pauw. Hoc igitur fragmentum forte ad MEMNONIS historiam pertinebat.

CLV.

“Eustath. ad Il. Δ’. p. 827. l. 30. Οὕτω δὲ καὶ Αἰσχύλου μάχλον φασὶ ἀμπελον, εἰπωτος τὴν ριομένην, ἢ κωμῶδιαν μάχλον εἶπε τὸν ὑπὸ καταφριγίας διυγρον.” Pauw. Cf. eundem ad Odys. θ’. p. 1597. l. 91.

CLVI.

“Athenæus II. p. 67. “Ὅτι δὲ ἀρσινικὸν ἴσται τοῦτομα γάρως, Αἰσχύλος δηλοῖ ἰπῶν, καὶ τὸν ἰχθύων γάρων.” Pauw. Locus est e Satyrico dramate, nī fallor, et senarium claudit.

CLVII.

“Athen. III. p. 86. Αἰσχύλος δὲ ἐν Πέρσαις, τίς ἀνῆρει τὰς νήσους ἀναριτοτρόφους ἱέρακιν. Memoria eum fefellit, credo. In Persis non exstant, nec in aliis etiam fabulis quas hodie habemus. Ex

deperdita sumta videntur." Hæc Pauw. Poterant esse falso ab Athenæo Æschylo tributa. Poterant esse e Phrynichi Persis scil. vel ex alia Æschyli fabula, corrupto ejus titulo, quæ est Heathii conjectura ad NEREA ad Fragm. II. q. v.

Sequuntur fragmenta quædam ab Heathio congesta.

CLVIII.

“Βοῶς τοιοῦδε πρᾶγματος θεωρὸς ὦν.

Ammon. de Diff. Verbor. in θεωρῆ, ubi Valcken. pro βοῶς, rependum conjicit θῶας, et ad Hypsipylen fabulam referendum hoc fragmentum." Heath. Mihi quidem importuna videtur, quod perraro accidit, Valcken. emendatio. Itaque nihil muto.

CLIX.

“Μιζοβόαν πρέπει
Διθύραμβον ὁμαρτεῖν
Σύγκοινων Διονύσῳ.

Plut. de EI apud Delph. p. 389. A." Heath. Locum pulchre restituit Pors. Append. ad Toup. in Suid. Tom. IV. p. 490.

—μιζοβόαν πρέπει
Διθύραμβον ὁμαρτεῖν
Σύγκοινων Διονύσῳ.

"Initium," inquit vir magnus "est pars Glyconici acat. reliqui duo Pherecratei. Διθύραμβον primam producit." Ad aliquam fabulam quæ Bacchum spectabat proculdubio pertinebat; sed cum eæ plures essent, inter incerta relinquimus.

CLX.

"Δημήτερ ἡ θεύσασα τὴν ἐμὴν φρένα. Aristoph. Ran. γ. 913. ubi vide Schol." Heath. Ad ELEUSINIOS forte pertinebat.

CLXI.

"Ὁ Κισσὺς Ἀπολλων ὁ Καβαῖος ὁ μάντις. Macrob. Saturn. I. 18. ubi pro ὁ Καβαῖος Meursius reponit ὁ καὶ Βάκχος, Barnes. ad Eurip. Bacch. γ. 408. minus probabiliter ὁ Σαβαῖος." Hæc Heath. qui paulo altius e Macrobio repetere debuisset. Ne quis opinetur diversis Diis Parnassum montem dicatum, idem Euripides in Licymnio Apollinem Liberumque unum eundemque Deum esse significans scribit,

Δίσποτα φιλόδοτοι, Βάκχι, Παιῶν, Ἀπὸλλων εὐλογοί.

Ad eandem sententiam Æschylus,

Ὁ Κισσιὺς Ἀπολλὼν καβαῖος ὁ μάστις.

Hinc certe fides adstruitur emendationi Meurs. sed quæ fuerint ipsa verba Æschyli definire non ausim.

CLXII.

“Υπόσκοπον χερα Hesych.” Heath. Hoc nos fragmentum ad ΘΕΩΡΟΥΣ retulimus Fragm. V. q. v.

CLXIII.

“Ζῶης πονηρᾶς θάνατος εὐπορώτερος
Τὸ μὴ γενέσθαι δ' εἰς ἡ πεφυκέναι
Κρεῖσσον κακῶς πρᾶσσοντα—

Stob. Flor. Edit. Grot. Tit. CXXII.” Heath. In secundo et tertio versu fateor aliquid inesse quod stylum Æschyleum vix sapit. Involuta illa loquendi formula, et ipsa quidem sententia Euripidi propius videntur accedere, et Stobæi margini minime fidendum esse consentiunt omnes.

CLXIV.

“Καλῶς τεθνάναι κάλλιον ἂν μᾶλλον ἢ σείσασθαι. Hoc fragmentum, ut et sequentia duo Thomas Magister excitat e Sept. ad Theb. ubi tamen hodie frustra ea quæras.” Hæc Heath. Pro μηχανικῷ ἀμαρτήματι habet Oudendorp. ad locum Th. Magistri, et similem sententiam adfert ex Eurip. Hec. γ. 377.

Θαυτὸν δ' αὖ εἴη μᾶλλον εὐτυχέστερος
ἢ ζῆν· τὸ μὴ γὰρ ζῆν καλῶς μέγας πόθος.

CLXV.

“Ὡν ἐγὼ φερέγγυος.

Apud Thom. Mag. citatur e Sept. Theb. ubi frustra quæras.” Heath.

CLXVI.

“Πεζικὸς ὄρμηται λεώς.

Apud Thom. Magist. citatur e Sept. Theb. ubi frustra quæras.” Heath.

Sequuntur Fragmenta quædam, quæ, ab aliis prætermissa, ipsi collegimus.

CLXVII.

Ὅτι κεν ἐπ' ἀκαίριμιν γλῶτταν ἔλθῃ. Verba sunt Athenæi V. p. 217. D. Platonem negligentis insimulantis quod multa peccasset in ratione temporum Cf. Stanl. ad Fragm. LXXVII. Ὅτι δὲ πόλλα ἡ Πλάτων παρὰ τὴν χρόνους ἀμαρτάνει, δῆλον ἴστω ἐκ πολλῶν. Κατὰ γὰρ τὸν εἰκότα ποιητὴν, ὅστις κεν ἐπ' ἀκαίριμιν γλῶτται ἔλθῃ, τοῦτο μὴ διακρίνας γράφει. Ubi dubitat Petr. Victor. Var. Lect. XI. 16. an hæc Æschyli sint, sed pro Æschyleis habet Valcken. Diatr. Eurip. p. 283. monetque idem dictum etiam apud Lucianum occurrere T. III. p. 20. sed mendose; legitur enim μὴ μολήσας λέγει ὁ τι κεν ἐπὶ κε ῥῆμα γλῶτται ἔλθῃ. Ubi veram lectionem restituit vir cl. Alius est etiam Luciani locus, Quom. Hist. sit conscribenda, c. 32. Tom. II. p. 45. ubi legitur, Τοιαῦτα πολλὰ ἐπ' ἀπαιδευσίας λαροῦσι, τὰ μὲν ἀξιώματα οὐδ' ἐρῶντες, οὐτ' εἰ θλίπουσιν κατ' ἀξίαν εἰπεῖν δυναίμενοι, ἐπινοῶντες δὲ καὶ ἀναπλάττοντες ὅτι κεν ἐπ' ἀκαίριμιν γλῶτται, φασὶν, ἔλθῃ. Nescio tamen an recte h. l. Valcken. Æschylo tribuerit, an sit detortum e Fragm. Incert. LXXVI. q. v. et quæ ibi annotata.

CLXVIII.

Ad Homeri verba, Il. π'. 388.

—τὸν δ' ἐκφυροῖ ὀκίης ἱπποῖ.

“Declaratio vetus narrat Æschylum in fabula quadam sua quæ una cum multis aliis vetustate amissa est, fecisse Achillem simili tempore, cum inquam ipsum quoque oportuisset cedere, retro se cum armis, quibus corpus texerat coniecisse: atque ita saltu fossam pertransisse, ne tergum hostibus ostenderet.” Petr. Vict. Varr. Lectt. XXXVIII. 24. Locum apud Eustath. Schol. Venet. et Didymi frustra quæsi. Ad MYRMIDONAS videtur pertinere.

CLXIX.

Strabo Lib. XV. p. 720. Φησὶ δὲ καὶ Αἰσχύλος τὴν μητέρα Μίμωνα Κισσίας. Cf. Pers. γ. 17. et γ. 119. Sed hæc forte ad ΤΥΧΟΣΤΑΣΙΑΝ vel ad MEMNONA pertinebant.

CLXX.

Bacchum apud Æschylum χοιροψάλλαν ἐπὶ τῆς ἀφῆς καὶ τῷ ψάλλει, quod est τάλει, τὴν χοῖρον s. muliebria, narrat Sept. Flor. Christianus in Aristoph. Pac. p. 72. Locus Æschyli mihi non comparet.

CLXI.

Καὶ μὴ καμίνου σχῶσι μάκιστον σέλας.
Εἰ γάρ τιν' ἐσιᾶχον ὄψομαι μόνον,

Μίαν παρείρας πλεκάνην χειμάρρουν,
 Στέγην πυρώσω καὶ κατανθρακώσομαι.
 Νῦν δ' ἐ κέκραγά πω τὸ γενναῖον μέλος.

Οὐ τραγικά ἴσθι ταῦτα ἀλλὰ παρὰ τράγῳδα, αἱ πλεκάναι, καὶ τὸ πρὸς οὐρανὸν ἱξιμίην, καὶ τὸ τὸν βορέαν αὐλητὴν ποιῆν, καὶ τὰ ἄλλα ἐξῆς. Longin. §. 3. Hæc ex Æschylo desumpta esse suspicatus est Tan. Faber, pleneque confirmavit Ruhnken. in Notis ad Longinum, citato Joannis Siceliotæ commentario MSto in Hermogenem, ubi sic legitur. "Φαίνεται δὲ ἡ ἀστορία τῷ ποιητῇ (Æschyli cujus ante mentionem fecerat) ἐν τῷ τῆς Ὀρειθυίας δράματι, ὅπου ταῖς δυσὶ σιαγῶσι φυσσὼν ὁ βορέας κυλᾷ τὸν θάλασσαν· οὐ γὰρ φέρει ἐπὶ μήμην τὰ ἱαμβικά, ἐπιλαβόμενος. Διὸ καὶ Σοφοκλῆς μιμῆται. Λέγει δὲ περὶ τούτου Λογγίνος ἀκριβέστερον ἐν τῷ καὶ τῶν φιλολόγων. Unus quod sciam, Siceliota est, qui Æschyli Orithyiam commemorat; in quo pro Σοφοκλῆς μιμῆται, scribendum Σοφοκλῆς οὐ μιμῆται, ut sensus sit, Sophoclem in ejusdem argumenti dramate non imitatum esse Æschylum. Nam Sophocles etiam Orithyiam dederat, ut e Strabone VII. p. 452. colligere licet. Ante hic Æschyli locus vix intelligi poterat; nunc ubi ex Orithyia ductum ostendimus clara omnia. Loquitur Boreas iratus et fremens quod Erectheus ipsi Orithyiam negarat, minaturque adeo se regiam Erecthei incensurum, etiamsi caminum restinxerint:

Εἰ καὶ καμίου σχῶσι μάκιστον σιλας·

Εἰ γὰρ τιν' ἰστιῦχον ἔφομαι ψόλος,

sic enim hunc locum egregie restituit vir præstanti ingenio et eruditione Samuel Musgravius. in literis ad me datis. Ψόλος ἰστιῦχος dicitur, ut πῆρ ἰστιῦχον apud Plutarch. Tom. II. p. 158. C. ut et ψόλος ἐπιδύμιος in Æschyli fragmento apud Schol. Nicandri Theriac. p. 38. Cæterum vix dubito quin Æschylum ob oculos habuerit." Hæc Ruhnken. Εἰ γὰρ τὸν ἰστιῦχον ἔφομαι μόνον Toup. qui ἰστιῦχον de *Magistro domus* sive *custode* puellæ quam adamavit Boreas intelligit. Sed multo mihi præplacent quæ attulit Ruhnken. Monet deinde Toupius quædam hic excidisse, quoniam illud πρὸς οὐρανὸν ἱξιμίην, quod vituperat Longinus, hic non compareat, quod forte verum, nam cum adsint πλεκάναι et τὸ γενναῖον μέλος, quod est τὸν βορέαν αὐλητὴν ποιῆν, adesse debent etiam quæ his interjacent, πρὸς οὐρανὸν ἱξιμίην, nisi dixeris et hæc et locum ubi diserte Boream αὐλητὴν vocaverat excidisse. Ipsam locutionem, πρὸς οὐρανὸν ἱξιμίην, ex Attio apud Ciceronem De Nat. Deor. II. 35. illustravit Toup.

Aut forte Triton fuscina evertens specus

Subter radices penitus undanti in freto

Molem ex profundo saxeam AD CÆLUM EVOMAT.

γ. 3. MIAN ΠΑΡΕΙΡΑΣ. Cur unam quam plures rogat Ruhnken. et reponit βία παρείρας, quod tamen non plane necessarium videtur. De ciucinnio ignis loquitur, in immensum, torrentis

instar omnia secum rapientis aucti, si unam tantummodo scintillam inter sopitos cineres vis Boreæ suscitaverit.

CLXXII.

Plutarch. de Superstit. p. 166. A.

Ἄλλ' εἴτ' ἔνυπνον φάντασμα φοβεῖ

Χθονίας θ' Ἐκάτης κῶμον ἰδέξω.

quem locum ex Æschylo desumptum esse censet Pors. ad Orest. γ. 401.

CLXXIII.

Servius ad Æn. X. 738. *Pæana carmen esse victoriae Æschylus docet, quod ideo Apollini dicatum est quia malorum avertendorum potens est.*

CLXXIV.

Athenæus VII. 15. Μημονίου δὲ τοῦ θύπου Διοχάρους λέγει

Σφύρας δέχισθαι κάπιχαλκίειν λέγω

Μύδρας ὃς ἀστιακτὶ θύνος ὡς ἤρχετο ἀναυδος.

Quæ sic corrigit Pauw.

Σφύρας δέχισθαι κάπιχαλκίειν λέγω

Μύδρας, ὃς ἀστιακτὶ θύνος ὡς * *

Ἀναυδος ἤρχετο——

aut

Μύδρας, ὃς ἀστιακτὶ θύνος ἤρχετο

Ἀναυδος ὡς——

Locum sine librorum subsidio restitui posse negavit Heath. sed levissima tantum mutatione emendavit Botheus

Σφύρας δέχισθαι κάπιχαλκίειν λέγων

Μύδρους· ὁ δ' ἤρχετ' ἀστιακτὶ, θύνος ὡς

Ἀναυδος——

Sed hoc peccat in legem metricam, ἀστιακτὶ enim ultimam producere debet ex analogia, unde ante finalem creticum habebimus syllabam longam. Omnium felicissime simul et verissime emendavit Toup. ad Suid. Tom. II. p. 571. pro ἤρχετο reponens ἡμίχτετο, lacerabatur. Hesych. Ἀμύχισθαι· τὸ ξέναι τὰς σάρκας τοῖς ἰσχυρί. Hinc totum locum sic legere possis,

Σφύρας δέχισθαι κάπιχαλκίειν λέγων

Μύδρους * * * * *

Ὁ δ' ἀστιακτὶ, θύνος ὡς ἡμίχτετο

Ἀναυδος——

Lacerabatur, idque sine gemitu, velut thynnus. Noster alicubi,

Pers. γ. 578. nobili periphrasi pisces vocat αἰαίδους καὶ τὰς αἰμάντου. Junge Fragm. XXV.

CLXXV.

Κυντερώτερα. Photii Lex. in Voce. Κυντερώτερα καὶ κυντατώτατα λέγουσι. Εὐβοῖος Παρμηνίσκη· Ἀπὸ τῶν ἐκείνου καὶ τὰ κυντατώτατα· Φερειάτης Δίρκης· ἔκτα ἴτρια τότεν ποιῶνται πολλὰ κυντερώτερα. (l. ἔπιθ' ut constet metrum.) Καὶ Αἰσχύλος.

CLXXVI.

Λαμπύρις. Photii Lexicon in Voce. Λαμπούρις· ἡ ἀλώπηξ παρ' Αἰσχύλου. Et sic Hesych. in Voce, Æschylo non citato.

CLXXVII.

Λογγάσια. Phot. in Δόγμασα. στρατεύσομαι· ὁ ἡμῖς λαγάσῃ καὶ λαγορεύσῃ λέγομεν. Αἰσχύλος δὲ ἐξ ὧν τὰ ἀπογνῖα δοῦσι λογγάσια. Duzæ glossæ hic coaluerant. Lege,

Λογγάσῃ στρατεύσομαι· ὁ ἡμῖς λαγάσῃ καὶ λαγορεύσῃ λέγομεν.

Λογγάσια· Αἰσχύλος δὲ, ἐξ ὧν τὰ ἀπογνῖα δοῦσι, λογγάσια. Pro δοῦσι δούσι recte dedit Schleusner ex Hesych. et Kuster. ad Suid. in Δογγῶσι, qui ad ista Lexicographi, Δογγῶσι· τοῦ λιθοκλίμενος, hanc vocem ibi sic explicat, “Vox est corrupta, cujus loco Portus reponit, τῷ λίθῃ τῷ λίμνῳ, quod non displicet. Δογγῶν enim erat saxum perforatum in portu, ex quo naves religabantur. Etymol. Δογγῶσι δὲ καλοῦνται οἱ ἐπὶ τῶν λιμένων τρητοὶ λίθοι· οὗς τρυπῶσι, ἵ' ἐξαερώσι τὰ σχοῖνα τῶν ἐξ αὐτῶν· τοὺς δὲ τοιάτους λίθους καὶ λογγάσια ἴλιγον. Quod de λογγάσια addit confirmat etiam Hesych. his verbis: Δογγάσια· ἐξ ὧν τὰ ἀπογνῖα δοῦσι, λογγάσια. Et diserte Hesych. Δογγάσια· ἐξ ὧν τὰ πρυμνήσια δοῦσι τῶν πῦν.” Hæc ille.

CLXXVIII.

Μαραθώνιον ποίημα. Phot. Lex. in Voce. Μαραθῶνιον ποίημα. Αἰσχύλος· εὐδοκίμοι γὰρ ἰν τῷ Μαραθῶν σὺν τῷ ἀδελφῷ Κυναιγιέμῃ. An legendum Μαραθῶνι ποιητῇ· Αἰσχύλον. Et forte ipsa locutio, sive ποιητῇ sive ποίημα legas, non Æschyli fragmentum continet, sed tantum periphrasin, vel Æschyli vel scriptorum ejus.

CLXXIX.

Νάρασι Δίρκης. Phot. Lex. in Voce. Νάρασι Δίρκης, ρυστικῇ.

Αἰσχύλος. Idem mox, Ναρῶσθαι Δίρκης, ῥυσστικῆς. Αἰσχύλος. In utroque lege Ναρῶς τε Δίρκης. Etymol. Ναρῶν, τὸ ἀγγεῖον· ἀπὸ τὸ νῶ ῥῆμα. διὰ τοῦ τὸ ρῖον ἢ μίλλαν νῶσιν, γίνεται ναρῶς· καὶ τὸ ὠδύτρεον ναρῶν. Σοφοκλῆς. Πρὸς ναρῶ δὲ κρηναῖα χωρῶμεν ποτά. Οὕτω Φαλίσκος.

CLXXX.

Ὁμάμαιτα. Phot. Lex. in Voce. Ὁμάμαιτα· τὰ ὀρήματα. Αἰσχύλος. Vocem Siculam esse suspicor, si nihil corruptum est apud Phot.

CLXXXI.

Ὁρράων. Phot. Lex. in Voce. Ὁρράων· τὴν τῷ ὄρῳ. Αἰσχύλος. Versum ipsum forte conservavit Hesych. Ὁρράων.

Ἀπτήνα, τυτθῶ, ἄρτι γυμνὸν ἰστέραν.

Sed Æschylum haud aperte nominat.

CLXXXIII.

Οὐρανίζετω. Phot. Lex. in Voce. Οὐρανίζετω· πρὸς τὸν ὕψος δῆμιον. Αἰσχύλος. Eandem glossam habet Hesych. sed in indicativo, et suppresso Æschyli nomine.

CLXXXIII.

Πεφρασμένος. Phot. Lex. in Voce. Πεφρασμένος· παρεσκευασμένος, εἰς τὸ φρασθῆναι. Πρῶτον ἔχον δάμνηαν. Αἰσχύλος. Ubi malim vel ex Hesychio corrigere, Παρεσκευασμένος· Εἰς τὸ φρασθῆναι παρεσκευαστὸν ἔχον δάμνηαν, vel potius e Photii Cod. Dresd. Παρεσκευασμένος· εἰς τὸ φρασθῆναι πρῶτον ἔχον δάμνηαν.

CLXXXIV.

Πρέψαι. Phot. Lex. in Voce. Πρέψαι, τὸ ὁμοῖως. Αἰσχύλος. Ubi bene ex Hesych. et Phavorino in Πρέψαι, corrigit Schleusner. Πρέψαι· τὸ ὁμοῖωσαι, vel potius ὁμοῖσθαι.

CLXXXV.

Σάλα. Phot. Lex. in Voce. Σάλα, φρενός. Οὕτως Αἰσχύλος. Eadem habet Hesych. sæpiusculè. Σάλα φρενός· βλάβη. Idem Σαλαγιῖ. ταράσσει· ἢ γὰρ φρενός Σάλα λέγεται. Forte spectat ad ἀσάλας μαρία Fragn. CXI.

CLXXXVI.

Χλιδῶν τε πλακαίμους ὥς παρθένας αἰβραῖς,
 Ὅθεν καλεῖν Κουρήτας λαὸν ἤματι.

Athen. XII. 6. p. 528. Τὸς δὲ Κουρήτας Φύλαρχος διὰ τῆς ἰδικαίτης τῶν ἰστοριῶν, Αἰσχίλος ἰστορεῖ διὰ τὴν τρυφὴν τυχεῖν τῆς εὐεσθηγορίας.

Χλιδῶν τε κ. τ. λ. —

Ad ΚΡΗΣΣΑΣ hoc fragmentum forte pertinebat.

CLXXXVII.

Schol. Hom. Venet. ad Il. π'. 200. p. 328. Ὅμοίως δὲ καὶ Αἰσχίλος τὰς ἐν κύκλῳ ἰστῶσας ἐν ἀπείρῳ σχήματι φασὶ ἴσασθαι.

Ἵμεῖς δὲ βωμὸν τόνδε καὶ πυρὸς σέλας
 Κύκλῳ παρίστατ', ἐν λάχρῃ τ' αἰπείρου
 Εὐξασθε.

Vix monitu opus est ut levi correctione παρίστατ' pro παρίσται, reposuerim quod est apud Schol.

CLXXXVIII.

Χλοῦνης. Eustath. ad Il. ι'. p. 774. l. 54. Ὅτι δὲ καὶ ἰστορίαις ὁ χλοῦνης θεοῖς, ὃ μόνον Αἰσχίλος δίδωσι χλοῦν. ἀλλὰ καὶ Αἰλίας μάστιγι ἐν ταῖς περὶ προέας χλοῦνης λέγει τὸν ἀπώκοπον. Cf. Stanl. ad Eumen. γ. 188.

CLXXXIX.

Ajacem tradidit tantum apud maxillas vulnerabilem esse, quod refellit Eustath. Il. π'. p. 995. l. 1. Τρωτὸς ὅλος ἦν ὁ Αἴας τὸ σῶμα, καὶ ὃ μόνον τα περὶ μασχάλην κατὰ Αἰσχίλον καὶ ἄλλους.

CXC.

Αὐλῶνα. Eustath. ad Il. σ'. p. 1157. l. 34. Αἰσχίλος δὲ φησι καὶ τὸν τάφρον αὐλῶνα, ἵθα καὶ φιδὸς λέγει αὐλῶνα, διὰ τὸ κύναια, φησί, προσέφθαι αὐτοῖς. Cf. Fragm. LXXXI.

CXCI.

Πέπλος μελαγχίμους. Eustath. ad Il. κ'. p. 1254. l. 25. Οἷον Αἰσχίλος πέπλος μελαγχίμους φησί. Sed forte memoria lapsus est, et ad Choeph. γ. 9. φέρειν μελαγχίμους alludere voluit.

CXCII.

Σπονδαὶ χαλίκερητοι. Eustath. ad Odyss. γ'. p. 1471. l. 2. ἱεροῖα πάντως οὐσα παρὰ τὰς καθ' Ὀμηρον [σπονδὰς] ἰῖπει, ἀκρήτους ἤγχι ἀκράτους. Εἰ δὲ πρὸς τὰς τοιαύτας διάφοροί τινες ἦσαν αἱ κατ' Αἰσχύλου σπονδαὶ χαλίκερητοι, ζητητίον. Τοιαῦται δὲ, αἱ ἐπὶ Διονυσίῳ (l. Διονύσῳ et mox Διόνυσος) κριθῆσαι. Χάλις γάρ, φασιν, ὁ Διονύσιος. Ἐξ ἐκείνου δὲ καὶ ὁ ἄκρατος οἶνος. Ὅθεν καὶ χαλιμαῖς γυνή, κατὰ τὴν παλαιάν, ἢ ἐπὶ μύθῳ χαλιμμένη τὸ σῶμα. Cf. Fragg. CLII.

CXCIII.

Λιθίοπα φωνήν. Eustath. ad Odyss. δ'. p. 1484. l. 48. Vide fragm. XLVIII.

CXCIV.

Χελιδονίζειν. Schol. Aristoph. Av. γ. 1680. Καὶ Αἰσχύλος τὸ βαρβρίζειν χελιδονίζειν φησί. Nisi forte alluserit ad Agam. γ. 1059.

Ἄλλ' ἴππερ ἴσι μὴ χελιδόνος δίκα
Ἄγνῳτα φωνὴν βάρβαρον κειτημένη.

CXCV.

Pausan. Arcad. c. 6. p. 611. Ἀπογρίφας δὲ ἐκ τῆς οὐδ' τὸ ὕδωρ, διὰ τῆς Ἀργείας ἦδη τὸ ἀπὸ τότε κάτεισι, καὶ ἐπὶ τούτῳ τὸν Ἰναχὸν ἄλλοι τι καὶ Αἰσχύλος ποταμὸν καλῶσιν Ἀργίον. Nescio an hoc in Choephoris dixerit, ubi Inachi mentio. Poterat etiam ad ΑΡΓΕΙΟΥΣ pertinere.

CXCVI.

Pausan. Arcad. c. 37. p. 676. Δήμητρος δὲ Ἀρτιμὴν θυγατέραν εἶπαι, καὶ ὁ Λατῆς, ὅσα Αἰγυπτίῳ τὸν λόγον, Αἰσχύλος ἰδὶδαξεν Εὐφορίῳ τῆς Ἑλλήνας. Ad ΕΛΕΥΣΙΝΙΑΣ vel ΙΕΡΕΙΑΣ forte pertinuerit.

CXCVII.

Ἀλαιός. Hesych. Ἀλαιός· ὁ παλαιός· ἄφρων. Αἰσχύλος.

CXCVIII.

Αὐριβατας. Alio in loco præter Ψυχορρασίας, Fragg. VI. vocabulum hoc Æschylo usurpatum fuisse ex Hesychii verbis abunde patet. Αὐριβάτας. Αἰσχύλος τὸ αὐριον, ἐπὶ τῷ ταχίως τίθεται· καὶ ὁ αὐτὸς Ψυχορρασίας ὅτως φησὶ τὸ ὄνομα ταχυβήλων (ταχυβήλων vel ταχυβάτων malunt viri docti. Cf. Alberti et quæ ad Ψυχορ. l. l.)

CXCIX.

Stob. Serm. XXXVI. p. 217.

Τυραννοὶ τι πᾶλλ' ἐπίσθαι λήγιν.

Citatur tanquam Æschyli in Marg. Stobæi, sed est ex Euripidis Dictye.

CC.

Athen. VIII. p. 362. F. Τὰς δὲ εἰλαπίνας ἀπὸ τῆς ἐν αὐταῖς παραιοκινῆς γιομένης καὶ δαπάνης (προσηγορεύου.) λαφύττει γὰρ καὶ λαπάζειν τὸ ἱκεῖν καὶ ἀναλίσκειν. Ὅθεν δὲ ἐπὶ τῷ πορθεῖν τὸ ἀλαπάζειν οἱ ποιηταὶ τάττουσι, καὶ τὰ διαρπαζόμενα κατὰ τὴν λαφύξιν λάφυρα. Τὰς δὲ τοιαύτας εὐτυχίας Διοσχύλος καὶ Εὐριπίδης εἰλαπίνας ἀπὸ τῷ λαλαπάχθαι.

CCI.

Libanius Tom. I. p. 460. D. Καὶ πρὸς ἑαυτὸν Διοσχύλος λέγων πολλὰς, Μὴν δ' ἀταλαίπωρ' ἄντρομα σοῖς ἐν δαιμόνιοις, qui versus non est Æschyleus sed Eurip. Orest. γ. 252. edit. Pors. ubi citatur locus.

CCII.

Γρυπαιέτους χαλκηλάτους. Ad MYRMIDONAS forte pertinebat hoc fragmentum, quod certe ex Æschylo desumptum videtur apud Aristoph. Ran. γ. 959.

ΕΥ. Ἄλλ' ἢ Σκαμάνδρου, ἢ τάφρου, ἢ π' ἀσπίδων ἱόντας
Γρυπαιέτους χαλκηλάτους, καὶ ρῆμαθ' ἱππόκρημα,
Ἄ ξυμβαλεῖν ἔρᾳδον ἦν. ΔΙ. Μὴ τὸς Διὸς ἔργον' οὐ
Ἦδ' ἂν ποτ' ἐν μακρῷ χρόνῳ νυκτὸς διαγρίπῃσσι,
Τὸν ξυθὸν ἱππαλεκτρύονα ζυτῶν, τίς ἴσθιν ἔρως.

ΑΙΣ. Σημίῳ ἐν ταῖς ναῦσι δ' ἑμαθίς' ἐνέγχεσθαι.

Τὸν ξυθὸν ἱππαλεκτρύονα ad Myrmidonas pertinere scimus, vide Myrmid. Frag. IX. unde credibile est, cum hoc fuerit navis cujusdam insigne, illud fuisse clypei.

CCIII.

Τραγελάφους. Hoc verbum Æschyleum esse suadet Aristoph. in Ran. γ. 967.

ΑΙΣ. Σὺ δ' ὃ Διοῖσιν ἰχθὲρ, ποῦ ἄτ' ἴσθιν ἄτ' ἱπποῖς.

ΕΥ. Οὐχ ἱππαλεκτρύονας μὰ Δι', ἔδδ' τραγελάφους ἄπειρ σὺ
Ἄ, τοῖσι παραπαιτάσμασι τοῖς Μηδικῇς γεράφουσιν.

CCIV.

Schol. Aristoph. Ran. γ. 994. Ἀπολλώνιος φησι, ὅτι παρὰ τὸν (Æs-

chylus) *χρωμένους κώδουσι τινας· κώδους ἐν τοῖς φιλάρους καὶ χαλινῶς τῶν ἵππων ἔχοντας.* Sic Sept. Theb. γ. 391.

—ὕπ' ἀσπίδος δὲ τῷ
Χαλκιδάτοι κλάζουσι κώδους φόβον.

Et rurs. γ. 405.

Λόφοι δὲ κώδον τ' ὃ δάκνυσ' ἄνυ δέρος.

Sed hoc nostri fragmentum ad *ῥΥΧΟΣΤΑΣΙΑΣ* videtur pertinere; nam *Μίμνονας κωδοτοφιλάρου πάλης* apud Comicum memorat Euripides.

CCV.

Aristoph. Ran. γ. 1326.

Κυρεῖν παρασχάν
Ἰταμαῖς κυσὶν ἀεροφείτοις.

Hos duo versus, vel saltem posteriorem, Æschyleos esse ne dubites, nam inter alios citantur qui certissime sunt Æschylei. Nec me movet Schol. qui ad posteriorem scribit, *ταῦτα ὡς ἀσαφῆ παρῶνται*, ea enim consulto obscura atque imperfecta profert Euripides.

ELEGIACA.

ΚΥΑΝΗ. “Hoc epigramma recentiori cuidam Æschylo, forsā Alexandrino, non Poetæ nostro deberi certum est. Hic scil. carmen Elegiacum in eos tantum qui ad Marathonem occubuerunt scripsisse fertur, quos epigramma hoc nequaquam spectat; neque enim hi pulverem Ossæum membris induisse dici poterant. Similiter epigramma Simonidi tributum, quod in Anthologia proxime præcedit, ad Athenienses in prælio Marathonio interfectos minime pertinet. Clare enim innuitur eos qui ibi laudantur contra Græcos, non contra Barbaros pugnantes mortem optetuisse.” Heath.

II.

ΒΡΙΘΥΣ. Citatur etiam a Plutarch. in Vita Ciceronis p. 887. sine auctoris nomine; sed et ibi legitur *Βριθὺν ἐπλετοπάλην δάκναι αὐτοπάλοις.* Rectius proculdubio, nam *ἐπλετοπάλης* analogia caret.

III.

“Theophrastus Hist. Plant. IX. 15. *Φασμακωδῆς δὲ δολῦνται εἶναι τέσσερις,*

μάλιστα μὲν ἔξω τῆς Ἑλλάδος, οἱ περὶ τὴν Τυρρηνίαν καὶ τὴν Δαυτίην—καὶ γὰρ
 Διοσχύλος ἐν τοῖς ἱστορίαις ὡς πολυφάρμακος λόγιος τὴν Τυρρηνίαν,

Τυρρηνὸν γένειον φαρμακοπιδὸν ἔθνος.”

Hæc Pauw. qui de fragmentis agens bene subdit, “Plura alii
 quærant, præsertim lepiduli illi, qui si vel unam vocem ex fabula
 vel alio scripto deperdito alicubi offendant, thesaurum sibi repper-
 risse videntur. Nobis ea tanti non sunt.” Hoc nostri fragmen-
 tum tangit Plin. N. H. XXV. 2. Unde arbitror natum, ut *Æschy-
 lus e vetustissimis in Poetica refertam Italiam herbarum potentia
 proderet*. Pro Τυρρηνὸν legendum Τυρρηνῶν, et pro φαρμακοπιδόν, φαρμακο-
 πιδόν omnes vident.

IV.

Plutarch. Sympos. I. p. 628. E. Γλαυκίας δὲ ὁ ἔφη καὶ τὸ δίξιον κίρας
 Διοσκούριδος τῆς ἐν Μακεδονίᾳ παρατάξις ἀποδοθῆναι ταῖς Διοσχύλου εἰς τὴν μεθεξῆς
 ἱστορίαις ἐπιστῶτο, ἠγωνισμένη τὴν μάχην ἐκείνην ἐπιφανῶς.

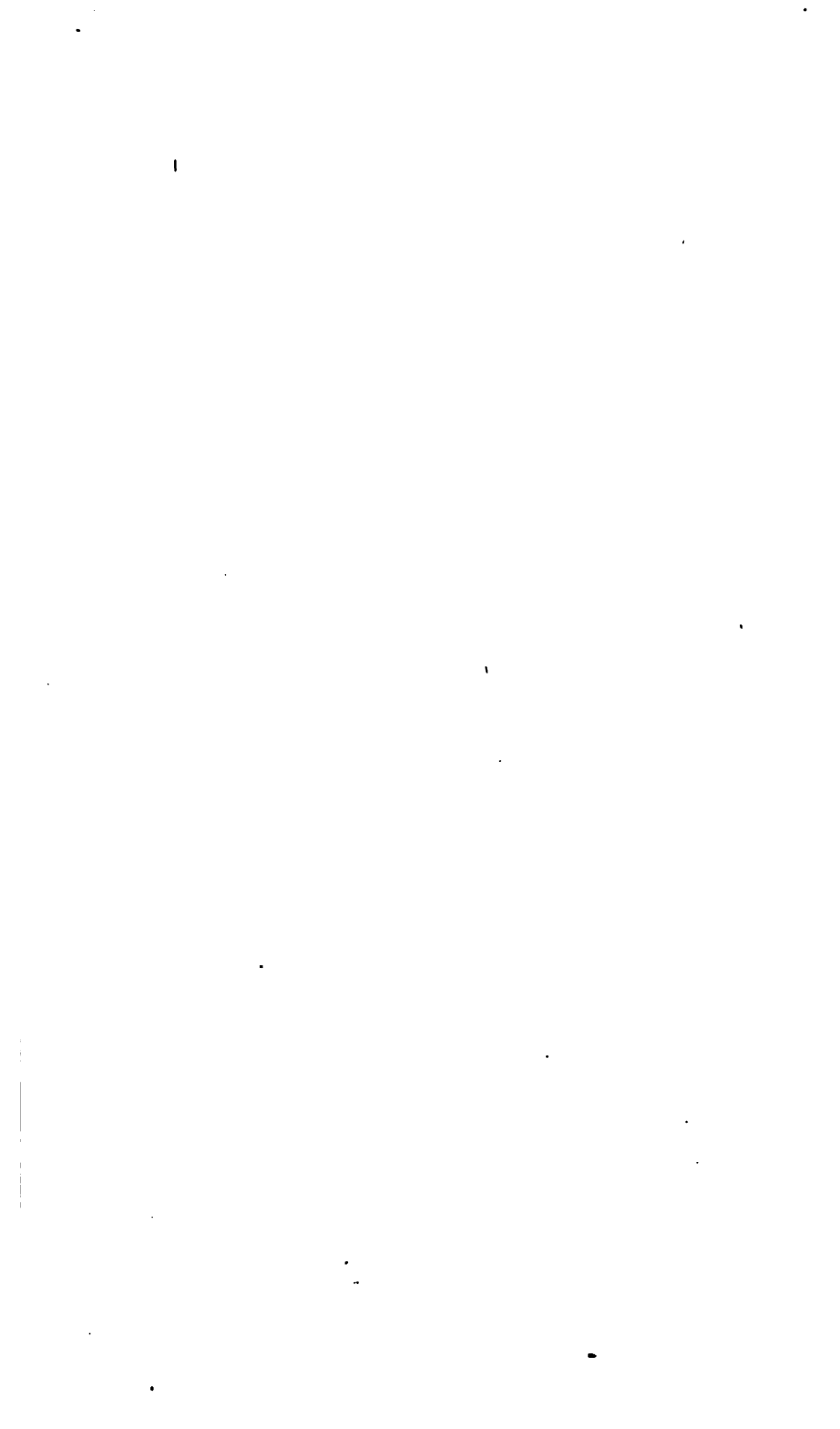

I N D E X
Æ S C H Y L E U S.

AUCTORE

J. D. LA ROCHE

BASILIENSI.

I N D E X

ÆSCHYLEUS.

A.

ἈΒΑΤΟΣ, Prometheus vinctus,
 vers. 2.
 ἀβλαβής, Septem advers. Thebas,
 68. Eumenides, 285. 477.
 ἀβυλόλυτοι, Supplices, 936.
 ἀβυλία, Sept. 756.
 ἀβροβάτης, Persæ, 1077.
 ἀβρογός, Per. 541.
 ἀβροδίαται, Per. 41.
 ἀβρότιμος, Agamemnon, 699.
 ἀβροχίτων, Per. 543.
 ἀβρύνη, Ag. 928. 1214.
 ἄβυσσος, Sept. 957. Suppl. 479.
 1066.
 Ἀγαδάτας, Per. 964.
 ἀγάξω, Sup. 1069.
 ἀγαθός, Sept. 601. 616. Per. 218.
 855. 921. 972. 993. Ag. 163.
 764. 804. 1141. 1276. Eu. 884.
 977. 991. 1015. 1016. Sup.
 634 bis. 973 bis.
 ἀγάλακτος, Ag. 727.
 ἄγαλμα, Prom. 465. Sept. 264.
 271. Ag. 216. 750. Choeph.
 198. Eum. 55. 924. Sup. 200.
 Ἀγαμειμόνης, Ag. 1508. Ch. 861.
 Ἀγαμείμωσι, Ag. 26. 42. 532. 1255.
 1323. Choeph. 937. Eum. 459.
 ἄγαμος, Sup. 149.
 ἄγων, Pr. 72. 180. 318. 327. 546.
 Se. 35. 244. 252. 453. 698. 716.
 777. 817. Pe. 10. 215. 515.
 520. 796. 829. Ag. 494. 1021.
 1171. 1250. 1263. 1349. Ch.
 963. Eu. 121. 827. 947. Su.
 414. 726. 765. 921.

ἀγαμέμνης, Per. 1031.
 ἀγανός, Ag. 101.
 ἀγαστοίς, Sept. 98.
 ἀγαυός, Per. 992.
 ἀγγλία, Pr. 1039. Ag. 86.
 ἀγγίλλω, Pr. 942. Per. 253. Ag.
 30. Ch. 656. 707. 739. 768.
 772. 777.
 ἄγγιλος, Pr. 968. Sept. 82. 291.
 397. 854. Per. 14. Ag. 288.
 290. 299. 597. 647. Ch. 193.
 771. 849. 851. Su. 188. 193.
 610. 781.
 ἀγδαβάτης, Per. 927.
 ἄγι, Per. 140. Ag. 792. Ch. 801.
 Eu. 307. Sup. 633.
 ἀγίξω, Choeph. 636.
 ἀγίτων, Prom. 270.
 ἀγίλαστοι, Ag. 803. Choeph. 28.
 ἀγμῶν, v. ἡγμῶν.
 ἀγῶ, Per. 425.
 ἀγῶνις, Sept. 126.
 ἄγιος, Sup. 865.
 ἀγναθῖν, Ag. 3. Eu. 80. 375.
 ἀγναλίω, v. ἀπακαλίω.
 ἀγκάλη, Pr. 1018. Ag. 732. Ch.
 585. Su. 490.
 ἀγκυρῖς, Eu. 365.
 ἀγκυρα, Ch. 660.
 ἀγκυροεχία, Su. 773.
 ἀγλάισμα, Ag. 1321. Ch. 191.
 ἀγναπτοι, Pr. 163.
 ἀγνῶν. Su. 234.
 ἀγνισμα, Eu. 328.
 ἀγνοίω, Eu. 134.
 ἀγνοια, Ag. 1605. Su. 508.
 ἀγρόρρυτος. Pr. 433.
 ἀγρός, Pr. 280. 411. Se. 168. 284.

759. Pe. 497. 613. 630. Ag.
 94. 138. 252. Eu. 287. 719.
 888. Sup. 108. 150. 222. 231.
 236. 369. 661. 704. 1038.
 ἀγών, Ag. 1060. Ch. 675 bis.
 Su. 1000.
 ἄγος. Se. 1071.
 ἄγορά, Se. 278.
 ἀγορεύεις, Ag. 90. Eu. 976.
 ἄγος, Se. 1025. Ch. 153. Eu. 168.
 230. Su. 380. 381.
 ἄγος, Su. 256. 911.
 ἄγρα, Se. 328. Eu. 148.
 ἄγρευμα, Se. 613. Ag. 1057. Ch.
 998. Eu. 463.
 ἄγρεύω, Ag. 129.
 ἄγριος, Pr. 175. 368. 1045. Se.
 286. Pe. 616. Ch. 278. Su. 36.
 ἄγρίως, Pr. 135. Eu. 975.
 ἀγροῖοι, Ag. 146.
 ἀγρότης, Per. 1007.
 ἄγρευτος, Pr. 358.
 Ἀγυῖς, Ag. 1090. 1095.
 ἀγύετρία, Ag. 1282.
 Ἀγχαίης, Per. 1000.
 ἄγχι, Pe. 467. Ch. 637. Su. 1043.
 ἀγχιῖαλος, Per. 890.
 ἀγχιγίγινω, Per. 889.
 ἀγχιπτολις, Sept. 507.
 ἀγχιστα, v. ἄγχι.
 ἀγχιστος, Ag. 264.
 ἀγρότης, Eum. 749.
 ἄγος, Pr. 464. 561. 578. Se. 56.
 332. 346. 651. 764. Pe. 342.
 550. 560. 863. Ag. 414. 862.
 1096. 1147. 1293. 1601. 1639.
 1641. Ch. 504. 710. 767. Su.
 457. 512. 620. 736. 931. 948.
 987.
 ἀγωγή, Ag. 1272.
 ἄγων, Ag. 405. Ag. 854. 1386.
 Ch. 582. 727. Eu. 680. 747. 917.
 ἀγώνιος, Ag. 522. Su. 197. 250.
 337. 360.
 ἀδαιτος, Ag. 156.
 ἀδαμάντιος, Pr. 6. 64.
 ἀδαμαντοδίτος, Pr. 148. 426.
 ἀδαμάντος, Su. 149.
 ἀδάμαστος, Sept. 239.
 ἄδης, Pr. 587.
 ἀδίμαστος, Per. 162.
 ἀδιμάστος, Ch. 769.
 ἀδελφός, Sept. 582. 982.
 ἀδελφὴ, Pr. 797. Se. 982. 1072.
 Ch. 15.
 ἀδελφός, Se. 561. 869. 1021. 1037.
 Ag. 1202. 1594. Ch. 227. 241.
 Su. 325.
 ἀδελφός, adjunct. Sept. 817.
 Ἀδινίς, Per. 312.
 ἄδην, Ag. 837.
 ἀδριετός, Pr. 105.
 ἄδης, Pr. 236. 1028. Per. 926.
 Ag. 676. 1244. 1300. 1396.
 1536. Eu. 273. Su. 236. 421.
 ἀδικίω, Eu. 85. 694. 752.
 ἄδικος, Ag. 406. Ch. 996. Su. 409.
 ἀδικος, Ag. 1555.
 ἄδολος, Ag. 95.
 ἀδολώς, Ch. 955.
 Ἀδράστια, Pr. 935.
 Ἀδραστος, Sept. 50. 581.
 ἄδριετος, Sup. 671.
 ἄδύς, pro ἡδύς, Ag. 422.
 ἄδω, Ch. 1025.
 Ἀῖ, αἶν, αἶν, Pr. 26. 42. 162.
 428. 518. 646. 936. Se. 862.
 Pe. 176. 443. 604. 618. Ag.
 593. 771. 900. 1459. Ch. 682.
 964. Eu. 599. 687. 776. 839.
 995. Su. 523. 683. 712. 995.
 αἶδω, Ag. 16. 717.
 αἰκῆς, Pr. 97. 471. 524. 1041.
 αἶψα, Se. 765. Pe. 663. Ag. 1534.
 αἰσυρος, Pr. 451.
 αἶκω, Su. 40.
 αἰλπτος, Pe. 265. 1010. 1032.
 Ag. 920. Su. 56. 362. 915.
 αἰλπτως, Per. 261. Su. 994.
 αἰνσας, Sup. 562.
 αἶξω, Ch. 823.
 αἶπτος, Ag. 145.
 αἶρδην, Ag. 243.
 αἶριο, Sup. 78.
 ἄζηλος, Pr. 143. Ch. 1017.
 ἄζομαι, Eu. 392. 1005. Su. 660.

- ἀνών, Ag. 1154. 1155. Su. 64.
 αἶψα, Su. 576.
 ἄπημα, Eu. 908.
 ἀπρ, Ch. 583.
 Ἀθαμαπτις, Pe. 70.
 ἀθάνατος, Ch. 617. Eu. 350. 954.
 ἄθαρτος, Se. 1022. 1053.
 ἀθίλος, Su. 869.
 ἀθίλινος, Su. 1063.
 ἀθιμίγως, Ch. 643.
 ἄθιος, Pe. 810. Eu. 151. 544.
 ἀθίρματος, Ch. 627.
 ἀθίσμας, Pr. 150.
 Ἀθῆραι, Pe. 231. 285. 286. 348.
 474. 718. 826. 980.
 Ἀθηναίη, Ἀθήνη, Se. 493. Eu. 235.
 288. 299. 446. 617. 895.
 Ἀθηναῖος, Pe. 355.
 ἄθικτος, Ag. 380. Eu. 707. Su. 570.
 ἀθλίω, Pr. 95.
 ἄθλος, Se. 785. 929. Ag. 1614.
 Ch. 981. Su. 581.
 ἀθλίως, Ch. 978.
 ἄθλος, ἄθλος, Pr. 257. 262. 635.
 701. 751. 933. Su. 1041.
 ἀθροίζω, Pe. 414.
 ἀθυμείω, Pr. 473.
 ἄθυμος, Se. 622. Eu. 773.
 ἄθως, Ag. 293.
 αἶσα, Pr. 302. Se. 312. Pe. 2. 59.
 132. 250. 270. 486. 495. 648.
 1074. 1078. Ag. 113. 439.
 Eu. 58. Su. 262. 556. 564.
 αἰάζω, Pe. 925.
 αἰακτὸς, Se. 852. Pe. 935. 1073.
 αἰανής, lugubris, Pe. 639. 945.
 Eu. 945.
 αἰανής, æternus, Eu. 419. 482. 575.
 αἰαιῶς, in æternum, Eu. 675.
 Ἄιας, Pe. 307. 368. 598.
 Ἀργαῖος, Ag. 668.
 Ἀργεῖος, Eu. 686.
 αἰγίλιν, Su. 801.
 αἰγίπλανγος, Ag. 311.
 αἰγίς, Ch. 591. Eu. 407.
 Ἀγισθος, Ag. 1445. 1621.
 αἰγυπτιός, Ag. 49.
 Ἀιγυπτιογενής, Pe. 35. Su. 1061.
 Ἀιγυπτίος, Pe. 311. Su. 824. 880.
 Αἰγυπτιογενής, Su. 31.
 Ἀιγυπτος, terra, Su. 10.
 Ἀιγυπτος, vir, Su. 327. 339. 345.
 483. 749. 912. 935.
 αἰδομαι, Pe. 812. Ag. 370. 946.
 Ch. 896. 899. Eu. 542. 552.
 683. 713. 763. Su. 349. 367.
 487. 649.
 αἰδώς, Pr. 152. Se. 874. Ag. 1124.
 Su. 798.
 αἰδοῖος, Ag. 609. Eu. 708. Su. 29.
 200. 202. 464. 500.
 αἰδώς, Ag. 1114. Su. 462.
 Ἀιδωνεύς, Pe. 651.
 αἰδώς, Pr. 134. Pe. 701. Ag. 957.
 1212. Ch. 663. Su. 587.
 αἰεὶ, αἰεὶ, v. αἰεὶ,
 αἰετμοστος, Pe. 762.
 αἰετὸς, pro αἰετὸς, Pr. 1021. Pe.
 205. Ag. 142. Ch. 245. 256.
 αἰδαλῶν, Pr. 991.
 αἰδιρέος, Pr. 157. Se. 81.
 αἰδώς, Pr. 88. 125. 280. 344. 1043.
 1087. 1091. Se. 159. Pe. 365.
 Ag. 6. Eu. 369. Su. 616. 799.
 Ἀιδίωψ, Pr. 808. Su. 294.
 αἰδω, Ag. 1444. Ch. 606.
 αἰδων, Se. 454.
 αἰκία, Pr. 93. 177. 601.
 αἰκίζω, Pr. 168. 195. 227. 256.
 αἰκισμα, Pr. 988.
 αἰλιος, Ag. 123. bis. 143. 167.
 αἶμα, Se. 143. 688. 700. 724. 743.
 827. Ag. 223. 725. 741. 837.
 1029. 1198. 1302. 1347. 1398.
 1433. 1468. 1519. Ch. 46. 64.
 282. 400. 518. 531. 544. 576.
 648. 802. 932. 1038. 1055.
 1058. Eu. 41. 89. 167. 204.
 230. 247. 253. 261. 280. 320.
 360. 452. 609. 611. 616. 650.
 656. 685. 755. 983. Su. 7. 273.
 458. 864.
 αἰμάσσω, Se. 281. Pe. 597. Ag.
 1598. Su. 486.
 αἰματηρὸς, Ag. 824. 1076. 1543.
 Ch. 472. Eu. 137. 718. 862.

- αἱματόφρος, Se. 425.
 αἱματίζω, Su. 670.
 αἱματόεις, Se. 354. 761. Ag. 707.
 Ch. 466. Su. 1052.
 αἱματολοιχός, Ag. 1487.
 αἱματορρόφος, Eu. 193.
 αἱματογενής, Se. 842. Ag. 1318.
 Eu. 366.
 αἱματοσφαγής, Pe. 818.
 αἱματών, Ag. 1665.
 αἱμυλος, Pr. 206.
 αἱμων, Su. 854.
 αἰνω, Pe. 645. Ag. 98. 926. 1412.
 1491. Ch. 553. Eu. 531. 740.
 1024. Su. 187. 718. 909. 1078.
 αἰνωμα, Pr. 611. Ag. 1121. 1192.
 Ch. 887.
 αἰνγματώδης, Su. 473.
 αἰνκταχίως, Pr. 832. 948.
 αἰνολαμπής, Ag. 397.
 αἰνολεπτός, Ag. 722.
 αἰνόμενος, Se. 910.
 αἰνοπατὴς, Ch. 313.
 αἰνος, Ag. 790. 1492. 1557. Su.
 543. 1030.
 αἰνός, Pe. 933. bis.
 αἰολόμητις, Su. 1044.
 αἰόλος, Se. 500. Su. 332.
 αἰολόγομος, Pr. 662.
 αἰωλέω, Eu. 196.
 αἰπος, Ag. 293. 317.
 αἰπυμῆτης, Pr. 18.
 αἰπύνοτος, Pr. 829.
 αἰρεσις, Pr. 778.
 αἰρίω, Pr. 166. 779. Se. 270. 485.
 511. 807. 882. 1017. 1027.
 Pe. 7. 481. 866. Ag. 275. 348.
 358. 586. 1218. 1344. Ch.
 549. 933. Eu. 168. 355. 357.
 478. 486. 782. 812. 870. Su.
 385. 400. 402. 793. 957.
 αἶρω, Se. 220. 322. Pe. 164. 547.
 797. Ag. 47. 601. Ch. 260.
 494. 789. Eu. 712. Su. 3. 346.
 448.
 αἶς, Pr. 432. Se. 328.
 αἶσα, Pr. 104. Su. 83. 223. 554.
 681.
 αἰσθάνομαι, Pr. 956.
 αἰσμία, Eu. 999.
 αἶσος, Ag. 105.
 αἶσσω, Pr. 677. Per. 470. Ch.
 1020.
 αἶστος, Pr. 909. Pe. 813. Ag. 474.
 536. Eu. 568. Su. 888.
 αἶστω, Pr. 151. 232.
 αἰσχιγα, Pr. 958.
 αἰσχος, Pe. 332. Su. 1015.
 αἰσχερόμητις, Ag. 231.
 αἰσχροί, Pr. 687. 1038. Se. 417.
 691. 701. Ag. 623.
 αἰσχροί, Ch. 492. Eu. 98.
 αἰσχύνω, Se. 415. 689. Pe. 776.
 αἰσχυρῆς, Ch. 990.
 αἰσχύω, Se. 1037. Ag. 409. 865.
 1635. Ch. 917.
 αἰτίω, Pr. 618. Se. 266. Pe. 217.
 220. 627. Ag. 1. 148. Ch. 2.
 478. Su. 345.
 αἰτία, Pr. 226. 330. Se. 4. Pe.
 898. Ch. 1031. Eu. 99. 437.
 582. Su. 237.
 αἰτίωμα, Pr. 194. 255.
 αἰτιος, Pr. 47. Ch. 271. 837.
 Ἀιτιαῖος, Pr. 365.
 αἰφρίδας, Pr. 681.
 αἰχμάζω, Pe. 758.
 αἰχμάλωτος, Se. 370. Ag. 342.
 1449. Eu. 403.
 αἰχμή, Pr. 405. 424. 924. Se.
 535. 682. Pe. 239. 757. 1004.
 Ag. 491. Ch. 628. Eu. 806.
 αἰχμητής, Pe. 137.
 αἰψα, Su. 490.
 αἶψα, Pe. 635. 876. Ag. 55. Eu.
 847. 880. Su. 60.
 αἰών, Pr. 861. Se. 225. 750. 780.
 Pe. 263. 1013. Ag. 108. 237.
 254. 563. 723. 1157. 1167.
 Ch. 24. 348. 440. 472. Eu.
 316. 566. Su. 47. 583. 590.
 αἰψαιρος, Pr. 1035.
 αἰαίρω, Ag. 817. Ch. 622.
 αἰαίης, Pe. 857.
 αἰακος, Pe. 666. 674.
 αἰάματος, Pe. 903.

- ἀαμπτος, Ch. 453.
 ἀαρητία, Eu. 804.
 ἀαρητος, Eu. 945.
 ἀαρηπτος, Eu. 717.
 ἀαρηπαιος, Ag. 749.
 ἀαρητα, Ag. 994.
 ἀαρηυτος, Ag. 740. 987.
 ἀαρημα, Pr. 481.
 ἀαρηδω, Pr. 507.
 ἀαρηστος, Pe. 616. Ag. 670.
 ἀαρης, Pr. 550.
 ἀαρηχτος, Pr. 184.
 ἀαρηυτος, Se. 702. Eu. 568.
 ἀαρηρος, Eu. 354.
 ἀαρητος, Pr. 1023. Ch. 838.
 ἀαρηζω, Se. 97. Ch. 724.
 ἀαρηατος, Se. 11. Pe. 441. Eu. 408.
 ἀαρη, Pe. 407. Ag. 1362. Eu. 376.
 ἀαρημ, Pe. 51.
 ἀαρη, Pr. 690.
 ἀαρημπος, Pr. 139.
 ἀαρηκ, Pe. 686.
 ἀαρημπατος, Se. 544.
 ἀαρηπος, Se. 560.
 ἀαρητις, Pe. 52.
 ἀαρητος, Pe. 545. 1004. Ag. 765.
 1011. 1126. 1152. 1340. 1493.
 ἀαρη, Pr. 43. Ag. 17. 395. 1178.
 Eu. 648. 990. Su. 276. 372.
 460.
 ἀαρημοι, Pe. 470.
 ἀαρημοι, Pe. 374. 422.
 ἀαρη, Pr. 273. 277. 283. 442. 447.
 631. 702. 739. 801. 822. 1054.
 Se. 38. 99 bis. 202. 208 bis.
 209. 251. 252 bis. 273. 587.
 813. Pe. 211. 264. 361. 565.
 715. 846. Ag. 326. 333. 360.
 404. 467. 689. 965. 1254. 1312.
 1351. 1440. Ch. 5. 448. 457.
 498. 506. 651. 655. 686. 848.
 970. Eu. 114. 190. 306. 561.
 632. 646. 680. 682 bis. 952.
 Su. 61. 292. 464. 465. 475.
 629. 631. 719. 917. 933. 955.
 991.
 ἀαρη, Eu. 565.
 ἀαρηγης, Pe. 802.
 ἀαρητος, Ag. 256. Ch. 882.
 ἀαρητης, Pr. 883.
 ἀαρητος, Pr. 679. Ch. 576.
 ἀαρηβης, Pr. 328.
 ἀαρητος, Su. 376.
 ἀαρητοφους, Se. 366.
 ἀαρηβολος, Se. 162.
 ἀαρηθινοι, Eu. 837.
 ἀαρηπειθης, Pe. 135.
 ἀαρηπαις, Se. 246.
 ἀαρη, Pr. 142. 366. 678. Pe. 661.
 Ag. 637. 814. 1139. 1603.
 Ch. 689.
 ἀαρητια, Eu. 188.
 ἀαρητια, Eu. 36.
 ἀαρη, Pe. 273. 303. 421. 449.
 570. 958. 968. 970. Ag. 502.
 705. Ch. 720. Eu. 10.
 ἀαρη, ἀαρη, Pr. 796. Pe. 364.
 503. Ag. 685.
 ἀαρη, Se. 561. Pe. 557. Eu. 402.
 ἀαρημ, Ag. 575.
 ἀαρη, Pr. 19 bis. 277. 672 bis.
 770. Se. 1041. Ag. 189. Su. 235.
 ἀαρη, Ag. 82.
 ἀαρηαι, Pr. 667. Eu. 98. Su. 877.
 ἀαρη, Pr. 551. Eu. 323.
 ἀαρηαζω, Ag. 133.
 ἀαρη, Pe. 995.
 ἀαρη, Pe. 354. Ag. 1510. 1517.
 Eu. 236. Su. 420.
 ἀαρητια, Pr. 899.
 ἀαρητος, Pr. 197. 238. Su. 457.
 ἀαρη, Pe. 846. 1050. Ag. 580.
 Ch. 1016. Eu. 135.
 ἀαρη, Pr. 933.
 ἀαρη, Pr. 198. 261. 434. 698.
 Se. 374. 786. 871. Pe. 540.
 585. 837. 848. Ag. 50. 459.
 742. 1476. Ch. 26. 468. 743.
 920. Eu. 183. 469. Su. 1051.
 'Ααρη, Su. 262.
 ἀαρη, Pr. 245. Se. 364. Ch. 744.
 ἀαρη, Pr. 539. Se. 12. 563.
 ἀαρη, Su. 760.
 ἀαρη, Ag. 330.
 ἀαρη, Ag. 1680. Eu. 864.
 'Ααρη, Ag. 61. 371.

- αἰδέξημα, Pr. 478.
 αἰδέκτηριος, Se. 8.
 αἰεῖν, Pr. 570. Se. 87. 143. Su. 537.
 αἶψα, Ag. 702.
 αἰσθήσια, Ag. 622. 1559. 1576. Su. 636.
 αἰσθύνω, Se. 568.
 αἰσθητής, Se. 445. 716. 892. 953. Pe. 513. Ag. 500. 631. 689. Ch. 844. Su. 284.
 αἰσθητόμαστις, Ag. 1250.
 αἰσθητός, Ag. 1253. Su. 320. 593.
 αἰστικός, Ag. 1291. Ch. 1042.
 αἰλίγκιος, Pr. 448.
 αἰλιδιος, Pe. 275.
 αἰλίματος, Su. 775.
 αἶλος, v. ἥλιος.
 αἶλος, Pe. 131. 882.
 αἰλύροθος, Pe. 367.
 αἰλύρυτος, Su. 875.
 ἄλκις, Se. 685. Ag. 520. 1665. 1668. Eu. 678.
 ἄλίσκω, Se. 224. 263. 592. Ag. 30. 332. 347. 481. 827. Eu. 67.
 ἄλίστονος, Pr. 711.
 ἀλιτίω, Pr. 533. Eu. 269.
 ἀλιτρίω, Eu. 317.
 ἀλίτυπος, Pe. 951.
 ἀλκή, Pr. 548. Se. 76. 221. 504. 575. 883. Pe. 596. 931. Ag. 108. 475. 1112. Ch. 235. Eu. 258. Su. 356. 739. 839.
 ἀλκίφρων, Pe. 92.
 Ἄλκιμη, Ag. 1049.
 ἀλλανγή, Ag. 490.
 ἀλάσσω, Pr. 966.
 ἀλλοαφρόνης, Se. 938. Ag. 1584.
 ἀλλόλων, Pr. 200. 490. 1085. Se. 827. Pe. 189. 414. 506. Ag. 663. Eu. 219. 866.
 ἀλλοδαπός, Se. 1084.
 ἄλλοθεν, Ag. 92. 604. Eu. 506.
 ἀλλόθροος, Ag. 1209. Su. 980.
 ἄλλομαι, Eu. 374.
 ἄλλος, Pr. 48. 156. 230. 233. 258. 276. 321. 425. 439. 521. 774. 801. 1062. Se. 269. 346 bis. 430. 443. 456. 457 bis. 486. 492. 679. 765. 858. 1035. Pe. 33. 209. 237. 266. 359. 368. 411 bis. 642. 768. 828. 960. 998. Ag. 36. 92. 207. 307. 321 bis. 482. 604. 618. 621. 640. 766. 853. 867. 874. 885. 921. 926. 927. 1254. 1277. 1289. 1348. 1544. 1545. 1581. 1663. Ch. 14. 102. 112. 186. 281. 363. 399. 470. 510. 550. 581. 670. 707. 746. 813. 995. 1021. 1039. Eu. 6. 63. 96. 239. 269. 429. 454. 506. 533. 534. 653. 670. 860. Su. 228. 239. 252. 312. 322. 454. 491. 646. 683. 729. 967. 999. 1021.
 ἄλλοσι, Pe. 359.
 ἄλλοτι, Pr. 276. Se. 1079.
 ἀλλότριος, Ag. 456.
 ἀλλόφυλος, Eu. 854.
 ἄλλως, Pr. 637. Se. 496. 1078. Pe. 691. Ag. 510. Ch. 678. Eu. 476. 729. Su. 775.
 ἄλμη, Pe. 397.
 ἀλμῆεις, Su. 851.
 ἄλξ, i. ἀλκή, Se. 768.
 ἀλώδαρος, Ag. 421.
 ἄλωξ, Se. 599. Ag. 1025. Ch. 23.
 ἄλουργός, Ag. 955.
 ἄλαχος, Pe. 63. Ag. 1508. Su. 63. 308.
 Ἄλτινος, Pe. 987.
 ἄλς, Pe. 427. 467. 577. Ag. 1418. Su. 37. 141.
 ἄλσος, Pe. 111. Su. 517. 518. 567. 875.
 ἄλυξις, Ag. 1308.
 Ἄλος, Pe. 868.
 ἄλυσμα, Pr. 589. Pe. 94. 101. Ag. 1624.
 ἄλυτος, Pr. 154.
 ἄλυν, Se. 397.
 ἀλφισίβοιος, Su. 862.
 ἀλφιστής, Se. 776.
 ἄλως, Se. 495.
 ἀλώσιμος, Se. 641. Ag. 10.
 ἄλωςις, Se. 121. Ag. 598.

ἄρα, Se. 245. 818. 1080. Pe. 389.
 Ag. 1635. Ch. 897. Eu. 311.
 Su. 626.
 Ἀράξῃ, Pr. 722. Eu. 631. 688.
 Su. 295.
 ἀραβύνω, Eu. 940.
 ἀραξέας, Ag. 1063.
 ἀραγάνω, Pr. 260 bis. 266. 581.
 Ag. 221. 544. 1203. 1673.
 Su. 922.
 ἀραγία, Pr. 9. Ag. 511. 1206.
 Ch. 517.
 ἀραγίτιος, Su. 551.
 ἀράστη, Pe. 679. Ag. 546.
 ἀραυρός, Ag. 474. 555. Ch. 155.
 853.
 ἀραυρώ, Pe. 223.
 ἀράχιτος, Se. 85.
 ἀραχος, Pe. 90. 858. Ag. 742.
 778.
 ἀράω, Ag. 1053.
 ἀρβασι, Se. 472.
 ἀρβλύνω, Se. 850.
 ἀρβλός, Eu. 238.
 ἀρβλωπός, Eu. 958.
 ἀρβόαμα, Ch. 32.
 ἀρβόαν, Pe. 573.
 ἀμβροτος, Eu. 259.
 ἀμύγαρος, Pr. 402. Se. 650.
 ἀμείβω, Pr. 23. Se. 310. 862.
 Pe. 69. 317. Ag. 738. 1276.
 Ch. 569. 791. 965. Eu. 445.
 589. Su. 203. 240. 257.
 ἀμείλιχος, Ch. 621.
 ἀμείνω, Pr. 335. 1034. Pe. 692.
 Eu. 635. Su. 196. 738.
 ἀμελίω, Eu. 86. Su. 733. 780.
 1042.
 ἀμειπτος, Pe. 694.
 ἀμειπτης, Su. 277. 637.
 ἀμειμής, Pe. 168. Su. 589.
 ἀμειμία, Se. 915.
 ἀμειρος, pro ἡμειρος, Ag. 730.
 ἀμειντος, Ag. 658. Su. 982.
 ἀμειντης, Ag. 1045.
 ἀμειχαίω, Pe. 458. Ag. 1121.
 1186. 1539. Su. 384.

ἀμείχανος, Pr. 59. Se. 233. Eu.
 564. 772. Su. 628.
 ἀμειχάνω, Ch. 405. Eu. 484.
 ἀμειαντος, Pe. 579.
 ἀμεικτος, Ag. 329.
 ἀμειλλα, Pr. 129.
 ἀμεις, Su. 849. 854.
 ἀμεισθος, Ag. 988. Ch. 731.
 Ἀμειστρης, Pe. 21. 320.
 ἀμειμοσίω, Eu. 24.
 ἀμειμήνω, Se. 612.
 ἀμειρος, Se. 739. Eu. 354.
 ἀμειόμνητος, Ch. 508.
 ἀμειμφος, Eu. 478. 681.
 ἀμειοφος, Eu. 416.
 ἀμειός, pro ἡμειός, Se. 423. 660.
 ἀμειός, Ch. 426. 435.
 ἀμειοχθαι, Pr. 208.
 ἀμειπιδιηρεις, pro ἀνὰ πιδιηρεις, Pe.
 566.
 ἀμειπλος, Pe. 617.
 ἀμειπίτραις, pro ἀνὰ πίτραις, Su. 355.
 ἀμειπίχην, Pe. 850.
 ἀμειπλακίω, Ag. 1221. Su. 923.
 ἀμειπλάκημα, Pr. 112. 386. 621.
 Eu. 937. Su. 238.
 ἀμειπλακία, Pr. 565.
 ἀμειπειπής, Su. 120.
 ἀμειπυκτης, Se. 467.
 ἀμειπυξ, Su. 438.
 ἀμεινιάθω, Eu. 441.
 ἀμεινω, Ag. 102. 1390.
 ἀμειύσσω, Pe. 115. 161.
 ἀμειφαίνω, pro ἀναφαίνω, Su. 836.
 ἀμειφίω, pro ἀναφίω, Ch. 841.
 ἀμειφηνης, Pr. 691. 1043. Ag. 1158.
 Ἀμειφάρεος, Se. 575.
 ἀμειφβαίνω, Se. 181.
 ἀμειφβάλλω, Pe. 50. 72.
 ἀμειφβληστρον, Pr. 81. Ag. 1391.
 Ch. 490.
 ἀμειφβολος, Se. 304.
 ἀμειφβόλω, Se. 869.
 ἀμειφβουλος, Eu. 736.
 ἀμειφζευκτος, Pe. 130.
 ἀμειφθαλής, Ag. 1153. Ch. 392.
 ἀμειφκυκλός, Pe. 458.
 ἀμειφλαφής, Ag. 1024. Ch. 329.

- ἀμφίλιπτος, Ag. 890. 1594.
 ἀμφίλιπτος, Se. 815.
 ἀμφίλογος, Pe. 906.
 ἀμφονεικῆς, Ag. 696.
 ἀμφίσβαινα, Ag. 1242.
 ἀμφιστρεῦς, Pe. 320.
 ἀμφιπαρεβῆς, Ch. 545.
 ἀμφιτυχῆς, Se. 296.
 ἀμφίτομος, Ag. 1505. 1529.
 ἀμφιχάσκω, Ch. 543.
 Ἀμφιών, Se. 534.
 ἀμφοτέρως, Pe. 131. 491. 722. Eu. 483. Su. 407.
 ἄμω, Se. 818. Ag. 1657. Ch. 252. 561.
 ἄμωμος, Pe. 185.
 ἀναγγίλλω, Pr. 662.
 ἀναγκαῖος, Ag. 911.
 ἀναγκαῖος, Ch. 237.
 ἀνάγκη, Pr. 16. 72. 105. 108. 513. 514. 1051. Pe. 254. 293. 569. 589. Ag. 226. 735. 1051. 1080. Ch. 752. Eu. 429. 553. Su. 449. 487. 1039.
 ἄνακτος, Ag. 228. Ch. 896.
 ἀνάγνω, Ag. 635. 1032. Ch. 963.
 ἀναίμακτος, Su. 204.
 ἀναίματος, Eu. 302.
 ἀναίνομαι, Ag. 308. 592. 1661. Su. 808.
 ἀναμύνω, Ch. 472. 1004.
 ἀναίσσω, Pe. 96.
 ἀναίτιος, Ag. 1514. Ch. 873.
 ἀνακαλῶ, Pe. 623. Ag. 1030.
 ἀνακτάομαι, Ch. 235.
 ἀνάπτω, Ch. 355.
 ἀνακαπύω, Pe. 468.
 ἀναλίσκω, Ag. 579.
 ἄναλως, Pr. 867. Ag. 1233.
 ἀναλῶ, Se. 819.
 ἀναλυτῆς, Ch. 157.
 ἀνάλωμα, Su. 485.
 ἀναμύνω, Eu. 243.
 ἀναμυπλακῆτος, Ag. 353.
 ἀναμυχθίζομαι, Pr. 742.
 ἀναπαύω, Pe. 757.
 ἀναπαύω, Pe. 166. 289. 298. Su. 295.
 ἄναξ, Pr. 586. Se. 39. 133. 378. 807. 927. 1007. Pe. 5. 232. 378. 383. 443. 564. 653. 764. 789. 876. 973. Ag. 35. 42. 213. 518. 522. 532. 539. 608. 916. 970. 1220. Ch. 430. 557. 1057. Eu. 16. 85. 198. 577. Su. 230. 260. 332. 353. 523. 533 bis. 600. 624. 842. 912. 915. 1070.
 ἀνάξιος, Ag. 1535.
 ἀναπίμπω, Ch. 379.
 ἀναπομπῆς, Pe. 651.
 ἀναπτύξω, Ch. 225.
 ἀναπτύσσω, Pe. 254. 294.
 ἀνάρηθμος, Pe. 40.
 ἀναρῆτος, Eu. 529.
 ἀναρπάξαιδης, Se. 782.
 ἀνάρσιος, Ag. 520.
 ἀναρχία, Se. 1038. Ag. 892. Su. 913.
 ἀναρχος, Eu. 699.
 ἀνασπᾶν, Eu. 650.
 ἀνασσα, Se. 170. Pe. 155. 173. Eu. 235. 288. 446. 895.
 ἀιάσσω, Pr. 202. Ag. 77. 424. Su. 798.
 ἀιάστασις, Ag. 598. Eu. 651.
 ἀναστατῆς, Se. 1023. Ch. 301.
 ἀναστατῆς, Ag. 1236.
 ἀναστυνάζω, Ch. 303.
 ἀναστυνῶ, Ag. 555. 1294.
 ἀναστρέφω, Pe. 333.
 ἀναστρεφῶ, Eu. 23.
 ἀνασχυτῆς, Pr. 918. Se. 188.
 ἀνατῆ, Eu. 59. 76.
 ἀνατλᾶν, Ag. 725.
 ἀνατος, Su. 361. 364. 415.
 ἀνατρέπω, Se. 1084.
 ἀνατρέφω, Eu. 526.
 ἀνατροπῆς, Eu. 356.
 ἀναύγητος, Pr. 1027.
 ἀναύδατος, Se. 903.
 ἄναυδος, Se. 82. Pe. 578. Ag. 246. 505. Su. 188.
 ἄναυς, Pe. 682 bis.
 ἀναφαίνω, Ch. 326.
 ἀναφίσσω, Ch. 446.
 ἀναφυγῆς, Ch. 943.

- αἰδαῖν, pro αἰαδαῖν, Ag. 313.
 αἰθαλάς, Ag. 1604.
 αἰθέρις, Se. 52.
 αἰθεραλίην, Ag. 1428. 1595. Eu.
 αἰθεραλάτης, Se. 643. [221.
 αἰθερώδης, Ag. 11.
 αἰθεραδαίκτης, Ch. 860.
 αἰθερότης, Ag. 823.
 αἰθεραμένη, Ch. 889. Eu. 248. 959.
 Su. 686.
 αἰθερατασία, Se. 699.
 αἰθερατοῖν, Eu. 605.
 αἰθεραλίτης, Se. 320. Ag. 1474.
 αἰθεράται, Se. 539.
 αἰθεροπλήθεια, Pe. 235.
 Ἄλφειος, Pe. 889.
 αἰετοτυχία, Eu. 962.
 αἰετοφύτης, Se. 578.
 αἰετών, Ag. 250. Ch. 710.
 αἰεθών, Su. 15.
 αἰεθών, Ch. 806.
 αἰεθαβήν, Ch. 425.
 αἰεχτὸς, Ag. 1373.
 αἰελαίθερος, Ag. 1503. 1527. 1530.
 αἰελλαν, Su. 242.
 αἰελλιστος, Su. 334.
 αἰεμῶν, Ch. 590.
 αἰεμος, Pr. 1045. 1084. Eu. 908.
 Su. 36.
 αἰερχομαι, Ag. 667. Ch. 534.
 αἰεν, Se. 405. Pe. 164. 609. Ag.
 219. 472. 842. 933. 999. 1496.
 Ch. 429. 430. 1027. Eu. 196.
 289. 557. 666. 898. Su. 403.
 451. 630. 831.
 αἰέχων, Se. 258. Pe. 840. Ag. 914.
 1283. Ch. 745. Eu. 917.
 αἰεφύς, Pr. 855.
 αἰη, Se. 719.
 αἰηκιστος, Ch. 514.
 αἰεπυσίω, Pr. 40.
 αἰηλαῖς, Pr. 240.
 αἰηλως, Pr. 452. Se. 865. Ch. 49.
 Eu. 390.
 αἰημερος, Pr. 715. Eu. 14. 806.
 Su. 994.
 αἰης, Pr. 861. Se. 42. 57. 117.
 147. 203. 206. 236. 263. 288.
 330. 353 bis. 370. 403. 418.
 438. 442. 444. 453. 472. 484.
 508. 511 bis. 515 bis. 523.
 539. 550. 553. 560. 572. 574.
 604. 608. 610. 611. 616. 618.
 650. 653. 657. 683. 685. 687.
 723. 776. 778. 800. 811. Pe.
 13. 60. 85. 94. 133. 212. 243.
 324. 327. 349. 355. 362. 375.
 378. 541. 580. 649. 654. 755.
 759. 765. 770. 779. 904. 918.
 923. 930. 999. Ag. 105. 324.
 335. 359. 390. 426. 454. 539.
 612. 621. 633. 651. 669. 728.
 813. 841. 864. 876. 905. 934.
 891. 1015. 1028. 1101. 1260.
 1328 bis. 1376. 1409. 1423.
 1470. 1475. 1552. 1557. 1590.
 1617. 1622. 1635. 1636. 1652.
 1663. 1677. Ch. 88. 131. 157.
 167. 385. 431. 503. 532. 554.
 559. 592. 625. 626. 662. 664.
 665. 671. 675. 685. 728. 734 bis.
 762. 792. 806. 850. 894. 907.
 920. 921. 984. 991. 1001. 1070.
 1072. Eu. 40. 46. 73. 118.
 151. 211. 217. 225. 244. 296.
 317. 369. 381. 452. 459. 563.
 580. 620. 628. 638. 639. 650.
 743. 755. 760. 768. 859. 914.
 Su. 28. 148. 369. 433. 496. 509.
 537. 667. 727. 796. 919. 944.
 αἰετιβμος, Pr. 90.
 αἰετος, Pr. 707.
 αἰετιμιζομαι, Su. 76.
 αἰετιμεγας, Pe. 614.
 αἰετιμῶν, Pr. 454.
 αἰθῶν, Ag. 668. Ch. 1009.
 αἰθῶνται, Pr. 354. Pe. 705.
 αἰθερόμος, Su. 44. 548.
 αἰθρος, Pr. 7. 23. Pe. 59. 252. 620.
 928. Ag. 205. 752. 964. Su.
 671.
 αἰερακῶν, Pr. 372.
 αἰερώπιος, Pe. 708. Ag. 946.
 αἰερωπος, Pe. 444. 500. Se. 431.
 Pe. 432. 754. Ag. 672. 867.
 1172. Ch. 1051. Eu. 56. 70.

183. 310. 705. 933. 955. Su.
 332.
 αἰέρες, Ag. 228. 779. Su. 765.
 αἰήμι, Se. 419. Pe. 652. Ch. 487.
 Eu. 183. Su. 274.
 αἰος, Pe. 265 bis. 1060 bis. 1066
 bis.
 αἰπταμαι, Su. 789.
 αἰπτος, Ag. 1468.
 αἰσθημι, Pe. 201. Ag. 578. 1370.
 Eu. 124. 133. 141. Su. 328.
 392.
 αἰσχω, Ag. 93.
 αἰοια, Pr. 1078. Se. 408.
 αἰοίγω, Ag. 613. Ch. 877.
 αἰοιμῶζω, Pe. 465.
 αἰοιμωκτος, Ch. 431. 509.
 αἰολβος, Eu. 554.
 αἰολολύζω, Ag. 596.
 αἰόμοιος, Su. 55.
 αἰομος, Ag. 156. 1151.
 αἰοος, Pr. 986.
 αἰόσιος, Se. 557. 571. 617. Su. 769.
 αἰοτοτύζω, Ag. 1083.
 αἰστασις, Pe. 107.
 αἰταῖς, Pe. 606. Ch. 586.
 αἰτακύν, Eu. 198.
 αἰταλαλάζω, Pe. 390.
 αἰταμιίβω, Se. 1057.
 αἰτάν, Su. 37.
 αἰτίλλω, pro αἰατῶλω, Se. 541.
 αἰτιπίζησι, Ag. 1286.
 αἰτίσω, Pr. 51.
 αἰτεράω, Ag. 553.
 αἰτερίω, Ag. 548.
 αἰτίχω, Pe. 413.
 αἰτήλιος, Ag. 528.
 αἰτήνω, Ag. 452.
 αἰτηρέτης, Se. 289. 601. 1001.
 αἰτιάω, Ag. 1566.
 αἰτιβαίνω, Pr. 234.
 Ἀτιγόνη, Se. 868.
 αἰτιδίχομαι, Ch. 916.
 αἰτιδίδωμι, Ch. 496. Eu. 264. 987.
 αἰτιδίκος, Ag. 41.
 αἰτιδαλος, Ch. 133.
 αἰτιδυκος, Pe. 121. 1045. 1053.
 1071.
 αἰτικιστροί, Eu. 136. 469.
 αἰτιακρυς, Ch. 190.
 αἰτιάτορος, Eu. 467.
 αἰτιλάμπω, Ag. 302.
 αἰτίμισθος, Su. 278.
 αἰτίμολπος, Ag. 17.
 αἰτινηκάω, Ch. 497.
 αἰτιός, Pe. 697. 703. Ag. 508.
 αἰτιών, Su. 394.
 αἰτιπαθής, Eu. 785. 815.
 αἰτίπαις, Eu. 38.
 αἰτίπαλος, Pr. 527. Se. 423.
 αἰτίπικρος, Pr. 1086. Ag. 152.
 αἰτίποινοι, Pe. 476.
 αἰτίποινος, Eu. 268.
 αἰτίπορος, Pe. 67. Su. 553.
 αἰτισυργών, Eu. 691.
 αἰτιρρίσω, Ag. 583.
 αἰτισπηκύν, Pe. 437.
 αἰτισπᾶν, Pr. 337.
 αἰτιστάτης, Se. 523.
 αἰτιστροφος, Su. 889.
 αἰτιτάσσω, Se. 401. 414. 627.
 αἰτιτίω, Su. 443.
 αἰτιτίω, Ag. 1272.
 αἰτίταλμος, Eu. 556.
 αἰτίτυκος, Se. 527.
 αἰτιφερνι, Ag. 414.
 αἰτιφονος, Se. 898. Eu. 985.
 αἰτιφωσίω, Eu. 303.
 αἰτλίν, Pr. 375. Ch. 746.
 αἰτλον, Se. 802.
 αἰτολή, Pr. 456. 706. 790. Ag. 7.
 1189.
 αἰτρέπω, pro αἰατρέπω, Pe. 163.
 Ag. 1337.
 αἰτρος, Pr. 133. 301. 352. 452.
 Eu. 193.
 αἰτροπαία, pro αἰατροπαία. s. αἰατρ-
 πῆ, Se. 712.
 αἰτύω, Ag. 1168.
 αἰύν, Pr. 699. Pe. 723. 728. 746.
 750. 768. Ag. 944. Ch. 858.
 αἰω, Ch. 797.
 αἰω, Pe. 647. Ch. 145. 163. Eu.
 653. Su. 6.
 αἰωγίω, u, ημι, Pr. 946. 1036. Ch.
 733. 770. Eu. 905.

- ἄνωθιν, Ag. 880. 884. 1588. 1604.
 Ch. 425. 834. Su. 605.
 ἀνωτέρω, comp. τῷ ἄνω, Pr. 312.
 ἀνωφίλης, Pr. 33.
 ἀνωφίλτος, Ch. 750.
 ἄξιος, Ch. 955.
 ἀξιόμισος, Eu. 367.
 ἄξιος, Pr. 640. Ag. 539. 1536.
 Ch. 444. 960. Eu. 438.
 ἄξιος, Pe. 493.
 ἀξίω, Pr. 215. 240. Pe. 335. Ag.
 379. 912. 1670. Eu. 428. Su.
 499.
 ἀξίφυλλος, Ag. 706.
 ἀξίως, Ch. 705.
 ἀξορήλατος, Su. 189.
 ἀξυτήμων, pro ἀσυνήμων, Ag. 1069.
 ἀξύστατος, v. ἀσύστατος.
 ἄξυν, Se. 156.
 ἄζος, Ag. 239.
 αἰδῆ, Ag. 988. Eu. 957.
 αἰδοῖς, Su. 703.
 αἰοις, Eu. 107. 863.
 ἀπαγγέλλω, Sept. 1013. Per. 330.
 Ag. 613. 647. Ch. 264. Su.
 938.
 ἀπαύγω, Su. 474.
 ἀπάγω, Ag. 1285. Eu. 267. 938.
 Su. 133.
 ἀπαγῶνιος, Ag. 521.
 ἀπαθής, Pe. 864.
 ἀπαυδῆμα, Ch. 1002.
 ἄπαι, Pe. 581. Ag. 763. Ch.
 1006. Eu. 1036.
 ἀπαιτίω, Ch. 396.
 ἀπαλίσσω, Su. 1060.
 ἀπαλλαγῇ, Pr. 316. 753. Ag. 1.
 20. Su. 343.
 ἀπαλλάσσω, Pr. 470. 749. 772. Ag.
 344. 1297. Eu. 83. 180.
 ἀπαλός, Pe. 537. Su. 73.
 ἀπαμβλύνω, Pr. 865. Se. 721.
 ἀπαιαίνομαι, Eu. 975.
 ἀπαιθίζω, Ag. 1671.
 ἀπάθρηπος, Pr. 20.
 ἀπαρτύνω, Pr. 84.
 ἄπαξ, Pr. 209. Ag. 882. 1027.
 1331. Eu. 651.
 ἀπαξίω, Eu. 368.
 ἀπαππος, Ag. 319.
 ἀπαράμυθος, Pr. 185.
 ἀπαρκύνω, Pe. 474. Ag. 387.
 ἄπαρτος, Su. 1047.
 ἀπαρτίζω, Se. 380.
 ἄπαρχος, Pe. 327.
 ἄπας, Pr. 35. 49. 265. 482. 750.
 Se. 18. 348. 1058. Pe. 249.
 464. 787. Ag. 532. 563. 911.
 Ch. 902. 968. Eu. 487. 532.
 741. 766. 843. 876. Su. 637.
 ἀπάτη, Pe. 93. Su. 116.
 ἀπαυράω, Pr. 28. Pe. 954.
 ἄπαυστος, Su. 583.
 ἀπίδλος, Pr. 135.
 ἀπίδω, Su. 101.
 ἀπιθύνω, Ag. 1058.
 ἀπιλύνω, Se. 432. 446. 555. Ag.
 1431.
 ἀπιλή, Pr. 174.
 ἄπιμι, absum. Ag. 558. 913. Eu.
 753. Su. 130.
 ἄπιμι, abeo. Pe. 841. Eu. 767.
 ἀπίργω, Se. 477. Ch. 291. 567.
 ἀπειροδακρος, Su. 75.
 ἄπιρος, Pr. 373. Ag. 1391.
 ἀπεινός, Pr. 955.
 ἀπέιθητος, Ag. 904. Eu. 915.
 ἀπεινίτω, Se. 1061. Eu. 960.
 ἀπίπω, Se. 846. Ag. 1342.
 ἀπείρατος, Pr. 153. 1077.
 ἀπείρατος, Su. 1057.
 ἀπείρωτος, Ch. 598.
 ἀπειυθύω, Ag. 1676.
 ἀπειυκτός, Ag. 647. Su. 796.
 ἀπειύχιτος, Ch. 153. 623.
 ἀπύχομαι, Eu. 611.
 ἀπύχθια, Pr. 121.
 ἀπύχω, Pr. 688. Ag. 1134. Eu.
 350. Su. 764.
 ἀπῆμικτος, Ag. 386. Su. 584.
 ἀπῆμων, Ag. 563. Eu. 896. Su.
 194.
 ἀπήνη, Ag. 915. 1048.
 ἀπήνερα, v. ἀπαυράω.
 Ἄπια, Su. 784.
 Ἄπιος, Ag. 264. Su. 123. 134. 268.

- ἄκτις, Su. 270. 277.
 ἀπιστία, Pr. 641.
 ἀπιστία, Ag. 276.
 ἄπιστος, Pr. 831. Se. 848. 851.
 881. 1038. Su. 285.
 ἄπλοτος, Pr. 371. Ag. 102. Eu.
 979. Su. 750.
 ἄπλοια, Ag. 154. 196.
 ἄπλος, Pr. 46. 611. 974. Ch. 552.
 ἀπογυμνάζω, Se. 447.
 ἀποδιωκω, Pr. 1086. Ag. 736.
 Eu. 1007.
 ἀποδίδω, Ag. 1419.
 ἀποδύρομαι, Pr. 638.
 ἀποζύγγω, Ch. 674.
 ἀποθαυμάζω, Ag. 326.
 ἀποθραύω, Pe. 410.
 ἀποικία, Pr. 813.
 ἄποικος, Se. 734.
 ἀποιμύζω, Ag. 337. Ch. 1014.
 ἄποιον, Pe. 810. Ag. 1429. 1679.
 ἄποιος, Su. 105.
 ἀποπείρω, Pe. 924.
 ἀποκλάζω, Ag. 163.
 ἀποκλαύω, Pr. 638.
 ἀποκλείω, Pr. 671.
 ἀποκοπή, Su. 848.
 ἀποκτείνω, Ag. 1259.
 ἀποκωνύω, Ag. 1553.
 ἀπολακτίζω, Pr. 652. Eu. 141.
 ἀπολακτισμός, Su. 944.
 ἀπολείπω, Pe. 967.
 ἀπόλεμος, Pr. 903. Ag. 778.
 ἄπολις, Ag. 1420. Eu. 460.
 ἀπόλλυμι, ω, Se. 989. 990. Pe.
 278. 328. 475. 551. 561. 654.
 735. Ag. 1091. Su. 21. 406.
 925.
 ἄπολλων, Se. 164. 751. 807. 865.
 Ag. 55. 522. 1082 bis. 1086
 bis. 1089 bis. 1090. 1094 bis.
 1095. 1211. 1266. 1278. Ch.
 557. 1057. Eu. 85. 198. 299.
 577. 613. 747. Su. 222. 271.
 ἀπολλυίζω, Se. 831.
 ἀπομύσσει, Ag. 810.
 ἄποτος, Pe. 864.
 ἀπείξιος, Ag. 1291. Ch. 1042. Eu.
 887.
 ἀπεκίμνω, Pe. 138. Ag. 291.
 ἀποπλάζω, Se. 790.
 ἀόπτυστος, Eu. 191.
 ἀπεκτίω, Pr. 1069. Ag. 989. 1201.
 Ch. 195. Eu. 303.
 ἀπέφθαι, Pe. 348.
 ἄποροι, Pr. 903.
 ἀπορήσσω, Pe. 507.
 ἀπορήπτω, Ch. 914. Eu. 215. Su.
 493.
 ἀπορῶν, Ag. 1303.
 ἀπορφαιζω, Ch. 247.
 ἀποστάω, Su. 916.
 ἀποστάζω, Su. 586.
 ἀποστατίω, Ag. 1113. Ch. 443.
 824. Eu. 65. 417.
 ἀποστήγω, Se. 240.
 ἀποστηίχω, Su. 776.
 ἀποστήλλω, Ch. 777.
 ἀποστήγω, Ag. 508.
 ἀποστηνέω, Pr. 682. 776. Su. 1070.
 ἀποστρατεύω, Pe. 782.
 ἀποστρέφω, Ag. 1315.
 ἀποστρεφῆ, Pr. 768.
 ἀποστυλάω, Pr. 171.
 ἀποσφάλλω, Pr. 471. Pe. 392.
 ἀποτάμνω, Ag. 1419.
 ἀποτιμίζω, Eu. 95.
 ἀποτίω, Ag. 1347. 1512.
 ἄποτμος, Pe. 280.
 ἀποτρέπω, Se. 1068. Su. 887. 888.
 907.
 ἀποτρέπη, Pe. 217.
 ἀπότεροτος, Pe. 203. Ch. 41. 153.
 ἀπουσία, Ag. 924. 1268.
 ἀποφαίω, Pe. 861. Eu. 309.
 ἀποφθαίρω, Ch. 254. 256.
 ἀποφθίνω, ἀποφθίω, Ag. 866. 1463.
 ἀποφθαρέ, Eu. 187.
 ἀπόχρη, Ag. 1584.
 ἀποχρήμα, Ch. 273.
 ἀποψιλῶ, Ch. 693.
 ἀπριγδος, Pe. 1062 bis. 1068 bis.
 ἀπρινκτος, Ch. 423.
 ἀπροβύλας, Ch. 618.
 ἀπρομήνους, Su. 362.

- ἀπρόξινος, Su. 247.
 ἀπρόσπτος, Pr. 1073.
 ἀπρόσδικτος, Su. 801.
 ἀπρόσδοκτος, Pr. 681. Su. 720.
 ἀπρόσποπος, Eu. 105.
 ἀπρόσσωτος, Pe. 91.
 ἄπτερος, Ag. 284. Eu. 51. 250.
 ἄπτην, Se. 228. Ag. 303. 1617.
 Ch. 868. Eu. 307.
 ἄπτερος, Pr. 879. cum * intens.
 Ag. 70.
 ἄπτην, Pr. 595. Se. 145. Pe. 123.
 ἀρά, Pr. 909. Se. 70. 661. 701.
 772. 793. 839. 899. 952. 961.
 Ag. 466. 1244. 1419. 1422.
 1610. 1625.
 ἄρα, Ag. 551.
 ἄρα, Pe. 641. Ag. 1655.
 Ἀραβία, Pr. 420.
 Ἀραβος, nom. viri, Pe. 318.
 ἀραγωγός, Se. 255.
 Ἀραί, Diræ, Eu. 420.
 ἀραίος, Se. 791. 904. Ag. 245.
 1407.
 ἀράσμαι, Pr. 911. Se. 639.
 ἀραρότης, Su. 952.
 ἀράσσειν, Pr. 58. Pe. 460. 1059.
 Ἀραχαῖος, Ag. 317.
 ἀράχη, Ag. 1501. 1525.
 ἄραχος, Su. 894.
 ἀρβύλα, Ag. 953.
 Ἀργεῖος, Se. 59. 685. Ag. 45. 205.
 275. 512. 515. 582. 586. 661.
 833. 864. 1402. 1642. 1674.
 Ch. 1040. 1046. Eu. 290. 458.
 760. Su. 277. 282. 286. 298.
 300. 305. 348. 613. 629. 633.
 747.
 ἀργεῖν, Eu. 45.
 Ἀργεῖστικ, Pe. 308.
 ἀργεῖτης, Se. 60. Eu. 181.
 ἀργίας, Ag. 116.
 Ἀργολίς, Su. 244.
 Ἀργος, Pr. 570. 679. 853. 868.
 Se. 554. 579. Ag. 24. 819.
 Ch. 674. 678. Eu. 657. Su.
 16. 335.
 Ἀργος, nom. viri, Su. 311.
 ἀργός, Se. 417.
 ἀργυρος, Pe. 238. Ag. 968. Su.
 942.
 ἀργυροειδής, Ch. 1002.
 ἀργυρότοιχος, Ag. 1548.
 ἀργυρώτης, Ag. 958.
 ἀρδιύς, Pr. 851.
 ἄρδην, Pr. 1050.
 ἄρδης, Pr. 878.
 ἄρδω, Pe. 487. 808.
 ἄρμιος, Pr. 420. Pe. 1000. Ch. 421.
 Ἀρμιος πάγος, Eu. 688. 693.
 ἀρσίφατος, Eu. 916.
 ἀρσίαν, Se. 311. Ag. 81.
 ἀρίστων, Su. 663.
 ἀρήγνυ, expedit, Eu. 574.
 ἀρήγνυ, Pr. 267. Se. 14. 121. 184.
 Ch. 259. 880. Eu. 232. 295.
 Su. 382.
 ἀρήϊος, Se. 123.
 ἀρηξίς, Pr. 549.
 Ἀρης, Pr. 860. Se. 45. 53. 64.
 101. 119. 137. 250. 350. 418.
 420. 475. 503. 916. 952. Pe.
 86. 956. Ag. 48. 78. 383. 447.
 651. 1520. Ch. 160. 459 bis.
 938. Eu. 356. 692. 921. Su.
 87. 644. 673. 690. 710. 757.
 942.
 ἀρθμός, Pr. 191.
 ἀρίδαυρος, Pr. 953.
 ἀρίθμημα, Eu. 756.
 ἀριθμός, Pr. 458. Pe. 339.
 Ἀριμασπός, Pr. 804.
 Ἀριόμαρδος, Pe. 38. 321. 972.
 ἄριστα, Pe. 791. Ag. 19. 609. 683.
 Ch. 780. Eu. 31.
 ἀρίστην, Pr. 889.
 ἄριστος, Se. 57. 122. 189. 199. 575.
 598. Pe. 306. 442. Ag. 339.
 Ἀρκάς, Se. 553. 559.
 Ἀρκυός, Pe. 44.
 ἀρκύνω, Pr. 622. Se. 254. Pe. 278.
 Ag. 1323. Eu. 213.
 ἀρκύντης, Ch. 892.
 Ἀρκτύς, Pe. 312.
 ἄρκυν, Ag. 1125. Ch. 1000. Eu.
 147.

- ἀκύνετοι, Pe. 99. Eu. 112.
 ἀκύνετος, Ag. 1384.
 ἄεμα, Pr. 464. Se. 50. 153. Pe.
 46. 84. 190. Ch. 658. 793.
 ἀεματοκτύπος, Se. 210.
 ἀεμοῖ, Pr. 616.
 Ἀρμονία, Su. 1048.
 ἀρμονία, Pr. 553.
 ἀρμόσως, Eu. 459.
 ἀρτίομαι, Pr. 266. Ag. 1389. Eu.
 466. 614.
 ἄρτοις, Eu. 591.
 ἀρτος, Su. 645.
 ἀρῦρα, Se. 607. 760. Pe. 597.
 ἀρπαγή, Se. 357. 1022. Pe. 754.
 Ag. 543. Su. 519.
 ἀρπάω, Se. 265. 630. Ag. 636.
 ἀρπαλίζω, Se. 249. Eu. 986.
 ἄρρηκτος, Pr. 6. Su. 198.
 ἄρρυσίαςος, Su. 618.
 Ἀρσάκης, Pe. 1001.
 Ἀρσάμης, Pr. 37. 308.
 ἀρσινογενής, Su. 825.
 ἀρσινοπληθής, Su. 30.
 ἄρση, Ag. 268. 867. 1240. Ch.
 500. Eu. 740. Su. 291. 398.
 496. 651. 958. 959.
 Ἀρτάμης, Pe. 318.
 ἀρτάτη, Ag. 884. 1100. Su. 166.
 Ἀρταφρίτης, Pe. 21. 778. 780.
 Ἀρτιμδάσης, Pe. 29. 302. 976.
 Ἀρτιμς, Se. 152. 158. 456. Ag.
 138. 210. Su. 684. 1032.
 ἄρτι, Se. 540.
 ἀρτιζυγία, Pe. 542.
 ἀρτίκολλος, Se. 379. Ch. 578.
 ἀρτιτρεφής, Se. 356.
 ἀρτίτροπος, Se. 339.
 ἀρτίφρων, Se. 784.
 ἀρχαιοπλοτος, Ag. 1052.
 ἀρχαιοπρεπής, Pr. 409.
 ἀρχαῖος, Pr. 317. Se. 218. Pe.
 141. 659. 698. 777. Ag. 588.
 Ch. 279. Eu. 731. Su. 52. 327.
 330.
 ἀρχίλειος, Pe. 297.
 ἀρχή, Pr. 166. 231. 756. Se. 202.
 694. Pe. 350. Ch. 864. 960.
 Eu. 284. 586. Su. 348. 494.
 603. 708.
 ἀρχηγός, Ag. 267.
 ἀρχηγότης, Ag. 1637.
 ἀρχηγίτης, Se. 1007. Su. 192. 259.
 ἀρχικός, Ch. 258.
 ἀρχός, Ag. 127.
 ἀρχω, Pr. 199. 926. 939. Se. 680.
 Pe. 36. 73. 329. 353. 409. 591.
 771. 776. 859. Agam. 1433.
 1538. 1592. 1648. Ch. 855.
 ἄρχων, vide ἄρχω.
 ἄρω, Pr. 60.
 ἀρωγή, Pe. 414. 733. Ag. 47. 73.
 234. Ch. 475. Eu. 601. Su.
 781.
 ἀρωγός, Pr. 996. Pe. 1029. Ch.
 374. Eu. 289. 489. Su. 734.
 ἄσαντος, Ch. 420.
 ἄσβετος, Pr. 532.
 ἀσβής, Se. 837. Ag. 1502. 1526.
 Eu. 271. Su. 10.
 ἄσημος, Ag. 1605.
 ἀσημως, Pr. 663.
 ἀσθενής, Pr. 513. 516. 1010.
 ἄσθμα, Pe. 484.
 ἀσθμαίνω, Eu. 654.
 Ἀσία, Pr. 412. Pe. 57. 73. 586.
 932.
 Ἀσιάς, Pr. 734. Pe. 249. 549.
 765.
 Ἀσιατογενής, Pe. 12.
 Ἀσιήτης, Pe. 61.
 ἀσιτής, Se. 832. Ag. 1350. Ch.
 1018. Eu. 316.
 Ἀσίς, Pe. 270. Su. 556.
 ἀσιών, Pr. 1065. Pe. 182.
 ἄσκοπος, Ag. 470. Ch. 814.
 ἄσμενος, Pr. 23. 395. Pe. 738.
 ἀσμένος, Pr. 727.
 ἀσπάζομαι, Ag. 533.
 ἀσπαίζω, Pe. 983.
 ἀσπασίως, Ag. 1564.
 ἀσπιδηφόρος, Ag. 834.
 ἀσπιδηφόρος, Se. 19.
 ἀσπίς, Se. 100. 391. 393. 406. 471.
 484. 495. 498. 516. 518. 526.
 565. 596. 630. 667. Ag. 1446.

- ἀσπίς, Ag. 411.
 ἀσπιδος, Ag. 1244.
 Ἀγαδός, Se. 413.
 Ἀγάπης, Pe. 22.
 ἀγαγάμης, Pr. 897.
 ἄγχι, Ag. 7.
 ἀγέλης, Se. 865.
 ἄγρος, Se. 863.
 ἀγρότης, Su. 361.
 ἄγρις, Se. 7. Pe. 917. Ag. 411.
 465. 1358. 1420. 1422. Ch.
 186. Eu. 490. 694. 700. 711.
 810. 865. 911. 1048. Su. 374.
 692. 971.
 ἀγραδίω, Su. 293.
 ἀγραπῇ, Se. 436.
 ἀγράφω, Pr. 356.
 ἀγρομίτων, Pr. 720.
 ἄγρον, Pr. 457. 1049. Se. 394.
 396. 407. Ag. 4. 373.
 ἄγνυ, Se. 47. 451. 537. Pe. 15.
 119. 535. 732. 763. 1075. Su.
 504. 558.
 ἀγυαίαξ, Su. 1025.
 ἀγυγγοίην, Su. 294.
 ἀγυγίτην, Ag. 317.
 ἀγυρομένη, Se. 227.
 ἀγυρὴς, Eu. 1000. Su. 510. 626.
 ἀγύρως, Eu. 918.
 ἀγυρόμος, Ag. 88.
 ἀσπλία, Su. 618.
 ἀσύνετος, Ag. 1476.
 ἀσφάδατος, Ag. 1302.
 ἀσφάλεια, Su. 504.
 ἀσφαλῆς, Pe. 349. Ag. 1356.
 1597.
 ἀσφαλῆς, Pr. 61. Su. 95.
 ἀσχαλάω, Pr. 763.
 ἀσώδης, limosus, Su. 32.
 Ἄσπετος, Pe. 807. Ag. 305.
 ἄσπτος, Ag. 1606.
 αἶας, Pe. 333.
 αἰταρβῆς, Pr. 848.
 αἰταίρωτος, Ag. 252.
 αἰτίμαρτος, Pe. 913.
 αἰτικός, Se. 834. Eu. 788. 818.
 αἰτίλια, Eu. 363.
 αἰτίλυτος, Ag. 1460.
- αἰτιῆς, Ag. 71.
 αἶψα, Pr. 287. 455. Se. 562. 689.
 755. 1018. Ag. 1157. Ch. 336.
 Eu. 407. 553. Su. 382. 711.
 923.
 αἰτέαμος, Pr. 190. 1061.
 αἰταρβῆ, Su. 790. 1018.
 αἰτίμω, Eu. 637.
 αἰταρβῆς, Pr. 31. 693.
 Ἄτλη, Per. 1012. Ag. 744. 780.
 1442.
 ἄτλη, Pr. 885. 1071. 1077. Se.
 321. 607. 693. 964. 1009. Pe.
 655. 824. 1042. Ag. 134. 369.
 394. 652. 739. 828. 1133. 1201.
 1239. 1277. 1292. 1532. Eu.
 378. 985. Su. 115. 171. 453.
 479. 857.
 αἰτημίλητος, Ag. 900.
 αἰτήριος, Eu. 1010.
 αἰτηρὸς, Pr. 745. Ag. 1492.
 αἰτίστος, Eu. 388. 842. 875. Su.
 860.
 αἰτίω, Se. 447. Su. 741.
 αἰτιμάω, Pr. 207. 782. Se. 1026.
 Ag. 1077. Eu. 715. 920. Su.
 178. 383. 919.
 αἰτιμασῆς, Se. 643.
 αἰτιμία, Pe. 849. Eu. 398. 799.
 Su. 706.
 αἰτιμοποιῆς, Eu. 796. 826.
 αἰτιμος, Se. 595. 1032. Ag. 362.
 421. 1288. 1452. Ch. 293.
 407. 444. 483. 1019. Eu. 213.
 215. 325. 371. 388. 725. 783.
 813. 827. 887. Su. 571. 622.
 αἰτιμῶν, Ch. 634. Su. 652.
 αἰτιμῆς, Pr. 195. 918. Se. 331.
 1029. Ag. 710. Ch. 432.
 αἰτιμῶσις, Ch. 433.
 αἰτίτης, Eu. 257.
 αἰτικός, Ag. 72.
 αἰτίω, Eu. 545.
 Ἄτλας, Pr. 348. 428.
 ἄτλητος, Ag. 417.
 αἰτμός, Ag. 1320. Eu. 138.
 αἰτόλμητος, Ag. 383. h. l. αἰτοπομό-
 νητος, διυῆς.

- ἄτομος, Pr. 14. Ch. 628.
 Ἀτρεΐδης, Ag. 344. 126. 911.
 318. 408. 460. 539. 1097.
 1380. Ch. 320. 405.
 ἄτρεϊς, Pr. 416. Ag. 1411.
 ἀτρεΐς, Su. 248.
 Ἀτρεΐς, Ag. 60. 793. 1511. 1592.
 1600. Ch. 743.
 ἀτρεΐακτος, Ch. 337.
 ἀτρέμων, Se. 881.
 ἀτρητος, Eu. 406.
 ἀτρετος, Ch. 530.
 ἄττα pro αἵτα, Pr. 1070.
 Ἀττικὸς, Eu. 684.
 αὐ, Se. 238. 264. 532. Pe. 439.
 907. 947. 953. 1057. Ag. 348.
 1224. 1289. 1304. Ch. 632.
 851. 1066. 1073. Eu. 254.
 957. Su. 150. 383. 579.
 αὐαῖον, Ch. 258.
 αὐγῇ, Pe. 504. 712. Ag. 9. 1132.
 1191. Su. 221.
 αὐδάω, Pr. 765. 947. Se. 538.
 597. 684. 1030. 1051. Ag. 39.
 Eu. 383.
 αὐδῇ, Pe. 576. 946. Ag. 253. Ch.
 829. Su. 124. 135. 469.
 αὐθαδῆς, Pr. 64. 906.
 αὐθαδία, Pr. 79. 435. 1011. 1033.
 αὐθαδισμα, Pr. 963. [1036.
 αὐθιάνης, Ag. 1582. Eu. 212.
 αὐθημερόν, Pe. 456.
 αὐθι, Su. 835.
 αὐθις, Se. 582. Ag. 325. 348.
 578. 1354. 1616. Ch. 126.
 652. 765. 876. Eu. 481. 501.
 760. 1017.
 αὐλῇ, Pr. 122.
 Ἀυλῆς, Ag. 199.
 αὐλῶν, fretum. Pr. 730.
 αὐξάνω, Pe. 758.
 αὐξω, Su. 342.
 αὔπιος, Pr. 32. Se. 212.
 αὔρα, Pr. 132. Ag. 701. Su. 818.
 αὐτάδελφος, Se. 724. Eu. 89.
 αὐτανήψιος, Su. 940. 991.
 αὐτάρακς, Ch. 755.
 αὐτε, Se. 5. 977. Pe. 183. 520.
 Ag. 338. 521. 562. 567. 1033.
 1087. Ch. 408. 413. 980. Eu.
 49. 258. Su. 483.
 αὐτίω, Se. 390. 645. Pe. 1063.
 Ag. 936. 1353. Ch. 309. 881.
 αὐτῇ, Se. 149. Pe. 395. Ag. 262.
 Ch. 562.
 αὐτίκα, Ag. 1605. Ch. 1020.
 αὐτοβυλος, Se. 1061.
 αὐτογενής, Su. 9.
 αὐτοδαίκτης, Se. 741.
 αὐτόδηλος, Se. 854.
 αὐτοδιδάκτος, Ag. 1001.
 αὐτόθεν, Su. 107.
 αὐτόκλητος, Eu. 171.
 αὐτόκτιτος, Pr. 301.
 αὐτόκτονος, Se. 687. 811.
 αὐτοκτόνως, Se. 740. Ag. 1644.
 αὐτόκωπος, Ch. 161.
 αὐτόμαρτος, Ag. 998.
 αὐτοπήμων, Se. 923.
 αὐτόπριμος, Eu. 404.
 αὐτότονος, Se. 923.
 αὐτότοκος, Ag. 140.
 αὐτόσσυτος, Eu. 171.
 αὐτῷ, ibi, Pe. 984. Ag. 461.
 αὐτηργία, Eu. 337.
 αὐτοφόνος, Se. 856. Ag. 1100.
 αὐτοφόνως, Su. 68.
 αὐτόφορος, Ch. 673.
 αὐτόχηρ, Su. 600.
 αὐτόχρητος, i. σὺν αὐτῇ τῇ χθονί, Ag.
 545.
 αὐχίω, Pr. 338 bis. Pe. 743. Ag.
 515. 1492. 1506. Eu. 564. Su.
 334.
 αὐχὴν, Pe. 72. 191. Ch. 884.
 αὔω, Se. 192. Eu. 334. 347.
 ἀφαιρέω, Se. 783. Pe. 428. Ag.
 1585. Ch. 961. Eu. 326. 361.
 447. Su. 939.
 ἀφαίρων, Eu. 850. 883.
 ἀφάλλομαι, Pe. 305.
 ἀφάνεια, Ag. 392.
 ἀφανής, Se. 866.
 ἀφαντος, Ag. 633. 666. 704. 1016.
 Su. 788.
 ἄφαρ, Pe. 469.

ἀρετῆς, Pr. 115.
 ἀρετῆς, Su. 203.
 ἀρετῆς, Eu. 184.
 ἀρετῆς, Ch. 445.
 ἀρετῆς, Ag. 394. 403. 573. 1112.
 1609. Ch. 440. 467. Eu. 146.
 482.
 ἀρετῆς, Pr. 667.
 ἀρετῆς, Eu. 245.
 ἀρετῆς, Ch. 1037. Eu. 727.
 ἀρετῆς, Pe. 206. Eu. 451.
 ἀρετῆς, Ag. 948.
 ἀρετῆς, Ag. 313. 479.
 ἀρετῆς, Eu. 454.
 ἀρετῆς, Pr. 315. Se. 311. Pe. 544.
 Ag. 422. Eu. 805.
 ἀρετῆς, Pr. 303. 708. Pe. 15.
 493. Ag. 316. 513. Ch. 891.
 Su. 21.
 ἀρετῆς, Su. 1. 249.
 ἀρετῆς, Se. 528. Ch. 293.
 ἀρετῆς, Ag. 814.
 ἀρετῆς, Su. 492.
 ἀρετῆς, Ch. 414. 872.
 ἀρετῆς, Pe. 3.
 ἀρετῆς, Pr. 901.
 ἀρετῆς, Eu. 237.
 ἀρετῆς, Eu. 333. 346.
 ἀρετῆς, Pe. 417.
 ἀρετῆς, Ag. 298.
 ἀρετῆς, Ag. 1410.
 ἀρετῆς, Pe. 165. Ch. 184. Su.
 100.
 ἀρετῆς, Ag. 428. Su. 564. 672.
 1049.
 ἀρετῆς, Ag. 1386.
 ἀρετῆς, Se. 60. Eu. 183.
 ἀρετῆς, Eu. 379.
 ἀρετῆς, Pr. 902. 1015. Eu. 779.
 Su. 115. 791.
 ἀρετῆς, Ag. 345.
 ἀρετῆς, Eu. 788. 818.
 ἀρετῆς, Pe. 821.
 Ἀρετῆς, Ag. 633.
 Ἀρετῆς, Ag. 193. 107.
 Ἀρετῆς, Se. 330. Ag. 109. 277.
 328. 547. 658. 669. Ch. 1071.
 Eu. 402.

Ἀρετῆς, Se. 28. Pe. 488.
 ἀρετῆς, Ch. 491.
 ἀρετῆς, Pr. 547. Ag. 1553. Ch. 40.
 ἀρετῆς, Su. 142.
 Ἀρετῆς, Pe. 871.
 Ἀρετῆς, Ag. 1169.
 Ἀρετῆς, Se. 862.
 ἀρετῆς, Ag. 427. Ch. 299.
 ἀρετῆς, Pr. 26.
 ἀρετῆς, Pr. 390.
 ἀρετῆς, Pr. 350. Ag. 174. 636. 844.
 1110. Ch. 417. 842. Su. 995.
 ἀρετῆς, Pe. 671. Eu. 382.
 ἀρετῆς, Su. 643. 689.
 ἀρετῆς, Pr. 271. Se. 78. 955. 981.
 Pe. 259. 574. 583. 640. 668.
 Ag. 437. 1260. 1489. 1567.
 1588. Su. 14. 881.
 ἀρετῆς, Pr. 363.
 ἀρετῆς, Pe. 167.
 ἀρετῆς, v. ἡρετῆς.
 ἀρετῆς, Se. 26. Ch. 557. Su. 254.
 588.
 ἀρετῆς, Pr. 1020.
 ἀρετῆς, Se. 265. 389.
 ἀρετῆς, Se. 198.
 ἀρετῆς, Ch. 32.
 ἀρετῆς, Pe. 496. Eu. 959.
 ἀρετῆς, Su. 674.

B.

Βα pro βᾶθι, Su. 899. 908.
 βαδύλων, Pe. 52.
 βάγμα, Pe. 639.
 βάθι, Pe. 19. Su. 894.
 βάθι, Se. 489. 577. Pe. 595. Ch.
 882.
 βαδύς, Su. 871.
 βάθι, Pr. 1028. Pe. 465. 714.
 βαδύς, Su. 866 bis.
 βᾶθι, Pe. 814.
 βαδύς, Pe. 142.
 βαδύς, Pe. 155. Ch. 167.
 βαδύς, Se. 870.
 βαδύς, Su. 563.

- βαθός, Pr. 653. Se. 599. Su. 412
 803. 963.
 βαθυχαῖος, Su. 865.
 βαθύχθον, Se. 312.
 βαίω, βάω, βῆμι, Pr. 272. 722. Se.
 911. Pe. 18. 1007. 1008. Ag.
 37. 416. 435. 933. 945. Ch. 20.
 71. Eu. 76. 256. 1035. Su.
 199. 839. 868. 889. 899. 908.
 βαίος, Pe. 448. 1028. Ag. 1583.
 βάκτριος, Pe. 306. 318. 734.
 βάκτρον, Ag. 210. Ch. 360.
 βακχάω, Se. 504.
 βάκχαιος, Ch. 696.
 βάκχη, Eu. 25.
 βαλή, rex, Pe. 659 bis.
 βάλλω, Pr. 71. 388. 705. Se. 635.
 1022. 1036. 1056. Ag. 33.
 175. 247. 365. 477. 956. 1018.
 1181. 1399. Eu. 701. 754.
 790. 820. 861.
 βάξιος, Pr. 664. Ag. 10. 484. Su.
 983.
 βάπτω, Pr. 862. Ch. 1011.
 βάρεστος, Se. 469. Pe. 187. 255.
 337. 391. 423. 434. 475. 637.
 800. 846. Ag. 928. 1060. Su.
 243.
 βάρις, Pe. 553. 1080. Su. 844.
 880. 889.
 βάρις, Pe. 951. Ch. 992.
 βαρύδικος, Ch. 936.
 βαρυδότης, Se. 983. 995.
 βαρύκοτος, Eu. 783. 812.
 βαρύμηκτος, Ag. 149.
 βαρύω, Ag. 197. 845. 1472.
 βαρυσις, Eu. 375.
 βαρύς, Pr. 17. 77. Se. 338. 773.
 816. Pe. 515. 573. 830. 1049.
 Ag. 214. 215. 450. 465. 477.
 1628. 1649. 1669. Ch. 34.
 Eu. 161. 714. 723. 733. 803.
 935. Su. 118. 346. 351. 420.
 659.
 βαρυτόνως, Eu. 797.
 βαρύτιμος, Su. 25.
 βασίλεια, Pe. 152. 625. Ag. 84.
 βασίλειος, Pe. 8. 66. 591. 664. Ag.
 96. 165. Ch. 341. 722. 1065.
 1070.
 βασιλεύς, Se. 770. 810. 826. Pe.
 5. 24 bis. 44. 58. 144. 151.
 234. 532. 631. 636. 858. 921.
 932. Ag. 114. 115. 363. 527.
 530. 792. 1355. 1499 bis.
 1523 bis. Ch. 358. Su. 304.
 βασιλικός, Pr. 868.
 βάσις, Ch. 450. Eu. 36.
 βάσις, Pe. 666. 674.
 βαράζω, Pr. 888. 1018. Ag. 35.
 βαράνωχος, Pe. 987.
 βάτια, vox incerta, Su. 871.
 βαύξω, Pe. 13. Ag. 458.
 βαφῆ, Pe. 317. Ag. 247. 621.
 969. Ch. 1013.
 βδελύκτροπος, Eu. 52.
 βδαιος, Pr. 297. 455. Eu. 509.
 βδαιίος, Ag. 15.
 βδελός, Su. 518.
 βέλμεν, Ag. 1505. 1529.
 βίλος, Pr. 358. 371. 650. 916. Se.
 261. 459. 519. 550. Pe. 269.
 1027. Ch. 159. 161. 182. 284.
 378. Eu. 679. Su. 565.
 βίλτατος, Eu. 490. Su. 1062.
 βίλτιος, Se. 243. Su. 1077.
 βίλτιος, Ag. 386.
 βιλλός, Ch. 569.
 βῆλος, Su. 323.
 βίω, Pr. 12. 15. 74. 208. 353.
 357. 380. 594. 673. Se. 47.
 454. 537. 575. 577. 583. 618.
 626. 647. 752. Pe. 195. 773.
 Ag. 118. 246. 664. 885. 1050.
 Ch. 78. 654. 893. Eu. 5. 54.
 Su. 103. 436. 584. 805. 820.
 856. 870 bis. 950. 1075.
 βιάζω, Pr. 1009. Se. 1050. Ag.
 803. 1518.
 βίαια, pro βιαιώς, Su. 828.
 βιαιος, Pr. 736. Ag. 133. Su.
 828. 838.
 βιαιός, Ag. 190. Ch. 547. Eu. 558.
 βιάω, Ag. 393.
 βίβλος, Su. 954.
 βιβρόσκω, Ag. 1106.

- βίος, Pr. 537. Se. 705. Pe. 464.
 507. 618. 710. Ag. 473. 482.
 785. 868. 938. 1132. 1154.
 1323. 1371. 1463. 1502. 1526.
 Ch. 77. 609. 1003. Eu. 529.
 927. 958. 1023. Su. 944. 1020.
 βιωτή, Pe. 855.
 βίωτος, Pe. 360. 713. Ag. 729.
 Ch. 1018. Eu. 936. 962.
 βλάβη, Pr. 762. Se. 207. Ag. 557.
 898. 1243. 1544. Ch. 496. Eu.
 495. 802. 862. 892. 941. Su.
 382.
 βλάπτω, Pr. 196. Ag. 122. Ch.
 326. 956. Eu. 661.
 βλασάνω, Se. 600. Ag. 765.
 βλαστίνω, Ch. 287.
 βλάστημα, Se. 539.
 βλάστημος, Se. 12. Su. 322.
 βλαχῆ, pro βλαχῆ, balatus, Se.
 354.
 βλαψίφρων, Se. 731.
 βλέπω, Pr. 446 bis. Se. 504. Pe.
 261. 299. 804. Ag. 686. 1655.
 Ch. 844. Eu. 749. Su. 724.
 βλέφαρος, Se. 3. Ag. 15.
 βλαχῆ, v. βλαχῆ,
 βλόσυρος, Eu. 168.
 βλοσυρόφρων, Su. 840.
 βόαιμα, Ag. 929.
 βοᾶτις, Pe. 576.
 βοᾶν, Pr. 430. Se. 64. 88. 336.
 387. 398. 474. Pe. 607. 959.
 996 bis. 1045. 1053. 1071.
 Ag. 1115. Ch. 400. Su. 591.
 881.
 βοῶν, Se. 84. 275. 400. 493. Per.
 280. 402. 939. Ag. 329. 1152.
 1358. Ch. 498. 885. Eu. 400.
 Su. 648. 691. 738. 836. 897.
 906.
 βοηθῆναι, Su. 621.
 βοηλάτης, Su. 313.
 βοιωτός, Pe. 482. 808.
 βόλβη, Pe. 494.
 βολή, Se. 436. Ag. 1338.
 βόλος, Pe. 424.
 βορέα, Pr. 585. Pe. 490. Ag. 1229.
 1606. Ch. 528.
 βόρεος, Eu. 697.
 βορραῖος, i. βόρειος, Septentrionalis,
 Se. 533.
 βοσκή, Eu. 266.
 βόσκημα, Eu. 302. Su. 628.
 βοσκω, Se. 250. Ag. 120. Ch. 24.
 βόσπρος, Pr. 732. Pe. 725. 746.
 βόσπρυχος, Pr. 1043. Ch. 166. 176.
 228.
 βοτῆρ, Se. 24. Eu. 196. Su. 358.
 βοτὸν, Ag. 1178. 1424. Ch. 751.
 Eu. 453. 455. Su. 577. 699.
 βοθῆρος, Su. 307.
 βόθυτος, Ch. 259. Su. 714.
 βέκειρος, Pr. 590.
 βεκόλιω, Eu. 78. Ag. 678.
 βεκόλος, Pr. 678. Su. 566.
 βέλπεχος, Su. 12. 977.
 βάλειμμα, Pr. 170. 620. 761. 1054.
 Se. 600. Pe. 172. 528. Ag.
 1356. Eu. 596. 720.
 βελυτιός, Ag. 856.
 βελυτιήριος, Eu. 573. 687. 707.
 βελυτιήριος, Se. 581.
 βελυτιός, Ch. 492.
 βελεύω, Pr. 204. 997. 1029. Se.
 204. 206. 229. 254. Pe. 760.
 Ag. 855. 1232. 1368. 1623.
 1636. 1643. Ch. 716. Eu. 700.
 Su. 1023.
 βελή, Pr. 219. 554. Se. 848. Ag.
 893. 1367. Ch. 98. Eu. 623.
 βόλιος, Ch. 670.
 βάλομαι, Pr. 866. 928. Pe. 215.
 βῆπς, terra, Su. 123. 134.
 βυτίτις, sc. γῆ, tumulosa terra,
 Su. 783.
 βῆς, Pe. 613. Ag. 36. 1134. 1307.
 Su. 18. 45. 177. 283. 306. 309.
 312. 319. 578.
 βόστασις, bubile, Pe. 654.
 βύτη, Pr. 571. Su. 305.
 βεφθός, Pr. 531.
 βέχιλος, bubus pabulum præbens,
 pinguis, Su. 549.
 βραβύς, Pe. 302. Ag. 238.

βράδιον, Se. 629. Su. 738.
 βραχίον, Su. 755.
 βραχύς, Pr. 504. 938. Pe. 715.
 Su. 282.
 βρεῖμα, Pr. 424. Se. 84. 356. 384.
 Ag. 1039. Eu. 981.
 βρεῖται, Se. 95. 97. 191. 218. Pe.
 811. Eu. 80. 172. 242. 258.
 412. 442. 449. 1027. Su. 436.
 472.
 βρετίνις, Su. 892.
 βρέφος, Ag. 1105.
 βρίζω, Ag. 283. Ch. 897. Eu.
 280.
 βριθός, Ag. 208.
 βρίθω, Se. 157. Pe. 346.
 βρόμιος, Eu. 24.
 βρόμος, Se. 219. 482.
 βροστή, Pr. 922. 1016. 1044. 1061.
 1082. Su. 35.
 βρόστιμα, Pr. 992.
 βρόστιος, Pr. 116. 764. Ag. 1198.
 1336. Eu. 253. 415. 571. 912.
 Su. 110.
 βροτοατέννω, Eu. 424.
 βροτολοιγός, Su. 673.
 βροτός, Pr. 21. 30. 111. 123. 231.
 235. 441. 469. 505. 806. 613.
 840. Se. 250. 529. 603. 631.
 780. Pe. 99. 298. 420. 593.
 601. 708. 711. 821. Ag. 5.
 184. 202. 230. 378. 540. 760.
 774. 797. 894. 1142. 1313.
 1341. 1350. 1496. 1587. Ch.
 58. 91. 117. 127. 192. 214.
 257. 277. 300. 381. 411. 586.
 596. 600. 634. 951. Eu. 93.
 105. 216. 233. 239. 269. 273.
 334. 347. 387. 393. 474. 498.
 527. 702. 727. 828. 860. 886.
 910. 918. 990. 1019. Su. 103.
 223. 302. 343. 388. 488. 552.
 574. 618. 646. 741. 864. 1004.
 1006.
 βροτοσκόπος, Eu. 502.
 βροτοστύγη, Pr. 798. Ch. 49.
 βροτοφθόρος, Eu. 790. 820. Su. 272.
 βρόχος, Ch. 555. Su. 795.

βρύαζω, Su. 885.
 βρύχιος, fremens, Pr. 1081. Pe.
 397.
 βρύω, Ag. 177. Ch. 62. 67. Su. 973.
 βρώσμιος, Pr. 478.
 βρώτης, Eu. 806.
 βύβλιος, Pr. 810.
 βύβλος, Su. 768.
 βιβός, Pr. 431. Ch. 505. Su. 413.
 βύσσινος, Se. 1047. Pe. 124.
 βυσσοφραν, Ch. 650.
 βυμνός, Se. 15. Pe. 803. 813. Ag.
 91. 218. 240. 392. 536. 1047.
 1286. 1307. Ch. 104. 259.
 291. Eu. 305. 542. 658. Su.
 87. 198. 377. 491. 503. 510.
 662. 759.

Γ.

ΓΑΓΓΑΜΟΝ, Rete piscatorium,
 Ag. 369.
 γαθίω, pro γηθίω, Ch. 770.
 γαῖα, Pr. 210. 573. Se. 310. 591.
 827. 945. Pe. 187. 223. 387.
 492. 499. 511. 549. 620. 629.
 933. Ag. 265. Ch. 42 bis.
 125. 487. Eu. 2. 11. 910.
 928. 955. Su. 16. 274. 554.
 1036.
 γαῖοχος, Se. 316. Su. 823.
 γάλα, Per. 613. Ch. 531. 544.
 898.
 γαλήνη, Ag. 749.
 γαμβρός, Ag. 717.
 γαμνή, Su. 172.
 γαμνήτης, Pr. 896.
 γαμνέω, Pr. 763. 908. Su. 235.
 γαμήλευμα, i. γάμος, Ch. 622.
 γαμήλιος, Ch. 485. Eu. 838. Su.
 812.
 γάμορος, Su. 621.
 γάμος, Pr. 559. 649. 738. 763.
 854. 858. 892. 898. 900. 908.
 946. Se. 786. Ag. 754. 1163
 bis. Eu. 740. Su. 10. 85. 112.

336. 399. 806. 814. 1040.
1058. 1061. 1071. 1076.
γαμφαλαί, Pr. 355.
γαμφώνυξ, Pr. 487.
γαυαίς, Su. 1026.
γάιος, Pe. 483. 617. his l. liquor
reficiens, Ag. 588.
γάγνυμαι, Eu. 973.
γάποτος, Pe. 623. Ch. 95. 162.
γαῖα, Ag. 735.
γαργάω, *ω*, *ισκω*, Pr. 198. 522.
628. 658. 783. 786. 819. 989.
Se. 449.
Γαίλισσα, Ch. 730.
γάινω, Se. 757. Eu. 739. Su. 589.
γαϊτόνω, Pe. 311. Su. 787.
γάϊτων, Se. 294. 492. 508. Pe. 67.
Ag. 1013.
γάλασμα, Pr. 90.
γάλας, Ch. 220. Eu. 563.
γάλας, Ch. 446. 736.
γαμίζω, Ag. 453.
γάμος, Ag. 1230.
γάμω, Ag. 622. 1021. Su. 676.
γάμω, Se. 1077. Pe. 80. 915. Ag.
1581.
γαμβλιος, Se. 645. Ch. 912. Eu.
7. 293.
γάμβλοι, Ag. 723. 923. Ch. 256.
Su. 298.
γαυαίς, Pe. 316.
γάϊνοι, Se. 672. Pe. 1061.
γαίτης, Su. 80.
γάϊνα, Pr. 164. 773. 852. 891. 891.
Se. 755. Pe. 936. 952. Ag.
121. 762. 1486. Ch. 245. Su.
49.
γαπαῖος, Ag. 623. 1314. Eu. 628.
γαπαῖος, Ag. 1207.
γάπημα, Pr. 849.
γάπηται, Su. 214.
γάπος, Pr. 232. 290. 552. 563. 669.
868. Se. 142. 242. 262. 480.
610. 660. 697. 807. 813. 819.
839. 963. 991. 1064. Pe. 146.
185. 324. 434. 516. 1018. Ag.
687. 764. 1126. 1575. 1606.
1611. Ch. 285. 634. 1016.
Eu. 58. 413. 421. 440. 457.
915. Su. 17. 161. 209. 233.
261. 280. 282. 286. 327. 399.
393. 506. 542. 545. 561. 592.
596. 601. 640. 749. 824.
γάϊνοι, Se. 124. 194.
γαυαῖος, Pe. 156. 264. 684. 706.
834. 856. Ag. 719. Eu. 851.
Su. 489.
γαυαῖος, Ag. 731. Su. 675.
γάρας, Pr. 38. 82. 107. 229. 438.
Ag. 926. Ch. 255. Eu. 209.
397. Su. 993.
γάρων, Se. 628. Pe. 584. 734. Ag.
336. 593. 760. 1628. 1666.
Ch. 803. Su. 185. 366. 782.
867.
γαύομαι, Ag. 1231.
γάφω, Pe. 738.
γά, Pr. 90. 152. 415. 418. 433.
563. 567. 667. 683 bis. 806.
923. Se. 16. 48. 69. 74. 76.
107. 173. 367. 573. 634. 646.
956. 1016. Pe. 173. 178. 221.
222. 229. 249. 270. 319. 488.
523. 586. 590. 626. 631. 642.
680. 794. 811. 819. 841. 883.
925. 936. Ag. 347. 462. 549.
554. 569. 628. 908. 1027.
1291. 1401. 1428. 1546 bis.
1588. 1592. Ch. 3. 37. 123.
146. 276. 350. 375. 473. 538.
1042. Eu. 166. 175. 290. 340.
371. 420. 709. 758. 784. 803.
814. 841. 855. 874. 996. 1043.
Su. 24. 78. 192. 259. 311. 321.
546. 574. 617. 682. 698. 712.
773. 783. 841. 884. 897 bis.
899. 906 bis. 908. 959.
γαγίτη, Pr. 351. 570. 678. Su.
258.
γάθιν, Eu. 907.
γάιος, Su. 833.
γαυαῖος, Ch. 908.
γαυαῖος, Su. 614.
γαυαῖος, Pe. 171.
γάρας, Se. 688. Ag. 1630.
γαυαῖος, Pr. 980. Eu. 286.

- γεράν, ad senectutem usque nu-
 trio, Su. 901.
 γέρυμα, Eu. 572.
 γερύν, Pr. 78. Su. 469.
 Γερυνί, Ag. 879.
 γίγας, Se. 430. Ag. 701.
 γίνομαι, Pr. 319. 464. 485. 904.
 1002. Se. 5. 9. 20. 131. 144.
 148. 160. 303. 385. 404. 408.
 411. 445. 526. 532. 592. 647.
 683. 785. 1053. Pe. 171. 212.
 218. 234. 438. 710. 754. 937.
 Ag. 20. 34. 99. 220. 233. 260.
 273. 355. 632. 683. 919. 1208.
 1258. 1517. 1531. 1657. 1688.
 Ch. 2. 17. 84. 139. 202. 231.
 244. 377. 383. 395. 550. 700.
 706. 780. 842. 1006. Eu. 66.
 71. 74. 136. 212. 216. 220.
 260. 284. 298. 348. 555. 587.
 666. 673. 735. 753. 792. 822.
 Su. 209. 236. 300. 339. 363.
 397. 423. 454. 456. 458. 463.
 485. 536. 544. 778. 786. 799.
 800. 943. 1055.
 γιγώσκω, Pr. 51. 104. 293. 309.
 377. Se. 656. 658. Ag. 816.
 1115. 1434. 1628. 1658. Ch.
 775. Su. 8. 57. 433.
 γλυκός, Pr. 630. 697. Ag. 1157.
 γλῶσσα, Pr. 78. 319. 329. 883.
 888. Se. 265. 445. 562. Pe.
 406. 593. Ag. 36. 646. 694.
 822. 1038. 1237. 1408. 1638.
 1671. Ch. 264. 307. 308. 562.
 579. Eu. 833. 889. 973. 991.
 Su. 455. 956. 1001.
 γνάθος, Pr. 64. 368. 725. Ch. 278.
 323.
 γνάμπτω, Pr. 994. Pe. 577.
 γραφίδις, Ch. 758.
 γνῶμα, τοι, τὸ, Ag. 1361.
 γνώμη, Pr. 287. 455. 526. 545.
 866. 887. 1002. Pe. 392. 726.
 Ag. 940. 941. 1357. 1484.
 Eu. 677. 753. Su. 463.
 γνῶμον, Ag. 1139.
 γνωρίζω, Pr. 486.
 γνωρίζω, Ch. 700.
 γράμ, Pe. 1077. Ch. 630.
 γρίδος, Pe. 1052. 1062. 1068. Su.
 76. 202.
 γριζός, Ag. 1185.
 γρός, Ch. 820.
 γρόμος, Su. 453.
 γρομφόδιτος, Su. 853.
 γρομφός, Se. 458. Su. 952.
 γρομφών, Su. 449.
 γροπὴ, Pr. 773. Pe. 820. Ag. 1574.
 γρόσιος, Ch. 1067.
 γρόσιος, Ch. 251. 500. Eu. 949. Su.
 179. 318.
 γρόν, γρόν, Pr. 32. 396. Pe. 934.
 Ag. 64.
 γρός, Pr. 33. Se. 663. 860. 922.
 972. 974. Pe. 545. 689. 699.
 707. 953. 1055. 1081. Ag. 57.
 1088. 1554. Ch. 319. 328.
 447. Su. 122.
 γόργιαι, Eu. 49.
 γοργόπιος, Pr. 792.
 γοργός, Se. 543.
 Γοργών, Pr. 798. Ch. 1048. Eu.
 48.
 γοργώπις, Ag. 310.
 γοργωπὴς, Pr. 356.
 γῶν, Ag. 442. 1434.
 γραία, Ag. 303. Eu. 69. 150.
 γράμμα, Pe. 459. Se. 440. 474.
 652. 666.
 γραῦς, Eu. 38.
 γραφὴ, Ag. 249. 1338. Ch. 230.
 γράφω, Ag. 810. Ch. 449. Eu.
 50. Su. 717. 998 bis.
 γρύψ, Pr. 803.
 γρά, Pr. 369. 707.
 γράλλοι, ager, planities, Su. 559.
 γνωβαρής, Ag. 63.
 γηῖον, Pe. 916. Su. 728.
 γνωσιπύδη, Pr. 168.
 γνωμάζω, Pr. 588. 594. Ag. 549.
 γνωμός, Se. 438. Pe. 1041.
 γνωμόν, Se. 630.
 γνωμαικός, Se. 194. Ag. 603. Ch.
 34. 628. 878. Eu. 859. Su.
 290.

γυναικοφύλας, Ch. 624.
 γυναικοκέρυντες, Ag. 497.
 γυναικόμιμος, Pr. 1004.
 γυναικοπληθής, Pe. 122.
 γυναικόποιος, Ag. 234.
 γυνή, Pr. 861. Se. 201. 203. 206.
 231. 262. 651. 718. 934. 1046.
 Pe. 156. 181. 404. 625. 706.
 Ag. 11. 26. 62. 268. 325. 356.
 359. 410. 457. 491. 601. 611.
 615. 623. 832. 870. 927. 949.
 1305. 1327 bis. 1410. 1416.
 1447. 1462. 1463. 1479. 1509.
 1634. 1645. 1653. 1667. Ch.
 9. 19. 43. 82. 88. 302. 386.
 523. 594. 662. 845. 920. 1048.
 Eu. 47. 48. 211. 217. 620. 630.
 742. 1030. Su. 245. 288. 305.
 467. 486. 540. 542. 579. 653.
 685. 757. 920. 940. 951. 1059.
 γυνίαις, Su. 803.

Δ.

ΔΑ, Dor. pro γα, Pr. 570. Ag.
 1081. 1085. Eu. 844. 877.
 Δαδίκης, Pe. 305.
 δάμμι, Ch. 602.
 δαί, pro δα, Ch. 900.
 δαίδαλος, Eu. 638.
 δαίξω, Ag. 216. Ch. 394. Su. 688.
 δαίκτης, Se. 922.
 δαίκτης, Su. 805.
 δαιμονίαν, Se. 1009. Ch. 564.
 δαιμόσιος, Se. 897. Pe. 583. Su.
 105.
 δαίμων, Pr. 85. 199. 299. 493. 661.
 Se. 77. 95. 108. 180. 217. 242.
 521. 529. 711. 818. 829. 967.
 Pe. 158. 203. 345. 354. 472.
 515. 603. 604. 622. 630. 644.
 726. 727. 813. 827. 847. 914.
 924. 947. Ag. 190. 528. 644.
 778. 1184. 1351. 1477. 1486.
 1491. 1578. 1669. 1672. 1676.
 Ch. 117. 123. 212. 434. 511.

Eu. 23. 101. 150. 302. 563.
 730. 805. 924. 932. 951. 966.
 1019. Su. 225. 491. 701. 900.
 929.
 δαίσις, Pr. 352. 423. Se. 121. 148.
 228. 284. Pe. 257. 281. 281.
 286. 991. Ch. 427. 428. 864.
 Su. 1072.
 δαίς, Se. 932.
 δαίς, Ag. 740. 1602. 1251. Ch.
 481.
 δαίσιον, Ch. 394. Su. 688.
 δαιταλιός, Pr. 1023.
 δαίφρων, Se. 924.
 δαίω, Ag. 126. 505. Eu. 305.
 δαυάξω, Pe. 572.
 δάκνω, Pr. 1008. Se. 405. Pe.
 848. Ch. 843. 995. Eu. 641.
 δάκος, Pr. 585. Se. 564. Ag. 833.
 1241. Ch. 528. Su. 274.
 δάκρυ, Pr. 639. Se. 50. Pe. 539.
 582. Ag. 212. Ch. 150.
 δάκρυμα, Pe. 134.
 δακρυογόνος, Su. 690.
 δάκρυον, Pr. 146. Se. 972. Ag.
 278. 1558. Eu. 957. Su. 586.
 δακρυοπηγής, Su. 118.
 δακρυσίγακτος, Pr. 399.
 δακρυτός, Ch. 234.
 δακρυχίω, Se. 925.
 δακρύω, Se. 820. Ag. 70. 1499.
 1523. Ch. 79.
 δακτυλόδικτος, Ag. 1341.
 δαλός, Ch. 607.
 δαμάξω, Se. 344. 771. Pe. 279.
 Ch. 322. Su. 891.
 δάμαλις, Su. 355.
 δάμας, Pr. 562. 766. 833.
 δαμάν, δάμνω, δάμνημι, Pr. 164. 426.
 603. 860. Se. 614. Per. 909.
 Ag. 1460. 1504. 1528. Ch.
 366. Su. 911.
 δάμιος, v. δάμιος.
 δαμιός, Ag. 66. 153. 1475. Su.
 12. 325. 326. 976. 986.
 δάπτειν, Pr. 828. Ch. 796.
 δάπτω, Pr. 368. 436. 898. Su. 73.
 Δαρίαν, Pe. 653. 666. 674.

- Δαριωγὰς, Pe. 6. 145.
 Δαριῖος, Per. 156. 160. 164. 198.
 221. 244. 554. 623. 652. 715.
 789. 859.
 δαρόβιος, Se. 530.
 δαρόν, δαρός, Pr. 649. 939.
 δαρός, δαρός, Su. 525.
 δάσκιος, Pe. 316. Su. 98.
 δασμοφορέω, Pe. 588.
 δατήριος, Se. 717.
 δατυτής, Se. 952.
 Δαυλιεύς, Ch. 672.
 δαυλός, hirsutus, densus, Su. 97.
 δαφνοφόρος, Su. 714.
 δαφνοῖς, Pr. 1021. Ch. 606.
 δῆ, P. 9. 86. 869. 874. Ag. 351.
 576. 607. 857. Ch. 546. 580.
 66. 670. 879. Eu. 94. 264.
 594. 829. 832. Su. 395. 412.
 422. 459.
 δῆγμα, Ag. 985.
 δίδω, Pr. 182. 901. Se. 196. 209.
 255. 770. Per. 753. Eu. 38.
 393. 702. Su. 764.
 δίκαιον, δικαῖον, Pr. 170. 405. 457.
 481. 608. 624. 913. Se. 182.
 897. Ag. 660. Ch. 719. 984.
 Eu. 665.
 δίδαισι, Pr. 582. Per. 325. Ch.
 515.
 δῖμα, Pr. 582. 691. Se. 1069.
 Pe. 210. Ag. 972. Ch. 522.
 584. Su. 523. 575. 746.
 διμαῖον, Pr. 31. Pe. 602. Eu. 522.
 Su. 77.
 διματοσταγὴς, Ch. 842.
 διματῶν, Ch. 845.
 διός, Pr. 39. 59. Se. 432. 602.
 1039. Pe. 27. 40. 58. 245.
 577. Ag. 1224. Ch. 247. 584.
 692. Eu. 34 bis. 100. 128.
 233. 520. 701. 868.
 δῖπτον, Pe. 375. Ag. 142. 1610.
 Eu. 51. 108. Su. 808.
 δισάνης, Ag. 158.
 δίνω, metuo, Pe. 702. 703.
 δῖνα, Pr. 773. Pe. 339. 429. Ag.
 1614.
 δινῶς, Pe. 340.
 δινωτός, Ag. 40. 513.
 δῖπτος, Eu. 204.
 δολιόμοι, Su. 187.
 δολιτογράφος, Eu. 275.
 δολτός, Pr. 788.
 Δολφός, Eu. 16.
 δῖμας, Pr. 146. 363. 1017. 1050.
 Se. 528. 548. Per. 209. 456.
 Ag. 1156. Ch. 288. Eu. 84.
 Su. 307.
 διμοιότηης, Ag. 53. 1458.
 διδροπήμων, Eu. 941.
 δῖξιος, Pr. 488. Pe. 399. Ag. 149.
 1414.
 δῖξίον, Ag. 861.
 δῖξίοντος, Su. 615.
 δῖομαι, Ag. 1072. Eu. 729. Su.
 363.
 δῖος, Pe. 705.
 δῖργμα, Pe. 82.
 δῖρη, Ag. 337. 884. 1274. Eu. 595.
 δῖρην, Pr. 45. 93. 140. 304. 541.
 549. 680. 842. Se. 53. 103.
 Pe. 1012. Ag. 611. 1188. Eu.
 34. 323. 391. Su. 414.
 δῖσμος, Eu. 306. 333. 346.
 δῖσμός, Pr. 6. 52. 97. 113. 141.
 154. 176. 508. 512. 524. 769.
 990. 1005. Agam. 1630. Ch.
 981. Su. 231.
 δῖσμμα, Pe. 747.
 δῖσμός, Pr. 119.
 δῖσκόζω, Pr. 208. 929. Ag. 552.
 Ch. 186.
 δῖσσανα, Pe. 353. Ch. 535.
 δῖσπέντος, Su. 852.
 δῖσπέντος, Pe. 589. Ch. 942.
 δῖσποτίω, Ch. 102. Eu. 530. 699.
 δῖσπότης, Se. 27. Pe. 169. 669 bis.
 1054. Ag. 32. 1052. 1234.
 Ch. 51. 80. 151. 155. 768. 875.
 δῖρην, Pt. 824. Pe. 529. Ag. 290.
 1147. 1358. 1656. 1676. Ch.
 136. 177. 581. 674. Eu. 485.
 599. 768. 1044. Su. 447. 975.
 δῖντίον, Pe. 219. 400. Ag. 1091.
 Ch. 1070.

- ἄντρος, Ag. 879. 1354. Ch. 7.
 203. Eu. 3. 139.
 ἄχρμαι, Pr. 859. Se. 707. 802.
 Pe. 490. 687. Ag. 526. 530.
 610. 1069. 1547. 1662. Ch.
 292. 334. 564. 748. Eu. 228.
 236. 432. 635. 896. 897. 919.
 Su. 28. 227. 863.
 ἄν, egeo, absum, Pr. 1005.
 ἄν, ligo, Pr. 15. Eu. 644.
 ἄγγμα, Ag. 800. 1173.
 ἄδην, Pr. 202. 985. Se. 253.
 ἀδάλωτος, Se. 72.
 ἄπας, Ag. 568. Ch. 626.
 ἀπῆς, Ag. 1480.
 ἄπλος, Eu. 9.
 ἀρόν, Pe. 519. Ch. 847.
 ἀρμόγερος, Su. 631.
 ἀρμολάστος, Su. 7.
 ἀρμύλατος, Su. 622.
 ἄρμυοι, Su. 375. 707.
 ἀρμυοπλαθής, Ag. 132.
 ἄρμος, Se. 183. Ag. 649. Ch. 55.
 Eu. 658. 848. 881. Su. 964.
 ἀρμόβροτος, Agam. 892. 847. 1419.
 1422.
 ἀρμόκρατος, Ag. 466.
 ἀρμόκρατος, Su. 949.
 ἀρμόρφης, Ag. 1645.
 ἄρμος, Se. 205. 1014. 1052. Pe.
 734. Su. 403. 497. 609. 612.
 632. 691.
 ἄρ, Pe. 586.
 ἀρσῆς, Pr. 793. 911.
 ἀρξέθυμοι, Ag. 752.
 ἀρποτι, Ag. 586.
 ἀρπυθῆν, Ch. 630.
 ἄρς, Ag. 951. Su. 417.
 ἄρτα, Pr. 628. 746. 769. 1074.
 Se. 94. 819. 834. 884. 895.
 939. 990. Pe. 993. 1076. Ag.
 631. 1220. 1273. 1294. Ch.
 216. 916. 1075. Eu. 402. 406.
 ἀβαίω, Pe. 867.
 ἀβωάν, Pe. 640.
 ἀγινώσκω, Eu. 712.
 ἀάγν, Pe. 679. 713. Eu. 998.
 ἀάδης, Se. 124.
 ἀαδικαῖον, Ch. 785.
 ἀαδοχῆ, Ag. 321.
 ἀαδοχος, Pr. 463. 1026.
 ἀαδομάν, Se. 357.
 ἀαδομος, Se. 197.
 ἀαδορύπτω, Pr. 890.
 ἀαί, Ag. 1462. 1494.
 ἀαίω, Per. 258. 1043 bis. 1052.
 1069.
 ἀαίξις, Pe. 1001.
 ἀαίρις, Eu. 752.
 ἀαρίων, Eu. 475. 491. 633.
 ἀαίτα, Pr. 489.
 ἀακλήριον, Su. 985.
 ἀακναίω, Pr. 94. 542. Ag. 65.
 ἀακνος, Pr. 941.
 ἀακρίων, Se. 891.
 ἀαλαργαίω, Se. 822.
 ἀαλγῆς, Ch. 60.
 ἀαλλακτης, Se. 915.
 ἀαλλάσσω, Se. 888.
 ἀαμαδύνω, Ag. 833.
 ἀαμαίβω, Pr. 285. Se. 340. Ch.
 1019. Su. 552.
 ἀαμπάξ, Pr. 65. Su. 557. 952.
 ἀαμπυρίς, Ch. 378.
 ἀαμυβολογίω, Pr. 888.
 ἀαμφίδος, Pr. 557.
 ἀατοια, Ag. 806. Ch. 988. 1016.
 Su. 114.
 ἀατταῖος, Se. 900. Ch. 182. 638.
 Eu. 335..
 ἀαπάλλω, Se. 737.
 ἀαπαρτῆς, Pr. 283. Eu. 978.
 ἀαπιρῶν, Se. 998.
 ἀαπιύθωμαι, Ag. 816.
 ἀαπλος, Pe. 382.
 ἀαπορίω, Ag. 19.
 ἀαπόντιος, Ch. 350.
 ἀαπορθῶν, Pe. 716.
 ἀαπράσσω, Pe. 260. 517. Ch. 737.
 880. 1008. Eu. 956.
 ἀαπρίτω, Pe. 101.
 ἀαρίων, Se. 848.
 ἀαρρίαι, Pr. 236.
 ἀαρρῶθι, Se. 198.
 ἀαρρῶδῶν, Ch. 65.
 ἀαρταμῶν, Pr. 1022.

- διασπαράσσω, Per. 195.
 διαστοιχίζω, Pr. 230.
 διαστρίβω, Su. 1024.
 διάστροφος, Pr. 674.
 διατίγω, Pe. 540.
 διατίμω, Su. 554.
 διατιμάω, Se. 1055.
 διατομή, Se. 941.
 διάτορος, Pr. 76. 181. Eu. 570.
 διαυλος, Ag. 352.
 διαφείω, Ch. 66.
 διαφθίγω, Pe. 718. Ag. 619. 941. 1275.
 διαφθορά, Pr. 644.
 διαχρεία, Se. 795.
 διδάσκαλος, Pr. 110. 322. 373. 391. Se. 579. Eu. 279. 587.
 δδάσσω, Pr. 10. 196. 382. 635. Pe. 755. Ag. 552. 1434. 1628. 1631. Ch. 116. Eu. 276. 434. 528. 604. Su. 297. 1068.
 δδυμανέρος, vel potius δδυμάνης, Se. 855.
 δδυμος, Se. 788. Per. 678. 1038. Ch. 790.
 δδωμι, Pr. 9. 339. 445. 585. 778. 779. 821. 825. Se. 136. 266. 424. 428. 725. Per. 294. 455. 843. Ag. 1344. 1679. Ch. 16. 138. 478. 488. 783. 806. 889. Eu. 7. 31. 396. 432. 853. 963. Su. 83. 711. 741. 1017. 1048.
 διεκπεράω, Pe. 485.
 δίω, Pe. 106. Eu. 934.
 διερός, Eu. 263.
 διέρχομαι, Pr. 873.
 δίξημαι, Su. 828.
 δίκη, Pr. 133. Se. 906. Pe. 505. Ag. 484.
 διηκῶς, Ag. 327.
 δίδωτος, Pr. 862.
 δίδωρος, Ag. 43. 110.
 δικάζω, Ag. 1421. Eu. 474. 604. Su. 238. 941.
 δίκαιος, Pr. 187. 612. Se. 604. 611. 616. 632. 1079. 1081. Ag. 821. 1415. 1613. Ch. 76. 306. 669. Eu. 56. 417. 435. 554. 622. 678. 728. 915. Su. 81. 175. 252. 411. 445.
 δικαίω, Ag. 401.
 δικαίως, Se. 424. Ag. 384. 817. 922. 1405. 1542. Eu. 154. 291. 433. 615. 618. 891. 894. 1028.
 δικαστής, Ag. 1430. Ch. 118. Eu. 81. 486. 746.
 δίκη, Pr. 9. 30. 615. Se. 85. 421. 450. 590. 652. 668. 673. 677. 872. Ag. 112. 257. 267. 391. 472. 543. 782. 798. 820. 822. 920. 1441. 1544. 1616. 1620. 1624. 1678. Ch. 59. 142. 146. 242. 309. 396. 459 bis. 495. 639. 644. 802. 884. 935. 949. 987. 990. 1027. Eum. 163. 187. 218. 224. 230. 243. 272. 277. 436. 442. 471. 475. 489. 495. 514. 519. 528. 542. 557. 567. 576. 584. 585. 618. 642. 685. 712. 722. 732. 735. 737. 755. 789. 798. 819. Su. 239. 347. 389. 400. 437. 711. 717. 741. 923. 1079 bis.
 δίκω, Ag. 3. 240. 305. 500. 733. 928. 989. 1039. 1102. 1188. 1190. 1238. 1307. 1453. 1481. Ch. 193. 200. 445. 527. 1048. Eu. 26. 111. 156. 914. Su. 413. 741.
 δικηφόρος, Ag. 534. 1586. Ch. 118.
 διατύνω, Pr. 1077. Ag. 366. 877. 1124. Ch. 504. 999.
 δίκω, Ch. 97.
 διλογχος, Ag. 652.
 διμοιρος, Se. 856. Su. 1078.
 δίνω, Se. 468. 496.
 δίνω, Pr. 1051. Agam. 1006. Eu. 562.
 διονεύς, Se. 129. 307. 534. Su. 639.
 δίδω, Pr. 1049.
 δίδω, Pr. 1088. Se. 167. Ag. 43. 478. Ch. 304. Su. 446.
 δισυγμος, Ch. 24.
 δισυχνέω, Eu. 316.

- δάκτυλος, Su. 161.
 δάλλυμι, Pe. 483. 592, Su. 914.
 δόμαι, Eu. 358. 388.
 δόποις, Pe. 44.
 διαρίζω, Pr. 439. 488.
 δόρευμι, Su. 561.
 δῖος, Pr. 88. 620. 655. 1032. Pe. 271. Su. 5. 42. 419. 545. 567. 588. 654. 974. 1065.
 δῖοςδοτος, Se. 955. Eu. 629.
 δῖπαις, Ch. 332. Su. 323.
 δῖπλαξ, Pe. 277.
 διαπλοίζω, Ag. 844.
 διαπλός, Pr. 949. Se. 649. 855. 980 bis. Per. 165. 722. Ag. 333. 546. 651. Ch. 373. 759. 931. 938. 973. Eu. 129. 948. Su. 627. 1016.
 δίπυς, Su. 902.
 διεκασίος, Se. 313.
 δίεκη, Se. 279.
 δῖρρυμος, Pe. 47.
 Δίς, vide Ζεύς.
 δῖς, Se. 584. Pe. 173. 343. 437. Ag. 1393.
 δισπηκτροί, Ag. 43.
 δισσός, Pr. 956. Se. 822. Ag. 125. Ch. 867.
 δίωργοι, Se. 993.
 διαφραλάτης, Eu. 156.
 δίφροτος, Ch. 194.
 δίφροι, Pe. 194.
 διφυής, Ag. 1478.
 δίχα, Pr. 162. 926. Se. 25. Ag. 332. 766. 870. 1378. Ch. 776.
 διχῶ, Su. 553.
 διχόθιν, Pe. 76.
 διχαρρόπικας, Ag. 357. 824. 1281. Su. 613. 989.
 διχοστατίω, Ag. 331. Eu. 389.
 διχόφρων, Se. 905.
 διχῶς, Ch. 915.
 δίψα, Pe. 491. Ch. 754.
 διψάω, Ag. 911.
 δίψικος, Ag. 504. Ch. 183.
 δίψικος, Pe. 484.
 δίωγμα, Eu. 139.
 διωγμός, Su. 1054.
 δῖων, Se. 90. 377. Pe. 84. Ag. 402. Ch. 287. Eu. 131. 226. 251. 406. 586.
 διαβάντες, v. δῖων.
 δῖωνη, Ag. 917. Ch. 82. 1048.
 δῖωνος, Se. 369. Ch. 717. Su. 339. 984.
 διαφρεός, Per. 536. Ch. 809. Eu. 382.
 δίφρος, Ch. 50.
 δακίω, Pr. 258. 259. 289. 314. 385. 386. 435. 734. 740. 954. 958. Se. 375. 598. 621. 656. 1013 bis. 1016. 1028. 1033. 1044. 1048. Pe. 181. 188. 246. 344. 476. Ag. 16. 424. 433. 600. 797. 806. 849. 944. 945. 953. 1222. 1247. 1357. 1359. 1384. 1602. 1658. Ch. 14. 225. 261. 525. 873. 994. Eu. 309. 616. Su. 329. 422. 609. 613. 920.
 δῖωμι, Pe. 87.
 δακίμως, Pe. 547.
 δῖλιος, Pr. 572. Ag. 160. 1504. 1528. 1532. Ch. 724. 955.
 δολιφρουν, Ch. 947.
 δῖλιχος, Pr. 284.
 δολόμυτις, Pe. 93. Su. 758.
 δῖλος, Pr. 213. 476. Se. 38. 878. Per. 361. 777. Ag. 895. Ch. 218. 554. 555. 888. Eu. 850. 883.
 δολοφόνος, Ag. 1138.
 δολών, Ag. 281. 1645.
 δῖλωμα, Ch. 1003.
 δῖμος, Prom. 450. 666. Se. 49. 73. 238. 284. 460. 488. 706. 746. 859. 882. 885. 901. 921. 959. Pe. 159. 169. 227. 237. 530. 580. 610. 645. 778. 851. 1043. 1073. Ag. 27. 216. 408. 418. 424. 441. 446. 545. 588. 594. 615. 650. 688. 727. 745. 860. 871. 874. 966. 971. 973. 975. 980. 1020. 1045. 1111. 1198. 1206. 1226. 1318. 1322. 1355. 1372. 1406. 1469. 1574. 1581. 1595. 1666. Ch. 11. 20.

31. 48. 50. 99. 129. 157. 252.
 261. 346. 478. 485. 535. 560.
 564. 566. 623. 627. 652. 660.
 667. 696. 710. 738. 743. 774.
 803. 806. 841. 871. 885. 914.
 937. 942. 963. 1005. Eu. 35.
 60. 185. 205. 207. 210. 424.
 477. 519. 579. 580. 672. 726.
 757. 767. 858. 967. 1035.
 Su. 141. 441. 452. 657. 966.
 968.
 δημοφιλής, Ag. 1542.
 δίαξ, Pr. 576. Pe. 494.
 δία, Pe. 28. Ag. 283. 430. Ch.
 681. 1051. 1053. Eu. 369.
 δικάζω, Ag. 682. Ch. 168. 844.
 Su. 61.
 δειγματοειδής, Ag. 695.
 δεικνύς, Ch. 363.
 δειμασμένος, Se. 693.
 δειός, Ag. 1131.
 δειπάλτος, Ag. 118.
 δειπνοί, Se. 175. 634.
 δειπνιτικός, Ch. 345.
 δέω, Se. 104. 222. 328. 353. 405.
 422. 462. 591. 630. 845. 970.
 bis. 1001. 1024. Per. 304.
 320. 411. 731. Ag. 112. 448.
 526. 1158. 1627. Eu. 289.
 769. 776. 780. Su. 141. 853.
 859. 994. 1014.
 δειψάμενος, Pe. 148.
 δειψίσιος, Ag. 889. Ch. 560. 914.
 δειψιπαγής, Su. 751.
 δειψοθητής, Ch. 156.
 δειψοσβός, Se. 127. Su. 190. 992.
 δειψοτινακτός, Se. 159.
 δειψοφόρος, Ch. 767.
 δέσος, Se. 367. Per. 1046. Ag.
 1023. Ch. 93. 780. Eu. 7.
 951.
 Δεσάμας, Pe. 964.
 δετήρ, Pr. 613.
 δευαία, Se. 259. Ag. 368.
 δούλιος, Se. 329. 477. 799. Per.
 50.
 δολίω, Pr. 462. 926.
 δούλιος, Se. 75. Ag. 962. 1093.
 1235. Ch. 75. Su. 607.
 δούλος, Pe. 242. 747. Ag. 1047.
 1054. 1335.
 δολοσίτης, Se. 115.
 δολόφρων, Su. 758.
 δολώω, Se. 260.
 δῶπος, Ch. 374.
 δριγκυλός, Pe. 85.
 δριγκυλάχθος, Se. 284.
 δριγκυλόφρος, Se. 117.
 δριγκυλός, Eu. 128.
 δριγκυλός, v. δριγκυλός, Ag. 611.
 δριγκυλόμαλλος, Pr. 798.
 δριγκυλός, Se. 297. 387. 509. Pe. 82.
 Ch. 525. 1047. 1050. Su. 275.
 520.
 δριγκυλός, Ag. 542.
 δριγκυλός, Pe. 247.
 δριγκυλός, Se. 560.
 δριγκυλός, Pe. 360. 370.
 δριγκυλός, Se. 1049.
 δριγκυλός, Pr. 72. 661. 743. 938. Se.
 446. 1065. 1074 bis. Pe. 815.
 Ag. 1068. 1362. 1368. 1535.
 1644. 1663. Ch. 311. 510.
 551. 882. 899. 1010 bis. Eu.
 133. 162. 614. 726. 802. 871.
 Su. 385 bis. 514.
 δριγκυλός, Se. 724.
 δριγκυλός, Ag. 1510. Ch. 390.
 δριγκυλός, Ag. 1549.
 δριγκυλός, Pr. 593. 837. 882. Per.
 207. Ag. 122. 1254. Ch. 512.
 794. 1022. Su. 315. 826.
 δριγκυλός, Ag. 145. 344. 570. 1399.
 Eu. 907.
 δριγκυλός, Pr. 831.
 δριγκυλός, Ch. 999. Eu. 636.
 δριγκυλός, Pr. 179. 512. 524. 745. Se.
 234. Per. 1015 bis. 1044 bis.
 Ag. 1160. 1631. Eum. 268.
 565.
 δριγκυλός, Su. 836.
 δριγκυλός, Pr. 206. 326. 913. Eu.
 953. Su. 1043.
 δριγκυλός, Pe. 174. Ag. 789.
 δριγκυλός, Ag. 6.

- δυνάτις, pro δυνάτις, Pe. 677 bis.
 δυνατός, Ag. 97.
 δύω, Ag. 1132. Su. 263.
 δύς, Pr. 777. 866. Se. 484. 927.
 966. Per. 181. 722. 738. Ag.
 124. 1393. Ch. 205. 302. 944.
 1047. Eu. 431. 603.
 δυσανγέμιστος, Eu. 262.
 δυσάγγελτος, Su. 132.
 δύσκατος, Su. 759.
 δυσάδελφος, Se. 876.
 δυσαιανής, Pe. 281.
 δυσαλγής, Ag. 1174.
 δυσάλωτος, Pr. 166.
 δυσάμω, Su. 1071.
 δύσαρτος, Eu. 931.
 δύσαρκτος, Ch. 1024.
 δύσατιμος, Ch. 441.
 δυσουλία, Ag. 564.
 δυσαχθής, Eu. 145.
 δύσβατος, Pe. 1074. 1078.
 δυσάβητος, Pe. 575.
 δυσβελία, Se. 808. Ag. 1618.
 δυσταίμων, Pr. 604. Se. 833. 933.
 Pe. 958. 1010. Ag. 344.
 δυσάκρυντος, Ag. 451.
 δυσάμας, Ag. 1328.
 δύσινδρος, Ag. 755.
 δυσινέλιτος, Pr. 60.
 δύσιπτις, Ch. 410.
 δυσυνήτης, Se. 299.
 δυσύρκτος, Pr. 815.
 δύσθλιος, Eu. 399.
 δυσθίαιτος, Pr. 69. 690. Se. 986.
 δύσθιος, Ag. 1599. Ch. 44. 189.
 523. Su. 428.
 δύσθερος, Pe. 639. 946. 1081.
 δύσιατος, Ag. 1112.
 δύσις, Pr. 457. Ag. 835.
 δύσκατος, Ag. 783.
 δυσπατάπαντος, Ch. 468.
 δυστίλμδος, Se. 873.
 δύσκαλος, Eu. 828.
 δυσλαγής, Pr. 241. Pe. 444.
 δύσκατος, Pr. 457. 485. Ag. 990.
 δυσκρίτης, Pr. 663.
 δυσκύμαντος, Ag. 662.
 δύσλυτος, Pe. 704.
 δύσλοφος, Pr. 930.
 δύσλότης, Pr. 19.
 δυσμαθής, Ch. 223.
 δυσμάτω, Su. 70.
 δύσμαχος, Pr. 920. Ag. 1570.
 δυσμικτής, Se. 240. 372. Ag. 1202.
 Su. 275.
 δυσμή, Pe. 232.
 δυσμηχανίω, Ag. 1369.
 δύσμερος, Se. 843.
 δυσσοδοπαίπαλος, Eu. 390.
 δυσσιζω, Ag. 1325.
 δύσειμος, Ch. 945.
 δύσειστος, Pr. 691. Ch. 743. Eu.
 792. 822.
 δύσόμελος, Ag. 755.
 δύσόμεματος, Eu. 391.
 δύσερμος, Pe. 448.
 δυσπαθής, Ag. 1264.
 δυσπάλαμτος, Ch. 690. Su. 477.
 δυσπάλαμτος, Eu. 849. 882.
 δυσπαλάμμις, Su. 874.
 δυσπαλίωμις, Eu. 562.
 δυσπαράβουλος, Su. 113.
 δυσπαράιτητος, Pr. 34.
 δυσπαρήγορος, Eu. 387.
 δυσπάρβαλος, Su. 391.
 δύσπιμπος, Ag. 1199.
 δυσπιττός, Pr. 751.
 δύσπωμα, Eu. 484.
 δύσπληγχιος, Pr. 899.
 δύσπλωτος, Pr. 609.
 δυσπόλιμτος, Su. 656.
 δυσπόλιμος, Pe. 1018.
 δυσπόνητος, Pe. 515.
 δύσποτος, Pr. 119. 198. Se. 819.
 825. Su. 312.
 δυσπότημις, Pe. 272.
 δύσποτος, Eu. 266.
 δυσπραγίω, Ag. 799.
 δυσπραξίς, Pr. 965. Eu. 772.
 δύσσιβνα, Ch. 702. Eu. 536.
 δύσσιβίω, Eu. 913.
 δύσσεβής, Se. 604. Ag. 227. 767.
 δυστίμαρτος, Pr. 496.
 δύστιρετής, Ch. 275.
 δύστηνος, Pr. 657. Se. 1040. Per.
 290. 463. 912. Ag. 661. 1664.

δύλατοι, Ag. 1580.
 δύνοις, Se. 992. 1006. Ch. 467.
 δυστυχίῳ, Pr. 345. 507. Se. 488.
 Su. 343.
 δυστυχός, Se. 345. Ag. 1337. Ch.
 913. Eu. 795. 825.
 δυστυχῶς, Ag. 1669.
 δύσφατος, Ag. 1161.
 δυσφημίῳ, Ag. 1087.
 δυσφιλή, Ag. 1241. 1650. Ch.
 622. 635. 1058. Eu. 54.
 δυσφροῖα, Se. 786. Su. 522.
 δυσφροῖς, Se. 663. Ag. 868. Eu.
 378. Su. 825. 841.
 δυσφροῖναι, Pe. 552.
 δύσφρων, Se. 880. Agam. 556.
 617. 843. Ch. 276. Su. 399.
 520.
 δυσχερίμοις, Pr. 15. 745. Pe. 567.
 Ch. 269.
 δυσχερής, Pr. 801. Su. 577.
 δύσχυμος, Se. 509. Ch. 184.
 δύω, Ag. 226. 1020. Ch. 437.
 Δωδοναῖος, Su. 266.
 Δωδώνη, Pr. 659. 829.
 δῶμα, Pr. 671. Se. 341. 485. 654.
 886. 1003. Pe. 300. Ag. 385.
 419 bis. 616. 783. 920. 923.
 981. 1128. 1200. 1321. 1358.
 1477. 1682. Ch. 34. 82. 233.
 235. 351. 406. 469. 647. 653.
 656. 661. 690. 706. 712. 714.
 730. 798. 818. 966. 974. Eu.
 63. 179. 242. 355. 382. 551.
 657. 743. 830. Su. 299. 330.
 370. 964. 978.
 δωματίτις, Ag. 977.
 δωματῶν, Su. 965.
 δωρεά, Pr. 338. 617.
 δωρεῖν, Pr. 251. 777.
 δώρημα, Pr. 627. Per. 523. Ag.
 964. Eu. 405.
 Δωριεύς, Pe. 183.
 Δωρίς, Pe. 416. 819.
 δῶρον, Se. 731. Ag. 91. 937. Ch.
 517. 616.

E.

Ἐλ' ὦν, Pr. 332. 384. Se. 384.
 Ch. 870.
 Ἐδδομαγίτης, Se. 806.
 ἔδδομος, Se. 127. 288. 637 bis.
 720. 806. Pe. 780.
 ἔγγαιος, Pe. 925. Su. 60. 162.
 ἔγγυς, Se. 588. Ch. 464. Su.
 335.
 ἔγγονος, Ag. 382.
 ἔγγράφω, Pr. 788. Ch. 697. Su.
 953.
 ἔγγυς, Eu. 901.
 ἔγγυθιν, Se. 981. Ch. 852.
 ἔγγυς, Se. 59. Pe. 688. Eu. 65.
 Su. 393.
 ἐγίρειν, Ag. 307.
 ἐγκατασκήπτω, Pe. 514.
 ἐγκατιλλέπτω, Eu. 113.
 ἐγκλιῖν, Pr. 72.
 ἐγκοῖν, Pr. 961.
 ἐγκοῖν, Ch. 39.
 ἐγκοῖς, Ch. 391. 924. 1054.
 ἐγκρατής, Pr. 55.
 ἐγκρητοῖς, Ag. 354. Eu. 709.
 ἐγκρητίος, Su. 22.
 ἐγκλῖν, Ag. 330.
 ἐγκλίω, Su. 921.
 ἐγκλος, Pe. 240.
 ἐγκρήμπτω, Se. 83. Su. 797.
 ἐγκύριος, Se. 14. 419. Ag. 819.
 1654. Su. 288. 491. 501. 526.
 529. 608. 713. 926.
 ἐδαρῖς, Ag. 1417.
 ἔδωκ, Pr. 561.
 ἔδος, Pr. 412. Se. 171. 247. Per.
 404.
 ἔδρα, Pr. 201. 389. Pe. 466. Ag.
 119. 605. Eu. 11. 41. 688.
 808. 858. 895. Su. 350. 418.
 429. 503. 510.
 ἔδρανον, Pe. 4. Su. 108. 859.
 ἔδωλιον, Se. 461. Ch. 69.
 ἔζομαι, Eu. 3.
 ἔδωρα, Pe. 1067. Ch. 173.
 ἔδωκ, Pr. 177. 1066. Per. 781.
 Ag. 1578. Ch. 699.

ἦθος, Pr. 420. Per. 43. 56. Eu. 367.

ἦτος, Ag. 737.

ἦτα, Ag. 1659. 1660.

ἦδω, Pr. 186. 328. 440. 503. 608.

641. 823. 914. 1039. 1075.

Se. 68. 381. 623. 998. Per.

341. 479. 633. 843. Ag. 443.

486. 620. 641. 847. 943. 1205.

1237. 1306. 1367. 1377. 1378.

1380. 1411. 1677. Ch. 199.

232. 520. 521. 568. 688 bis.

890. 1021 bis. Eu. 85. 222.

379. 421. 830. 936. Su. 56.

297. 327. 748. 750. 937. 1064.

ἦδος, Se. 513.

ἦδω, Pr. 92. 238. 352. 757. 895.

972. Se. 113. 267. 427. 520.

650. 665. 888. Per. 27. 179.

210. 217. 221. 246. 387. 398.

419. 542. 714. 728. Ag. 124.

255. 357. 422. 498. 781. 1295.

1589. 1612. 1620. Ch. 172.

174. 185. 224. 251. 265. 303.

404. 405. 423. 499. 784. 796.

808. 851. 961. 970. 972. 973.

980. 984. Eu. 50. 51. 142.

544. 564. Su. 81. 109. 214.

218. 223. 333. 354. 364. 429.

492. 728. 861.

ἦδωλον, Pr. 570. Ag. 848.

ἦτο, Ch. 655. 717. Eu. 244.

ἦτος, Se. 572. Pe. 918. Ag. 1547.

Ch. 193.

ἦτάζω, Se. 362. Ch. 516. 631. Eu.

49. Su. 296.

ἦτασμα, Se. 529.

ἦτι, Pr. 449. 884.

ἦτις, vide ἦτι, similis sum.

ἦτότως, Ag. 924. Su. 408.

ἦτι, cedo, Pr. 320. Su. 210.

ἦτι, similis sum, Pr. 970. 983.

1006. Se. 523. 551. Per. 745.

Ag. 584. 595. 769. 1071. 1092.

1102. 1170. 1189. Ch. 558.

688. 728. 883. 922. 926. Eu.

903. Su. 916.

ἦτις, Se. 565.

ἦλίσσω, Pr. 138. 1084. 1091.

ἦμα, Ag. 930. 969. 1392. Ch.

79.

ἦμαρμίτος, præter. part. pass. att. v.

μαίρω, Ag. 922.

ἦμι, Pr. 325. 827. Se. 112 bis.

379. 678. 696. 706. 972. 1073.

1076. Pe. 245. 402. 645. 660.

851. 1043. Agam. 966. 1079.

1276. 1298. 1322. 1580. Ch.

72. 777. 779. Eu. 32. 1009.

1004. Su. 174. 207. 909. 1025.

ἦμι, Prom. 14. 50. 62. 105.

107. 113. 189. 197. 213. 217.

291. 297. 308. 314. 376. 378.

386. 442. 478. 493. 498. 502.

508. 514. 516. 520. 596. 624.

675. 687. 695. 731. 740. 752.

753. 754. 756. 759. 768. 770.

791. 834. 841. 845. 886. 907.

953. 978. 982. 985. 988. 1054.

Se. 41. 68. 187. 194. 207. 223.

230. 232. 236. 244. 271. 272.

373. 417. 419. 453. 497. 522.

559. 598. 605. 611. 624. 631.

652. 655. 669. 676. 688. 690.

809. 814. 818. 947. 957. 985.

997. 1018. 1023. 1032. 1046.

1058. Persæ, 100. 121. 162.

165. 168. 172. 175. 210. 224.

238. 260. 334. 338. 340. 341.

343. 348 bis. 349 bis. 350.

371. 381. 398. 407. 419. 423.

441. 447. 491. 513. 629. 657.

690. 692. 694. 695. 717. 737.

751. 761. 767. 779. 784. 793.

805. 818. 822. 871. 962. 1038.

1041. 1052. Agam. 67. 68.

104. 145. 168. 176. 178. 225.

267. 277. 280. 281. 333. 386.

389. 438. 472. 480. 486. 521.

551. 568. 602. 629. 659. 680.

766. 797. 805. 810. 841. 849.

851. 869. 878. 923. 949. 967.

975. 998. 1046. 1057. 1059.

1069. 1103. 1107. 1108. 1114.

1119. 1140. 1149. 1188. 1204.

1212. 1215. 1220. 1241. 1308.

1311. 1315. 1361. 1368. 1369.
 1384. 1404. 1405. 1413. 1420.
 1430. 1435. 1469. 1497. 1506.
 1508. 1514. 1570. 1580. 1594.
 1614. 1615. 1617. 1628. 1642.
 1645. 1674. Ch. 92. 98. 113.
 120. 134. 145. 168. 170. 172.
 175. 191. 194. 196. 197. 205.
 217. 222. 232. 237. 241. 290.
 358. 420. 423. 482. 512 bis.
 517. 530. 539. 654. 671. 672.
 694. 697. 701. 702. 708. 731.
 753. 756. 852. 866. 868. 874.
 877. 885. 915. 975. 1026.
 1032. 1053. Eu. 19. 62. 91.
 119. 153. 177. 191. 208. 244.
 252. 273. 297. 312. 351. 357.
 359. 411. 416. 419. 428. 448.
 451. 458. 478. 483. 520. 552.
 554 bis. 579. 588. 614. 618.
 648. 651. 661. 681. 686. 692.
 715. 725. 736. 739. 741. 756.
 770. 777. 801. 827. 831. 851.
 857. 867. 868. 888. 894. 904.
 1005. 1015. Su. 49. 56. 79.
 86. 193. 196. 210. 215. 252.
 253. 258. 286. 288. 293. 296.
 325. 348. 361. 366. 376. 381.
 394. 449. 463. 469. 497. 499.
 504. 521. 523. 545. 574. 580.
 593. 622. 625. 630. 672. 694.
 737. 749. 767. 768. 785. 831.
 921. 924. 953. 958. 964. 966.
 981. 1055. 1056. 1062.
 ἰνάλιος, ἰνάλιος, Pe. 453.
 ἴππε, Se. 689. Ag. 29. 943. 1059.
 Eu. 442.
 ἴργον, Se. 422. 503. 1007. Per.
 89. Ag. 1036. 1342. Ch. 920.
 Su. 38. 65.
 ἰζήτη, Pe. 771.
 ἰς, Se. 6. 104. 549. 1058. Per.
 251. 313. 327. 431. 462. 765.
 981. Agam. 514. 649. 1464.
 1474. Eu. 592. Su. 949.
 ἰσάγω, Ch. 75. Eu. 583. 585.
 ἰσασί, Pr. 731.
 ἰσχυρίζω, Se. 564.
 ἰσάπαξ, Pr. 749.
 ἰσαφυκτόμαι, Ag. 446.
 ἰσθαίνω, Su. 480.
 ἰσβάλλω, Pr. 1074.
 ἰσούω, Pr. 140. 146. 184. 244.
 245. 427. 694. 799. Per. 200.
 917. Ag. 909. Su. 435. 495.
 ἰστέχωμαι, Pr. 1001. Pe. 847. Ag.
 1343.
 ἰστυπτόμαι, passive, penetror, Su.
 565.
 ἴσσοδος, Eq. 30.
 ἰσσιχνίω, Pr. 122.
 ἰσότης, Su. 625.
 ἰσούω, Pr. 246. 571. 898. 940.
 1092. Per. 111. Ag. 846. Su.
 577.
 ἴσσω, Sept. 238. 566. Ag. 1044.
 Ch. 1059.
 ἴτα, Pr. 776. Su. 850.
 ἴτι, Ag. 269 bis. 356. 500 bis.
 852 bis. 892. 1412. Ch. 421.
 681. 682. Su. 850.
 ἴκθιν, Ch. 315. Su. 427.
 ἰκαί, Ag. 300. 1113. 1659. Ch.
 470.
 ἴκατος, Pr. 490. 861. 949. Se. 13.
 56. 382. Pe. 136. 381. Agam.
 247. 341. 441. 445. 882. Eu.
 272. 687. Su. 939. 985.
 ἰκάτη, Su. 684.
 ἴκατι, ἴκτι, Per. 337. Ag. 883.
 Ch. 212. 434. 435. 699. 996.
 Eu. 71. 762.
 ἰκατόν, Pe. 343.
 ἰκατορταχάκητος, Pr. 353.
 ἰκβάζω, Ag. 507.
 ἰκθαίνω, Ag. 915. 1048.
 ἰκβάλλω, Pr. 201. 909. Se. 475.
 694. Ag. 1574. 1672. Ch. 45.
 Eu. 745. 833.
 ἰκβασί, Su. 778.
 ἑκβάτανα, Pe. 16. 535. 966.
 ἰκβλή, Se. 775. Eu. 751. Su. 427.
 ἰκβροντῶ, Pr. 362.
 ἰκγνος, Pr. 137. 771.
 ἰκδιχομαι, Ag. 293. Ch. 760.
 ἰκδιόσσω, Pr. 697. 980.

- ἰδῶμι, Su. 345. 419. 519. 950.
 ἰδικος, Pr. 1092. Eu. 492.
 ἰδικός, Pr. 975. Se. 613. ϕ
 ἰδοχὴ, Ag. 307.
 ἰδραπαντήν, Ch. 547.
 ἰδύν, Ag. 1278.
 ἰεῖ, Pe. 319. Ch. 353. 357. 712.
 Eu. 81. 269. Su. 238.
 ἰεῖσθ, Se. 40.
 ἰεῖδι, Se. 816.
 ἰεῖνος, Se. 270. 557. 665. 669.
 1071. Pe. 230. 260. 395. 693.
 768. 794. 831. Ag. 617. 680.
 682. 1115. 1539.
 ἰεῖσι, Pe. 719.
 ἰεζέω, Se. 715,
 ἰεβόλος, Pr. 710. Eu. 631.
 ἰεπλος, Se. 244.
 ἰεθαμνίζω, Se. 72.
 ἰεθειάω, Pr. 1024.
 ἰεθρόσκω, Pe. 457.
 ἰεθυμος, Pe. 372.
 ἰεκαθαίρω, Su. 272.
 ἰεκαλίω, Ag. 278.
 ἰεκαλύπτω, Pr. 193.
 ἰεκαρπίζω, Se. 607.
 ἰεκυόω, Se. 336. Pe. 549. 763.
 ἰεκλίπτω, Ag. 671.
 ἰεκριτος, Se. 57. Pe. 340. 805.
 ἰεκρυγος, Se. 548.
 ἰεκυλίω, Pr. 87.
 ἰελάμπω, Pr. 1082.
 ἰελαίπω, Pr. 826. Se. 224. Per.
 128. 513. Ag. 1195. Ch. 541.
 Eu. 97. 132.
 ἰελυσσι, Pr. 262.
 ἰελύν, Pr. 235. 326. 339. 780.
 ἰεμυθάνω, Pr. 254. 705. 775. 816.
 875. Per. 230.
 ἰεμαρτυρίω, Ag. 1205.
 ἰεμαρτυρίω, Eu. 247.
 ἰεμοχθίω, Pr. 824.
 ἰερόμω, Ag. 1482.
 ἰεόστις, Ag. 812.
 ἰεπαγλόμαι, Ch. 215.
 ἰεπαγλος, Ag. 871.
 ἰεπαγλος, Ch. 546.
 ἰεπαιδύν, Pe. 817.
 ἰεκαλάσσω, Se. 462.
 ἰεκάτιος, ingens, Ag. 49.
 ἰεκέμπω, Ag. 289. Ch. 96.
 ἰεπίεραμα, Ch. 653.
 ἰεπείρων, Pr. 712. 730. Eu. 240.
 ἰεπέρθω, Pr. 357. Se. 433. 473.
 ἰεπύθομαι, ἰεπύθομαι, Pr. 618. Pe.
 959.
 ἰεπήδημα, Ag. 1385.
 ἰεπίω, Ag. 1407. Ch. 64.
 ἰεπίπτω, Pr. 755. 756. 947. 956.
 955.
 ἰεπιτινίω, Pr. 911.
 ἰεπληθύνω, Pe. 421.
 ἰεπλήθω, Pe. 430.
 ἰεπληξίς, Pe. 608.
 ἰεπλήσσω, Pr. 360. Pe. 290. Ch.
 231.
 ἰεπλος, Pe. 367. 385.
 ἰεπλυτος, Eu. 281.
 ἰεπτινίω, Pr. 359. Ag. 1502. 1526.
 ἰεποδόν, Pr. 344. Se. 435. Ch.
 691. Eu. 456.
 ἰεπύνη, Su. 372.
 ἰεπράσσω, Se. 846. Per. 725. Ag.
 591. 1284. Su. 107. 481.
 ἰεπρωγῆς, Pe. 184. 442.
 ἰεπύθομαι, v. ἰεπύθομαι.
 ἰερήγνυμι, Pr. 367.
 ἰερίπτω, Pr. 931.
 ἰεσώζω, Pe. 360. 451.
 ἰετίνω, Pr. 323. Ag. 838. 925.
 Ch. 983. Eu. 201. 710.
 ἰετιλιυτάω, Prom. 1019. Pe. 743.
 Su. 416.
 ἰετρίω, Pe. 228.
 ἰετρίης, Pe. 218. Ag. 106.
 ἰετινῆς, Su. 990.
 ἰετήκω, Pr. 535.
 ἰετίω, Se. 554. Ag. 1571. 1591.
 ἰετοθι, Se. 635. Per. 873. Ch.
 471.
 ἰετολυτινίω, Ag. 1042.
 ἰετὸς, Prom. 330. Se. 271. Ch.
 1031.
 ἰετος, Se. 574. Per. 780.
 ἰετρίω, Se. 634. Ag. 1473.
 ἰετρίφω, Ch. 748.

- ἰκτροπὴ, Pr. 912.
 ἰκτυφλὼν, Ch. 534.
 ἰκφανὴς, Pe. 398. Eu. 244.
 ἰκφάτως, Ag. 714.
 ἰκφύγω, Pr. 517. Se. 725. 1052.
 Pe. 510. 564. Ag. 911. Eum.
 755. Su. 149.
 ἰκφθίω, Pe. 681. 930.
 ἰκφοβίω, Pe. 608.
 ἰκφρά, Se. 1032. Ch. 428.
 ἰκφορος, sterilis, Eu. 913.
 ἰκφράζω, Pr. 949.
 ἰκφυγγάνω, Pr. 524.
 ἰκφυσάω, Pr. 719.
 ἰκφυσίαω, Ag. 1398.
 ἰκχίω, Pe. 828. Ch. 95. 518. Eu.
 656.
 ἰκὼν, Pr. 218 bis. 266 bis. 853.
 Ag. 38. 850. 952. 962. 1080.
 1622. Eu. 234. Se. 947.
 ἰλαία, Pe. 619. Ag. 503. Eu. 43.
 ἰλαιόφυτος, Pe. 884.
 ἰλαιδρος, Ag. 698.
 ἰλασκοι, v. ἰλαύνω, Ag. 605.
 ἰλάσσει, Pr. 937. Pe. 815.
 ἰλατῆς, Pe. 32.
 ἰλατῆριος, Ch. 968.
 ἰλαύνω, Pr. 683. Pe. 75. 773. 874.
 Ag. 605. 710. Ch. 967. 1062.
 Eu. 75. 210. 283. 424. 607.
 315.
 ἰλαφρὸς, Pr. 125. 263. 279.
 ἰλίγchw, Ag. 1360. Ch. 851. 919.
 Su. 1000.
 ἰλιθιμαίς, v. ὁ ἑλὼν ἐκ τοῦ θυμίου, Se.
 83.
 ἰλιυῖος, Pr. 246.
 ἰλιοβάτης, Pe. 39.
 ἴλιος, Pe. 494.
 ἰλιλαλιλιῦ, Pr. 876.
 Ἴλινα, Ag. 696. 809. 1464. 1473.
 ἰλίνας, Ag. 698.
 ἰλίπολις, Ag. 698.
 ἰλιυθία, Ch. 863.
 ἰλιυθίως, Ch. 807.
 ἰλιυθίος, Pr. 50. Se. 74. Pe. 595.
 Ag. 336. Ch. 101. 915. 1060.
 Eu. 606. Su. 229. 617.
 ἰλιυθροσμίω, Pr. 180.
 ἰλιυθρόστροφος, Su. 955.
 ἰλιυθίρως, Pe. 403 bis. Ch. 1046.
 Eu. 176. Su. 421. 809.
 Ἴλλη, pro Ἑλλη.
 ἰλίγδην, Pr. 881.
 ἰλιυῖω, Pr. 53. 528.
 ἰλιξ, Pr. 1082.
 ἰλίτροχος, Se. 211.
 ἰλκαίνω, Ch. 843.
 ἰλκοποιός, Se. 404.
 ἴλκος, Ag. 649.
 ἴλκω, Su. 916.
 Ἑλλάς, Se. 72. Per. 2. 50. 186.
 234. 271. 760. 798. 811. 826.
 Ag. 110. 439. 587. Su. 245.
 251.
 ἰλλίπτω, Pr. 341. 960. 1055. Se.
 10.
 Ἑλλη, Pe. 70. 724. 801. 877.
 Ἑλλη, Pe. 338. 351. 355. 358.
 362. 369. 384. 388. 393. 402.
 452. 445. 792. 901. Ag. 1263.
 Eum. 31. 759. 923. Sup. 228.
 921.
 Ἑλληνικός, Se. 275. Per. 409. 417.
 Ἑλληνίς, Pe. 334.
 Ἑλλήσποντος, Per. 747. conf. Ag.
 294.
 ἴλος, Pe. 892.
 ἰλπίζω, Se. 76. 595. Pe. 748. Ag.
 11. 1053. 1067. Ch. 185. 537.
 ἰλπίς, Pr. 250. 259. 538. Se. 373.
 Pe. 806. Ag. 102. 270. 274.
 514. 688. 826. 908. 1003.
 1008. 1443. 1677. Ch. 192.
 234. 697. 774.
 ἴλκροι, Sn. 807. 1009.
 ἰμμευτῦ, Pe. 162. Ag. 868. 1273.
 ἰμβαίνω, Pe. 914. Ag. 955. 1576.
 ἰμβάλλω, Se. 322. 589. 1027. Su.
 538.
 ἰμβασις, Ag. 954.
 ἰμβατεῖω, Pe. 449.
 ἰμβολή, Pe. 279. 336. 409. 415.
 562.
 ἰμβριθής, Pe. 695.
 ἰμβριμῖω, Se. 467.

- ἔμβονοι, Eu. 948.
 ἔμμανός, Pr. 676. Eu. 863.
 ἔμμῶν, Ch. 977.
 ἔμμοτος, Ch. 469.
 ἔμνός, Pr. 79. 118. 144. 181. 219.
 298. 303. 386. 388. 526. 595.
 616. 623. 647. 680. 690. 692.
 704. 751. 772. 825. 841. 863.
 965. 971. 1008. 1013. 1051.
 1090. Se. 202. 225. 273. 460.
 488. 1037. Pe. 152. 177. 189.
 197. 211. 227. 233. 300. 354.
 473. 476. 524. 683. 686. 701.
 706. 719. 741. 746. 753. 784.
 785. 832. 916. 1023. 1051.
 Ag. 14. 523. 609. 884. 887.
 923. 924. 982. 1007. 1090.
 1095. 1146. 1235. 1261. 1272.
 1275. 1322. 1332. 1333. 1334.
 1357. 1413. 1429. 1440. 1441.
 1444. 1456. 1506. 1533. 1593.
 1601. Ch. 12. 15. 88. 188.
 204. 208. 220. 221. 226. 484.
 543. 553. 747. 823 bis. 985.
 986. Eu. 91. 106. 114. 119.
 184. 227. 363. 412. 422. 449.
 457. 462. 490. 574. 581. 605.
 609. 653. 710. 716. 733. 737.
 757. 771. 861. 865. 889. 942.
 972. 1021. 1028. Su. 187. 323.
 371. 381. 440. 463. 838. 917.
 936. 1015. 1022. 1080.
 ἔμψαιος, Ag. 195.
 ἔμπαλι, Pr. 202. Per. 223. Ag.
 1433.
 ἔμπασι, Pr. 48. 187. Ch. 388. Eu.
 229. Su. 107.
 ἔμπατιν, Ag. 1443.
 ἔμπατος, Ag. 570.
 ἔμπίδης, Ag. 863. 984. Eu. 336.
 ἔμπιμπλαμι, Su. 453.
 ἔμπιπτω, Ag. 349. 1329. 1477.
 ἔμπιπτιν, Ag. 1184. Su. 126. 137.
 ἔμπλιον, Pr. 611. 1078.
 ἔμπλιον, Ag. 680.
 ἔμπροδίζω, Pr. 552.
 ἔμπροδος, Ag. 1181.
 ἔμπροδὼν, Pr. 13. Se. 1024.
 ἔμπολίω, Eu. 634.
 ἔμπαρος, Pe. 600. Ch. 659.
 ἔμπρεπον, Ag. 6. Ch. 354.
 ἔμφανής, Pr. 518. Ch. 665. 816.
 Eu. 423.
 ἔμφανῶς, Se. 252. Ag. 635. Eu.
 223.
 ἔμφερής, Ch. 204. Eum. 415. Su.
 287.
 ἔμφρω, Pr. 847. Ch. 1026.
 ἔμφυλιος, Eu. 866.
 ἑαγία, i. ἑαγίσματα, Su. 129.
 ἑαίξω, Se. 817.
 ἑαίστιμος, Ag. 784.
 ἑαυσίμως, Ag. 925.
 ἑάλιος, v. ἑινάλιος.
 ἑάλλομαι, Pe. 516.
 ἑάντιος, Se. 381. Ag. 825. 1382.
 1423. 1638. Ch. 140. Eum.
 779.
 ἑαυτιῶν, Pr. 785.
 ἑαυτιῶς, Eu. 645.
 ἑαυγής, Pr. 664. Pe. 179.
 ἑαυγῶς, Se. 140.
 ἑαυρίζω, Ag. 1653.
 ἑδαίς, Eu. 1047.
 ἑδάκνω, Su. 904.
 ἑδακύνω, Ag. 550.
 ἑδαττιόμαι, i. ὀπιδίζω, Se. 584.
 ἑδημος, Ch. 568.
 ἑδικος, Se. 679. Ag. 1005. Ch.
 328. Su. 598. 783. 821.
 ἑδίκως, Pr. 63. Se. 411. Ch. 460.
 810. 988. Eu. 221. 703.
 ἑδοθεν, Se. 200. Pe. 997. Ch. 835.
 ἑδος, Se. 207. Pe. 758. Ch. 100.
 231. 652.
 ἑδροσος, Ag. 12.
 ἑδυναστῶν, Pe. 693.
 ἑδυτος, Eu. 1031.
 ἑίζομαι, Pe. 140.
 ἑίμι, Pr. 224. 294. 382. Pe. 740.
 Ag. 78. 897. Su. 757.
 ἑίκα, Pr. 330. 345. Ag. 809. Su.
 196.
 ἑερεθι, ἑερεθῶν, Pr. 499. Per. 222.
 229. 632. Ch. 123. Eu. 274.
 1026.

ἦεροι, Pr. 574. Pe. 631.
 ἰέρετες, Ch. 284.
 ἰεζύγνυμι, Pr. 580.
 ἴθα, Pr. 719. 722. 808. 810. Pe.
 490. 807. Ag. 1388. Ch. 316.
 Eu. 22. Su. 34.
 ἰθαδὶ, Ag. 886. Ch. 689. Eu. 252.
 Su. 900. 930.
 ἴθι, Pr. 367. Ag. 255. Eu. 406.
 692. Su. 549. 591. 863.
 ἰθίειν, Pr. 706.
 ἴθιος, Se. 503. Ag. 1218. Eu. 17.
 ἴθιος, Ag. 571.
 ἰνθυμίομαι, Eu. 222.
 ἴη, pro ἴησι, v. ἴημι.
 ἰίπτω, Ag. 599.
 ἰίσσω, Su. 611.
 ἰπίων, Se. 902. Ag. 255. 418.
 Ch. 548. 566. Su. 212. 937.
 ἰππῶν, Ag. 1097.
 ἴππος, Ch. 481. Su. 389. 409. 574.
 ἴππος, Pr. 443.
 ἴπυχος, Pr. 646.
 ἰόδιος, Pr. 486.
 ἰοίκιος, Eu. 869.
 ἴοικος, Pr. 415. Su. 546. 619.
 ἴταυθα, Pr. 82. 204. 639. 847.
 Pe. 450. Ch. 891.
 ἴτιλῆς, Ch. 248.
 ἰτρίμων, Ag. 17.
 ἴτριον, Ag. 1230.
 ἰτιυθίη, Pr. 835. Se. 463. Pe.
 488. Eu. 60.
 ἰτιυθίη, Ag. 403. 1270.
 ἰτολῆ, Pr. 12.
 ἰτὸς, Se. 975. Ag. 77. 1057. Ch.
 736. Eu. 610.
 ἰτυγχάνω, Pe. 708. Su. 70. 176.
 ἴνδρος, Ag. 1137.
 ἰνύππος, Pe. 226. 518.
 ἰνύππος, Se. 716.
 ἴνυν, Se. 45.
 ἰξ, Se. 288. 805. Ag. 33.
 ἰξαγίζω, Ag. 650.
 ἰξαίρετος, Ag. 963. Eu. 405.
 ἰξαίρεν, Eu. 864. Su. 931.
 ἰξαίσιος, Su. 523.
 ἰξαίρων, Pr. 669.

ἰξαιτίω, Ag. 671.
 ἰξαίφης, Pr. 1076.
 ἰξακύν, Eu. 400.
 ἰξαλίφω, Se. 15. Ch. 501.
 ἰξαλύσσω, Eu. 111.
 ἰξαμαρτάνω, Pr. 944. 1038.
 ἰξαμάω, Pe. 824. Ag. 1664.
 ἰξαμβρύν, i. ἰξαναβρύν, affluo, Eu.
 928.
 ἰξαμίδω, Pr. 223. Pe. 131.
 ἰξαμύλω, Ch. 898.
 ἰξαμύνομαι, Pr. 482.
 ἰξαναζίν, Pr. 370.
 ἰξαπαλίσσω, Ag. 687.
 ἰξανατρίφω, Pe. 814.
 ἰξανθίω, Pe. 823.
 ἰξανίημι, Pr. 766.
 ἰξαπύλλωμι, Ag. 537. Ch. 837.
 ἰξαποφθίρην, Pe. 464.
 ἰξαρετῆς, Pe. 237.
 ἰξαρετάν, Pr. 710.
 ἰξαρετύν, Pr. 907.
 ἰξανδαόμαι, Ch. 149. 270.
 ἰξαφρίζω, Ag. 1076.
 ἰξηγίρω, Ag. 901. Ch. 493.
 ἰξηκάζω, Se. 451. Ag. 1253.
 ἰξηλαύνω, Pr. 671.
 ἰξηλύνω, Eu. 436.
 ἰξηπίσσω, Ag. 847.
 ἰξίπω, Ag. 943.
 ἰξηργάζομαι, Pe. 761. Ag. 1388.
 ἰξηργασίος, Ch. 296.
 ἰξηρχομαι, Pr. 653. Ch. 661. Eu.
 799.
 ἰξίσθω, Ch. 279.
 ἰξίσι, Eu. 893. 902.
 ἰξίσσημι, Se. 655.
 ἰξιυρίσκω, Pr. 96. 459. 468. 502.
 ἰξιύχομαι, Ag. 542. 881. Ch. 213.
 Su. 280. 283.
 ἰξίχων, Ag. 1038.
 ἰξηβος, Se. 11.
 ἰξηγίωμαι, Pr. 214. 445. 701. Ch.
 116. 550. Eu. 598. 612.
 ἰξηκίωμαι, Pr. 791. 809. Ag. 288.
 311. Eu. 1029.
 ἰξηγίω, Se. 512. Ch. 676.
 ἰξηχίω, Ag. 376.

- ἔξοδος, Se. 33. 58. 290.
 ἔξοκίλλω, Ag. 675. Su. 447.
 ἔξομματόν, Pr. 498.
 ἔξω, part. v. ἔξω, Pr. 649.
 ἔξωπον, Ag. 116.
 ἔξωπλίζω, Su. 104. 710.
 ἔξωρθιάζω, Ch. 269.
 ἔξωρίνω, Ag. 1640.
 ἔξωρμάω, Pe. 46.
 ἔξωτρίνω, Se. 698.
 ἔξωχος, Pr. 458. Ag. 1631.
 ἔξωπτιάζω, Se. 583.
 ἔξω, Pr. 263. 666. 882. Se. 319.
 1022. Agam. 1199. Ch. 512.
 695. 1023. Eu. 701. Su. 691.
 ἔξωθον, Se. 207. 566.
 ἔξωλας, Su. 749.
 ἔξωρτάζω, Pr. 17.
 ἔξωτρίω, v. ἔξω.
 ἔξωγγίλλω, Ch. 211.
 ἔξωγχίω, pro ἔξωναχίω, Ag. 1146.
 ἔξωγν, Se. 161. Pe. 85. Ag. 1455.
 Ch. 402.
 ἔξωιδω, Ag. 1030.
 ἔξωιόν, Pr. 340. Se. 602. 1079.
 Ag. 1379. Ch. 579. Eu. 839.
 Su. 1003.
 ἔξωισθάνομαι, Ag. 85.
 ἔξωισχύω, Ag. 1382.
 ἔξωιστάομαι, Pr. 973.
 ἔξωίτιος, Eu. 468. 470.
 ἔξωκύν, Ch. 723.
 ἔξωκρίζω, i. iis ἄκρον ἔρχομαι. Ch. 932.
 ἔξωκτό, Se. 589. 1027.
 ἔξωλαλάζω, Se. 503. 960.
 ἔξωλλας, Ch. 413.
 ἔξωλλας, Se. 30. 162. Ag. 389.
 ἔξωμωσας, Ch. 278.
 ἔξωμμένω, v. ἔξωαμμένω,
 ἔξωαγωγιάζω, Pr. 672.
 ἔξωαδπλάζω, Pr. 816.
 ἔξωαμμένω, Pr. 606. Pe. 809.
 ἔξωαίρομαι, Pe. 977.
 ἔξωαθίω, Se. 958.
 ἔξωαθίζω, Ag. 1468. Ch. 148.
 ἔξωατίλλω, Ag. 27. Ch. 280.
 ἔξωάξιος, Pr. 70. Se. 871. Ch. 93.
 Eu. 272. 438.
 ἔξωαυδῶ, Pr. 173.
 ἔξωαργίμος, Pr. 498. Agam. 1122.
 Ch. 663.
 ἔξωαργήω, Ch. 723.
 ἔξωαρκίω, Pr. 917. Se. 92. Agam.
 1179.
 ἔξωαρχος, Ag. 1236.
 ἔξωασσυντροφιβής, Ch. 424.
 ἔξωαυλος, Pe. 872.
 ἔξωαύω, Ch. 827.
 ἔξωαφάω, Pr. 848.
 ἔξωαφῶ, Su. 18.
 ἔξωαφος, Pr. 850. Su. 49. 320. 597.
 ἔξωα, ἔξωαίτιε, Pr. 199. 347. 384.
 631. 785. 828. Se. 695. 711.
 784. 1000. Pe. 201. 377. 386.
 500. 658. 699. 705. Ag. 40.
 206. 226. 250. 260. 347. 384.
 401. 667. 697. 785. 828. 831.
 863. 965. 992. 1045. 1295.
 1369. 1658. 1678. Ch. 83.
 212. 607. 621. 678. 789. 906.
 932. Eu. 71. 86. 307. 435. 734.
 Su. 334. 747. 917. 989.
 ἔξωαίγω, Pr. 52. Ch. 658.
 ἔξωαυδῶ, Se. 740. Eu. 650.
 ἔξωαυδῶ, Pe. 521. Ag. 1643. Ch.
 510. 564. Eu. 518.
 ἔξωαυδῶ, Sept. 109 bis. 226. 491.
 Ag. 1547. Su. 1. 540. 654. 819.
 1038.
 ἔξωαυλάζω, Ch. 12. 565. 976. Su.
 252.
 ἔξωαυλός, Ch. 667.
 ἔξωαυμι, irruo, supervenio, Pr. 1015.
 Pe. 378.
 ἔξωαυμι, insum, adsum, Se. 597.
 241. 555. 830. Ag. 556. Eu.
 396. 546.
 ἔξωαυσίρω, Ag. 873. Ch. 646.
 ἔξωαυτα, Se. 273. Pe. 523. Ag. 179.
 490. 676. 1607. Ch. 436. 536.
 571. Eu. 29. 204. 441. 675.
 Su. 807.
 ἔξωαίτινα, Su. 265.
 ἔξωαίτωμαι, Ag. 1041.
 ἔξωαίβαινω, Se. 640.
 ἔξωαίδωμι, Ag. 1395.

- ἰπιθορίω*, Pe. 359.
ἰπιτρέχωμαι, Pr. 869.
ἰπιτρεχάζω, Se. 641.
ἰπίτω, Su. 979.
ἰπύρεχωμαι, Pr. 98. Pe. 602. Ag. 1285. Su. 478. 687.
ἰπίτιος, Ag. 1025.
ἰπιυθύω, Pe. 862.
ἰπιυφημίω, Pe. 622.
ἰπιύχωμαι, Se. 282. 285. 458. 487. Ag. 510. 1271. 1301. 1332. 1403. 1471. 1483. 1609. Ch. 110. 856. Eu. 58. 981.
ἰπίχω, Pr. 696. Ch. 896.
ἰπίχολος, Pr. 443. Ag. 551.
ἰπήκοος, Ag. 1429. Ch. 980. Eu. 785.
ἰπηλός, Se. 34. Pe. 243. Su. 203. 406. 619.
ἰπύρατος, Eu. 961.
ἴπι, pro ἴπιρι. Eu. 396.
ἰπιάνω, v. *πιάνω*, Ag. 284.
ἰπιβαίνω, Su. 40.
ἰπιβάλλω, Ch. 393.
ἰπιβοάω, Pe. 1059. Su. 702.
ἰπιβυλίω, Se. 29.
ἰπίβυλος, Su. 595.
ἰπιβυθός, Eu. 968.
ἰπιγυθίω, Pr. 156.
ἰπιγνώσκω, Ag. 1607.
ἰπιγλωσσάομαι, Pr. 927. Ch. 1045.
ἰπίγοτος, Se. 909.
ἰπιδικεύω, Su. 54.
ἰπιδοσπύζω, Pe. 241.
ἰπιδοπλοίζω, Eu. 1017.
ἰπιδοίηνυμι, Ch. 1044. Eu. 408.
ἰπίζηλος, Ag. 948.
ἰπιθοάζω, Ch. 856.
ἰπιθυμίω, Ag. 224.
ἰπιθύω, Ag. 1513.
ἰπιθυύσσω, Pr. 73. 277.
ἰπιθαίνω, Eu. 696.
ἰπικίελομαι, Su. 41.
ἰπικεύθω, Ag. 809.
ἰπικηύσσω, Se. 640.
ἰπικλώθω, Eu. 336.
ἰπίκοτος, Pr. 603. Se. 792. Ch. 626.
ἰπιπύτως, Pr. 162.
ἰπιπυρία, Pe. 733. Su. 729.
ἰπικυρος, Pe. 905.
ἰπικραίνω, Se. 893. Ag. 753. 1349. 1555. Eu. 364. 953. 972. Su. 14. 47. 380. 632. 697.
ἰπικρέω, Ag. 211.
ἰπικρύπτω, Eu. 318.
ἰπικτιάομαι, Eu. 674. 904.
ἰπικύρω, Pe. 856.
ἰπιλαβῆ, Su. 4+0.
ἰπιλέγομαι, Ag. 1507. Su. 50.
ἰπίλυσις, Ag. 135. 136.
ἰπιμαίνουμαι, Se. 159. Ag. 1437.
ἰπιμασιδής, Se. 355.
ἰπιμάλπω, Se. 875.
ἰπιμιάω, Ch. 621.
ἰπίμολος, Se. 634.
ἰπίμομφος, Ag. 562. Ch. 830.
ἰπινίμω, Ag. 495.
ἰπινίκιος, Ag. 182.
ἰπινομάω, Se. 733. Eu. 311.
ἰπιξιένω, Ag. 1329.
ἰπιπάλλω, Ch. 160.
ἰπίπαι, Pe. 42. Su. 829.
ἰπιπιπύσσεται, v. *ἰπιπυτάομαι*.
ἰπιπλήσσω, Pr. 80.
ἰπιπνίω, Se. 349.
ἰπίπνοια, Su. 18. 45. 585. 1051.
ἰπιπυτάομαι, Pe. 271. Eu. 381.
ἰπιρρίνω, Ag. 258. 716. 1051. Eu. 891.
ἰπιρρίω, Eu. 856.
ἰπιρρήγνυμι, Pe. 1035.
ἰπιρρίπτω, Pr. 737.
ἰπιρρόη, Ag. 1519. Eu. 697.
ἰπιρρόθω, Ch. 425. 456.
ἰπιρρόθος, Se. 374.
ἰπιρρόριζω, Eu. 427.
ἰπιρρύτοος, Eu. 910.
ἰπιρρύω, Se. 171.
ἰπισιύω, Eu. 789. 819.
ἰπίσημος, Se. 665.
ἰπισκηπτόω, Pr. 665. Pe. 104. 742. Eu. 485.
ἰπισκοπιών, Ag. 13. Ch. 59. Eu. 296. Su. 386. 407.
ἰπισκοπος, Se. 278. Ch. 124. Eu. 521. 743. 906. h. l. *deducens*.

ἰπποπᾶν, Pe. 477. 552.
 ἰπποπῆδω, Ag. 1404. Ch. 147.
 ἰπποπύργω, Se. 695.
 ἰπποσπῆμαι, Eu. 623.
 ἰπποσπῆρος, Eu. 676.
 ἰπποσυντες, Ag. 896. 1159. Eu. 927.
 ἰπποσταθράομαι, Ag. 172.
 ἰππίζομαι, Pr. 265. 374. 839. 966.
 979. 981. 1031. Pe. 325. 373.
 601. Ag. 971. 1075. 1263.
 Eu. 86. 276. 584. 670. Su.
 924.
 ἰπποτατίω, Ag. 1257.
 ἰπποτάτης, Se. 821. Pe. 379. h. l.
 peritus.
 ἰπποτίχῳ, Eu. 909.
 ἰπποτίλλω, Se. 1020. Ag. 917. Eu.
 205. 746.
 ἰπποτιάζω, Pe. 729.
 ἰπποτιάζω, Ag. 799.
 ἰπποταλᾷ, Pr. 3. Pe. 785. Su. 1019.
 ἰπποτρέπτος, Ch. 348. Su. 1004.
 ἰπποτρέφω, Su. 517.
 ἰπποτρέφῃ, Se. 654. Eu. 551.
 ἰπποτρέφεις, Ag. 405.
 ἰπποτρεφάομαι, Ag. 981.
 ἰπποσχίδω, Se. 459.
 ἰπποτίλλω, Pr. 100.
 ἰπποτίθημι, Ag. 1418.
 ἰπποτιμῆτης, Pr. 77.
 ἰπποτίμων, Se. 1029. Pe. 825.
 ἰπποτρέχῳ, Su. 130.
 ἰπποτυμβίδης, Ch. 332. 340.
 ἰπποτύμβεις, Ag. 1556.
 ἰπποτύχῃ, Su. 752.
 ἰπποφίξω, Eu. 769.
 ἰπποφθόγγομαι, Ch. 455.
 ἰπποφθοῖς, Ag. 137. 930. Su. 209.
 ἰπποφθίγῳ, Pe. 395.
 ἰπποφθοῖς, Ag. 1161.
 ἰπποφθοῖς, Eu. 373.
 ἰπποφθοῖς, Ch. 811.
 ἰπποχμάλω, Pr. 179.
 ἰπποχμῆς, Pr. 160.
 ἰπποχμῆς, Se. 916.
 ἰπποχμῆτος, Pr. 158. Ag. 731.
 ἰπποχμῆς, Pr. 319.
 ἰπποχμῆς, Su. 669. 807.

ἰπποδόκῃ, pro ἰπποδόκῃ, v. ἰπποδόκῃ,
 Pe. 658.
 ἰπποκοῖς, Pr. 411.
 ἰπποκοιτίρῳ, Ag. 1078. Ch. 128.
 ἰπποκοιτίτης, Ag. 1230.
 ἰπποκοῖς, Ag. 1623.
 ἰπποκομᾶν, Ch. 545.
 ἰπποκομοῖς, Ch. 957.
 ἰπποκομίζω, Ag. 1245. Ch. 942.
 ἰπποκομοῖς, Per. 41. 57. 1006. Ag.
 1062. 1182. Ch. 904. Suppl.
 205. 532. 1079.
 ἰπποκομίζω, Ag. 1279. 1588. Ch.
 1. 487. 581. 985. 1063. Eum.
 220. 224.
 ἰπποκομῆς, Se. 646.
 ἰπποκομῆς, Pr. 299.
 ἰπποκομοῖς, Pr. 957. Agam. 1255.
 1651.
 ἰπποκομῆς, Per. 1055. Agam. 29.
 1129.
 ἰπποκομῆς, Su. 195.
 ἰπποκομῆς, Pr. 931. 979. 1032. 1054.
 1064. Se. 270. 449. 585. 723.
 Pe. 122. 174. 716. Agam. 276.
 1171. 1637. 1672. Ch. 45. 91.
 412. 785. 814. 887. Eu. 447.
 513. 535. 589 bis. Su. 187.
 202. 473. 521. 606. 933. 1067.
 ἰπποκομῆς, Se. 704.
 ἰπποκομῆς, Pe. 45. 54.
 ἰπποκομῆς, Se. 42. 126. Pe. 343.
 ἰπποκομῆς, Se. 171.
 ἰπποκομῆς, Se. 290.
 ἰπποκομῆς, Pr. 548. 596. 684. 772. 875.
 1072. Se. 752. 812. 919. 928.
 Per. 300. 478. 634. 701. 716.
 800. Ag. 123. 128. 143. 167.
 213. 375. 599. 624. 626. 631.
 924. 940. 1331. 1382. 1500.
 1524. Ch. 86. 277. 416. 573.
 664. 675. 680. 686. 847. 858.
 918. 1000. 1074. Eu. 439. 590.
 594. 619. 641. 885. Su. 346.
 403. 405. 513. 926. 928. 1002.
 ἰπποκομῆς, Eu. 652.
 ἰπποκομῆς, Ag. 1427.
 ἰπποκομῆς, Se. 835. Su. 46.

ἰωνόμορος, Pr. 300. 732. 849. Se.
9. 138. 411. 542. 664. Ch.
188. Eu. 90. 421. 692. Suppl.
260. 320.

ἰωνυπῆ, Ch. 691. Eu. 275. 974.

ἰωνυπῆ, Su. 548.

Ἰράσιος, fluvius, Su. 1027.

ἰράσιμος, Ag. 614.

ἰρασιεύς, Pr. 892.

ἰρατός, Se. 870.

ἰράν, Se. 398. Pe. 828. Ag. 1609.
Eu. 855.

ἰργάζομαι, Pr. 242. Se. 851. Ag.
362. 1355.

ἰργάτης, Pr. 460.

ἰργμα, Se. 562. Eu. 504.

ἰργον, Pr. 57. 75. 77. 336. 636.
1079. Se. 420. 498. 586. 669.
1058. Pe. 174. 761. 768. Ag.
767. 1216. 1355. 1415. 1430.
1506. 1554. 1607. 1664. 1659.
Ch. 159. 229. 296. 671. 737.
826. 827. 986. 1007. 1016.
Eu. 497. 737. Sup. 596. 599.
606. 910. 1045.

ἰργω, facio, Sept. 929. Per. 236.
788. 1064. Agam. 1551. 1573.
1667. Eu. 470. Su. 411.

ἰρδω, Se. 237. Agam. 942. 1658.
Ch. 511.

ἰριβίβω, Pr. 181. 1044.

ἰρίδω, Pr. 350. Agam. 64. 1013.
Ch. 644.

ἰρινα, Ag. 303.

ἰρίκω, Pe. 1065. Ag. 664.

ἰρίκισα, Pe. 425. Ag. 669.

ἰριψίπυχος, Se. 887.

ἰριμνός, Ag. 1399.

ἰρίσσω, Se. 861. Per. 422. 1051
bis. Ag. 52. Su. 550. 731.

ἰρίτης, Pe. 39.

ἰριτυμός, Ag. 52.

ἰριτυνία, Pr. 1037.

Ἰριχθιδί, Eu. 858.

ἰρίω, ἰρω, Pr. 296. 663. 744. 820.
983. 1006. 1030. Se. 256. 496.
691. Pe. 161. 1034. Ag. 309.
1098. 1250. 1381. 1629. 1662.

Ch. 572. 1032. Eum. 45. 639.
713. Su. 254. 913. 1009.

ἰρημαί, Su. 802.

ἰρημία, Pr. 2.

ἰρημος, Pr. 270. Per. 736. Agam.
871.

ἰρημών, Per. 298. Ag. 268. 1079.
Su. 525.

ἰρίδματος, Ag. 1470.

ἰρικύμας, Ag. 121.

Ἰριυνός, Pr. 515. Se. 70. 580. 706.
729. 797. 873. 893. 985. 997.
1063. Ag. 59. 471. 654. 758.
1000. 1128. 1199. 1442. 1589.
Ch. 281. 400. 575. 650. Eum.
332. 345. 515. 954.

ἰρις, Se. 435. 732. 942. 1059. Ag.
707. 1470. Eu. 978. Su. 653.

ἰρισιος, Ch. 559. 569. 651.

ἰριος, Per. 17. 89. 349. Ag. 265.
1620.

ἰρις, Agam. 1016. Eu. 567. Su.
588.

Ἰριμαίος, Ag. 291. Eu. 950.

ἰριμνός, Ag. 625. 1071.

Ἰριμῆς, Pr. 1035. Se. 514. Per.
631. Agam. 524. Ch. 1. 122.
620. 725. Eum. 90. Su. 228.
311. 927.

ἰριος, Ag. 1534. Eu. 664. 669.

ἰριω, Pr. 809. 1023. Se. 17. 104.
Eu. 39.

ἰριρραι, perf. ind. pass. v. ἰριρρῶ,
Pe. 582.

ἰριρρῶ, Pe. 734. 968. Ag. 428. Eu.
301. 750. 887.

ἰριρρμνός, Pr. 65. 76.

ἰριρρῶς, Eu. 265.

ἰρίκω, Se. 1083.

ἰριμα, Ch. 152. Eu. 704.

ἰριχμαί, Pr. 121. 302. 358. 602.
664. 828. 844. 853. 863. 942.
961. Sept. 163. 217. 551. 686.
713. 720. 816. 852. Per. 270.
356. 436. 440. 661. 699. 727.
741. 835. Agam. 189. 407.
501. 520. 597. 644. 746. 861.
926. 1216. 1387. Ch. 117.

136. 463. 707. 735. 769. 1073.
 Eum. 11. 251. 297. 365. 406.
 579. 689. 769. 854. Su. 262.
 270. 531. 811 bis. 935. 1040.
 ἦς, Pr. 593. 902. Se. 694. Ag.
 349. 549. 752. 1487. 1664.
 Ch. 596. 599. Eum. 868. Su.
 530. 1050.
 ἦσαν, Pr. 226. Sept. 188. Per.
 292. Su. 886.
 ἰσαναγκαλῆν, Pr. 290.
 ἰσβαίνω, v. ἰσβαίω.
 ἰσιδν, v. ἰσιδν.
 ἰσέχευμαι, v. ἰσέχευμαι.
 ἰσῆς, Ag. 1190.
 ἰσθμα, Sept. 283. Pe. 838. 850.
 Ag. 571. Eu. 1031.
 ἰσθός, Se. 877. Agam. 1279. Su.
 245.
 ἰσθός, Pe. 31. 222. 248. 321. 778.
 Ag. 358. 433. 617. 785. Ch.
 145. Su. 229.
 ἰσθός, Se. 460.
 ἰσθός, Ag. 1606.
 ἰσχυρίζω, Ag. 960.
 ἰς μακρὰν, Su. 932.
 ἰσμός, Su. 31. 692.
 ἰσός, v. ἰσός.
 ἰσπερ, Pr. 348.
 ἰσπερ, Ag. 863.
 ἦτι, ἢ ἰς ὅτι, Pr. 456. 696. 791.
 Eu. 452.
 ἰσρία, Se. 281. Per. 869. Ag. 437.
 977. 1065. 1444. 1596. Ch.
 47. 262. 627. 966. 1038. Eu.
 282. 443. Su. 377.
 ἰσχύος, Pe. 511.
 ἰσχύς, Pe. 205. Eu. 108. 809.
 ἰσχυαί, Pr. 418. 667. 845.
 ἦς, Sept. 563. Ag. 1061. 1352.
 Ch. 552. 788. 849. 919. 921.
 ἰσχυρ, Pe. 11. Agam. 1001. Ch.
 798.
 ἦς, Pe. 994.
 ἦτις, Ag. 2.
 Ἐπίσκις, κ, Se. 464. 1007. 1015.
 ἰσχυαί, Pe. 956.
 ἰσχυρ, Su. 408.
- ἦς, Ag. 156. Ch. 402.
 ἰσχυρ, Se. 176.
 ἦς, Su. 255.
 ἦς, Pe. 739. Ch. 948.
 ἦς, Agam. 175. 485. 691.
 1305. Eu. 491. Su. 744.
 ἦς, Pr. 13. 508. 774. 906. 986.
 1079. Se. 10. 161. 710. 714.
 890. Per. 407. 419. 438. 587.
 588. 593. 790. 817. 845. Ag.
 106. 548. 827. 1331. 1438.
 1675. Ch. 112. 338. 753. 877.
 1026. 1050. 1055. 1062. Eu.
 528. 719. Sup. 225. 322. 791.
 813.
 ἦς, v. ἦς.
 ἦς, Ag. 800. 851. Ch. 446.
 1025.
 ἦς, Su. 84.
 ἦς, Ag. 40. 513.
 ἦς, Pr. 293. 597. Se. 82. Ag.
 320. Eu. 499.
 ἦς, Se. 924. Eu. 537.
 ἦς, Pr. 385. 975. Se. 4. 21. 35.
 38. 77. 151. 289. 381. 505.
 705. 821. Per. 173. 211. 212.
 225. 431. 435. 658. 786. 864.
 Agam. 32. 123. 143. 167. 225.
 279. 357. 361. 388. 454. 476.
 509 bis. 533. 560. 561. 593.
 811. 815. 847. 856. 943. 1196.
 1214. 1340. 1445. Ch. 114.
 195. 336. 685. 691. 772. 784.
 805. 822. Eum. 87. 520. 549.
 576. 769. 871 bis. 1022. Sup.
 81. 89. 182. 219. 227 bis. 241.
 463. 500. 509. 537. 608. 678.
 755. 1022. 1073.
 ἦς, Ag. 21. 270. 272. 483.
 655.
 ἦς, v. ἦς, Pe. 466.
 ἦς, Pr. 350.
 ἦς, felix ævi, Pe. 713.
 ἦς, Su. 125. 136.
 ἦς, Eu. 1034.
 ἦς, Pe. 193.
 ἦς, Pr. 717.
 ἦς, Pr. 1034. 1037. Pe. 751.

- ἰυβάλας, Ch. 694.
 ἰυγίτια, Pe. 442.
 ἰυγιῆς, Se. 415. Pe. 706. Agam. 1268.
 ἰυγλωσσοί, Su. 782.
 ἰυγμα, Prom. 586. Se. 273. Ch. 461.
 ἰυδαίμων, Pr. 648. Per. 770. Ag. 539. 1312. Ch. 698.
 ἰυδάκροτοι, Ch. 179.
 ἰυδικτοί, Ch. 482.
 ἰυδλος, Pe. 1014.
 ἰυδία, Se. 801.
 ἰυδοκιμος, Pe. 860.
 ἰυδοξος, Ch. 301.
 ἰυδω, Ag. 345. 575. Eu. 94. 104. 141. 708.
 ἰυιδος, Se. 96. 325.
 ἰυνιδης, Pe. 324.
 ἰυνίμων, Pe. 181.
 ἰυνιπικ, Pr. 508.
 ἰυνίδοι, Pe. 690.
 ἰυνεργαίω, Eu. 728.
 ἰυνεκής, Su. 962.
 ἰυνεῖν, Se. 193. Ag. 656. 938.
 ἰυνθία, Pr. 383.
 ἰυνθίως, Eu. 909.
 ἰυνήριτμος, Pe. 376.
 ἰυνδαρσίω, Se. 34.
 ἰυνδαρσος, Ag. 939. Su. 976.
 ἰυνδαρσῶς, Su. 257.
 ἰυνδαίω, Eu. 911. 947.
 ἰυνδατος, Ag. 453.
 ἰυνδήμων, Ch. 82.
 ἰυνδήματος, intellectu facilis, Sup. 90.
 ἰυνθήσιμος, Ag. 1302.
 ἰυνθοιοί, Ch. 255.
 ἰυνθυδικας, Eu. 312.
 ἰυνθίδικος, Ag. 770.
 ἰυνθυμος, Su. 966.
 ἰυνθύμων, Ag. 1601.
 ἰυνθυος, Pe. 830. Eu. 273.
 ἰυνθυτῆς, Su. 725.
 ἰυνθυτῆριος, Pe. 766.
 ἰυνθύω, Pr. 287.
 ἰυνθυπαίω, Ag. 1014.
 ἰυνθῶς, Pr. 229. 674. Pe. 361. 408. Ag. 919. Eu. 436.
 ἰυνθῶρων, Eu. 1037. 1043.
 ἰυνκλῆς, Ch. 300. 319. Eu. 1029.
 ἰυνκλεια, Se. 691. Ch. 346. Eum. 868. Su. 982.
 ἰυνκλῆς, Pe. 328. 1313.
 ἰυνκρινόμεντοι, Su. 708.
 ἰυνκοσμος, Pe. 481.
 ἰυνκραίροι, Su. 306.
 ἰυνκροτος, Su. 402.
 ἰυνκρυπτος, Ag. 632.
 ἰυνκταῖος, Se. 729. 847. Ag. 1396. Su. 640.
 ἰυνκτίανος, Pe. 899.
 ἰυνκτοκλος, Pr. 709. Se. 596. 648.
 ἰυνλάβεια, Ag. 1033.
 ἰυνλογίω, Ag. 589.
 ἰυνλογος, Pe. 832.
 ἰυνλόγως, Se. 514. Suppl. 48. 260. 599.
 ἰυνμαδῆς, Eu. 445.
 ἰυνμαρῆς, Ag. 1335. Su. 343.
 ἰυνμαρῆς, Pe. 663.
 ἰυνμενῆς, Se. 17. 274. Pe. 173. 487. Ag. 525. 889. 1461. Ch. 701. Eum. 777. Su. 497. 527. 694. 1075.
 ἰυνμαῖος, Ag. 961.
 ἰυνμετρος, Ag. 1019.
 ἰυνμάχματος, Eu. 384.
 ἰυνμοίροι, Eu. 893.
 ἰυνμορφία, Pr. 494.
 ἰυνμορφος, Ag. 425. 463. Ch. 488. Su. 1010.
 ἰυνπαῖος, Su. 336.
 ἰυνπάτις, Pr. 895. Pe. 157.
 ἰυνπατῆς, Pe. 138.
 ἰυνπατῆρων, Pe. 160.
 ἰυνπάτωρ, Su. 673.
 ἰυνῆς, Se. 370. Pe. 543. Ag. 13. 27. 568. 1202. 1456. 1635. Ch. 316. Eu. 217. Su. 148.
 ἰυνῆς, Pe. 289. Ch. 245. 792.
 ἰυννοια, Prom. 445. Se. 456. 1015. Ch. 857. Su. 498. 947.
 ἰυννος, Pe. 226.
 ἰυνξπος, Ch. 710.

ἐξέμβλατος, vide ἐνσύμβλατος.

ἐξέμβολος, v. ἐνσύμβολος.

ἐνέκωμα, Ch. 901.

ἐνέκως, Ch. 979.

ἐνπάλαιμος, Ag. 1540.

ἐνπάτωρ, Pe. 974.

ἐνπιπτός, Ag. 282. Ch. 257. Eum. 832. Su. 631.

ἐνπύκπιλος, Eu. 479.

ἐνπύκλις, Pe. 96. Su. 1002. 1018.

ἐνπύκτις, Ag. 561. Ch. 1047.

ἐνπύδης, Pr. 333. Ag. 991.

ἐνπλοια, Su. 1053.

ἐνπλοκος, Ag. 1425.

ἐνπλοπος. Eu. 93.

ἐνπλορος, Su. 479.

ἐνπλοτος, Ag. 253.

ἐνπλοτος, Pr. 677. 811. Pe. 613.

ἐνπλοχία, Se. 230.

ἐνπλοχίς, Ag. 263.

ἐνπλοπια, Ag. 1438.

ἐνπλοπία, Sept. 90. Per. 835. Ch. 662.

ἐνπλοπος, Su. 730.

ἐνπλοπύς, Ag. 625.

ἐνπλοπύς, Ch. 969.

ἐνπλοπύς, Su. 996.

ἐνπλο, Ag. 1102.

ἐνπλοπος, Ag. 300.

ἐνπλοπον, Pr. 59. 249. 267. 467. 474. 580. 921. Sep. 215. 885. Per. 370. 474. 745. Ag. 615. 1597. Ch. 570. Eum. 82. 698. 992. Sup. 278. 504. 754. 814. 925. 960.

ἐνπλοπία, Pe. 603.

ἐνπλο, Se. 769.

ἐνπλοπος, Pe. 108.

ἐνπλο, Su. 878.

ἐνπλοπία, Pr. 733. Pe. 801.

ἐνπλοπία, Se. 350.

ἐνπλοπία, Ag. 346.

ἐνπλοπία, Sept. 608. 616. Ag. 381. Ch. 120. 139. Sup. 344. 424. 860. 948.

ἐνπλοπον, insigne, Su. 722.

ἐνπλοπος, Ag. 827.

ἐνπλοπία, Eu. 898.

ἐνπλοπος, Ch. 692.

ἐνπλοπία, Pe. 797.

ἐνπλοπία, Pr. 774.

ἐνπλοπία, Ch. 168. Su. 709.

ἐνπλοπία, Ch. 997.

ἐνπλοπία, Pe. 399.

ἐνπλο, Se. 344. 751. Pe. 364. 856.

Agam. 12. 196. 432. 574. 995. Ch. 741.

ἐνπλοπος, Su. 283.

ἐνπλοπία, Se. 497.

ἐνπλοπία, Ag. 1311.

ἐνπλοπία, Ag. 1307.

ἐνπλοπία, Ag. 251.

ἐνπλοπία, Ch. 898.

ἐνπλοπία, Ag. 1660.

ἐνπλοπία, Se. 314.

ἐνπλοπία, Su. 981.

ἐνπλοπία, Pr. 1056. Se. 371. 423.

428. 487. 631. 633. Ag. 842.

1336. Ch. 57. 1063. Su. 1021.

ἐνπλοπία, Pe. 506. 711. Agam. 20. Su. 966.

ἐνπλοπία, i. ἐνπλοπος, ἐνπλοπος, promptus, Su. 1001.

ἐνπλοπία, Pe. 325. 1017.

ἐνπλοπία, Pe. 387.

ἐνπλοπία, Pe. 389. Agam. 28. 605.

Eu. 1038. 1042.

ἐνπλοπία, Ag. 645. 1256. Ch. 579. Su. 521. 702.

ἐνπλοπία, Eu. 287.

ἐνπλοπία, Ch. 339.

ἐνπλοπία, Ag. 34.

ἐνπλοπία, Se. 110.

ἐνπλοπία, Ag. 730.

ἐνπλοπία, Ch. 351.

ἐνπλοπία, Ch. 740. Su. 524.

ἐνπλοπία, Pr. 656. Pe. 180. 221. Ag. 273. 287. 345. 531. Eu. 695.

ἐνπλοπία, Pe. 839. Ag. 359. 858.

ἐνπλοπία, Pr. 540.

ἐνπλοπία, Per. 629. 774. Ag. 144.

271. 806. 815. 1586. Ch. 86.

107. 193. Eum. 635. 995 bis.

1033. Sup. 20. 383. 543. 648.

979. 1042.

ἐνπλοπία, Su. 1005.

ἴφρατος, Ag. 1196. Su. 326.
 ἴφχαλκος, Se. 465. Pe. 456.
 ἴφχίρωτος, Pe. 452.
 ἴφχίρεια, Eu. 498.
 ἴφχῆ, Se. 825. Ag. 239. 982. Ch.
 124. 140. 147. 211. 307 bis.
 Eu. 1. 20. Sup. 634. 666. 718.
 1080.
 ἴφχουμαι, Pr. 689. Sept. 222. 272.
 Per. 498. 522. Ag. 942. 972.
 1007. 1350. Ch. 210. 463. 538.
 Suppl. 19. 319. 545. 683. 987.
 1067.
 ἴφφυχία, Pe. 326.
 ἴφφυχος, Pe. 394.
 ἴφφης, Pe. 619. Ag. 606.
 ἴφφουμος, Pr. 489. Se. 894.
 ἴφάπτω, Su. 417.
 ἴφάπτωρ, Su. 318. 544. 736.
 ἴφας, Su. 46.
 ἴφιδος, Ch. 866.
 ἴφίδομαι, Ag. 673. Eu. 449.
 ἴφίππ, Pe. 38.
 ἴφίππ, Eu. 315. 503. 946.
 ἴφίσιος, Se. 73. 859. Agam. 860.
 1319. Su. 370. 512.
 ἴφίτης, Pe. 79.
 ἴφιστῆς, Ch. 298. 683. Eum. 241.
 Su. 214.
 ἴφιστῆς, Ag. 1103.
 ἴφιστῆς, Se. 671.
 ἴφιστῆς, Su. 951.
 ἴφιστῆς, Ag. 1226. Ch. 499. Eu.
 412. 632.
 ἴφιστῆς, ἴφιστῆς, Prom. 83. 253.
 549. 944.
 ἴφιστῆς, Ag. 1225.
 ἴφιστῆς, Pe. 228.
 ἴφιστῆς, Su. 659.
 ἴφιστῆς, Pr. 4. Se. 792. Ch. 1039.
 Eu. 505.
 ἴφιστῆς, Ch. 840.
 ἴφιστῆς, Se. 544. Ag. 1211. Sup.
 309.
 ἴφιστῆς, Ch. 726.
 ἴφιστῆς, Eu. 372.
 ἴφιστῆς, Pe. 658.
 ἴφιστῆς, Su. 208.

ἴφιστῆς, Pe. 7. Eu. 534. Su. 635.
 685.
 ἴφιστῆς, Pe. 208.
 ἴφιστῆς, Pe. 462.
 ἴφιστῆς, Pe. 25. Su. 682.
 ἴφιστῆς, Pe. 393. Ch. 383. Eum.
 905.
 ἴφιστῆς, Ag. 153.
 ἴφιστῆς, Pr. 974. Sept. 508. Pe.
 774. Ch. 239. Su. 496. 762.
 ἴφιστῆς, ἴφιστῆς, vide ἴφιστῆς.
 ἴφιστῆς, Ag. 426.
 ἴφιστῆς, Pr. 37. Se. 944. Per. 234.
 Ch. 99. Su. 336.
 ἴφιστῆς, Pr. 388. 491. Su. 340.
 ἴφιστῆς, Pr. 726. Se. 612. 627.
 ἴφιστῆς, Pr. 67. 120. 158. 863. 972.
 977. 1041 bis. Sept. 261. 289.
 311. 473. 515. 529. 564. 681
 bis. 875. 1017. Pe. 328. 438.
 451. 1039. Agam. 464. 659.
 1281. 1334. 1383 bis. 1482.
 1646. Ch. 121. 171. 196. 458.
 613. 787. 902. 952. 993. Eu.
 66. 733. 940. Sup. 233. 520.
 1015.
 ἴφιστῆς, Ch. 247. 994. Su. 903.
 ἴφιστῆς, Pe. 89.
 ἴφιστῆς, Prom. 13. 51. 81. 169. 188.
 187. 232. 253. 263. 264. 315.
 344. 419. 444. 469. 473. 490.
 493. 572. 588. 640. 684. 799.
 819. 858. 904. 930. Sept. 13.
 67. 97. 102. 201. 231. 360.
 393. 438. 479. 492. 517. 527.
 535. 543. 648. 654. 805. 824.
 917. 954. 1038. 1072. Per.
 170. 193. 343. 466. 599. 724.
 726. 748. 753. 766. 787. 878.
 Ag. 12. 171. 186. 198. 328.
 339. 375. 464. 557. 561. 591.
 674. 682. 732. 840. 855. 898.
 971. 1002. 1055. 1067. 1159.
 1163. 1180. 1231. 1252. 1273.
 1296. 1402. 1415. 1422. 1583.
 1638. 1668. 1670. Ch. 63. 68.
 89. 103. 162. 193. 197. 236.
 237. 252. 255. 257. 275. 316.

349. 406. 451. 479. 516. 519.
 540. 558. 694. 738. 755. 758.
 760. 776. 865. 871. 892. 954.
 979. 990. 1017. Eu. 8. 24. 41.
 43. 82. 99. 154. 161. 168. 192.
 228. 258. 272. 337. 399. 448.
 457. 479. 577. 582. 603. 695.
 705 bis. 732. 779. 802. 810.
 839. 858. 895. 963. Sup. 83.
 115. 180. 201. 216. 279. 338.
 382. 384. 396. 432. 466. 530.
 657. 712. 744. 751. 770. 882.
 993. 1004. 1031.
ἴα, Pr. 809. Pe. 428. 464. 712.
 Ag. 273. 1444. Ch. 1026.
ἴα, Pr. 25.

Z.

ΖΑΪΗ, Pr. 371. Ag. 665. 674.
Ζαῖ, vide *Ζαῖ*.
Ζαπλῆς, Pe. 316.
Ζάπυρος, Pr. 1083.
Ζαῖ, Pr. 682. 746. Se. 643. 1042.
 Per. 299. Ag. 580. 639. 686.
 828. 852. Ch. 358. 886. 905.
 926. 1043. Eu. 264. 267. 305.
 606. 607. Su. 122. 995.
Ζαῖγλα, Pr. 462.
Ζαῖγνυμι, Pr. 461. Per. 191. 724.
 Ag. 851. 1649. Ch. 793.
Ζαῖγος, Ag. 44.
Ζυκτῆριον, Ag. 538.
Ζυκτῆριος, Pe. 738.
Ζεῖς, Pr. 10. 12. 34. 50. 62. 67.
 120. 122. 150. 162. 187. 194.
 202. 203. 255. 304. 813. 339.
 357. 376. 402. 509. 516. 527.
 553. 592. 650. 668. 678. 755.
 756. 758. 770. 830. 833. 847.
 849. 895. 905. 906. 927. 940.
 951. 979. 989. 1001. 1020.
 1075. Se. 8. 69. 120. 261. 262.
 434. 490. 518. 524. 526. 527.
 538. 620. 636. 668. 828. 1082.
 Per. 532. 742. 764. 829. 918.

Agam. 56. 62. 168. 173. 363.
 370. 375. 518. 535. 686. 712.
 757. 979. 982 bis. 1023. 1033.
 1045. 1400. 1494. 1496. 1572.
 Choeph. 16. 244 bis. 379 bis.
 393. 407. 642. 773. 782. 786.
 788. 855 bis. 949. Eum. 17.
 19. 28. 92. 149. 214. 229. 366.
 418. 621. 625. 643. 667. 716.
 800. 853. 921. 976. 1001.
 1048. Sup. 1. 19. 27. 89. 90.
 96. 151. 169. 176. 200. 214.
 217. 239. 306. 308. 318. 365.
 408. 454. 535. 583. 596. 602.
 624. 632. 635. 649. 680. 697.
 787. 823. 899. 908. 1043.
 1056. 1060. 1070.

Ζίφυρος, Ag. 701.

Ζῖα, Se. 714.

Ζηλῶν, Pr. 330. Pe. 714.

Ζηλωτὸς, Pe. 712.

Ζημιά, Prom. 329. 382. Ch. 273.
 1032.

Ζῆν, Pr. 218. 241. 358. 372. 518.
 544. 653. 802. 929. 937. 968.
 Sept. 449. 520. Ag. 181. 293.
 Ch. 243. Eu. 624. 829. Sup.
 46. 164. 220. 302. 351. 390.
 487. 593. 661. 679.

Ζητίω, Pr. 262. 316. 775.

Ζόφος, Pe. 841.

Ζυγόν, Pr. 461. Se. 75. 477. 799.
 Pe. 50. 72. 196. 596. Ag. 962.
 1050. 1080. 1235. 1627. Sup.
 829.

Ζυά, Se. 945.

Ζύμη, Ch. 992. Eu. 611. Su. 466.

Ζυπυρίω, Se. 295. Ag. 1043.

Ζάφυτος, Su. 864.

H.

ΗΒΑΪ, Sept. 628. Agam. 593
 Ch. 879. Su. 614. 782.

ἥβη, Se. 11. Per. 512. 544. 683.
 735. 926. Ag. 110. Su. 671.

- ἄγγελος, Per. 315. 643. 767. Ag. 192. Su. 730.
 ἀγίωμα, Pr. 1034. Se. 651. Per. 174. 400. Ag. 920. 1372. Ch. 902. 905. Eu. 33. 1013. Su. 510.
 ἄγγος, Su. 247.
 ἄδω, Pr. 406. 910. Sept. 22. 59. 383. 478. 506. 656. 708. 888. 1055. Pe. 9. 65. 605. 672. Ag. 79. 343. 980. 1066. 1218. 1219. 1587. Ch. 111. 162. 375. 511. Eum. 50. 60. 238. 497. 592. 612. 677. 679. 684. Su. 216. 279. 957.
 ἄδωμαι, Pr. 757. Eu. 312.
 ἄδωρ, Pr. 261. 493. 632. Pe. 843. Ag. 295. 872. Su. 1015.
 ἄδωρ, Pr. 536. Ag. 611.
 ἄδωρ, Pe. 495.
 ἄδωρ, Pr. 185. Pe. 650. Su. 66.
 ἄδωρ, Ch. 114.
 ἄδω, Pr. 1. 103. 192. 284. 299. 662. 716. 723. 729. 734. 807. 836. 857. 1020. Se. 40. 451. 867. Per. 510. 524. 694. Ag. 262. 266. 531. 540. 614. 628. 656. 688. 873. 1075. 1249. 1289. 1310. 1569. 1634. Ch. 3. 213. 559. 657. 825. 838. Eum. 236. 491. Su. 484. 734. 743. 940.
 ἄδωρ, Ch. 14. 250.
 ἄδωρ, Pr. 1034. Se. 429.
 ἄδωρ, Su. 356.
 ἄδωρ, Ag. 374.
 ἄδωρ, Pr. 1060.
 ἄδωρ, Pe. 917.
 ἄδωρ, Pe. 683. Ch. 607.
 ἄδωρ, Pr. 22. 25. 91. 706. 795. 807. Se. 452. Per. 232. 364. 377. 504. 712. Ag. 296. 517. 584. 642. 667. 685. 1189. 1332. Ch. 986. Eu. 929. Su. 221. 263. 776.
 ἄδωρ, Pr. 790.
 ἄδωρ, Pr. 366. Se. 519. Ag. 191. 871. Ch. 921. 975. Eum. 47. 445. 809. 1001. Su. 106. 605.
 ἄδωρ, Se. 21. Per. 301. 429. Ag. 645. 677. 909. 1310. 1601. Ch. 259. 610. Eu. 695.
 ἄδωρ, Pr. 750. Pe. 386. 431. 843. Agam. 328. 566. 1586. 1675. Ch. 816. Eu. 105. Su. 740.
 ἄδωρ, Ch. 708.
 ἄδωρ, Ag. 22.
 ἄδωρ, quotidie, Pe. 63.
 ἄδωρ, Ag. 1641.
 ἄδωρ, Se. 66.
 ἄδωρ, Ag. 82.
 ἄδωρ, Eu. 14.
 ἄδωρ, Se. 633. Pe. 146. Eum. 978. Su. 2. 17.
 ἄδωρ, Eu. 431.
 ἄδωρ, Pr. 1009. Pe. 193.
 ἄδωρ, Ch. 1022.
 ἄδωρ, Pr. 1024. Agam. 442. 801. Ch. 270. Eu. 135.
 ἄδωρ, Pe. 42.
 ἄδωρ, Pr. 734. 789. Pe. 720. 739. Eu. 75.
 ἄδωρ, Pr. 481. Ag. 1640.
 ἄδωρ, Pr. 454.
 ἄδωρ, Pr. 594. 703. 899. Se. 155. Eu. 214. 299. Sup. 303. 573. 594. 1044.
 ἄδωρ, Ag. 525.
 ἄδωρ, Pr. 561.
 ἄδωρ, Se. 522.
 ἄδωρ, Ag. 1400. Ch. 179. 706. Su. 211. 498.
 ἄδωρ, vox corrupta, f. ἄδωρ, Su. 855.
 ἄδωρ, Pr. 327. 344.
 ἄδωρ, Ch. 450. Eum. 223. Su. 207.
 ἄδωρ, Su. 732.
 ἄδωρ, Ag. 486. 671. 858.
 ἄδωρ, Pe. 997.
 ἄδωρ, Pe. 743. Ag. 515.
 ἄδωρ, Pr. 3. 367. 620. Agam. 289. Eu. 13.
 ἄδωρ, Pr. 577.
 ἄδωρ, Pe. 388.
 ἄδωρ, Pr. 115. 133. 1081. Se. 921. Pe. 391.

Θ.

ΘΑΚΕΨ, Pr. 313.
 Θάκος, Ag. 528.
 Θαλαμύπτελος, Se. 365.
 Θάλαμος, Pe. 626. Eum. 1007.
 Θάλασσα, Sept. 764. Per. 77. 90.
 109. 419. 709. Ag. 585. 660.
 967. Eu. 240. Su. 267.
 Θαλάσσιοι, Pr. 364. 923. Pe. 558.
 Θαλασσοπλάγκτος, Pr. 466.
 Θαλασσοπλάκτης, Pe. 307.
 Θαλερός, Se. 713.
 Θαλλός, Ch. 1035.
 Θάλλω, Pe. 618. Su. 864.
 Θάλος, Su. 112.
 Θάλω, Sept. 437. 452. Ag. 574.
 978. Su. 755.
 Θάλων, Pr. 592. 651. 878.
 Θαμβέω, Su. 579.
 Θάμνος, Ag. 1325.
 Θανάσμιος, Ag. 1028. 1285. 1454.
 Θανατοφόρος, Ch. 367.
 Θάνατος, Se. 607. 687. 884. 899.
 912. 1017. Pe. 920. Ag. 1349.
 1471. 1502. 1526. 1530. 1538.
 1582. Ch. 51. 978. 1008. Eu.
 337. Su. 130.
 Θανατοφόρος, Ag. 1185.
 Θανατήν, Pr. 1052.
 Θάπτω, Sept. 1016. 1029. 1036.
 1037. 1060. Per. 1005 bis.
 Ag. 1550. Ch. 364. 431. 438.
 683.
 Θάρρην, Ag. 1680.
 Θερσαλίκος, Pr. 536.
 Θερσίην, Pr. 915. Sept. 798. 1049.
 Ch. 664. 825. Sup. 608. 740.
 748. 774. 913. 1022.
 Θέρσοι, Se. 190. 276. Agam. 991.
 Ch. 89.
 Θερσίην, Pe. 216.
 Θέρυβις, Pe. 51. 323. 975.
 Θάττησι, Pr. 777. 866. Ag. 352.
 Θαῦμα, Eu. 410. Su. 522.
 Θαυμάζω, Pr. 475. Se. 709. 778.
 Ag. 888. 1208. 1408.

Θαυμάζω, Pe. 212. Eum. 46. Su.
 248.
 Θία, Pr. 241.
 Θία, Se. 86. 93. Per. 347. Eum.
 115. 224. 242. 259. 414. 674.
 731. 828. 964. Su. 703.
 Θιάκτης, Su. 1048.
 Θιάμα, Pr. 69. 304.
 Θιάματος, Ag. 1306.
 Θίω, Pr. 56. 76. Se. 966. Per.
 303. 418. Ch. 385.
 Θίος, Pr. 683. Per. 75. Ag. 486.
 1093. 1557. Ch. 388. 867.
 958. Su. 573. 585.
 Θίγω, Prom. 173. 864. Ch. 418.
 Eum. 903. Su. 580.
 Θίλιμος, ferax, Su. 1034.
 Θίλιος, Su. 869.
 Θιλεκτήριον, Ch. 668. Eu. 889.
 Θιλεκτήριος, Eum. 81. Suppl. 456.
 1011.
 Θίλω, Pr. 118. 177. 201. 308. 321.
 343. 346. 503. 652. 668. 782.
 817. 939. 1027. Se. 360. 433.
 434. 468. 473. 511. 568. 620.
 724. 1035. 1041. Per. 174.
 178. 204. 230. 522. Ag. 250.
 264. 327. 673. 687. 1412.
 Ch. 173. 220. 497. 520. 763.
 791. 812. 851. 904. 908. Eu.
 5. 260. 432. 433. 439. 890.
 Su. 150. 216. 219. 394. 462.
 736. 794. 1063.
 Θίμις, Pr. 18. 209. 873. Ag. 225.
 Eu. 2. Su. 365.
 Θίμις, Agam. 98. 1440. Ch. 640.
 Eum. 417. 474. Sup. 38. 340.
 444.
 Θιμίσκυρα, Pr. 723.
 Θιμνίς, Se. 700.
 Θίω, Se. 388.
 Θιοβλαβίω, Pe. 833.
 Θίβην, Se. 330. Pe. 102. Ag. 106.
 135. Ch. 36. 941.
 Θιοκλυτίω, Pe. 500.
 Θιόκλυτος, Se. 145.
 Θιόκραντος, Ag. 1497.
 Θιομανής, Se. 659.

Διαμάχη, Pe. 656. 657.

Διομυσίς, Eu. 40.

Διοκρίτης, Pr. 660.

Διότιμος, Se. 610.

Διόττος, Pr. 764.

ΘΕΟΣ, Pr. 9. 14. 29 bis. 37 bis.

49. 82. 92 bis. 119. 120. 155.

160. 203. 222. 354. 404. 427.

438. 529. 735. 736. 858. 902.

912. 939. 944. 953. 959. 974.

1026. Sept. 4. 14. 21. 23. 35.

69. 86. 93. 111. 161. 172.

191. 218. 223 bis. 225. 229.

232. 237. 239. 259. 272. 277.

281. 282. 285. 308. 319. 424.

428. 433. 447. 457. 517. 530.

535. 555. 556. 568. 572. 586.

588. 598. 602. 612. 614. 631.

632. 645. 659. 695. 707. 708.

722. 725. 727 bis. 779. 1024.

1026. 1055. 1059. Per. 93.

150. 157 bis. 164. 216. 229.

294. 347. 362. 373. 404. 454.

495. 497. 502. 514. 522. 606.

624. 646. 691. 713. 743. 744.

748. 751. 774. 811. Ag. 1. 88.

281. 325. 346. 347. 353. 361.

378. 404. 470. 522. 536. 548.

562. 587. 605. 612. 646. 658.

672. 744. 819. 822. 830. 838.

853. 861. 922. 931. 934. 937.

942. 955. 961. 970. 1035.

1087. 1157. 1213. 1288. 1297.

1299. 1433. 1588. 1654. Ch.

58 bis. 74. 120. 146. 199. 210.

298. 338. 460. 473. 635. 778.

780. 782. 800. 902. 1006.

1028. 1064. Eu. 1. 20. 25. 33.

55. 70. 73. 109. 153. 162. 172.

191. 197. 253. 270. 282. 297.

363. 389. 395. 414. 533. 647.

664. 669. 725. 781. 811. 830.

849. 882. 886. 922. 970. Su.

25. 80. 129. 168. 170. 197.

222. 226. 250. 305. 337. 360.

368. 401. 418. 419. 460. 474.

502. 510. 512. 529. 598. 638.

663. 712. 733. 741. 762. 763.

766. 780. 816. 879. 928 bis.

934. 988. 1021. 1023. 1026.

1045. 1069. 1081.

Διόσσυτος, Pr. 116. 598. 644.

Διοτίμαχος, Ch. 633.

Διοτίμαχος, Ag. 1346.

Διότρεπτος, Pe. 907.

Διοφίλης, Eu. 872.

Διοφύρετος, Ag. 1149.

Διόφορος, Ag. 1159.

Διραπορτίς, Su. 986.

Διρίζω, Su. 646.

Δερμαίνω, Pe. 505. Ch. 1004.

Δερμαῖσις, Pr. 134.

Δερμόνιος, Ag. 1181.

Δερμὸς, Pr. 371. Se. 609. Agam.

1287. Ch. 270. 668.

Δερμαργός, Eu. 563.

Θερμάδων, Pr. 724.

ἦρος, Pr. 455. Pe. 824. Ag. 5.

Δίσμιον, Eu. 494. Su. 716.

Δίσμιος, Ag. 1573.

Δισμὸς, Ag. 312. Eum. 394. 487.

574. 618. 684. Su. 1042.

Δισκίλμ, Ag. 1219. 1222. Eu. 996.

Δίσκιος, Ag. 1163.

Διστιγδίω, Ag. 1170.

Διστιγδὸς, Ag. 1143.

Θισπρετὸς, Pr. 830.

Θίσσαλος, Pe. 489.

Θιστιάς, Ch. 604.

Διοφταλόγος, Ag. 1450.

Δίοφατος, Se. 624. 850. Per. 742.

803. Ag. 1122. 1139. 1141.

Eu. 597.

Δίοφατος, Ag. 1330.

Διωρία, Pr. 302.

Διωρία, Pr. 801.

Διωρίς, Se. 864.

Διωρὸς, Pr. 118. Ch. 244.

Θέβαι, Pe. 38.

Θηγάη, Ag. 1545.

Θήγανος, Eu. 862.

Θήγω, Pr. 311. Se. 721. Ag. 1271.

1544.

Θήκη, Pe. 405. Ag. 432. Su. 126.

Θικτὸς, Se. 950.

Θιλογυῖς, Su. 29.

- θαλασσοπόρος, Ch. 598.
 θαλασπότης, Pr. 859.
 θαλάσσιος, Pr. 1002.
 θαλας, Ag. 494. 1240. 1660. Ch.
 303. 500. 819.
 θαλάσπιος, Pr. 854.
 θα, Pr. 927.
 θα, Se. 564. Ag. 147. 1072. Ch.
 998 Eum. 70. 131. 147. Sup.
 1006.
 θα, Ch. 249.
 θαλάσσιος, Pr. 857.
 θαλάσσιος, Prom. 109. 1071. Pe. 233.
 Ag. 1203.
 θαλάσσιος, Pr. 857. Ch. 491.
 θαλάσσιος, Ch. 230.
 θαλασσοπόρος, Pe. 238. 1027.
 θαλασπότης, Eu. 405. 689.
 θαλασπότης, Eu. 1029.
 θαλάσσιος, Se. 44. 264. Ag. 442.
 θαλάσσιος, Pr. 848. Agam. 672. 1050.
 Ch. 948. 995.
 θα, Pe. 820.
 θαλάσσιος, Pr. 749. 752. 932. Se. 48.
 248. 409. 483. 642. 690. 741.
 754. 811. 843. 969. 970. 1019
 bis. 1025. 1042. Pe. 296. 298.
 314. 325. 432. 444. 490. 676.
 714. 844. 970. Ag. 348. 516.
 548. 559. 577. 639. 763. 813.
 852. 878. 1228. 1288. 1326.
 1327. 1329. 1335. 1348 bis.
 1370. 1598. 1661. 1662. Ch.
 149. 246. 266. 293. 322. 325.
 353. 477. 502. 504. 515. 547.
 556. 680. 761. 846. 852. 886.
 893. 895. 906. 1043. Eu. 319.
 340. 628. 651. Su. 166. 236.
 421. 798. 809. 994.
 θαλάσσιος, Pr. 8. 38. 84. 107. 239.
 248. 267. 310. 414. 463. 497.
 546. 554. 614. 731. 736. 799.
 Se. 448. Pe. 94. 100. 634. 710.
 751. 822. Ag. 932. Su. 831.
 θαλάσσιος, Su. 603.
 θαλασπότης, Ag. 1511.
 θαλάσσιος, Pr. 530.
 θαλασπότης, Pr. 884.
 θαλάσσιος, Pr. 129. Ag. 484.
 θαλάσσιος, Se. 42. Per. 73. 720. 756.
 Eu. 630.
 θαλάσσιος, Pr. 354. Pe. 137.
 θαλάσσιος, Pr. 1050. Pe. 398.
 θαλάσσιος, Pr. 42. 860. Se. 194. Pe.
 394. 746. 833. Ag. 177. 779.
 812. 1003. Su. 507. 514. 962.
 θαλάσσιος, attice pro θαλάσσιος, Prom.
 629.
 θαλάσσιος, Ag. 231. 1197. Su. 779.
 θαλάσσιος, Pr. 178. 870. Ch. 414.
 Eu. 296. 866. Su. 205.
 θαλασσοπλάγχθης, Pr. 729.
 θαλασσοτομίν, Su. 211.
 θαλασσοτομίν, Se. 618. Ag. 1408.
 θαλάσσιος, Ag. 1175.
 θαλάσσιος, Pe. 425.
 θαλάσσιος, Pe. 196. 416. Eu. 560.
 θαλάσσιος, Se. 188.
 θαλασπότης, Ch. 543.
 θαλασπότης, Ch. 6.
 θαλάσσιος, Se. 78. Ag. 1174. Ch. 970.
 Su. 117.
 θαλάσσιος, Per. 872. Agam. 663.
 1427.
 θαλάσσιος, Pe. 509. 566.
 θαλάσσιος, Pr. 43. 616. Pe. 688. Ag.
 1550. Ch. 926.
 θαλασπότης, Pe. 942.
 θαλασπότης, Ag. 1084.
 θαλάσσιος, Pr. 388. Sept. 869. 1072.
 Agam. 1000. 1331. Ch. 333.
 340.
 θαλάσσιος, Ag. 1292.
 θαλάσσιος, pro θαλάσσιος, Ag. 545.
 θαλάσσιος, Sept. 541. 570. Per. 1061.
 Ag. 571. Ch. 17. 171. 224.
 228. 617.
 θαλάσσιος, Pr. 608. Agam. 104. 1146.
 1150. Ch. 828. Eu. 513.
 θαλάσσιος, Ch. 531. 544. Eu. 184.
 θαλάσσιος, Prom. 228. 766. 909. 911.
 Se. 415. Pe. 777. Agam. 268.
 992. 1063. Ch. 570. 975. Eu.
 18. 29. 47. 164. 229. 515. 619.
 Su. 216. 379. 799.
 θαλάσσιος, Ag. 1604.

θρώσκω, Ch. 846. Eu. 663.
 θυάς, Se. 504. 842.
 θυγάτηρ, Ag. 84. 233. 1565.
 θύλλα, Ag. 828.
 Θυίστη, Agam. 1251. 1593. 1597.
 Ch. 1069.
 θυηπολίην, Ag. 270.
 θυηπόλος, Pe. 202.
 θυηφάγος, Ag. 606.
 θύμα, Ag. 1127. 1319.
 θυμαλγής, Ag. 1040.
 θυμία, Su. 677.
 θυμηδής, Su. 969.
 θυμοβόρος, Ag. 103.
 θυμώμαντι, Pe. 224.
 θυμοπλάγης, Se. 692.
 θυμός, Pr. 380. 539. 705. Sept.
 52. 513. Pe. 11. 769. Ag. 48.
 242. 1002. 1397. Ch. 391. 420.
 Eum. 741. 847. 880. Su. 457.
 575.
 θυμός, Ag. 1078. Eu. 736. 804.
 θύμωμα, Eu. 863.
 θύπτος, Pe. 424.
 θύος, Ag. 1418. b. l. furor.
 θυοσπυρίω, Ag. 87.
 θύρα, Ch. 651.
 θύραθεν, Se. 68. 199.
 θυραϊός, Agam. 846. 1064. 1617.
 Ch. 113. Eu. 867.
 θυρακόπος, Ag. 1204.
 θυρωρός, Ch. 563.
 θυσία, Se. 707. Agam. 101. 155.
 222. 1177. Eu. 1040.
 θυσάς, i. θύσασα, Thyas, Se. 275.
 θυτήρ, Ag. 233. 248. Ch. 253.
 θύω, furo, Ag. 1244. Su. 194.
 θύω, sacrifico, Pe. 204. Ag. 141.
 603. 1426. Ch. 240. Eu. 109.
 329. 342. 692. 838. Su. 459.
 988.
 θῶκος, Pr. 280. 830.
 θώμιγξ, Pe. 461. Eu. 182.
 θωμός, Ag. 303.
 θώπτω, Pr. 936.
 θωρακίστι, Se. 32.
 θωύσσω, Pr. 393. 1040. Agam.
 902.

I.

Ἴα, Pe. 940.
 ἰάλλω, Pr. 660. Ch. 495.
 ἰαλτὴ, Ch. 20.
 Ἰάσιος, Su. 72.
 ἰάπτω, Se. 305. 531. 550. Agam.
 519. 1558. Su. 101. 556.
 ἰάσιμος, Pr. 474.
 ἰατρομάντις, Ag. 1632. Eum. 62.
 Su. 271.
 ἰατρός, Prom. 378. 472. Ch. 697.
 Su. 269.
 ἰαχίω, Se. 874.
 ἰαχὴ, Pe. 944.
 Ἰάων, Pe. 178. 563. 1016. 1030.
 Ἰδα, Ag. 289. 291.
 Ἰδαῖος, Ag. 319. 573.
 ἰδιος, Pr. 403. 545.
 ἰδὼ, Agam. 1134 bis. 1278. Ch.
 229. 245.
 ἰδρυμα, Pe. 813. Agam. 347. 536.
 Ch. 1036.
 ἰδρύω, Per. 231. Eum. 865. Sup.
 418.
 ἰερεὺς, Ag. 744.
 ἱεροδόκος, Su. 368.
 ἱερὸν, Se. 183. Ag. 70.
 ἱερὸς, Se. 274. 1018. Per. 36. 49.
 Su. 256.
 ἱερόγιστοι, Su. 23.
 ἱζω, Eum. 18. 80. Sup. 232. 693.
 854.
 ἱῆ, Pe. 1009 bis. Ag. 1494. Sup.
 119 bis.
 ἱήτις, Ag. 151.
 ἱήλαμος, Su. 120.
 ἱήμι, Pr. 154. 811. Se. 315. 499.
 871. Per. 638. 945. 949. Ch.
 150. 561.
 ἰθαγενής, Pe. 306.
 ἱθί, Pe. 660. 1043.
 ἰθύω, Pe. 411. 775.
 ἰκάνω, Pe. 159. Ag. 1346.
 Ἰκαρος, Pe. 892.
 ἰκίστιος, Se. 114. Suppl. 351. 365.
 624.
 ἰκισταδόκος, Su. 721.

- ἰέναι*, Ch. 334. 567. Eu. 92. 151.
 232. 477. 580. Su. 22. 28. 354.
 435. 649. 822.
ἰέναι, v. *ἰέναι*.
ἰενόμαι, Pr. 117. Sept. 247. 292.
 569. 988. Pe. 216. 357. 660.
 Ag. 975. Ch. 374. 378. Sup.
 165. 317. 337. 565.
ἰεομαι, *ἰε* et v. v. *ἰενόμαι*.
ἰεταῖος, Su. 390.
ἰεταρ, Ag. 117. Eu. 1001.
ἰετῆρ, Su. 488.
ἰετηριά, Su. 200.
ἰεταρ, Su. 661.
ἰεω, Ag. 991. Su. 184.
ἰεος, Eu. 1043.
ἰεόμαι, Su. 123. 134.
ἰλιάς, Ag. 462.
ἰλίοι, Ag. 29. 415. 449. 598. 635.
 708. 747. 823. 869. 891. 916.
 995. 1236. 1295. 1448. Ch.
 343. Eu. 460.
ἰμαῖος, Pe. 31.
ἰμῖον, Pe. 233. Ag. 949.
ἰμερος, Pr. 650. 864. Sept. 698.
 Ag. 553. 1213. Ch. 297. Sup.
 90. 1012.
ἰα, ubi, Pr. 21. 724. 792. 829.
ἰάχμιος, Pr. 592. 704.
ἰαχός, Pr. 664. Ch. 6. Su. 506.
ἰάδς, Su. 292.
ἰνός, Eu. 325. Su. 43. 259.
ἰξίον, Eu. 444. 721.
ἰόνιος, Pr. 839. Pe. 900.
ἰός, Pe. 461. Ag. 843. Eu. 481.
 733.
ἰόνης, Pr. 559.
ἰδ, Ag. 25 bis. 1223 bis. Eum.
 785 bis. 815 bis.
ἰυλος, Se. 540.
ἰφ, Su. 834.
ἰπύον, Pr. 365.
ἰππιος, Se. 124.
ἰππίς, Pe. 14.
ἰππηδόν, Se. 334. Su. 438.
ἰππηλάτης, Pe. 126.
ἰππιόναξ, Pe. 1002.
ἰππιός, Se. 61. 211. 251. 481.
ἰππιος, Se. 132.
ἰππιόχαρμις, Pe. 29. 106.
ἰπποβάμων, Pr. 804. Su. 292.
ἰπποβάτης, Pe. 26.
ἰππος, Pr. 465. Sept. 399. 467.
 Per. 18. 32. Agam. 834. Ch.
 1022. Su. 191.
ἰππος, ἰ, equitatus, Pe. 302. 315.
ἰππότης, Se. 80.
ἰππωνίδης, Se. 494.
ἰρς, pro *ἰρς*, Pe. 747.
ἰσημι, Pr. 288. 450. Pe. 173. 211.
 337. 431. 435. 786. Ag. 689.
 941. 1311. 1625. 1679. Ch.
 572. 601. 792. Su. 441. 468.
 946. 957.
ἰσθμός, Pr. 728.
ἰσμήνη, Se. 868.
ἰσμηδός, Se. 279. 384.
ισοδαίμων, Pe. 636.
ισόθιος, Pe. 80. 858.
ισόμετρος, Ch. 317.
ισόνειρος, Pr. 551.
ισόπαις, Ag. 75.
ισόπεριστος, Ag. 78.
ισόρρητος, Pe. 346.
ἴσος, Se. 361. 914. Pe. 150. Ag.
 261. Ch. 858. Eu. 756. Sup.
 410.
ισόφθορος, Eu. 744. 798.
ισόψυχος, Ag. 1479.
ἰστημι, Pr. 349. Se. 33. 325. 570.
 681. 964. 1024. Pe. 206. 688.
 Ag. 1047. 1066. 1388. 1482.
 Ch. 18. 885. Eu. 828. Suppl.
 484.
ισορίω, Pr. 633. 962. Per. 454.
 Ag. 685. Eu. 458.
ισοτελής, Ag. 1452.
ισχυαῖον, Pr. 380. Eu. 267.
ισχύρς, Pr. 310.
ἰσχύς, Pr. 212. Sept. 232. 1082.
 Pe. 12. 149. 592. Ag. 74. 295.
 Ch. 719.
ἰσχύν, Pr. 509. Eu. 624.
ἴσχυ, Ch. 1052.
ἴσως, Pr. 317. Se. 713. Ag. 1058.
 Su. 735.

ἴνυς, Ag. 1153 bis.
 ἰνύξ, Pe. 993.
 ἰύξω, Pe. 280. 1647. Suppl. 815.
 879. 881.
 Ἰργίσινα, Ag. 1535. 1564.
 Ἰχάρ, Su. 857.
 ἰχθύβολος, Se. 134.
 ἰχθός, Pe. 424.
 ἰχθός, Pr. 844. Ag. 703. 1193.
 Su. 547. 1024.
 ἰχθυοσκοπία, Ch. 226.
 ἰχθός, Ag. 1489.
 Ἰώ, Prom. 636. 787. 814. Supp.
 169. 300. 544. 549. 582. 1072.
 Ἰών, Pe. 954. 955.
 Ἰωνία, Pe. 773.

K.

ΚΑΔΜΕΪΟΣ, Se. 9. 39. 47. 537.
 549. 685. 1014. 1023. 1033.
 1034. 1083.
 Καδμογενής, Se. 309.
 Κάδμος, Se. 1. 74. 122. 138. 829.
 κάζω, Eu. 769.
 καθαιμάσσω, Eu. 453.
 καθαιρίω, Ag. 406. Eu. 286.
 καθαίρω, Ch. 72.
 κάδαγμα, Ch. 96.
 καθαγμός, Se. 744. Ch. 967. 1059.
 Eu. 277. 283.
 καθάρως, Eu. 313. 477. Su. 662.
 καθάρστος, Se. 686. Eum. 63. 452.
 581.
 καθ' ἑαυτὸν, Pr. 889.
 καθίζομαι, Pr. 229. Eu. 6.
 καθιύδω, Ag. 1366. Ch. 881. Eu.
 94.
 καθήκω, Ch. 453.
 καθήκω, Pr. 915. Ag. 1604. Ch.
 919. Eu. 522. Su. 370.
 καθιερών, Eu. 304.
 καθίζανω, Eu. 29.
 καθίημι, Eu. 558.
 καθιπτάζω, Eum. 150. 734. 782.
 812.

καθίσταμι, Pe. 295. 382. 385. Eu.
 709.
 καθοράω, Su. 1066.
 καθορμίζω, Pr. 964.
 καθυπνιέσθαι, Se. 232.
 καυίζω, Ag. 1080. Ch. 490.
 καυσσηγός, Se. 648.
 καυσσηγμός, Se. 369.
 καυός, Pr. 942. Pe. 667.
 καίω, Sept. 353. 636. Ag. 1571.
 Ch. 886. 930.
 καιρός, Se. 1. 625. Agam. 1042.
 1301. 1352. Ch. 580. 1064.
 Su. 455.
 καιρίως, Ag. 1353. 1381.
 καιρός, Pr. 379. 506. 522. Sept.
 65. Ag. 373. 796. 1667. Ch.
 657. 708. Su. 1068.
 καίω, Ag. 309.
 κακάργγελος, Ag. 645.
 κάκη, Se. 198. 622.
 κάκκας, (f. καββάς, v. κάκας, vox
 enim corrupta videtur) Supp.
 835.
 κακῶμαντις, Se. 728. Pe. 10.
 κακομήλιτος, Pe. 940.
 κακόποτος, Ag. 1145.
 κακῶρρημι, Ag. 1164.
 κακός, Pr. 26. 161. 223. 256. 303.
 320. 472. 743. 772. 925. 1014.
 Sept. 87. 193. 196. 233. 417.
 563. 577. 579. 581. 605. 606.
 634. 684. 689. 691. 694. 704.
 722. 725. 747. 764. 788. 814.
 840. 856. 881. 951. 1003.
 1006. 1041. 1052. 1057. Per.
 236. 248. 253 bis. 256. 267.
 291. 295. 330. 331. 353. 354.
 369. 429. 433. 435. 440. 445.
 465. 514. 519. 531 bis. 600.
 602. 608. 633. 695. 709. 714.
 728. 745. 755. 759. 783. 809.
 816. 837. 842. 847. 853. 937.
 992. 1011. 1035. 1046 ter.
 Ag. 220. 355. 398. 657. 662.
 666. 774. 871. 873. 874. 913.
 1073. 1092. 1100. 1111. 1140.
 1142. 1153. 1174. 1193. 1223.

1239. 1392. 1406. 1416. 1492.
 1621. 1652. 1663. 1674. Ch.
 41. 93. 121. 143. 144. 152.
 220. 275. 336. 564. 629. 728.
 746. 773. 775. 873. 891. 943.
 959. 980. 993. 1031. 1041.
 1045. Eu. 71 bis. 125. 146. 276.
 385. 507. 979. Sup. 462. 480.
 810. 1002. 1051. 1076.
κακόσπλαγχνος, excors, Se. 243.
κακόσχετος, Ag. 565.
κακόσχολος, Ag. 201.
καλότης, Pr. 1065.
καυχή, Se. 674.
κακοφάτης, Pe. 939.
κακοφροῦν, Ag. 1183.
κακίφρων, Ag. 100.
καπών, Pr. 975. Pe. 730.
καπῶς, Pr. 264. 750. 758. 1040.
 Se. 229. 1057. Per. 213. 454.
 815. Ag. 679. 936. Ch. 294.
 Eu. 416. 853.
καλόν, Pr. 86. 91. 733. 839. Sep.
 229. 359. 585. 646. 704. 935.
 Pe. 2. 175. 242. 690. Ag. 151.
 169. 1087. 1241. 1282. Ch.
 128. 199. 214. 319. 653. 732.
 1037. Eu. 28. 116. 287. 420.
 489. 561. 661. Sup. 183. 221.
 269. 314. 599. 879.
καλλίκαρκος, Pr. 369.
καλλίπακ, Ag. 771.
καλλίπρωρος, Se. 539. Ag. 242.
καλλίρροος, Pe. 201.
κάλλος, Pe. 185. Ag. 932.
καλός, Sept. 385. 554. 587. 1019.
 Per. 244. Ag. 144. 629. 909.
 1619. Ch. 696. Eu. 209. Sup.
 468. 779.
κάλυμμα, Ag. 1187. Ch. 492.
κάλυξ, Ag. 1401.
κάλυπτρα, Pe. 537. Ch. 810. Su.
 128. 139.
καλύπτω, Pr. 220. 584. Se. 1048.
 Pe. 648. Ch. 50.
Κάλχος, Ag. 162. 256.
καλῶς, Pr. 978. 1011. Se. 23. 805.
 Per. 727. Ag. 456. 855. 1053.
 Ch. 211. 353. 415. 577. 737.
 804. 903. 951. Eu. 458. 461.
 834. Su. 129. 416. 726. 761.
κάμαξ, Ag. 66.
κάμηλος, Su. 293.
κάμνω, Se. 216. Ag. 491. 679. Eu.
 884. 911. Su. 164. 239. 834.
κάμπτω, Prom. 32. 237. 306. 396.
 512. Ag. 352.
καμπύλος, Su. 191.
καμψίπυς, Se. 797.
καναχίς, Ch. 150.
Κάνθος, Pr. 845. Su. 317.
Καταινός, Se. 429. 446.
καπηλείω, Se. 551.
καπτός, Sept. 348. Ag. 506. 827.
 Su. 786.
κάρα, Per. 208. Ag. 914. 1624.
 Ch. 227. 494. 1047. Eu. 165.
 177. 865.
καραιστής, Eu. 186.
κάραιος, pro κάρηος, Ch. 394.
καραιών, Ch. 526. 703.
κάρβατος, Ag. 1070. Su. 124. 135.
 921.
καρδία, Sept. 294. 975. Pe. 161.
 Ag. 187. 489. 843. 986. 1037.
 1130. 1411. 1480. Ch. 100.
 165. 181. 390. 832. 1024. Eu.
 403. 469. 526. 682. 786. 816.
 864. Sup. 75. 353. 475. 792.
 806.
κάρημιος, Pr. 454.
καρπός, Sept. 363. 606. 624. Per.
 619. Eu. 834. 910. Su. 768.
καρποτιλίν, Su. 696.
καρπύς, Pr. 850. Sept. 599. Per.
 823. Ag. 511. 630. Sup. 261.
 321.
κάρπωμα, Su. 1008.
κάρτα, Sept. 419. 421. 664. 695.
 892. 947. Per. 372. 519. Ag.
 285. 601. 810. 849. 945. 1215.
 1261. Ch. 172. 174. 261. 929.
 Eum. 15. 90. 213. 222. 649.
 741. 852. Sup. 209. 296. 457.
 459. 461.
καρτερός, Se. 524. Su. 620.

- Κάσωνδεα, Ag. 1044.
 κασιγνήτη, Pr. 637. Pe. 185.
 κασίγητος, Pr. 347. Se. 638. 680.
 Ag. 335.
 κάσις, Se. 500. 680. Ag. 503.
 καταβάλλω, Ch. 572.
 καταβασμός, Pr. 810.
 καταγαλάω, Ag. 1280.
 καταγίλις, Ag. 1273.
 καταγιγνώσκω, Eu. 576.
 κατάγω, Sept. 653. 666. Agam. 1616.
 καταθάπτω, Ag. 1562.
 καταθήσκω, Prom. 573. Per. 276.
 Agam. 882. 1298. 1313. 1373.
 1561. 1619.
 καταπιβάτης, Pr. 359.
 καταπιγίζω, Se. 63.
 καταπιών, Ch. 704.
 καταίσιος, Ag. 1607.
 καταισχυτήρ, Ag. 1372.
 καταισχύειν, Se. 552. Su. 1003.
 κατακαλύπτω, Pe. 920.
 κατακλέψω, Ag. 80.
 κατακλύζω, Se. 1086.
 κατακρατίω, Pe. 102.
 κατακρύπτω, Pe. 536.
 κατακτείνω, Sept. 969. 973. 988.
 Ag. 1622. Ch. 923. Eu. 463.
 590. 594. 605. 608. 612. Su. 311.
 καταλήγω, Ag. 1488. Ch. 1075.
 καταλλάγη, Se. 773.
 καταμνήνω, Pr. 175.
 καταμομφος, Ag. 149.
 καταμών, Eu. 932.
 καταξιάνω, Ag. 205.
 καταξιόω, Ch. 704.
 καταξιόν, Se. 673. Ag. 581.
 καταπαύω, Su. 594.
 καταπίπτω, Ag. 1561.
 καταπνέω, Ag. 106.
 καταπύλλωμι, Pe. 673.
 καταπτάω, Eu. 252.
 καταπτύξω, Pr. 797.
 κατάπτυγες, Ch. 630. Eu. 68.
 κατάρσα, Se. 731.
 καταρρίπτω, Eu. 26.
 καταρρίνω, Su. 755.
 καταρρίπτω, Ag. 893.
 καταρτίω, Eu. 476.
 κατάρχω, Pe. 351.
 κατασβινύω, Se. 590. Agam. 897. 967.
 κατασθμαίνω, Se. 399.
 κατασκάπτω, Ag. 534.
 κατασκαφή, Sept. 46. 1016. 1045.
 Ch. 48.
 κατασιλλω, Pr. 480.
 κατασκήνωμα, Ch. 999.
 κατασκήπτω, Su. 331.
 κατάσκιος, Se. 390. Ag. 562. Sup. 350. 359.
 κατασπιδών, Se. 815.
 κατάτασις, Ag. 23.
 κατατρίβω, Pe. 789. Ag. 965.
 κατατροφή, Eu. 493. Su. 451.
 κατασφάζω, Eu. 102.
 κατασφραγίζω, Su. 954.
 κατασχιθω, Su. 1074.
 κατασυχίν, Pe. 352.
 καταφίρω, Eu. 376.
 καταφθαίω, Eu. 401.
 καταφθίρω, Pe. 251. 345. 731.
 καταφθίω, Per. 319. 377. Eum. 730.
 καταφθορά, Ch. 209.
 καταψινάξω, Ag. 570.
 κατιδών, Ag. 4.
 κατιδών, Per. 746. 979. 1031. Ag. 482. Su. 100.
 κάτιμι, Ag. 1292.
 κατιναρίζω, Ch. 345.
 κατιναρίζομαι, Ag. 535.
 κατιναράω, Eu. 569.
 κατιναίω, Pe. 538.
 κατιέχομαι, Se. 1000. Ag. 1656.
 Ch. 3. Eu. 465.
 κάτινγμα, Se. 715. 892. Ch. 216.
 Eu. 1024.
 κατιυχῶ, Ch. 475.
 κατιύχομαι, Sept. 639. Ag. 1259.
 Ch. 86. 137. Eu. 925.
 κατίχω, Se. 738. Pe. 43. 190. 387. 427. Ag. 212. 245. 463. 1549.
 Eu. 1011. Su. 26.

- κατήγορον, Ag. 279.
 κατήγορος, Se. 445.
 κατηγεφής, Eu. 294.
 κατισχαίνω, κατισχυαίνω, Prom. 269.
 Eu. 138.
 κατοικίζω, Prom. 250. 724. Eum.
 759.
 κάτοικος, Ag. 1294.
 κατοικίζω, Pr. 36. Pe. 1067. Eu.
 121. Su. 910.
 κατοικίω, Pr. 67.
 καταλολίζω, Ag. 1127.
 κατοπτής, Se. 36.
 κατόπτρις, Se. 41. 375.
 κάτοπτος, Ag. 315.
 κάτοπτροι, Ag. 848.
 κατωρδών, Ch. 510.
 κάτοχος, Pe. 223.
 κάτω, Pr. 74. Per. 841. Ag. 880.
 Ch. 163. Eu. 267. 653. 1026.
 Su. 605.
 κάτωθι, Pe. 699. Ch. 379.
 κατώρυξ, Pr. 451.
 Καίπασος, Pr. 422. 718.
 καχλάζω, Se. 118. 767.
 κίαα, Pr. 165. 185. 245. 379. 390.
 436. 592. Se. 293. Agam. 11.
 601. 1006. Ch. 24. 408. Sup.
 791.
 κιδνός, Se. 62. 413. 510. 600. Pe.
 142. 172. 931. Ag. 124. 269.
 631. 657. Ch. 152. 699. Sup.
 214.
 κῆμαι, Pr. 364. Pe. 325. Agam.
 1293. 1447. 1455. 1501. 1525.
 1590. Ch. 691. 722. 895. 964.
 Eu. 593. Su. 250.
 κείρω, Per. 957. Ch. 170. 187.
 Su. 674.
 κελαινός, Ch. 608.
 κελαιός, Pe. 388. 607. Ch. 339.
 κελαιόφρων, Pr. 1024.
 κελαινός, Pr. 432. 807. 850. 1049.
 Pe. 428. Ag. 115. 471. Eum.
 835. Su. 785.
 κελαιόφρων, Eu. 462.
 κελαινός, Ch. 411.
 κελαιόφρων, Eu. 13.
- κέλευδος, Pr. 284. 722. 836. 961.
 Sept. 552. Pe. 567. 609. 750.
 760. Ag. 130. 436. 918. Ch.
 347. 709.
 κέλευσμα, Per. 397. Ch. 749. Eu.
 235.
 κελίω, Prom. 73. 1065. Ch. 105.
 268. 764. 767. Eu. 179. 621.
 677. 717. Su. 856. 889.
 κέλλω, Pr. 184. Ag. 705. Eu. 10.
 Su. 16. 335.
 κέλομαι, Ag. 1128.
 κενωγής, Ag. 196.
 κενανδρία, Pe. 732.
 κένανδρος, Pe. 118.
 κενός, Se. 359 bis. Per. 484. 733.
 806.
 κενόφρων, Pr. 761.
 κενών, Pe. 720. Su. 668.
 κεντροδότητος, Su. 572.
 κέρτρι, Pr. 323. 600. 692. Eum.
 157. 430. Su. 115.
 κεραία, Eu. 560.
 κεράννυμι, Pr. 116.
 κέραι, Pe. 399.
 κεράρις, Pr. 675.
 κεράυπος, Pr. 1016. Se. 436.
 κεραυνός, Pr. 359. 372. 669. 921.
 Se. 451. 459. 636. Agam. 478.
 Eu. 831.
 κερδαίνω, Pr. 875. Ag. 1310.
 κερδαλός, Eu. 1011.
 κερδίω, Pr. 385.
 κέρδος, Pr. 746. 776. Se. 443 bis.
 690. 703. Agam. 350. 583.
 Choeph. 323. Eum. 544. 707.
 994.
 κερσάμενος, v. κέρω.
 κερτομίν, Pr. 985.
 Κερχρηία, Pr. 677.
 κερτυπών, Ag. 664.
 κερυμνός, Pr. 220. Eu. 808.
 κεύθος, Eu. 1039. Su. 785.
 κείθω, Pr. 573. Sept. 594. Per.
 650. Choeph. 100. 387. 685.
 737.
 κερφαλή, Se. 531.
 κίν, vero, Ag. 858.

- αἰθίαις, Ch. 85. 224. 536.
 κηδαιών, Su. 79.
 κηδύω, Pr. 889.
 κηδύω, Se. 140.
 κῆδεις, Se. 992. Agam. 708. Ch. 467. Su. 335.
 κηδεις, Ag. 969. Ch. 266. 1012.
 κηδεις, Eu. 790. 820.
 κῆρ, Se. 783. 1063. Ag. 214.
 κηρσίω, Su. 1006.
 κηρόπλαστος, Pr. 576.
 κηρύκευμα, Se. 657.
 κηρυκίω, Su. 229.
 κήρυξ, Agam. 502. 524 bis. 547. 626. Ch. 163. Eum. 569. Su. 246. 735. 938.
 κηρύσσω, Sep. 1051. Agam. 1358. Ch. 4. 122. 1026. Eum. 569. Su. 1008.
 Κιγδαγάτης, Pe. 1003.
 Κιθαριών, Ag. 306.
 κίθαρις, Su. 689.
 κιβλήσκη, Per. 656. Agam. 721. 1486. Eum. 511. Suppl. 220. 225.
 Κίλιαις, Pr. 351.
 Κίλιξ, Pe. 327. Su. 560.
 Κιμμερικὸς, Pr. 729.
 κινάθησμα, Pr. 124.
 κίνδυνος, Se. 1036. 1056. Ag. 892. Ch. 268.
 κινῶ, Ch. 287.
 κινήτης, Su. 313. 457.
 κίνυγμα, Pr. 157.
 κινύρομαι, Se. 125.
 κινύσσω, Ch. 194.
 κικύλατος, Su. 64.
 κίρκος, Prom. 856. Pe. 207. Sup. 232.
 κισίω, Pr. 74.
 Κισθίη, Pr. 792.
 Κίσσιος, Pe. 17. 120.
 Κίσσιος, Ch. 421.
 κιχάνω, Ch. 620.
 κίω, Per. 1073. Ch. 678. Suppl. 513.
 κίω, Pr. 349.
 κλαγγαίω, Eu. 131.
 κλαγγή, Se. 387. Ag. 1161.
 κλάγγω, Se. 211.
 κλάδεις, Ag. 503. Eum. 43. Supp. 23. 165. 249. 338. 359. 490. 515.
 κλάζω, Se. 392. Per. 953. Agam. 48. 182. 209.
 κλαίω, Sept. 662. 834. 878. 926. 1075. Agam. 18. 899. 1105. Ch. 455. 685. 729.
 Κλάριος, Su. 365.
 κλαυθμός, Ag. 1563.
 κλαῦμα, Per. 707. Ag. 896. 1157. 1637.
 κλαυτός, Se. 399.
 κλέω, Se. 1066. Su. 932.
 κλειθρον, Se. 402.
 κλειός, Pr. 833. 871. Pe. 474.
 κλείω, Pe. 725. Su. 963.
 κλέος, Ag. 497. 1107. 1365.
 κλίπτει, Pr. 945.
 κλίπτω, Pr. 8. Ch. 854.
 κληδύχοι, Su. 299.
 κληδών, Pr. 485. Agam. 236. 883. 936. Ch. 503. 853. 1043. Eu. 400. 421.
 κλήζω, Ag. 640.
 κλήρες, Sept. 733. Per. 187. 900. regio sorte attributa.
 κληρώ, Se. 55. Su. 1014.
 κλής, Eu. 830.
 κλητός, Se. 530. Su. 630.
 κληθῆ, Pr. 435. 465.
 κλίμαξ, Se. 472.
 κλίω, Pe. 934.
 κλέτος, Pe. 106. Ag. 412.
 κλοπαῖος, Pr. 110.
 κλοπή, Ag. 410. 543.
 κλύδω, Pr. 430. Pe. 601.
 κλυδάνησι, Se. 801. Ch. 181.
 Κλυταμνήστρα, Ag. 84. 266. 594. Ch. 882. Eu. 116.
 κλυτός, Ch. 650.
 κλύω, Prom. 124. 313. 447. 475. 590. 591. 640. 684. 823. 867. 976. Sep. 154. 245. 571. 632. 843. Per. 248. 259. 266. 284. 331. 401. 585. 641. 667. 759.

840. 850. Ag. 271. 274. 356.
476. 589. 689. 839. 872. 1073.
1175. 1191. 1253. Ch. 5. 123.
137. 154 bis. 330. 397. 409.
441. 461. 474. 740. 769. 800.
Eum. 297. 324. 394. 433. 684.
Supp. 81. 183. 285. 352. 639.
726. 930.
- κλωστής, Ch. 505.
κροφάξ, Ag. 135.
κροφαῖος, Pr. 1028.
κρίφας, Pe. 357. 365. Eum. 381.
399.
κτημῖς, Se. 682.
Κυίδας, Pe. 893.
κρίσσα, Pr. 495.
κτισσάντης, Ch. 483.
κνώδαλον, Pr. 461. Ch. 585. 600.
Eu. 647. Su. 272. 769. 1007.
κυλογάγυς, Se. 502. 1043.
κύλλος, Eu. 23.
κοιμάν, Sep. 3. Ag. 2. 606. 1256.
Eu. 835.
κοιτῇ, Eu. 468.
κοινοβομία, Su. 230.
κοινέλεκτρος, Pr. 562. Ag. 1450.
κοινόν, Su. 527.
κοιρῆς, Pr. 614. 794. 843. 1091.
Se. 818. 1039. 1078. Pe. 132.
160. Ag. 532. 636. 854. Ch.
99. 1038. Eum. 89. 109. 411.
Su. 371.
κοιρῶν, Ag. 1356. Ch. 671. 715.
Su. 374.
κοινοτήν, Se. 1041. Ch. 164. Sup.
329.
κοινοτός, Ag. 1046. 1361. Su. 348.
κοινοφιλή, Eu. 988.
κοιρανίον, Pr. 49. Pe. 214.
κοίτη, Ag. 575. 1503. 1527. Ch.
969. Su. 811.
κολαστής, Pe. 829.
κολλάω, Ag. 1575.
κολοσσός, Ag. 425.
κολών, Pe. 1040.
κόλπιος, Pe. 1065.
κόλπος, Pr. 836. Sept. 1047. Pe.
486. 539. Eu. 407.
- καλυμμένη, Su. 413.
Καλχίς, Pr. 415.
κόμα, Su. 916.
κομίζω, Pr. 392. Ag. 813. 1044.
Ch. 260. 342. 681. 695. Sup.
956.
κομιστής, Se. 606.
κόμιστρον, Ag. 974.
κορμῖς, Ch. 421.
κορπαίζω, Se. 442. 486. 506. Ag.
584. 1139. 1409. 1680. Eum.
209. 593.
κόμπασμα, Pr. 361. 557. 800.
κομπών, Pr. 946.
κόμπκος, Pr. 1030. Sept. 431. 479.
Ag. 622.
κόσμος, Se. 165.
κορία, Ag. 64.
κορίζω, Pe. 163.
κόρις, Pr. 1083. Se. 81. 742. Ag.
504. Eum. 650. 982. Su. 188.
790.
κορίω, Se. 60.
κορτίω, scio, Su. 171.
κόπικτος, Ch. 860.
κόπος, Su. 217.
κόπτω, Ch. 21.
κόπτω, Per. 685. Ag. 487. 1287.
Ch. 421. Eu. 638.
κόραξ, Ag. 1482. Su. 759.
κορῖν, Pr. 165.
κόρη, Prom. 591. 648. 738. 793.
Ch. 167. Eum. 68. 418. 795.
825. Su. 196.
κορμεννή, Se. 351.
κόρος, Ag. 390.
κόρση, Ch. 280.
κόρυμβος, Pe. 411. 661.
κορυφή, Pr. 366. 721. Su. 96.
κορμῖς, Se. 485. Su. 472.
κόσμος, Sept. 403. Per. 400. 835.
851. 923. Ag. 364. 530. 1280.
Eu. 55. Su. 254.
κορπῶν, Se. 491.
κότος, Ag. 465. 644. 777. 1220.
1270. 1473. 1650. Ch. 31.
591. 952. 1025. Eu. 220. 429.
504. 803. 843. 876. 892. 903.

- Suppl. 70. 851. 390. 434. 487.
634. 762.
κυρά, Ch. 224.
κίρη, Sept. 150. 177. 178. Ch.
949.
κίριμοι, Ch. 178.
κουροβόρος, Ag. 1521.
κυφόνος, Pr. 383.
κῦφος, Se. 266. Pe. 305.
κύφως, Pr. 700. Eu. 112.
κραδαίνω, Pr. 1046.
κραδιά, Pr. 880. Se. 787. 840.
κράζω, Pr. 742. Ch. 533.
κραίνω, Pr. 211. 511. 910. Sept.
432. 555. 808. Agam. 377.
1433. Ch. 460. 871. 1075.
Eum. 349. 762. Su. 96. 373.
616. 630. 950. 971.
κραϊπνός, Pe. 95.
κραϊπνόςσυντοι, Pr. 279.
κραϊπνοφύρος, Pr. 132.
κράνος, Se. 391. 465.
κράς, Se. 861. Pe. 371. Ch. 196.
Su. 848.
κράσις, Pr. 481.
κραταιλίως, Ag. 675.
κραταιός, Pr. 429.
κρατῆ, præstat, Ag. 1373.
κρατιρός, Pr. 167. 207. 212. 922.
Eu. 359.
κρατίω, Prom. 35. 149. 213. 324.
389. 518. 936. 938. 954. Sep.
195. 522. 756. 966. Pe. 149.
338. 740. 752. Ag. 10. 332.
357. 960. 1627. 1641. 1873.
1682. Ch. 79. 265. 375. 497.
714. 732. 958. Eu. 148. 163.
494. 577. 976. Sup. 263. 267.
301. 392. 404. 612. 768.
κρατήρ, Ag. 1406. Ch. 289.
κράτιστα, Pr. 216.
κράτος, Pr. 12. 526. 947. Sept.
130. Per. 787. Ag. 104. 110.
266. 628. 952. 1479. 1594.
Ch. 1. 242. 478. 488. Eum.
27. 532. Sup. 215. 398. 432.
446. 535. 693. 770. 958. 1076.
κρατύνω, Pr. 150. 403. Per. 891.
901. Ag. 1480. Su. 377. 604.
707.
κρίας, Ag. 1229. 1251. 1602.
κρυσσότηικος, Se. 790.
κρίσσω, Pr. 625. 749. 901. 921.
967. Sep. 272. Ag. 60. 1385.
Ch. 370. 905. Su. 298. 604.
767.
κρικτός, Ch. 820.
κριοβρότος, Su. 295.
κρουεργός, Ag. 1601.
κρωπακίω, Pe. 463.
Κρίων, Se. 480.
κρίων, Su. 583.
κρήμαμαμαι, Se. 235.
κρηναῖος, Pe. 483.
κρηπίς, Pe. 817.
Κρητινός, Ch. 614.
κριδιάω, Ag. 1650.
κριθῆ, Su. 960.
κρίμα, Su. 402.
κρίνω, Pr. 484. Se. 420. Pe. 225.
520. Ag. 479. 1570. Ch. 540.
903. Eu. 436. 471. 490. 616.
680. 685. 737. 744. 747. Sup.
401.
κρίσις, Ag. 1297.
κριτής, Pe. 226. Ch. 35. Su. 402.
κροκόβαπτος, Pe. 662.
κροκοβαφής, Ag. 1130.
κρόκος, Ag. 247.
Κρόνος, Pr. 579.
Κρόνος, Pr. 185. 201. 220. 910.
Eu. 644.
κρόταφος, Pr. 720.
κροτητός, Ch. 426.
κροτισμός, Se. 567.
κρύβδα, Ch. 175.
κρύος, Se. 840. Eu. 161.
κρυπτά, clam, Su. 303.
κρυπτάδιος, Ch. 946.
κρυπτός, Ch. 771. 814.
κρύπτω, Pr. 500. 626. 1017. Ag.
396. 464. Ch. 447. 553. Eu.
464.
κρυσταλλόπηξ, Per. 501.
κρυφαῖος, Pe. 360. 385. Ch. 81.
κρυφαῖος, Pe. 370.

- πτάομαι, Pr. 794. Se. 1025. Per.
 757. 772. Agam. 1060. Ch.
 1001. Eu. 289. Su. 341.
 πτάσας, Se. 735. 909. Ag. 1583.
 Ch. 943.
 πτιάτιρα, Ag. 364.
 πτίω, Pr. 865. Sept. 642. 970.
 979. Per. 452. 778. 796. Ag.
 1238. 1269. 1371. 1552. 1655.
 Ch. 39. 142. 187. 365. 439.
 548. 554. 888. 899. 922. 1027.
 Eum. 84. 96. 219. 425. 466.
 591. 602. 743. Su. 508.
 πτήμα, Se. 796. 823. 914.
 πτήμι, Pe. 926. Ch. 804.
 πτήνος, Ag. 132.
 πτής, Ag. 1603.
 πτήσιος, Ag. 1047. Su. 454.
 πτήσις, Ag. 1018.
 πτήζω, Prom. 814. Per. 288. Ch.
 348. 482. 1060. Eu. 17. 717.
 Su. 146. 170. 442. 644. 1075.
 πτήκος, Pr. 133. 915. 922. Se. 100.
 103. Ag. 1542. Ch. 425. 651.
 πνέσιος, Pe. 81.
 πναῦπις, Pe. 559. Su. 751.
 πνερνήτης, Su. 777.
 πνέρις, Se. 420.
 πνέριος, Su. 14.
 πνέρις, Se. 323. Pe. 455.
 πνέριος, Su. 1040.
 πνέρις, Pr. 993.
 πνέρις, Se. 253.
 πνέρις, Pr. 91. Se. 495. 502. 597.
 Per. 368. 418. 504. Ch. 983.
 πνέρις, Se. 123. Ag. 1006.
 πνέρις, Se. 546.
 πνέρις, Pr. 794.
 πνέρις, Ag. 1453.
 πνέρις, Pr. 89. 885. 1000. 1047.
 Sept. 64. 116. 216. 696. 764.
 1085. Per. 90. Ag. 1190. Eu.
 662. 835. Su. 133.
 πνέρις, fœtus, Ch. 126. Eu. 662.
 πνέρις, Se. 449.
 πνέρις, Su. 555.
 πνέρις, vox corrupta, forte πνέρις
 αἷον, Su. 15.
- πνέρις, Ag. 703.
 πνέρις, Pr. 575.
 πνέρις, Eu. 231.
 πνέρις, Su. 766.
 πνέρις, Ch. 619.
 Κίπρις, Pe. 894. Su. 290.
 Κίπρις, Pr. 651. 863. Sept. 141.
 Su. 1008. 1041.
 πνέρις, Pr. 70. 330. Se. 23. 364.
 407. 613. 705. Per. 503. 600.
 799. 913. Agam. 637. 1210.
 1380. Ch. 212. 705. 712. Eu.
 398. Su. 59. 597. 806.
 πνέρις, Ag. 104. 887. Ch. 656.
 687. Eu. 127. 328. 547. 963.
 Su. 740. 972.
 πνέρις, τὸ, hora fatalis, Ag. 776.
 πνέρις, Pe. 310.
 πνέρις, Ag. 186. Ch. 783.
 πνέρις, Pe. 770. 775.
 πνέρις, Su. 396.
 πνέρις, Per. 227. 521. Ch. 874.
 Eu. 584. 642. Su. 611.
 πνέρις, Prom. 738. Pr. 781. 1017.
 Eu. 935.
 πνέρις, Se. 501. Ag. 330. 825.
 Κυχηρις, Pe. 570.
 πνέρις, Pr. 802. 1021. Sept. 1022.
 Agam. 3. 139. 616. 905. 976.
 1102. 1237. Ch. 145. 924.
 1054. Eu. 132. 246. Su. 767.
 807.
 πνέρις, Se. 392. 405.
 πνέρις, Pe. 332. 427.
 πνέρις, Se. 249. 696. Ag. 1169.
 Ch. 148.
 πνέρις, Ag. 1322.
 πνέρις, Pr. 81. 323. 495. Ag. 352.
 1394. Eu. 378.
 πνέρις, Su. 1009.
 πνέρις, Ag. 674.
 πνέρις, Ag. 1198.
 πνέρις, Ag. 901.
 πνέρις, Per. 376. 378. 396. 425.
 Ag. 1627.
 πνέρις, Pe. 416.
 πνέρις, Eu. 22.
 πνέρις, Se. 208. Ch. 881.

Λ.

ΛΑΒΗ', Su. 942.

λάβροι, Pe. 110.

λαβρόσσυτοι, Pr. 602.

λαβροσταμίω, Pr. 327.

λάβρωι, Pr. 1021.

λάγυις, Ag. 120.

λαγοδαίτης, Ag. 126.

λαγχάνω, Pr. 48. Sept. 55. 128.

382. 429. 457. 463. 696. 795.

914. 954. Per. 187. Ag. 388.

566. Eu. 32. 718. 934.

λαγώς, Eu. 26.

λαθραῖος, Ag. 1239.

λαθραῖωι, Pr. 1076.

λαίλαψ, Su. 34.

λαῖος, Pr. 713.

Λαῖος, Se. 697. 751. 808. 848.

λαῖς, pro λαῖς, Se. 337.

λαῖφος, Su. 559. Su. 723. 731.

λακάζω, Se. 192. Su. 879.

λακίς, Pe. 125. 837. Ch. 26. Su. 126. 137. 910.

λακτίζω, Pr. 880. Ag. 391. 894. 1633.

λάκτισμα, Ag. 1610.

λαμβάνω, Pr. 55. 194. Se. 38. 65.

361. 824. 1029. Pe. 217. 365.

524. 569. 692. 836. 851. Ag.

37. 243. 283. 881. 885. 1136.

1605. Ch. 126. 144. 496. 555.

Eu. 80. 130 quater. 181. 559.

Sup. 186. 490. 500. 588. 701.

734. 828. 962.

λαμπαδηφόρος, Ag. 320.

λαμπραίς, Sep. 439. Ag. 8. 28. 93.

295. 304. 498. Ch. 588. Eu.

1025. 1045.

λάμπη, Eu. 390.

λαμπρὸς, Se. 395. 548. Per. 504.

Agam. 6. 289. 667. 1189. Ch.

283. Eu. 698. 800.

λαμπρύνω, Eu. 104.

λαμπρῶς, Pr. 832. Ch. 808.

λαμπτήρ, Ag. 22. Ch. 535.

λαμπτηρυχία, Ag. 899.

λάμπη, Pe. 167. Ag. 782.

λαοθάς, Ag. 805. Ch. 860. Eu. 256. Su. 722. 739. 995.

λαῖ, Ch. 641. Eu. 110. 545.

λαοδάμας, Se. 349.

λαοπαθής, Pe. 950.

λαοπύρος, Pe. 113.

λαός, Se. 89. Per. 595. 731. 772.

1030. Ch. 363. Sup. 94. 372.

526. 983.

λαοπύσσω, Se. 47. 537.

Λαοδίτης, Se. 626.

λάσκω, Ag. 874.

λατρεία, Pr. 965.

λατρεύω, Pr. 967.

λατρός, Su. 1018.

Λατὼ, Eu. 324.

λάφυρον, Se. 284. 485. Ag. 587.

λαχῆ, Se. 920.

λάχος, Ch. 359. Eu. 5. 310. 335.

348. 389. 403.

λαῖνα, Ag. 1287.

λίβη, Ag. 453. 1138. Ch. 684.

λίγν, Prom. 197. 260. 317. 441.

444. 610. 618. 631. 634. 643.

661. 697. 800. 820. 928. 945.

972. 1006. 1036. Sept. 1. 28.

76. 208. 267. 279. 381. 406.

430. 457. 464. 486. 495. 532.

559. 561. 574. 585. 587. 615.

625. 638. 653. 664. 703. 719.

748. 900. 980. 994. 1002.

1020. 1034. Pe. 180. 200. 245.

276. 292. 295. 356. 372. 439.

513. 697. 700. 704. 708. 756.

795. 992. 996. 1026. Ag. 38.

97. 178. 277. 287. 323. 327.

359. 454. 507. 554. 564. 572.

579. 607. 629. 634. 643. 654.

657. 681. 748. 847. 853. 866.

868. 877. 880. 905. 934.

1044. 1056. 1061. 1062. 1098.

1138. 1196. 1210. 1212. 1238.

1300. 1321. 1357. 1367. 1412.

1430. 1560. 1658. 1662. Ch.

87. 103. 105. 106. 118. 128.

141. 165. 179. 250. 272. 432.

442. 454. 525. 551. 580. 581.

593. 663. 666. 687. 765. 776.

814. 839. 853. 885. 989. 1040.
 Eum. 34. 48. 114. 229. 277.
 310. 411. 416. 423. 435. 440.
 450. 456. 535. 541. 578. 586.
 588. 595. 617. 625. 645. 660.
 678. 722. 829. 869. 884. 902.
 942. Sup. 117. 204. 255. 257.
 280. 310. 316. 322. 340. 465.
 469. 482. 509. 524. 528. 596.
 623. 633. 750. 935. 945.
 λαίβω, Pr. 400. Se. 51. Eum. 54.
 Su. 988.
 λαίμων, Pr. 654. Su. 549. 568.
 λαίματος, Ag. 569.
 λαῖος, Pr. 648.
 λαῖότης, Pr. 492.
 λαϊπρόμας, Ag. 220.
 λαίπυ, Prom. 299. 730. 733. 856.
 Sept. 55. 79. 235. Per. 139.
 159. 344. 479. 480. 806. 966.
 990 bis. Ag. 411. 526. 616.
 787. 1063. 1074. Ch. 346.
 1043. Eu. 9. 225. Su. 5. 331.
 515. 516. 859.
 λαίχυν, Ag. 837. Eu. 106.
 λεκτός, Pe. 797.
 λέκτρον, Pe. 133. 543. 706. Sup.
 38.
 λελιμμένος, cupiens, vide λήπτομαι.
 λέπαιδον, Pe. 191. Ag. 226.
 λέπαιδος, Eu. 565.
 λέπας, Ag. 291. 306.
 λεπτοβαθής, Su. 4.
 λεπτόδομος, Pe. 112.
 λεπτός, Ag. 901.
 Λέστη, Pr. 653. 678.
 Λέσβος, Pe. 884.
 λίσχη, Eu. 367.
 λήλασσις, Se. 89.
 ληνικήκη, Pe. 1061.
 ληνόπτερος, Pr. 992.
 ληνόπυλος, Pe. 386.
 ληνός, Pe. 301. 613. Agam. 677.
 Ch. 280. Su. 24. 728.
 ληνοστίφης, Su. 199. 338.
 ληνόστικτος, Su. 355.
 ληνός, Pr. 369. 394. Su. 517.
 ληνσίμος, Ag. 1127. 1625.
 λυσσμός, Eu. 189.
 λύσση, Prom. 144. 563. Per. 81.
 686. 712. Ch. 8. Eum. 255.
 Su. 191. 350.
 λυστήρ, Se. 205.
 λήχος, Pr. 558. 652. 895. Sept.
 298. Ag. 50. 420. 1233.
 λίσση, Sept. 53. Agam. 726. 836.
 1233. 1268. Ch. 938. Eu. 193.
 λυαργής, Pr. 5.
 λυός, att. pro λαός, Sept. 80. 296.
 Per. 92. 127. 383. 791. Ag.
 197. 834. Ch. 1041. Eu. 15.
 290. 641. 684. 778. 1004. Su.
 405. 494. 629.
 λήγη, Pr. 165. 340. Se. 967. Pe.
 365. 707. 833. Ag. 1543.
 Λῆδα, Ag. 923.
 λήδομαι, Ag. 39.
 ληκίον, Pr. 407. Se. 156. Ag. 623.
 1436. Ch. 33. 36. 786. 939.
 λῆμα, Se. 454. 622. 712. Pe. 55.
 Ag. 125.
 λῆμμα, Ag. 1427. Su. 368.
 Λήμιος, Ch. 629. 632.
 Λῆμιος, Pe. 892. Ag. 292.
 λῆνος, Eu. 44.
 λῆξις, Eu. 508.
 Λητοργήνια, Se. 150.
 λίσαν, Pr. 123. 1030.
 λίσας, Pe. 615.
 λῖβος, Ch. 446.
 Λιβία, Su. 321.
 Λιβυστικός, Eu. 292. Su. 287.
 λιγαῖνα, Se. 879.
 λιγυός, Se. 500.
 λιγυός, Per. 352. 468. Ag. 1155.
 Su. 118.
 λιθάς, Se. 163.
 Λίλαιος, Pe. 308. 974.
 λιμνί, Pe. 250. Su. 480.
 λίμνη, Pr. 419. 728. Pe. 873. Ag.
 310. Eu. 9. Su. 538.
 λιμότης, Ag. 1283.
 λιμός, Per. 491. 796. Ag. 1651.
 Ch. 248. 754.
 λιτόδομος, Pe. 68.
 λίσση, Ch. 505. Su. 127. 138.

- λιόπτερος, Pr. 467.
 λιογράφος, Su. 140.
 λιοφθόρος, Ch. 25.
 λιπαρίων, Pr. 519. 1003.
 λιπαρόθρονος, Eu. 809.
 λιπαρός, Su. 1036.
 λίπος, Ag. 1437.
 λίπταμαι, Se. 386.
 λισσαίς, Su. 801.
 λίσσονται, Su. 756.
 λίτανος, Su. 816.
 λιτή, Prom. 1007. Se. 102. 144:
 179. 220. 326. 632. 646. Per.
 499. Ag. 236. 404. Eu. 364.
 Su. 181. 278. 383. 530.
 λιχὴν, Ch. 279. Eu. 788. 818.
 λίψ, gutta, Ch. 290.
 λιψυρία, Ch. 754.
 λαβός, Pr. 494. Eu. 158.
 λόγος, Pr. 17. 40. 46. 193. 196.
 214. 231. 311. 336. 378. 387.
 393. 521. 533. 611. 687. 689.
 704. 731. 739. 777. 782. 826.
 844. 869. 874. 884. 974. 1013.
 Sept. 67. 224. 231. 292. 362.
 379. 416. 525. 569. 721. 812.
 853. 854. Per. 170. 215. 246.
 266. 343. 363. 740. 790. 839.
 Ag. 326. 490. 508. 552. 591.
 592. 602. 608. 625. 760. 878.
 1056. 1061. 1069. 1129. 1206.
 1257. 1370. 1409. 1670. Ch.
 105. 507. 508. 513. 519. 526.
 526. 611. 630. 657. 664. 677.
 763. 779. 845. 886. Eu. 4. 21.
 201. 215. 227. 284. 303. 423.
 431. 593. 643. 665. 713. 839.
 Supp. 58. 176. 208. 238. 254.
 284. 302. 326. 464. 475. 493.
 516. 588. 616. 627. 720. 917.
 948.
 λόγῃ, Pe. 51. 149. 819.
 λόγχιμος, Ag. 412.
 λοστρόν, Pr. 558.
 λογάς, Ch. 400. Su. 687.
 λοιδορίω, Eu. 206.
 λοιμός, Pe. 717. Su. 667.
 λοιπός, adv. vide λοιπός.
- λοιπός, Prom. 475. 635. 685. 696.
 698. 702. 743. 744. 779. 783.
 818. 843. Sept. 66. Per. 482.
 508. 526. 1023. Ag. 582. 1580.
 Ch. 210. 405. 900. Eum. 686.
 711. 766. 1034.
 λείσθιος, Ag. 122. Ch. 498. Eu.
 737.
 Λεξίας, Pr. 670. Se. 624. Agam.
 1083. 1217. 1220. Ch. 267.
 556. 900. 953. 1030. 1036.
 1039. 1059. Eum. 19. 35. 61.
 235. 241. 468. 761.
 λυτροδάϊκτος, Ch. 1071.
 λυτρός, Ag. 1118. Ch. 489. 668.
 Eu. 464. 636.
 λών, Se. 745.
 λόφος, Se. 390. 405.
 λοχμαγέτης, Se. 42.
 λόχτυμα, Ag. 1401.
 λοχίτης, Ag. 1659. Ch. 766.
 λόχος, Se. 56. 114. 466. Ag. 140.
 Eu. 46. 1029. Su. 685.
 λυγρός, Ch. 15. 46.
 Λύδος, Su. 559.
 Λυδός, Pe. 41. 772.
 Λυθίματος, Pe. 1003.
 Λύκιος, Se. 147 bis. Ag. 1266.
 Λύκιος, Ch. 344. Su. 694.
 λύκος, Se. 1044. Ag. 1268. Ch.
 419. Su. 767.
 λῆμα, Pr. 691.
 λυμαίνω, Ch. 288.
 λυμαντήριος, Pr. 990. Agam. 1447.
 Ch. 762.
 λήμασις, Su. 884.
 λήμη, Pr. 148. 427. Se. 885. Eu.
 380.
 λύπη, Agam. 103. 800. Ch. 731.
 Su. 451.
 λυπρός, Pe. 1039. Ch. 835. Eum.
 174.
 λύρα, Ag. 999.
 Λυρκαῖος, Pe. 324.
 λύσιμος, Su. 818.
 λύσις, Ag. 260.
 λύσσα, Pr. 882. Ch. 286.
 λυτὰς, Se. 948.

λυτήριον, Su. 814.
 λυτήριος, Sept. 181. Ch. 818. Eu.
 298. 649. Su. 276. 1080.
 λύω, Pr. 509. 769. 770. 784. 872.
 1005. Se. 276. 402. Per. 594.
 596. 916. Ag. 885. 954. Ch.
 802. Eu. 648. Su. 943. 1073.
 λῦστος, Pr. 204. 308. Ag. 1062.
 Su. 969. 981.
 λυτίζω, Su. 970.
 λυφίω, Pr. 27. 376. 655.
 λῦσις, Pe. 526.

M.

ΜΑ, Su. 897 bis. 906 bis.
 Μαγνητικός, Pe. 492.
 Μᾶγος, Pe. 318.
 μαῖς, Ch. 529.
 Μαῖα, Ch. 811.
 μαιμάω, Su. 902.
 Μαινᾶς, Eu. 513.
 μαινώδης, Su. 114.
 μαινομαι, Pr. 976. Sep. 349. 490.
 692. 787. 942. 974. Ag. 1073.
 Su. 571.
 μαίνομαι, Ch. 784.
 Μαιωτικός, Pr. 730.
 Μαιῶτις, Pr. 419.
 μάκαρ, Pr. 96. 169. Se. 96. 169.
 220. 1082. Agam. 1345. Ch.
 474. Su. 533. 534.
 μακαρίτης, Pe. 635.
 Μακιδόν, Pe. 492.
 μάκιλλα, Ag. 535.
 μακιστῆς, Pe. 700.
 μακιστῆς, Su. 475.
 Μάκιστος, Ag. 297.
 μάκος, Su. 58.
 μακράν, Pr. 312. 856. Se. 719.
 μακρογυρίω, Se. 1060.
 μακροβίος, Pe. 262.
 μακρός, Prom. 75. 448. 495. 513.
 537. 813. 869. 874. 889. 1019.
 Sept. 552. 619. Pe. 380. 743.
 Ag. 638. 925. 1805. Ch. 709.

Eum. 30. 75. Su. 281. 315.
 590. 932. 1025.
 μάλα, Pr. 727. Se. 415. 921. Pe.
 325. 384. 1050. 1062. 1068.
 Ag. 1010. 1354. Ch. 652. 870.
 876. 879. 997. Eu. 254. 369.
 374. Su. 479. 932.
 μαλακογυμνόν, Pr. 188.
 μαλακός, Ag. 95.
 μαλθαάγει (vox corr. f. μ' ἀλκὰ ἄγει)
 Su. 893.
 μαλίστος, Pe. 62. Agam. 145. Ch.
 323.
 μιλθακίζω, Pr. 79. 951.
 μιλθακός, Ag. 751. 1651. Eu. 74.
 μιλθακός, Ag. 960.
 μιλθαόσσω, Pr. 379. 1007. Eum.
 134.
 μάλιστα, Pr. 523. Se. 1086. Pe.
 848. Ag. 595. 684. Ch. 176.
 Su. 301.
 μάλλον, Pr. 58. 630. 867. 1069.
 Sept. 287. 535. 679. Ag. 507.
 621. 1339. 1600. Ch. 217.
 377. Eum. 433. Su. 20. 287.
 462.
 μαλλός, Eu. 45.
 μανθάνω, Pr. 62. 273. 504. 555.
 588. 610. 625 bis. 660. 700.
 759. 925. 1067. Se. 379. 999.
 Pe. 108. 189. 247. Agam. 39.
 185. 257. 593. 624. 868. 1144.
 1172. 1670. Ch. 19. 111. 169.
 173. 452. 765. 853. Eum. 86.
 301. 423. 574. 622. 660. Su.
 366. 945.
 μανιά, Pr. 878. 1056. Ag. 1585.
 μαντιῶν, Pr. 830. Eu. 4. 719.
 μαντιῶς, Ag. 1274.
 μάντισμα, Pr. 670. Se. 27. Agam.
 1114. Ch. 900.
 μαντιύμαι, Se. 412. Agam. 1376.
 Eu. 33. 719.
 μαντικός, Pr. 483.
 μαντικός, Ag. 1107. Eu. 180. 619.
 μαντικολών, Ag. 987.
 μάντις, Se. 24. 385. 388. 408. 575.
 594. 596. 615. 814. Ag. 194.

209. 1211. 1284 bis. Ch. 557.
 775. 929. Eum. 18. 29. 169.
 598. 618.
- Μαραθῶν, Pe. 475.
 μάρανα, Ch. 373.
 μαράινω, Pr. 599. Eu. 139. 280.
 Μάραφις, Pe. 780.
 μαργάω, Se. 386.
 μάργος, Pr. 883. Se. 481. Eu. 67.
 Su. 749.
 μαργόν, Su. 766.
 Μάρδος, Pe. 776. 999.
 Μάρδων, Pe. 51.
 Μαρμανδυνός, Pe. 941.
 μαρμαίρω, Se. 407.
 μάρπτει, Su. 833. 834.
 μάρπτω, Eu. 600.
 μάρτυς, Ch. 987. Eum. 319. 667.
 Su. 941.
 μαρτυρίων, Agam. 503. 1193. 1326.
 1515. Ch. 1010. 1041. Eum.
 579. 597. 612. 801. Su. 804.
 μαρτύριον, Agam. 1104. Eu. 488.
 800.
 μαρτύρομαι, Eu. 646.
 μασθός, Ch. 543.
 Μασίστης, Pe. 30. 975.
 μάσσοι, vide μάλλον.
 μάσσω, Pe. 440. 710. Ag. 607.
 ματιύν, Ag. 1108.
 ματήριος, Su. 927.
 ματίκτω, Eu. 159.
 μάτιξ, Pr. 683. Se. 614. Agam.
 651.
 ματὸς, Ch. 897.
 μάτωρ, Su. 170.
 μασχαλίζω, Ch. 437.
 μασχαλιότης, Pr. 71.
 ματάζω, Ag. 1004.
 μάταιος, Pr. 329. 998. Sept. 286.
 444. 448. Ag. 431. 1160. 1671.
 1681. Ch. 80. 286. 532. Eu.
 338. 833. Su. 206. 237. 769.
 Μάταλλος, Pe. 314.
 μάταν, Ag. 173. 432.
 ματάν, Pr. 57. Se. 37. Eu. 142.
 ματιύν, Ag. 1103. Ch. 217. 328.
 892.
- μάτη, Ch. 918. Su. 827.
 μάτην, Pr. 36. 44. 293. 342. 446.
 503. 823. 1000. 1006. Per.
 268. 288. Ag. 1281. Ch. 519.
 846. 881. 926. Eu. 144. 510.
 ματρίβειν, Ch. 608.
 ματροκασιγνήτη, Eu. 965.
 ματρίπολις, Pe. 897.
 ματρώιος, Eu. 327.
 μαυρίζω, Ag. 304. Eu. 360.
 μαχαιροφόρος, Pe. 56.
 μαχίομαι, Su. 748.
 μάχη, Pr. 416. Se. 169. 386. 389.
 398. 524. 551. 623. Per. 27.
 336. 344. 351. 394. 455. Ag.
 338. 448. 455. 949. 1246.
 1634. Ch. 487. 874. 946. 948.
 Eu. 869. Su. 484. 750.
 μάχημος, Ag. 126. Su. 819.
 μάχλος, Su. 644.
 μάχομαι, Pr. 1009. Se. 595.
 μάω, Pr. 476. Ch. 42. 439.
 μέγα, adv. v. μέγας.
 Μεγαβάλης, Pe. 22.
 μεγαίρω, Pr. 627.
 μεγαλαυχίω, Ag. 1537.
 μεγαλαυχής, Pe. 644.
 μεγαλαυχος, Se. 1062. Pe. 533.
 μεγαλήτορος, Se. 571.
 μεγαλόμητις, Ag. 1435.
 μεγαλόσοπος, Pr. 413.
 μεγαλοσχήμητος, Pr. 408.
 μεγαλύνω, Pr. 891.
 μεγάλως, Pe. 909.
 Μεγαρενός, Se. 480.
 μέγας, Pr. 111. 251. 291. 463. 477.
 648. 650. 731. 836. 1003.
 1012. 1022. Sep. 28. 78. 299.
 431. 458. 494. 571. 579. 617.
 659. 739. 828. Pe. 24. 33. 37.
 88. 118. 163. 300. 433. 725.
 727. 756. 762. 828. 854. 922.
 989. 1022. Agam. 36. 41. 48.
 136. 163. 176. 274. 292. 314.
 364. 366. 368. 370. 384. 391.
 720. 743. 761. 937. 947. 1110.
 1111. 1192. 1299. 1490. 1555.
 Ch. 135. 163. 202. 243. 253.

260. 298. 304. 309. 356. 371.
 372. 480. 789. 805. 865. 954.
 961. Eu. 12. 44. 99. 113. 218.
 229. 273. 403. 447. 450. 473.
 617. 671. 759. 794. 824. 931.
 939. 953. 994. 996. 1035. Su.
 147. 321. 342. 354. 448. 453
 bis. 601. 623. 679. 885. 927.
 1056. 1060.
μεγαροδονς, Se. 70. 265. 997. Ch.
 267. Eu. 61.
μέγας, Pe. 184.
μέγιστος, v. *μέγας*.
μεγιστότης, Su. 717.
μεγαμέλεις, Pr. 309.
μεθίς, Pr. 262. 1037. Sept. 79.
 Pe. 692. 701. Ag. 1394. Ch.
 659. 821. Eu. 786. 816. Sup.
 856.
μεθίστημι, Per. 158. Eu. 903. Su.
 547.
μέθυ, Su. 960.
μεθύστω, Pe. 207. Ag. 435. Ch.
 514.
μεθύστρος, Se. 587.
μείζων, vide *μέγας*.
μεθύσμα, Ag. 1448. Ch. 13. 276.
 Eu. 107. Su. 889.
μελιτήριος, Pe. 612.
μείζω, Ag. 922.
μείων, Pr. 509. Se. 361. Ch. 517.
 705. Su. 604.
μελαγχρής, Ag. 1136.
μελάγχρεος, Se. 863.
μελάγχρης, Pe. 301. Ch. 9. Sup.
 727. 753.
μελαγχρίτων, Pe. 114.
μέλαθρος, Ag. 117. 527. 780. 860.
 966. 1342. 1443. 1585. Ch.
 341. 788. 1065.
μελαίω, Su. 160.
μελαμβάβης, Pr. 219.
μελαμπαγής, Se. 743. Ag. 400.
μελαμπαγής, Se. 705.
μελάσθεος, Se. 43.
μελασιώνη, Eu. 372.
μελάσιππος, Se. 420.
μελασιόγυγης, Su. 539.
- μελασίχρως*, Su. 792.
μέλας, Sept. 500. 838. 985. 997.
 Pe. 315. 357. 1057. Ag. 780.
 1029. 1520. Eu. 52. 183. 748.
 983. Su. 93. 786. 896.
μέλι, Pr. 3. 332. 937. Sep. 206.
 293. Ag. 578. 594. 983. 1259.
 Ch. 778 bis. 946. Eu. 61.
μελεπαθής, Se. 971.
μελίστορος, Se. 971.
μέλιος, Se. 785. 883. 884 bis. 954.
 Pe. 735. 936. Ag. 725. Ch.
 1007. Su. 117.
μέλιμα, Ag. 1560. Ch. 233. Eu.
 447.
μέλι, Pe. 614.
μελίγλωσσος, Pr. 172.
μελίξω, Ag. 1185.
μέλισσω, Pe. 129.
μέλισσα, Su. 1037.
μέλλω, Prom. 36. 102. 211. 626.
 628. 639. 834. 838. Sept. 98.
 Per. 373. 407. 454. 816. 845.
 Ag. 258. 298. 917. 983. 1249.
 1362. 1365. Ch. 859. 867.
 Su. 1064. 1065.
μέλιωμαί, v. *μέλιω*.
μέλιος, Prom. 557. Sep. 841. Pe.
 1047. Ag. 714. Eu. 330. 343.
 Su. 121. 816.
μέλιος, membrum, Per. 463. 997.
 Eu. 265.
μελοτυκίω, Ag. 1162.
μέλιω, Ag. 251. 1454.
μέλιω, Pr. 3. 332. 937. Sept. 183.
 184. Ag. 979. Su. 372.
μέλιω, lugubriter cano, Pe. 1054.
Μίμφοι, Pe. 36. 975. Su. 317.
μίμφομαι, Pr. 63. 1072. Se. 566.
 658. Ch. 37. Eu. 599. 1022.
 Su. 143. 781.
μίμφοι, Pr. 444.
Μπίλας, Ag. 42.
Μπίλιος, Ag. 626. 683.
μίνος, Pr. 719. Se. 903. Ag. 246.
 319. 1076. Ch. 453. 1076. Eu.
 128. 654. 835. 843. 876. Su.
 569. 765. 1029.

- μένω, Pr. 534. Se. 238. 399. 400.
 442. 750. 909. 918. Per. 243.
 358. 798. Ag. 467. 856. 863.
 1093. 1198. 1286. Ch. 62.
 101. 462. 565. 1050. 1062.
 Eu. 384. 483. 547. 675. 680.
 719. 735. 890 bis. 897. Supp.
 390. 443. 952. 972. 1009.
 μέμενα, Sept. 294. 849. 855. Per.
 165. Ag. 99. 468. 1540. Eum.
 132. 362.
 μέρος, Agam. 299. 340. 516. 566.
 1201. 1583. Ch. 289. 330.
 826. Eu. 198. 439. 589.
 μέροφ, Ch. 1018. Su. 94.
 μίσανγτος, Pe. 891.
 Μισάπιος, Ag. 301.
 μισμηβρία, Su. 754.
 μισμηβρινός, Pr. 721. Se. 387. 437.
 452. Ag. 574.
 μισολαβή, Eu. 157.
 μισομφαλός, Sept. 753. Ag. 1065.
 Ch. 1036.
 μίσος, Se. 395. Pe. 196. Ch. 143.
 Eu. 112. 532. 562. Su. 743.
 μισόν, Pe. 435.
 μεταβαίνω, Ch. 306.
 μεταγωνίσσω, Ag. 230. Su. 116.
 μεταδιδόμαι, Su. 826.
 μεταίτιος, Ag. 820. Ch. 98. 132.
 Eu. 199.
 μεταίχμιον, Ch. 61.
 μεταίχμιος, Se. 203.
 μετακοιμίζω, Ch. 1076.
 μετακονος, Eu. 352. 967. Su. 1046.
 μεταλγίω, Su. 410.
 μεταλλακτός, Se. 712.
 μεταμανθάνω, Ag. 718.
 μεταμίλει, Eu. 774.
 μεταξὺ, Se. 768.
 μεταπτοίω, Su. 336.
 μεταρρυθμίζω, Pe. 749.
 μεταρίω, Eu. 59.
 μετατροπος, Pe. 948.
 μεταχρηρίω, Pr. 1059.
 μίτημι, Ag. 1675. Ch. 271. Eu.
 231. 578.
 μιτίεχομαι, Ch. 988.
 μιτίεχο, Pr. 331. Pe. 540. Agam.
 516. Ch. 290. Eu. 872.
 μισοικία, Su. 617.
 μισοικία, Eu. 1021.
 μισοικίδομος, Ch. 971.
 μίστοκος, Sept. 554. Pe. 319. Ag.
 58. Ch. 682. Eu. 1014. Sup.
 1001.
 μετρίω, Ch. 207.
 μέτριος, Su. 1667.
 μέτρον, Ch. 795.
 μέτροπον, Pe. 722. Su. 206.
 μηδαμῷ, Pr. 58. 525.
 μηδαμῷ, Eu. 426. 627.
 μηδαμῶς, Pr. 337. Ag. 1663. Ch.
 680. Eu. 715. Su. 739.
 μηδέν, Pr. 740. Pe. 435.
 Μηδικός, Pe. 793.
 μύδομαι, Pr. 476. Se. 1065. Ag.
 1109. 1111. Ch. 604. 991.
 μῦθος, Pr. 603. Pe. 236. 767.
 μῦθις, Ag. 519. 1343. Ch. 803.
 μῦκος, Pr. 1019. Ag. 2. 619. Eu.
 201. Su. 743.
 Μυλινός, Pe. 486.
 μυλόβοτος, Su. 557.
 μῦλος, Sep. 281. Ag. 1066. 1425.
 Eu. 947.
 μυτοτρόφος, Pe. 765.
 μυλοφόνος, Ag. 739.
 μῦτη, Pr. 796.
 μῦτις, Agam. 161. 710. Ch. 292.
 Eu. 234. 315. 892. Su. 170.
 μῦτις, Eu. 101.
 μῦτος, Su. 274.
 μυρτινῆς, Eu. 245.
 μήποτε, Pr. 203. 390. 535. 893
 bis. 1001. Sept. 75. 225. Ag.
 578. Ch. 180. Eu. 885. 980.
 Sup. 404. 625. 641. 667. 861.
 950.
 μήπω, Pr. 632.
 μήτις, Pr. 209. 217. 873. 1090.
 Sept. 16. 231. 422. 538. 590.
 759. 798. 1040. Pe. 151. 156.
 157. 215. 616. 834. Ag. 273.
 1244. Ch. 88. 139. 188. 238.
 420. 428. 899. 922. 924. 986.

989. 1027. 1054. Eu. 3. 122.
 322 bis. 428. 463. 583. 590.
 602. 609. 611. 627. 656. 661.
 666. 739. 748. 764. 847. 880.
 Sup. 52. 147. 548. 1046.
 μήτις, Pr. 905. Sept. 1035. Ch.
 624. Su. 63. 978.
 Μητραγαθή, Pe. 43.
 μητραλοίας, Eu. 153. 210.
 μητρέβει, Se. 670. Ch. 748.
 μητροκτονία, Eu. 202. 430. 598.
 μητροκτόνος, Ag. 1290. Eum. 102.
 281. 496.
 μητροφόνος, Eu. 257. 268.
 μητρυιά, Pr. 726.
 μητρώος, Eu. 84. 230. 261.
 μηχανάομαι, Se. 1046. Ag. 974.
 μηχανή, Pr. 206. Sept. 134. 215.
 1049. Pe. 112. 724. Ag. 686.
 1262. 1591. 1618. Eum. 649.
 Su. 215. 468. 471. 963. 1081.
 μηχανήμα, Pr. 468. 988. Agam.
 1136. Ch. 981. Eu. 82.
 μηχανορροφία, Ch. 219.
 μῆχας, Ag. 207. Su. 399. 602.
 μισίω, Se. 350. Agam. 217. 646.
 1678. Ch. 859. Eu. 698. Su.
 233. 371. 659.
 μισιφόνος, Pr. 867. Eu. 610.
 μίσσμα, Se. 688. Ag. 1429. 1654.
 Ch. 1017. 1028. Eu. 169. 281.
 603. Su. 273. 482. 627..
 μιάσας, Ch. 944. Eu. 178.
 μίγνυμι, Pr. 737. Sep. 946. Per.
 1057. Ch. 544. Eu. 69. Sup.
 302.
 μικρός, Pr. 976. Ag. 1446.
 μιλλίω, Ch. 43. (vox corrupta ;
 pro μιλλι leg. f. μ' ἰάλλω)
 μιμίσμαι, Ch. 562.
 μίμω, Se. 34. Per. 807. Ag. 74.
 158. 1158. 1572 bis. Ch. 1009.
 Su. 529.
 μιυῖθω, Se. 926. Eu. 371.
 μιυίρομαι, Ag. 16.
 μινυρός, Ag. 1174.
 Μίσις, Ch. 616.
 μιξόθροος, Se. 337.
 μιξόμβροτος, Su. 577.
 μίσω, Pr. 45. 1067.
 μίσσμα, Se. 192. Eu. 78.
 μιστήρ, Ag. 1237.
 μισθός, Ag. 1270.
 μισθίος, Ag. 1099.
 μίσσος, Ag. 1420. 1422.
 μνάομαι, Pr. 521. 821. 1070. Pe.
 285. 287. 826. Ag. 839. Ch.
 113. 115. 489. 490. 679. Eu.
 88. Su. 53. 210. 213.
 μνῆμα, Pr. 840.
 μνημῖον, Se. 49.
 μνήμη, Pr. 460. Su. 278.
 μνημονεύω, Pe. 785.
 μνήμη, Pr. 515. 788. Ag. 161.
 Eu. 386.
 μνησιπύημα, Ag. 188.
 μνηστήρ, Pr. 739.
 μνήτης, Se. 187.
 μνητρός, Pr. 567. 596. Sept. 833.
 983. 995. Ag. 141.
 μογίω, Pr. 275. 604. Ag. 1633.
 μόγις, Pr. 131. Pe. 509.
 μοίρα, Prom. 291. 510. 515. 632.
 693 bis. 894. Sept. 512. 954.
 983. 995. Per. 102. 912. 920.
 Agam. 133. 1035 bis. 1275.
 1323. 1374. 1460. 1471. 1545.
 1597. Ch. 236. 304. 910. 911.
 Eu. 105. 173. 336. 479. 727.
 964. 1049. Su. 1049.
 μοιράω, Se. 913.
 μοιρόκραντος, Ch. 610. Eu. 395.
 μόλις, μόλω, Prom. 236. 668. 689.
 718. 824. 1027. Se. 290. 373.
 619. Per. 183. 230. 529. 738.
 810. Ag. 34. 200. 301. 353.
 610. 615. 684. 776. 977. 978.
 1234. 1407. 1459. 1596. 1676.
 Ch. 177. 457. 571. 607. 764.
 840. 935. 937. 946. Eum. 15.
 79. 155. 207. 289. 461. Sup.
 247. 413. 705. 775. 920.
 μόλις, Ag. 1091. Eu. 867.
 Μολοσσός, Pr. 828.
 μολπή, Ag. 107. Eu. 1046. 1050.
 μολπηδόν, Pe. 389.

- μομφή, Se. 1018.
 μομαρχία, Se. 887.
 μόμαρχος, Pr. 324.
 μοιᾶς, Pe. 736.
 μοιογενής, Ag. 907.
 μοῖδαι, Pr. 795.
 μοῖζυξ, Pe. 139.
 μοικιλαυτός, Se. 1072.
 μοιμαχός, Se. 804.
 μόνον, Pr. 209. 622. 848. Suppl. 1019.
 μοῖρῶνδμος, Su. 968.
 μῆναι, Pr. 425. Se. 690. Pe. 634. 840. Ag. 850. 1623. Ch. 242. 866. Eu. 830. Su. 251. 756.
 μωβόκηπτος, Su. 379.
 μοροστιβής, Ch. 766.
 μωβόφρετος, Ag. 265.
 μωβόφρων, Ag. 766.
 μωβόληφος, Su. 378.
 μωβός, Su. 757.
 μωβίμος, Ch. 359.
 μωβός, Pr. 248. 681. Se. 205. 389. 426. 595. 703. 710. 757. Per. 369. 444. 446. 478. 546. Ag. 337. 1155. 1255. 1306. 1330. 1390. 1424. 1504. 1528. 1609. 1636. 1643. Ch. 16. 294. 439. 442. 480. 837. 841. 911. 927. 988. 989. 1074. Eu. 26. 505. 639. 643. 742. 763. Sup. 68. 811.
 μωβόσιμος, Pr. 932. Se. 269. 287. Ag. 164. 1057. Ch. 101. 462. Eu. 217. Su. 47. 794. 1055.
 μωβός, Pr. 21. 78. 210. 448. 645. 674. Eu. 193. Su. 505.
 μωβόσημα, Ag. 882. 1227. Eu. 415.
 μωβός, Pr. 803.
 Μῦσα, Eu. 308. Su. 703.
 μωσμήτωρ, Pr. 460.
 μωχθία, Pr. 463.
 μωχθής, Se. 263. Ch. 750.
 μωχθός, Prom. 99. 244. 314. 383. 542. 755. 912. 1025. Ag. 564. 1668. Ch. 519. 921. 1020. 1069. Eu. 248. 508. Su. 358.
 μωχθός, Ch. 879.
 μωχθαίτης, Pe. 988.
 μωχμός, Ch. 12. Eu. 117. 120. 129.
 μωδαλός, Pe. 538.
 μωδοκτοπών, Pr. 366.
 μωλός, Ag. 76.
 μῶλον, Eu. 118. 189.
 μωθίωμα, Pr. 665. Ag. 1377. Su. 285.
 μῶναι, Prom. 504. 642. 648. 686. 825. 953. 1079. Sept. 1059. Per. 154. 162. 700. 715. Ch. 164. 312. 450. 552. 741. Eu. 82. 585. 1024. Sup. 282. 456 bis.
 μῶνιμα, Pr. 1061.
 Μῶνιος, Pe. 887.
 μωπτηράμπος, Se. 470.
 μῶπαι, Su. 357.
 μῶπαια, Ch. 994.
 μωριᾶς, Pe. 930.
 μωριότης, Pr. 94.
 μωριότατος, Pe. 314. 999.
 μῶριος, Pr. 511. 542. Per. 302. 986 bis.
 μωριώτης, Pr. 571.
 μῶριμῆ, Pr. 452.
 μῶσαγμα, Su. 1002.
 Μῶσιος, Pe. 322. 1059.
 Μωσός, Pe. 52. Su. 558.
 μῶσος, Ch. 649. 967. Eum. 195. 381. 448. 842. 875.
 μῶχος, Pe. 879.
 μωχθός, Ag. 96. Ch. 33.
 μωχθός, Prom. 432. 452. 838. Ch. 445. 799. 954. Eum. 39. 170. 180.
 μῶνι, Pr. 676. Su. 313.
 μωμώμαι, Ag. 285.
 μωμωτός, Se. 514.
 μῶν, Ag. 1213. Ch. 175. Su. 422.
 μωραίνω, Pe. 721.
 μωρία, Ag. 1679.

N.

ΝΑΪΓΟΣ, vide νῆος.

ναῖω, Pr. 451. 709. 793. 808. 955.

Sept. 737. Per. 186. Ch. 805.

Su. 966. 978.

ναῖμα, Pr. 805.

Νάξος, Pe. 887.

ναυδοκωπλήρωτος, Pr. 109.

νασος, vide νῆος.

ναυάγων, Pe. 420.

ναύαρχος, Pe. 863. Ch. 721.

ναυάτης, Pe. 375. Eu. 459.

ναυβάτης, Pe. 1016. Ag. 413. 996.

ναυκληρέω, Se. 658.

ναύκληρος, Su. 185.

Ναυπάκτιος, Su. 270.

ναύπορος, Eu. 10.

ναῦς, Pr. 726. Se. 62. 216. Per.

19. 39. 54. 305. 313. 323. 334.

338. 340. 350. 352. 359. 366.

370. 379. 380. 383. 408 bis.

410 bis. 413. 417. 419. 422.

448. 450. 455. 457. 478. 480.

560. 561. 562. 682. 968. Ag.

115. 193. 202. 235. 663. 670.

673. 906. 1236. Eu. 251. 640.

Sup. 723. 725. 742. 752. 774.

779. 841. 867 bis. 909.

ναύστολος, Se. 864.

ναῦτης, Pr. 726. Sept. 214. 609.

Pe. 721. Su. 512.

νωτιᾶς, Per. 383. 730. Ag. 643.

669. Su. 450. 771.

ναῦτιλος, Pr. 467. Ag. 908. 1243.

1451. Ch. 200.

ναύφρακτος, Pe. 955. 1033.

νάγγιλος, Ch. 734.

νάξω, Ag. 773. Su. 110.

ναίετος, Ag. 1072. 1074.

νᾶς, Pr. 703. Eu. 961.

ναρεῖς, Ag. 76. 367. 777. 1513.

ναβος, Eu. 111. 246.

νῆος, Se. 911. 943. 948. Agam.

157. Su. 304. 363. 461. 942.

νελιδιῆς, Su. 74.

Νεῖλος, Pr. 811. 846. 851. Per.

34. 311. Su. 5. 289. 314. 506.

570. 887. 929. 1031.

νελῶτης, Pr. 813.

νῆρος, Ag. 1488.

νικροδέγμων, Pr. 153.

νικρός, Se. 843. 1021. Per. 272.

421. 612. 820. Ag. 668. 1396.

1404. 1414. 1509. Ch. 573.

998. Eu. 96. 602.

νίμοις, Se. 241. 248.

νιμίτης, Se. 490.

νίμας, Prom. 229. 292. 412. 422.

525. Se. 239. 596. Agam. 75.

694. 811. Eum. 72. 404. 627.

750. 922. 1020. Su. 408. 514.

678. 1076.

νύγαμος, Ag. 1188.

νογηῆς, Ch. 528.

νογρός, Ag. 1172.

νόδευτος, Su. 338. 359.

νοζυγῆς, Pr. 1008.

νόθλος, Eu. 453.

νόκοτος, Se. 809. Pe. 256.

νοκράς, Ch. 342.

νολαῖα, Pe. 672. Su. 695.

νόν, Pr. 35. 389. 954. Ag. 1634.

νοπαθῆς, Eu. 517.

νόπτοσις, Eu. 690.

νύβρυτος, Ag. 1360.

νός, Pr. 95. 149. 170. 233. 310

bis. 438. 941. 954. 959. Sep.

17. 333. 369. 376. 746. 1019.

Per. 13. 668. 746. 784 bis.

1015 bis. Agam. 85. 285. 489.

678. 1110. 1227. 1489. Ch.

11. 164. 169. 755. 839. Eum.

150. 162. 204. 360. 493. 724.

734. 781. 811. 863. 885. Sup.

66. 346. 360. 472. 720. 957.

1023.

νοσπαθῆς, Eu. 42.

νόσπυρος, Eu. 662.

νοσός, Se. 509. Agam. 834. Ch.

254. 499.

νότομος, Ch. 23.

νότροφος, Ag. 733.

νοχμός, Pr. 150. Pe. 693.

νόω, Su. 543.

- νῆδον, Prom. 152. Per. 641. Ch. 38.
 νῆπιος, Pe. 621. 624. Ag. 1626. Ch. 13. 403.
 νῆμα, Su. 378.
 νῆπλη, Se. 235.
 νῆφος, Su. 787. 800.
 νῆς, Ag. 343.
 νῆς, pro νῆς, Pe. 812.
 νῆδός, Ch. 755. Eu. 138. 668.
 νῆος, Pe. 279. 336. Sup. 3. 727. 833.
 νῆπτος, Se. 466.
 νηλεὺς, Ch. 240.
 νηλὶς, Pr. 42.
 νημερτὴς, Pe. 246.
 νῆπιμος, Ag. 575. 749.
 νῆπιος, Pr. 442.
 νησιώτης, Pe. 390.
 νῆσος, Per. 307. 309. 368. 447. 451. 458. 599. 881. Ag. 292.
 νῆσις, Pr. 575. 601. Ag. 201. 339. 1026. 1630. Ch. 248.
 νῆς, vide νῆδός.
 νηφάλιος, Eu. 107.
 νηάων, Se. 520. Pe. 147. 310. Ag. 123. 143. 167. 299. 322. 350. 583. 592. 921. 950. 1432. Ch. 681. 980 bis. 903. 1023. 1052. Eum. 88. 133. 435. 725. 744. 798. 977. Su. 241. 1012.
 νῆα, Sept. 722. Agam. 863. 951. 1387. Ch. 476. 868. 1017. Eu. 906. 1012.
 νηκηφόρος, Ch. 146. Eu. 480. 780.
 νῆκος, Su. 958.
 νῆσος, Ch. 617.
 νῆφας, Pr. 992. Se. 218.
 νῆφον, Se. 219.
 νῆμας, Pr. 708. Su. 292.
 νῆμισμα, Ag. 1425.
 νῆμιζον, Per. 169. 498. Ag. 1055. Ch. 99. 799. 1003. Eum. 32. 426.
 νῆμιμος, Se. 340. Pe. 861.
 νῆμισμα, Se. 275.
 νῆμος, Pr. 150. 403. 577. Se. 961. Agam. 320. 603. 1151. 1162. 1216. Ch. 91. 148. 398. 422. 821. 990. Eum. 92. 451. 696. 781. 811. Sup. 72. 228. 249. 393. 395. 681.
 νῆος, Pr. 163. 392. Ch. 740.
 νῆσις, Pr. 378. 384. 697. 977.
 νῆσημα, Pr. 225. 686. 977.
 νῆσος, Prom. 249. 384. 472. 477. 482. 598. 607. 633. 923. 976. 1068. Pe. 752. Ag. 551. 844. 859. 1012. 1026. Ch. 67. 277. 280. Eu. 482. 946. Sup. 570. 595. 692.
 νῆσιμος, Per. 261. 799. Ag. 351. 627. 1247.
 νῆσος, Per. 8. 863. 938. Ag. 821. 998.
 νῆσφιζον, Sept. 990. Ch. 436. 489. 618. Eu. 211.
 νῆσφι, Su. 247.
 νῆσιος, Pr. 401.
 νῆτος, humor, Ag. 1400.
 νηθιτίαν, Pr. 264.
 νηθίτημα, Pe. 832.
 νῆς, Se. 628.
 νῆπιος, Pr. 796. Sept. 373. Per. 176. Ag. 4.
 νηκτηγορίαν, Se. 29.
 νηκτηρεφας, Ag. 468.
 νηκτίπλαγχοτος, Ag. 12. 338. Ch. 522. 749.
 νηκτίσιμος, Eu. 108.
 νηκτίφοιτος, Pr. 658.
 νηκτιφρεύητος, Pr. 860.
 νῆμψι, Ag. 1188. Eu. 22.
 νημψικός, Ch. 69.
 νῆμψιος, Se. 763.
 νημφόκλαυτος, Ag. 758.
 νημφέτιμος, Ag. 714.
 νῆν, Pr. 47. 61. 64. 76. 82. 151. 157. 253. 275. 279. 313. 325. 332. 363. 470. 506. 593. 702. 739. 754. 914. 919. 957. 996. Se. 10. 21. 24. 102. 197. 252. 423. 661. 711. 714. 796. 813. Per. 184. 329. 405. 435. 532. 547. 714. 745. 798. 803. 897. 905. 924. 1045. 1053. 1055.

1071. Ag. 8. 20. 67. 100. 287.
517. 521. 541. 559. 600. 607.
680. 814. 827. 860. 904. 914.
1039. 1121. 1169. 1284. 1347.
1421. 1467. 1484. 1549. 1587.
Ch. 56. 115. 130. 212. 223.
261. 330. 684. 694. 696. 721.
723 bis. 724. 761. 768. 772.
781. 859. 883. 908. 976. 993.
1014 bis. 1034. 1073. Eum.
30. 67. 116. 252. 287. 409.
493. 749. 767. 771. 1046.
1050. Su. 41. 51. 54. 180. 186.
215. 220. 229. 324. 517. 658.
737. 1067.
πῆξ, Pr. 24. Sept. 396. 406. 409.
Per. 200. 301. 357. 378. 384.
428. 495. 518. Ag. 22. 363.
662. Ch. 63. 68. 286. 658.
815. Eu. 323. 419. 748. 796.
826. 848. 881. 1036. Su. 776.
777.
νύχιος, Pe. 957. Agam. 597. Ch.
726.
πῆξ, Pr. 62.
πυμάν, Se. 3. 25. 548. Per. 321.
Ag. 791. Ch. 161. 283.
πύρριμος, Pe. 1008.
πυρίλη, Ag. 294.
πῦρος, Pr. 430. Su. 95.

Ξ.

ΞΑΝΘΗΣ, Pe. 1000.
ξασθός, Pe. 619.
ξείνος, vide ξένος.
ξενικός, Su. 626.
ξένος, Agam. 61. 370. 409. 757.
1599. Su. 635. 680.
ξένος, Pr. 689. 715. Se. 733. 931.
949. Agam. 959. 1071. 1102.
1308. 1324. Ch. 218. 558.
560. 573. 655. 660. 666. 672.
678. 682. 698. 701 bis. 708.
728. 732. 739. 840. 848. 1002.
Eum. 202. 270. 412. 439. 663

bis. 683. 751. Sup. 203. 210.
285. 500. 509. 709. 924.
ξενότιμος, Eu. 550.
ξενόω, Ch. 700. Su. 934.
ξίξος, Pe. 5. 144. 156. 199. 299.
341. 356. 465. 550. 551. 552.
720. 736. 756. 784. 834. 926.
ξηρός, Se. 702.
ξηροφόρος, Ch. 582.
ξηροδόλῃτος, Ag. 1537. Ch. 727.
ξίφος, Pr. 862. Ag. 1360. 1660.
Ch. 637. 1011. Eu. 42.
ξηφυλάος, Eu. 595.
ξηυθός, Ag. 1151.
ξηλουεργία, Pr. 450.
ξῆν, composita cum hac voce
quærantur in οὐν.
ξηρῆ, Su. 372.
ξηρός, Se. 76.
ξηρός, Ch. 883.

O.

’ΟΑ’, heu, Per. 116. 122. 570.
574. 579. 583.
’Οβριμάλα, Ag. 147.
’Ογκα, Se. 170. 493. 507.
’Οδηγίω, Pr. 727.
’Οδιος, Ag. 104. 165.
’Οδισμα, Pe. 71.
’Οδμή, Pr. 115.
’Οδοιπόρος, Ag. 910.
’Οδός, Pr. 334. 705. 950. Sept. 37.
341. 720. Ag. 80. 1163. Ch.
20. 676. Eu. 773. 992. 1045.
Su. 724.
’Οδω, Pr. 497. 812. Ag. 184.
’Οδυνάω, Ch. 372.
’Οδω, Eu. 846. 879. Su. 572.
’Οδυρμα, Ch. 506.
’Οδυρμός, Pr. 33.
’Οδυρμαι, Pr. 271. 643. Sup. 662.
Pe. 584.
’Οδυσσις, Ag. 850.
’Οζω, Ag. 1319.

ἄν, Pr. 645. Pe. 824. Eu. 216.
936. Su. 16.

ἄν, Su. 139.

ἄν, Pr. 604. Su. 110.

ἄνθρωποι, Pr. 149.

ἄνθρωπος, Pe. 769.

ἄνθρωπος, Pr. 514. Se. 62.

ἄν, Se. 3. Ag. 672. 811. Sup.
725.

ὀβάρης, Pe. 989.

ἄν, Pr. 612. Ch. 69.

ὀδύππος, Se. 731. 892. 1063.

ὀδύππος, Sep. 209. 378. 660. 683.
715. 758. 781. 807. 813. 839.
984. 996.

ἄν, Ag. 765. 1470. Eum. 896.
Su. 882.

ἄν, Ag. 1346.

ἄν, Pr. 396. Ag. 1229. Ch.
673.

ἄν, Ag. 742. Ch. 735.

ἄν, Pr. 714. 805. Agam. 1243.
Eu. 194. 657. 841. 874. Eum.
761. Su. 968. 1018.

ἄν, Su. 1016.

ἄν, Se. 19.

ἄν, Pr. 351. Su. 959.

ὀϊκλίδης, Se. 388.

ὀϊκλίδης, Se. 615.

ὀϊκλίδης, Su. 395.

ὀϊκλίδης, Ag. 160.

ἄν, Pr. 387. Se. 196. Per. 524.

835. 865. Ag. 18. 35. 37. 137.

165. 245. 351. 437. 741. 770.

876. 970. 1490. 1533. 1541.

1568. Ch. 74. 577. 717. 763.

862. 934. 962. Eu. 239. 420.

455. 462. 754. 898. 1047.

ἄν, Ag. 818.

ἄν, Ag. 1234. 1635.

ἄν, Su. 27.

ἄν, Pr. 352. Pe. 198. Agam.
1250. 1330. 1339. Ch. 500.
Su. 217.

ἄν, Pr. 68. 685. Eu. 518. Su.
647. 1039.

ἄν, Eu. 189.

ἄν, Pr. 239. Se. 51. Ch. 409.

Eum. 518. Supp. 60. 66. 391.
495.

ἄν, Pr. 238. 434. Sept. 327.
Su. 60. 63.

ἄν, Pe. 444. 690.

ἄν, Pr. 757. 967. Se. 675. 870.
Ag. 329. 1530.

ἄν, Pe. 1050. Ag. 1234. Ch.
432. 875 bis. 876.

ἄν, Pr. 2. 394.

ἄν, Pe. 426.

ἄν, Sep. 8. 1031. Ag. 1355.
1375. 1393.

ἄν, Ag. 1608.

ἄν, Ag. 980. Eu. 721.

ἄν, Se. 510.

ἄν, Su. 414.

ἄν, Su. 310.

ἄν, Prom. 208. 268. Pe. 751.
Ch. 786. Eu. 473.

ἄν, Prom. 41. 92. 93. 141. 306.

476. 702. 907. 1014. Se. 262.

639. Per. 21. 267. 647. 653.

728. 735. 762. 870. 884. 962.

1012. 1013. Agam. 134. 407.

573. 616. 1151. 1237. 1265.

Ch. 200. Eum. 191. 689. 705.
953.

ἄν, Ag. 1055.

ἄν, Pr. 84. 107.

ἄν, Su. 802.

ἄν, Pe. 1025.

ἄν, Pr. 835.

ἄν, Pr. 582.

ἄν, Pr. 591.

ἄν, Su. 582.

ἄν, Su. 17.

ἄν, Pr. 682.

ἄν, Pr. 569. 878. Supp. 314.
550.

ἄν, Per. 1. 13. 60. 178. 252.

546. 919. Ag. 180. 666. Ch.

634. 774. Eu. 111. 118. 122.

147. 263. Su. 793.

ἄν, Ag. 56.

ἄν, Ag. 572.

ἄν, Su. 59.

ἄν, Prom. 125. 281. 286. 395.

487. Sept. 24. 1028. Agam. 114.
 ἰανίη, Pr. 629.
 ἱεός, Se. 54. Ag. 1018.
 ἰερούς, Pr. 281. Se. 306.
 ἰλίσσω, Ag. 937.
 ἰλβος, Ag. 950. Su. 535.
 ἰλβος, Se. 777. Pe. 164. 252. 711. 758. 828. Ag. 479. 762. 846. Ch. 865. Eu. 520. 566.
 ἰλίσσος, Se. 204. 710. Ag. 1165. Ch. 695. 952.
 ἰλίσσος, Ch. 862. Eu. 938.
 ἰλίσσος, Pr. 566.
 ἰλίσσος, Pr. 550.
 ἰλίσσος, Se. 768. Pe. 330.
 ἰλίσσος, Su. 891.
 ἰλίσσος, Pr. 397. Sept. 337. 427. 458. 538. 573. 610. 709. 837. 1064. Pe. 255. 446. 461. 534. 730. 1021. 1080. Ag. 54. 354. 497. 681. 1026. 1176. 1338. 1376. 1466. 1475. 1611. Ch. 150. 151. 386. 436. 888. 1006. 1071. Eu. 148. 568. Sup. 37. 69. 790. 849 bis. 872. 874.
 ἰλίσσος, Sep. 274. Ag. 28. 604. Ch. 384.
 ἰλίσσος, Eu. 1046. 1050.
 ἰλίσσος, Pr. 556. Se. 219. 774. 994 bis. 1002 bis. Pe. 967.
 ἰλίσσος, Su. 853.
 ἰλίσσος, Ch. 782. Eum. 73. 621. 667. Su. 168. 988. 1021.
 ἰλίσσος, Pr. 149.
 ἰλίσσος, Se. 687. 947. Eum. 212. 608. 656. Su. 233. 407. 458. 483. 660.
 ἰλίσσος, Se. 357. 421.
 ἰλίσσος, Pr. 900.
 ἰλίσσος, Pr. 679. Sep. 1030. Eu. 339.
 ἰλίσσος, Ch. 597.
 ἰλίσσος, Se. 800. Ag. 1420.
 ἰλίσσος, Ag. 665.
 ἰλίσσος, Ag. 1542.
 ἰλίσσος, Su. 36.
 ἰλίσσος, Ag. 4. Ch. 8.
- ἰμλίη, Pe. 755. Eu. 723.
 ἰμλίη, Se. 195.
 ἰμλίη, Pr. 39. Se. 605. Ag. 848. Eu. 57. 409. 714. 969. 1083.
 ἰμλίη, Pr. 417. Se. 35. Pe. 123. 1034. Su. 242. 275. 360. 1000.
 ἰμλίη, Pr. 145.
 ἰμλίη, Pr. 69. 356. 572. 655. 794. 881. 902. Sep. 234. 365. 536. 543. 629. 702. 790. Per. 81. 169. 428. 606. 821. Ag. 248. 279. 427. 1437. Ch. 97. 124. 183. 236. 669. 736. 809. 815. 1058. Eu. 54. 104. 410. 973. 1028. Su. 207. 218. 414. 724. 821. 956. 1011.
 ἰμμάστρες, Eu. 943.
 ἰμμάστρες, Ch. 854. Su. 476.
 ἰμμάστρες, Se. 535. Ag. 1299.
 ἰμμάστρες, Ag. 1117.
 ἰμμάστρες, Ag. 802.
 ἰμμάστρες, Pr. 78. Se. 684. Ag. 619. 1248. 1320. 1413. 1432. Ch. 204. 255. 496. Eu. 240. 413. Su. 444. 506.
 ἰμμάστρες, Pe. 214. Ag. 67. Ch. 318. 335. 707. 918. Eu. 278. 359. 527.
 ἰμμάστρες, Se. 576.
 ἰμμάστρες, Pr. 560.
 ἰμμάστρες, Per. 559. (de velis navis) Ch. 172. Su. 232.
 ἰμμάστρες, Se. 895.
 ἰμμάστρες, Se. 810. 826. 938. 939. Ag. 1518. Ch. 240.
 ἰμμάστρες, Su. 505.
 ἰμμάστρες, Ag. 1015.
 ἰμμάστρες, Pe. 401. 426. 1047. Agam. 1162. 1334. Ch. 500. 820. Eu. 286.
 ἰμμάστρες, Ag. 166.
 ἰμμάστρες, Eu. 166.
 ἰμμάστρες, Ag. 979.
 ἰμμάστρες, Su. 815.
 ἰμμάστρες, vide ἰμμάστρες.
 ἰμμάστρες, Se. 992.
 ἰμμάστρες, Eu. 391. 695.
 ἰμμάστρες, Pr. 735. Se. 626. 718. 816.

- Per. 254. 293. 295. 521. 693.
 842. Ag. 603. 1264. Ch. 113.
 933. Eum. 74. 476. 478. 487.
 738. Su. 487. 738.
 ἄσπας, Ag. 82. Ch. 524. Eu. 116.
 131. Su. 895 bis.
 ἀνιδίξω, Ch. 917.
 ἄνδρας, Se. 388. 545. Pe. 759. Ag.
 1569 bis. Ch. 493. Eum. 97.
 135. 155.
 ἀνίρατα, vide ἄνιρος.
 ἀνιρέμωμαι, Ch. 31.
 ἄνιρος, ἄνιρος, Pr. 447. 484. 656.
 658. Pe. 176. Agam. 13. 282.
 500. 990. 1227. Ch. 35. 521.
 529, 539. 548. 929. Eu. 155.
 ἀνιρέφωμαι, Ag. 429.
 ἀνίσταμαι, Eu. 927.
 ἄνιστος, Ag. 358.
 ἄνιστος, Pr. 210. 595. Se. 583. 584.
 Pe. 284. Eu. 8. Su. 324. 326.
 882. 995.
 ἀνιμάω, Pr. 598. Ag. 690.
 ἀνιτάω, Su. 11.
 ἄνιξ, Ch. 23.
 ἄνιξ, Ag. 330.
 ἀνιβάω, Ag. 57.
 ἀνιγνός, Se. 326.
 ἀνιθυμός, Eu. 708.
 ἀνιμάω, Se. 913.
 ἀνιμάω, Eu. 475.
 ἀνιμάω, Se. 1031.
 ἀνιπυκνός, Ch. 638.
 ἀνιπυκνός, Pr. 424.
 ἄνιξ, Se. 961. Pe. 1063. Agam.
 1398. Eu. 129.
 ἀνιστομός, Pr. 675. 802.
 ἀνιχίω, Ch. 21.
 ἄνιθος, Ag. 436. Su. 992. 1029.
 ἄνιθος, Pr. 8. 30. 252. Sept. 262.
 498. Pe. 764. Eu. 533. 625.
 ἄνιθος, Ch. 767. Su. 501. 961.
 ἄνιθος, Dor. ἄνιθος, Pr. 566. 588. 639.
 874. 905. Ag. 67. 1541. Ch.
 1021.
 ἄνιθος, Pe. 1006.
 ἀνιδοπυκνός, Ch. 711.
 ἄνιθος, Se. 439. Ch. 542.
 ἀνιδοπυκνός, Ag. 415.
 ἀνιδοπυκνός, Se. 472. 723.
 ἄνιθος, Sept. 123. 513. Per. 379.
 457.
 ἄνιθος, Se. 665. Pe. 459. Ag. 1520.
 Su. 612.
 ἀνιδοπυκνός, Pr. 474. Eu. 906.
 ἀνιδοπυκνός, Ch. 667.
 ἄνιθος, Pr. 121. 411. Sept. 738.
 876. 934.
 ἀνιδοπυκνός, Su. 442.
 ἄνιθος, Se. 1011. Ch. 580. Eu. 277.
 301. 426. 520. Sup. 978.
 ἄνιθος, Su. 193.
 ἄνιδοπυκνός, Pr. 22. 997. Eum. 57.
 269. Su. 913.
 ἄνιθος, Ag. 1106.
 ἄνιθος, Su. 1005. 1022.
 ἄνιθος, Pr. 68. 228. 374. 462. 547.
 641. 748. 823. 874. 939. 1000.
 Se. 20. Pe. 198. 450. 667. Ag.
 109. 609. 614. 856. 999. 1359.
 1380. 1656. Ch. 190. 194.
 263. 578. 733. 873. 878. Eu.
 298. 576. 584. 594. 673. 1033.
 Sup. 241. 246. 286. 298. 415.
 458. 474. 844.
 ἄνιθος ποδῶν, Su. 844.
 ἄνιθος, Pr. 69. 70. 119. 259. 307.
 323. 382. 437. 613. 675. 905.
 950. 996. Sep. 560. 980. 994.
 1002. Pe. 188. 198. 205. 465.
 825. 1023. 1024 bis. Ag. 433.
 502. 668. 692. 903. 1226.
 1363. 1418. 1606. 1632 bis.
 Ch. 166. 223. 225. 283. 291.
 729. 924. 1034. 1061 bis. Eu.
 40. 67. 103. 110. 254 bis. 409.
 414. 655. 746. 764. 994. Sup.
 188. 226. 309. 359. 721. 733.
 820. 837.
 ἄνιθος, Ch. 452.
 ἄνιθος, Pr. 80. 190. 315. 378. 679.
 Se. 684. Agam. 71. 233. Ch.
 324. 835. Eu. 851. 940. 984.
 Su. 195. 770.
 ἄνιθος, τὰ, Se. 186.
 ἄνιθος, Ch. 424. 797.

- ὀρέγω, Ag. 1120.
 ὄραιοι, Ag. 506.
 ὀρίσσοις, Se. 538.
 Ὀρίστης, Agam. 888. 1655. 1676.
 Ch. 113. 129. 134. 136. 175.
 192. 215. 222. 680. 694. 719.
 729. 747. 760. 774. 841. 867.
 933. Eu. 122. 221. 626. 738.
 744. 822.
 ὀρβιάζω, Pe. 689.
 ὄρβιοι, Pe. 389.
 ὄρβιος, Se. 570. Agam. 1162. Ch.
 749.
 ὀρβόβαλος, Pr. 18.
 ὀρβόδακτις, Ag. 1031.
 ὀρβόδικαιος, Eu. 997.
 ὀρβόθριξ, Ch. 30.
 ὀρθομαντία, Ag. 1224.
 ὀρθόμομος, Eu. 966.
 ὀρθό, Ch. 494. Eu. 294. 319.
 ὀρθοστάδην, Pr. 32.
 ὀρθύω, Se. 235. Agam. 1484. Ch.
 582. 771. Eu. 711. 754. 775.
 900. Su. 681. 922.
 ὀρθώνυμος, Ag. 708.
 ὀρθῶς, Pr. 999. Se. 411. 835. 879.
 Ch. 524. Eu. 587. 660. 751.
 ὀρίζω, Ch. 927. Suppl. 264. 399.
 555.
 ὀρέαται, Se. 352.
 ὄραιοι, Ag. 1440. Eu. 486.
 ὄρκος, Ag. 1207. 1299. 1577. Ch.
 977. Eu. 218. 432. 435. 492.
 624. 683. 713.
 ὄρκεμα, Eu. 489. 771.
 ὄρκεμοσίην, Se. 46. Eu. 767.
 ὄρμαινω, Se. 400. Ag. 1397.
 ὄρμαίνω, Pr. 337. 393. Se. 31. Pe.
 151. 394. 503. Ch. 941. Eu.
 93. 1032. Su. 428.
 ὄρμαιζω, Ch. 527.
 ὄρμος, Ag. 674. Ch. 615. Suppl.
 772. 729.
 ὄρως, Se. 26. 603. Ag. 113. 164.
 402. 1325. Eu. 869. Su. 220.
 234 bis. 808.
 ὄρτυμι, Se. 89. 425.
 ὄρτυνός, Pr. 200.
 ὄρεός, Pr. 718. 810. Pe. 494. Ag.
 311. Su. 266. 560.
 ὄρεος, Pr. 667. 789. Ag. 494. 1163.
 Eu. 944. Su. 266.
 ὀρέω, Ag. 835. Eu. 113.
 ὄρεφος, Su. 658.
 ὀρεσολοπίην, Pe. 10.
 ὀρετάλυχος, Ag. 54.
 Ὀρφεύς, Ag. 1638.
 ὀρφθαίος, Ag. 21.
 ὄρχαμος, Pe. 129.
 ὀρχόμαι, Ch. 165.
 ὀρχησμός, Eu. 373.
 ὄρω, Se. 87. 119. Per. 496. Ag.
 662. 996.
 ὄς, pro ὅς, Se. 647.
 ὄσιος, Pr. 529. Se. 1018. Agam.
 788. Ch. 376. Su. 28. 409.
 ὀσμή, Eu. 253.
 ὄσσι, ὄσος, Pr. 523. 786. 851. 926.
 975. Sept. 315. 781. Pe. 167.
 508. 866. Ag. 380. Ch. 770.
 Eu. 622. 746. 860. Su. 890.
 ὄσσοπις, Pe. 423. 441. Ag. 869.
 ὄσσοις, Prom. 144. 399. 680. Pe.
 1069. Ag. 477.
 ὀσφύς, Pr. 496.
 ὄται, Pr. 189. 258. 743. 789. Pe.
 450. 601. 603. 744. Ag. 7. 16.
 647. 775. 979. 1327. Ch. 413.
 825. 966. Eu. 356.
 ὅτι, Se. 711. Su. 638.
 ὅτλος, Se. 18.
 ὀττοί, Ag. 1266.
 ὀτοτοτοῖ, Pe. 921. Ch. 869. Suppl.
 896.
 ὀτοτοτοτοῖ, Per. 1048. 1056. 1081.
 1085. Su. 905.
 ὀτοτοτοτοτοτοῖ, Ch. 156.
 ὀτοτιζέω, Ch. 325.
 ὀτρίνω, Se. 732. Ag. 312.
 ὀττοβίην, Pr. 576.
 ὀττοβος, Se. 153. 210.
 ὀττοτοτοτοῖ, Pe. 268. 274.
 ὀδαμῆ, Pr. 256. 340. Pe. 385.
 ὀδαμῆ, Pe. 498. Suppl. 333. 451.
 480.
 ὀδαμῆς, Pr. 521. Per. 162. 240.

718. Ag. 933. Ch. 188. 840. Su. 288. 933. 1005.
 ἴδω, Pe. 163. Ag. 512. Su. 1037.
 ἰδόντι, Ag. 1148.
 ἰδών, Prom. 320. Pe. 762. 816. Ag. 304.
 ἰκίει, Ag. 336. 1187. 1192. Eu. 509.
 ἰλόμυτος, vide ἄλλομι.
 ἰλον, Ch. 898.
 ἰμῶς, pro ἰ μῶς, vide ἰμῶς.
 ἴπποτι, Pr. 174. 553. 689 bis. Se. 657. Ag. 1053. 1067. 1195. Eu. 132. 564. 860.
 ἴππῳ, Pr. 981. Se. 520. Pe. 647. Ag. 687. 1121. Ch. 775.
 ἰππώποτι, Eu. 619.
 ἰράνιος, Pr. 164. 429. 1048. Per. 574. Ag. 90. Su. 815.
 ἰρασιμῆτις, Ag. 92.
 ἰρασιότις, Su. 172.
 ἰρασιός, Pr. 205. 349. 896. Se. 394. 407. 448. Per. 499. Ag. 669. Eu. 908. Su. 222.
 ἰρασιῶχος, Ch. 960.
 ἰρίδῳ, Pe. 604. Ch. 315.
 ἱριος, Ch. 812. 819. Su. 602.
 ἱριος, Se. 696. 860. Pe. 481.
 ἱς, Se. 25. Pe. 607. Ch. 54. 449.
 ἰτάδῳ, Ag. 1353.
 ἰτιδαῖος, Se. 367.
 ἰτιπῳ, Pe. 179.
 ἴτω, Sept. 1020. 1028. Per. 554. Ag. 60. 128. 1389. 1397. 1619. Ch. 250. 481. 502. Eum. 100. 456. 742. 1049. Su. 342. 778. 428.
 ἴτωι, Pr. 195. 289. 969. Se. 428. 532. 817. 818. 1064. Pe. 170. Agam. 624. 959. 1297. 1453. 1611. Ch. 366. 451. 550. 565. Su. 984.
 ἰφίλλῳ, Pr. 48. 984. Pe. 918. Ch. 308.
 ἰφίλλῳ, Se. 199. 255.
 ἰφίλος, Su. 745.
 ἰφθαλμός, Se. 67. 396. 409. Per. 150. 168. 985. Ch. 572. 934. Eu. 34.
 ἰφθαλμώμενος, Eu. 186.
 ἴρις, Se. 501. Ch. 542. 928. Eu. 181. Su. 902.
 ἴριον, Ag. 543.
 ἴριος, Ch. 358. Eu. 339.
 ἰριός, Ch. 283.
 ἰχθυῖον, Ag. 876.
 ἰχίῳ, Pr. 143.
 ἰχμα, Pr. 467. Pe. 609. Su. 191.
 ἰχθῆ, Pr. 809. Se. 398.
 ἰχθός, Pe. 467. 649. 662. Agam. 1170. Ch. 4. 954.
 ἰχλῶν, Pr. 1000.
 ἰχλος, Pr. 826. Se. 240. Per. 42. 960. Su. 190.
 ἰχμάξῳ, Pr. 5. 619.
 ἰχως, Pr. 135. 709. Agam. 1079. Eu. 408. Su. 33.
 ἰχυρίς, Pe. 78. Ag. 44. Su. 308.
 ἰλ, Su. 62.
 ἰλαιοι, Ch. 532.
 ἰλῖ, Ag. 1434.
 ἰλίγοντος, Su. 366.
 ἰλίκοιτος, Ag. 898.
 ἰλῖς, Pr. 646. Se. 717. Per. 48. 53. 183. 518. Agam. 435. Ch. 213. Su. 181. 576. 1066.

Π.

Πᾶ, vide πῇ.

Παγγαῖος, Pe. 494.

παγῶ, Ag. 831.

παγαίνοστι, Ag. 969.

παγαίνας, Se. 558. Pe. 282. Ch. 738.

πάγλαυτος, Se. 374. Pe. 824.

παγλαρία, Ch. 484.

πάγκοιτος, Se. 614. Ch. 456.

παγματικῆς, Pr. 389. Se. 261. 263. Ag. 1657. Eu. 921. Su. 823.

παγματίτης, Su. 731.

πάγος, Prom. 20. 117. 130. 270. Ag. 343. Eum. 688. 693. Su. 197.

- πέρηναι*, Se. 597.
πέρην, Se. 647.
πέρης, Pr. 702. Se. 857. Pe. 254.
 292. 294. 436. Ag. 185. 542.
 678. 902. 1146. 1185. 1219.
 Choeph. 514. 545. 976. 1009.
 1016. 1070. Eum. 121. 145.
 500. Su. 117. 1047.
παιάν, Se. 641. 875. Pe. 393. Ag.
 654. Ch. 149.
Παιάν, Ag. 151.
παιδία, Se. 18.
παιδία, Pr. 314.
παιδός, Ag. 1251. 1602.
παιδός, Ag. 487.
παιδολίτης, Se. 732.
παιδολόμος, Ch. 603.
παιδόμενος, Ch. 1068.
παιδονόμος, Eu. 499.
παίζω, Su. 691.
παῖς, Pr. 18. 139. 185. 579. 652.
 767. 772. 864. 985. 986. Sep.
 317. 668. 798. 936. Per. 177.
 189. 197. 211. 227. 233. 352.
 356. 402. 404. 473. 476. 529.
 579. 611. 719. 741. 746. 758.
 768. 775. 784. 836. 849. 852.
 987. Ag. 50. 60. 81. 285. 336.
 402. 886. 1049. 1228. 1426.
 1441. Ch. 189. 262. 370. 377.
 476. 503. 527. 606. 651 bis.
 652 bis. 753. 757. 811. 896.
 Eu. 6. 13. 69. 149. 188. 667.
 838. 1014. 1030. 1036. Supp.
 10. 67. 178. 184. 271. 311.
 345. 392. 441. 483. 589. 608.
 899. 908. 912. 935. 987.
παῖς, Pr. 884. Se. 968. Pe. 397.
 409. 416. 426. 468. Ag. 1015.
 1393. Ch. 182.
Παῖς, Ag. 1257.
Παῖς, Agam. 99. Ch. 341. Su.
 265.
παιονίζω, Se. 274.
παιόνιος, Pe. 607. Ag. 857. 1208.
 Su. 1074.
πάλλω, Prom. 844. 997. Pe. 290.
 Ag. 372. 529. 557. 596. 1194.
 1386. Ch. 213. 462. 801. Eu.
 454. Su. 269.
παλαιονήκ, Pr. 220. 872. Se. 748.
 Ag. 1646. Eu. 173.
παλαῖον τὸ, Pe. 103.
παλαῖος, Se. 333. 747. 808. Per.
 17. 158. 617. 705. Agam. 72.
 773. 1206. 1387. 1489. 1510.
 Ch. 169. 742. Eu. 69. 80. 397.
 724. 730. 781. 811. 886. Su.
 273. 547. 1028.
παλαίφρων, Eum. 841. 874. Sup.
 601.
πάλαισμα, Ag. 63. Eu. 592. 779.
παλαιστής, Pr. 919. Ag. 1215.
παλαίτητες, Ch. 648.
παλαίφατος, Se. 772. Agam. 759.
 Su. 541.
παλαίχθων, Se. 106.
Παλαίχθων, Su. 258. 352.
παλάμη, Pr. 166. Su. 872.
παλαμναῖος, Eu. 451.
πάλη, Ch. 866.
παλίνοτος, Agam. 580. 872. 883.
 Su. 381.
παλιμμήκης, Ag. 204.
παλιμπλαγικός, Pr. 837.
παλιπποῖος, Ch. 791.
πάλλω, Pr. 25. 387. 853. 961. Se.
 619. 1048. Pe. 333. 610. Ag.
 327. 352. 525. 610. 627. 688.
 862. 1029. 1370. 1596. Ch.
 96. 256. 683. 972. Eum. 35.
 723. Su. 345. 861.
παλίντροπος, Ag. 159.
παλιντομῆν, Se. 264.
παλίντροπος, Ch. 159.
παλίντροπος, Ag. 787. Su. 180.
παλιντοχῆς, Ag. 473.
παλίνροδος, Ag. 198.
πάλλωγμα, Su. 303.
Πάλλω, Se. 132. 507. Per. 347.
 Eu. 10. 21. 79. 224. 632. 670.
 757. 761. 775. 919. 1004.
 1020. 1048.
πάλλωμι, Eu. 353.
πάλλω, Ch. 408. 552. Sup. 576.
 792.

- πάλος, Sept. 55. 128. 382. 464.
 Pe. 781. Agam. 341. Eu. 32.
 745. 756.
 πάμβοτες, Su. 567.
 παμμάταις, Ag. 395.
 πάμμοχοι, Ag. 177.
 παμμήτες, Pr. 90.
 παμμιγῆς, Pe. 269.
 παμμιχτοί, Pe. 53. 905.
 παμπαῖδον, Pe. 731.
 παμπεσία, Se. 823.
 πάμπροπος, Ag. 119.
 παμπρόσθης, Ag. 723.
 παμφαῖς, Pe. 614.
 πάμφθοις, Ch. 294.
 παμφέροι, Pe. 620.
 Πάμφυλος, Su. 561.
 Πᾶν, Pe. 449. Ag. 56.
 πᾶν, Ch. 875.
 πανάβλιος, Se. 977. Ch. 693.
 παναίολος, Pe. 638.
 παναίτιος, Ag. 1495. Eu. 200.
 παναλβῆς, Se. 728.
 παναλβῶς, Su. 89.
 παναλκῆς, Se. 172.
 πανάλωτος, Ag. 369.
 παπάρκτες, Ch. 67.
 παπαῖς, Se. 660.
 παπιδμῆι, Se. 302. Eu. 1042.
 παπιδμία, Su. 615.
 παπιδκος, Se. 178.
 παπιδκος, Se. 676. Ch. 239. 679.
 Eu. 807. Su. 424.
 παπιδμῆι, Se. 18.
 παπιδκος, Se. 866. Ch. 660.
 παπιδγίτης, Ag. 1495.
 παπιδγυρις, Se. 326. Ag. 854.
 παπιδμερος, Pr. 1023.
 παπιδχος, Pe. 382.
 παπιδχτος, Pe. 945. 949.
 παπιδζῆς, Ch. 47.
 παπιδλβος, Su. 590.
 παπιδμῆι, Se. 302.
 παπιδπλος, Se. 59.
 παπιδπτης, Pr. 91. Eu. 1048. Sup.
 310.
 παπιδγία, Se. 609.
 παπιδγος, Ch. 381.
 παπιδλκος, Se. 395.
 παπιδσος, Su. 324.
 παπιδάλης, Pe. 640.
 παπιδακῆς, Pe. 857.
 παπιδαχῆ, Pr. 198. Per. 225. Eu.
 472.
 παπιδλῆς, Se. 120. Ch. 558. 965.
 Su. 609.
 παπιδλῶς, Pr. 439. 910.
 παπιδτιχία, Se. 31.
 παπιδτιχρος, Pr. 7.
 παπιδτη, Eu. 970. Su. 91.
 παπιδταπῆς, Se. 363.
 παπιδτιδι, Ag. 1379.
 παπιδτλμος, Se. 677. Ch. 428. 595.
 παπιδτομισῆς, Eu. 647.
 παπιδτομισῆς, Su. 145.
 παπιδτοσιμκος, Eu. 640.
 παπιδτοτλμος, Ag. 229. 1246.
 παπιδτοφτος, Eu. 557.
 παπιδτρεπος, Se. 962.
 παπιδτρεφος, Se. 300.
 παπιδττης, Prom. 16. 333. 637. 942.
 1052. Se. 120. Per. 691. Eu.
 729.
 παπιδ, Pe. 929. Agam. 1465. Ch.
 861.
 παπιδλβος, Se. 71. 940. Per. 562.
 Ag. 544. Ch. 934. Eum. 555.
 Su. 419.
 παπιδλκος, Se. 558. Pe. 734. Supp.
 102.
 παπιδκος, Su. 698.
 παπιδκομαι, Se. 1044. Ag. 844. Ch.
 189.
 παπιδ, Per. 1036 quater. 1037.
 Ag. 1123 bis. 1265. Eu. 262.
 παπιδπλμ, Pr. 334. 1033.
 παπιδ, pro παπιδσι, Pr. 54. 759.
 Se. 362. 820. Per. 167. 287.
 471. 619. Agam. 1612. 1678.
 Eu. 410. 431. Su. 1016. 1081.
 παπιδβαίμ, Ag. 59. 798. Eu. 771.
 παπιδβασία, Se. 749.
 παπιδβατος, Su. 1056.
 παπιδγγίλλμ, Pe. 469. Agam. 297.
 302. 324.
 παπιδγγίλλμα, Ag. 488.

παραγίνομαι, Eu. 320.
 παράγω, Pe. 98.
 παραβίλγω, Ag. 71.
 παραβίβαθαι, Eu. 556.
 παραινέσις, Eu. 710.
 παραινύν, Pr. 264. 307. Per. 224.
 Ch. 903.
 παραινύομαι, Ch. 781. Su. 530.
 παραιτίος, Ch. 910.
 παρακαλύν, Pe. 380.
 παρακλίνω, Ag. 758.
 παρακινῶ, Ag. 232. Eu. 380. 343.
 παρακινῶς, Pr. 583.
 παρακτείνω, Pr. 835.
 παραλίσσω, Pr. 575.
 παραλλάττω, Ag. 490.
 παραλλάσσω, Ag. 434.
 παραμιλύν, Se. 708. Eu. 300.
 παραμύνομαι, Ch. 465.
 παραμυθίζομαι, Pr. 1062.
 παραμυθιάζομαι, Pr. 1081.
 παρανικάω, Ch. 599.
 παρανοέω, Se. 762.
 παρανομέω, Ag. 1464. Eu. 172.
 παραπαίνω, Pr. 1055.
 παραπατάω, Eu. 731.
 παραρρίπτω, Su. 723.
 παραρρίπτω, Ag. 790.
 παρασκευάζω, Pr. 919. Sept. 446.
 Ag. 361. 1431. Ch. 1034.
 παρασκευάζω, Eu. 637.
 παρασκευάζω, Ag. 1261.
 παρασταδόν, Ch. 983.
 παραστατήν, Ag. 14. 886. 1088.
 1210.
 παραστάτης, Pe. 961.
 παραστήχων, Ch. 566.
 παρασύρω, Pr. 1064.
 παραυτά, Ag. 746.
 παραυτίκα, Su. 774.
 παραφορά, Eu. 331. 344.
 παραφρονέω, Se. 812.
 παρβαίνω, vide παραβαίνω.
 παρμὰ, Pr. 400. Su. 74.
 πάριμι, Pr. 26. 47. 98. 271. 314.
 321. 375. 392. 470. 817. 970.
 999. Se. 668. 809. 928. 1049.
 Per. 235. 266. 330. 391. 401.

414. 728. 827. 845. 903. 1054.
 Ag. 376. 421. 430. 1249. 1258.
 1363. Ch. 83. 89. 209. 251.
 418. 521. 568. 666. 697. 852.
 977. 987. 1014. Eu. 159. 166.
 261. 431. 667. 800. 867. 870.
 Su. 253. 606. 968. 970. 1046.
 παρριπνύνω, Ch. 643.
 παρριπνύνω, Pr. 554.
 παρίτω, Pr. 131.
 παρίχομαι, Se. 774. Ch. 849. Su.
 1011.
 πάριτος, Se. 1012.
 παρίχων, Per. 40. 210. 322. 328.
 Ag. 573. 1521. 1602. Eu. 958.
 παριχθάνω, Ag. 994.
 παριχθάνω, Pr. 1000. Pe. 530. 647.
 Eu. 510.
 παριχθάνω, Ag. 95.
 παρῆς, Se. 540. Ch. 22.
 πάρις, Ag. 565.
 παρίσχω, Pr. 363.
 παριτινύομαι, Pr. 649.
 παριτία, Pr. 897.
 παρίτιος, Ag. 223. 237.
 Παριτιονεύς, Se. 553.
 παρίτιος, Pr. 416. 590. 609. Sept.
 113. 177. 542. 668. Pe. 615.
 Eu. 1002. Su. 489. 1010.
 παριτιόσφατος, Ag. 217.
 παριτιών, Pr. 647.
 Πάριος, Pe. 989.
 παρίτω, Pr. 818. Ag. 299. 952.
 1093. Ch. 925. 1032.
 Πάρις, Ag. 407. 541. 721. 1165.
 παρίστωμι, Pr. 216. Se. 493. 711.
 Pe. 197. Ag. 1062. Eum. 65.
 Su. 224.
 Παρίστωμι, Ch. 953.
 Παρίστωμι, Ch. 561.
 Παρίστωμι, Eu. 11.
 παρίτω, παρίτω, Pr. 502. Pe. 180.
 471. 610. Ag. 176. 1381. Ch.
 389.
 πάριτος, Pe. 871.
 παριμία, Ag. 272.
 παρίχωνται, Ag. 576. 577. Suppl.
 461. 746.

πάρεσι, Eu. 773.

παροι, Pr. 404. Se. 430. 561. Ch. 565. Su. 373. 943.

Πάρος, Pe. 886.

παρ' ἑδῆν, levi momento, Eu. 850. 883.

παρυσία, Pe. 169. Ch. 669.

παροϊόνημα, Ag. 1456.

παρόντος, Eu. 8.

πᾶς, Prom. 101. 111. 120. 127. 138. 193. 215. 233. 273. 331. 354. 449. 455. 504. 505. 525. 610. 618. 628. 642. 656. 669. 735. 748. 786. 820. 822. 840. 934. 960. 974. 980. 993. 1005. 1032. 1085. 1090. Sept. 31. 112. 260. 307. 697. 876. 981. 934. 1004. 1008. Per. 12. 56. 61. 74. 126. 154. 172. 219. 229. 234. 246. 254. 255. 258. 260. 273. 278. 282. 294. 339. 353. 363. 371. 378. 379. 383. 387. 391. 395. 398. 400. 405. 410. 416. 422. 458. 466. 496. 516. 552. 585. 602. 605. 673. 680. 701. 711. 715. 718. 720. 731. 732. 745. 751. 765. 771. 773. 800. 836. 862. 950. 980. 985. Ag. 88. 131. 146. 172. 183. 242. 345. 428. 439. 523. 537. 591. 608. 618. 691. 791. 800. 904. 939. 1002. 1054. 1115. 1177. 1214. 1219. 1341. 1584. 1611. 1618. 1639. 1660. Ch. 70. 125. 168. 243. 258. 264. 293. 329. 432. 486. 518. 542. 642. 682. 785. 862. 939. 967. 970. 983. 1016. 1019. 1040. 1046. Eu. 52. 83. 110. 163. 192. 200. 249. 255. 275. 286. 291. 404. 411. 418. 445. 497. 505. 539. 541. 575. 653. 673. 679. 701. 740. 762. 834. 894. 896. 901. 933. 967. 968. 998. 1018. 1023. 1047. Sup. 196. 230. 262. 284. 309. 316. 374. 380. 432. 449. 493. 498.

591. 602. 695. 701. 729. 788. 961. 971. 979. 1001. 1011.

πασσαλυντος, Pr. 413.

πασσαλύν, Pr. 661. 65. Ag. 588.

πάσχω, Prom. 92. 158. 238. 471. 606. 615. 696. 750. 758. 975. 1040. 1066. 1092. Sept. 160. 269. 991. 1057. 1065. Pe. 809. 816. 915. Agam. 257. 1180. 1536. 1573. 1633. 1667. Ch. 311. 417. 930. Eu. 100. 143. 144. 145. 793. 823. 840. 871. 873. Su. 391. 784. 915. 1013.

πάτωρος, Se. 104. 245.

πατίω, Ag. 381. 966. 1202. 1307. 1366. Ch. 641. 730. Eu. 110.

πατήρ, Pr. 4. 17. 40. 53. 140. 531. 595. 637. 654. 657. 767. 909. 946. 968. 983. 1017. Se. 70. 120. 485. 518. 661. 701. 729. 825. 892. 904. 953. 1012. 1040. Pe. 197. 611. 666. 674. Ag. 139. 239. 250. 253. 907. 1106. 1177. 1231. 1290. 1293. 1314. 1565. 1592. 1593. 1599. 1600. 1614. Ch. 4. 12. 17. 86. 90. 95. 104. 106. 128. 137. 141. 162. 178. 198. 233. 235. 238. 245. 254. 262. 271. 291. 298. 313. 327. 330. 344. 362. 433. 454. 477. 479. 487. 489. 491. 493. 498. 538. 570. 760. 781. 827. 829. 865. 905. 915. 918. 925. 927. 978. 981. 984. 1051. Eum. 19. 89. 203. 458. 467. 516. 601. 605. 621. 623. 626. 643. 644. 652. 657. 686. 720. 741. 1005. Su. 12. 145. 185. 212. 323 bis. 480. 525. 528. 600. 719. 742. 746. 756. 764. 793. 819. 892. 976. 999. 1019. 1022.

πατρισμός, Ag. 972.

πάτρα, Pr. 666. Pe. 186. 776.

πατραδικία, Su. 39.

πάτριος, Pe. 936. Ag. 1166.

πατρίς, Se. 591. Pe. 403.

πατρίδην, Se. 847. Ag. 1516.

- πατροκτοῖν, Ch. 909.
 πατροκτόνος, Sept. 758. Ch. 974.
 1015. 1028.
 πατροστυγῆς, Ch. 251.
 πατροφόνος, Se. 789.
 πατροφόνος, Ch. 441. 442. Su. 713.
 πατροφόνος, Pe. 145.
 πατρῷος, Pr. 130. 228. Sept. 588.
 646. 654. 674. 717. 882. 920.
 1018. 1026. Pe. 404. 758. Ag.
 218. 236. 512. 545. 549. 1286.
 1591. 1598. Ch. 1. 75. 124.
 249. 282. 485. Eu. 758. 761.
 763. Su. 330.
 παῖς, Pe. 802. Ag. 841.
 παυσάνιος, Ag. 222.
 παῖς, Pr. 11. 248. 616. Se. 944.
 Pe. 500. Ag. 1033. 1056. Su.
 586.
 Πάφος, Pe. 895.
 πάχη, Pr. 25. Ag. 1521.
 παχύνω, Ch. 81.
 παχύνω, Se. 777. Su. 626.
 πᾶν, Ag. 1417. Ch. 189. Eum.
 178.
 παιδαίχμιος, Ch. 587.
 παιδαίχμιος, Ch. 588.
 παιδαίχμιος, i. μαχάριος, Prom. 269.
 709. 915. Ch. 846.
 παιδῶν, Eu. 638.
 πῖδη, Prom. 6. 76. Pe. 749. Ch.
 491. 982. Eu. 648.
 παιδῆς, Pe. 566.
 πῖδος, Pr. 792. Se. 60. 739. Pe.
 487. 807. Ag. 305.
 παιδόνιος, Se. 278.
 παιδωπλόκτυπος, Se. 83.
 παιδοβάμων, Ch. 589.
 παῖς, Pr. 272.
 πῖδος, Pr. 1. 733. 748. Sept. 17.
 310. 435. 908. Per. 488. 685.
 Agam. 247. 535. 918. 1101.
 1366. 1598. Ch. 46. 399. 641.
 1036. Eu. 263. 482. 656. 789.
 819. 887. Su. 268. 486. 670.
 παιδοστιβῆς, Pe. 127. Su. 1007.
 πιζόνιος, Pe. 76.
 πῖς, Pe. 19. 469. 558. 721. 723.
 730.
 πιδάτης, Ag. 1648.
 πιδάχια, Se. 230.
 πιδάχιος, Pe. 374.
 πιδῶν, Ch. 616.
 πιδῶν, Pr. 204. 225. 274 bis. 333.
 562. 670. 1013. 1038. 1063.
 Se. 37. 81. 450. 527. 536. 678.
 718. 1073. Per. 78. 603. 699.
 806. Ag. 214. 600. 677. 952.
 1058 bis. 1061. 1063. 1104.
 1221. 1248. Ch. 235. 295.
 296. 779. Eum. 84. 442. 596.
 601. 602. 727. 797. 829. Su.
 527. 536. 623. 948.
 πιδῶν, Pr. 172. Ag. 87. 107. 393.
 Ch. 724. Eu. 888. 973. Supp.
 532. 1048.
 πῖς, Se. 505. Pe. 721.
 πιδῶν, Ag. 859.
 πιδῶν, Pr. 325. Se. 237. Pe. 852.
 Agam. 1410. 1647. 1672. Ch.
 511.
 πιδῶν, acies, acumen, Ch. 860.
 πιδῶν, Ch. 360.
 πιδῶν, Pe. 112. Ag. 203. Supp.
 772.
 πιδῶν, Pe. 427.
 πιδῶν, Pr. 745. Per. 433. 870.
 Ag. 668. Su. 479.
 Πιδῶν, Pe. 963.
 πιδῶν, Pr. 155. 711. 806. Sept.
 146. Su. 306.
 πιδῶν, Pe. 204. 524. 818. Ag.
 96. Ch. 90. Eu. 265.
 πιδῶν, Pr. 125. 335. 422. 797.
 Sep. 642. 675. 982. Per. 686.
 Agam. 219. 1047. 1680. Ch.
 883. Eu. 416. 443. 507. 666.
 Suppl. 59. 216. 265. 314. 388.
 902.
 πιδῶν, Pr. 859. Pe. 467. Su.
 642.
 Πιδῶν, nomen viri, Sup. 259.
 1017.
 Πιδῶν, nomen pop. Su. 261.

332. 353. 624. 632. 919. 974.
1030.
- πιλάτης, Pe. 49.
- πιλάω, Pr. 282.
- πίλαια, Pr. 856.
- πιλάας, Se. 300. Su. 231.
- πιλειοθρίμμος, Pe. 309.
- πίλαυς, Ch. 889.
- Πιλοπίδης, Ag. 1609. Ch. 501.
- Πίλωψ, Eu. 706.
- πίλω, Prom. 895. Pe. 526. 794.
Ag. 263. 400. 509. 948. 980.
1133. Ch. 302. 532. Eu. 149.
199. 233. 281. 591. 628. 913.
Supp. 85. 129. 248. 344. 467.
791. 808. 817. 993. 1041.
1050.
- πιλώριον, lex, institutum, Pr. 151.
- πιμπάζω, Eu. 751.
- πιμπαστής, Pe. 986.
- τίμακτος, Pr. 852. Sep. 532. 533.
Pe. 776.
- τίμπω, Pr. 132. Se. 37. 441. 449.
476. 478. 479. 602. 656. Pe.
34. 54. 222. 450. 626. 632.
647. 943 bis. 1081. Agam. 59.
61. 112. 313. 443. 450. 525.
862. Ch. 92. 178. 257. 475.
513. 516. 523. 536. Eum. 12.
35. 203. 484. 601. 672. 1012.
1025. Sup. 34. 142. 227. 975.
1012.
- πίθαια, Ag. 440.
- Πιθιύς, Eu. 26.
- πιθίω, Pe. 296. 545. 580. Agam.
576. Ch. 171. Su. 66.
- πίθημα, Ch. 430.
- πειθήμων, Ag. 429.
- πειθατής, Se. 1070. Pe. 952.
- πειθατήριος, Ch. 7.
- πίθιμος, Su. 587.
- πίθος, Pe. 322. 536. Ch. 15. 81.
298. 331.
- πίνομαι, Ag. 971. Eu. 434.
- πιπτάει, Pe. 323.
- πιπτήκοιτα, Pe. 323.
- πυπτηκοτόπαις, Pe. 852.
- πυπτηκοτόπαις, Su. 325.
- πιπαιτίριος, Ag. 1374.
- πίπλος, Sept. 101. Pe. 124. 182.
199. 468. 1035. 1065. Agam.
241. 1135. 1589. Ch. 28. 1000.
Eu. 353. 638. Sup. 243. 439.
466.
- πίπλωμα, Se. 1047. Su. 728.
- πιπρωμένοι, vide πιρατών.
- πίπων, Eu. 66.
- πίρα, Pr. 30. 506.
- πιραίω, Pr. 57. Sept. 1059. Per.
701. Ch. 55. 830. Su. 471.
- πιραιτήρ, Pr. 247.
- πίρας, Ag. 198. 1209.
- πίρας, Pe. 634.
- πίρας, subst. Su. 270.
- πιρατών, Pr. 103. 511. 517. 518.
752. 814. Ag. 68. 693. 1666.
- πιράω, Prom. 574. 717 bis. 789.
791. Sept. 384. Per. 65. 501.
509. 723. 801. Ag. 1050. Ch.
268. Eu. 492. 636. 944. Sup.
558.
- πίργαμον, Pr. 955.
- πίρνω, Se. 331. Pe. 178. 1061.
- περί, circumcirca, Pe. 875.
- περιβάλλω, Se. 877. Pe. 750. Ag.
52. 528. 1156. 1568. Ch. 574.
- περίβασις, Eu. 161.
- περιγραφή, Ch. 205.
- περίδρομος, Se. 501. Su. 354.
- περίθυμος, Se. 730.
- περιθύμως, Ch. 38.
- περίκλυστος, Pe. 598. 882.
- περιναίω, Su. 1028.
- πείριξ, Pe. 368. 418.
- περιόργως, Ag. 224.
- περιπικτος, Ag. 87.
- περιπικτής, Ag. 241.
- περιπικτίω, Se. 840.
- περιρρήγνυμι, Se. 335.
- περιρρήντος, Eu. 77.
- περίσιπτος, Eu. 1041.
- πρισσός, Pr. 383. Se. 1051.
- πρισσόφρων, Pr. 328.
- πριστίλλω, Eu. 700.
- πριστιχίζω, Ag. 1392.
- πρίφορος, Su. 744.

- περίφρων, Ag. 1435. Su. 765.
 περιχρημπτός, Su. 885.
 περιώδους, Ag. 1457.
 Πέρριμβος, Su. 264.
 Περσίπτελις, Pe. 65.
 Περσὺς, Ch. 831.
 Περσίφασσα, Ch. 488.
 Πέρσης, Per. 1. 15. 23. 91. 104.
 140. 157. 171. 252. 255. 267.
 281. 332. 434. 441. 478. 512.
 514. 532. 599. 625. 646. 657.
 684. 695. 713. 716. 915. 927.
 984. 992. 1018. 1022.
 Περσικὸς, Per. 116. 182. 247. 335.
 412. 516. 791.
 Περσὶς, adj. Pe. 406.
 Περσὶς, terra, Per. 59. 250. 648.
 1074. 1078.
 Περσὶς, femina, Persæ, 135. 155.
 288. 541.
 περιστοιμίεμαι, Pe. 587.
 περιστόμος, Pe. 922.
 πίσσημα, Su. 945.
 πισσοσπομῖν, Su. 13.
 πίτασμα, Ag. 918.
 πιτυκὸς, Se. 1028.
 πίτρα, Prom. 4. 31. 56. 147. 242.
 269. 747. 967. Se. 682. Per.
 390. 460. Ag. 1243. Eu. 22.
 693. Su. 355. 803.
 πιτραῖος, Pr. 1018.
 πιτρεφὺς, Pr. 300.
 πίτρινος, Pr. 564.
 πύδομαι, πύδομαι, πυνθάνομαι, Pr.
 519. 643. 743. 962. 987. Se.
 249. Per. 117. Ag. 269. 274.
 608. 626. 997. Ch. 64. 263.
 368. 512. 524. 677. 735. 741.
 761. 763. 839. 848. 850. Eu.
 418. 422. 457. 506. Su. 193.
 πύδω, Se. 376.
 πύκη, Ag. 296.
 πυκῆς, Ch. 384.
 πυφασμένοι, v. φαίνω.
 πῦ, Pr. 578. Ch. 407. 526.
 πυγαῖος, Ag. 910.
 Πυγασταγών, Pe. 35.
 πυγὴ, παγὴ, Pr. 89. 110. 401. 433.
 808. Sept. 279. 590. Pe. 202.
 238. 311. 615. 745. Ag. 897.
 Eum. 27.
 πύγνυμι, Pe. 496. Ag. 1207. Ch.
 65. Eu. 190.
 πυδάλιος, Se. 212.
 πυδάμ, Se. 465.
 πύδημα, Pe. 95. 305. Ag. 835.
 πυλὸς, Ag. 504. Ch. 695.
 πῦμα, Pr. 99. 103. 263. 316. 413.
 441. 471. 691. 744. 753. 970.
 1074. Sept. 853. 986. 993.
 1012. Pe. 265. 477. 708. 788.
 846. 1032. 1043. Agam. 354.
 583. 638. 647. 653. 845. 859.
 874. 890. 1191. 1207. Ch.
 537. 632. 745. 794. 797. 1035.
 1053. 1060. Eum. 134. 753.
 Su. 711.
 πυμαῖον, Pr. 334.
 πυμὸν, Pr. 237. 276. 306. 346.
 470. 511. 581. 589. 964. 999.
 Per. 293. Agam. 1021. 1384.
 1665. Su. 460. 628. 1073.
 πυμοσύνη, Pr. 1057.
 πῦσαι, v. πάσχω.
 πυαῖον, Se. 593. Ag. 284. 1678.
 πυρὸς, Pe. 473.
 πυάσμα, Pe. 808.
 πύζω, Ch. 248.
 πυθανός, Ag. 494.
 πυρρόγλωσσοι, Se. 793.
 πυρρόκαρπος, Se. 699.
 πυρὸς, Pr. 178. 738. Sept. 365.
 736. 868. 887. 948. 950. Ag.
 206. 754. 979. Ch. 78. 232.
 Eu. 152. 835. Su. 485. 881.
 πυρῶς, Pr. 195. 943. Su. 991.
 πυμπλημι, Pe. 134. Ch. 359.
 πυμπρημι, Pe. 812.
 πύαξ, Su. 472. 953.
 πύδος, Su. 265.
 πύδος, sordes, Ag. 786.
 πυύσσω, Pe. 832.
 πύω, Se. 742. 827. Agam. 1197.
 Ch. 576. Eu. 988. Su. 960.
 πύοντος, Su. 51.
 πυρῶσσω, Ch. 915.

- πίστη, Pr. 473. 477. 918. Sept.
 191. 364. 409. 800. Per. 125.
 197. 252. 313. 506. 763. Ag.
 32. 334. 456. 575. 894. 1008.
 1027. 1254. 1276. 1328. 1388.
 1394. 1397. 1608. 1612. Ch.
 46. 183. 261. 285. 884. 932.
 972. Eum. 68. 147. 379. 482.
 Su. 95. 459.
 πισότης, Ch. 266.
 πίστυμα, Ag. 887.
 πισυή, Pe. 802.
 πίσυς, Pe. 443.
 πιστός, Pr. 479. 916. 968. Sept.
 20. 66. Persæ, 2. 55. 528 bis.
 683 bis. 985. Ag. 280. 360.
 615. 660. 1222. 1451. Ch.
 241. 395. 901. Eu. 291. 673.
 676. Su. 55. 185. 470.
 πῆγμα, Pe. 171. Ch. 977. Eum.
 214.
 πῆστος, Se. 218. Per. 112. Sup.
 357.
 πῆτιν, Ag. 1137. Ch. 34. 1056.
 Eu. 519.
 πῆτιν, Se. 765. Ag. 1541.
 πῆτιλος, Se. 862. Pe. 981.
 πῆφάσκω, Pe. 665. Ag. 23. Ch.
 277. Eu. 623.
 πῆσι, Ag. 829.
 πῆσῃ, vide πῆσῃ.
 πῆστος, Pe. 277. Ag. 602.
 πῆζω, (πῆζω) Pe. 896.
 πῆθω, (πῆθω) Ch. 587.
 πῆσιαν, Prom. 275. 472. 567.
 575.
 πῆσι, Pr. 587. 623. 737. 783.
 787. 819.
 πῆσιμα, Pr. 827.
 πῆσιστιβῆς, Eu. 76.
 πῆσι, Pe. 720. 957. Eu. 295.
 πῆσι, Pr. 1029.
 πῆσιτιγῆ, Ch. 288.
 πῆσιτος, Eu. 53.
 πῆσιται, Pe. 819.
 πῆσι, Ag. 704. Su. 140.
 πῆσι, Pr. 851.
 πῆσι, Pe. 878.
 Πῆσι, Ag. 835.
 Πῆσι, Ag. 1611.
 Πῆσι, Ag. 1578.
 Πῆσι, Eu. 766.
 Πῆσι, Ch. 1029.
 Πῆσι, Pr. 346. 826. Sep. 550.
 805. Pe. 284. 327. 490.
 Πῆσι, Eu. 27.
 Πῆσι, Πῆσι, Pr. 817. Se. 24. Pe.
 793. Ag. 542. 567. 768. 877.
 903. 1077. 1308.
 Πῆσι, Ch. 1049.
 Πῆσι, Se. 501.
 Πῆσι, Ch. 246.
 Πῆσι, Pr. 708. Pe. 620.
 Πῆσι, Ch. 218. Eu. 259.
 Πῆσι, Pr. 41. 475. 842. Se. 196.
 Pe. 633. 1037. Ag. 309. 894.
 1036. 1197. 1214. Ch. 902.
 Eu. 163. 624. Su. 297. 1020.
 Πῆσι, Pr. 695. Pe. 605. Ch. 58.
 Eu. 226.
 Πῆσι, Ch. 637.
 Πῆσι, Pr. 71. Eu. 846. 879.
 Πῆσι, Se. 896. Ch. 684.
 Πῆσι, Pe. 381. Ag. 700. 850. Su.
 752.
 Πῆσι, Pr. 42. 952.
 Πῆσι, Sept. 802. 900. Per. 251.
 304. 910. 1058. Ag. 375. 1301.
 1352. 1353. Ch. 230. 310.
 311. 466. Eu. 103. 936.
 Πῆσι, Persæ, 40. 166. 334. 337.
 342. 352. 413. 429. 432. 477.
 805. Su. 478.
 Πῆσι, Ag. 878. 1379.
 Πῆσι, Ch. 1057. Su. 612.
 Πῆσι, Per. 272. 420. Ag. 1229.
 1407.
 Πῆσι, Ch. 423.
 Πῆσι, Ch. 184.
 Πῆσι, Pr. 49. 50. 63. 234. 258.
 518. 913. Ag. 173. 562. 642.
 Ch. 170. Eu. 125.
 Πῆσι, Pr. 145.
 Πῆσι, Se. 32. 470. 483. Agam.
 321. 826. Eu. 571. 573.
 Πῆσι, Pr. 364.

- πλάσιος, Eu. 195.
 πλάσσω, Pr. 134. Se. 614. 902. Pe.
 1013. 1014. 1020. Ag. 553.
 1173. 1213. 1352. 1354. 1669.
 Ch. 29. 884. Su. 291.
 πλωθυφής, Pr. 449.
 πλωϊσι, Sept. 608. Ag. 634. Sup.
 722. 729.
 πλόκημος, Sept. 334. 570. Ch. 6.
 185. Su. 891.
 πλόκος, Ch. 193.
 πλωταγαθής, Ch. 799.
 πλωτίζω, Ag. 595. 1277.
 πλωται, Pr. 890. Se. 957. Pe. 163.
 168. 237. 250. 753. 757. 844.
 Ag. 390. 760. 790. 829. 958.
 1392. Ch. 817. Eu. 999.
 πλωτόχων, Eu. 950.
 Πλάτων, Pr. 805.
 πνεῦμα, Pr. 883. 1046. 1085. Se.
 470. 714. 989. Per. 110. 507.
 Eu. 137. 571. Su. 30. 174.
 πνευμῶν, Se. 61.
 πνέω, Se. 53. Ag. 227. 383. 1190.
 1215. 1245. 1318. Ch. 32.
 619. 952. 1067. Eu. 843. 876.
 909. 941.
 πνέω, Pr. 88. 799. Sept. 63. 118.
 Ag. 200. 663. 829.
 πνέω, Su. 142.
 ποδαπός, Ch. 573. 655. Su. 242.
 ποδιδύτης, Ch. 998.
 ποδῆρης, Ag. 907. 1603.
 ποδιστής, Ch. 1000.
 ποδῖμοιτρον, Ag. 935.
 ποδῖκος, Se. 629. Ch. 574.
 ποδῖκῳ, Eu. 37.
 πόδιον, Pr. 595. Agam. 556. 1159.
 1163. Ch. 254. 513. 655. 855.
 Su. 799.
 πόδιον, Pe. 354. Ch. 1073.
 πόδιον, Pr. 784. Pe. 512. 542. 998.
 Ag. 360. 554 bis.
 πόδιον, Pr. 635. Pe. 62. 133. 136.
 Ag. 423.
 ποῖ, Pr. 577 bis. Sept. 161. Per.
 737. 789. Agam. 1096. 1147.
- Ch. 403 bis. 730. 882. 1075
 bis. Su. 133. 611. 784.
 ποίω, Pr. 934. Ch. 551. Eu. 87.
 652. Su. 918.
 ποικιλιμῶν, Pr. 24.
 ποικιλίμα, Ch. 1013.
 ποικίλος, Pr. 308. 494. Per. 838.
 Ag. 932. 935. 945. Eu. 463.
 ποιμαίνω, Eu. 91. 249.
 ποιμανόριον, Pe. 74.
 ποιμαίνω, Pe. 241.
 ποιῶν, Ag. 666. Eu. 914. Suppl.
 774.
 ποιῶν, Pr. 654. Eu. 197. Suppl.
 650.
 ποιῶν, Ag. 1290.
 ποιῶ, Prom. 112. 176. 223. 268.
 566. 621. Agam. 1232. 1349.
 Ch. 936. 947. Eum. 203. 324.
 467. 546. 984. Su. 634.
 ποιῶν, Ag. 1178.
 ποιῶ, Prom. 194. 249. 621. 762.
 778. Sept. 310. Pe. 446. Ag.
 286. 1096. 1123. Ch. 10. 173.
 Eu. 658. 659. Sup. 310. 918.
 926.
 ποίσημα, Se. 286.
 πολέμαρχος, Se. 834. Ch. 1072.
 πολέμοι, Sep. 222. 276. 283. 422.
 516. 565. 594. Per. 243. Ag.
 517.
 πολέμηγῆς, Ch. 422.
 πολέμηγῆτος, Se. 167.
 πόλεμος, Pr. 903. Se. 23. Pe. 20.
 105. 863. 908. Ag. 234. Eu.
 867. Suppl. 86. 346. 448. 957.
 1052.
 πολέμοφθόρος, Se. 655.
 πολέμῳ, Pr. 646.
 πόλεμῳ, Pe. 307.
 πολέμῳ, Pe. 109.
 πολέμῳ, vide πολίτης.
 πόλεμος, Su. 681.
 πολέμοχος, Se. 318. Su. 1026.
 πολέμοχος, Ag. 480. 792.
 πόλις, Pr. 845. Sept. 2. 6. 9. 14.
 29. 46. 57. 71. 74. 77. 90. 109.
 116. 139. 154. 160. 170. 175.

181. 186. 189. 196. 220. 224.
227. 239. 256. 260. 280. 308.
324. 327. 336. 344. 352. 424.
433. 440. 458. 477. 489. 545.
567. 578. 588. 633. 638. 653.
658. 755. 767. 771. 779. 799.
801. 809. 810. 821. 826. 832.
849. 906. 1000. 1014. 1017.
1027. 1038. 1050. 1054. 1074.
1078. 1080. 1083. Per. 107.
117. 213. 219. 233. 347. 348.
511. 684. 717. 783. 866. 894.
952. Ag. 29. 130. 275. 286.
329. 339. 403. 483. 510. 541.
589. 604. 614. 647. 649. 656.
719. 747. 818. 821. 827. 833.
853. 1074. 1115. 1176. 1180.
1290. 1295. 1296. 1344. 1364.
1421. 1595. Ch. 287. 822.
1046. Eum. 77. 79. 460. 478.
527. 575. 620. 690. 701. 704.
736. 775. 891. 918. 920. 952.
980. 986. 996. 1012. 1018.
1020. Su. 8. 24. 256. 281. 349.
362. 363. 371. 375. 393. 406.
415. 626. 627. 642. 668. 678.
688. 707. 753. 782. 860. 911.
920. 949. 962. 1017. 1030.
- πόλις, Pr. 421. Sept. 63. 122.
253. 348. 484. Per. 120. 249.
489. Eu. 671.
- πολισηγόμος, Pe. 855. Ch. 864.
- πολισσῶχος, Se. 69. 111. 191. 277.
828. Ag. 346. Eu. 778. 886.
1013. Su. 502. 503.
- Πολίτης, Sept. 1. 197. 243. 259.
305. 323. 611. 930. 1069. Pe.
556. Ag. 724. 818. 864. 1219.
1648. Ch. 300. 439. Eu. 696.
793. 823. 857. 930. 983. 994.
1016. Su. 493.
- πολλάκι, πολλάκις, Sept. 233. 237.
Pe. 759. Ag. 250. Supp. 126.
137.
- πολλαχῆ, Su. 477.
- πόλος, Pr. 429.
- πολύαιμον, Su. 847.
- πολύαιδρος, Pe. 73. 533. 900. Ag.
702.
- πολύαισχος, Ag. 62.
- πολυβαφής, Pe. 275.
- πολύβοτος, Se. 780.
- πολύγυμνος, Pe. 71.
- πολύγυιος, Su. 700.
- πολύδακρυς, Pe. 944. Ch. 447.
- πολυδάκρυτος, Se. 976. Ch. 331.
- πολύδοτος, Pr. 787.
- πολύδρομος, Su. 745.
- πολυετής, Ag. 1143.
- πολύευκτος, Eu. 540.
- πολύθεος, Su. 430.
- πολυθρίμμος, Pe. 33.
- πολύθροος, Ag. 720. 723.
- πολύθροος, Su. 827.
- πολυκανής, Ag. 1178.
- πολύκλυτος, Pe. 676. Ag. 1534.
- πολυκρατής, Ch. 404.
- πολυκτόνος, Ag. 469. 743.
- πολύμυτος, Su. 439.
- πολύμυτος, Ag. 830. 1467.
- πολυμήτωρ, Su. 544.
- πολυπαύτης, Pe. 83.
- Πολυνείκης, Sept. 583. 647. 664.
1021. 1075.
- πολυπείκης, adj. Se. 836.
- πολύξενος, Su. 163.
- πολυπειθής, Pe. 547.
- πολύπληγτος, Pr. 587. Ch. 423.
Su. 581.
- πολύπορος, Pe. 320. Su. 387.
- πολύπυρος, Su. 564.
- πολύρροδος, Se. 7.
- πολύρρυτος, Su. 850.
- πολύς, Pr. 33. 45. 210. 254. 335.
483. 960. 1006. Se. 6. 12. 80.
344. 366. 495. 577. 802. 930.
958. 1070. Per. 25. 46. 176.
184. 236. 244. 250. 251. 269.
287. 330. 402. 459. 500. 509.
510. 513. 537. 709 bis. 736.
750 bis. 753. 782 bis. 802.
845. 847. 928. 1028. Ag. 24.
63. 358. 417. 442. 514. 530.
555. 559. 560. 581. 630. 650.
bis. 732. 797. 872. 880. 884.

913. 957. 963. 968. 972. 1010.
1023. 1046. 1052. 1099. 1191.
1304 bis. 1339. 1382. 1462.
1464. 1465. 1474. 1664. Ch.
138. 215. 269. 275. 297. 534.
583. 691. 750. 756. 813. 897.
932. 963. 1004 bis. 1013. 1052.
Eu. 106. 144. 189. 248. 277.
284. 499. 557. 588. 635. 649.
837. 990. Su. 252. 301. 460
bis. 464. 499. 552. 754. 870.
912. 922. 943. 964. 967. 999.
1018. 1014. 1057.
- παλόντιος, Ch. 445.
παλυγεφής, Eu. 39.
παλυγομῖν, Su. 511.
παλύστονος, Se. 851. 1008. Eum.
383.
παλύτακος, Pr. 137. Su. 1035.
παλυφόντης, Pr. 634. 819. Se. 932.
Παλυφόντης, Se. 454.
παλύχις, Pe. 83.
παλύχρυσος, Pe. 3. 9. 45. 53.
παλύχρης, Ch. 349.
παλυφάμαθις, Su. 877.
πῆμα, Se. 314. Eu. 266.
παρπαῖος, Eu. 91.
παρπαῖ, Se. 619. Ag. 757. Eum.
1037.
παρπαμῖος, Se. 377. 861.
παρπαῖς, Pe. 628. Ag. 127. 307.
Ch. 84. 145.
παρπῖα, Pr. 44. 342. 343 bis. Per.
484. 684. Ag. 1559. Ch. 919.
παρπαῖς, Ch. 1045.
παρπῖος, Prom. 46. 66. 75. 84. 118.
183. 267. 282. 298. 326. 339.
425. 616. 685. 748. 775. 779.
871. 899. 930. 1026. Se. 746.
858 bis. 959. 1003. Per. 327.
509. 684. Ag. 1. 20. 54. 188.
338. 362. 576. 815. 1176 bis.
1224. Ch. 135. 369. 464. 622.
668. Eu. 59. 79. 83. 127. 132.
133. 226. 559. 774. Suppl. 53.
132. 333. 515. 571. 837. 1013.
παρπαῖς, Ag. 1022.
παρπῖος, Prom. 89. 430. 585. 838.
- Sep. 216. 948. Per. 111. 449.
553. 910. 1042. Ag. 423. 676.
Eu. 907.
παρπαμῖος, Se. 133.
παρπαῖς, Su. 34.
παρπῖος, Pr. 725. 791. 1047. 1087.
Per. 72. Ag. 294. 574. 1209.
Eu. 77. 250. Su. 1014.
παρπαῖς, Eu. 143.
παρπαῖς, Per. 550. 560. Ag. 1081.
1085. 1109.
παρπαῖς, Pe. 733. 854. Eu. 145.
παρπαῖς, Pr. 732. 822. 840.
παρπαμῖος, Eu. 239.
παρπαμῖος, Pr. 572.
παρπαμῖος, Ag. 295.
παρπαῖς, Se. 744.
παρπαῖς, Se. 200. 589. Agam. 286.
600. Ch. 689. Su. 452.
παρπαμῖος, Ag. 916. Ch. 974.
παρπαμῖος, Ag. 1567.
παρπαμῖος, Ch. 683.
παρπαμῖος, Per. 69. 724. 801. Ag.
315.
παρπαμῖος, Pr. 904.
παρπαῖς, Pr. 59. 111. 281. 418. 532.
803. Se. 384. 552. Per. 367.
453. 493. 501. 505. 724. 749.
753. 867. 877. Ag. 919. 930.
Ch. 70. 364. Eum. 293. 455.
773. Su. 99. 555. 813. 851.
παρπαῖς, Pr. 61.
παρπαῖς, Pe. 267. 375. Ag. 1260.
1383. Ch. 911. 1041. Suppl.
531.
παρπαῖς, Su. 42. 319.
παρπαῖς, Ag. 966. 968.
παρπαῖς, Pe. 317.
παρπαμῖος, Su. 538.
παρπαμῖος, Ag. 919.
παρπαῖς, Prom. 108. 617. 632. 933.
945.
Παρπαῖς, Pr. 924. Sep. 135. 315.
Pe. 752. Eu. 27.
παρπαῖς, Se. 936. Pe. 221. Agam.
609. 613. 1117. 1414. Choeph.
576.
παρπαῖς, Pe. 334.

- πατάβιος, Pr. 102. Sep. 245. Ch. 1055. Eu. 282.
 πατάμιος, Se. 398.
 παταμίδι, Pr. 89. 368. 433. 716. 719. 808. Per. 868. Sup. 478. 562. 1038.
 πατάμαι, Sep. 84. Ag. 585. 986. Ch. 388. Su. 665.
 πάσι, Se. 102. Pe. 654. Ch. 392. 718.
 πασι, Pr. 579 bis. 580. 723. 736. 763. 796. 998. 1034. Sep. 15. 110. 462. 795. Ag. 168. 515. 690. 1041. 1049. 1096. 1109. 1500. 1524. Ch. 8. 14. 167. 265. 773. 895. 987. Eum. 50. 70. 176. 225. 411. 555. 698. Supp. 38. 179. 278. 299. 397. 739. 904. 1053.
 πάτρα, πάτρην, Se. 831. Per. 147. 239. 351. Ag. 232. 635. 639. Ch. 11. 87. 118. Su. 255. 340.
 πάτριος, Se. 94.
 πατή, pro πατήρ, Se. 301. 352.
 πατιλοσσομαι, Pr. 530.
 πατιπύπτω, Se. 95.
 πατιπύπτωις, Eu. 177. Su. 367.
 πάτριος, Se. 905. Pe. 711. Agam. 771. 1014.
 πάτριος, Sep. 155. 893. 984. 996. Ch. 720 bis. Eu. 954.
 πατήρ, Pe. 487. 617. Agam. 1166. 1417. Eu. 698.
 παῖ, Se. 1010. Pe. 231. 479. 960. 961. 971. 973. Ch. 900. 916. Eu. 430. Su. 514.
 παῖ, Se. 520. Per. 726. Ag. 720. Eu. 252. Su. 785.
 παῖς, Pr. 263. 279. 711. Se. 377. 380. Per. 95. 163. 516. 663. Agam. 916. 954. 957. Ch. 18. 180. 204. 205. 698. 882. 982. Eum. 165. 294. 373. 376. 406. 545. Su. 32. 844.
 πράγμα, Sept. 41. 695. 809. Per. 716. Agam. 655. 1336. 1360. 1544. Ch. 244. 699. 703. 872. Eu. 125. 278. 473. 480. 465. 491. 578. 587. 633. 718. Su. 96. 348. 361. 477. 733.
 πράγος, Se. 2. 605. 867. Pe. 248. Su. 241.
 πρακτικός, Su. 532.
 πράκτωρ, Ag. 112. Eu. 320. Sup. 655.
 πράξις, Pr. 694. Per. 741. Ch. 812.
 προπίδι, Ag. 388. 811. Su. 97.
 πρόσσω, Prom. 49. 75. 265. 456. 661. 673. 684. 978. Se. 4. 77. 343. 345. 523. 821. Per. 144. 212. 213. 476. 527. 729. 791. 803. 864. Ag. 371. 377. 560. 713. 821. 832. 939. 1194. 1214. 1296 bis. 1218. 1340. 1364. 1389. 1452. 1476. 1667. 1678. Ch. 130. 309. 438. 670. 713. 777. 801. 1031. 1044. Eu. 125. 200. 223. 433. 627. 772. 834. 899. 931. Su. 237. 277. 328. 404. 524. 781. 990. 1016. 1053.
 προήτω, Pe. 190. 839.
 προήτω, vide προήτω.
 προήτορας, Ag. 697.
 προήτορ, Eu. 917.
 προήτω, Sept. 126. 396. 662. Per. 239. 247. Agam. 30. 249. 329. 396. 441. 492. 533. 645. 654. 950. 1231. 1320. 1404. Ch. 10. 16. 22. 77. 453. Eu. 185. 998. 1034. Su. 203. 211. 727. 938.
 προβίαι, Pe. 4.
 προβίαι, Agam. 1369. Ch. 486. 629. Eu. 1. 21.
 πρόβιος, Per. 625. Agam. 864. 1402.
 πρόβιος, Se. 396. Pe. 842. Agam. 192. 213. 539. Su. 610. 735.
 προβύτας, Eu. 644. 784. 1030.
 προβυτάδικος, Su. 675.
 προβυτάδης, Pe. 611. 687. Ag. 849. 1656. Su. 146. 218.
 προβυτάς, Pe. 220. 224. Ag. 959. Eu. 236. 926.

- πρέθω, Se. 440.
 Πριπίδης, Ag. 546. 756. Ch. 935.
 Πρίσιμος, Ag. 40. 130. 275. 719.
 822. 944. 1345.
 πρίν, Prom. 151. 165. 175. 442.
 480. 699. 718. 755. 769. 824.
 963. 990. 1026. Se. 63. 291.
 460. 1056. Pe. 498. 502. 714.
 Ag. 178. 659. 918. 1076. 1488.
 1547. 1667. Ch. 53. 557. 573.
 Eu. 30. 566. Su. 32. 38. 335.
 403. 710. 779. 796. 805.
 προβαίνω, Pr. 247. Ag. 1520.
 προβατοπάμων, Ag. 804.
 πρόβλημα, Se. 546. 682.
 προβολή, Ag. 399.
 προβολόταις, Ag. 394.
 πρόβυλος, Se. 1014.
 πρόγονος, Pe. 405. Su. 44. 542.
 προδίκτυμα, Pr. 778.
 προδίζεσθαι, Pr. 248.
 προδίδωμι, Pr. 38. Se. 105. 175.
 257. Per. 853. Ch. 267. 895.
 Eu. 64. 234. Su. 426.
 πρόδικος, Ag. 460.
 προδότης, Pr. 1067.
 προδύλος, Ag. 954.
 πρόδρομος, Se. 80. 217.
 προειπών, Ch. 222. Eu. 98. 855.
 προεπίπτεσθαι, Pr. 101. 698.
 προεισπίττω, Pr. 211.
 προθυμιάσθαι, Pr. 381. 631. 785.
 προθυμία, Pr. 341.
 προθύμως, Ag. 1600.
 πρόθυρον, Ch. 966.
 προΐαπτω, Se. 328.
 Πρωτίδης πόλαι, Se. 383.
 Πρωτός, Se. 401.
 προκακοπαθών, Su. 871.
 προκακος, Pe. 992. 995.
 προκαλύμμα, Ag. 700.
 προκαμνών, Eu. 78.
 προκύπτει, Pr. 257. 754. Se. 973.
 Pe. 371.
 προσηδαιέει, Pr. 630.
 προκλύν, Ag. 259.
 προκλιπής, Ag. 1660. 1661.
 προκλύν, Pr. 1070. Se. 342.
 προκλύν, Pr. 280. Pe. 18. Supp.
 756.
 πρόλασχος, Su. 208.
 πρόμακτις, Ch. 756.
 πρόμαχος, Se. 425. 486.
 προμήθεια, Su. 186.
 Προμηθεύς, Prom. 66. 85. 86. 144.
 243. 278. 285. 307. 319. 377.
 391. 398. 505. 546. 556. 619.
 615. 950.
 προμηθεύς, adj. Su. 708.
 προμήτης, Se. 142.
 πρόμος, (vox incerta, forte πρό-
 μος) Su. 911.
 πρόμος, Ag. 208. 419. Eu. 402.
 πρόνομος, Eu. 21.
 πρόνομος, Su. 503.
 πρόνομος, Ag. 693. Ch. 605.
 πρόνομος, Su. 699.
 πρόνομος, Su. 976.
 προσηπής, Ag. 242.
 πρόξενος, Su. 425. 926. 927.
 πρόξενος, adj. Su. 837.
 προδύμιοι, Pr. 740.
 προσημνός, Ag. 1205.
 πρόπαρ, Su. 798.
 προπαρόντι, προπαρόντι, Se. 340. Ag.
 1028.
 πρόπαι, Pr. 406. Per. 434. 548.
 Ag. 1020.
 προσωπίων, Sept. 922. 1067. Per.
 530. 624. Ag. 829.
 πρόπολος, Ch. 356.
 προπομπή, Sep. 1077. Per. 1041.
 Ch. 21. Eu. 206. 1008.
 Προποντίς, Pe. 879.
 προπράσσω, Ch. 834.
 πρόπρυμνα, Se. 775.
 πρόπρυμνος, Ag. 1177.
 πρόπρυμνος, Pr. 814.
 πρός, insuper, Pr. 73. 928.
 προσσημαίνω, Pr. 833. Ch. 950.
 προσάγω, Su. 450.
 προσαιείν, Pr. 437.
 προσαιτίω, Ch. 399.
 προσάπτω, Ag. 1575.
 προσαναίω, Pr. 147.

- προσυδάω, Pr. 982. Pe. 154. Ag.
 523. Ch. 237.
 προσβαίω, Pr. 130. Ag. 788.
 προσβάλλω, Pr. 950. Se. 466. 621.
 Pe. 783. Eu. 567.
 προσβλέπω, Pr. 215.
 προσβολή, Se. 28. Ch. 281. Eum.
 603.
 προσογιλάω, Eu. 253.
 προς γυναικί, muliebri, Ag. 601.
 1645.
 προσδίδεσθαι, Pr. 53. 795. 902. Ag.
 961.
 προσδίδω, Eu. 659.
 προσδιδάω, Prom. 929. 987. 1025.
 Ag. 684.
 προσδοκῶ, Pr. 934.
 προσδοκῶ, Eu. 167.
 προσδοκῶ, Se. 502.
 προσίδωμαι, similis sum, Ch. 176.
 προσίδω, Pr. 556. Pe. 48. 696.
 προσινάζω, Se. 487. Agam. 171.
 1140. Ch. 10.
 πρόσμιμι, adsum, Ag. 567.
 πρόσμιμι, adeo, Ag. 826. Eu. 242.
 προσινίπω, Agam. 170. 249. 331.
 1300. Ch. 108.
 πρόστιω, Sep. 673. Ag. 361. 794.
 820. Ch. 997.
 προσίρπω, Pr. 127. 272.
 προσίρπω, Eu. 285. 477.
 προσινίχωμαι, Pr. 936. Ag. 325.
 προσίχω, Ch. 529.
 προσήγχομαι, Pr. 831.
 προσήκω, Pr. 145. Per. 143. Ag.
 1088. 1560. Ch. 171. 687.
 πρόσηλος, Pr. 450.
 πρόσημαι, Pe. 883. Ag. 843. 1200.
 1625. Su. 388.
 πρόσθι, Pr. 425. 498. Sept. 530.
 Pe. 447. 475. 529. Agam. 19.
 132. 1445. Ch. 843. 1006.
 Eu. 46. Su. 53. 724. 1024.
 προσθήκη, Ag. 509.
 προσθήκω, Ch. 1059.
 προσθόδομος, Ch. 320.
 προσθροῖν, Pr. 597.
 προσίζανω, Pr. 276. Se. 702.
 προσίζω, Su. 197.
 προσκίεσθαι, Ag. 801. Ch. 1033.
 1035.
 προσκίπτω, Eu. 119. 444.
 προσκίπτω, Pr. 115. 557. 645.
 προσκίπτω, Se. 128. 543. Pe. 203.
 Ch. 181.
 προσκύνω, Ch. 412.
 προσκύνω, Pr. 935. Pe. 499.
 προσκύνω, Ch. 11.
 προσλαμβάνω, Pr. 217. 321.
 προσλαμβάνω, Pr. 696.
 προσμίνω, Eu. 500.
 προσμαχαίνω, Se. 547. 649.
 πρόσμερος, Se. 582.
 πρόσμιμω, Eu. 314.
 πρόσμω, Ag. 355.
 προσπασσάλλω, Pr. 20.
 προσπίβω, Ch. 299.
 προσπίπτω, Se. 468. Pe. 461.
 προσπινύω, Pe. 152.
 προσπίπτω, Pe. 590.
 πρόσπλοστοι, Pr. 715.
 πρόσπλοτος, Se. 580. Eu. 1027.
 προσπρεκατό, Pr. 141.
 προσσαιώ, Pe. 834. Ag. 1674.
 προσσίβω, Se. 1031.
 πρόσσω, Ch. 368.
 προστάσσω, Se. 533. Eu. 206.
 προστάτιν, Se. 402.
 προστατήρως, Se. 455. Ag. 965.
 προστάτης, Sept. 414. 804. 1034.
 Su. 970.
 προστίλλω, Se. 421.
 προστίω, Ag. 261.
 πρόστιμος, Ch. 27.
 προστίθω, Pr. 83. Per. 531. Ch.
 112. 228. 480. 794. Eu. 738.
 Su. 620.
 προστόμιος, Su. 3.
 προστρέπω, Eu. 205.
 προστρέφω, Ag. 745.
 προστρέφω, Pr. 329. Eu. 298.
 πρόστρομμα, Ag. 403.
 προστρέπαιος, Ag. 1596. Ch. 285.
 Eu. 41. 234. 237. 448.
 προστρέπῃ, Pe. 216. Ch. 19. 83.
 Eu. 721.

- πρόσφαγμα, Ag. 1287.
 πρόσφατος, Ch. 802.
 προσφιής, Ag. 1227. Ch. 174.
 προσφίς, Ch. 74. 249.
 πρόσφθιγμα, Pr. 590. Agam. 912.
 Ch. 876.
 πρόσφθιγγος, Pe. 153. 938.
 προσφιλία, Se. 521.
 προσφιλής, Se. 586.
 πρόσφορος, Ch. 709. 712. Eu. 207.
 προσφύς, Su. 284.
 προσφυσίω, Ch. 1015. Su. 244.
 προσχαίω, Ag. 929.
 προσχαλκίζω, Ch. 645.
 προσχέζω, Pr. 642. 786.
 πρόσχωμα, Pr. 846.
 πρόσχωρος, Pe. 273.
 πρόσ, Sept. 1005. Ag. 302. 315.
 862. Eum. 65. 118. 417. 750.
 Su. 280.
 πρόσθεν, Ag. 956. 961. Ch. 692.
 Eu. 297. 400.
 πρόσποι, Ag. 648. 803. Eu. 993.
 Su. 207.
 προταρβίω, Se. 338.
 προτάσσω, Su. 842.
 προτίω, Pr. 776. Ag. 1119.
 προτίλαιοι, Ag. 65. 235. 729.
 πρότιροι, Se. 872. Ag. 349.
 πρότιρος, Se. 703. Ag. 1182. 1347.
 Ch. 401. Eu. 586. 937. 1006.
 Su. 977. 1059.
 προτιθῆμι, Pr. 239.
 προτιμάω, Ag. 1424. 1681. Eum.
 643. 742.
 προτίω, Ag. 798. Eu. 549.
 πρότινος, Ag. 906.
 προτρέπωμαι, Pr. 989.
 προτίπτω, Ag. 135.
 προτίπω, vide προιτίπω.
 πρόπτος, pro προπίτος, Se. 854.
 προφίς, Ag. 209. 973.
 προφήτης, Se. 617. Ag. 418. 1108.
 Eu. 19.
 προφάτω, Ag. 1037.
 προφάτω, Su. 1053.
 προφρόνως, Ag. 181. Ch. 476. Eu.
 930. 972. Su. 1.
 πρόσφρον, Ch. 1063. Su. 224. 353.
 625. 975.
 προφρωνίη, Per. 363. Ag. 891. Eu.
 469. 507.
 προχαίρω, Ag. 260.
 πρόχαιρος, Pr. 54.
 προχού, Su. 1032.
 πρόμω, Se. 2. 766. Su. 349.
 πρόμνηθι, Se. 215.
 προμνήσιον, Ag. 993.
 προμνήτης, Eu. 16. 768.
 προμνήθι, Se. 71. 1064.
 πρόταις, Pr. 169. Su. 376.
 πρώ, Pe. 132. 881. Ag. 315.
 πρώρα, Se. 214. Ch. 389. Su. 724.
 πρώτα, Pr. 446. 700. 1015. Per.
 412. 860. Ag. 861. Sup. 205.
 415.
 πρώταρχος, Ag. 1201.
 πρωτοκτόνος, Eu. 721.
 πρωτόμαντις, Eu. 2.
 πρωτόμορος, Pe. 568.
 πρώτοι, Pr. 633. 706. 787. Per.
 98. 388. 522. Ag. 819. 870.
 1295. Ch. 109. 486. 1068.
 Eu. 1. 446. 590. Su. 924.
 πρωτοπήμων, Ag. 232.
 πρώτος, Pr. 461. 484. 887. Sept.
 507. Pe. 226. 253. 326. 399.
 443. 767. Ag. 322. 597. 684.
 Eu. 685.
 πταίω, Pr. 925.
 πταιός, vide πτηνός.
 πτίρα, Ch. 207.
 πτιρόις, Su. 566. 1007.
 πτιρόν, Pr. 394. Pe. 208. Agam.
 436. Eum. 407. 1004. Suppl.
 333.
 πτιροφόρος, Ag. 1156.
 πτιρυγανής, Pr. 286.
 πτιρύξ, Pr. 126. 129. Ag. 52. Su.
 790.
 πτιρωτής, Pr. 135. Su. 519.
 πτηνός, Pr. 1021. Ag. 139. 402.
 Ch. 589. Eu. 181.
 πτήσις, Pr. 487.
 πτήσσω, Pr. 174. Pe. 209.
 πταίω, Pr. 855. Ch. 533.

πόλις, cum compositis vide πό-
λις, etc.

πτύχη, Su. 954.

πτῶμα, Pr. 918. Ch. 11. Suppl.
670. 804.

πτῶξ, Ag. 141. Eu. 327.

πτῶσιμος, Ag. 648. 1131.

πτωχός, Ag. 1283.

Πυθικός, Se. 753.

Πύθιος, Ag. 518.

πυθμήν, Pr. 1045. Ch. 202. 258.
644. Su. 111.

πυθόμαρτος, Ag. 1264.

πυθόμαντις, Ch. 1030.

πυθοχρήτης, Ch. 940.

πυθοχρηστος, Ch. 901.

Πυθώ, Pr. 659.

πυκάζω, Se. 151.

πυκρός, Prom. 679. Se. 567. Ch.
1050.

πύκνωμα, Su. 243.

Πυλάδης, Ch. 18. 560. 899.

πύλη, Pr. 728. Sept. 30. 33. 56.
58. 127. 163. 219. 255. 382.
383. 401. 423. 457. 463. 466.
468. 482. 492. 506. 508. 530.
533. 544. 563. 576. 621. 637.
720. 803. 965. Ag. 416. 613.
1300. Ch. 559. 567. 569. 730.
878.

πύλωμα, Se. 414. 805.

πυλωρός, Se. 627.

πῦρ, Pr. 7. 109. 252. 253. 368.
584. 613. 945. 1043. Sep. 25.
228. 500. 949. Ag. 9. 21. 290.
303. 307. 312. 319. 483. 499.
506. 597. 660. 1066. 1265.
1444. Ch. 323. 863. 1037.
Eu. 108. 138. 1032.

πυργαίω, Se. 22. 190.

πυργίσις, Pe. 862.

πυργόδαικτος, Pe. 105.

πυργόομαι, elatus sum, Pe. 192.

πύργος, Sept. 33. 222. 240. 301.
320. 432. 473. 555. 635. 640.
769. 803. 829. 907. Per. 875.
Ag. 131. 365. 836. Sup. 198.
963.

πυργοφύλαξ, Se. 174.

πύργωμα, Se. 30. 257. 475.

πυργώτις, Se. 352.

πυρδαής, Ch. 605.

πυριγιωτής, Se. 213.

πυρίδαπτος, Eu. 1044.

πυρίφατος, Su. 641.

πυρόν, Ch. 483.

πυρώ, Pr. 496. Ag. 449. 489.

πύρπιος, Pr. 371. 916. Sep. 499.
517.

πυρρός, Pe. 316.

πυρφορίω, Se. 347.

πυρφόρος, Se. 438. 450.

πυρσπός, Pr. 668.

πύστις, Se. 54.

πῶ, Se. 671. Eu. 593.

πῶ, Pr. 578 ter. Ag. 1516 bis.

πώγη, Ag. 314.

πωλικός, Se. 460.

πῶλος, Pr. 1009. Ag. 1650. Ch.
792. Eu. 408.

πῶμα, Su. 1034.

πῶς, Pr. 41. 259. 299. 591. 758.
772. 931. 1065. Se. 592. 1066.
Per. 144. 243. 723. 737. 752.
790. 795. 800. 1019. Ag. 220.
276. 552. 558. 631. 643. 657.
794 bis. 1118. 1207. 1220.
1306. 1319. 1383. 1499. 1523.
Ch. 86 bis. 121. 129. 169. 177.
185. 530. 752. 764. 765. 774.
844. 858. 871 bis. 925. Eum.
201. 434. 438. 604. 610. 645.
655. 680. 681. 747. Su. 234.
235. 304. 330. 344. 473. 485.
514. 518. 925. 939.

πῶς, Pr. 130. Se. 708. Ag. 1258.
1356. Ch. 958. Su. 106. 1002.

πῶτημα, Eu. 250.

P.

Π'ΑΒΔΟΣ, Su. 256.

παγισών, vide πάγισμα, Ag. 514.

παθής, Pr. 400.

ῥαίω, Pe. 582.
 ῥαίης, Pr. 56.
 ῥαίω, Pr. 189.
 ῥάκος, Pr. 1022.
 ῥαυτήεις, Ag. 1101.
 ῥαυ, Ag. 1574.
 ῥαυτα, Pr. 104.
 ῥαυδός, Ag. 1613.
 ῥαυτά, Pr. 712.
 ῥαυρίζω, Pe. 426.
 ῥάχης, Eu. 190.
 ῥία, Pr. 836.
 ῥίγαν, Eu. 53.
 ῥίθρον, Pe. 497. Ag. 218.
 ῥίζω, Se. 105. 929. Pe. 236. 788.
 1064. Ch. 314. Eu. 791. 821.
 ῥιθρον, Pr. 789.
 ῥίος, Pr. 400. 677. 811. Ag. 910.
 ῥίω, Se. 21. Per. 440. Ch. 238.
 Su. 410.
 ῥῆμα, Pr. 139. 300. Pe. 88. 412.
 ῥίω, Se. 80. 563. Pe. 748. Supp.
 500.
 ῥήγγον, Pe. 199. 433. 468. Ag.
 514.
 ῥήσι, Ag. 1831. Su. 281. 623.
 ῥήσις, Pr. 764. 765.
 ῥήσι, Pr. 365. 1046. Sept. 761.
 Ag. 975.
 ῥίζωμα, Se. 419.
 ῥίμφα, Ag. 416.
 ῥηλαστί, Ag. 1194.
 ῥήτι, Pr. 126. 1088. Ag. 902.
 ῥήτι, Pr. 312. 747. 991. 1042.
 1050. Ag. 1077. Ch. 913.
 ῥήσις, Se. 321.
 ῥήσις, Pe. 893.
 ῥήσι, Pe. 807. Ag. 300.
 ῥήσις, Pe. 396.
 ῥήσις, Pr. 1047. Se. 368.
 ῥήσις, Pe. 406. 462.
 ῥήσις, Eu. 407.
 ῥήσις, Pe. 748.
 ῥήσις, Pe. 437. Ch. 59.
 ῥήσις, (vox corrupta, forte πρὸς
 ἄται) Su. 893.
 ῥήσις, Eu. 264.
 ῥήσις, Pr. 241.

ῥήσις, Ch. 795.
 ῥήσις, Pe. 147. Su. 88.
 ῥήσις, Su. 430.
 ῥήσις, Eu. 923.
 ῥήσις, Ag. 544. Su. 320. 730.
 ῥήσις, supplex, Su. 417.
 ῥήσις, Se. 131.
 ῥήσις, Ag. 1417.
 ῥήσις, Se. 324.
 ῥήσις, Eu. 455.
 ῥήσις, Se. 91. 309. 830. Eu. 232.
 300. Su. 518.
 ῥήσις, Pe. 916.

Σ.

ΣΑΪΗ, Se. 127. 397. Per. 240.
 Ch. 558. 673.
 σαίω, Se. 389. 710. Pe. 97. Ag.
 734. 807. Ch. 192. 418.
 σάκος, Se. 43. 166. 395. 528. 546.
 648. Su. 198.
 σάκτις, Pe. 927.
 Σαλαμίν, Pe. 273. 284. 447. 896.
 Σαλαμίν, Pe. 969.
 σαλαίω, Pr. 1080.
 Σαλαμίν, Pr. 725.
 σάκτις, Se. 400. Pe. 395. Eum.
 571.
 Σάμος, Pe. 885.
 σαργάτι, Su. 795.
 Σάρις, Pe. 45. 321.
 σάξ, Se. 628. 1043. Agam. 72.
 1106. Ch. 278.
 Σαργάτις, Su. 876.
 Σαργάτις, Ag. 314.
 σάκτις, Ag. 653.
 σάξ, Pr. 503. Pe. 337. Agam.
 1377. 1378. 1625. Su. 748.
 σαφής, Pe. 637. 740. Ch. 195.
 σαφής, Se. 67.
 σαφής, Pr. 227. 622. Ch. 676.
 σαφής, Pr. 780.
 σαφής, Pr. 642. Se. 40. 82. Per.
 248. 707. Ag. 1056. Su. 953.
 σαφής, Pr. 387. 665. 816. 839.
 913. 966. Pe. 519. 786. Ag.

38. 1645. Ch. 18. 572. 733.
 765. 917. 1054. Su. 476. 937.
σιβάλλει, Pe. 975.
σίβαι, Prom. 1090. Ch. 52. 155.
 241. 626. 643. Eum. 92. 549.
 693. 703. 888. Sup. 88. 401.
 715. 763. 783.
σιβίζω, Per. 950. Ag. 266. 794.
 Ch. 912. Eum. 12. Su. 822.
 929.
σίβω, Pr. 545. 936. Sept. 536.
 602. Pe. 166. 696. 697. Ag.
 282. 524. 789. 842. 934. 1621.
 Ch. 635. 960. Eu. 22. 92. 151.
 438. 528. 700. 718. 728. 752.
 900. 1022. Su. 231. 605. 679.
 928. 997. 1032.
σιμασφίρει, Ag. 851. 1649.
Σίμω, Ag. 976.
σίω, Se. 391.
σίλαι, Pr. 7. 356. Ag. 289. 297.
 Eu. 929.
σιλασφίρει, Eu. 1025.
σιλήτη, Ag. 306.
σίμα, Se. 32. Pe. 358. Ag. 191.
 1451.
σιμνός, Pr. 520. Se. 806. Pe. 393.
 Ag. 191. 528. Ch. 107. 975.
 Eumen. 370. 386. 444. 1009.
 1044. Su. 147. 1045.
σιμνόςτομος, Pr. 952.
σιμνόςτιμος, Ch. 355. Eu. 836.
σιμνός, Su. 201.
σιπτός, Pr. 811.
σισηφροσιμνός, Su. 732.
σῆμα, Pr. 497. Se. 393. 404. 410.
 438. 525. 597. 649. Ch. 257.
σημαίνω, Pr. 295. 566. 619. 685.
 762. Pe. 479. 821. Agam. 26.
 301. 506. 978. Ch. 665. Sup.
 253.
σημαντήριον, Ag. 618.
σηματεργός, Se. 497.
σημαίω, Pr. 841. Ag. 1364. Sup.
 226. 515.
σήτω, Ch. 995.
Σησάμης, Pe. 988.
σθίνος, Pr. 55. 105. 362. 428. Pe.
167. 904. 1040. Ch. 849. Eu.
 87. 299. Su. 342. 584.
σθίνω, Pr. 1012. Ag. 304. 947.
 Eu. 622. 899.
σῖγα, Sep. 256. Ag. 458. Ch. 94.
σῖγαν, Prom. 106 bis. 198. 436.
 440. Sep. 238. 258. 268. 269.
 625. Pe. 290. Agam. 36. 271.
 421. 557. Ch. 263. 580. Eu.
 278. 574. 938. Su. 189.
σιδραμάντω, Pr. 301.
σιδραμάντος, Se. 794.
σιδραμάντικος, Se. 917. 918.
σιδρακος, Pr. 501. Sept. 736. 823.
 889. 950.
σιδραμάντικος, Pr. 242.
σιδραμάντικος, Pr. 242. Se. 52.
Σιδρακος, Su. 128. 139.
Σικελία, Pr. 369.
Σικελίαι, Pe. 303.
Σιμόν, Ag. 705.
σίμω, Ag. 727.
σίμω, Ag. 397. 570. 743.
σινίω, Ag. 1677.
σικαλμής, Pe. 376.
Σικαμάνδρος, Ag. 520. 1166. Ch.
 364. Eu. 401.
σικακος, Pe. 419. Ag. 670. 1022.
 Su. 449.
σιδαίω, Pe. 502.
σιδαίω, Pr. 25. 924.
σιδαίω, Pr. 102. 487.
σιδαίω, Pr. 74. Eu. 37.
σιδαίω, Pr. 1013. Ch. 228.
σικαίω, Pr. 1005. Eu. 689.
σικημάς, Ch. 249.
σικημάς, Pe. 717.
σικημάς, Pe. 297.
σικημάς, Pr. 171. 760. Per. 776.
 Ag. 75. 1274. Eu. 629.
σικημάς, Pr. 748. Se. 435. Agam.
 310. 316. 318. 374. Eu. 804.
σικημάς, Ag. 895.
σικαίω, Se. 984. 996. Ag. 848. 976.
 1337. Eu. 902.
σικημάς, Pr. 1084.
σικημάς, Pr. 601. 676.
σικημάς, Pe. 319.

- σάββατος*, Pr. 142.
σποπών, Su. 240.
σποπὴ, Ag. 297. 317. Supp. 721. 793.
σποπός, Se. 36. Ag. 637. Suppl. 386. 655.
σποτεινός, Ch. 284. 659.
σπότος, Se. 670. Pe. 223. Agam. 1039. Ch. 61. 283. 317. 534. 815. Eu. 72. 668. Su. 92.
Σπύθης, Pr. 2. 417. 708. Se. 734. 823. Ch. 158. Eu. 706.
συνθροπός, Ch. 736.
Συάλλα, Ag. 1242. Ch. 612.
σύνλλα, Pe. 578.
σμερδός, Pr. 355.
σμήνους, Pe. 128.
σμιρδός, Sep. 471. Ag. 1310. Ch. 202. 260. Su. 965.
Σόλοι, Pe. 895.
σόομαι, Se. 31. Pe. 25. Ch. 638. Su. 843 bis. 849 bis.
σός, Pr. 7. 37. 66. 146. 182. 282. 288. 387. 391. 409. 413. 555. 559. 629. 636. 732. 738. 771. 827. 840. 965. 1018. Se. 107. 238. 582. 591. Per. 221. 356. 678. 680. 699. 985. Ag. 266. 559. 839. 887. 916. 1167. 1624. Ch. 132. 135. 221. 227. 229. 440. 478. 494. 918. Eu. 66. 87. 242. 441. 447. 449. 643. 671. 672. 765. Su. 298. 528. 829.
Σύου, Pe. 16. 535. 732. 763.
Σύουσι, Pe. 963.
Σουγονή, Pe. 646.
Σουσί, Pe. 119. 557.
Σουσιονάτης, Pe. 34. 965.
σέφισμα, Pr. 458. 469. 1010.
σφιστής, Pr. 62. 943.
σφής, Prom. 886 bis. 935. 1037. 1038. Se. 388. 601. Ag. 1304. Eu. 279. 434. 852. Sup. 462. 777.
σπάθη, Ch. 230.
σπαίζω, Pe. 1029. Ch. 715.
σπαράσσει, Pr. 1017.
- σπάργανον*, Agam. 1615. Ch. 527. 542. 753. 757.
σπαρής, Ag. 565.
σπαρτός, Se. 418. 480. Eu. 413.
σπών, Ag. 341. Ch. 531.
σπείραμα, Ch. 246.
σπείρω, Se. 760.
σπίγμα, Pr. 704. Se. 480. Agam. 537. Ch. 202. 234. 501. Eu. 187. 806. 912. Su. 147. 283. 298.
Σπυριχιδός, Pe. 487.
σπυριχός, Se. 291.
σπίδα, Prom. 192 bis. 203. Per. 744. Ag. 155. 610. Eu. 361. Su. 607.
σπλάγχθοι, Pr. 492. Sept. 1039. Ag. 1004. 1230. Ch. 411. Eu. 249. 862.
σπύγγος, Ag. 1338.
σποδών, Ag. 679.
σποδός, Ag. 445. 452. 829. Ch. 685.
σποδὴ, Eu. 1047. Su. 989.
σπορά, Pr. 870.
σπορτός, Ag. 1401.
σποδὴ, Se. 377. 380. 591.
σάγμα, Pe. 614.
σπών, Ag. 897. 1131. Ch. 184. 398.
σπαδαίος, Se. 519. Pe. 240.
σάξω, Ag. 187. Ch. 1058. Eum. 42. Su. 1008.
σπαυινός, Pr. 22.
σάβμω, Ag. 1054.
σπαθμός, Pr. 396. Ag. 905.
σάλαγμα, Eu. 805.
σπαλαγμός, Se. 61. Eu. 247. 786. 816.
σασινέχης, Su. 13.
σάσι, Pr. 200. 1086. Per. 188. 717. 740. Ag. 1126. Ch. 112. 456. Eu. 311. 980.
σάχως, Pe. 823. Su. 768.
σπαγός, Ag. 366.
σπάσσειν, Ch. 984.
σίγη, Pr. 708. Ag. 3. 527. 906. 1096. 1195. Eu. 56.

- γέγος, Pe. 141. Ag. 818.
 γέγν, Se. 222. 803. Su. 141.
 γείχην, Pr. 81. 707. 1089. Sept.
 303. 473. 540. Ag. 81. 1666.
 Ch. 9. 15. 96. 552. 673. 762.
 Eu. 1007. Su. 505. 509. 962.
 γίλλω, Prom. 387. 392. Pe. 177.
 611. Ag. 808. 1142. Ch. 764.
 Su. 731.
 γίναγμα, Pe. 898.
 γινάξω, Pr. 695. Pe. 1051. Eum.
 791. 821.
 γινάχην, Pr. 99.
 γινώσκεις, Pr. 728.
 γινός, Pe. 413.
 γίνος, Eu. 524.
 γίνω, Pr. 68. 397. 409. 431. 434.
 Sept. 253. 878. 907. 908. 975.
 Per. 62. 285. 295. 471. 511.
 548. 572. 685. 732. Ag. 18.
 24. 417. 454. 566. 720. 846.
 1153. Ch. 931.
 γυναικί, Pr. 364.
 γίγνηται, Pr. 491. Ch. 239. Eu.
 192.
 γίγνω, Pr. 11. Se. 718. 723. Ag.
 1579. Eu. 676. 914. 973. Su.
 281.
 γιγνός, Pr. 173.
 γιγνώ, Pr. 861. Pe. 371. 580. Ag.
 1439. 1539. Eu. 758.
 γίγναι, Pr. 65. Per. 1059. Ag. 76.
 Ch. 744.
 γίγναι, Pr. 1083. Su. 35.
 γίγναι, Pr. 1051.
 γίγνομαι, Pe. 49.
 γίγνος, Se. 101. Agam. 1274. Ch.
 93. 1035.
 γίγνω, Se. 50. Eu. 44. Su. 349.
 γίγνος, Se. 569. 871.
 γιγνοῦραγνί, Pe. 838.
 γίβος, Pr. 680. Ag. 420. Ch. 203.
 208. 226.
 γιγνός, Su. 846.
 γίξ, Se. 931.
 γίφος, Pe. 20. 366.
 γίχος, Pe. 366.
 γιγχοργίω, Pe. 430.
- γιγχίω, Pr. 483.
 γιγλή, Pe. 192. 1023. Su. 771.
 γιγλός, Ch. 27. Su. 723.
 γίλος, Per. 400. 408. 416. 797.
 Ag. 45. 586. 907. Eum. 859.
 1030. Suppl. 2. 29. 195. 242.
 328. 470. 496. 940. 951. 1038.
 γίμα, Pr. 612. 846. 1031. Sept.
 51. 212. 447. 499. 585. Per.
 193. 880. Agam. 243. 1257.
 1484. Ch. 571. 718. 1044. Eu.
 287. 974. Sup. 636. 665. 704.
 γίμαρος, Se. 453.
 γίμω, Pr. 287. 1008. Ag. 136.
 Ch. 805.
 γίμω, Pr. 406. Pe. 1058.
 γίμος, Se. 149. 907.
 γίμω, Pr. 190.
 γίμος, Su. 251.
 γίμω, Ag. 612. Eu. 634.
 γίμω, Se. 227. 589. 1027. Pe.
 116. 335. 423. 469. 760. 793.
 800.
 γίμω, Pe. 792. Ag. 137.
 γίμω, Eu. 25.
 γίμω, Se. 822. Ag. 590. 1636.
 γίμω, Pe. 719. Eu. 690.
 γίμω, Pe. 722. Eu. 640.
 γίμω, Pe. 9. 25. 534. 861. 921.
 Ag. 808.
 γίμω, Ag. 47.
 γίμω, Ag. 124.
 γίμω, Se. 79.
 γίμω, Pr. 423. 722. 803. Sept.
 36. 40. 59. 64. 79. 126. 148.
 176. 308. 375. Se. 190. Per.
 66. 92. 130. 158. 177. 235.
 236. 241. 244. 255. 279. 283.
 345. 355. 384. 412. 439. 452.
 466. 482. 501. 517. 658. 718.
 723. 730 bis. 733. 750. 767.
 775. 782. 799. 805. 1007.
 1019. 1067. Agam. 349. 353.
 526. 547. 554. 556. 582. 633.
 636. 643. 648. 661. 679. 964.
 996. Eu. 569. 572. 671. 686.
 765. 892. Su. 188. 753. 771.
 778.

- γράβλα, Su. 450.
 γρίφω, Pr. 707. Eu. 654.
 γροβίω, Ch. 201. 1052.
 γρόβοι, Ag. 666. Su. 466.
 γρόμβοι, Pr. 1083.
 γροβός, Ag. 150.
 γροφά, Su. 631.
 Στρέφικς, Ag. 890. Ch. 677.
 γροφονιδίω, Ag. 51.
 γρόφος, Se. 877.
 Στρυμόνος, Pe. 870.
 Στρυμών, Pe. 497. Ag. 200. Sup. 263.
 γρωμὴ, Ch. 669.
 γρωμῶν, Ag. 918. 930.
 γρωφάν, Ag. 1233.
 γυάκω, Pr. 723.
 γυγρέι, Sept. 341. Per. 912. Ch. 376. 1008. Eu. 308. Su. 1041.
 γυγιώ, Pr. 37. 46. 977. 1003. Se. 241. 416. 697. 1054. Ag. 142. Ch. 109. 611. 907. Eu. 989. Su. 84. 537.
 γυγιτός, Pr. 594.
 Στύγιος, Pe. 670.
 γυγιός, Prom. 885. Pe. 286. 472. 472. 980. 995. Ag. 648.
 σύγις, Se. 659. Agam. 556. 567. 1317. Ch. 79. 391. 768. 991. 1028. Eu. 647.
 γυξ, Ch. 530.
 γυφλός, Pe. 79. 969.
 γυφλός, Pr. 747. Pe. 303.
 συγγιγίς, Prom. 14. 39. 289. 854. Ag. 841. Ch. 197. Eum. 694.
 συγγίνομαι, Ch. 243. 454. 458.
 συγγιγίσκω, Su. 223. 224.
 σύγγοις, Se. 1042. Ag. 893. 1199.
 συγκαθιλέω, Se. 620.
 συγκαθιεύω, Ch. 906.
 συγκαθίστημι, Pr. 305.
 συγκαλίσ, Su. 526.
 συγκαλυπτίς, συγκαλυπτὸς, Pr. 495. 522.
 συγκάμω, Pr. 414. 1058.
 συγκαταβαίνω, Choeph. 725. Eum. 1049.
 συγκαταπίνω, Ch. 742.
 συγκαυμάω, Ag. 1267.
 συγκαύω, Ch. 540. Su. 316.
 συγχάρις, Ag. 802.
 σύγχωρος, Su. 6.
 συγχών, Pr. 1048.
 σύδη, Pe. 480.
 Σύνιπτοι, Pe. 326.
 σύζυγοι, Ch. 597.
 σύζωμα, Su. 471.
 συλαίω, Pr. 83. 760. Pe. 812.
 συλάτω, Su. 934.
 συλλαβή, Se. 474. Su. 466.
 συλλαμβάνω, Ch. 810.
 συλλήβδην, Pr. 504.
 συλλήπτω, Ag. 1516.
 συλλογή, Se. 672.
 συλλύω, Ch. 292.
 συμβαίνω, Pe. 804. Ch. 208. 578.
 συμβάλλω, Ag. 15. 1303. Ch. 459. 675. 1012.
 συμβολίω, Se. 358.
 συμβολά, Pe. 350.
 σύμβολοι, Ag. 8. 148. 323.
 σύμβολος, Prom. 486. Supp. 511. obvius.
 σύμβυλος, Per. 170. 175. Ch. 84. Eu. 715.
 συμμαχία, Pe. 795.
 συμμαχία, Ag. 221.
 σύμμαχος, Pr. 221. Se. 272. 592. Pe. 735. 794. Ch. 2. 17. 495. Eu. 291. 674. 776. Sup. 347. 400.
 σύμμαχοι, Ch. 227. 609. Eu. 535.
 συμμαγής, Se. 747.
 συμμίγνυμι, Se. 617. Ag. 657.
 συμπαράστασις, Pr. 218. Se. 675.
 συμπίπτω, Su. 502.
 συμπίπτω, Ch. 197.
 συμπίπτω, Ch. 297. Eu. 338.
 συμπιπτός, Pr. 431.
 συμπίπτι, Ag. 195.
 συμπεσόν, Pr. 274.
 συμπεράσσω, Pr. 295.
 συμπεριπτός, Se. 13. Su. 467.
 συμφίξω, Se. 516. 642. Per. 528. Eu. 523. 851. Su. 451. 761.
 σύμφημι, Pr. 40.

- σύμφωνος, Ag. 1195.
 συμφερέ, Pr. 391. 757. 973. Sept.
 5. Per. 291. 436. 439. 445.
 471. 848. 1035. 1049. Agam.
 18. 24. 333. 581. Ch. 10. 29.
 716. 931. 1064. Eu. 440. 512.
 900. 1023. 1034.
 σύμφρων, Ch. 800.
 σύμφυτος, Ag. 108. 157.
 συναίγω, Se. 514. 762.
 συναιών, Ag. 493. 1217.
 συναίρωμαι, Pr. 651.
 συναιτία, Ag. 1125.
 συναλγών, Pr. 288.
 συναλλάσσω, Se. 603.
 συναμείχην, Pr. 520.
 συναπνυτήν, Ag. 1132.
 συνάπτω, Pe. 336. 726. 888. Ag.
 1618.
 συναρξέος, Ag. 262.
 συναρμόζω, Eu. 498.
 συναρξάζω, Pe. 195.
 συνασχαλέω, Pr. 161. 243. 303.
 συναυλία, Se. 845.
 συνδαίτωρ, Eu. 352.
 συνδαιών, Eu. 582.
 σύνδικος, Eu. 764. Su. 734.
 συνδικας, Ag. 1610.
 συνδρέμω, Ag. 1193.
 συνδρία, Ag. 491.
 συνιδών, Ch. 214. 215.
 σύνιμι, Se. 677. Pe. 177.
 συνισθαίνω, Se. 608.
 συνιμβολή, Pe. 396.
 συνίμβολος, Ag. 993.
 συνίμωρος, Ch. 206. 711. 731.
 Sup. 946.
 συνιξιλαίω, Ag. 1615.
 συνισπαιών, Se. 1081.
 συνίσπωμαι, Ag. 964.
 συνίστις, Se. 779. Ag. 712.
 συνιδών, Ag. 903.
 σύνιπτος, Pr. 865. Ag. 1125. 1451.
 συνίχην, Pr. 657.
 συνίγχομαι, Ag. 840.
 συνίλιξ, Pe. 786.
 συνθάλλω, Pr. 686.
 συνθάπτω, Se. 1035. 1076.
 σύνθεσις, Pr. 459.
 σύνθετος, Pr. 687.
 συνθέτω, Ch. 553.
 συνθέσκω, Agam. 828. 1148. Ch.
 979.
 συνίσμι, Pe. 361. Ag. 1121. 1252.
 1262. Ch. 887. Su. 476.
 συνίσταμι, Se. 441. 515. 678.
 συνίσταρ, Ag. 1099.
 συναίω, Se. 201.
 σύντοια, Pr. 436.
 σύντομος, Sept. 360. Pe. 706. Ch.
 596.
 συντοκίω, Ch. 909.
 συντοκίτης, Eu. 836.
 συντοκία, Eu. 919. Su. 275.
 σύντοκος, Se. 194. Ag. 1651. Ch.
 1005. Su. 420.
 συντομαίωμαι, Pr. 410.
 σύντομνυμι, Ag. 659. Ch. 978.
 συντρέμω, Ag. 439.
 σύντρος, Ag. 504.
 συνιυσά, Eu. 285.
 συνταράσσω, Pr. 1087.
 συντίλεια, Se. 257.
 συντίλης, Ag. 541.
 συντίμω, Eu. 227. 266.
 συντετραίνω, Ch. 449.
 συντίθημι, Su. 67.
 σύντομος, Pe. 700.
 συντόμως, Ag. 638. Eu. 418. 588.
 συντεγγράνω, Se. 280.
 συντευχία, Su. 93.
 συντημάτης, Eu. 127.
 συντόνυμος, Su. 201.
 συντορίς, Ag. 652. Ch. 982.
 σύρδην, Pe. 54.
 Συρία, Su. 6.
 σύρυξ, Se. 211. Su. 189.
 συρίζω, Pr. 355. Se. 469.
 Σύριος, Pe. 84.
 σύν, Pr. 135. Pe. 869. Ag. 756.
 Eu. 1010.
 σφαγή, Pr. 862. Ag. 1066. 1105.
 1398. 1608. Eum. 187. 425.
 453.
 σφάγιος, Se. 236. 385. Ag. 1101.
 Eu. 1009.

σφαλάζω, Pe. 194.
 σφάζω, Eu. 305.
 σφάκελος, Pr. 877. 1044.
 σφαλαρός, Eu. 377.
 σφάλλω, Eu. 720.
 σφάσσω, σφάττω, Ag. 1442. Ch. 904.
 σφινδόν, Ag. 1019.
 σφιντερίζω, Su. 39.
 σφίτεροι, Pe. 902. Ag. 769.
 σφιν, Pr. 64.
 σφίγγω, Pr. 58.
 Σφίγξ, Se. 547.
 σφοδρίζω, Pr. 1010.
 σφραγίζω, Eu. 831.
 σφραγίω, Pr. 380.
 σφυσήλατος, Se. 822. Pe. 749.
 σχιδία, Pe. 68.
 σχίδιος, Ch. 161.
 σχίθω, Pr. 16. Se. 75. 435. Ch. 832. Eu. 860.
 σχίσσι, Se. 513.
 σχήτλιος, Pr. 645.
 σχῆμα, Se. 494.
 σχηματίζω, Se. 471.
 σχίζω, Ag. 632.
 σχισμός, Ag. 1158.
 σχολάζω, Su. 215. 890.
 σχολή, Pr. 817. Ag. 1064. 1068.
 σάω, Pr. 374. 392. 523. Se. 280. 755. 810. 826. 989. Per. 214. 347. 503. 739. 1026. Ag. 612. 627. Ch. 505. 507. 795. Eu. 241. 646. 757. 764.
 σάπιω, Eu. 36.
 σῆμα, Pr. 462. 858. 1022. Se. 12. 546. 901. 956. Per. 199. 275. 837. 849. Ag. 334. 447. 1481. Ch. 722.
 σωματοφθορία, Ag. 957.
 Σωθάνης, Pe. 32.
 σωτήρ, Se. 231. 526. 832. Agam. 521. 673. 906. 1396. Ch. 2. 262. 1073. Eu. 763. Sup. 27. 989.
 σωτηρία, Sep. 215. Pe. 508. 737. 799. Ag. 351. 1247. Ch. 201. Eu. 912. Su. 772.

σωτήριος, Eu. 704.
 σωτήριος, Sep. 189. Ag. 655. Ch. 234. 503. Eu. 780. Sup. 221. 412. 422.
 σωφροσύνη, Pr. 981. Pe. 831. Ag. 189. 1434. 1629. Eum. 524. 1023. Su. 1020.
 σωφροσύνη, Su. 999.
 σώφρων, Sept. 192. 574. 616. Ag. 359. 1673. Ch. 138. 784. Eu. 136. Su. 206. 718.
 σωφρόνως, Se. 651. Eu. 44.

T.

ΤΑΓΕΥ'Ω, Se. 58.
 ταγή, Ag. 111.
 ταγός, Pr. 96. Pe. 23. 324. 480.
 ταγῆχος, Eu. 296.
 ταμιῖς, vide κίϋθω.
 ταλαίπωρος, Prom. 231. 315. 597. 624.
 τάλατος, Pe. 346. Su. 830.
 ταλαπῆχης, Ag. 448.
 τάλας, Pr. 108. 157. 468. 569. 574. 596. Se. 268. 814. 991. 1040. 1071. Pe. 445. 517. 576. 721. 1020. Agam. 232. 393. 1079. 1116. 1145. 1147. 1152. 1167. 1256. 1269. 1283. 1304. Ch. 604. 741. 761. 1069. Eu. 783. 813.
 τᾶμπαλι, vide ἱμπαλι.
 Ταταλίδης, Ag. 1478.
 τανύδρομος, Eu. 377.
 τάξις, Pr. 128. Pe. 298. 380 bis. Eu. 399.
 τᾶξιν, vide ἔξιν.
 ταπεινός, Pr. 320. 907.
 τᾶπιτα, (vox corrupta forte τᾶπιτα) Su. 855.
 ταφαιρός, Ch. 1056.
 ταράκτωρ, Se. 578.
 ταράσσω, Pr. 993. Ag. 1225. Ch. 287. 329.
 ταρβίω, Pr. 897. 931. 959. Sept.

35. Pe. 687. Eum. 410. 703.
 717. Su. 780.
 τάβος, Se. 295. Pe. 698. Agam.
 867. Su. 744.
 ταβόσυνή, Se. 246.
 ταρχίνω, Ch. 294.
 Τάρταρος, Prom. 154. 219. 1028.
 1050. Eu. 79.
 ταρῆς, Se. 541.
 τασσω, Sep. 290. 454. 576. Per.
 298. 366. 381. 766. Ag. 340.
 1034. Eu. 279. 642. 949. Su.
 513. 984. 993.
 ταύριος, Se. 44.
 ταυροκτονίω, Se. 282.
 ταυρόμαϊ, Ch. 273.
 ταῦρος, Ag. 1135. Su. 307.
 ταυροσφαγίω, Se. 43.
 ταφῆ, Se. 824.
 τάφος, Se. 920. 1045. 1054. Per.
 686. 688. Ag. 516. 1320. Ch.
 106. 166. 334. 350. 486. 499.
 538. 894. Eu. 601. 770.
 τάχα, Pr. 199. 228. 312. 958. Se.
 267. 408. 665. 669. 919. Per.
 246. 507. Ag. 498. 614. 1170.
 1181. 1359. 1658. Ch. 303.
 783. 770. 878. 965. Eu. 422.
 457. 516. 600. 732. 745. Su.
 192. 199. 474. 495. 868. 890.
 912. 956.
 τάχως, subst. Pr. 746. Per. 342.
 Ag. 286. 1249. 1457.
 τάχως, adv. Se. 58. 681. Agam.
 27. 954. 1119. Ch. 889. Eu.
 124. 179.
 ταχύτης, Su. 33.
 ταχύμερος, Ag. 496.
 ταχύνω, Pe. 694. Ch. 638.
 ταχύστροφος, Su. 1054.
 ταχύστροφος, Ag. 495.
 ταχύστροφος, Pr. 88.
 ταχύρροδος, Se. 291.
 ταχύς, Per. 741. Ag. 1133. Ch.
 60. Su. 771.
 τέγων, Pr. 401. 1007. Per. 317.
 1070.
 τέκος, Pr. 537. Se. 619. 769. Pe.
 64. 575. 710. Ag. 372. 1035.
 Su. 99.
 τέκος, Pr. 348. 583. Su. 87.
 τεῦχος, Se. 88. Ag. 461. 568. Ch.
 362. Su. 484.
 τεμαίρω, Pr. 396. 605.
 τέμας, Pr. 453. Ag. 280. 323.
 Ch. 665. Eu. 244. Su. 492.
 τεμαίρων, Pr. 825. Ag. 340. 360.
 1375. Ch. 203. Eu. 450. 488.
 665. Su. 55. 279.
 τενογόνος, Se. 935.
 τέκος, Pr. 205. 814. Se. 16. 297.
 692. 791. Per. 218. 222. 620.
 756. Ag. 215. 733. 907. 1216.
 1314. Ch. 263. 321. 347. 521.
 646. 755. 829. 896. 910. 912.
 920. 922. 992. Eu. 419. 661.
 747. 761.
 τελέτωσις, Ag. 161.
 τεπνύω, Se. 663. Ag. 762.
 τέκος, Se. 209. 683. Eu. 537. Su.
 352.
 τέκτω, Ag. 157. 1415. Sup. 291.
 602.
 τελέω, Ag. 100. 475. Supp. 700.
 1047.
 τέλειος, τέλειος, Sept. 173 bis. 701.
 772. 838. 857. Ag. 981. 982.
 1441. 1467. 1513. Eum. 28.
 214. 385. 396. Su. 82. 96. 129.
 534. 535. 747. 817. 831.
 τελεσίφρων, Ag. 709.
 τελεσίφρων, Pr. 510. Se. 661. Ag.
 1005. 1009. Ch. 210. 539.
 661.
 τελευταῖος, Ag. 322.
 τελευτάω, Se. 623. 937. Per. 737.
 Ag. 644. 938. Ch. 305. 526.
 Su. 219. 304.
 τελευτή, Sep. 584. 943. 960. Per.
 742. 790. Ag. 754. Sup. 144.
 1058.
 τέλειω, Prom. 928. 1032. Sept.
 35. 633. 665. 700. 730. 788.
 797. Persæ, 225. Agam. 68.
 761. 815. 982. 983. 1116.
 1262. 1496. Choeph. 282.

838. 382. 872. 875. 1021.
 1067.
 πάλαι, Eu. 321. 956.
 τάλα, Se. 774.
 τάλας, Pr. 13. 273. 664. Se. 161.
 168. 266. 378. 912. 1033.
 Pe. 47. 204. 462. 728. Agam.
 917. 943. 1118. 1211. Ch.
 758. 874. Eum. 64. 243. 437.
 547. 732. 746. 838. Sup. 464.
 611. 632.
 τίμας, Pe. 365.
 τίμων, Ag. 858. Ch. 196. 1047.
 Eu. 595.
 Τιπάγων, Pe. 306.
 τίσις, Ch. 207.
 τίκ, Pr. 162.
 τικάζω, Ag. 128.
 τίρας, Prom. 352. 831. 920. Ch.
 546. Su. 579.
 τικασπίος, Ag. 996. 1449. Ch.
 549. Eu. 62.
 τίσις, Su. 1005.
 τίσις, Prom. 100. 184. 257. 284.
 623. 705. 754. 822. 827. 1025.
 Agam. 791. 1012. 1186. Eu.
 425. 636. 749. Su. 464.
 τιμόνιος, Pr. 117.
 τίμων, Su. 637.
 τικατός, Ag. 147. 501. 551. 911.
 Ch. 236.
 τίσις, Eu. 1045.
 τίσις, Pe. 544. Ag. 620.
 τίσις, Ch. 236.
 τίσις, Se. 492. Pe. 775. Eum.
 18.
 τιτασικαί, Pr. 305.
 τίσις, Su. 558.
 τίσις, Ag. 113.
 τιχισφόρος, Ch. 625.
 τιχιστής, Pe. 904.
 τιχιστής, Se. 650.
 τίσις, Ag. 444. 824. 1137. Ch.
 97. Eu. 745.
 τίσις, Pr. 1089. Sept. 394. 841.
 1071. Pe. 189. Ag. 154. 740.
 761. 979. 1270. Ch. 728. Eu.
 125. 354. 671. 805. Sup. 90.
 312.
 τίσις, Pr. 47. 110. 254. 476. 496.
 505. 513. Se. 26. Agam. 256.
 1143. 1218. Eu. 17.
 τίσις, Ch. 993.
 τίσις, Pr. 137. Se. 317.
 τίσις, Eu. 370.
 τίσις, Pe. 232.
 τικισλαγχοί, Pr. 578.
 τικισλαγχοί, Ag. 308.
 τικισλαγχοί, Ag. 1629.
 τίσις, Pr. 1. 806.
 τίσις, Pe. 888.
 τίσις, Su. 62.
 τίσις, Su. 256.
 τίσις, Pe. 664.
 τικισλαγχοί, Eu. 357.
 τίσις, Pr. 163. 443. 526. 762.
 847. Sept. 47. 110. 198. 907.
 243. 283. 936. 953. 1010. Pe.
 143. 192. 229. 282. 771. 1010.
 1047. Ag. 32. 66. 186. 204.
 238. 474. 571. 825. 854. 915.
 922. 931. 1045. 1068. 1184.
 1533. 1579. 1610. 1682. Ch.
 143. 839. 574. 664. 736. 773.
 788. 836. 861. 957. Eum. 14.
 226. 294. 325. 461. 487. 589.
 654. 681. 727. 774. 901. Su.
 33. 89. 305. 420. 492. 527.
 648. 652.
 τίσις, Pr. 767. 850. 868. Se. 49.
 422. 443. 933. 937. Per. 245.
 Ag. 287. 768. 772. Ch. 125.
 131. 327. 417. 525. 679. 688.
 803. 913. 928. Eu. 322. 466.
 517. 663. 669. Su. 507. 682.
 715. 777.
 τίσις, Pe. 209.
 τίσις, Su. 846 bis.
 τιτασικαί, Ag. 931. Eu. 15. 629.
 810.
 τιτασικαί, Agam. 523. 1289. 1333.
 1587. Ch. 141.
 τίσις, Sep. 242. 416. 722. 1054.
 Ag. 254. 590. Ch. 253. 507.
 514. Eumen. 776. 871. 894.

918. 996. 1032. Su. 122. 406.
1020.
τιμάω, Su. 43.
τιμή, Pr. 30. 171. 410. 945. Se.
15. Per. 166. 624. 764. 922.
Ag. 44. 646. Ch. 198. Eum.
203. 209. 227. 228. 422. 627.
750. 848. 881. 897. 1040.
Su. 636. 706. 714.
τίμημα, Ch. 509.
τίμιος, Sept. 247. 1011. Ch. 554.
Eum. 856. 857. 970. Su. 993.
997.
τιμὸς, Ch. 916.
τιμαρία, Pe. 473.
τινάκτιμα, Pr. 923.
τινάσσω, Pr. 916.
τίσσι, pro τίωσι, Ag. 984.
Τισάν, Pr. 205. 427.
Τισανίς, Pr. 873. Eu. 6.
τίσις, Ch. 65.
τιτρώσκω, Se. 248. Ag. 877.
τίω, τίω, Pr. 112. 176. 621. 984.
Se. 77. 644. 781. Agam. 267.
466. 540. 546. 715. 784. 831.
951. 1334. 1438. 1439. 1538.
Ch. 16. 275. 311. 397. 433.
627. 649. Eu. 172. 268. 951.
Su. 713. 1044.
τλήμωσι, vide τλήμων.
τλῶν, τλήμω, Pr. 658. 703. Sept.
762. Ag. 233. 417. 904. 1050.
1298. 1462. 1552. 1644. Ch.
431. 751. Su. 248. 331.
τλημόνως, Ch. 746.
τλήμωνι, Pr. 615. Se. 370. Pe. 28.
915. 982. Agam. 1311. 1330.
1597. Ch. 381. 594. 933. Eu.
509.
τλησιμέδρος, Pr. 159. Agam. 440.
τλητής, Pr. 1064.
Τρωίλος, Pe. 49.
τόβιν, Pe. 100. Ag. 229.
τοίον, Pr. 759. Se. 998. Ag. 912.
τοίος, Pr. 8. 268. 919. Sept. 586.
981. Pe. 608. Eu. 380. Sup.
405. 528.
τοίωσθι, Prom. 95. 112. 221. 237.

255. 370. 656. 670. 863. 872.
912. 931. 963. 1025. 1053.
1088. Sep. 27. 441. 505. 521.
553. Per. 59. 179. 329. 436.
470. 759. Ag. 162. 320. 538.
622. 653. 883. 895. 912. 1285.
1409. Ch. 40. 147. 295. 479.
506. 703. 745. 866. 1005. Eu.
703. Su. 623. 949. 996.
τοῦτος, Prom. 28. 214. 318. 468.
499. 763. 800. 951. Sep. 201.
285. 390. 397. 596. 645. 655.
820. 1033. Pe. 236. 825. Ag.
323. 356. 589. 602. 1084.
1240. 1361. 1369. 1431. 1672.
Ch. 289. 448. 1001. Eu. 162.
194. 197. 427. 483. 641. 726.
870. 916. Sup. 117. 289. 629.
τοῦτος, Pe. 63. 581. Ag. 737. 780.
Ch. 382. Eum. 152. 271. 500.
548. 662.
τόπος, Sept. 378. 413. 510. Eum.
405.
τόλμα, Prom. 16. 235. Ch. 996.
1029.
τολμῶν, Prom. 299. 331. 381. 998
bis. Se. 1066. Ag. 1240. Ch.
177.
τόλμος, pro τολμαρός, Pe. 1004.
τομαῖος, Ch. 166. 537. Su. 276.
τομῶ, Ch. 228.
τόξαρχος, Pe. 556.
τόξιμα, Su. 1012.
τοξίων, Eu. 679. Su. 455.
τοξικός, Pe. 460.
τοξιδάμας, Pe. 26. 30. 929.
τοξιδάμων, Pe. 86.
τίξιν, Pr. 710. 871. Se. 151. Pe.
147. 278. Ag. 372. 519. Ch.
692. 1033. Eu. 631.
τοξοτευχῆς, Su. 296.
τοξότης, Ag. 637. 1203.
τοξυλὸς, Pe. 55. 239.
τοπάζω, Ag. 1378.
τόπαρχος, Ch. 662.
τόπος, Pr. 348. 1058. Per. 273.
447. 792. 798. Agam. 199.
Eumen. 249. 292. 706. 861.

944. 1026. Sup. 52. 240. 245. 979.
 τρεῖς, Ag. 262. 625. 1071. 1171. Ch. 30. Su. 282.
 τρεῖς, Prom. 605. 610. 698. 869. Pe. 479. Agam. 26. 277. 641. 1593. Ch. 739. Su. 204. 938. 951.
 τρῶες, Eu. 899.
 τρῶες, Se. 778.
 τρῶες, Pe. 788. 818. Agam. 144. 875.
 τρῶες, Pe. 477. 723. 783. Ag. 869. 1406.
 τρῶες, Pe. 432.
 τρῶες, Pr. 622. Per. 372. 1019. Ag. 689. Ch. 686. Eum. 201. 430.
 τρῶες, Pr. 910. Se. 219. 781. Pe. 393. 498. 555. Ch. 410. 437. 817. 975. Eu. 691. 770. Sup. 175. 574. 580.
 τρῶες, Ag. 100. 101.
 τρῶες, Pe. 551. 561.
 τρῶες, Ag. 1380. Eu. 45.
 τρῶες, Ag. 409. 710.
 τρῶες, Ag. 875.
 τρῶες, Eu. 246.
 τρῶες, Se. 1053.
 τρῶες, Prom. 35. 186. 311. 324. 725. 1047. Sep. 1052. Agam. 1430.
 τρῶες, Pr. 80.
 τρῶες, Pr. 794. 797. Se. 390. Pe. 366. Eu. 592.
 τρῶες, Se. 425.
 τρῶες, Sept. 261. 962. Per. 459. 1033. Agam. 859. 1541. Ch. 407. 1039. Eu. 437. Su. 307.
 τρῶες, Se. 19. 760. 798. Per. 62. Ag. 642. 726. 889. 968. 1209. 1488. 1616. Ch. 126. 546. 583. 752. 908. 921. 928. Eu. 59. 304. 610. 668. 949. Sup. 289. 507. 901.
 τρῶες, Ag. 322. 1130. 1254. Eu. 37.
 τρῶες, Sep. 403. 442. 796. Agam. 558. Eum. 429. Suppl. 719. 737.
 τρῶες, Pr. 924. Su. 226. 765.
 τρῶες, Pe. 339.
 τρῶες, Ag. 179.
 τρῶες, Pr. 640. Agam. 473. Ch. 747. 943.
 τρῶες, Ag. 205. 399. Su. 1050.
 τρῶες, Ag. 1065. 1582. Eu. 195.
 τρῶες, Ch. 312.
 τρῶες, Pr. 812.
 τρῶες, Pr. 1014.
 τρῶες, Ag. 881.
 τρῶες, Pr. 515.
 τρῶες, Se. 993.
 τρῶες, Ag. 1485.
 τρῶες, Pe. 1038. Ch. 790.
 τρῶες, Ag. 80.
 τρῶες, Pe. 47.
 τρῶες, Se. 752. Ag. 33.
 τρῶες, Pe. 681. 1079.
 τρῶες, Pe. 315.
 τρῶες, Ag. 879.
 τρῶες, Pr. 773. 957. Se. 464 bis. 750. Per. 308. 312. 770. Ag. 292. 1395. 1614. Ch. 242. 576. 653. 876. 1066. 1073. Eu. 4. 762. Su. 27. 716.
 τρῶες, Ag. 253.
 τρῶες, Pe. 820.
 τρῶες, Eu. 293.
 τρῶες, Se. 766.
 τρῶες, Se. 672.
 τρῶες, Ag. 9. 136. 277. 324. 328. 365. 534. 538. 586. 600. 792. 1466. Ch. 301. Eu. 460.
 τρῶες, Pr. 544. Pe. 64.
 τρῶες, Ch. 461.
 τρῶες, i. τρῶες, Ch. 773.
 τρῶες, Se. 283. 965.
 τρῶες, Ag. 227.
 τρῶες, Ag. 1246.
 τρῶες, adv. Ag. 49. 398.
 τρῶες, Pr. 11. 28. 87. 309. 483. 762. 914. Sep. 289. 307. 469. 471. 644. Per. 717. 795. Ag. 865. 927. 1072. Ch. 272. 477. 752. Eu. 192. 444.

τροπών, remum ad scalum adli-
 go, Pe. 376.
 τροφιῶν, Se. 483.
 τροφίης, Ch. 758.
 τροφή, Se. 554. 671. 792. Agam.
 738. 1168. Su. 901.
 τροφός, Se. 16. Ch. 64. 729. Eu.
 662.
 τροχάλατοι, Pe. 1006.
 τρώχης, Pr. 940.
 τροχοδότης, Pr. 881.
 τρώ, Pr. 27.
 Τρωίς, Ch. 361.
 Τρωϊκός, Ag. 342.
 Τρώς, Ag. 67.
 τυγχάνω, Pr. 239. 270. 346. 650.
 Se. 5. 259. 526. 556. 567. Pe.
 508. Ag. 180. 183. 355. 514.
 631. 649. 875. 1084. 1239.
 1242. 1301. 1367. Ch. 12.
 201. 211. 216. 315. 416. 686.
 709. 744. 783. 951. 997. Eu.
 30. 480. 722. 729. 740. 859.
 Sup. 167. 389. 405. 530. 795.
 812. 996.
 Τυδίδης, Se. 383. 386. 413. 577.
 τύμβος, Sep. 534. 841. 1067. Ch.
 4. 85. 90. 104. 198. 509. 926.
 τυμβόχορος, Se. 1030.
 τύμμα, Ag. 1439 bis.
 Τυνδαρίης, Ag. 83.
 τύπος, Se. 494. Eu. 49. Su. 290.
 τύπτω, Pr. 361. Sept. 894. 895.
 Ag. 1137. Eu. 156. 512.
 τυρανίη, Pr. 957.
 τυραννικός, Ag. 837. Ch. 477.
 τυραννίς, Prom. 10. 224. 305. 357.
 755. 908. 995. Agam. 1364.
 1374. Ch. 403. 973.
 τύραννος, Pr. 222. 310. 735. 941.
 956. Ag. 558. 1642. Ch. 357.
 τύραννος, adj. Pr. 760.
 Τύρις, Pe. 967.
 Τυρσηνικός, Eu. 570.
 τυτθὰ, Pe. 564.
 τυτθός, Ag. 1615.
 τυφλός, Pr. 250.
 τύφος, Se. 667.

Τυφών, Pr. 354. Sept. 499. 517.
 524.
 Τυφός, Pr. 370. Ag. 665. Suppl.
 569.
 τύχη, Pr. 87. 106. 182. 272. 288.
 302. 347. 375. 398. 556. 634.
 638. 768. 1072. Se. 338. 432.
 478. 512. 639. Ag. 195. 341.
 580. 673. 677. 694. 764. 1051.
 1138. 1145. 1174. 1239. 1285.
 1436. 1493. 1656. 1662. Ch.
 81. 136. 371. 509. 783. 945.
 968. Eum. 93. 599. 927. 960.
 1041. Su. 331. 385. 467. 582.
 τυχερός, Ag. 472.
 τῆς, Se. 490. 643. Su. 71. 699.

Υ.

Ὑβρίζω, Pr. 82. 969 bis. Ag.
 1621. Su. 887.
 ὕβρις, Se. 412. 508. Pe. 810. 823.
 Ag. 772. 775. Eum. 536. Su.
 84. 109. 433. 496. 537. 824.
 852. 888.
 ὕβριστης, Pr. 716. Su. 31.
 ὕγισμα, Ag. 1011. Eu. 538.
 ὕγρὸς, Su. 267.
 ὕγρῳσση, Ag. 1338.
 ὕδατης, Ag. 807.
 ὕδραλος, Pe. 615. Su. 800.
 ὕδωρ, Se. 85. 313. Eu. 697. Sup.
 24. 570. 862.
 ὕδωρ, Se. 615.
 ὕλαγμα, Ag. 1640. 1681.
 ὕλασσω, Su. 884.
 ὕλη, Ag. 506.
 ὕμναιος, Ag. 716.
 ὕμναιῶν, Pr. 559.
 ὕμνῳ, Se. 7. Ag. 1200. 1483.
 ὕμνος, Se. 873. Pe. 622. 627. Ag.
 718. 1200. 1483. Ch. 473. Eu.
 306. 332. 345. Su. 1032.
 ὕμνηδῆν, Ag. 999.
 ὕπαγγιλος, Ch. 838.
 ὕπαι προ ὑπὸ, Ch. 613. Eu. 420.

- ὑπαίθριος, Pr. 113. Ag. 343.
 ὑπαι λύν, Ag. 953. 954.
 ὑπαντιάζω, Pe. 407. 836. 852.
 ὑπαρ, Pr. 485.
 ὑπάχυν, Ag. 970. 1665. Ch. 1068.
 ὑπασπιστήρ, Su. 190.
 ὕσασθαι, Su. 398.
 ὕπατος, Ag. 50. 55. 89. 518. Su. 25.
 ὑπέργυος, Ch. 36.
 ὑπείκω, Ag. 1371.
 ὕπαιμι, Pe. 817.
 ὑπαιρ, pro ὑπαιρ, Ag. 294.
 ὑπαίροχος, Pr. 428.
 ὑπαισώζω, Pe. 453.
 ὑπαυχμαίω, Pe. 401.
 ὑπαιρῶ, Ag. 795.
 ὑπέρσυχος, Se. 489.
 ὑπερβάλλω, Pr. 721. 922. Pe. 291. Ag. 315.
 ὑπερβαρής, Ag. 1184.
 ὑπέρβατος, Ag. 438.
 ὑπέρβας, Se. 510. 518. 525.
 ὑπερβόρως, Ch. 371.
 ὑπέργυος, Ag. 79.
 ὑπερδίδω, Se. 298.
 ὑπερδίδω, Eu. 655.
 ὑπερδίκως, Ag. 1405.
 ὑπερίχμ, Pr. 213. Sep. 221. Per. 711.
 ὑπερήφανος, Pr. 404.
 ὑπέρβι, Se. 234. Ag. 240.
 ὑπέρβιν, Eu. 565.
 ὑπερβρίω, Ag. 305. 836. Su. 880.
 ὑπερθύμω, Eu. 827.
 ὑπερκομπός, Se. 397. 410. Pe. 342. 796. 829. 833.
 ὑπερκόπω, Ch. 134.
 ὑπέρκοτος, Ag. 831.
 ὑπερκότως, Ag. 476.
 ὑπερμήκης, Pr. 593.
 ὑπέρπικρος, Pr. 943.
 ὑπέρπλωτος, Pr. 465.
 ὑπερπόντιος, Su. 42.
 ὑπερπυλῶ, Su. 347.
 ὑπεργίω, Pr. 66. 67.
 ὑπέρπικτος, Pe. 155. Su. 680.
 ὑπερτείνω, Ag. 976.
 ὑπερτείνω, Ag. 367.
 ὑπέρτερος, Se. 372. 536. Ch. 103.
 ὑπέρτολμος, Ch. 592.
 ὑπέρτονος, Eu. 572.
 ὑπερταξίσσιμος, Su. 482.
 ὑπέρφιν, Pe. 822. Ag. 385.
 ὑπερφοβόμαι, Se. 244.
 ὑπερφρονίω, Pe. 827. Ag. 1048.
 ὑπέρφρων, Se. 395. 416. 461.
 ὑπέρχομαι, Eu. 340.
 ὑπείδωρος, Pr. 324. Pe. 213. Ch. 713.
 ὑπέρκοτος, Pe. 234. 242. Ch. 302.
 ὑπερήτης, Pr. 953. 982.
 ὑπείσχωμαι, Eu. 807.
 ὑπερδύτης, Pr. 577.
 ὕπνος, Se. 3. Ag. 14. 15. 17. 187. 298. 436. 921. 1460. Ch. 31. 533. 619. Eum. 68. 127. 134. 141. 148.
 ὑπνώσσω, Se. 293. Eu. 121. 124.
 ὑποβαστάζω, Pr. 430.
 ὑποβρίμω, Pr. 432.
 ὑπογραφῆν, Ch. 207.
 ὑποδίδωμαι, Su. 1029.
 ὑπόδικος, Eu. 260.
 ὑπόδοσις, Eu. 508.
 ὑποδύω, Eu. 845. 878.
 ὑποζυγνύω, Pr. 108.
 ὑποκάμπτω, Ag. 795.
 ὑποκλαίω, Ag. 69.
 ὑπολείβω, Ag. 69.
 ὑπολείπω, Ag. 73.
 ὑπομνήσκω, Pe. 329. 994.
 ὑποσχεμῆ, Pe. 58.
 ὑπόπτερος, Ch. 601.
 ὑποπτήσσω, Pr. 29. 959.
 ὑποπτος, Ag. 1646.
 ὑποσχίσσμαι, Ch. 1025.
 ὑπόσκιος, Su. 664.
 ὑποσσωαίζω, Pe. 489. Ch. 575.
 ὑποστρεβίω, Ag. 1225.
 ὑποστυλῶ, Pr. 126.
 ὑπόσχομαι, Su. 373.
 ὑπεργίω, Pr. 636. Ch. 959.
 ὑποχίμαι, Su. 397.
 ὑποχως, Pe. 24.
 ὑπώκισμα, Pr. 1004. Ag. 1293.

ὑπτιος, Se. 465.
 ὑπτιόν, Pe. 418.
 ὕγαιχμας, Pe. 976.
 ὕγατος, Se. 1059. Ag. 1309. 1333.
 1454. Eu. 446. Su. 239. 725.
 ὕστιρον, Ch. 324.
 ὕστιρόποιος, Ag. 58. Ch. 380.
 ὕστιρος, Sep. 703. 999. Ag. 711.
 1675. Eu. 251.
 ἰφαντός, Ag. 1589.
 ἰφασμα, Ag. 1501. 1525. Ch. 25.
 229. 1015.
 ἰφίρπω, Ag. 278. 459. Ch. 461.
 ἰφῆ, Ag. 958.
 ἰφηγίομαι, Eu. 192.
 ἰφίστημι, Pe. 87. Eu. 204. 470.
 ἰφλόγρος, Pr. 318. 360.
 ἰφλόγρημος, Pr. 5.
 ἰφλός, Pe. 467. Ag. 906.
 ἰφυγίνητος, Eu. 43.
 ἰφίκερμος, Pr. 421.
 ἰφίποργος, Eu. 691. Su. 102.
 ἰψιστος, Pr. 719. Per. 331. 809.
 Eu. 28. Su. 488.
 ἰψίθην, Su. 182. 386.
 ἰψος, Ag. 1385.

Φ.

ΦΑΤΩ, Su. 234.
 φαισφόρος, Ag. 498.
 φαιδόνιος, Ag. 1238.
 φαιδρός, Ag. 306. 529. Ch. 563.
 Eu. 929.
 φαιδρύττρια, Ch. 757.
 φαιδρύτω, Ag. 1118. 1129.
 φαιδρωπός, Ag. 734.
 φαίικ, Prom. 217. 317. 614. 842.
 996. 1027. 1035. Se. 81. Pe.
 263. 354. 606. 670. 788. Ag.
 21. 101. 117. 382. 492. 509.
 602. 908. 1123. 1641. Ch.
 141. 324. 415. 813. 993. Eu.
 321. 572. Su. 56. 627,
 φαιωχίτω, Ch. 1049.
 φάλαρος, Pe. 665.

φανερῶς, Pr. 1089. Eu. 956.
 φαιός, Pr. 538. Ag. 292.
 φαττάζω, Ag. 1509.
 φάπτασμα, Se. 716.
 φάος, Pr. 24. 1020. 1091. Per.
 151. 222. 261. 299. 300. 632.
 Agam. 23. 308. 310. 319. 517.
 584. 667. 777. 1655. Ch. 60.
 317. 457. Eu. 525. 749.
 φάραγξ, Pr. 15. 142. 619. 1016.
 φαρανάκις, Pe. 31. 962.
 φάρμακος, Pr. 249. 474. 479. 607.
 Ag. 557. 857. 1269.
 φαρμάσσω, Ag. 94.
 φαρῦχος, Pe. 313. 971.
 φᾶρος, Se. 335. Ch. 9. 1011. Eu.
 637.
 φάσγανον, Ag. 1271.
 φασγανουργός, Ch. 645.
 φάσκω, Ch. 91. 274. Su. 393.
 φάσμα, Ag. 150. 282. 424.
 φάτις, Sept. 847. Per. 227. 521.
 Ag. 9. 284. 465. 620. 640. 877.
 1141. 1263. Ch. 734. 839. Eu.
 383. Su. 301.
 φάυλος, Pe. 520.
 φάω, Pr. 563. Se. 857. Ch. 89.
 116. Su. 939.
 φήγος, Pe. 377. Ag. 513. 611.
 1586. Ch. 1037. Eum. 1025.
 1032.
 φίδομαι, Se. 418.
 φίλλος, Ch. 504.
 φιδάσπις, Pe. 240. Ag. 702.
 φίεβω, Ag. 121.
 φίρι, Pr. 294. 547.
 φιεγγυος, Se. 402. 455. 476. 803.
 Eu. 87.
 φιεσσίβης, Pe. 312.
 φίρεκ, Eu. 726.
 φίριστος, Se. 39.
 φίρεμα, Su. 698.
 φιεγή, Su. 986.
 φίεττος, Pr. 767.
 φίρω, Prom. 104. 187. 294. 639.
 751. 882. Se. 40. 358 bis. 376.
 410. 549. 565. 566. 628. 681.
 689. 693. 775. 1047. Pe. 248.

276. 293. 612. 908. Ag. 5. 9.
430. 531. 648. 895. 1036.
1075. 1144. 1235. 1423. 1459.
1571 bis. Ch. 13. 78. 87. 241.
485. 579. 657. 815. 992. 1023.
Eum. 51. 56. 266. 677. 683.
797. 834. Sup. 498. 607. 704.
773. 1001.
- φῦ, Pr. 688. Sept. 137 bis. 603.
1062 bis. Per. 285 (568) (577)
727. 741. Ag. 1316 bis. 1457.
1492 bis. Ch. 193 394 bis.
Eum. 784. 814. 840. 843. 844.
873. 875. 877.
- φύγω, Pr. 854. 905. Sept. 205.
214. 287. 670. 799. Per. 101.
205. 369. 478. Ag. 276. 676.
1390. Ch. 134. 480. 925. 1038.
Eum. 74. 118. 175. 465. 655.
Sup. 615. 237. 395. 465. 551.
764.
- φύζω, Ag. 1317.
- φυλάκων, Pr. 362.
- φύλων, Ag. 501.
- φῆμη, Se. 872. Ag. 947. Ch. 739.
1045. Su. 705. 767.
- φῆμι, Pr. 101. 502. 687. Se. 24.
434. 652. Per. 221. 231. 439.
446. 703. 736. Ag. 148. 276.
378. 840. 1049. 1232. 1255.
1587. 1622. 1624. Ch. 314.
776. 1027. Eu. 221. 556. 895.
Su. 299. 307. 337.
- φῆμιζω. Agam. 638. 1171. 1182.
Ch. 556.
- φθάνω, Pe. 754.
- φθίγγομαι, Pr. 34. Ch. 107.
- φθίγω, Pe. 244. 272. 283. 451.
Ag. 661. 958. Ch. 1013.
- φθιρσγιγῆς, Se. 1062.
- φθίμι, vide φθίω.
- φθίνασμα, Pe. 232.
- φθίω, Ag. 7.
- φθιτός, Pe. 220. 523. Eu. 97.
- φθίω, Se. 342. 738. 978. Pe. 628.
Ag. 1032. Ch. 362. 401. 404.
Eu. 173. 461.
- φθογγή, Ag. 37. 333. 1639. Sup.
205.
- φθόγγος, Se. 73. Ag. 245. Su. 253.
- φθοιρὸς, Ag. 459.
- φθορίω, Pr. 586. Se. 242. 486.
- φθόρος, Prom. 629. 858. Pe. 362.
Ag. 271. 842. 913. 956. 1677.
Eu. 689.
- φθορὰ, Ag. 415. 823.
- φθόρος, Se. 258. Ag. 1276.
- φιλαιαθῆς, Se. 924.
- φιλαιακτὸς, Su. 810.
- φιλαιμάτος, Se. 45.
- φιλαιτίος, Su. 494.
- φιλανδρος, Se. 908.
- φιλάνθρωπος, Pr. 11. 28.
- φιλάνωρ, Pe. 136. Ag. 420. 865.
- φιλίω, Se. 417. 625. Pe. 602. Ag.
651. 772. 1568. Ch. 894. 906.
907. Su. 776. 820.
- φιλήμιος, Pr. 464.
- φιλήτης, Ch. 1001.
- φιλήτωρ, Ag. 1455.
- φιλία, Se. 890.
- φίλιος, Pr. 128. Ag. 363. 1500.
1524. Ch. 808. Su. 542.
- φιλόδυτος, Su. 71.
- φιλόθυτος, Se. 185.
- φίλοικτος, Ag. 248. 1152.
- φιλόμαστος, Ag. 146. 728.
- φιλόμαχος, Se. 130. Ag. 238.
- φιλόξενος, Ch. 654. Su. 933.
- φιλόπολις, Se. 182.
- φιλορῆς, Eu. 23.
- φίλος, Prom. 225. 246. 297. 304.
548. 612. 661. Sept. 16. 152.
158. 164. 180. 193. 209. 268.
276. 376. 426. 683. 701. 756.
860. 881. 915. 941. 978. 979.
1016. 1032. Pe. 162. 206. 219.
229. 231. 274. 445. 453. 512.
557. 600. 621. 649 bis. 650.
676. 704. 745. 771. 779. 808.
834. 853. 960. 1042. Agam.
169. 253. 337. 450. 516. 524.
527. 628. 630. 842. 914. 938.
992. 1003. 1112. 1166. 1228.
1245. 1281. 1292. 1383. 1426.

1439. 1659. 1663. Ch. 87. 98.
 108. 129. 191. 217. 232. 233.
 274. 342. 352 bis. 387. 408.
 454. 494. 495. 544. 550. 614.
 681. 693. 703. 706. 715. 717.
 747. 792. 824. 833. 893. 976.
 993. 1026. 1051. Eum. 100.
 119. 143. 216. 271. 295. 357.
 467. 539. 611. 904. 1002 bis.
 Suppl. 77. 341. 508. 610. 718.
 726. 961. 984. 991. 1046.
 φιλόστομος, Ch. 290.
 φιλοστόμος, Se. 285.
 φιλότης, Pr. 123. 191. Ag. 807.
 φιλότιμος, Eu. 1035. Su. 666.
 φιλοφρέμιγξ, Su. 705.
 φιλόφρων, Pe. 97.
 φιλόχρεος, Pe. 448.
 φίλατοι, vide φίλος.
 φίλτρον, Ch. 1029.
 φίλος, Ag. 254. 331. 1590. 1600.
 φιμός, Se. 469.
 Φινύς, Eu. 50.
 φῖτυ, Eu. 914.
 φίτυμα, Ag. 1290.
 φιτύω, Pr. 233.
 φιάζω, Ch. 26.
 φιλῆρες, Pe. 217.
 φλεγίβω, Su. 91.
 Φλογεαῖος, Eu. 295.
 φλέγω, Pr. 584. Se. 52. 292. 394.
 439. 519. Per. 364. 504. Ag.
 91. 316. Su. 677.
 φλίδω, Ag. 1204.
 φλέω, Ag. 385. 1425.
 φλογμός, Eu. 943.
 φλογυστός, Pr. 253. 497. 790.
 φλοῖστος, Pr. 791.
 φλῆξ, Prom. 22. 359. 921. 991.
 1016. Pe. 505. Ag. 314. 488.
 505. 606. Ch. 266.
 φλύω, Pr. 503. Se. 667.
 φβιρός, Pr. 127. 144. Se. 78. Pe.
 27. 48. Ag. 159. Eu. 993. Su.
 838. 907.
 φβίω, Pr. 128. 571. 932. 1002.
 Se. 268. 482. 1068. Per. 215.
 Ch. 44. 56. 1052. Su. 742. 900.
 φόβη, Ch. 186.
 φόβος, Pr. 181. 695. 880. 1089.
 Sept. 45. 123. 136. 220. 246.
 265. 276. 293. 392. 504. 506.
 812. Per. 115. 168. 206. 391.
 605. Ag. 14. 933. 1144. 1252.
 1315. 1318. 1325. 1443. Ch.
 30. 33. 100. 165. 286. 929.
 1024. Eu. 88. 694. Sup. 232.
 384. 488. 507. 522. 793.
 Φοίβη, Eu. 7. 8.
 Φοῖβος, Se. 697. Pe. 206. Eu. 8.
 283. 747.
 φοῖβος, adj. Pr. 22.
 φοινικέβαπτος, Eu. 1031.
 φοίνιξ, puniceus, Pe. 410. Ch. 22.
 φοῖνος, Sep. 743. Ag. 652. 1173.
 1287. 1399. Ch. 612. 836.
 φοῖνισσα, vide φοίνιξ.
 φοιταλῖος, Pr. 600.
 φοιτᾶς, Ag. 1282.
 φοινύς, Ag. 1240. 1334. 1657. Eu.
 122. 428.
 φοινύω, Se. 347.
 φορῆ, Ag. 456.
 φόνιος, Pe. 82. Ch. 310. 398. Eu.
 318. Su. 847.
 φονεὺς, Eu. 164.
 φονεὺς, Ag. 1436.
 φονεῖν, Se. 946.
 φόνος, Pr. 355. Sep. 44. 48. 125.
 250. 580. 827. 891. Per. 420.
 Ag. 1103. 1126. 1272. 1515.
 1613. 1623. Ch. 65. 72. 115.
 132. 575. 803. 842. 1012. Eu.
 184. 212. 328. 464. 475. 486.
 581. 583. 606. 626.
 φορέω, Se. 368. 825.
 φορετᾶς, Pr. 978.
 φορεῖς, Pr. 793.
 φραδῆ, Ch. 941. Eu. 245.
 φράζω, Pr. 609. 764. 780. 787.
 824. 843. 994. Se. 816. Per.
 173. 267. 333. 350. 719. Ag.
 239. 598. 1070. 1118. 1593.
 Ch. 111. 119. 520. 524. 591.
 Eu. 130. 616. 626. Sup. 324.
 357. 445. 447. 473.

φράσων, Sept. 63. 804. Per. 456.

Ag. 1385.

φράσας, Su. 501.

φράσας, Eu. 659.

φρασιπαλῆς, Eu. 331. 344.

φρασιμανῆς, Ag. 1149.

φρασιπληγῆς, Pr. 877.

φρασιπλήκτος, Pr. 1053.

φρασιών, Pr. 335. Agam. 1192. Ch. 114.

φρασιώλης, Se. 763.

φρῆν, Pr. 34. 131. 181. 361. 443.

471. 629. 674. 788. 841. 855.

880. 906. 1060. Sept. 25. 490.

599. 618. 667. 669. 677. 879.

925. 974. 1042. Pe. 115. 165.

372. 374. 472. 608. 705. 752.

769. 902. Ag. 103. 183. 227.

283. 285. 487. 501. 511. 555.

814. 904. 992. 1005. 1043.

1061. 1073. 1093. 1152. 1311.

1317. 1437. 1500. 1524. 1559.

1631. Ch. 54. 78. 105. 155. 209.

231. 301. 303. 448. 450. 510.

563. 594. 624. 702. 744. 752.

770. 771. 831. 847. 854. 1004.

1024. 1056. Eu. 17. 88. 104.

158. 275. 301. 333. 346. 492.

521. 538. 615. 989. Sup. 113.

384. 522. 524. 607. 614. 759.

782. 857. 922. 947. 996. 1024.

1057. 1065.

φρίδων, Pr. 541. 694. Sept. 496.

726. Ag. 1252. Su. 350. 616.

φριμιάζομαι, Ag. 1363. Eu. 20.

φροῖμιον, Se. 7. Ag. 31. 838. 1225.

Eu. 142. Su. 837.

φροῖν, Prom. 385 bis. 999. 1011.

Sept. 481. 556. 813. Per. 727.

784. 822. Ag. 184. 230. 279.

936. 1445. Ch. 515. 751. 772.

Eu. 115. 853. 991. Sup. 184.

212. 780.

φρίσημα, Pr. 207. 376. 952. Sept.

444. 543. Pe. 810. 830. Ag.

748. 839. Ch. 189. 321. 593.

996. Eu. 481. Sup. 106. 918.

936.

φροῖντας, Su. 212.

φροῖνίζω, Pr. 1033. Per. 245. Su. 423.

φροῖνις, Per. 142. 161. Ag. 102.

174. 678. 921. 1539. Ch. 602.

Eu. 456. Su. 412. 422.

φρῶδος, Su. 870.

φρερά, Pr. 143. Ag. 2. 309.

φρερίω, Pr. 31. Eu. 218. 1027.

φρέσημα, Se. 455. Eu. 709.

φρέσαν, Pr. 800. Eu. 922. 952.

φρίσσημα, Se. 251. 481.

φρύγιος, Su. 557.

φρυκτός, Ag. 30. 290 bis. 300.

φρυκτωρία, Ag. 33. 499.

φρυκτωρός, Ag. 599.

φρύξ, Pe. 772.

φυγαίχμης, Pe. 1030.

φυγας, Ag. 1291. Ch. 335. 940.

Supp. 87. 210. 222. 354. 426.

827. 1051.

φυγγάνω, Pr. 512.

φύλας, Eu. 256.

φυγή, Se. 197. 644. 963. 987. Pe.

392. 422. 470. 481. Ag. 1310.

1421. Ch. 252. Eu. 427. 607.

Supp. 78. 204. 334. 364. 400.

622. 745. 839.

φυλακή, Pe. 594. Ag. 245.

φυλακτικός, Se. 505.

φύλαξ, Per. 4. Agam. 301. 923.

1461. Eu. 64. Su. 309. 387.

φυλάσσω, Pr. 390. 714. 803. Sep.

2. 139. Pe. 367. Ag. 8. Ch.

577. 786. 924. 1064. Eu. 90.

243. 443. Su. 187. 213. 380.

434. 507. 706. 770. 1019.

φυλλῆς, Ag. 79. 975.

φύλλον, Pe. 618.

φύλον, Pr. 807. Eu. 57. Su. 553.

φυξάνω, Su. 9.

φυράζω, Se. 48.

φύρεται, Pe. 814.

φύρω, Pr. 449. Ag. 741.

φυσιάμα, Eu. 53.

φυσιάω, Eu. 248.

φυσίζω, Su. 592.

φύσις, Pr. 488. Pe. 441. Agam.
642. Ch. 279. Su. 505.

φύσις, Pe. 929.

φυτάλμιος, Ag. 335.

φυτεύω, Su. 318.

φυτὸν, Eu. 943. Su. 289.

φυτεργός, Su. 600.

φύω, φῦμι, Pr. 27. 111. 335. 870.

968. Se. 541. 1039. Per. 157.

774. Agam. 179. 1340. 1351.

Ch. 994.

φωκίς, Pe. 485. Agam. 890. Ch.

672. 677.

Φωκίς, Ch. 562.

φωτίω, Pr. 1062. Se. 440. Agam.

213. 1343. 1626. Ch. 281.

312. 372. 753. Eu. 279. 939.

φωτή, Pr. 21. Agam. 1060. 1070.

Ch. 193. 561.

φῶς, Pr. 551. Se. 441. 476. 505.

549. 626. 677. 1085. Per. 80.

88. 242. 247. 928. Ag. 267.

406. 444. 762. 805. 928. 1271.

1674. Ch. 614. Eu. 231. 608.

Su. 269.

φῶς, Pe. 167. Ag. 287. 300. 396.

501. 531. 1333. Ch. 563. 961.

972. Eu. 1008.

X.

ΧΑΙΡΟΜΕΝΗΣ, Ch. 71.

χαίρω, Sept. 820. 831. Per. 156.

842. Ag. 22. 507. 517. 547.

548. 581. 656. 1247. 1400.

1403 bis. Ch. 447. Eum. 301.

426. 778. 999. 1000. 1006.

1017 bis. Su. 610.

χαίτω, Ch. 178.

χαίτωμα, Se. 391.

χαλάν, Prom. 58. 176. 256. 990.

1056. Ch. 879. Eu. 219.

χαλιπός, Se. 234. Ag. 1511. Su.

173.

χαλιός, Pr. 564. 673. Sept. 125.

213. 399. Per. 196. Ag. 246.
1075.

χάλκισ, Ch. 684.

χάλκισμα, Pr. 19. Ch. 574.

χαλκήλατος, Sept. 392. 545. Ch.
288.

χαλκήρες, Pe. 408.

Χαλκίς, Ag. 198.

χαλκόδοτος, Se. 166.

χαλκός, Pr. 501. Ag. 398. 621.

χαλκότομος, Pe. 415.

χάλυψ, Pr. 133. Se. 734.

Χάλυψ, Pr. 714.

χαμάδις, Se. 364.

χαμαί, Ag. 915. Eu. 261.

χαμαιτιτής, Ag. 929. Ch. 964.

χαμεύη, Ag. 1549.

χάρω, Se. 448. Agam. 278. 550.

596. 1639. Ch. 231.

χαρακτήρ, Su. 290.

χαρασσω, Pe. 685.

χαρίζομαι, Pe. 702. Ag. 312.

χάρις, Agam. 24. 1679. Ch. 264.

535. Su. 269. 454.

χάρις, Prom. 548. 636. 781. 820.

984. Se. 709. Pe. 1051. Ag.

190. 362. 380. 426. 431. 493.

559. 590. 738. 796. 830. 1052.

1067. 1215. 1313. 1396. 1554.

Ch. 40. 178. 318. 515. 835.

Eu. 942. Su. 997.

χαριτογλωσσίου, Pr. 294.

χάρμα, Per. 1039. Ag. 274. Eu.

987.

χαῖμα, Pr. 453. Ag. 5. 207. 636.

909.

χαϊμάζω, Pr. 565. 897.

χαϊμών, Pr. 644. 1014. Per. 496.

Ag. 572. 643. 658. 665. 978.

Ch. 200. 1066. Su. 174.

χαϊμωνότιπος, Su. 35.

χαῖς, Pr. 55. 620. 713. 848. 916.

1004. Sept. 44. 50. 439. 479.

519. 560. 629. 686. 706. 789.

811. 817. 861. 938. Per. 194.

201. 202. 239. 459. 537. 563.

1065. Ag. 34. 35. 118. 218. 434.

734. 786. 826. 1070. 1119.

1120. 1229. 1366. 1414. 1432.
1505. 1529. 1568. 1591. 1603.
Ch. 102. 139. 159. 229. 255.
360. 376. 382. 393. 424. 435.
948. 982. 1055. Eum. 37. 42.
102. 237. 260. 280. 314. 318.
351. 449. 595. 782. 812. Su.
69. 201. 318. 516. 612. 615.
629. 764. 797. 965. 1074.
- χρῆστοτος, Se. 179.
χρῆσις, Prom. 353. Se. 332. Ch.
692.
χρῆσιμα, Se. 1030. Ag. 1335.
χρησταξία, Pr. 45. Ch. 759.
χρηδών, Ag. 1059.
χρημας, Se. 306.
χρηστής, Pr. 892.
χρενιψ, Ag. 1046. Ch. 127. Eu.
659.
χρησαῖος, Se. 64.
χρῆσις, Sept. 866. Per. 709. 874.
983. Ag. 567. Eu. 240. Sup.
32. 186.
χρῆμα, Eu. 293. Su. 1027. 1036.
χρῆσις, Sep. 73. Per. 220. Ag. 247.
Ch. 85. 90. 107. 127. 154.
399. Su. 640. 1035.
χρῆσις, Pe. 208.
χρηστροφός, Eu. 787. 817.
χρόνος, Pr. 993. Sept. 528. 742.
Pe. 630. 643. Ag. 89. Ch. 1.
122. 357. 397. 474. 725. Sup.
26.
χρηστροφός, Ag. 1416.
χρῆσις, Pr. 1. 139. 205. 282. 349.
499. 584. 712. 812. 845. 851.
1045. 1080. Sept. 111. 483.
593. 594. 640. 674. 737. 824.
1004. 1010. 1015. 1023. Per.
61. 74. 214. 231. 238. 310.
364. 482. 485. 512. 691. 808.
932. Ag. 210. 512. 515. 517.
537. 585. 642. 675. 881. 1395.
Ch. 64. 354. 483. 720. 833.
954. Eum. 6. 13. 72. 76. 115.
249. 274. 398. 409. 714. 768.
808. 828. 833. 854. 893. 904.
905. 909. 1026. 1028. 1033.
- Su. 6. 227. 251. 261. 264. 271.
277. 293. 300. 329. 377. 432.
563. 591. 730. 775. 785. 919.
- χρῆσις, Pe. 304.
χρῆσις, Pe. 341.
χρηστροφός, Ag. 45.
χρῆσις, Ag. 240.
χρηστροφός, Su. 568.
χρῆσις, Pe. 886.
χρῆσις, Su. 910.
χρῆσις, Ag. 573. Su. 800.
χρῆσις, Ag. 881.
χρηστροφός, Pe. 544.
χρηδών, Pr. 970. 971 bis.
χρηδών, Prom. 435. 465. Pe. 610.
Ag. 1456. Su. 840. 1010.
χρῆσις, Ch. 135. Su. 244.
χρηδών, Eu. 188.
χρηδών, Su. 575.
χρῆσις, Se. 157. 377.
χρῆσις, Pe. 219. 611. 621. 626. 687.
Ch. 13. 21. 85. 147. 154. 162.
201. 484. 513. 523. 536. Eu.
107.
χρηδών, Pe. 421. Eu. 9.
χρηστροφός, Eu. 283.
χρηδών, Pr. 494. Agam. 1669. Ch.
182.
χρηδών, Prom. 29. 199. 313. 370.
376.
χρηστροφός, Ag. 31.
χρηδών, Ag. 23. 1195. Eu. 307.
χρηδών, Sep. 61. 348. Eum. 170.
Su. 274.
χρηδών, Pr. 322. Per. 831. Ag.
962. Eu. 658.
χρηδών, Ag. 1092. Ch. 1030. Eu.
202. 203. 801.
χρηδών, Prom. 169. 213. 480. 699.
Sep. 292. 512. Pe. 143. Ch.
479.
χρηδών, egens, utilis, Sup. 202.
210.
χρηδών, Se. 20. 22. Per. 779. Ag.
85. 466. Su. 379. 481.
χρηδών, Pr. 771. 969. 995. Per.
153. Ag. 931. Ch. 930. Sup.
511. 987.

- χρῆ, Pr. 3. 100. 103. 183. 295.
 484. 607. 631. 641. 660. 702.
 714. 720. 729. 929. 1066. Se.
 1. 10. 623. 719. 723. 1013. Pe.
 219. 527. 803. 822. Ag. 175.
 350. 580. 589. 830. 888. 926.
 937. 1235. 1377. 1428. 1438.
 1565. 1667. Ch. 295. 907.
 930. Eu. 711. 1006. Su. 184.
 528. 732. 770. 945. 978.
 χρῆζω, Prom. 233. 245. 283. 374.
 640. 700. 737. 927. 983. Ch.
 338. 528.
 χρῆζω, Ch. 813.
 χρῆμα, Pr. 298. Sept. 717. 951.
 Pe. 166. Ag. 963. 1017. 1315.
 1647. Ch. 8. 133. 299. 885.
 Eu. 403. 760. Su. 452.
 χρηματοδαίτης, Se. 735.
 χρησμός, Pr. 663. 872. Per. 741.
 Agam. 1187. 1261. 1577. Ch.
 268. 295. Eu. 625. 716.
 χρησμηδία, Pr. 774.
 χρηστῆριος, Se. 236. Ag. 973. vic-
 tima, Eu. 194. Su. 459.
 χρηστήριος, Se. 26. 754. Ag. 1279.
 Eu. 241.
 χρηστός, Pe. 228.
 κρίμπτω, Pe. 712. Eu. 185.
 κρίσμα, Ag. 94.
 κρίστος, Pr. 479.
 κρίω, stimulo, Pr. 569. 599. 676.
 879.
 κρίω, Pr. 23. 492.
 κρίνίζω, Se. 54. Agam. 736. 856.
 1365. Ch. 62.
 κρίσις, Se. 712. Ag. 153.
 κρίσις, Prom. 95. 448. 624. 838.
 938. 980. 1019. Se. 11. Pe. 64.
 694. 715. 743. Ag. 129. 204.
 286. 471. 530. 560. 563. 619.
 630. 711. 816. 866. 903. 992.
 1308. 1309. 1387. 1572. Ch.
 293. 650. 935. 956. 963. 965.
 1012. 1040. Eum. 286. 465.
 487. 501. 558. 575. 673. 766.
 856. 901. 949. 968. 1003. Su.
 144. 525. 625. 740. 743. 945.
 1000.
 χρυσαιβοί, Ag. 447.
 χρυσόδαμπος, Ch. 615.
 χρύσιος, Se. 440.
 χρυσόφυλλος, Pe. 159.
 χρυσύς, Pe. 314.
 χρυσῆς, Ag. 1448.
 χρυσήλατος, Se. 650. Eu. 182.
 χρυσόγονος, Pe. 80.
 χρυσόπαστος, Ag. 785.
 χρυσόπηνελ, Se. 108.
 χρυσόρρυτος, Pr. 804.
 χρυσός, Pr. 501. Ch. 370.
 χρυσότιτυκτος, Se. 666.
 χρυσοφιγγῆς, Ag. 296.
 χῆς, Pe. 317.
 χύσις, Ch. 95.
 χυτῆς, Eu. 685.
 χύω, Eu. 263.
 χῶμα, Ch. 721. Su. 877.
 χῶρα, Prom. 407. Se. 277. 783.
 1056. Pe. 7. 67. 271. 493. 859.
 928. Ag. 46. 78. 518. 1654.
 Ch. 180. 395. 973. Eum. 16.
 288. 292. 440. 723. 765. 790.
 820. 837. 872. 971. 1011. Su.
 20. 30. 246. 268. 995. 1033.
 χυρίω, Pr. 74. Se. 60. 482. Per.
 379. 384. Eu. 180. 196. 481.
 1038.
 χυρίς, Pr. 290. Pe. 340. Ag. 646.
 935.
 χῶρος, Ch. 541. Eu. 24. Su. 65.
 983.

Ψ.

- ΨΑΐρην, Pr. 394.
 ψαπῆς, ψικῆς, Ag. 1399. 1543.
 ψάλλιον, Pr. 54. Ch. 962.
 ψάλλω, Pe. 1067.
 ψάμμος, Ag. 994.
 ψάμμις, Pe. 965.
 ψάμμος, Pe. 576.
 ψαίω, Pe. 202. Ch. 180. Suppl.
 932.

ψαφάρς, Se. 329.
 ψίγω, Ag. 194. 1412.
 ψιδυρίς, Su. 1050.
 ψιλλός, Pr. 815.
 ψιυθηγορίω, Pr. 1031.
 ψιυδός, Pr. 686. Ag. 629. 634.
 ψιυδομαρτίς, Ag. 1204.
 ψιύδω, Per. 472. Ag. 1217. Ch.
 757. Eu. 618.
 ψιυδάνυμος, Pr. 716. Se. 676.
 ψιυδατύμως, Pr. 85.
 ψῆγμα, Ag. 451.
 ψηφίζω, Ag. 1362.
 ψήφισμα, Su. 609.
 ψῆφος, Se. 204. Agam. 579. 825.
 Eu. 600. 633. 678. 683. 712.
 738. 751. 754. Suppl. 8. 648.
 652. 747. 950. 972.
 ψόγος, Ag. 946. Eu. 441. Suppl.
 980.
 ψυθός, Ag. 1008.
 ψύθω, Ag. 486. 1098.
 ψυχαραγός, Pe. 689.
 ψυχῇ, Pr. 692. Sept. 1042. Per.
 28. 442. 632. 843. Ag. 974.
 1465. 1475. 1553. 1652. Ch.
 274. 747. Eu. 115.
 ψύχος, Ag. 980.
 ψύχω, Pr. 692.

Ω.

ὦγμοϛ, Eu. 123. 126.
 ὦγιγιος, Sep. 327. Per. 37. 979.
 Eu. 1039.
 ὦδι, Pr. 159. 311. 437. 512. 583.
 597. 689. 971. Sept. 80. 231.
 282. 523. 687. 917. 937. Per.
 235. 343. 345. 726. 729. 731.
 Agam. 10. 487. 690. 942. 1294.

1371. 1402. 1415. 1670. 1671.
 Ch. 302. 438. 456. 519. 698.
 Eu. 95. Su. 349. 418. 752.
 ὦδι, Ag. 1427. Ch. 209. Su. 777.
 ὦδιση, Pr. 60.
 ὦζω, Eu. 124.
 ὦη, Eu. 94.
 ὦθίω, Pr. 666.
 ὠκισαρός, Pr. 140. 296. 531.
 ὠκύποιος, Se. 749.
 ὠκύπορος, Ag. 1566.
 ὠκύπτερος, Su. 742.
 ὠπύς, Se. 65.
 ὠλασίοιπος, Se. 726.
 ὠμποςτός, Ag. 836.
 ὠμοδακτής, Se. 698.
 ὠμόδροπος, Se. 339.
 ὠμοί, Se. 661. 253. Agam. 1352.
 1354. 1503. 1527.
 ὠμος, Pr. 350.
 ὠμός, Se. 542. Ag. 1054. Suppl.
 195.
 ὠμόσιτος, Se. 547.
 ὠμοφρόνως, Pe. 914.
 ὠμόφρων, Se. 736. Ch. 419.
 ὠτίομαι, Su. 341.
 ὠπη, dor. vide ἔπη.
 ὠρα, Se. 13. 541. Ch. 659. Eu.
 109. Su. 1004.
 ὠσι, Su. 789.
 ὠσπερ, Sept. 263. 764. 1080. Ag.
 272. 1180. 1210. 1246. 1320.
 1391. 1436. 1680. Ch. 94.
 106. 674. 888. 1022. Eu. 317.
 614.
 ὠσπερὶ, Agam. 1228. 1424. Ch.
 751.
 ὠφελίω, Prom. 44. 222. 342. 506.
 Pe. 844.
 ὠφίλημα, Pr. 251. 500. 614.

IN NOTAS
STANLEII ET VARIORUM
AUCTORES IN SCHOLIIS ÆSCHYLEIS ALLATOS
ET LOCA FERE MC
IN QUIBUS ÆSCHYLUS APUD VETERES LAUDATUR
INDICES UBERRIMI
QUOS IN GRATIAM ERUDITORUM
EA QUA POTUIT DILIGENTIA
CONFECIT
S. BUTLER.

I.

INDEX

RERUM DE QUIBUS AGITUR

IN

NOTIS STANLEIANIS.

A.

A cum Λ sæpe permutatur,
Suppl. 691.

a capite ad calcem, Eum. 165.

Abrahamus, oneirocriticæ artis
inventor juxta Philonem. Pr.
484.

accincti et discincti, S. Th. 447.

Accius Æschylum plerumque
transtulit Cat. *Athamas, Aige,*
Atalanta, Bacchæ, Epigoni,
Myrmidones, Armorum judi-
cium, Prometh. Vincit., Pro-
meth. Solut., Telephus, Philoc-
etes.

acinaces, genus gladii Persicum,
Pe. 56.

adamas, Pr. 6.

adferia, vel arferia, Pe. 615.

adjectiva adverbialiter posita,
Ag. 732.

Admeto gratia a Parcis conces-
sa, Eum. 726.

adoratio principum, Orientis
populis familiaris, Ag. 928.
Per. 152. 190.

Adrastea, Nemesis, Pr. 935.

Ægialeus mons, unde Xerxes

spectabat pugnam Salaminiam,
Pe. 466.

Æginetæ, an pugnam Salaminiam
inceperint, Pe. 409.

Ægis Jovis ac Minervæ, Eum.
407.

Ægisthus speculatorem apposuit
ne ab Agamemnone oppri-
meretur, Ag. Dr. Per.

— unde nomen habuerit,
Ag. 1268.

— ei in morte exclamanti
auxilium tulerunt Nauplii filii
qui a Pylade occisi sunt, quod
a Polygnoto in tabula descrip-
tum, Ch. 869.

ægrotis facile consilium datur
a valentibus, Pr. 263. 335.

Ægyptus miraculis ferax, Su. 5.

— Aeria dicta, Suppl. 78.

— primum Thebaide in-
clusa, deinde Nili alluvione
aucta, Pe. 37.

Ægyptii papyro vesci soliti, Su.
768.

— vino hordeaceo uteban-
tur, Suppl. 960.

— quare nullum filium pro
spurio habuerint, Eum. 660.

ænigmata in oraculis reddendis
adhibita, Pr. 611.

Aeria multarum regionum variis
de causis appellatio, Sup. 78.

Æschyli nomen, unde deduc-
tum, Vit. p. 55.

_____ plures, Vit. p. 55. 56.

Æschylus, Eleusinius, Vit. p. 56.

_____ Euphorionis filius, ib.

_____ Cynægiri et Aminia
frater, Vit. p. 57.

_____ cum Pratina decerta-
vit annos natus viginti, ibid.

_____ Bacchi monitu juve-
nis ad scribendum se appulit,
ibid.

_____ vinosus scripsit tra-
gœdias, ibid.

_____ rogatus ut Pæana
componeret id Phrynicho de-
tulit, Vit. p. 58.

_____ quare pater tragœdiæ
dictus, Vit. p. 59.

_____ cum Sophocle et Eu-
ripide comparatus, ibid.

_____ primas habet iudice
Aristophane, secundas Sopho-
cles, tertias Euripides, cujus
iudicium confirmavit populus
Atheniensis, ibid.

_____ cothurnos, personam
et pallam invenit, Vit. p. 61.

_____ Chori numerum con-
traxit, ibid.

_____ Pindaro coætaneus,
ibid.

_____ vita per annos diges-
ta, Vit. p. 66.

_____ pugnae Marathoniae
interfuit, Vit. p. 62. 65.

_____ quando natus, Vit. p.
62. 63. 64. 65.

_____ quando cœpit publi-
care dramata, Vit. p. 62.

_____ Menone archonte
victoriam reportavit tetralo-
gia, Vit. p. 62. 65.

Æschylus, Orestiam tetralogiam
edidit, ibid.

_____ in Siciliam abiit, Vit.
p. 62. 69.

_____ juvenis tragœdias do-
cuit, Vit. p. 62.

_____ obiit, Vit. p. 62. 63.
65. 71.

_____ tragœdia primum vi-
cit, Vit. p. 65.

_____ pugnis Salaminiae et
Plataeensi interfuit, Vit. p. 65.

_____ Apsephione archonte
cum Sophocle decertavit, ib.

_____ Philocle archonte vi-
cit Orestia tetralogia, ibid.

_____ in tabula Maratho-
nia pictus est, Vit. p. 66.

_____ in tragœdia simplex,
Vit. p. 68.

_____ in mollioribus affec-
tibus exprimendis facile su-
peratus, Vit. p. 69.

_____ injuste victus poste-
ritati tragœdias suas dedica-
vit, Vit. p. 69.

_____ a Sophocle juvene
victus, Vit. p. 70.

_____ scripsit elegiaca, Vit.
p. 70.

_____ a Gelois sepultus,
Vit. p. 78.

_____ epitaphium, ibid.

_____ fabulae post mortem
ipsius coronatae, Vit. p. 73.

_____ histrionem secundum
tertium vel quartum etiam
introduxit, Vit. p. 74.

_____ ~~ipsius~~ dictus, Pr.
1. Vit. p. 60. 67.

_____ Homeri imitator, Pr.
122. 788. Sept. Th. 466. Vit.
p. 68.

_____ Pythagoreus, Prom.
457. Ag. 6. 17. 36. 139. 479.
525. 600. 804. 811. Eu. 104.
218. 233.

_____ pluribus fabulis to-

tam Thebaicam historiam
complexus est, S. Th. *Arg.*
Æschylus primus ἀρχαῖος et ἰ-
σχυρῶς tragediam ornavit, S.
Th. *Dra. Pers.*
—— a Scholiasta vindica-
tus, S. Th. 283.
—— primus jugulationes
extra scenam fieri curavit,
Agam. Arg.
—— veterum sententias
citavit, Ag. 760.
—— reprehensus quod eo-
dem die quo capta est Troja
Agamemnonem rediisse fin-
xerit, Ag. 585.
—— nimia celeritate Aga-
memnonem trucidari facit,
Ag. 1356.
—— ab Aristophane et
Euripide derisus quod Ores-
tem e crisiis comparatione
Electræ cognitum fecerit, Ch.
166. 299.
—— sed a Stanleio vindica-
tus, ibid.
—— personarum φύς ob-
servantissimus, Ch. 747.
—— multus in paranoma-
siis, Eum. 8. 90.
—— ubique occasionem
captat Athenas celebrandi,
Eum. 12.
—— Phrynichum imita-
tus, Per. *Arg.* Vit. p. 58.
—— Persarum ritus et
Deorum nomina ad Græco-
rum mores depinxit, Pe. 208.
205. 612.
—— quot fabulas scripse-
rit, Cat. *init.*
—— pluribus fabulis bel-
lum Thebanum complexus est,
Cat. *Elæusin.*
—— impietatis accusatus
evasit Sacerd. fr. 3.
—— primus spectra in sce-
nam induxit, Pe. *Dra. Pers.*

Paginæ edit. minoris, in forma
quam vocant 8vo. quæ usi
sumus in hoc indice concin-
sando, cum paginis majoris
editionis collatæ

Edit. minor.		Edit. major.
p. 55	_____	p. 55
56, 57	_____	56
57, 58	_____	57
59, 60	_____	58
60, 61	_____	59
62, 63	_____	60
63, 64	_____	61
65, 66	_____	62
66, 67	_____	63
68, 69	_____	64
69, 70	_____	65
71, 72	_____	66
72, 73	_____	67
74	_____	68

Æthiopes ad omnes terræ extre-
mitates præter Boream collo-
cati, Pr. 807.

Ætnæ eruptiones, Pr. 368.

ævitas, Ag. 79.

Agamemnon cum Choephoris
olim indistincte edita, Ag.
Dra. Pers.

—— nominis etymolo-
gia, Ag. 40.

—— curru in scenam in-
vectus, Ag. 915.

—— sicut bos interfec-
tus, Ag. 1134.

—— bipennl cæsus, Ag.
1136. 1158. 1505.

—— ejus sacrificium in
proverbium transiit, Ag. 214.

—— eloquens et copio-
sus, Eum. 147.

—— Athenienses ad Si-
gæum recuperandum excitare
voluit, Eum. 401.

alarum remigium, Ag. 52.

—— umbra, Eum. 1004.

Alastor, Ag. 778.

ales pro augurio, S. Th. 603.

Alexandri symbolum, S. Th. 65.

Althæa Meleagrum interemit,
Ch. 604.

Amazones olim in Europa prope
Tanaim habitabant, Pr. 722.

Aminias Æschyli frater, Vit. p.
57.

— virtutem ostendit in
pugna Salaminia, Vit. p. 66.

Amphidromia, Eum. 7.

anacoluthon, Ag. 734.

anagnorisis Orestæ ab Electra
in Choephoris debilior, Ch.
166. 229.

animi affectio quævis, morbus
dicta, Ag. 551. Eum. 538.

— immortalitas, Ch. 321.

— fluctus tres, Ch. 181. Eu.
835.

— tabulis inscribere, Pr. 788.
Ch. 448. Eum. 275.

animos tollere, Ag. 601.

annulus pro compede usurpatus,
Pr. 55.

Anteros, Ag. 553.

Antimachus Lyden scripsit, ele-
giam in uxorem suam, Mys.
fr. 1.

antiqua sapere, Pr. 317.

antiqui bis idem dicere soliti,
Ch. 3. 5.

antra quare Nymphis dedicata,
Pr. 133.

antrum Corycium, Eum. 21.

Anubis, Suppl. 767.

aoristus cum verbo μέλλω con-
jungi potest, Pr. 626.

Apis medicinæ inventor, Pello-
ponneso nomen dedit, Supp.
268. Ag. 264.

— idem cum Epapho, Suppl.
319.

aplustre, Pe. 411.

apodosis post protasin condi-
tionalem subintelligitur, Ch.
568.

Apollo genitor, Suppl. 86.

— αἰγός, Suppl. 197. Ag.
521.

— e cælo relegatus, Suppl.
222.

— λυκίος, Suppl. 94. 767.
Sept. Theb. 147.

— αἰγυαίος, Ag. 1090.

— ἀπὸ τοῦ ἀπώλλυσθαι dictus,
Ag. 1090.

— veridicus, Ch. 557. Eu.
33. 618.

— quomodo oraculum Del-
phicum obtinuerit, Eum. 5.

— ab Atheniensibus Del-
phos deductus, Eum. 12.

— ab Jove acceptit oracula,
Eum. 19. Sacerd. fr. 1.

— semper juvenis, Eu. 150.

— Sminthius, Sisyph. fu-
git. fr. 3.

aqua lustralis, Ch. 32. 127.

— in somniis expiandis, ad-
hibita, Pe. 201.

aquæ, metaphorice pro populo,
epitheton cum mari commu-
ne, S. Th. 64.

— metaphora de populo, S.
Th. 116.

aquilarum genera, Ag. 115.

aquila πύλαγος, Ag. 116.

— canis Jovis, Ag. 139.

ara supplicibus perfugium, Su.
198.

— non sontibus præsidium,
Suppl. 436.

Arabia Troglodytarum, ad mon-
tem Caucasum, Pr. 420.

aranæ tela, Suppl. 894.

aratrī inventores, Pr. 461.

Araxes Æschyli, an sit Rha sive
Volga fl. Pr. 716.

Areopagiticæ curiæ ritus, Eum.
432. 441. 472. 486. 569. 574.
586. 588. 748. 757.

— institutio, Eum.
487.

Areopagitica curia unde dicta, Eum. 688.

— ejus situs, Eum. 688.

— judicium de Oreste, Eum. Tit. 487.

— judicium numerus, Eum. 746.

argentifodinæ Atheniensium, Pe. 238.

Argus, secundum plerosque centum oculos habuit, Pr. 5. Su. 309.

— Arestoris filius, Su. 311.

Arimaspi, unoculi, Pr. 803.

Aristidi surrexit populus Atheniensis, recitatis Æschyli versibus in quibus justitiam commendat, S. Th. 598.

arithmetica artium præstantissima secundum Pythagoreos, Pr. 458.

arithmetices inventor, ibid.

Artabanus a Xerxe regni custos domi relictus, Pe. 7.

Artaphernes, unde dictus, Per. 967.

aruspices primi, Pr. 492. 494.

Asia Promethei mater, Pr. 209.

Asopus fl. Pe. 807.

astrologia Palamedis inventum, Pr. 456.

Astyages Mediæ rex, Per. 768.

Athenæ ἄστυ καὶ ἐσχὺν dictæ, Eum. 1000.

— Cranæ, Eum. 1014.

Athenienses κλειδοποιοί, Eum. 13.

— Vulcani filii, Eu. 13.

— argenti fodinas excolebant, Pe. 238.

Athos, umbram ad Lemnum porrigit, Ag. 293.

Atlas frater Promethei, Pr. 347.

Atlantis labor, Pr. 349.

Atossa, Pe. Dra. Pers.

Attici rituum patriorum observantissimi, Suppl. 712.

— alienigenas Deos omnium

pæne gentium adsciscebant, Suppl. 712.

Attici cum Argivis Æschyli temporibus societatem belli habebant, Eum. 290.

augurandi scientia, unde deducta, Pr. 487.

Averni exitus difficilis, Pe. 690.

averruncatio, S. Th. 8.

Augusti dictum, Ag. 1338.

Auleas tragicus, Vit. p. 58.

Aurigandi munus regium, Pe. 32.

Aurora equos habuit candidos, Pe. 386.

auro carius, Ch. 370.

Axius fl. Suppl. 262.

B.

Babylon urbs opulentissima, Pe. 52.

Bacchi Nutricum argumentum Bacch. Nutr. fr. 1.

Bacchus alterum Parnassi verticem occupavit, Eum. 24.

— Pentheo bellum intulit, Eum. 26.

— χορηγία, Pe. 1067.

balnea antiquissimis non in usu, sed tantum lavacra, Ag. 1118.

— eorum usus apud antiquissimos non quotidianus, sed tantum re gravi peracta, Ag. 1118.

barba ignis, Ag. 314.

barbara vocabula in ritibus magicis adhibita, Pe. 637.

barbari χαλιδες dicti, Ag. 1059.

barbari, Pe. 187.

barginus, Ag. 1070.

bellum ob senes vel mulieres non suscipiendum, Sup. 486.

belli alea, S. Th. 420.

bipennis, Ag. 1505.

blennus, Pe. 659.

bonis verbis utebantur veteres, præsertim bono die, Ag. 645.

bos in lingua, Ag. 36.

Bospori duo, Cimmericus et Thracicus, Pr. 782.

Bosporus πόρτος ὀρίμα, Pe. 880.
breviloquentia notabilis. Agam. 1413.

Byblini montes, Pr. 810.

C.

Cabiri Samothracum Dii Cat.
Cabiri. Cabir. fr. 3.

cadavera comburi solita, Ch. 321.

Cadmæa arx ante Israelitarum exodum condita, S. Th. 1.

— postea a Thebis, juxta quas condita est, arx Thebanorum appellata, S. Th. 138.

caducus, Ag. 648.

cædis expiandæ ritus, Eum. 283. 259.

cæcorum extremitates amputatæ, ne manes eorum cædis auctores persequerentur, Ch. 437.

calceamenta clavata, Ag. 953.

Callimachi Αἰνῶν fragmenta, Ag. 34.

Cambyses moriens curavit ne regnum Persicum ad Medos rediret, Pe. 775.

canes ὀρίμα, et ὀρίμα, Ag. 1102.

canis catenarius, Ch. 445.

— impudens, Ch. 619.

— μισάνθρωπος, Eum. 246.

canibus prædam dari, Sup. 807. 808.

cantus magici solum dissillire fecerunt, Per. 685.

canum excubiæ, Ag. 3.

Canopus, Pr. 845.

Capaneus Deorum contemptor, S. Th. 431.

— scalarum inventor, S. Th. 451.

capillis trahere, Suppl. 916.

caput pro ipso homine, Ag. 914.

Carmentalia, Eum. 638.

Cassandra Ajaci erepta, Agam. 1449.

— ejus persona apud Æschylum admirabilis, Agam. 1071. 1081.

Cassiteridum incolæ amictu furiali utebantur, Ch. 1049. Eu. 55.

Castores in plurali pro Castore et Polluce, S. Th. 836.

castus, Suppl. 234.

Caucasi duo, Pr. Arg.

— altitudo maxima, Prom. 718. 720.

Caucasus petrosus, Pr. 564.

cauponari bellum, S. Th. 551.

celeusma Græcorum, Pe. 402.

Cenchres Argivus fluvius, Pr. 677.

Cæcorum lex qua senes sexagenarii cicutam biberunt, Pr. 746.

Cercyon, Alopes pater, Cat. *Cercyon*.

Chaldæi oneroocritam impiam coluerunt, Pr. 484.

Chalybes, Pr. 713.

characteres dictionis, Vit. Æsc. p. 67.

Choephora sub Agamemnonis titulo aliquando citatæ, Ch. 666.

Choephorarum choras e captivis Trojanis, Ch. *init.* Arg.

— prologum agit Orestes, *ibid.*

— prologus ab Aristophane et Pindari Schol. servatus, Ch. 1.

— idem argumentum cum Sophoclis *Electra*, Ch. *Tit.*

Choerilus Æschyli antecessor, Vit. Æsch. p. 58.

choragi, Agam. Arg. Vit. Æsch. p. 61. 73.

Chorus, Agam. *Dra. Pers.*

- Chorus Eumenidum** e 50 constabat, Eum. *Dra. Pers.*
 — post Eumenidas doctas imminutus, Vit. *Æsch.* p. 61. 70.
 — antiquitus fabulam peragebat, Vit. *Æsch.* p. 73.
Christianorum in templis *ἀνδράματα*, Suppl. 472.
circitores qui vigilias circumceant, S. Th. 55.
Cissiorum gens bellicosa, Ch. 421. Pe. 19.
Cisthene urbs Scythiæ non Libyæ, Pr. 792.
civitates reginæ Persarum in zona datæ, Pe. 155.
civium concordia, Eum. 988.
classis pro una navi, Suppl. 2.
 — Græcorum ad Trojam, quanta fuerit, Ag. 45.
clavarium, Ag. 903.
claves ædium servare, mulierum ministerium, Suppl. 299.
clavi trabales, Pr. 64.
Clymene mater Promethei.
clypeorum insignia gestamen ducum, S. Th. 89.
 — forma antiquitus rotunda, S. Th. 495. 546.
Clytemnestra, ob Iphigeniam mactatam Agamemnonem interfecit, Ag. 1424.
 — septem annos cum Ægistho regnavit, Ag. 1682.
 — omnium odio digna, Ch. 239.
 — pluribus plagis Agamemnonem occidit, Ch. 424.
 — ejus insomnium, Ch. 521.
 — pectus in morte nudavit ad captandam Orestæ misericordiam, Ch. 896.
cælum secundum astronomos multiplex, Suppl. 954.
 — a Pythagora *κόσμος* dictus, Ag. 6.
- Cæles** a Saturno regno deturbatus, Pr. 956.
comparativus pro superlativo, Suppl. 881.
Comus, commensationum Deus, Ag. 1198.
conpicere aliud ac cognoscere, Ag. 1378.
conjuratores cum Dario, quibus præmiis ab eo affecti sunt, Pe. 780.
consuetudinis efficacia, Pr. 39.
contristare animum, Pr. 692.
cor ferreum, Pr. 242.
 — edere, Pr. 436.
 — trepidans, Suppl. 792.
 — metu exultat, Ch. 165.
cornibus pro poculis utebantur veteres, Perihæb. fr. 1.
cornix, inauspicata, Ag. 1482.
coronæ mortuis, lectis eorum, et sepulchris imponebantur, Ch. 93.
Corycium antrum, Eum. 21.
Cranæus rex Athenarum, Eum. 1014.
crater malorum, Ag. 1406.
cribro confossior, Ag. 877.
crimina aquæ ablui credebant, Ch. 72.
curraum inventores, Pr. 464.
cyclus tragicorum, Cat. *Atham.*
cygneus cantus, Ag. 1453.
Cynægiri virtus militaris ac facinus memorabile, Vit. *Æsch.* p. 66.
cynocephali ab Ægyptiis culti, Suppl. 766.

D.

- Dædalus** fabricæ materialis inventor, Pr. 450.
Danaides, quo rege Argos pervenerint, Suppl. 259.
 — an eadem fabula cum *Ἰουίδος*. Cat. *Danaid.*
Darii divitiæ, Pe. 164.

Darius unde dictus, Per. 656.

— sex alios proceres qui cum ipso conjuraverunt clam interemit, Pe. 780.

— quo tempore regnaverit, Pe. 781.

decumanus fluctus, Pr. 1014.

Delphici oraculi veritas maxima, Eum. 33. 618.

— possessorum series, Eu. 1. 2.

— cur Terra id obtinuerit, Eum. 2.

— tripodis operculum ἀλμυρ dictum, Eum. 29.

Delphi unde dicti, Eum. 2. 16.

— ad Parnassum siti, Eu. 11.

— prius in Neptuni tutela, Eum. 27.

— terræ umbelicus, Eum. 40. 166.

Delta Ægypti, Pr. 812.

Deorum invidia, Pr. 858. Ag. 956.

— simulachra in rebus desperatis complecti solita, S. Th. 97. 191.

— et peplo ornata, S. Th. 101.

— contemptores, S. Th. 431. 434.

Deos orantes eorum nomina præ reverentia aliquando tacebant, Ag. 168.

Deus e longinquo exaudit, Eu. 297.

— fallit aut dementat quos vult perdere, Pe. 93. 97.

— absolute pro Sole, Pe. 502. dextras jungere signum salutationis, Ag. 34.

Diana *πρωστασία*, S. Th. 455.

diem suam cunctis a fato constitutam prævertunt qui morte violenta pereunt, S. Th. 323.

dies faustus a nocte genitus, Ag. 272.

dies octavus a natu festus, Eum. 7.

— lustricus, in quo nomen puero datum, Eum. 7. 8.

Dii fato et necessitati parent, Pr. 517.

— sceleris auctores minime sunt habendi, Pr. 1072. Ch. 910.

— superi et inferi, Suppl. 25.

— inferi graves pœnas exigunt, ibid.

— ἀγόναι, Suppl. 197.

— σίμβολοι, Suppl. 230.

— caste adeundi, Suppl. 231.

— locorum, S. Th. 14.

— captas urbes relinquunt, Se. Th. 223. 708.

— malorum auctores non sunt habendi, Sept. Th. 727.

— ultores, Ag. 523. 1587.

— omnium quæ facimus auctores, Ag. 1496.

— juniores, Eum. 162.

— fulminatores tres, Eu. 831.

— averrunci, Pe. 203.

— in machina introducti Psychost. Tit.

— facientes adjuvant, Inc. fr. 17.

Diis ob victoriam a Gentibus grates habitæ, S. Th. 4.

discentem senescere, Ag. 593.

divites invidiæ obnoxii, Suppl. 493.

divitiæ nihil prosunt apud inferos, Pe. 844.

Dodona, Pr. 829.

dolor justus, Suppl. 537.

— ingens silet, Pe. 290. 291.

dolus honestus atque illicitus, Pe. 356.

domini novi plerumque asperius domini dominantur, Pr. 36.

dominus, ædium oculus, Pe. 169.

domos laterarias primi constituebant Euryalus et Hyperbuius, Pr. 449.

domus pro incolis, Ag. 594.
 Dorice incedere, Pe. 183.
 dorsum maris, Ag. 294.
 Dulorestes Latinorum ex Æschyli Choephoris conversa, Cat. *Choeph.*
 duplex pro magnus, Ag. 651.

E.

Ecbatana, Pe. 13.
 Eleusinii, ad bellum Thebanum spectabat, Cat. *Eleusin.*
 Eleusis, Vit. Æsch. p. 56.
 ellipsis adverbii μάλλον, Sep. Th. 625.
 enallage casuum, Ch. 409.
 Ennius Æschylum transtulit, Cat. *Eumen.*, *Nemea*, *Hectoris Itra*, *Choeph.*
 Epaphus, Pr. 850. Suppl. 46.
 — idem cum Apide, Su. 319.
 ephemeris animalium genus, unde et homines per contemptum ita dicti, Pr. 83.
 Epigenes Sicyonius, Vit. Æsch. p. 58.
 Epigoni Heraclidæ et Thebani, Cat. *Epig.*
 epitheta fabularum διακειμένα, Cat. *Glauc. Potn. Sisyp.*
 — apud Æschylum coacervata, Vit. Æsch. p. 67.
 equus Trojanus s. dureus, Ag. 834.
 Erectheus, Eum. 858.
 Erinnyes, Pr. 515.
 Eubois urbs terræ motu absorpta, Glauc. Mar. fr. 2.
 eventus stultorum magister, Ag. 257.
 everriculum calamitatis, Agam. 369.
 Eumenidum sacra sine vino aut igne facta, Ag. 70. Eu. 107.
 Eumenides templum habebant

ab Oreste in Areopago dictum, Eum. 758. 1038.
 Eupatridæ, Vit. Æsch. p. 57.
 euphemismus, S. Th. 5.
 Euripides a quibusdam Sophocli et Æschilo prælatus, Vit. Æsch. p. 60.
 — sapiens dictus, ibid.
 — Anaxagoræ et Socratis discipulus, ibid.
 — sententiis et affectibus admirandus, Vit. Æsch. p. 68.
 Euripidis tragicædiarum a Meursio prætermisurarum, Catalogus, S. Th. 310.
 — Phœnissarum illustratio, Pe. *Arg.*
 Europa non Tyria, S. Th. 1.
 Europæ fines, Pr. 789.
 Eurybates Ithacensis alius ab Eurybate Agamemnonis præcone, Agam. *Arg.*
 Eurymachus in Ulyssem insolenter se gessit, Æssil. fr. 1.
 Eurymedon Promethei pater, Pr. 209.
 exercitus cum apum examine comparatus, Pe. 128.
 exsequi funus, Ch. 21.
 extraneos inter versari gravis calamitas, S. Th. 176.
 exuviae ab exeundo, S. Th. 283.

F.

facere propter viam, S. Th. 385.
 faces a speculatoribus adhibitæ, Agam. 1.
 falsæ, Pe. *Arg.*
 Fascinum, Pe. 666.
 felicitas summa, suspecta esse debet, Ag. 1010.
 felicitatis nulla satietas, Agam. 1340.
 ferri inventor, Pr. 501.
 ferrum et ignis medicorum remedia, Ag. 858.

Fides cana, Suppl. 681.
fistula quatenus a tibia differat,
Pr. 576.

flores, terræ soboles, Pe. 620.
florum exercitus, Pe. 620.

flos Bacchi, Ag. 963.
fluctibus obloqui, Pr. 1000.
fluctus pro multitudine, Pe. 90.
fluminibus comam consecrabant
veteres, Ch. 7.

fluviorum invocatio frequens,
Eum. 27.

fontes sacri habiti, Eum. 27.

fulmenta, Ag. 953.

fulminis genera diversa, Prom.
359.

— causa secundum Pytha-
goreos, Pr. 1084.

fundus de utero, Sep. Th. Arg.
760.

funus regium tota civitas exse-
qui solebat, Ch. 429.

Furiæ ævæ dictæ, Ch. 924. 1054.

— nigras vestes habebant,
Ch. 1049. Eum. 55.

— serpentibus implicitæ, Ch.
1049.

— virus stillabant ex oculis,
Ch. 1059.

— sæpe in scenam inductæ,
Eum. Tit.

— alatæ aut non alatæ, Eu.
51.

— innuptæ, Eum. 69.

— Tartari incolæ, Eu. 7. 72.

— noctu placabantur, absque
vino, Eum. 107. 109.

— Nocte vel Terra satæ, Eu.
332. 419.

— memores, Eu. 386. 1036.

— Diræ dictæ, Eum. 420.

G.

galeæ veterum cono triplici or-
natæ, S. Th. 390.

gallus domi pugnax, Ag. 1680.
Eum. 869.

gaudium ingens vix credibile,
Ag. 276.

Gela et Geloi, Vit. Æsc. p. 71.

Gelanor rex Argivorum, Suppl.
259.

genas radere, Ch. 22.

Genius loci, S. Th. 14.

genu præcipue spectatum in
gymnasticis, Ag. 64.

Geryon, quare tricorpor dictus,
Ag. 879.

gigantes terra editi, Pr. 351.

Glaucus Rheginus Æschyli et
veterum poetarum historiam
scripsit, Pe. Arg.

Goliathi spolia a Davide Deo
dedicata, S. Th. 283.

Gorgones, Pr. 356.

Gorgopis palus, Ag. 310.

Græci Phorci filii, Eum. 68.

Græci Iaones dicti a barbaris,
Suppl. 72. Pe. 178.

— tyrannos exosi sunt, Per.
50.

— adorationem Persarum
quam maxime aversati sunt,
Pe. 590.

Græcorum classis tempestate di-
vinitus disjecta, Ag. 658. 659.

— classis ad Salaminem
quanta fuerit, Pe. 338.

— fraus in pugna Sala-
minia, Pe. 361.

Grypes, Pr. 802.

— cum Arimaspis auri cau-
sa contendunt, Pr. 804.

gubernator civitatis, metaphora
a re nautica, S. Th. 2.

H.

Halys fl. Pe. 867.

Hamaxobio instabilior, Pr. 709.

hasta pro sceptro antiquitus in
usu regibus, S. Th. 535.

Helena, unde dicta, Ag. 698.

Helenus et Cassandra Trojano-
rum vates, Ag. 418.

Hellas unde dicta, Suppl. 263.
Hellespontus, Pe. 70.

———— a Xerxe ponte
junctus, Pe. 71. 724.

749.

Heraclides Ponticus librum
scripsit de tribus tragicis præ-
stantissimis, Vit. Æsc. p. 59.

Hercules arcu et sagittis cele-
berrimus, Pr. 871.

———— in quibusdam MStis
inter Personas Dramatis in
Prom. Vincto recensetur, Pr.
771.

———— ejus servitus, Agam.
1050.

Hermæus mons, Ag. 291.

Hermaphroditi, S. Th. 293.

Heroes, medium inter Deos et
homines locum obtinent, Pr.
116.

Hesiodi versus de seipso et Ho-
mero spurii, Ag. 1274.

Hesiodus Homero junior, Pr.
656. Ag. 1274.

Hesione uxor Promethei, Pr.
561.

Hiero Syracusarum tyrannus,
Vit. Æsch. p. 69.

Himera urbs et fl. Glauc. Potn.
fr. 2.

Histrion primus a Thespide in-
troductus, Vit. Æsch. p. 78.

———— secundus ab Æschylo,
Vit. Æsch. p. 74.

———— tertius a Sophocle vel
etiam Æschylo, ibid.

———— quartus etiam ab Æs-
chylo in Agamemnone, ibid.

Homerus heroes sæpe inducit
flentes, Ag. 279.

———— non ipse rhapsodus,
sed qui ejus carmina recita-
bant, Ag. 1274.

———— Syrorum (h. e. Assyri-
orum) imperium ignoravit,
Pe. 52.

homicidii poena constituta, Sup.
7.

———— expiandi ritus, Eum.
455. 579.

Homoloides portæ, S. Th. 576.

honeste procumbendi cura mo-
rientibus, Ag. 241.

hospitalis mensa religio maxima,
Ag. 710.

hymenæus in luctum conversus,
Ag. 718.

I.

jecinoris inspicendi mos Chal-
dæis usitatus, Pr. 494.

ignis duo genera, quorum utri-
usque inventor Prometheus,
Pr. 7.

———— flos, divinum aliquid, Pr.
38.

———— frater, fumus, S. Th. 500.

———— æternus, Delphis, Athenis,
Romæ conservatus, Ch. 1037.

illaqueationis similitudo ab He-
bræis ducta, Ag. 365.

Inachus Oceani filius. Pr. 637.

———— fluvijs Argivus, Suppl.
506.

infames lugere lege vetitum, Se.
Th. 1031.

inferiæ mortuorum propriæ, Ch.
13.

———— meridie mittebantur, Ch.
536.

———— earum ritus, Ch. 91. 93.

———— animas mortuorum pas-
cebant, Ch. 482.

inferi, Pe. 631.

infulas gerebant vates, Ag. 1276.

inquinatorum poena et expiatio,
Ch. 289.

insignia in clypeis olim gesta,
S. Th. 393.

insomnia, malorum prænuntia,
Pe. 518.

intactus, Ch. 69.

interire aemul satius quam diu
miserum vivere, Pr. 746. 749.
invidia, Ag. 842.
invidi omnium miserrimi, Ag.
845.
Io Inachi filia, Pr. 595.
— an Sothis Ægyptiorum fuerit,
Pr. 706.
— Isis Ægyptiorum, Pr. 706.
— ejus errores, Pr. 706.
— Epaphum peperit, Suppl. 46.
— Junonis æditua, Suppl. 300.
— eadem ac Callithya, Su. 300.
Ionicus pro effeminato, Inc. fr.
75.
Ionium mare latius a poetis ex-
tenditur quam geographis,
Pr. 839.
— unde dictum, Pr. 840.
Jovis Sospitatoris poculum, Epi-
gon. fr. 3.
Iphigenia, quare mactata, Ag.
216.
— unde nomen duxerit,
Ag. 1535.
iracundiæ medetur oratio, Pr.
379.
— — sedes in felle, Ch. 411.
jumenta a juvando dicta, Pr.
463.
Juno mater Promethei, Pr. 209.
— sacerdotes habuit virgines,
Suppl. 299.
— Argiva, Suppl. 303.
— τίλμα, Ag. 65. Eum. 214.
Jupiter, unde dictus, Pr. 4.
— παμβασιλευς in Deo exer-
cet, Pr. 49. 169. 184. Su. 27.
— animo inflexibili, Pr.
163. 184.
— Thetin deperiit, Pr. 170.
— Saturno bellum intulit,
quod filios inique vorasset,
Pr. 201. 957.
— diis præmia distribuit,
Pr. 229.
— Elicius, Pr. 359.
— τίλμος, Pr. 1032. Eu. 214.

Jupiter ἀφίστατο, Suppl. 1.
— — — — — τίλμος, Sup. 1. 351. 624.
— — — — — οὐτός, Suppl. 27.
— — — — — serenus, Suppl. 78.
— — — — — pluvius, Ag. 1400.
— — — — — παρόντας, Suppl. 145.
— — — — — Stygius, Suppl. 164.
— — — — — ἀγνός, Suppl. 197.
— — — — — παραχθένος, Suppl. 339.
— — — — — ἀγαπῶς, Eum. 976.
— — — — — κλάγας, Suppl. 365.
— — — — — ἔρις, Suppl. 602.
— — — — — δάκρυς, Suppl. 607.
— — — — — ζογοράτος, Suppl. 829.
— — — — — φίλιος, S. Th. 8.
— — — — — παρόντας, S. Th. 120.
— — — — — Lycæus, S. Th. 147.
— — — — — ἀντίπαρος, S. Th. 490.
— — — — — victor, S. Th. 522.
— — — — — ξίνος, Ag. 61. 757.
— — — — — κτήσις, Ag. 1047.
— — — — — Sospitator, Epigona. fr.
3.
— — — — — Prodigialis, Pe. 203.
— — — — — ejus nutus, Su. 96. 378.
— — — — — simulachrum tres oculos
habentis, Suppl. 239.
jurisjurandi apud Pythagoreos
summa religio, Eum. 218.
— — — — — nulla fides si exiga-
tur ab improbis, Eu. 435.
Ixion a Jove expiatus, Eu. 444.
jus ἀπὸ συμβόλου, Su. 709. Ag. 8.
Justitia Jovis filia, S. Th. 668.
Iynx, Pe. 993.

L.

lacer, Ch. 437.
lachrymari præ gaudio, Ag. 276.
Ch. 184.
lanceæ nota in eorum corpori-
bus qui dentibus serpentis ge-
niti sunt, S. Th. 480.
lanugo prima, S. Th. 540.
lapidatio supplicii genus fre-
quens apud Græcos, S. Th.
205.

lapides loquuntur, Ag. 37.
 lapilli olim in suffragiis ferendis
 adhibiti, Ag. 824.
 lapsus tres in luctationibus ad-
 versario dati, victoriam confe-
 rebant, Eum. 592.
 lavacra prius quam balnea Græ-
 cis in usu, Ag. 1118.
 laurum gestabant vates, harioi
 et rhapsodi, Ag. 1274.
 laurus nata ubi Orestæ purga-
 menta abdebantur, Eu. 455.
 Ledæ ovum in templo Lacedæ-
 mone servatum, Ag. 918.
 Lemniarum mulierum facinus,
 Ch. 631.
 lemniscus, Eum. 45.
 lepores, omnibus avibus et feris
 prædæ sunt, Ag. 120.
 — animal fecundissimum,
 Ag. 121.
 lepus, an genere foeminino dici
 possit, Ag. 141.
 lessus Mariandynus, Pe. 941.
 — Mysius, Pe. 1059.
 lex *ἰσχυρὰ*, Suppl. 38.
 — *ἰσχυρὰ*, S. Th. 361.
 liberi parentum similes, Suppl.
 290.
 — domus ornamentum, Ag.
 761. Ch. 503.
 liberorum orbum interire sum-
 ma calamitas, S. Th. 834.
 — nomina a proximis
 cognatis imposita, Eu. 8.
 libripens, Ag. 448.
 librorum veterum forma, Suppl.
 954.
 libum, Pe. 204.
 lingua efrænis exitiosa, Prom.
 329.
 literarum quinam inventores
 fuerunt, Pr. 459.
 LL nota qua utebantur Latini
 ad notandum illustrem locum,
 S. Th. 79.
 loca Diis consecrati pariter cum

templis *ἀνδρῶν* habebant, Su.
 518.
 luci Diis consecrati, Supp. 518.
 luctatores qui ter adversarium
 dejecerant victoriam reporta-
 bant, Eum. 592.
 lumina in publico gaudio accen-
 sa, Ag. 92.
 Luna noctis oculus, Pe. 428.
 lustralis aqua, Ag. 1046.
 lux alba pro re prospera, Ag.
 22.
 — de rebus lætis, Pe. 300.
 Lycophron Æschylum secutus,
 Ag. 1081.
 Lycurgia Æschyli tetralogia,
 Cat. *Edm. Lycurg.*
 Lydia campestris, Suppl. 559.
 Lydi molles, Pe. 41.
 Lyrnessus, Pe. 924.

M.

machærophori, Pe. 59.
 Mæoticæ paludis trajectus an-
 gustissimus, Pr. 730.
 Mæotis ara, Ag. 223.
 Magia Ægyptiis, Chaldæis, Per-
 sis denique exculta, Pe. 623.
 Magi gens Persica, Pe. 318.
 magi animas evocare professi
 sunt, Pe. 632.
 magus qui Cambyas successit
 varie nominatus, Pe. 776.
 Manalis lapis, Ag. 1300.
 Manes inter fundendas inferias
 alloqui solebant, Ch. 91.
 manium evocatio, lacte, melli,
 vino, cantu, fiebat, Per. 612.
 613.
 — juxta sepulchrum facta,
 Pe. 661.
 mancipatio, Ag. 448.
 manu loqui, Ag. 1070.
 Mardonii acinaces inter spolia
 Atheniensium de bello Persi-
 co, S. Th. 283. Pe. 466.

Mardonius malus Xerxi consiliarius, Pe. 759.

Mariandenus tibicen, Pe. 941.
maritorum in uxores imperium, Suppl. 339.

Mars communis, S. Th. 76.

— ob cædem Halirrothii iudicium Areopagiticum subiit, Eum. 685. 688.

Martis flagellum duplex, ferrum, et flamma, Ag. 651.

Masistii thorax inter spolia Atheniensium e bello Persico, S. Th. 283.

Medi pro Persis habitati, Per. 793.

medicinæ repertores, Pr. 480.

medicum oportet mederi sibi, Pr. 472.

mediocritas aurea, Ag. 479.

Medioxumi, Pr. 116.

Memphis sacra, Pe. 36.

Menelai errores a Νέστορ scriptoribus memorati, Ag. 626.

mens in somnis clarius videt, Eum. 104.

— mali præsaga, Pe. 10.

Mercurius θεὸς ἀγώνος, Sup. 137.
Ag. 524.

— Egyptiorum alius ac Græcorum deus, Sup. 228.

— fortuiti boni præsēs, S. Th. 514.

— Πομπηῖος, S. Th. 619.
Ch. 260. Eum. 90. Pe. 631.

— πέρυτ, Ag. 524.

— χθόνος, Ch. 1.

— ἀπάτης, Pe. 857.

meridies ad inferias ferendas destinatus, Ch. 536.

messis malorum, Pe. 823.

metus insanos facit, S. Th. 197.

— auget vel minima, S. Th. 252.

Minerva Onca, Sept. Th. 169.
493.

— ἀρχήστου, S. Th. 507.

Minerva Λογγάτις, S. Th. 507.

— Ὀμολαίς, S. Th. 507.

— Περύσια, Eum. 31.

— Tritonis, Eum. 293.

— gigantes debellavit, Eum. 294.

— ἰστιάς, Eum. 408.

— calculo suo Orestem absoluit, Eum. 738.

— αἰμάτων, Eum. 739.

— templum habebat in Areopago ab Oreste dicatum, Eum. 758.

— fulminis jus a Jove habuit, Eum. 831.

Minos tragicus, Vit. Æsc. p. 58.

Mithras, Pe. 502.

Mnemosyne mater Musarum, Pr. 460.

monodia, Pr. 88.

mors malorum remedium, Sup. 809.

— nox item appellata, S. Th. 409.

— sola homines declarat, S. Th. 778.

— vita misera præstantior, Ixion. fr. 1.

— nullum habet altare, Niob. fr. 5.

— inevitabilis, Inc. fr. 28.

mortales nullius pretii, Pe. 842.

— superbe se gerunt, Pe. 822.

Moschus Europæ insomnium ab Æschylo mutuatus est, Per. 181.

mulieres in luctu genas unguibus radebant, Ch. 22.

— vestes ecindebant ac pectus tundeabant, Ch. 26. Pe. 124.

— malæ, maximum malum, Ch. 583. 595.

— Persicæ, βαδίζουσι, Per. 155.

myriarchæ, Pe. 314.

N.

Nævius Æschylūm transtulit
Cat. *Lycurg. Choeph.*

naves velivolæ, Pr. 467.

navis Danaï, Danaïs dicta, Sup.
2.

— currus marinus, Sup. 33.

— equus marinus, S. Th. 212.

— similitudo in re anxia, Su.
449.

necessitas insuperabilis, Pr. 105.
517.

Nemea Æschyli ad expeditio-
nem Thebanam pertinebant,
Cat. *Nemea*.

Nemesis superbæ ultrix, S. Th.
490.

Neptunia prata, Pe. 111.

Neptunus *ὁὐκ ἀγνός*, Sup. 197.

— Jupiter dictus, Supp.
239.

— Hippius, S. Th. 132.

— ejus tridens seu fuscina,
instrumentum quo pisces
configebantur, S. Th. 134.

— Delphos Calauria mu-
tavit, Eum. 27. 30.

neutrum pro masculino, Pe. 1.

Niger fluvius, Pr. 808.

— idem atque Nilus, Prom.
809.

nigræ vestes in luctu adhibitæ,
Ch. 9.

Nili aqua potu dulcissima ac
pinguefaciens, Pr. 811. Sup.
570. Pe. 33. 808.

— mulieres fœcundas facit,
Suppl. 16.

— incrementum, Suppl. 569.

— incremento subsidit pestis.
Suppl. 570.

Nilus Osiris, Typhon mare in
quod incidens Nilus perit,
Suppl. 569.

nives plumæ, Pr. 992.

noctibus computare antiquissi-
mum, Ag. 273.

noctis currus, Ch. 658.

nominum varietas diis acceptis-
sima, Pr. 210.

nominis abominandi superstitio,
S. Th. 583. 664. 684.

nomina, utrum *φύσις* an *θίσις* fue-
rint, quæstio apud veteres,
Ag. 690.

nominis mutatio significabat
ominis mutationem, Eum.
Arg.

norma, Jacul. fr. 2.

nova nupta caput flammeo in-
volutum habebat, Ag. 1187.

nox periculosa nautis, Su. 776.

— consilio maxime idonea, S.
Th. 29.

— diei mater, Ag. 273.

— de rebus adversis usurpatur,
Pe. 301.

nubes calamitates, S. Th. 232.

nuptiæ Danaïdum, quatenus il-
licitæ, Suppl. 38. 233. 235.

— sacræ ac fatales, Eum.
217.

nuptiarum potestas in patre, Su.
235.

nutritionis præmia, S. Th. 483.

nyctelia, Eum. 109.

nymphæ aquaticæ, discalceatæ,
Pr. 135.

— plures numero, Pr. 137.

O.

obsignandi res pretiosas mos
apud veteres, Ag. 618.

obstipus, Pr. 680.

occulte lachrymari, Ch. 79.

oceanus terram cingere a vete-
ribus credebatur, Pr. 138.

ocrea, S. Th. 682.

oculi regis, satrapæ quidam no-
minabantur, Pe. 985.

oculis plus suis amare, *Sep. Th.* 536.

oculorum effusio, *Eum.* 182.

oculus pro tota forma, *Pe.* 435.

odor Syrius, *Ag.* 1319.

Œdipi execrationes duæ, *Sept. Th.* 661.

— horoscopus, *S. Th.* 790.

œstrum, Græcum nomen, *Sup.* 314.

olearum ubertas, quibus modis prædici potest, *Eum.* 943.

oliva semper virens, *Pe.* 618.

omina in hostes averti solita, *Pr.* 863. *Suppl.* 381.

Onca, vicus Boeotiz, *Sept. Th.* 169.

Onca vox Punica, *S. Th.* 169.

Ophion cum Eurynome a Saturno fugati, *Pr.* 956.

oracula, obscure pronuntiari solita, *Pr.* 662.

oraculum de muris ligneis Atheniensibus datum, *Pe. Arg.*

— Bacidis, *Pe.* 72.

oratio interrupta, pavorem aut festinationem denotat, *S. Th.* 168.

orbum interire ingens malum, *Ag.* 763.

orci portæ, *Ag.* 1300.

orcus, secundum aliquos aerius, Æschyli sententia subterraneus, *Pr.* 152.

Orestæ nutrix, aliis Arsinoe, aliis Laodamia, *Ch.* 730.

— defensio, *Eum.* 617.

Orestes matricida, paternæ cædis ultor, *Ag.* 1290.

— apud Areopagum in jus vocatus, *Eum. Tit.*

— Minervæ suffragio liberatus, *Eum. Arg.* 738. 757.

— templum Minervæ et Eumenidibus in Areopago dicavit, *Eum.* 758. 1038.

Orestia, Æschyli tetralogia. *Ag. Dra. Pers. Ch.* 666. *Cat. Ag.*

orgia, *S. Th.* 186.

os in supplicio obturari solitum, *Ag.* 246.

Ossilegi, ad Thebanam historiam pertinebant, *Cat. Ossileg.*

Ostanes magus, Xerxem comitatus, *Pe.* 623.

ova oblonga, mascula, rotunda femella, *Ag.* 918.

oxymorum, *Ag.* 1151.

P

Pacuvius Æschylum transtulit, *Cat. Armor. Judic. Choeph.*

Pæan de hymno etiam mortuorum, *Ch.* 149.

Palici, *Ætn. fr.* 1.

Palladium Atheniense, an fuerit status sedens, *Eum.* 42.

— Trojanum ac Romanum e Pelopis ossibus factum, *Eum.* 412.

Pan locis desertis atque agrestibus gaudet, *Pe.* 448.

Pandoræ historiam invertit Æschylus, *Pr.* 250.

Paragrammatismus et paronomasia, poetis familiares, *S. Th.* 952.

parasemon navis in puppi, diversum a tutela in prora posita, *S. Th.* 214.

Paris *ῥαπτοῦρας* dictus, *Ag.* 710.

parmæ albæ gregariorum militum gestamen, *S. Th.* 89.

paronomasia Æschylea, *Agam.* 1371.

Parrhasius canendo laborem suum fallebat, *Ag.* 16.

Parthenopæi mater Antiopa, sive, ut alii, Atalanta, *S. Th.* 538. 542.

Patæci in proris navium Phœnicum collocati, *S. Th.* 214.

Patroci unde dicti, S. Th. 214.
pater solus generationis auctor
secundum Æschylum, Eum.
661.

patris appellatio Diis tributa,
Pr. 4.

patruehū conjugia non illicita,
Suppl. 230.

Pelasgorum imperium olim am-
plissimum, Suppl. 263.

Pelasgi unde dicti, Suppl. 269.

Pelasgus ab Æschylo factus re-
centior, Suppl. 258.

— Jovis ex Niobe filius,
ibid.

— inter aborigines habi-
tus, ibid.

Pelasgus Sampsoni cœtaneus,
Suppl. 259.

Pelopis domus infamis, Agam.
1611.

Peloponnesus olim Apia et Ægi-
alea, Suppl. 268. Ag. 264.

pennæ sagittis affixæ sæpe æneis
laminis constabant, Eu. 181.

peregre redeuntes terram saluta-
bant, Ag. 517.

— et Deos, Ag. 819.

Pergama, de arce, Pr. 955.

periphrasis, Eum. 27. 943.

Persæ equis gaudebant, Pe. 29.

— acinaces gestabant, Per.
59.

— a Perseo Danaes filio cog-
nominati, Pe. 79.

— arcu gaudebant, Pe. 86.

— semel tantum in die ci-
bum capiebant, Pe. 375.

— in manu conserenda cla-
morem tollebant, Pe. 406.

— cœlum et terram numi-
num loco habebant, Pe. 499.

— Solem præcipue adora-
bant, Pe. 502.

— Deos humana forma præ-
ditos esse non censebant, Pe.
811.

Persæ humana corpora sepelie-
bant, non comburebant, quia
ignem adorabant, Pe. 1005.

— in lectu ululare solebant,
Pe. 1045.

— Æschyli tragedia octo
annis post pugnam Maratho-
niam docta, Pe. Arg.

— Athenis docta, Archonte
Menone, Syracusis jussu Hie-
ronis, Pe. Arg. 683.

Persarum *ἀρχαὶ* et *ἀράται*, Per:
247.

— adoratio Græcis gra-
vissima, Pe. 590.

— in Asia victoriæ, Per.
867.

Persica nomina in 2 Græce ter-
minata, Pe. 21.

Persici regni proceres septem,
Pe. 2. 779.

Persicorum regum series, Per.
767.

Persiæ imperator, rex regum
et *μῆγας βασιλεύς* dictus, Per.
24.

— pro Deo habitus, Per.
152. 157. 590.

— auream domum habebat,
Pe. 159.

— *ἀνιδνός*, Pe. 213.

personarum nomina in quatuor
Æschyli tragœdiis perperam
affixa, Suppl. Dra. Pers.

pharmacorum tria genera, Pr.
479.

Phasis Europæ limes secundum
Æschylum, Pr. 734. 789.

Philomela in hirundinem muta-
ta, Suppl. 64.

Philomelæ comparatio poetis
familiaris, Ag. 1154.

Phœbe Titanis, Eum. 6.

Phœbi nomen a Phœbe avia
inditum, Eum. 8.

Phœnissæ Euripidis, de choro
ejus dissertatio, Pe. Arg.

Phorcydes, Pr. 793.

Phoroneus ignis inventor, Pr. 7.
Phrynichus tragicus Æschylo
prior, Vit. Æsch. p. 58.

—— Persas edidit, unde
Æschyli Persæ, ibid.
physiognomia Pythagoræ ex-
cultâ, Ag. 804.

Pindarus, Vit. Æsch. p. 57.

piscium mutitas, Pe. 578.

pix rogis adhibita, Ch. 266.

placenta, placor, Ag. 797.

Plisthenidæ, Ag. 1611.

Plistus fluviu apud Delphos,
Eum. 27.

Plutonis fluviu aurifer, Pr. 805.

Pluto, Jupiter subterraneus, Su.
259.

Pluto mortuorum custos, Ag.
1396.

pœna lento sed certo procedit
gradu, S. Th. 797. Ag. 58.

poetæ veteres a poetis citaban-
tur, Pr. 889.

—— sese aliquando explicant,
Ch. 579. Eu. 45. Cantr. fr. 4.

—— præstantissimi a deteriori-
bus suffragio Atheniensium
haud raro victi, Vit. Æsch.
p. 69.

Polydectæ argumentum, Po-
lyd. fr. 1.

Pontus Euxinus olim ἄλυσ, Pr.
726.

porcorum usus in lustrationibus,
Eum. 293.

possessivum cum gentili Latini
sæpius quam Græci confun-
dunt, Pr. 2.

præceptorum discipulos injuste
laudantium servilitas, Ch. 73.

præcones in Mercurii tutela,
Ag. 523.

Pratinas Æschylo antecessor vel
æqualis, Vit. Æsch. p. 59.

principes suspectos habent qui
de ipsis optime meriti sunt,
Pr. 225.

principi non dormiendum, Sep.
Th. 3.

Procne in lusciniâ, secundum
Græcos, mutata, Sup. 62.

prologus ad fabulas Latinorum
inventum, Pr. *Dra. Pers.*

prologi ad Choephoras frag-
menta ex Aristophane et Pin-
dari Schol. petenda, Ch. 1.6.

—— argumentum, Ch. 6.

Promethei fabulæ ex solis Diis
constabant, Pr. 14.

—— vincula cum passione
Christi comparata, Pr. *Tit.*

Prometheus in Scythia Europæ
Caucaso alligatus, Pr. *Arg.*

—— Ignifer, drama Saty-
ricum, Cat. Pr. *Ign.*

Prometheus Jovis caput securi
percussit in Minervæ natali-
bus, Pr. 7.

—— ignis inventor, Pr. 7.
8.

—— inter deos habitus,
Pr. 14.

—— quatuor invocat ele-
menta, Pr. 88.

—— una in Academia cul-
tus cum Vulcano et Minerva,
Pr. 14.

—— tres annorum myria-
das Caucaso alligatus, Pr. 94.

—— in gratiam Jovi re-
ceptus ob editum de nuptiis
Thetidis oraculum, Pr. 170.

—— ad Jovem contra Ti-
tanas et Saturnum se recepit,
Pr. 199.

—— genealogia, Pr. 18.
209. 289. 347. 410.

—— solerti corde, Prom.
308.

—— quare homines e luto
fluxisse creditus, Pr. 442.

—— astrologiam primus
docuit, Pr. 456.

—— arithmeticam invenit,
Pr. 458.

Prometheus literarum inventor,
Pr. 459.
—— aratri repertor, Pr.
461.
—— augurii inventor, Pr.
483.
—— primus bovem occi-
dit, Pr. 492.
—— Hesionem uxorem
duxit, Pr. 561.
—— vice Chironis immor-
talitate donatus, Pr. 752.
—— signum in Capanei
clypeo, S. Th. 438.
Promethei Soluti argumentum,
Pr. 767.
Pron mons, Hermionæ vicinus,
Ag. 315.
prosectæ, Eum. 837.
prosequi funus, Ch. 21.
protelum, Ag. 352.
Proteus, drama Satyricum, forte
ad Bacchi historiam specta-
bat, Cat. *Proteus*.
proverbia ab Æschylo sæpe ci-
tantur, Ag. 760.
psephisma manu porrigenda fac-
tum, Suppl. 615.
Psychostasia, ad Memnonis his-
toriam pertinebat, Cat. *Psy-
chost*.
Psyttalea insula, Pe. 447.
pugillarum usus perantiquus,
Ag. 1338.
pugna Salaminia, quo anni tem-
pore commissa, Pe. 496.
pulvis luti frater, Ag. 498.
purgamenta irretortis oculis
trans caput abjecta, Ch. 98.
Pylades Strophii ædibus expul-
sus quod una cum Oreste Cly-
tæmnestram interfecisset, Ch.
677.
pyraustes, Inc. fr. 31.
Pythagoræ aurea carmina, quis-
nam scripserit, Ag. 479.
Pythagoras sine cæde et san-

guine sacrificans ventura præ-
dixit, S. Th. 25.
Pythagoras ejus discipuli artem
memoriæ excolebant, Pr. 460.
—— et physiognomiam,
Ag. 804.
Pythia, Eum. *Arg.* 38.

Q.

quadrigarum inventor Erichabo-
nius sive Trochilus, Prom.
464.
quarta persona in scena, Ch.
666.
quicquid in buccam venerit, Inc.
fr. 76.

R.

ramos olivæ vel lauri gestabant,
qui victoriæ nuntium refere-
bant, Ag. 502. 503.
—— et supplices, et oracula
adeuntes, Eu. 43.
ratio aurigæ, perturbationes equis
comparatæ, Ag. 811.
reges Argivi plenissima potestate
usi, Suppl. 375.
—— *δορυφύς*, Eum. 629.
regis Persarum oculi, Pe. 985.
regum Persicorum series, Per.
767.
rhapsodi laurum gestabant, Ag.
1274.
Rheæ sinus, mare Adriaticum,
Pr. 836.
rumores muliebres, leves, Ch.
845.

S.

Sacramentum de excisione ur-
bis, S. Th. 46.
Salamis insula Veneri sacra, Pe.
309.
—— columbarum nutrix, Pe.
309.

Salamis sub ditione Atheniensium, Pe. 896.

Salmydessus, Pr. 725.

salum, S. Th. 801.

Samus omnium præterquam vini ferax, Pe. 885.

sanguinis sacramentum in bello maxime religiosum, S. Th. 44.

sanguis de utroque parente usurpatur, S. Th. 143.

— sanguine luendus, Ch. 310.

— pro homine ponitur, Eu. 69.

— a Diis ultus Penth. fr. 1.

sapiens idem ac probus secundum Stoicos, Ag. 381.

sapientia a Diis profecta, Ag. 184.

Saronicus portus Trœzeniorum, Ag. 314.

Sarpedon promontorium, Supp. 876.

satietas gignit insolentiam, Ag. 768.

Satrapæ qui Darii filias duxerunt, Persicum regnum auxerunt victoriis, Pe. 867.

Satureianus caballus, Ag. 1650.

salarum inventor Capaneus, S. Th. 451.

Scaliger ad Eusebium pro veteri Græco a nonnullis habitus, Ch. *init.*

scenæ antiquitus e ramis et frondibus factæ, Vit. Æsc. p. 60.

— postea casæ cum cellis, ib.

— postremo magnifice exornatæ cujus rei auctor Æschylus, ibid.

sceptri iusjurandum, S. Th. 535.

sceptrum, olim hasta, regum insignis, S. Th. 535.

— in iure dicendo adhibitum, Ch. 360.

Scholiolum in Æschylum auctor Christianus, Pr. *Dra. Per.* Ag. 171.

scipionem e lauru gestabant vates, harioli et rhapsodi, Ag. 1274.

scopum attingere, Ag. 637.

scuti abjectio infamis, S. Th. 321.

Scyllæ et Nisi fabula, Ch. 615.

Scytharum solitudines, Prom. 2. 709.

Scythæ nomades, Pr. 708.

Scythia κατά πρόκλησιν ab Æschylo nominata, Pr. 2.

— ferri ditissima, Pr. 301.

Seneca, an Thyesten scripserit, Ag. 1595. 1596.

sentinare, S. Th. 803.

Septem contra Thebas, post Persas docta, S. Th. *Tit.* Pe. *Arg.*

— comœdia Amphididis, ib.

— duces qui et olim plures habiti in hunc numerum ab Æschylo redacti, ibid.

— fabulæ inscriptio grammaticis litem iniecit, ibid.

sepulchro carere ingens malum, S. Th. 1022.

sermo ἰθαλίτης et προφητικός, Ag. 1062.

serpentum volumina, S. Th. 501.

Sigæum a Mitylenæis contra Athenienses occupatum, Eu. 401.

sidera, cœli ornatus, Ag. 6.

signa igne accenso antiquitus data, Ag. 1.

silentium decet mulieres, S. Th. 238.

Sinon, speculationis inventor, Agam. 1.

Sirius pro sole, Ag. 976.

Sisyphi fugitivi argumentum Cat. *Sisyphus.*

solamen miseris malorum societas, Pr. 345.

Sol, omnia perspiciciens, Prom. 91.

— gallus Jovis, Suppl. 209.

— abominatur flagitia, Ag. 777..

solœcismus, Ch. 1059.
 somnia ad ea quæ interdiu facta sunt referuntur, Eum. 131.
 Sophoclis tragœdiarum prætermissarum Catalogus, Sep. Th. 310.
 — Electra sæpe Æchylum imitatur, Ch. 97.
 — a quibusdam præstantissimus e tragicis habitus, Vit. Æsch. p. 59.
 — apicula Attica dictus, Vit. Æsch. p. 60.
 — non nisi annis 17 Æschylo junior, Vit. Æsch. p. 64.
 Sophron mimographus, Ch. 294.
 sortes excutiendi mos antiquissimus, S. Th. 464.
 Sothiaca periodus, cyclus canicularis, Pr. 706.
 spe pasci, Ag. 1677.
 spectri species, Eum. 94.
 specularis indicatio a Sinone inventa, Agam. 1.
 speculatores cum canibus conferrari soliti, Ag. 2.
 spes fallaces, Ag. 514.
 Sphingis ænigma, Ag. 80.
 Sphinx secundum Atticos fœmina ex insidiis Thebanos opprimens, S. Th. 782.
 spoliolum dedicatio antiquissima, S. Th. 283. 284. Ag. 587. Eum. 402. 837. Pe. 466.
 spolia Mardonii et Masistii Atheniensibus in templis recondita, S. Th. 283. Pe. 466.
 — Goliathi a Davide in tabernaculo dedicata, Sept. Th. 284.
 — in templo Hierosolymitano, S. Th. 284.
 sponsa medea, Ag. 1338.
 stasima, Pr. 397.
 stipare, Pr. 680.
 Strabo vindicatus, Pe. 820.
 subsellia frangere, Vit. Æsch. p. 70.

substantivum pro adjectivo Græco more positum, Se. Th. 70. Ch. 82. Pe. 615.
 suffragiorum æqualitas reum absolvit, Eu. 755.
 supplicum gestus, Pr. 1004.
 — rami, Su. 22. 200.
 — mos, Su. 232. 644.
 supplices aram aut simulachrum amplecti solebant, Eum. 80. 860.
 — summa reverentia apud Pythagoreos habiti, Eu. 233.
 Susa urbs opulentissima, Per. 3. 16.
 synecdoche, Ag. 541.
 Syennesis nomen regum Syriæ commune, Pe. 326.
 Syria, Suppl. 6.
 Syrius pro Assyrius, Pe. 84.

T.

tabellæ ad scribendum olim triangulares, Pr. 788.
 tabulæ votivæ in templis suspensæ, Sup. 472.
 tacite gaudere, Ch. 736.
 tapetes in viis sternendis adhibiti, Ag. 918.
 Tarpeia virgo, Ch. 861.
 Tartarus, Pr. 154.
 tautologia veterum, Ch. 5.
 telæ variis argumentis intertextæ, Ch. 230.
 Telæstes optimus ludio, Se. Th. Tit.
 tempestas a Diis immissa Græcorum classem obruit, Agam. 658. 659.
 templa cœli, Pe. 365.
 — Græcorum a Persis incensa, quia Deos parietibus includere Persis nefas ducebatur, Pe. 812.
 templum Hierosolymitanum spoliis et donariis ornatum, Sep. Th. 284.

Terra dea multinominis, Prom.
210.

— eadem ac Ceres atque Isis,
ibid.

— *καταγέφυρος*, S. Th. 16.

— oraculum Delphicum ob-
tinuit, Eum. 2.

terram salutabant qui peregre
redierunt, Ag. 517.

tessera, Ag. 8.

tetralogia veterum e tribus fabu-
lis et Satyrico dramate con-
stabat, Cat. *Agam.*

— non semper complec-
tebatur fabulas ejusdem ar-
gumenti, Cat. *Agam.*

Thebæ utræque, Ogygiæ, Per.
37.

Thebanorum dialectus, Sep. Th.
72.

Thebarum portæ non iisdem
nominibus ab omnibus insigni-
tæ, S. Th. *Arg.*

— earum tabula, S. Th.
ad calc.

Themis mater Promethei, Pr.
18. 209.

— eadem cum Terra, Pr.
209.

— diversa, Eum. 2.

— oraculum Delphicum ob-
tinuit, Eum. 2.

— cur illi Heroici carminis
initium tribuatur, Eum. 2.

— Titanis, Eum. 6.

Themiscyra ad Thermodontem,
Pr. 723.

Themistoclis commentum quo
Xerxem ad pugnandum ad-
agit, Pr. 355. 356. 361.

Theomis tragicus, Vit. *Æsch.* p.
58.

Theori, ad Bacchi historiam per-
tinebant, Cat. *Theor.*

hesuri in templis repositi, Se.
Th. 124. Eum. 39.

Theseus vias latronibus libera-
vit, Eum. 13. 14.

Theseus ante Orestem judicium
curiæ Areopagiticæ subiit,
Eum. 685.

Theseum, Eum. 919.

Thespis tragicæ auctor, Solo-
ni æqualis, Vit. *Æsch.* p. 58.

Thetis filium patre præstantio-
rem ex fati paritura erat, Pr.
767. 921.

Thyestæ cœna, Ag. 1251. 1603.
— preces, Agam. 1261.

1609.

thynni altero oculo cæcutire di-
cuntur, Inc. fr. 25

tiara regis Persarum erecta, re-
liquorum obliqua, Pe. 664.

tintinnabula frænis equorum ap-
pensa, S. Th. 125.

— item clypeis, S. Th.
392.

Tiresias, S. Th. 24. 25.

tonsuræ duo tempora, Ch. 7.

torrentis comparatio, S. Th. 85.

Tragici tres inter se comparati,
Vit. *Æsch.* p. 59. 60.

— ætate suppres, ibid. p.
59.

— antiquissimi Theorius,
Minos, Auleas, Vit. *Æsch.* p.
58.

Tragicorum Atheniensium sum-
ma gloria, Vit. *Æsch.* p. 56.

— imagines statui, et
eorum tragicæ in *καλῶς* ser-
vari curavit Lycurgus, Vit.
Æsch. p. 59.

tragicæ non necessario habet
tristem eventum, Eum. *Tit.*

— antiquissima, Vit. *Æsch.*
p. 58.

tragicæ auctor quis fuerit, V.
Æsch. p. 58.

— genera duo, simplex
et implexum, Vit. *Æsch.* p. 68.

traliatio ab uno sensu ad alterum,
Ag. 995.

Triptolemi instituta tria, Su. 715.

Tritonis palus, Eum. 293.

Troja media nocte capta, Ag. 27.

— quo anno, et quo anni tempore capta fuerit, Agam. 40. 835.

tropæa ab Homero mutuata, S. Th. 283.

— eorum usus antiquissimus, ibid.

tuba Tyrrhenorum inventum, Eum. 570.

tumuli pulvere aut lapidibus injectis aucti, Ch. 349.

tutelæ navium in proris etiam statui solitæ, S. Th. 214.

tutela navis Argœ lignum vocale, ibid.

— alia est ab insigni, ibid.

Tydeus corpore exiguus, S. Th. 383.

— bellator acerrimus, Sep. Th. 387.

— a Melanippo occisus, S. Th. 413.

Typhon in Cilicia natus, Prom. 351.

— ubi sepultus, Pr. 365.

Tyros post Thebas condita, S. Th. 1.

U.

Vas ἰσχυρῆς, ἰσχυρῆς, ἰσχυρῆς, Ag. 826.

vatum habitus, Ag. 1274.

velatis manibus orare, Sup. 22.

venti sanguine placati, Ag. 222.

ventorum species, Ag. 701.

Venus omnia pervadit, Suppl. 1006.

verba neutra, cum cognato accusativo, Ag. 1352.

verbis male ominatis parcebant veteres, Ag. 508. 645. 1662.

Ch. 44. Pe. 223.

verbum fortuitum, Ag. 694.

veritas semper laudabilis, Prom. 686.

versus idem ab Æschylo sæpius adhibitus, Pr. Ign. Frag. 1.

versum facere, Ag. 352.

vestes nigræ in luctu adhibitæ, Pe. 124.

— in luctu abscissæ, ibid.

vestis pro corpore, Ag. 881.

vestis qua Agamemnon impeditus periit, rete dicta, Agam. 1124. 1391.

— item peplus, Ag. 1135.

— item aranæ tela, Agam. 1501.

victimarum distributio, Ag. 87.

videre pro curare, S. Th. 109.

— pro vivere, Eu. 323. 391. Pe. 299.

vinum mater, Pe. 616.

vinum crucium, ibid.

Virgilius Euripidis studiosus, S. Th. 348.

— explicatus, Eu. 46.

virgines seorsim a viris in thalamis custoditæ, S. Th. 365.

viri peragre redeuntes uxoribus nuntios præmittebant, Agam. 502.

viri civitatem faciunt, Per. 349.

visceratio, Ag. 1641.

vis, Pe. 12.

vitæ satietas, Ag. 1323.

ultio divina, Ag. 58. 523.

— justissima, Ch. 311.

ultra Hyperboreos, Ch. 371.

Ulysses ad Trojam invitus profectus est, Ag. 850.

volsgræ, Pe. 209.

upupa in cucullum mutatur, Inc. fr. 33.

uxores veterum in editiore ædium parte servatæ, S. Th. 361.

X.

Xenophon, an Cyri ἀνάβασις scripserit, Ag. 222.

Xerxes quantas copias conges-
serit, Pe. 12.

—— Hellespontum ponte jun-
xit, Pe. 71. 724. 725. 747.

—— somnio inductus est ut
Græciam invaderet, Pe. 93.

—— quantam habuerit clas-
sem in pugna Salaminia, Pe.
341.

—— pugnam spectavit e mon-
te Ægialeo, sellæ insidens
quæ postea Athenis consecra-
ta est, Pe. 466.

—— post pugnam Sardes per-
venit cum summo discrimine,
Pe. 564.

—— Neptunum compedibus
coercere voluit, Pe. 747. 752.

—— falso hoc illi a Græcis
imputatum, ibid.

Xerxes quantum exercitum in
Græcia invadenda amiserit,
Pe. 802.

—— templa Græcorum in-
cendit quia Persæ Deos hu-
mana forma præditos esse non
censebant, Pe. 811. 812.

Xoanephorî, Sophoclis tragœdia
a Meursio prætermisâ, Sept.
Th. 223.

Z.

zonæ virginum gestamen, Sup.
466. Eum. 616.

—— ad suspendium abuti soli-
tæ, ibid.

zonam solvere, Eum. 610.

Zoroastres, magiæ inventor, Pe.
623.

II.

INDEX

VOCUM GRÆCARUM

DE QUIBUS PRÆCIPUE AGITUR

IN

NOTIS STANLEIANIS.

A.

A cum A permutatur, Su. 691.

ἄβατος, Pr. 2.

ἄβδύλωντος, Myrm. fr. 3.

αβίβαλος, Su. 518.

ἄβυκώλωντος, Su. 936.

ἄγάλακτος, Ag. 727.

ἄγαλμα, Ag. 216.

ἄγγαρος, Ag. 290. Pe. 247.

ἄγι, Pe. 140.

ἄρισθαι πλοκάμην, S. Th. 332.

ἄγή, Pe. 425.

αγκαθην, Ag. 3.

ἄγκάλαι πόντιαι, Ch 585.

ἄγκία, Su. 234.

ἄγεραῖος, Eum. 976.

ἄγρίμην, Myrm. fr. 10.

ἄγρετής, Ag. 1282.

ἄγχρην, Eum. 749.

ἄγνοιοι θεοί, Ag. 822.

ἄδαμάς, Pr. 6.

ἄδην, Ag. 837.

ἄδρις, Pr. 105.

ἄδοποι, Phryg. fr. 4.

ἄδρον, Vit. p. 67.

ἄδον πύλαι, Ag. 1300.

ἄιθαλής, Pe. 616.

ἄικης, Pr. 97.

ἄίμνηστος, Pe. 762.

ἄικτος, Ag. 145.

ἄϊσθαι, Eum. 392.

ἄζηλος, Pr. 143.

ἄήσυρος, Pr. 451.

ἄθης, Ner. fr. 1.

αἰάζειν, Ag. 1083.

αἰαρός, Eumen. 419. 675. Persæ, 639.

αἰγίλη, Su. 801.

αἰγύσιος, Ag. 49.

Αἰγύπτου γάμος, Su. 9.

Ἄιδουός, Pr. 651.

αἰθήρ, Pr. 88.

αἶλινος, Ag. 123.

αἰμάσσων, Pe. 597.

αἰμέλος, Pr. 204.

αἰνῶν, Eum. 742.

αἰνυματώδης, Pr. 611.

αἰρισθαι κίρας, Ag. 601.

αἰγῶσαι, Pr. 232. Ag. 536. Per.

813.

αἰχμή, Ag. 491.

αἰὼν, Ag. 76. 237.

αἰάκη, Pe. 857.

αἰάμαντας, Pr. 426.

αἰασκαῖος, Ag. 749.

αἰήητος, Pr. 184.

αἰκνυς, Pr. 550.

αἰμάζειν, S. Th. 97.

αἰμασι, Pe. 51.

αἰονιτὶ κρατιῦν, Ag. 64.

αἰετόχολος, Pr. 679.

αἰετος, Su. 376.

αἰεροθίμα, Eu. 837.

αἰερίμα, Eu. 837.

αἰερινία, Eu. 188.

αἰεταῖον, Eu. 36.

αἰάγας, Ag. 1510. Eu. 236. Per.

354.

αἰγιονός, Pr. 197.

αἰδαίνειν, Pr. 539.

Ἄλιναδα, Pr. 570.

ἄλις, Pr. 570.

ἄλιουσι, Su. 537.

ἄλκή, Ag. 1112.

ἄλκιφρον, Pe. 91.

ἄλλόθεος, Su. 980.

ἄλλως, S. Th. 496.

ἄλυσιν, S. Th. 397.

ἄλυσιμός, Ag. 10.

ἄμαθύνειν, Ag. 833.

ἄμας, Prom. fr. 3.

ἄμαρυῆσθαι, Pr. 223.

ἄμβλύς, Eu. 238.

ἄμβολιερτος, S. Th. 1035.

ἄμβυστι, Cercyon. fr. 1.

ἄμειγαντος, Pr. 402.

ἄμύσσειν, Ch. 22. Pe. 115.

ἄμφηκας, Pr. 1043.

ἄμφιβαιῖν, S. Th. 181.

ἄμφιβληστρον, Ag. 1124.

ἄμφιβολος, S. Th. 304.

ἄμφιθαλής, Ch. 392.

ἄμφιλαφής, Ag. 1024.

ἄμφιλεκτος, Ag. 1594.

ἄμφιρεια, Ag. 695.

ἄμφισβαινα, Ag. 1242.

αἰάγας, Pr. 105.

αἰάγας λίπαδοι, Ag. 226.

αἰάθημα, Eu. 402.

αἰάθημα, Eu. 402.

αἰεκαλυπτήριον, Ag. 1187.

αἰεπτύσσειν, Pe. 254.

αἰεριστο, Ag. 339.

αἰερετος, Eu. 529.

αἰετρίβδιον, Salam. fr. 3.

αἰεριστο, Ag. 520.

αἰεστρεφής, Eu. 22.

αἰετι, Eu. 59.

αἰετος, Ag. 1220.

αἰετις, Eu. 105.

αἰετακας, Ag. 1604.

αἰετοβουλος, Ag. 11.

αἰετομής, Ch. 889.

αἰετομής, Ch. 889.

αἰετοπαις, S. Th. 539.

αἰετις, Su. 15.

αἰετις, Ag. 1528.

αἰε, S. Th. 719.

αἰετις, Psychost. fr. 9.

αἰε, de foemina, Ch. 532.

αἰε, τέλειος, Ag. 981.

αἰε, Pr. 7. Ag. 963.

αἰετις, Eu. 133.

αἰετις, Pe. 606.

αἰετις, Ag. 528.

αἰετις, Ag. 452.

αἰετις, Eu. 136.

αἰετις, Ag. 17.

αἰετις, Eu. 38.

αἰετις, S. Th. 423.

αἰετις, Pe. 437.

αἰετις, S. Th. 802.

αἰετις, Pr. 301.

αἰετις, Ag. 954.

αἰετις, Eleus. fr. 1.

αἰετις, Ag. 239.

αἰετις, Ag. 873.

αἰετις, Perrhæb. fr. 2.

αἰετις, Ch. 1002.

αἰετις, Pr. 343.

αἰετις, Ag. 319.

αἰετις, Pe. 326.

αἰετις, Pr. 20.

αἰετις, Ag. 196.

ἀπλὸν λόγον, Pr. 611.
 ἀπλῆς, Pr. 974.
 ἀπὸ γλώσσης, Ag. 822.
 ἀπὸ μᾶς, Ag. 782.
 ἀποκορσάσθαι, Hyps. fr. 1.
 ἀπολακτίζω, Pr. 652.
 ἀπολακτισμός, Su. 944.
 ἀπολις πάλις, Eum. 460.
 ἀπόπτυστος, Eu. 191.
 ἀπώτρωνοι θεοί, Pe. 203.
 ἀποχρήματος ζῆμια, Ch. 273.
 ἀπρόσιτος, Pe. 91.
 ἀπροσβέτος, Eu. 105.
 ἀπτιρος φάτις, Ag. 284.
 ἀρά, Ag. 1261.
 ἀρβύλη, Ag. 953.
 ἀρεῖς, Pr. 878.
 ἀρειν, Pr. 60.
 ἀρείφαται λῆμα, Juven. fr. 2.
 ἀρίσκημα, Ag. 797.
 ἀρεσκός, Pr. 79.
 Ἄρεν πρῶτον, Ag. 203.
 ἀροσιύειν, Vit. p. 66.
 ἀρειν, Ag. 1125.
 ἀρόστατα, Ag. 1384. Eum. 112.
 Pe. 99.
 ἀρμῶν, Pr. 616.
 ἀρκαλίζεσθαι, S. Th. 348.
 ἀρρεπτος, Su. 198.
 ἀρτίελλος, Ch. 578.
 ἀρτιτρεφής, S. Th. 356.
 ἀρτίτροπος, S. Th. 339.
 ἀρχαιολογῶν, Pr. 317.
 ἀρχαῖος, Pr. 317.
 ἀσάμιθος, Ag. 118.
 ἄσαντος, Ch. 418.
 ἄσθμα, Pe. 484.
 ἄσκειν, Pe. 183.
 ἄσπερον ἔπος, Ch. 814.
 ἄσπις θράσους, Ag. 1446.
 Ἀγάδαι, Pe. 247.
 ἄστρετος, Semel. fr. 2.
 ἀστίβητος, Suppl. 361.
 ἄστρως σημειῖσθαι, Sup. 398.
 ἄστρως ἐμύγειν, Ag. 4.
 ἀσύνδης, Suppl. 32.
 ἀτακτός, Ag. 253.
 ἀτίεαμος, Pr. 190.

ἄτρακτος, Myrm. fr. 2.
 ἄτρεστος, Ag. 1411.
 ἀτρίακτος, Ch. 337.
 Ἀττινὸν βλίπας, S. Th. 193.
 ἄτρυτος, Eum. 406.
 αὐθαδία, Pr. 79.
 αὐθιαστος, Pr. 79.
 αὐλή, Pr. 122.
 αὐλος, Pr. 576.
 αὐλον, Pr. 730.
 αὐριβάτας, Psychost. fr. 6.
 αὐτόκωπος, Ch. 161.
 αὐτόσσωτος, Eum. 168.
 αὐτότοις, Ag. 140.
 ἀφ' ἰστίως, Pe. 869.
 ἄφαντος, Ag. 703.
 ἀφίματος, Ag. 422.
 ἀφίαντες, Su. 1.
 ἀφοίβατος, Juven. fr. 3.
 ἀφοίβαντος, Eum. 237.
 ἀφράδμων, Pe. 417.
 ἀφράσμων, Ag. 1410.
 ἄχαρις, Pr. 547.
 Ἀχιλῆϊδες, Pe. 871.
 ἀχνία, Ch. 299.
 ἀχνύς, Pe. 671.
 αἴρεσις, Pe. 496.

B.

βα, Suppl. 897.
 βάζω, Pe. 595.
 βαθύζωνος, Pe. 155.
 βαίος, Ag. 1583.
 βάκκαρις, Amymon. fr. 2.
 βαλάν, Pe. 659.
 βαλκαπῖον ὄρος, Pe. 659.
 βάξις, Ag. 10.
 βάεσται, Pe. 189.
 βαρις, Suppl. 843. Pe. 553.
 βασιλῆς, et μέγας βασιλεὺς, Pe. 24.
 βάσις, Pe. 666.
 βαστάζω, Pr. 430.
 βαύζω, Pe. 13.
 βδελύκτροπος, Eum. 52.
 βέβηλος, Sup. 518.
 βίλος, Pr. 357.

βαλός, Ch. 569.
 βία, Pr. *Dra. Pers.*
 βλίπιν, Ch. 844. Eum. 323. Pe.
 299.

βλαχή, S. Th. 354.
 βλοσυρός, Eum. 168.
 βόνη ιστάναι, Ch. 885.
 βορία, Ag. 1606.
 βορέ, Ag. 1606.
 βέβερος, Eu. 697.
 βόσκημα δαμόων, Eu. 302.
 βόστρυχοι, Pr. 1043.
 βουκελεύσθαι, Ag. 678. Eu. 78.
 βυός, Suppl. 123. 197.
 βυστροφιδόν γράφειν, Ag. 352.
 βρίζειν, Ag. 283. Ch. 897. Eum.
 280. Pe. 346.
 βροστιών, Pr. 1082.
 βροστή, Pr. 1082.
 βρύτος, Lycurg. fr. 1.
 βρύχιοι, Pe. 397.

Γ.

γάγγαμος ἄτης, Ag. 369.
 γαιήοχος, Pr. 138.
 γαμῶν et γαμίσθαι, Amymon. fr.
 1.

γαμήλιοι θεοί, Eu. 214.
 γάνος, Pe. 617.
 γιγμῶν, Pr. 193. 786. S. Th. 449.
 γέλασμα πάντου, Pr. 90.
 γυνεθλια δόσις, Eum. 7.
 γινίται θεοί, Suppl. 80.
 γίρει, Ag. 964.
 γηρύσθαι, Pr. 78.
 γλώσση μάταια, Eu. 833.
 γλώσσης χάριν, Ch. 264.
 ——— ἰδός, Eum. 991.
 γραμπτός, Pr. 163.
 γυόμην, Ag. 804. Jacul. fr. 2.
 γούς, Ch. 820.
 γούτις, Pe. 661.
 γούρας, Ch. 1067.
 γόργον βλίπιν, Inc. fr. 24.
 γόργος, S. Th. 545.

γοργωπός, Pr. 356.
 γραῖος, Ag. 303.
 γυναικοῖραξ, Pr. 856.

Δ.

δαῖος, Pe. 281.
 δακνάζεσθαι, Pe. 572.
 δακτυλοδιεκτιῖσθαι, Ag. 1341.
 δαλός, Eum. 334.
 Δάναος, Suppl. 324.
 δάπτειν, Pr. 1.
 Δαρείος, Pe. 656.
 δαῦλος, Inc. fr. 78.
 δαφνοφάγος, Ag. 1274.
 διλαῖος, Ch. 515.
 διῆμα, Ag. 985.
 διούς, Pr. 59.
 δίλτοι φρεῖν, Pr. 788. Ch. 488.
 διμνοτιφας, Ag. 54.
 δίρεν, Pr. 902.
 διῦρο αἶν, Eum. 599.
 διυτιρόποτος, Ag. 882.
 Δήλιος πολυμβητής, Suppl. 413.
 δήμιος, Ch. 55.
 δημήλατος, Suppl. 622.
 διαβατήρια, S. Th. 385.
 διαδραμή, S. Th. 357.
 διαίσιος, Pe. 258. 1043.
 διαίτα, Pr. 489.
 δάμπαξ, Pr. 65.
 διαμφίδιον μέλος, Pr. 557.
 δάνταια μοῖρα, Eu. 335.
 διαπιπραγμένος, Pe. 517.
 διασπαρείν, Pe. 195.
 διαστοχιζέσθαι, Pr. 230.
 διάτορος, Eu. 570.
 δίαυλος, Ag. 352.
 διαφίρειν, Ch. 66.
 διερόν, Eu. 263.
 δισοθαι, Eu. 358.
 διουῖν, S. Th. 468.
 δισπος, Pe. 44. Sisyp. fugit, fr.
 4.
 διορίζειν, Suppl. 554.
 δῖος, Pr. 88. Suppl. 5.
 Διός μάκελλα, Ag. 535.
 διφροι, Pe. 194.

ἄψιον, Ch. 183.
 δάκνιν, S. Th. 377. Eu. 586.
 δμῶαι γυναῖκες, Ch. 82.
 ἄλος, Pr. 476.
 ἄλλας εἰπτύν, Ag. 1613.
 δαρίγαμβρος, Ag. 695.
 δαρκμός, Ch. 363.
 δῆρον, Suppl. 141.
 δαρύεινος, Ch. 560. 914.
 δῶπος, Pe. 1045.
 δαρίφασθαι, S. Th. 724.
 δρόσος, Ag. 143.
 δρίτη, Ch. 999.
 δρώπτει, Psychag. fr. 3.
 δύσκαπτα δάματα, Ag. 783.
 δυσκλής, Pr. 241.
 δυσάζειν, Ag. 1329.
 δύσειμος, Ch. 944.
 δυστίκμαστοί, Pr. 496.

E.

εγγηγής, Ch. 464.
 ἔγγυος, Ag. 383.
 ἔγγυϊν, Pr. 961.
 ἐγγεύσθαι, S. Th. 548.
 ἐγγρέμπτειν, Suppl. 797.
 ἔδαροι, Ag. 1417.
 ἔδα, Pr. 561.
 ἔδα, Eu. 11.
 ἔδαροι, Pe. 4.
 εἰ pro ἔται, Ag. 12.
 εἰ γάρ, Pr. 152.
 εἰρσιώγη, Eu. 43.
 εἰς αἰσάνον τοξύνειν, Ag. 373.
 εἰσάγειν δακν, Eu. 585.
 εἰσυχνῶσαι, Pr. 122.
 εἰ θυμῷ, Ag. 48.
 ἑκαθιν, Sup. 427.
 ἐβολή, S. Th. 775.
 ἐζίν, S. Th. 715.
 ἑπλος, S. Th. 244.
 ἐκπαλύνειν, Ch. 215.
 ἐκτρέφειν, S. Th. 548.
 ἑταγλος, Ag. 871.
 ἐταγλῶσαι, Ch. 215.
 ἐπάτιος, Ag. 49.

ἐπείμπειν, Ch. 21.
 ἐκποδόν, Pr. 344. Ch. 18.
 ἐκτορμαῖν, Ch. 512.
 ἐλαφρός, Pr. 263.
 ἐλεδῖμνας, S. Th. 83.
 ἑλίτη, Ag. 698.
 ἐλεύθερος, Pr. 50.
 ἐλευθεροστομαῖν, Su. 955.
 ἐλιπύην, Pr. 53.
 ἑλλάς, Pe. 279.
 ἐμβάλλειν, Pe. 279.
 ἐμβατεύειν, Pe. 449.
 ἐμβολή, Pe. 270. 415.
 ἔμβρυν, Eu. 948.
 ἐμμίλια, Argiv. fr. 4.
 ἔμμος, Ch. 469.
 ἔμπαιος τύχη, Ag. 195.
 ἔμπαί, Ch. 388.
 ἐμποδόν, Pr. 13.
 ἐμπολῶν et ἐμπολᾶσθαι, Eu. 634.
 ἔμπορος, Ch. 659. Pe. 600.
 ἐμπυρόσκοποι, Pr. 497. S. Th. 25.
 ἐν γίνει, Ch. 285.
 ἐναισίμος, Ag. 784.
 ἐνδατυῖσθαι, S. Th. 584.
 ἐνδον γαῖσθαι, Ch. 231.
 ἔννοι, Pe. 631.
 ἐνδύσιος, Pr. 359.
 ἐνέπτειν, Ag. 599.
 ἐν μίσῳ, Sup. 743.
 ἔντα, S. Th. 321.
 ἐξ ὁμοίαν, Ag. 1432.
 ἐξαίρετος, Ag. 763.
 ἐξαυστής, fr. inc. 115.
 ἔξηβος, S. Th. 11.
 ἐξιστορεῖν, S. Th. 512.
 ἐξομμάτωσε, Pr. 498.
 ἐξερίζειν, Sup. 554.
 ἐξυ δέμου φέρεσθαι, Pr. 882.
 — πάλῳ πίδα, Ch. 695.
 ἑπαλξίς, S. Th. 30.
 ἐπαυθίζειν, Ch. 148.
 ἐπάργμος, Pr. 498.
 ἐπαυρεῖν, Pr. 28.
 ἑται τάχιστα, Pr. 199.
 ἐπειθισθαι, Suppl. 1.
 ἐπιμβάτης, Ch. 278.
 ἐπύβολος, Ag. 553.

ἰπυγλωσσῶν, Prom. 937. Ch. 1045.

Heracl. fr. 3.

ἰπυκλώδιον, Eu. 336.

ἰπυκράνιον, Ag. 753.

ἰπυξινῶσθαι, Agam. 1329. Cretens. fr. 3.

ἰπίξηνοι, Ag. 1286.

ἰπιρρίπαι, Ag. 458.

ἰπιρρόδος, S. Th. 374.

ἰπίστα, Eu. 86. 584.

ἰπίσασθαι, Ag. 971.

ἰπιστίλλαι, Ag. 917.

ἰπιστόλη, Pr. 3.

ἰπιστριπτός, Sup. 1004. Ch. 348.

ἰπιστροφή, S. Th. 654.

ἰποπτεύειν, Eu. 224.

ἰπορθιάζειν, Ag. 29.

ἰπουρίζειν, Eu. 137.

ἰπώζειν, Mob. fr. 7.

ἰπώνυμος, S. Th. 138. 214.

ἰπυπᾶν, Eu. 974.

ἰργάτις, Pr. 460.

ἰργον, Ag. 1659.

ἰρίκη, Ag. 303.

ἰρίσσειν, S. Th. 861.

Ἰρινύς, Pr. 515.

ἰρπιῖαι πύλαι, Ch. 559.

ἰρμαῖον, S. Th. 514.

Ἰερμῆς, Pr. Dra. Pers.

ἰρπειν, Eu. 39.

ἰρχεισθαι et κατέρχεσθαι, Ch. 3.

ἰρῆς, Ch. 93.

ἰς φόρον, S. Th. 258. Ag. 1276.

ἰσάην, Pe. 129.

ἰσούμινος, Ag. 756.

ἰσιῶχος γαῖα, Pe. 511.

ἰσχάρα, Pe. 205.

ἰτιρος, Ag. 156.

ἰσαγῆς, Pe. 466.

ἰσαγγελία, Ag. 269.

ἰσάγκαλος, Pr. 350.

ἰσδιιν, Ag. 345.

ἰσδιιπτα, Ch. 482.

ἰσιστώ, S. Th. 193.

ἰσηπελία, Eu. 993.

ἰσῆτριον, Dicty. fr. 3.

ἰσθυος, Eu. 273.

ἰσμαρίς, Pe. 662.

ἰσῆ, Pe. 543.

ἰσπάτω, Ag. 123.

ἰσῆς, Ch. 245. Pe. 289.

ἰσῆδια, Glauc. Potn. fr. 2.

ἰσῆν κύων, Ag. 1102.

ἰσροῖο, Pe. 603.

ἰσφαιμαῖν, Ch. 579.

ἰσφρόση, Pr. 656. S. Th. 29.

ἰσφρων, Su. 20.

ἰσφίπειν, Pe. 38.

ἰφίστιος, Su. 370.

ἰφίστιος δῆμος, S. Th. 73.

ἰφίτης, Pe. 79.

ἰφιδμή, Eu. 241.

ἰφήμερος, Pr. 83.

ἰφήμερος, Ag. 1225.

ἰφωρος, Pe. 25.

Z.

ζῆιν, S. Th. 714.

ζῆυγος, Ag. 44.

ζῆλῶν, Pr. 330.

ζυγῖται, Ag. 1626.

ζυγοὶ ἀλκᾶς, Pe. 596.

a ζῶξ composita, Pe. 139.

ζωπυρεῖν, S. Th. 295.

H.

Ἡλέκτρα, Ch. Dra. Pers.

ἥλιος, compendiose, Eu. 2.

ἥλιψ, Ag. 953.

ἡμερόβιος, Pr. 83.

ἡμερόλεγδος, Pe. 63.

ἡμερῶν, Eu. 14.

ἡμορεῖς, Niob. fr. 13.

ἦν θεὸς θέλη, Ch. 780.

Θ.

θαλαμῖται, Ag. 1626.

Θαλύσια, Eu. 837.

θεία, Pr. 241.

θειλάτος βῦς, Ag. 1306.

θειοὶ ἀγωνῖοι, Su. 197.

— σύμβωμοι, Su. 230.

οὐοὶ γίνεται, Su. 80.
 — νόμοι, S. Th. 278.
 — παλισσῶχοι, S. Th. 69.
 διολόγιοι, Psychost. fr. Tit.
 διόσκοπος, Pr. 660.
 διὰς ἀπὸ μηχανῆς, Eu. 400.
 διερμῶντις, Pr. 134.
 διερμός, Eu. 617.
 διωγίς, S. Th. 864.
 διῆς, S. Th. 783.
 δις, Eu. 837. Pe. 820.
 διῆρος, Pe. 720.
 διειόμενος, Su. 117.
 διέκτοι νόμοι, Ch. 820.
 διεκτῆρια, S. Th. 483.
 διεξ κούριμοι, Ch. 178.
 διόμβος, Eu. 184.
 διώσκων, Eu. 663. Amym. fr. 3.
 θυμοβόρος, Ag. 103.
 θυμόμαστις, Pe. 224.
 θυμός, Pe. 769.
 θύος, Ag. 1418. Eu. 837.
 θυοσκῆν, Ag. 87.
 ὠμὴν γέ, Eu. 182. Pe. 461.
 θάπτειν, Sisyp. petr. fr. 1.

I.

Ἰάλεμος, Su. 119.
 ἰάλλειν, Ch. 43.
 ἰατρῆμαιτις, Ag. 1632.
 ἰερά, Su. 518.
 ἰερίτης, Ixion. fr. 2.
 ἰθαγενής, Pe. 306.
 ἰξρια πισῶν, Vit. Æsch. p. 70.
 ἰκταρ, Ag. 117.
 ἰκτῆριοι κλάδοι, Su. 200.
 ἰλλῶνται, Pr. 437.
 ἰμερος, Pr. 650.
 ἰνις, Eu. 324.
 ἰος, Ag. 843. Eu. 733.
 ἰωνός, Pr. 365.
 ἰωος, Eu. 105.
 ἰσπάζισθαι, Eu. 782.
 ἰσπιοχάρις, Pe. 29.
 ἰσποβάμων, Su. 292.
 ἰσπογνώμων, Jacul. fr. 2.

ἰσάγγυρος, Ag. 968.
 ἰστορεῖν Pr. 962.
 ἰστοτερίβη, Ag. 1452.
 ἰυγέ, Pe. 993.
 ἰύζων, Pe. 280.
 ἰωνία, Pe. 954.

K.

καθάρις, Eu. 455.
 καθισπάζισθαι, Eu. 150.
 καιρία πληγή, Ag. 1901. 1332.
 καιρός, S. Th. 1.
 καιρός, S. Th. 97.
 κάκαλα, Niob. fr. 9.
 καπόσχολος, Ag. 201.
 καλαβίς, Theor. fr. 1.
 καλλίπερος, S. Th. 539. Ag. 244.
 Καλυδιαῖοι, S. Th. 327.
 κάλυπτρα, Pe. 537.
 καμῶντις, Ag. 679.
 κάμπτειν γόνυ, Pr. 32.
 καυθίλη, Salam. fr. 2.
 καπνολύειν, S. Th. 551.
 κάπηλος, Inc. fr. 76.
 κραιποστής, Eum. 186.
 κραιψῶσθαι, Ch. 526.
 κῆρβαιος, Ag. 1070.
 κερπῶσθαι, Ag. 511.
 κατ' αἶδα, Ag. 934.
 καταιβάτης, Pr. 359.
 κατάκραι, Ch. 689.
 κατατύνειν, Eu. 476.
 κατασκιλεῖν, Pr. 480.
 κατὰστικτος, Su. 355.
 καταλθῆναι, Ch. 3. Eu. 465.
 κατισχανῖσθαι, Pr. 269.
 καττύματα, Ag. 953.
 καχλάζειν, S. Th. 118.
 κίσθαι, Ag. 1590.
 κίλευσμα, Pe. 402.
 κεφαλαῖοι, Ag. Arg.
 κῆδος, Ag. 708.
 κηκίς, Ag. 969.
 κηλς, Eu. 790.
 κήνυγμα, Pr. 157.
 κῆρ, S. Th. 783.
 κίω, Ch. 683.

κινάθισμα, Pr. 124.
 κίρκος, Pr. 74. Pe. 207.
 κλαγγαίνειν, Eu. 131.
 κλάζειν, Ag. 48.
 κλαίειν, Su. 932.
 Κλάριος, Su. 365.
 κλαυθύγυλος, Ag. 276.
 κλειρός, Ag. 1455.
 κλεψύχρος, Su. 299.
 κλαδών, Pr. 485.
 κλατῆς, S. Th. 580.
 κλῶνος, Pe. 106.
 κλυδώνιον, S. Th. 801.
 κλύειν, Eu. 433.
 κλωτῆς, Ch. 505.
 κτημίδις, S. Th. 682.
 κῦβς, Sphing. fr. 3.
 κώδαλος, Pr. 461.
 κόγκος, Glauc. Mar. fr. 1.
 ποιμαῖν, S. Th. 3.
 ποινοβωμία, Su. 230.
 κέμιστρα, Ag. 974.
 κοινῆ, Su. 171.
 κόπυτος, Ch. 21.
 κόραξ ἔχων, Ag. 1482.
 κοκερογῆ, S. Th. 351.
 κόρσαι, Ch. 280.
 κόρυμβα πῶν, Pe. 411.
 κοτταβίζειν, Ossil. fr. 1.
 κουραίς et ἱκουραίς, Myrm. fr. 10.
 κύριμος, Ch. 178.
 κρατυλίως χθόν, Ag. 675.
 Κράτος, Pr. *Dra. Pers.*
 κράτος, Ag. 628.
 κραυνομία, Ag. 1601.
 κρείττους, Ætn. fr. 2.
 κρεπτός νόμος, Ch. 820.
 κριθὼν πῶλος, Ag. 1650.
 κρίκος, Pr. 74.
 κρίκη, S. Th. 863.
 κρύπτειν, Ag. 953.
 κρύβδα, Su. 303.
 κτίεις, Ag. 1603.
 κτίσται, Eu. 15.
 κῶμα, Ch. 126.
 κυναίφαλοι, Su. 766.
 κυνέφρων, Ch. 619.
 κύριον, Pr. 330.

κύριος, Ag. 775.
 κυρίσσειν, Pe. 310.
 κύριος, Su. 395.
 Κυρχρία, Pe. 570.
 κυκλῖν, Ag. 1322.
 κύκντος, Ch. 148.
 κύλα, Pr. 81. 323.
 κύση, Pe. 396.
 κύσης ἀναξ, Pe. 378.

Λ.

λαβροστομίη, Pr. 327.
 λακάζειν, S. Th. 192.
 λακίη, Pr. 407.
 λακίς, Ch. 26. Pe. 124.
 λαπάζειν, S. Th. 47.
 λάσπειν, Ag. 874.
 λῆγειν, Eu. 722.
 λαιμόπιος, Ag. 589.
 λείχη, Eu. 788.
 λίπαδοι, Ag. 226. Pe. 191.
 λίπας, Ag. 306.
 λίσχη, Eu. 367.
 λιύκασπις, S. Th. 89.
 λινυρῆς, Su. 517.
 λινυσιμὸς ἀρά, Ag. 1625.
 λινυτῆς, S. Th. 205.
 λιαργός, Pr. 5.
 λῆμα, S. Th. 454. Pe. 55.
 λῆμμα, Pe. 55.
 λῆτος, Eu. 45.
 λυμὸν κακῶν, Su. 480.
 λῆμη, Pe. 877.
 λισσάς, Su. 841.
 λίψ, Ch. 754.
 λογγάζειν, Præcon. fr. 1.
 λόγος γιγνώσκειν, Pr. 786.
 λοχαγίτης, S. Th. 42.
 λόχος, S. Th. 42.
 λόνιον γυνῆς, Pe. 916.
 λοκοσπαδῆς, Pr. 1008.
 λυμαστῆριος, Ch. 762.
 λῆστος, Pr. 203.

Μ.

Μᾶ, Su. 897:

ράθυ, Ag. 185.
 ραιμαῖν, Su. 902.
 μακαρίζεται, Pe. 635.
 μάκελλα, Ag. 535.
 μακίστη, Pe. 700.
 μαλακίζειν, Laius fr. 1.
 μαλαρός, Ch. 321.
 μαλθακός, Eu. 74.
 μάραϊνα, Ch. 373.
 μαργυῖν, S. 1h. 386.
 Μαριάνδου, Pe. 941.
 μαρμαίρειν, S. Th. 407.
 μάσπυς, Su. 893.
 μάσσοι, Pe. 440.
 μασχαλίζειν, Ch. 437.
 μαυρῶσθαι, Eu. 360.
 μεγαβύζιοι λόγοι, Pe. 22.
 μεγίλος, S. 1h. 828.
 μεδιστάναι, Pe. 158.
 μειλύγματα, Ch. 13.
 μειλικτήριος, Pe. 612.
 μέλαθρον, Ag. 1443.
 μελάγχχιμος, Ch. 9.
 μέλαινα νῆς, Su. 539.
 μελαμπυγής, Ag. 400.
 μελαγχχίται φρεῖν, Pe. 116.
 μελιττώτα, Pe. 613. 620.
 μέλλω, Pr. 626.
 μεταίτιος, Eu. 199.
 μέν γένοιτο, Ch. 550.
 μέδισθαι, Prom. 476. Choeph.
 550.
 μήτις, Su. 274.
 μήτος, Su. 274.
 μήτις, Pr. 905.
 μετραλοῖας, Eu. 153.
 μήχας, Ag. 312.
 μεξόθροος, S. Th. 337.
 μίσγεισθαι, Su. 300.
 μονόζυξ, Pe. 139.
 μόρσιμοι, Ch. 101.
 μόρφωμα, Ag. 882.
 μυγμός, Eu. 117.
 μυδαλῖος, Pe. 538.
 μωδός, Pr. 366.
 μύραινα, Ch. 994.
 μύωψ, Su. 313.
 μῶσθαι, Ch. 43.

N.

ναρθακοπλάγυντες, Pr. 109.
 νία φροῦῖν, Pe. 784.
 νεκρός, S. Th. 1021.
 νέμειν, S. Th. 548.
 νέκυτος, Pe. 296.
 νεκράς, Ch. 342.
 νεολαία, Pe. 672.
 νῆς μάκραι, Pe. 380.
 νήπιος, Ag. 748.
 νήσιδος δύαι, Ag. 1630.
 νόμος, Ch. 990.
 νοσφίζειν, Ch. 618.
 νοτίζειν, Ag. 1400.
 νότος, Ag. 1400.
 νυκτοφύλαξ, S. Th. 66.
 νυμφόκλαυτος ἑρπύς, Ag. 758.
 νυμφῖν, S. Th. 25. 548. Ag. 791.

Ξ.

ξίνα, Ag. 1599.
 ξυθός, Ag. 1151.
 ξυτός, S. Th. 76.
 ξύρον αἰμά, S. Th. 97.

O.

ο et u in πολλῶν et πολλῶν saepe per-
 mutantur, Eu. 634.
 οά, Pe. 116.
 ὀβριναλα, Ag. 147. Dict. fr. 1.
 οἶακα τυμᾶν, Ag. 811.
 οἰακοστρέφος, Pr. 514.
 οἰδιπόδος ἀραί, S. Th. 661. 802.
 οἰζός, Eu. 896.
 ὀϊστοδιγμων, Pe. 1025.
 ὀκρίς, Pr. 1015.
 ὀκρυόειν, Pr. 281.
 ὀλιγοδραῖν, Pr. 550.
 ὀλμος, Eu. 29.
 ὀλελυγός, Eu. 1046.
 ὀλελυγμός, Ag. 28.
 ὀλελύζειν, S. Th. 831. Ag. 28.
 ὀμύγναι, Ag. 4. Ch. 8.
 ὀμυχλῖ, Pr. 146.
 ὀμματοστρεφής, Eu. 943.

δρόπτιρος, Ch. 172. Pe. 559.
 δρόντομος, S. Th. 214.
 δραρ, Pr. 484.
 δνείρατα σίβιν, Ag. 282.
 δντάζιν, Su. 11.
 εξύπερος, Pr. 402.
 εξύχμω, Ch. 21.
 επάζιν, Pr. 8.9.
 επτήρια, Eu. 7.
 εργαῖν, Ch. 452.
 εργίω, Mys. fr. 1.
 ερυγμα, Ch. 797.
 ερίζω γαῖαν, Su. 554.
 ερίνισθαι, Ag. 1640.
 ερθιος νόμος, Pe. 395.
 ερθέριξ, Ch. 30.
 ερκάτη, S. Th. 352.
 ερικ, S. Th. 603.
 ερος, Cercyon. fr. 6.
 ερσλοπιῖσθαι, Pe. 10.
 ερφαῖος, Ag. 21.
 ερχαμος, Pe. 122.
 ερσις, Su. 518.
 ετοτύζιν, Ag. 1083.
 ἐκ αἰν διῶν, Pe. 164.
 ἐράτη, Inc. fr. 102.
 ἐράτια ἄχη, Pe. 574.
 ἐρανομήκης, Ag. 92.
 οὔρος, S. Th. 696.
 εφ, Su. 834.
 ὀφθαλμός οἰκω, Ch. 934.
 ὀχθος, Pe. 649.
 ὀχλος λόγος, Pr. 826.
 ὀχμάζιν, Pr. 616.

Π.

παγαῖος, Ag. 1386.
 πάγος, Pr. 20.
 παιᾶν, S. Th. 875.
 παιαίζιν, S. Th. 274.
 πάλαισμα, Su. 303.
 παλαίσματα τρία, Eu. 592.
 παλαῖστος, Ag. 759.
 παλαμαῖος, Eu. 451.
 παλῶτονα βίλη, Ch. 159.
 πάλλινος, Eu. 353.

παλαῖτιος, Eu. 199.
 παρός, Ag. 292.
 πάντροφος τίλμας, S. Th. 298.
 παρὰ στάθμην, Ag. 1054.
 παράνοια, S. Th. 762.
 παρακαῖιν, Pr. 1055.
 παράσημοι, S. Th. 214.
 παράσημος, Ag. 789.
 παρασύνθημα, Ag. 8.
 παραφρυκτωρήν, Ag. 1.
 ταςήρος, Pr. 363.
 ταρβιάν, Pr. 647.
 πασάσθαι, Prot. fr. 4.
 πάσσει φάρμακα, Ag. 1417.
 πατήρ, Pr. 4.
 πατρᾷδιος, Su. 39.
 πατροστέγης, Ch. 251.
 πατρηός, Ch. 1.
 παχυρῶσθαι, Ch. 81.
 πιδάρος, Ch. 588.
 πιδάχμω, Ch. 587.
 πιδάροτος, Pr. 269.
 πιδάχμω, Ch. 587.
 πιδόικος, Bacch. Nutr. fr. 3.
 πιζός, Pe. 721.
 πιζοφύρα ζώματα, Jac. fr. 3.
 πείσματα, Pe. 211.
 τίλαιος, Pe. 204. 818.
 πύλιντρα, Phoen. fr. 1. Inc. fr. 96.
 πιμπάζιν, Eu. 751.
 πιμπαστός, Pe. 986.
 πιττηκοτόπαις, Pr. 852.
 πιττηκοστόπαις, Pr. 852.
 πιττηκότορος, Su. 2.
 πίπτορος, Eu. 751.
 πιπαῖτιρος, Ag. 1374.
 πιπαμῖνος, Ch. 189.
 πιτραγγῖνος, Ch. 130.
 πίπρωται, Pr. 511.
 πίπων, Eu. 66.
 περαίνεσθαι, Pr. 57.
 Πίργωμα, Pr. 955.
 περίπιμπος, Ag. 87.
 περιφύρτος, Eu. 77.
 περιστιχίζιν, Ag. 1392.
 πιτόμια δόκη, Ag. 402.
 πιύθισθαι ἀπ' ὀμμάτων, Ag. 995.
 πήληξ, S. Th. 464.

πῦς, Ag. 786.
 πίπτει, Su. 459.
 πῆξις, Pr. 479.
 πιστός, Pr. 479. Pe. 1.
 πίστος, Pe. 211.
 πίτυλος, S. Th. 862.
 πλάστιγγς, Ch. 288.
 πλάις, Su. 164.
 πλυστηρίαζισσαι, Ch. 1029.
 πλέκαμος θειπτήριος, Ch. 7.
 — πειπτήριος, Ch. 7.
 πλῆτος, Pe. 237.
 ποδάρις, S. Th. 629.
 ποικιλεῖν, Pr. 24.
 ποιμαίνω, Eu. 247.
 ποιμαίνοντες, Pe. 74.
 πολεῖν pro πολλοῖς, Ag. 732.
 πολίην, Pe. 307.
 πόλις, Su. 753.
 πολυάνωρ, Ag. 62.
 πολύχιος, Pe. 83.
 πόρις, Pr. 281.
 ποταῖνος, Pr. 102.
 πότημα, Eu. 250.
 ποτιτρόπαιος, Eu. 177.
 πράκτωρ, Eu. 320.
 πράξις, Pr. 694.
 τρέπιδος, Ag. 811.
 πρίπειν cum participio, pro verbo
 simplici, Ag. 30.
 πρίπειν, Ch. 10.
 πρόσβια, Pe. 4.
 προσβύτι, Ch. 486.
 πρόσβος, Ag. 1402.
 πριμνής, Pe. 608.
 προῖπτει, S. Th. 328.
 πρόκωπος, Ag. 1660.
 προλέγειν, S. Th. 342.
 Προμηθεύς, Pr. *Dra. Pers.* 86.
 προνόπης, Ag. 242.
 προπύριον, Ch. 21.
 πρόπυρος, Ch. 21.
 προρύπται, Eu. 586.
 πρὸς βίαν, Pr. 204.
 πρὸς γυναῖκας, Ag. 601.
 προσβολή, Eu. 603.
 πρόσμιλος, Pr. 450.
 προσπύειν, Pr. 437.

προσπύειν, Pr. 437.
 προσπίπτει, Pr. 272.
 προσπύειν, Pr. 437.
 πρόσπαιος, Ag. 355.
 πρόσπολος, S. Th. 580.
 προσπυριμνής, Eu. 258.
 προστρόπαιος, Choeph. 289. *Eum.*
 237.
 προστροπή, Ch. 19.
 προτίλμα, Ag. 65.
 πρόσφθογγος, Pe. 153.
 πρύμνη πόλεως, Su. 340.
 πρυμνήσια, Ag. 993.
 πρύσι, Pe. 132.
 πρύσι, Su. 724. Ch. 389.
 πρωτόλεια, Ag. 235.
 πτυός, Eu. 181.
 πτύσσει, Pe. 209.
 πτάξ, Ag. 141. Eu. 327.
 πυθμήν, Pr. 1045.
 πυργεύω, S. Th. 22.
 πυργῶν ῥήματα, Epigr.
 πυργεύω, Pe. 192.
 πυργεύτης, S. Th. 213.
 πυρὸς γὰρος, Ch. 321.
 πυρρός, Ag. *Arg.*
 πάγη πυρός, Ag. 314.
 πῶλος, S. Th. 460.

P.

Ράβδος, Su. 256.
 ράκος, Pr. 1022.
 ρῆπειν, S. Th. 21.
 ρήσασθαι, S. Th. 321.
 ῥήσασθαι, S. Th. 1036.
 ῥοθιάζειν, Pe. 396.
 ῥόδος, Pe. 462.
 ῥοφείν, Eu. 264.
 ῥυμά, Pe. 147.
 ῥυμός, Ch. 795.
 ῥυσιάζειν, Su. 618.
 ῥύσιον, Su. 618. Ag. 544.

Σ.

σαγή, Ch. 558.

σάινυ, Ag. 734.
 σάινυ μένοι, S. Th. 387.
 σίβυι, Eu. 718.
 σικεσφίροι, Ag. 851. 1640.
 σίδμα, Ag. 191. Pe. 351.
 σικνίτης, Ag. 798.
 σίκματρω, Ag. 618.
 σίγα, Ch. 94.
 σισύρα et σισύρα, Præc. fr. S.
 σκαλμός, Pe. 376.
 σικνός, S. Th. 321.
 σικπτός, S. Th. 435.
 Σικθός pro Σικυθός, Ch. 158.
 σικνίθος, Sisyph. fug. fr. 3.
 σίσθαι, S. Th. 31. Pe. 25.
 σοφιστής, Pr. 62.
 σπαρκός, Ag. 565.
 σπαρκῶν γίνοι, S. Th. 418.
 σπυλαῖον, Pr. 301.
 σπλώγην, S. Th. 243.
 σπυδίσθαι, Ag. 679.
 γαδαῖος, Pe. 240.
 γαθεντός, Pr. 22.
 γαθμύσθαι, Ag. 172.
 γαθμύχος, Sisyph. fug. fr. 2.
 γάσις, Ch. 112.
 γίγνη, S. Th. 222.
 γίχην, Pr. 81.
 γάισθαι, Pe. 49.
 γίβος, Pr. 680.
 γιχμοδιῶν, Pr. 246.
 γίλος, Su. 2.
 γίμοι ἄνε, Ch. 805.
 γρίβλαι ναυταιά, Su. 449.
 γρύθος, Ag. 150.
 γρύφος, S. Th. 877.
 σύγχροτος, Su. 6.
 συλῶν, S. Th. 283.
 συλλέβδην, Pr. 504.
 συλλήπτως, Ag. 1516.
 συμβολαῖον, Ag. 8.
 συμβολῆν, S. Th. 358.
 συμβολή, Ag. 8.
 συμβολον, S. 709. Ag. 8.
 συμπαρεστυῶν, Pr. 218.
 συμφερά, in bonam partem, Ag. 24.
 σίνδυμα, Ag. 8.

σίρδην, Pe. 54.
 σίργη, Pr. 576. Su. 189.
 Σίρρι, Pe. Arg.
 σφαγαῖον, Ag. 1101.
 σφάκαλος, Pr. 877.
 σφουγίζεσθαι, Su. 29.
 σφρυγῶν, Pr. 280.
 σύκνυ, Eu. 36.
 σφουρότη, Eu. 538.

T.

T aliquando liquescere affirmatur, Ch. 21.
 τάγος, Pr. 96.
 τὰδ, S. Th. 981. Pe. 1.
 ταλαντῶχος, Ag. 448.
 τάξις, Eu. 399.
 Τάρταρος, Pr. 154.
 τίλιος, Su. 82.
 τίλιος, Eu. 28.
 τίλοι, Ag. 917.
 Τελχῆς, Pr. 354.
 τίματος, Pe. 365.
 τίμνυ, ἄπος, Ag. 17.
 — πῆμα, Ag. 858.
 τεράσσοτες, Eu. 62.
 τέρψις, Agamem. 620. Perse, 544.
 τεθύς, Pr. 137.
 τελευτής, Pr. 1.
 τίθισθαι, Pr. 84. 571. Ch. 896.
 Eu. 14. 774.
 τιμάρος, Ag. 523.
 τιμαλφῶν, Eu. 15.
 Τιμώνιος δαιτα, Pr. 489.
 τίπτει, Ag. 984.
 Τιταῖας καλεῖν, Pr. 204.
 τελμῶν, Pr. 998.
 ταξιδιμας, Pe. 86.
 τραπιζίτης Πάρις, Ag. 710.
 τριάκτῳ, Ag. 179.
 τρικυμία, Pr. 1014.
 τρεῖς ἐξ βάλων, Ag. 33.
 τριχάλος, S. Th. 765.
 τροπαῖον, Sept. Th. 283. Agam. 227.

τρέχει, Pr. 940.
 τρεπῶσαι, Pe. 376.

Υ.

ὑδαρές, Ag. 807.
 ὕδα, Ag. 506.
 ὑμῶν, S. Th. 7.
 ὕμνος δόμος φρενῶν, Eu. 306.
 ὕπας, Pr. 484.
 ὑπέρμενος, S. Th. 361.
 ὑπέρβυτος, Pr. 324.
 ὑπώδικος, Eu. 260.
 ὑπολέσθαι, Ag. 953.
 ὑποτοπάζειν, Cretens. fr. 2.
 ὑπνιάζειν χιῶνας, Pr. 1004.

Φ.

φαιγάδαινα, Philoct. fr. 5.
 φαιός, Ch. 1049.
 φάλλειν, Pe. 1067.
 φαός, Ag. 292.
 φαός, Pe. 300.
 φάραγξ, Pr. 15.
 φαρίτρα, Pe. 1027.
 φαίρειν, Su. 395.
 φαίρειν, Ag. 1083.
 φαφάλλει, Pr. 362.
 φαλῶν, Ag. 501.
 φθατῶσαι, Eu. 401.
 φίλα pro φίλος, Su. 991.
 φιλεῖν, Ag. 772.
 φιλέτης, Ch. 1001.
 φιλέτης, Ag. 1455.
 φιμαί, S. Th. 469.
 φινέειν, Pr. 233.
 φλαῦρος, Pe. 217.
 φλίδων, Ag. 1204.
 φλίειν, Ag. 385.
 φλογμός, Eu. 943.
 φόβη, Ch. 30.
 φοιταλῆς, Pr. 600.
 φοιτᾶν, Pr. 600.
 φοῦτος, Prom. 600. Sept. Theb.
 667.

φρυγίς, Phryg. fr. 1.
 φράζειν et φράζισθαι, Eu. 130.
 φρενός, Pe. 769.
 φρενῶν, Ch. 114.
 φρίσσειν, Su. 616.
 φρενῶν, Pr. 31.
 φράζειν, Pr. 800.
 φολλῆς, Ag. 79. 976.
 φῶρειν, Pr. 439.

Χ.

χ nota vitii, Ch. 532. Eu. 276.
 χαίρειν, Ag. 581.
 χάλυβος, S. Th. 734.
 χάλκεον βαφί, Ag. 621.
 χαμαιπτερὸς λόγος, Ag. 928.
 χάρις ἄχαρις, Ch. 40.
 χαρτογλωσσῶν, Pr. 294.
 χρεῖ, Su. 965. Ag. 826.
 χιῶνας καταπρητῆς, Pr. 1004.
 — ἀμφιδίξιναι, Tel. fr. 2.
 χελιδνῶν, Ag. 1069.
 χερμαί, S. Th. 306.
 χίετος, Pr. 892.
 χίετος, Ag. 1406. Ch. 127.
 χθόνα λῦτρα, Ch. 127.
 χθόνος, Ch. 1. 474.
 χλῆτος, Eu. 188.
 χλῆτος, Eu. 188.
 χροός, S. Th. 377.
 χροαί, Choeph. 13. 22. 127. Pe.
 219.
 χρεὼν λαμβάνειν, Vit. Æsc. p. 73
 — δίδοναι, ibid.
 χρεός, Pr. Dra. Pers.
 χρεῖτος, Su. 6.
 χε. Nota ad locum laudabilem
 designandum, S. Th. 79.
 χρεῖος, Su. 202.
 χρεῖος, Pe. 779.
 χρεῖς, Ch. 338. 813.
 χρεῖς, Pr. 569.
 χρεῖος, S. Th. 97.
 χρευσόγοις, Pe. 79.
 χρευστοπλάξ, S. Th. 108.
 χρεῖτος, Leo. fr. 1.

Ψ.

ψάμα, Pr. 55.
 ψάγμα, Ag. 451.
 ψόγος, Eu. 441.
 ψοκτήριος, Juv. fr. 1.
 ψυχῆς κύματα, S. Th. 449.
 ———— τριβά, Ch. 747.

Ω.

ώγμός, Eu. 117.
 ωρίγιος, S. Th. 327. Pe. 57.
 ὤζιον, Ag. 1083. Eu. 124.
 ὤκεαιός, Pr. *Dra. Pers.*
 ὤμοστίς, Ag. 836.
 ὤμοσται, S. Th. 547.

III.

INDEX

AUCTORUM QUI EMENDANTUR

IN

NOTIS STANLEIANIS.

-
<p>ACHILLES Tatiuss, Agam. 296.
 Pe. 290. ter.
 Æschylus passim.
 Anacreon, Ch. 16.
 Antigonus Carystius, Ag. 923.
 Jacul. fr. 1. 2.
 Apollodorus, Suppl. 78. S. Th.
 214.
 Aristides, Pr. 169. Sup. 782. S.
 Th. 520. Eum. 11.
 Aristophanes, Pr. 3. Cat. <i>Agam.</i>
 Aristoteles, Pr. 3.
 Athenæus, Prom. 122. Ch. 294.
 Theor. fr. 1.

 Basilus, Pr. 1008.

 Callimachus, Pr. 551. 366. 460.
 S. Th. 836. Eu. 103. 408. Pe.
 129.
 Catullus, S. Th. 168.
 Chæremon, Pe. 620.
 Clemens Alex. Supp. 413. Sep.
 Th. 599. Ag. 120. Eum. 297.
 Vit. Æsch. p. 57.

 Diodorus Siculus, Vit. Æsch. p.
 57. 69.
 Dio Chrysost. Vit. Æsch. p. 59.</p> | <p>Etymologici auctor, Prom. 365.
 366. Se. Th. 283. Eum. 980.
 Per. 10. 820. Alcmen. fr. 1.
 Argiv. fr. 4.
 Euripides, Pr. 62. 66. Ag. 80.
 698. 1103. 1378. 1449. Per.
 Arg. 449. 538.
 Eustathius, Pr. 889. Ag. 33.

 Glossæ Græcolat. Eu. 837.

 Harpocraton, Sup. 691. Eu. 2.
 599. Per. 466. Cerc. fr. 6.
 Laio, fr. 1. Mys. fr. 1.
 Heliodorus, Ag. 8.
 Herodotus, Pr. 812.
 Hesy chius, Pr. 109. 134. 157.
 190. 327. 351. 362. 480. 836.
 1015. Suppl. 6. 15. 32. 200.
 300. 361. 449. 691. 902. Sep.
 Th. 4. 237. 283. 514. 576. 727.
 Ag. 2. 53. 65. 117. 123. 235.
 239. 242. 253. 284. 448. 698.
 748. 1384. 1510. Ch. 299.
 342. 373. 889. Eu. 15. 45 bis.
 188. 191. 237. 401. 451. 788.
 837. 988. Per. 4. 44. 91. 124.
 178. 411. 538. 659. 820. 941.
 993. Theor. fr. 3. Nereid. fr.</p> |
|--|--|

3. Deduct. fr. 1. Salam. fr. 3.
4. Phryg. fr. 4.
- Iamblichus, Agam. 6. 690. Eu.
233. Glauc. Potn. fr. 2.
Josephus, Suppl. 618.
- Lactantius, Pr. 14. S. Th. 836.
Lucianus, Pr. 56.
- Macrobius, Eu. 19.
Magister Thomas, Pr. 626. Pe.
517.
- Nicomachus, Pr. 458.
- Orpheus, Pe. 1067.
- Paterculus, S. Th. 4.
Pausanias, S. Th. 169. Eu. 21.
Phrynichus, Pr. 626.
Plutarchus, Suppl. 222. Vit. Æs.
p. 57.
Pollux, Jul. Pr. ign. fr. 2. Sup.
709. Ag. 65. 121. 975. Eum.
105. Cat. Xantr. Xantr. fr. 3.
Porphyrius, Pr. 463. Ag. 139.
Vit. Æsch. p. 58.
Ptolemaeus, Sup. 6.
- Scholiastes Æschyli, Prom. 27.
300. 402. 428. 508. 535. 576.
728. 789. 792. 884. 956. 1014.
Su. 112. 258. 391. 454. S. Th.
79. 129. 283. 288. 357. 369.
390. 499. 562. 563. 580. 646.
751. 772. 1018. Ag. 96. 223.
733. 1114. Ch. 294. 520. 526.
652. 999. Eum. 49. 167. 237.
276. 279. 533. Pe. 302.
Scholiastes Aristophanis, Eum.
Tit. Per. 683. Vit. Æsch. p.
64.
Scholiastes Euripidis, Per. 836.
Sup. 258. Ch. 294. Niob. fr.
11.
Scholiastes Pindari Danaid. fr.
1. Cabir. fr. 1.
Scholiastes Sophoclis, Sep. Th.
170. 696.
Silius Italicus, Eum. 107.
Sophocles, S. Th. 162. 778. 783.
Stephanus Byzantinus, Pr. 704.
Suppl. 622. 310.
Stobæus, S. Th. 49. 490:
Suidas, Pr. 323. Sup. 618. 691.
760. Ag. 33. 116. Ch. 294.
ter. Eu. 2. Mys. fr. 1. Xantr.
fr. 2. Vit. Æsch. pp. 57. 62.
67. 73.
- Tertullianus, Ag. 62.
Tryphodorus, Pr. 451. Ag. 834.
837.
- Varro, S. Th. 138. Ag. 45. Eu.
40.
- Xenophon, Ag. 104.
- Zenobius, Suppl. 768.
Zoroastris oracula, Pr. 7.

I.

INDEX

IN
NOTAS VARIORUM
ET
BUTLERI CRITICAS.

A.

ABRESCHIUS in Notis ad *Æschylum* semper doctus raro magnus, sæpe non spernendus, S. Th. 623.

accentus a Pauw. et Heath. necessario aliquando adhibiti, Pr. 12. 909. Ch. 493.

adjectiva per tres terminationes declinata iis antiquiora quæ per duas inflectuntur, Pr. 401. Ch. 654.

adjectiva vel participia masculina substantivo foeminino aliquando jungi possunt, Ag. 253.

advenæ urbem, fontes, terram, Jovem et Deos salutabant, Suppl. 24.

Æolicum digamma apud tragicos non habet locum, Pr. 437. 1084. Eum. 95.

Æschylus, πολέματος amat, Pr. 27.

— pluralia pluralibus jungit, Pr. 59.

— in verborum copia uberrimus, Pr. 76.

Æschylus barbaris vocibus aliquando usus, Suppl. 899.

— in metris aliquando numerosissimus, S. Th. 726.

— Chorica summo artificio elaboravit, S. Th. 1012. Eum. 568. Pe. 139. 679.

— imagines cumulare solet, Ag. 368.

— numeros aliquando consulto adhibuit inconciniores, Pe. 465.

alloquendi mos poetis familiaris, ut primum sit vocativus, deinde pronomen, tertio particula *ἤ*, Pr. 3.

anagnorisis in *Choephoris* satis languida, 203.

anapæstica systemata hepthemimeres spondaicas aliquando admittunt, Suppl. 983.

anapæsticorum systematum genera dico, legitimum et anomalum, S. Th. 830.

— legitima, Iamborum ritu ad certum modulum recitata; anomala ad varios modos cantata, S. Th. 830.

Anapæstici metri regulæ quædam, Pr. 92. Sup. 5. S. Th. 830. Agam. 364. 374. Ch. 862.

———— dispositio variari potest ob *συναφίαν* 16. Ag. 51.

———— rarius ab enclitica vel *γὰρ* incipiunt, Pr. 292.

———— syllabam finalem paræmiaci non semper præcedit anapæstus, Suppl. 8. S. Th. 832. Ag. 374. Pers. 32. 152.

———— monometra aliquando implicita sunt, sed sequente semper fere Anapæsto post secundum pedem, Sup. 663.

———— monometri sæpe primo versui subjunguntur et sententiam absolvunt vel colo claudunt, Pr. 92.

———— sese non excipiunt, Pr. 98.

———— sententiam aliquando inchoant, Ag. 83.

anapæstus in pari sede Iamborum non ferendus, Prom. 213. 264. 354. 471. Sept. Th. 568. Pe. 1043. 1059. et sæpe alibi.

———— in proprio nomine secundam Iambici sedem etiam in brevioribus versibus obtinere potest, Ag. 1081.

Antigone in Polynicem, Ismene in Eteoclem propensior, Sep. Th. 1065.

antispastus Æschyleus ab epitrito primo incipiens, semper deinde habet puros Iambos, Pr. 434. 588. Suppl. 138. 546. 564. 706. Sep. Th. 958. 1008. Ag. 383. 416. Ch. 24. 345. et sæpe alibi.

aoristus primus cum participio præsentis conjunctus, Agam. 661.

apostrophii nota errorum causa, Eu. 224.

apparatus scenicus ad Sept. contra Thebas splendidissimus, S. Th. 1065.

Arabia Scythica, Pr. 420.

arma pro omni instrumento, Pe. 194.

articulus ante *μή* post verba cavendi et sim. idem significat ac *ὅτι*, Pr. 236.

———— ante nomina propria in Æschylo sæpe omittitur, Pr. 516.

———— cum pro *τίς* adhibetur in genere masc. cum substantivo foeminino conjungi potest, S. Th. 478.

asyndeta conveniunt in re comitata, S. Th. 78.

augmentum nunquam licet abjicere, Pr. 229. Eu. 114. Pe. 416.

———— quibusdam verbis non præponitur, Prom. 229. 946.

B.

Botheus novator audacissimus, Eu. 634.

C.

captivæ nobiles Diis dedicatæ, Ag. 1045.

Choephoræ olim Agamemnoni adhærebant, Agam. Dr. Pers. Ch. Tit.

Choephorarum principium apud Aristophanem servatum, Ch. 1.

choriambici dim. acat. inter logædicos referendi, Eu. 796. compendia, errores intulerunt in Codd. Eum. 570.

crases quædam apud Latinos, Pe. 35.

cretici sæpe metra quædam inchoant, Pe. 139.

D.

Dactylici non sunt catalectici in dissyllabum, Ag. 1514.

— pedem qui syllabæ catalecticæ præcedit Dactylum esse postulant, Ag. 739.

Dactylus aut proceleusmaticus syllabæ catalecticæ anapæsticorum nunquam præcedit.

Dawesius in Homero et Aristophane præcipue versatus, Eu. 114.

Deorum invidia, Eu. 373.

digamma apud tragicos locum non habet, Pr. 437. 1084. Eu. 95.

Dii in machina introducti, Eu. 406.

Dorismi nonnulli, præsertim in pronominebus apud tragicos in usu, Eu. 623.

E.

emendationes ex mera conjectura, parce admittendæ, Pr. 50. 90. 134. S. Th. 582. 599. 607. 609. Ch. 657. 958.

enallage casuum tragicis in usu, Pr. 217.

Epaphus unde dictus, Pr. 849. Suppl. 46.

epitheta coacervata, Prom. 155. S. Th. 178.

extra scenam gesta audiuntur in scena, Sup. 335. S. Th. 168.

F.

Furias invocantes manibus terram pulsare soliti sunt, Sept. Th. 789.

futura media passive sæpe significant, S. Th. 204.

G.

Glyconius Æschyleus, Su. 685.

H.

Heathius particulas sæpe imperite infercit, Prom. 480. 891. Suppl. 475.

— singulare negligentia exemplum dedit, Ag. 6.

Homerica dialectus et licentia apud tragicos non sunt admittendæ, Sup. 1026. 1047. Eu. 867. 991. Pe. 972.

homœoteleuta sæpe occurrunt apud Æschylum, S. Th. 469. Pe. 712.

hypallage Æschylo familiaris, Ch. 845.

I.

Iambici in trisyllabam exeuntes syllabam præcedentem brevem postulant, nisi fuerit monosyllaba, Pr. 512. Su. 274.

— in persona nova in scenam introducenda semper fere adhibentur, Pr. 590.

— pedes tertium ac quartum una voce non absolvunt, Sup. 252.

infinitivus pro substantivo nude positus, Pe. 831.

Io in vaccam a Junone secundum Æschylum et Propertium mutata, Sup. 305.

Ionici a minore dimetri ultimam non habent communem, Pr. 413.

— sæpius pro anapæsticis habentur, Ag. 374.

Ionismi Homerici apud Tragicos locum non habent, Ch. 303. Pe. 658.

Iūs errores, Pr. 790. 837.

L.

Lernæ situs, Pr. 678.

licentia metrorum Homerica in tragicis explicandis ad partes

vocari non debet, Pr. 1022.
1083.

liquidæ aliquando brevem vocalem producunt, S. Th. 494.

literæ similes in fine et principio dictionum sæpe omittuntur, Sup. 777.

— male conjunctæ magnos errores faciunt in codicibus, Ag. 1139.

— a librariis non geminatæ erant, Eum. 696.

Lycophron Æschylum sæpe imitatus, Pr. 610.

M.

metra impeditiora in re trepida consulto adhibita, Prom. 694.
Eum. 130.

metra facile in Dochmiaca redigi possunt, quod tamen nimis licenter aliquando factum videtur, Ch. 958.

modus Doricus vel hypodoricus in gravi luctu adhibitus, Sep. Th. 830.

monostrophica quædam apud Æschylum in Antistrophica sanæ criticis regulis non sunt redigenda, Ch. 837.

N.

nichil et michi a monachis ut crassiorem sonum pingerent scripta, Ch. 359.

Nilus Typhonis, h. e. ventorum vi exundat, Sup. 570.

nominativus absolutus, Ag. 989.
Ch. 755.

P.

P littera, in præteritis et participiis quibusdam intrusum ubi non apparebat antiquitus, Ch. 359.

pæan in fine sacrificii cantari solitus, Ag. 606.

par compedum, Ch. 982.

Pauwius semper fere peccat in versibus feriendis, Prom. 568.
886. Suppl. 43. Eum. 583. et sæpe alibi.

periodi breves in luctu conveniunt, S. Th. 834.

Persæ virorum principum funera in curribus tentorio tectis efferebant, Pe. 1006.

phrases Græcorum elegantissimæ sæpe in linguam nostram verpaculam traductæ sordescunt, Ch. 433.

pluralis pro singulari adhibitus, Eu. 96.

poetæ, per epexegesin sese explicare solent, Pr. 210. S. Th. 644. Ag. 2. 368. 957. 1600.
Eu. 45. Pe. 232.

præpositiones cum casibus suis postponuntur plerumque claudunt senarium, Pr. 67.

— cum ponuntur pro verbis compositis apud tragicos an apocopen pati possint, Pe. 653.

proinde, Pe. 752.

Prometheus unus e Titanibus, Pr. 210.

— ubi fuerit religatus, Pr. 718.

pronomina sæpe in textum irrepunt e glossis interlinearibus, Pr. 176. 274. 294.

puri pedes haud sine causa adhibiti, Ch. 632. 650. Eu. 528.
Pe. 139.

R.

regum palatia quare ~~clausa~~ ^{clausa} dicta, Ag. 437.

repetitio ejusdem vocabuli apud tragicos usitatissima, S. Th. 479. 583. Ag. 14.

Robertelli editio *Æschyli*, Tur-
nebiana prior, Pr. 103.

S.

Schutzius plagii incusatus, Pr.
34. Suppl. 74. 213. 315. 605.
696. 766. Ch. 203. 495. Ea.
596.

— in priorē editionē
Brunckium, in secundā Por-
sonum diligenter sequitur, Pr.
115.

— singulare negligentiae
exemplum dedit, Ag. 6.

secunda persona presentis et
futuri passivi et medii, vulgo
per γ, scripta, apud Tragicos
in α terminanda, Pr. 34.

sententiae intercessionem luctum indi-
cant, S. Th. 1012.

Septem contra Thebas, de titulo
lis inter Grammaticos, S. Th.
Tit.

Shakespearus saepe cum *Æs-*
chylo conferri potest, Agam.
578. 460.

sigma litera octies repetita, Pr.
374.

spondeus syllabae catalecticae
anapaesticorum aliquando præ-
cedit, sed præeunte anapesto,
Ag. 374.

subjunctivus Aoristi pro futuro
indicativi saepe positus, Per.
797.

substantiva pro adjectivis posita,
Se. Th. 231. Agam. 110. Ch.
505.

Syennesis, nomen regibus Cili-
ciae commune, Pe. 326.

syllabae primae vel postremae dic-
tionum saepe desunt in locis
corruptis, Pr. 886.

— breves, productae, S. Th.
830.

synizeses quaedam paulo insolē-
tiores, Eu. 937. Pe. 35.

T.

Terra et Hercules inter Perso-
nas Dramatis Pr. Vincti falso
numerati, Pr. *Dra. Pers.*

Terra et Themis eadem in Pro-
metheo habitae, diversae in
Eumen. Pr. 210.

terror omnia adauget, Eu. 44.

Themis, mater Promethei in
Prometh. una autem Titani-
dum in Eumen. dicta, Prom.
210.

tragici pluralibus gaudent, Pr.
661. Suppl. 148.

— per epexegesin si quid
obscurius dictum fuerit ex-
plicant, Sept. Th. 644. 759.
Ag. 2. 368. 957. 1600. Ea. 45.
Pe. 232.

— sententiam ejus, quem
appellat, nomine inchoare
solent, Ch. 122.

— exemplis e Comicis alla-
tis caute sunt illustrandi, Ch.
765.

tres pedes Iambici, in principio
versus, rarissime duabus vo-
cibus trisyllabis absolvuntur,
Pe. 839.

tribraches in Iambico peculiari
ter adhibiti, Ag. 495.

Trochaici eandem servant re-
gulam cum Iambicis, ut quo-
ties in vocem trisyllabam ex-
eant, syllabam antecedentem
brevem habeant, Pe. 741.

— breviores in syste-
mate per *συντάξεις* decurrunt,
Eum. 522.

Trochaicus lecythius puros tro-
chaeos postulat, S. Th. 914.

V.

Valckenarius vir cum doctrinae
tum humanitatis laude orna-
tissimus, Eu. 114.

verba in α : producant itaque

- non duplicant *σ* in futuro poetice, quod faciunt in *σ* desinentia, Pe. 163.
- verba quædam destituuntur augmento in quibusdam temporibus, Pr. 946.
- contracta, apud Atticos non resolvuntur, S. Th. 380.
- verbalia eandem constructionem admittunt cum verbis ipsis, Pr. 903.
- verbum singulare pluralibus non tantum neutris sed et aliorum generum aliquando conjungitur, Ch. 583.
- versus apud Æschylum sæpius occurrunt cæsura destituti, apud Sophoclem et Euripidem rarius, Ch. 447. 491.
- veteres syllabam aut litteram geminatam non scribebant, Eu. 696. 757. 957.
- vocabula composita, qualia *semper—udum* etc. cum lineola conjuncta non scribebant veteres, Eum. 687.
- vocales per apostrophum rejectæ inter pronuntiandum raptim efferebantur, Pr. 638.
- vocalis ante *λ* corripitur non potest, Ag. 294.
- ante *κτ* corripitur non potest, Ch. 142.
- brevis raro producitur ante liquidam apud tragicos, Eum. 12.
- voces plusquam trisyllabæ primam, natura brevem, sæpe producant, Prom. 185. Sup. 639.
- at non nisi cum *tres priores* syllabas natura breves habeant, Choeph. 642. Eum. 484.

INDEX GRÆCITATIS

IN

NOTAS VARIORUM

ET

BUTLERI CRITICAS.

A.

A et **Α** sæpe confusæ, Su. 16.
α et **υ** sæpe confusæ, Prom. 580.
 717. Su. 631. 673. Ag. 284.
α **ο** et **ο** sæpe confusæ, Prom.
 168.
α et **υ** confusæ, Ch. 456.
α in vocativo primæ declinationis eliditur, Ch. 155.
αἰσβάτης, Pe. 1077.
αἰσβάται, Pe. 927.
αἴγι cum genit. S. Th. 334.
αἰχίαλος, Pe. 890.
αἴπτος, Ag. 145.
αἴσυρος, Pr. 451.
αἰθιμαντος **ιγία**, Ch. 626.
αι, **ι**, **ο** et **υ** olim in pronuntiatione confusæ, Pr. 134.
αι et **ι** in scribendo confusæ, Pr. 134. Su. 14. 639. 957. S. Th. 316. 729. Ag. 75. Eum. 683. 771.
αἰνῆς pro **αινῆς**, Attica, Pr. 471.
αἴρι **μέγαν**, Pe. 164.
αἴσου Attice **ἄσου**, Pr. 133. Pe. 96. 470.
αἴη, Eu. 568.
ἄιος, Pe. 633.

αἰσαγγῆς, Pr. 802.
ἀλλ' ἦ, Ag. 507.
ἀμβασι, S. Th. 472.
αἰμίνοι ἢ **φράσαι**, Eu. 634.
αἰμυγμός, Ch. 22.
αἰμφιλαιφῆς, Ch. 329.
αἰμφιτάξβης, Ch. 545.
αἰ per ellipsin suppressa, Se. Th. 263.
 — repetitur, Pe. 708.
αναπιδύσθαι, Pe. 817.
ἄπ, S. Th. 719.
ἀνθάλισκου, Ag. 348.
ἀνθάπτισθαι **φρεῖν**, Pe. 705.
ἄνομος, Ag. 674.
ἀπαλλαγῆται, Pr. 749.
ἄπαυρῆ, Pe. 27.
ἀπερπός, Ch. 598.
ἀπλάκμαι, Su. 238. Eu. 937.
ἀποκτύσαι, **abominari**, Ch. 195.
ἀρὰ in bonam partem, Choeph. 143.
ἄρ non tantum interrogativa sed et conclusiva, Pe. 348.
Ἀργίαι secunda correpta, Ag. 205.
Ἄρ **βλέπω**, S. Th. 503.
ἄριστον primam producit, Agam. 339.

ἀρετήματα, Pe. 99.
 ἀρετίζω secundam necessario
 producit, Pe. 542.
 ἀρετήσους, S. Th. 339.
 ἄσδμα, Pe. 484.
 αἰσός non αἰσός, Eu. 1010.
 αἰσός, Ag. 72.
 αἰδῶσαι active non usurpatur
 apud Tragicos, Eu. 383.
 αἰσός, Eu. 334.
 αἰσώσων βίος, Ch. 161.

B.

β et υ sæpe confusæ, Prom. 327.
 Su. 614. Pe. 312.
 β, υ et ι sæpe confusæ, Pr. 355.
 β et μ sæpe confusæ, Su. 2. Se.
 Th. 806. Ag. 121. 210. Ch.
 1068. Eum. 771.
 β et ζ confusæ, Su. 892.
 βῆ, Su. 899.
 βαθύς, Su. 871.
 βαλόν, unde deductum, Pe. 659.
 βαλῶσα pro βαλδῶσα, Eu. 754.
 βάπτω, Ch. 844.
 βρεταῖος, Su. 892.

Γ.

γάπιον, Pr. 828.
 γὰς ellipticam vim habet, S. Th.
 572.
 γὰ post τὸν sæpe geminatur, Pr.
 769.
 γαυρός, S. Th. 449.
 γῆ pro γῆς, Pr. 683.
 γίγνομαι et γηγῶσα semper scriben-
 dum Attice, Pr. 104.
 γράμματα antiquitus, κέμματα recen-
 tius scriptum, Pr. 163.
 γράμμα, Pe. 577.
 γυνίς, Ch. 1067.

Δ.

δῆος, Pe. 991.
 δαίλιος, Su. 607.

δ τοι sæpius conjunctæ in fine
 versus, S. Th. 478.
 δ sæpe ad μὲν subauditum refer-
 tur, S. Th. 752.
 δ adversativa, Ag. 577.
 δ affirmantis, Eu. 1024.
 δούλοισι, an foeminino genere
 usurpari possit, Pe. 589.
 δῆρος, ἀδέρτοι, Ag. 951.
 δαιμονῶδες apud Atticos nunquam
 passive legitur, Ag. 19.
 δάκνους secundam producit, Pr.
 941. Ag. 19.
 δαυταῖς, Ch. 182.
 δακρύουσι, Ch. 1008.
 δδύματα, S. Th. 855.
 δῆν supprimitur, Pr. 607.
 δῆσθαι, Pr. 271. Pe. 584.
 δουαχίς, Eu. 145.
 δούκαλος, Eu. 828.
 δουκραγῶν, Ag. 799.
 δουσαβία, Eu. 536.

E.

ἐθῶ, Eu. 103. 178.
 εἰς sæpe redundat, Ag. 797.
 ἐπατίος, Ag. 19.
 ἐταλός, Ag. 106.
 ἐφίρειν, Eu. 913.
 ἐφερός, Eu. 913.
 ἐλαίσιον ἄγος, Ch. 470.
 εἰσός Attice, non εἰσός, Pr. 246.
 ἐμβαίνω, Su. 659.
 ἐμβολή, Pe. 415.
 ἐμβολος, Pe. 415.
 ἐμπαῖ, Ch. 388.
 ἐμπαῖς forma Dorica, atticis in
 usu, Prom. 48. Su. 107. Ch.
 388.
 ἐμπαῖν, Eu. 634.
 ἐμπαῖος, Pe. 600.
 ἐπαγίς, Su. 130.
 ἐθῶς τέχνης, Eu. 17.
 ἐπτα, Pe. 194.
 ἐταλός, Ag. 106.
 ἐξαμβόλιον, vel ἐξαμβόλιον, Eu. 923.

ἐρωτάζων ἕρμα vel ἕρμα, Se. Th. 583.

ἐρώγμοι, Ag. 1122.

ἐπὶ cum interrogatione adhiberi potest, Ch. 212.

ἐπικαιῶν, Eu. 696.

ἐπιμεινόμενα, S. Th. 980.

ἐπιστολή, Pr. 3.

ἔρως non ἔρως, S. Th. 494.

ἔς τι, Pr. 657.

εἰ, τίς, Eu. 1022.

εὐαγγέλιον, Pe. 466.

εὐβόλως ἔχων, Ch. 694.

εὖρι, Ag. 1102.

εὐφύμιος pro ὁσφύμιος, Ag. 1225.

Z.

in ζω pauca desinunt circumflexa, Eu. 427.

ζύγος, S. Th. 75.

H.

H, aliquando deest, ut *quam* apud Latinos, Pr. 630.

H et EI sæpe confusæ, Su. 957. 963. Ag. 185. 800. 985.

H et I sæpe confusæ, Se. Th. 8. 60. 567.

ἄλυσσις, Ag. 260.

Θ.

θεμεῖον, Pr. 134.

θερμὸς, θερμῶργος, Eu. 563.

θερμῶπις, Pr. 134.

θυγὰς primam corripit, Ag. 233.

I.

I et v sæpe confusæ, Pr. 123.

I et r sæpe confusæ, S. Th. 493.

ιω synizesin admittit, Pe. 35.

ιι synizesin patitur, Pe. 35.

ιερῶν, Su. 256.

ιι synizesin patitur, Pe. 35.

ιω cum indicativo, Pr. 155.

ιι synizesin patitur, Pe. 35.

ιστοῦσι, Pr. 365.

ιω synizesin admittit, Pe. 35.

K.

καί τι tragicis parum in usu, Eu. 174.

καυτός, Eu. 409.

Καρθάιος, Pr. 124.

κατὰ subauditur, Pe. 1019.

καταγράφειν, Eu. 26.

καταφθαίσθαι, Eu. 401.

κατιγιάδην, Atticum, κατιγιάδην Ionicum, Eu. 569.

κατίχων ἴθως, Pe. 42.

Κίρχηρα, Pr. 677.

καλλήσομαι sæpius in usu quam κληθήσομαι, Pr. 839.

κινάθισμα, Pr. 123.

κίρυγμα, Pr. 157.

κίον primam producit, Pr. 349.

κλίς prima brevi, Ch. 154.

κλωτῆς, Ch. 505.

κόινι ultima producta, Pr. 1083.

Sup. 188. 790. Ch. 928.

κότος, Ch. 21.

κροκοπιῶν, Pe. 463.

κρίθι primam producit, Ag. 1649.

κῦριον cum accusativo, Ch. 212. 705.

κῦριον, Eu. 547.

Δ.

λάξ πατῶν, Eu. 545.

λαός, Pe. 345.

λαττόδωμος, Pe. 112.

λαίσσω tantum occurrit in præsentibus, Pe. 712.

λιν, primam natura producit, sed aliquando vi sequentis vocalis corripitur, Pr. 122.

ληπάρης et inde deducta apud tragicos primam habent longam, Pr. 519.

λη vocalem præcedentem corripitur non patitur, Ag. 294. Ch. 45.

λίσσιμος primam producit, Suppl. 817.

λοτῆς primam producit, Su. 814.
 λοτῆς, Ch. 968.
 λότρεῖ an primam producat, Ch. 46.

M.

μολάγγχος et similia unde forma-
 ta, Pe. 301.
 μολαμπανός penultimam producit,
 Ag. 382.
 μολύγλωσσις secundam vix corri-
 pere potest, Pr. 172.
 μὲν particula, aliquando aut male
 conjuncta aut male separata,
 Ag. 596.
 μίσωγος, Pe. 891.
 μεταγηνώσκω, Sup. 115. Ag. 229.
 μεδαμά et μεδαμά, Pe. 431.
 μὲν Homero familiare, tragicis
 non usurpatum, S. Th. 459.
 μυγμός, Eu. 117.

N.

· παραγωγὴν apud tragicos ante
 consonantem sequentem reci-
 piendum est ut vocalis præce-
 dens fiat longa positione, Eu.
 12.
 ναυβάτης non ναυάτης, Eu. 459. Pe.
 375.
 νεθελής, Eu. 453.
 νῆν, non μὲν tragicis in usu, Sept.
 Th. 459.
 νόμισμα, Pe. 861.
 νῦν ὅτι defendi non potest, Supp.
 638.

O.

οἶζος, non ὤζος scribendum, Ag.
 765.
 ὄμμα et ὄμμα confusæ, Sept. Th.
 583. Ch. 296.
 ὀπλίζεσθαι, S. Th. 439.
 ὀπτόων apud tragicos ferri potest,
 Ag. 775.
 ὅπως et ὡς cum imperfecto vel ao-
 risto indicativi, Pr. 155. 749.

ὅπως et futuro indicativi potius
 quam subjunctivo, Pr. 155.
 ὅπως μὲν futuro indicativi jungi-
 tur, Su. 416.
 ὀργή, Pr. 378.
 ὀρμίζω, Ch. 527.
 ὀρσολοπαίω, Pe. 10.
 ο et α confusæ, Eu. 506.
 ὀδαμά et ὀδαμά, Pe. 431.
 ὀδῖνος μῖζος, Pr. 1012.
 ὄπου per compendium pro ὀρεστού,
 Eu. 570.
 ὄφιν an ultimam possit produ-
 cere, Ch. 928.

Π.

π et τ sæpe confusæ, Pr. 583.
 S. Th. 578.
 παλίνπορος et παλίνποτος, Ag. 872.
 883.
 παρθένος, Ag. 237.
 παρ' ὅδιν ἰγγραφεῖν, Ch. 697.
 πᾶσιν aliquando in textum irrep-
 sisse videtur, Prom. 354. Ch.
 542.
 παρὶ ὀργῇ iracunde, Ag. 223.
 περιχρημντέ, Su. 885.
 πνῆ pro vita, absolute, Sep. Th.
 589.
 πιδύω, Pe. 817.
 πίπλωμι non πίπλωμι antiquitus
 scriptum, Ch. 359.
 πίπτω pro ἱμπίπτω, Pe. 763.
 πίπτω et πίτω confusæ, Pe. 506.
 πλάνος, Pr. 578.
 πράγματα pro calamitatibus, Pr.
 970.
 πρίσβος, Pe. 625.
 πρίσβος i. q. simplex δούλος, Ag.
 954.
 πρὸς et παρὰ absque motus signi-
 ficatione cum accusativo, le-
 guntur, Pr. 348.
 πρὸς τὰδε et πρὸς ταῦτα, Pe. 752.
 προσλαῖν, Pr. 437.
 προσλαῖν, Pr. 437.
 πρὸςθε pro πρὸςθεσις, Ag. 723.

προσέδομαι, Ch. 320.
 προσάλλω, Pr. 437.
 πρόσθετος, Pe. 938.
 προσφύσαι λόγῳ, Su. 284.
 πρόσκα μεταπρόσφρα, Su. 206.
 προγυλαῖν, Pr. 437.
 προσελαῖν, Pr. 437.

P.

ε sua asperitate brevem præcedentem producit, Pr. 1022.

Σ.

σίος primam corripit, Ag. 397.
 σσ semper tragicis in usu, non
 ττ, Pr. 20. 661. Ag. 1340.
 σρατός, Pe. 345.
 στύξ, Ch. 530.
 σύδω, Pe. 54.

T.

T et r sæpe confusæ, Pr. 711.
 Ch. 350.
 τάδε usitatius quam τόδε apud
 tragicos, Ag. 1326.
 τάλος φέρειν et φέρειν, S. Th. 267.
 τήμων pro τρεῖς, Su. 814. Ag. 17.
 τίττω non est tragicum, Su. 813.
 τίχρη, Pr. 87.
 ττ per ellipsin subauditur, Agam.
 1668.
 τείν et τέσθαι, Ch. 433.
 τί δ, hiatum admittit, Eu. 905.
 Pe. 789.
 τω non eliditur apud tragicos.
 ταυίς, Eu. 662.
 τούτ' ἤδη, tum statim, Ag. 980.
 τρισταχὺς, Ag. 1485.

τύραννος et κλέανος confusæ, Agam.
 558.

Υ.

υ, et ς conjunctim scriptæ, sæpe
 confusæ, Pr. 720.
 υ et ι sæpe confusæ, Pr. 845.
 υ et β sæpe confusæ, Pr. 1021.
 υα synizesin admittit, Pe. 35.
 υι synizesin admittit, Pe. 35.
 υι synizesin admittit, Pe. 35.
 ύπερσπος, Ag. 476. 580. 831.
 ύπερδύς, Ag. 476. Ch. 134.
 ύπερτάλης, Ag. 294.
 υυ synizesin patitur, Pe. 35.

Φ.

φαισχίτων, Ch. 1049.
 φανός, Ag. 292.
 φάντασμα, S. Th. 716.
 φτυποιμήν, Eu. 914.
 φύβος et φόβος confusæ, S. Th. 125.
 250. 504. Ch. 1021.
 φύστικ, Pe. 929.

X.

χ, vitii nota, Pr. 9.
 χυῖς δορίπαλτος, Ag. 119.
 χροιάφορος, Eu. 787.

Ψ.

ψύδης, Ag. 1008.

Ω.

ω et ο sæpe confusæ, Pr. 658.
 ώγμός, Eu. 117.
 ωι pro ωτι, Pe. 565.

II.

INDEX

IN
NOTAS VARIORUM
ET
BUTLERI PHILOLOGICAS.

A.

ACCUSATIVI cognatæ significationis semper pendent a κατὰ subaudita.

Acheron, unde dictus, Ag. 1566.

Actæon Æschyli tragœdia, Act. fr. 1.

adamantinus pro æternus, Pr. 6.

adjectiva omnia in α antiquitus tres habebant terminationes, Pe. 591.

adjectiva masculina pro adverbis poetice adhibita, S. Th. 6.

adjectivis intransitivis Æschylus transitivam vim addit, Pr. 600.

adjectivum masculinum cum substantivo fœminino conjunctum, Ag. 569.

admirandi formulæ, Pr. 298.

adulo, adolor, Pr. Sol. fr. 12.

ædium penetralia locus erant munitus, Ch. 805.

Ægisthi persona miro artificio ab Æschylo depicta, Ag. 1586.

Ægyptii servis utebantur Æthiopicis, Su. 727.

Ægyptus, quare δια sit dicta, Su. 5.

aer, regnum avium, Pr. 280.

æs, attritu probatum, Ag. 400.

Æschyli Scholiastes Christianus, Pr. 940.

———— tetralogia quæ Promethea dici possit, Pr. Ign. Tū.

———— Orestia, ibid.

———— ιαδού post mortem ipsius quasdam mutationes in textu continebant, Su. 686.

———— pietas, S. Th. 273.

———— mens animosa, S. Th. 339.

———— λεπτολογία in Eumenidibus vindicata, Eum. 203. 608. 660. 739.

———— virtus in pugna Marathoniam exhibita, tabula et imagine commemorata, Vit. p. 168.

———— pugillares magno emptæ, Vit. p. 167.

———— tragœdiæ ab Harpalo ad Alexandrum missæ, Vit. p. 167.

———— tragœdiæ post mortem ejus coronatæ, Vit. p. 168.

———— apopthegma, Vit. p. 168.

———— carmina recitantes ramum myrteum tenebant, Vit. p. 168.

Æschylus Eleusineoriundus, Vit. p. 163.

— annos natus 25, cum Pratina decertavit, Vit. p. 163.

— vinosus, Vit. p. 163.

— quædam a Phrynicho mutuatus est, Vit. p. 164.

— multa contulit in ornatum scenicum, Vit. p. 164.

— grandiloquus, Vit. p. 165. p. 166.

— vocibus Siculis nonnunquam usus est, Vit. p. 166.

— impietatis accusatus et absolutus, Vit. p. 166.

— a quibusdam Sophocli et Euripidi prælatus, Vit. p. 167.

— Sophoclem habuit discipulum, Vit. p. 167.

— torvo vultu fuit, Vit. p. 168.

— in Satyris omnibus præstitit, Vit. p. 168.

— ominibus ex nominum etymologia delectatur, Pr. 85.

— in Choricis audax, Pr. 125. 145. S. Th. 78.

— metaphoris gaudet a re militari sumptis, Pr. 143.

— in affectibus describendis naturam sequitur, Pr. 169. Ch. 191. 223. 661.

— ejus in fabula instituta artificium, Pr. 170.

— in verborum delectu judicium, Pr. 172. S. Th. 616. 242.

— polyptoton amat, Pr. 218.

— in ethicis liberum ac fortem civem se ostendit, Pr. 224.

— an Ætnam ardentem viderit, Pr. 365.

— in epithetorum delectu

sedulus et ornatissimus, Pr. 423. S. Th. 81. Pe. 614.

Æschylus vulgarem de Prometheo fabulam non sequitur, Pr. 442.

— mystes Eleusinius, Pr. 521.

— Pythagoreus, Pr. 553. 1051.

— de animo loquitur more philosophorum, Prom. 788.

— quare *φρονιτικω* dictus, Pr. 877.

— dictionis ubertas, Pr. 885. 948. Pe. 702.

— quasi gradibus altius insurgit, Pr. 914. 936.

— libertatis assertor strenuus, Pr. 965.

— Atheniensibus adblandiri solet, Su. 403. Eum. 529. Pe. 230. Pr. 318. 853.

— epitheta nonnunquam cumulat, Su. 803.

— in tragedia adornanda et cuique personæ convenientia reddendo artificium, Su. 843. S. Th. 581. 683. Ag. 346. 609. 864. 900. 923. 1226. Ch. 138. 672. 741. 747. 763. Eu. 106. Pe. 848. 1081.

— belli impetus præclare descripsit, S. Th. 64. Pe. 388.

— sicut Shakespearius naturæ studiosissimus, S. Th. 203.

— a *Δυσηφόρος* crimine vindicatus, S. Th. 346.

— majore prudentia et verecundia quam Euripides fabulas tractavit, S. Th. 736.

— in metaphoris sublimis, Ag. 369. 375.

— merito reprehensus quod eodem die quo Troja capta est Agamemnonem reddidisse finxerit. Ag. 520.

- Æschylus nimis turgidus**, Ag. 1443.
 ——— in Agamemnone Seneca longe longeque præstantior, Ag. 1607. 1608.
 ——— in Persis pingendis mores Græcos servavit, Per. 205. 211.
 ——— multus est in montibus et fluviis et locorum situ describendo, Persæ 865. Vit. p. 166.
 ——— ebrios introduxit Græcos testis ac pelvibus indecore pugnantes, Inc. fr. 102.
 ——— pugna Marathonis interfuit, Eleg. fr. 4.
Æschyli plures, Vit. p. 163.
Agamemnon, rex regum, Ch. 356.
Agamemnonis persona præclare ab Æschylo descripta, Agam. 923.
 ——— pater Plisthenes, Ag. 1578. 1611.
ager Thebanus, fertilissimus, S. Th. 312.
aggeres Homericis temporibus mortuis congesti, Ch. 349. 358.
Ajax tantum apud maxillas vulnerabilis ut perhibet Æschylus, Inc. fr. 189.
Alcmena tragœdia Æschylo abjudicanda, Alc. fr. 1.
Alexis comicus Ἰσχυρίων scripsit, Psych. Tit.
Amazones, Pr. 415. Su. 295.
amor patriæ verus, S. Th. 311.
Amphiarai persona pulchre depicta, S. Th. 574.
Amphionis et Zethi monumentum, S. Th. 534.
anachronismus apud Æschylum, Pr. 659.
anacoluthon, S. Th. 571. Ch. 408. Eum. 689.
anagnorisis in Choephoris, quam
Aristoteles debiliorem vocat, vindicata, Ch. 166.
animalia Diis dedicata libere errare permittebantur, Pr. 667.
animi tabulis inscribere, Prom. 788. 275.
animis ab inferis commeatus tantum quasi ad clepsydram datus, Pe. 694.
Antigone in Polynicem, Iamene in Eteoclem propensior, S. Th. 968.
antiptosis accusativi pro nominativo, Pr. 473. 643. Su. 306. S. Th. 19.
 ——— dativi pro genitivo, Eum. 449.
antithetorum exempla, Pr. 903.
aoristus tempus inter præsens et futurum fluctuans, Pr. 747.
Apis et terra Apia, Su. 270. 271.
Apollo Lycius, Su. 694.
 ——— Δυσίος, S. Th. 147.
 ——— ἰβδημαγίτης, S. Th. 806.
 ——— ejus migrationes annuæ, Eum. 9.
 ——— ad lacum in Delo natus, Eum. 9.
 ——— alterum habet Parnassi verticem, Bacchus alterum, Eum. 24.
 ——— a Jove vaticinia edoctus, Eum. 621.
apparatus scenicus in Choephoris, Ch. 673. 875. 892. 894. 903. 960. 972.
 ——— in Eumenidibus, Eum. 33. 569. 1008.
aqua virgo, Pe. 615.
aquila, Jovis avis, Ag. 139.
aquilæ supplicium ad Prometheus Solutum attinet, Prom. Arg.
Arabes, Pr. 420.
Areopagitæ e primariis civibus delecti, Eum. 490.
 ——— non admittebant artes oratorias, Eum. 588.

Argi fabulam a Mercurio occiso
Æschylus non agnoscit, Pr.
681.

Argivi cum Atheniensibus ple-
rumque contra Lacedæmonios
stabant, Eum. 291.

Armorum judicium docta apud
Latinos, Arm. Jud. Tit.

artes quibus vita colitur Caini-
dum inventa, qui ut et Tita-
nes ἀθάνατοι, Pr. 151.

articulus cum emphasi adhibitus,
Pr. 120.

— cum pronomini subjun-
gitur sæpius irrisionem signi-
ficat, Pr. 943.

— vim habet in demon-
strando, Su. 722.

— præpositivus pro rela-
tivo, S. Th. 37.

— cum negativo verbo in-
finitivo præpositus, Pe. 291.

Asia, quare ἀγνὴ dicta, Pr. 411.
aspicere, de intrepido conatu,
Pe. 111.

Athenæ Diades, Gl. Mar. fr. 4.
Athenienses καλοῦσθαι, Eum. 9.

— Apollinis deducto-
res, ibid.

— civibus suis optimis
semper erant infensissimi, Eu.
1015.

Atlas Promethei frater, Pr. 348.

Atossa, quot annos vixerit, Pe.
156.

Attius Prometheus Latine con-
vertit, Pr. Sol. fr. 12.

— Æschylum plerumque
transtulit, Atham. fr. 4.

audire pro vocari, S. Th. 684.

averruncandi formula apud ve-
teres, quo hostes devovebant,
Pr. 863.

augmentum in choricis aliquando
rejiciunt tragici, sed nunquam
in senariis, Su. 576.

aulicorum inconstantia, Pr. 121.

Aurora pudoricolor, Pr. 134.

Autumni tempus vetustissimis
incognitum, Pr. 453.

B.

Bacchæ χαλμῖαι dictæ, Inc. fr.
152.

Bacchus βίαιος, Inc. fr. 91.

— χαροφάλας, Inc. fr. 170.

Barbarus pro simpl. externo, Pe.
187. 637.

Bassaræ, Bassarides, eadem fa-
bula, Bass. Tit.

bona verba, Su. 521.

bos in lingua, Ag. 36.

boves, etiam antiquitus apud
orientis populos summo in
honore habitæ, Pe. 613.

Byblini montes, Pr. 808.

C.

cadaver inhumatum alitibus at-
que canibus projectum, S. Th.
1028.

caducus, sensu activo, Su. 118.

cædem, donec lustraretur eluere
non licebat, Eum. 40.

cæde inquinatis, expiationis in-
digentibus loqui non licebat,
Mys. fr. 3.

Cainidæ artium inventores, Pr.
151.

calceorum regionum insigne,
purpura, Pe. 663.

canere, pro vaticinari, Aj. fr. 1.

canis similitudo Æschyli tempo-
ribus haud indecora, Ag. 616.

Carbani, Su. 124.

Cassandra persona apud Æschy-
lum admirabiliter effecta, Ag.
1187.

Caucasus secundæ religationis
Prometheæ locus, Pr. Arg.

Celeustes, hortator vel pausarius,
Pe. 396.

Chalybes, Pr. 712.

Charientismus, Ag. 1256.

Charontis fabula nota tragicis,
Homero et Hesiodo incognita,
S. Th. 864.

Choephorarum scena Mycenis
posita, Ch. 6.

Chorica quædam Æschyli splen-
didissima, præsertim S. Th.
78. Agam. 168. 226. 375. 791.
1035. Eu. 330. 377. Pe. 81.
102. 109.

Chorus Oceanitidum curru alato
invectus, Pr. 272.

—— ad finem tragœdiæ Pro-
methei in scena manet, Pr.
1078.

—— in Sept. contra Thebas
in excelso loco collocatus, S.
Th. 79.

—— in Agamemnone solerter
constitutus, Ag. 40.

Cilicum montes ignivomi, Pr.
351.

Cissii bellatores, Ch. 421.

Cisthene, Pr. 792.

citato gressu incedere ærville
habebatur, Pr. 940.

clypei a splendore laudari soliti,
S. Th. 495.

clypeus cum halone comparatus,
S. Th. 495.

Clytæmnestræ personamiro arti-
ficio depicta, Agam. 346. 609.
864. 900.

Cœli templa, Pe. 365.

cœlicolæ omnes, Prometheitem-
poribus, e Cœli posteris, Pr.
896.

Colophonix quam vocant exem-
plum a grammaticis perperam
citatum, Pe. 754.

comparatio præclara, S. Th. 387.
Ch. 245.

—— a cane, Æschyli
temporibus non ignobilis, Ag.
3.

conatus pro eventu, Pr. 319.

consentientia sceleris peccati pœ-
nas exigit, Ch. 284.

cordis motus vehementiores, Pr.
880.

corpori *ἰσχυρὸν* supererat, Ch. 321.

corpus terroribus exsiccatum,
Eum. 333.

crotala et cymbala quatenus dif-
ferant, Edon, fr. 2.

cyma Lesbium, Thalam. fr. 1.

D.

Danae fabula Æschylo abjudi-
canda, Dan. Tit.

Danai nomen, *ἀπὸ τοῦ δανῆος*, Su.
324.

Danaides, quinta ab Epapho ge-
neratio, Pr. 852.

—— ad quem locum regi-
onis Argivæ appulerint, Sup.
185.

—— fabula, diversa a Sup-
plicibus, pro argumento habuit
nuptias fatales cum Ægypti
filiis celebratæ, Danaid. fr. 1.

Dativus instrumenti Atticis fami-
liaris, Eum. 792.

Deorum *παιωνιῶν*, Pr. 210.

—— convivia apud Oceanum,
Pr. 530.

—— ex obsessis urbibus evo-
catio, S. Th. 224.

—— invidia, S. Th. 775. Pe.
93. 345.

Deus videt turbas mortalium,
Eum. 563.

—— sæpe summam hominum
fortunam subito evertit, Pe.
94.

Diana, quare Agamemnoni irata
fuerit, Ag. 156.

Dii per machinam introducti,
Pr. 135.

—— consortes, Pr. 442.

—— *τίλμιοι*, Su. 534.

—— recentes et veteres, Eum.
150. 172. 730.

—— Fato recentiores, Eu. 173.
diluvia antiquissima, Su. 259.

diluvii Hebraici memoria generalis, Su. 273.

Diræ, siccos oculos habent, S. Th. 702.

diversi modi nonnunquam copulantur, S. Th. 412.

divinationis genera apud veteres, Pr. 484.

divitiæ virtutibus illustratæ, Pe. 166.

docti homines studiis exsiccati, Pr. 147.

Dodonæum oraculum omnium vetustissimum, Pr. 659.

— e fago, non e quercu editum, Pr. 831.

dolus justus, Inc. fr. 12.

donaria deorum simulachris adpendi solita, Su. 472.

ducum enarrationem nimis prolixam in Sept. contra Thebas Euripides perstrinxit, S. Th. *Tit.*

Dutheilius, interpret Gallicus, de Æschylo præclare meritis, Pe. 234. et passim alibi.

E.

Edoni et Lycurgus an eadem fabula cum diversa epigrapha, Edon. fr. 1.

Electræ persona apud Æschylum bene composita, Ch. 138.

ellipsis post *τί*, quomodo supplenda, S. Th. 342.

ellipsis ante *γάρ* sæpe eleganter suppleri potest verbo præcedente, Pe. 234.

enallage numeri, Pr. 676.

— casuum, Pe. 95.

Ennius Eumenidas Æschyli latine transtulit, Eum. 692.

epexegeses tragicæ et præsertim Æschylo familiares, S. Th. 615. Ch. 250. 313. Eum.

Epicharmi Prometheus forte drama satyricum, Pr. *Arg.*

Epicharmus fabulam scripsit de

hominum origine ut a Prometheo vel Pyrrha producti traduntur, Pr. Ign. fragm. 3.

Epigoni, ab Attio conversa, Epig. fr. 1.

epigramma in eos qui ad Ossam sepulti sunt, recentiori cuiusdam Æschylo tribuendum, Eleg. fr. 1.

epitheta coacervata, Su. 803.

equos alere apud veteres divitiarum indicium, Pr. 465.

Erinnyes mutato nomine Eumenides dictæ, Eum. 1038.

Eteocles mulierum osor, S. Th. 718.

Eteoclis, persona apud Æschylum præclare depicta, S. Th. 659. 674.

— et Polynicis filii Laodamas et Thersander, S. Th. 834.

Eumenides, homines exsucto sanguine tabefaciunt, Eum. 183.

Eupolis, an Æschylum luserit, Pe. 65.

Euripides reprehensus quod oracula nimis clare expresserit, S. Th. 750.

— Æschylum perstrinxit, Ch. 230.

Euripidis tetralogia de Alcæone, Pr. Ign. *Tür.*

extispicia, Pr. 492.

extra scenam quædam audita, S. Th. 249.

F.

facere, subauditum, Pe. 209.

ferramentorum Promethei stridor longissime exauditus, Pr. 133.

flos flammæ, Pr. 7.

— *virorum*, Pe. 59.

fluctibus obloqui, locutio proverbialis, Pr. 884.

fontes et flumina Oceano et Tethye prognata, S. Th. 2.

fortuna mutabilia, Pr. 275.
 fuga innoxia, Su. 364.
 fulloniam exercebant viri, Ch. 758.
 fulminis genera, Pr. 359.
 ——— caduci periphrasis nobilissima, S. Th. 435.
 Furiae, quare nigrae dictae, S. Th. 985.
 ——— sacra absque igne et vino habebant, Ag. 70. Eum. 863.
 ——— innuptae, Eum. 69. 1036.
 ——— omnibus invisae, Eu. 73.
 ——— victimis nigris gaudebant, Eum. 1009.
 Furiarum habitus et species, Eum. 48. 54. 353.
 ——— insultationes, Eu. 373.
 furoris divini signa, Ag. 1223.
 furti Promethei mythus, Pr. 8.
 futura in *aeon* quae penultimam producunt, nec *o* excludere possunt, nec si excluderent contractionem pati, S. Th. 1065.

G.

gallus, avis domesticus, Eu. 869.
 genarum in luctu laceratio, Ch. 23.
 gigantomachiae et Chaüs mythus, Pr. 200.
 gigas pro superbo et feroci, Se. Th. 430.
 Glaucus marinus a Cicerone Latine conversus, Gl. Mar. Tit.
 Gorgones, Pr. 792.
 ——— earum mythus, Prom. 794.
 Graeci et Barbari, Pr. 2.
 Graecorum principes antiquitus familiari potestate utebantur, S. Th. 1.
 gratiarum actio post victoriam, Ag. 1404.
 Gryphus, Simung, Sphinges, Cherubim, Pr. 286.

H.

Harmonia Cadmi uxor, Se. Th. 106.
 hasta, per eam jurare antiquis usitatum, S. Th. 535.
 ——— antiquis pro sceptro, Se. Th. 535.
 Hellepontus *Ἡλλήνιστος*, Pe. 747.
 ——— a Xerxe ponte iunctus, ibid.
 herbae Caucasiae venenatae et Promethei sanie ortae, Prom. Sol. fr. 12.
 Hermes, Ch. 1.
 Herodotus et Diodorus in pugnae ad Thermopylas et Salamina descriptione inter se discrepant, Pe. 399.
 Hesione, Oceanis, Pr. 561.
 hominis a Prometheo fabricati fabula, Pr. *Dra. Pers.*
 homœoteleuton, Pr. 438.
 Homoloides Thebarum portae, S. Th. 576.
 Hybristes fl. forte Borysthenes, Pr. 716.
 hypallage, S. Th. 159. Ch. 792.
 Hyperboreorum felicitas, Ch. 371.
 Hypermnestra marito suo percit, Pr. 864.

I.

Janitorum duri mores, Se. Th. 627.
 Iaones, unde deducti, Pe. 178.
 jecinoris inspectio, Pr. 494.
 ignis a Prometheo suffurati fabulae origo, Pr. 109.
 ——— a Magellanicae terrae incolis pro animali habitus, Pr. 368.
 ——— crinitus, Pr. 1043. 1082.
 imperium Pelasgicum, Su. 262. 266.
 improbandi formula, Ag. 67.

Inachi mythus, Su. 259.
 incendere, Pe. 395.
 indicativus vel optativus post
 ἔφαλλον ab *si* regitur, vel expres-
 so vel subaudito, Pr. 152.
 indignationis declarandæ for-
 mula, Eu. 840.
 infinitivus pro nomine, Eu. 989.
 — pro imperativo, Eu.
 1011.
 insignia in clypeis gesta, S. Th.
 393.
 invidia misericordia præstantior,
 Ag. 948.
 invocationis formula, Eu. 295.
 Io, facie tantum deformata cor-
 nibus in scenam introducta,
 Pr. 569. 590. Su. 579.
 — non ab asilo sed variis spec-
 tris agitata, Pr. 569. 676.
 — ab ipsa ad Herculem trede-
 cim generationes, Pr. 773.
 — vitulæ nomine designata, Su.
 42.
 — eadem quæ Isis et Luna, diu
 Antiochiæ culta, Su. 562.
 Jobi liber multa habet cum Pro-
 methei sententiis communia,
 Pr. 152. 186. 315.
 Ion Chius scripsit tragœdiam
 cui titulus Agamemnon, Ag.
 Tit.
 Jonas propheta, S. Th. 608.
 Ionismi nonnunquam apud Æs-
 chylum adhibiti, Pr. 122. 646.
 Jovis Harmonica, Pr. 553.
 — lances, Pe. 346.
 Jupiter unus imperium exer-
 cet in Deos, Pr. 49. 50.
 — σοφιστής, Pr. 62.
 — recens Deus, Pr. 149.
 Su. 25.
 — cur Prometheo iratus
 fuerit, Pr. 224.
 — quomodo imperium nac-
 tus est in Deos, Pr. 229.
 — tyrannidem exercet in
 Deos, Pr. 324.

Jupiter ἀλαξήτριος, S. Th. 8.
 — παρτίλης, S. Th. 120.
 — Hercæus, Ag. 1065.
 — pater æther, Inc. fr. 37.
 — pluvius Danaïd. fr. 2.
 — e machina, Psych. fr. 7.
 Ius peregrinatio, Pr. 707. 712.
 716. 730. 789. 791. 792. 805.
 807. 808. 810. 837. 840.
 — fabula, an eadem atque Isi-
 dis, Pr. 814.
 — ad antiquissima Græcorum
 commercia pertinet, Pr. 814.
 — unde invecta, Su. 16.
 — ejus interpretatio, Su. 299.
 jus talionis, Ch. 91.
 Justitia quare Terræ filia, Eu. 4.
 Ixion, qui primus concivem in-
 teremit, ab ipso Jove piatus,
 Eum. 444.

L.

lachrymæ subdolæ, Ch. 736.
 Laconica et Argiva breviloquen-
 tia, Su. 281.
 lampadum certamen in honorem
 Promethei, Pr. *Dra. Pers.*
 lapidatio pœna veteribus usitata,
 S. Th. 205.
 larvæ media nocte vagari cre-
 debantur, Eum. 109.
 lavatio apud Persas usitatissima,
 Pe. 201.
 leonis catulus in urbe non alen-
 dus, Inc. fr. 39.
 lepra, Ch. 277.
 linguæ petulantia damnosa, Pr.
 329.
 litotes, Pr. 1023.
 locutio audax, S. Th. 560.
 locutiones Græcæ elegantes in
 rusticum nostrum sermonem
 fluxisse videntur, Ch. 172.
 longævus pro æternus, Sep. Th.
 530.
 Lucretius in nobilissima sua
 Iphigeniæ mactandæ descrip-

tione Æschylum secutus est, Ag. 247.
 ludi in honorem Promethei, Pr. Dra. Pers. Pr. Sol. fr. 14.
 Lycurgia Æschyli tetralogia, Lycurg. fr. 7.
 Lycurgus, fabula a Nævio conversa, Lyc. fr. 6.

M.

Macistus, mons an homo fuerit, Ag. 297.
magnum, otiosum maris epitheton, Pr. 836.
 majestas regia Agamemnonis temporibus inviolabilis, Ch. 52.
 malæ mentis stimuli nullibi fugiendi, Eu. 251.
 Manis caput, cottabissantibus in scopum propositus, Ossil. fr. 1.
 manu strenuus, S. Th. 629.
 mare Ionium, antiquitus Rheæ sinus, Pr. 836.
 Mariandynus lessus, Pe. 941.
 maris fluxus ἀποίμης, Pr. 139.
 Mars ἄχρεος, Su. 643.
 — Thebis cultus, Th. 106.
 — messor exercituum Europ. fr. 1.
 Martis flagellum duplex, Ag. 651.
 media quædam passive adhibita, Ag. 590.
 Memnona, tintinnabulis ad phaleras appensis usum introduxit Æschylus, Inc. fr. 204.
 Memnon, forte altera epigraphe tragædiæ quæ Psychostasia inscribitur, Mem. Tit.
 memoria, et forte memoria technica, a Prometheo inventa, Pr. 460.
 memoria vitæ, poenarum præmiorumque post mortem magna pars, Eu. 104.

Mencætius Iapeti filius, Promethei frater, in Tartarum fulmine dejectus, Pr. 156.
 Mercurius μαρτύριος, Su. 927.
 — servator, Ch. 2.
 meridiare, Ag. 574.
 metaphora a cereis tabulis petita, Pr. 535.
 — nimis turgida, S. Th. 377. Ag. 503.
 — divisor, S. Th. 500.
 metaphoræ quædam audaciores apud Æschylum vindicatæ, Pr. 368. S. Th. 212.
 — a membris animalium ad montium, fluminum, terrarum partes traductæ, Pr. 720. 846.
 — præclaræ, Agam. 369. 975. 1244. Eu. 558. Pe. 73.
 Minerva Onca, S. Th. 170.
 — in arce Cadmea constituta, S. Th. 247.
 — ægide pro curru usa trans mare vecta est, Eum. 406.
 — καρήνιος κατ' ἰσοχὴν dicta, Eu. 1002.
 — Πυλαΐτις, S. Th. 170.
 Minervæ effigies in urbium portis statui solita, S. Th. 170.
 montes Diis consecrati, Agam. 293.
 morituri ornamenta et officia sacri insignia abjiciebant, Ag. 1273.
 mortales instar somnii, Pr. 55.
 Mortis ara, templum et victima, Mob. fr. 5.
 mortuos lavandi cura ad propinquos, præcipue fœminas, pertinebat, S. Th. 745.
 muliebre ingenium ad misericordiam virili accommodatius, Pr. 159.
 mulieres locis publicis antiquitus exclusæ, S. Th. 193.
 — domisedæ, Ch. 919.

Myrmidones, fabula ab Attio conversa, Myrm. Tit.

Myrtili cædes fons malorum domui Pelopis, Ag. 1201.

mythica quædam ex Promethei fabula hausta, Pr. 956.

N.

navis currus marinus, Pr. 467.

— quæ mortuos trajiciebat ex Ægyptiacis Mosi cognita, S. Th. 864.

nebulæ similitudo ad lachrymas translata, Pr. 145.

Nemea scripsit Ennius, Nem. fr. 1.

Neptunus Ἠπειρος, S. Th. 132:

— γαστήρ, S. Th. 312.

Nereides, nomen habuit e Choro Nereidum; argumentum ex Patrocli vel Achillis interitu, Ner. fr. 3.

neutrum pro masculino, Eum. 490.

Niger fl. Pr. 808.

Nili ostia vadosa, Su. 4.

— salubritas, S. Th. 314.

Noctis vestitus in monumentis antiquis, Pr. 24.

nomen fabulis sæpe a Choro inditum, ut Phœnissis, Nereidibus, &c. Bassar. Tit.

nominativus absolutus Atticus, Su. 455. S. Th. 195. 687. Ch. 518. Eum. 95.

— Attice pro vocativo, Ch. 655. Pe. 123.

Nox, quare Furiarum mater habita, Eum. 322.

O.

Oceanitides per machinam in scenam inductæ, Pr. Dra. Pers.

— diis sacrificabant, Pr. 530.

Oceanus antiquitus pro flumine immenso habitus, Prom. 138. 789.

— ubi domicilium aut antrum nympharum habuerit, Pr. 284.

— Promethei adjutor, Pr. 331.

Octopas fl. Juven. fr. 4.

oculi ἰαδρῶς, Pr. 399.

odor gratus a numinibus benignis proveniens, Pr. 115.

Œagrus in Niobe Æschyli egit, Niob. fr. 14.

Œdipus in tragœdia Septem Thebana non jam in vivis fuisse fingitur, Sept. Th. 661. 984. 1012.

œstrum, Pr. 569.

oliva flava, Pe. 619.

omina ex fulgure ignibusque cœlestibus capta, Pr. 497.

— ex paronomasia, S. Th. 542. 584. 676. 835. Ag. 694.

— ex occurrentibus, Per. 226.

optativus Attice pro imperativo sæpe positus, præsertim in Deorum supplicationibus, S. Th. 322.

oraculorum genera duo, Eu. 31. **oraculum Apollinis** ter a Laiō consultum, S. Th. 752.

— Delphicum primum Terræ, deinde Themidis, tum Phœbi, Eu. 2.

— sortito consuli solitum, Eu. 31.

orarium, fascia oræ vestis adnexa, Jac. fr. 3.

orci pæan, S. Th. 874.

Orestia Æschyli tetralogia, Pr. Tit.

Orestis ad oraculum Delphicum peregrinatio, Eu. 75.

— expiatio in Tauris facta, Eu. 237. 454.

Orithyia, fabula Æschylo adju-

dicanda in catalogo prætermissa, Inc. fr. 161.

Ossilegorum argumentum ab Iro et Ulysse procos stipem rogantibus petendum, Ossil. fr. 1.

oxymora quædam apud Æschylum, Pr. 547. Eu. 250. 460. Pe. 682.

P.

Pæan ante prælium cani solitus, S. Th. 273.

Palamedes, Æschyli tragœdia in Catalogo prætermissa, Inc. fr. 46.

Pan Δυναῖς ἀν Δυναῖος, S. Th. 147.

Parcæ, in Deos potestatem habebant, Pr. 516.

— a Furiis distabant, Eum. 173.

paronomasiæ apud Sophoclem rariores, apud Euripidem frequentes, apud Æschylum passim, Pr. 849.

participia nonnunquam inseruiunt vincendis dialogi nodis, Pr. 249.

paronomasia Æschylea, S. Th. 947. 992. Eu. 90.

participium pro infinitivo, Ag. 592.

— pro verbo, Ch. 1059.

passivum pro activo, S. Th. 253. Ag. 294.

peccata majorum posteri luunt, S. Th. 750.

Pelagus, nomen appellativum et gentile, Su. 259.

Pentheus leporis ritu discerptus, Eum. 26.

periphrasis pro pronomine personali, Pr. 146.

— ex participio et *σὺν* pro verbo simplici, Su. 469.

perlitare, S. Th. 385.

Persæ sagittandi peritissimi, Pe. 26.

— ante Marathonium facinus non nisi victoriis in Græcia noti, Pe. 92.

— ante Cyrum maritimis rebus operam non dabant, Pe. 108.

— reges adorare solebant, Pe. 153.

— reges defunctos tanquam Deos venerabantur, Pe. 157.

— a Perseo, ut Danai a Dan, Russi a Russ, Britanni a Bruto nomen deducebant, Per. 185.

Persarum clades cum Hispanica regnante Elizabetha comparanda, Pe. *init.*

— reges ἀντιδύνας, Per. 213.

— funera curribus elata, Per. 1005.

Persas scripsit Phrynichus quoque, Pe. *init.*

— et Pherecrates, sed comœdiam diversi plane argumenti, Pe. *Tit.*

Persei cor, saxeum, Ch. 831.

Persicorum regum dynastiæ ac successio, Per. 764. 780.

Philoclis tetralogia de Pandione, Pr. Ign. *Tit.*

Philoctetes Æschyli, ab Attio conversa, Phil. *Tit.*

Phineidæ Æschyli, ab Attio f. conversa, Phin. *Tit.*

Phœnicum classes Persarum res maritimas maxime sustinuerunt, Pe. 967.

Phœnissæ Æschyli, ab Attio f. conversa, Phœn. *Tit.*

phrasis Homerica, S. Th. 328.

Phryges Æschyli, sub Lutro- rum nomine ab Ennio conversa, Phryg. *Tit.*

Plisthenes, Ag. 1578. 1611.

plorantes velabant capita, Ch. 79.

pluralis pro singulari sæpe apud
Æschylum positus, Ag. 190.
235. Ch. 37. 318.

Pluton, fl. 805.

poetæ æmulos suos vellicare so-
liti sunt, Ch. 230.

polyptoton Æschylo in usu, Pr.
218.

Pontus Euxinus olim ἄλμος dic-
tus, Pr. 726.

populi post diluvia ab Arcadam
jugis Peloponneso dati, Su.
259.

— mores bene depicti, Ag.
893.

porcorum usus frequens in sa-
crificiis, Eum. 283.

præconis formula in suffragiis
ferendis, Su. 630.

præsens pro futuro, ad notan-
dam rei certitudinem, Prom.
171.

— optativi pro imperfecto
indicativi, Pr. 751.

— pro imperfecto, Pe. 801.

proximitas narrationis antiquam
simplicitatem redolet, quan-
quam a nostris moribus aliena,
S. Th. 267.

Promethea Æschyli tetralogia,
Pr. Tit.

Prometheæ fabulæ mythus, Pr.
Arg. 1021.

— quædam cum diluvio
Noachico communia, Prom.
232.

— religionis locus, Pr.
Arg. 417. 707.

Prometheus, in Prometheo Vinc-
to non ad Caucasum religa-
tus, Pr. Arg. 1020.

— in Prometheo so-
luto ad Caucasum vinctus,
Pr. Arg. 1020.

— qui et unde dictus,
Pr. Dra. Pers.

— quos parentes ha-
buerit, Pr. Dra. Pers.

Prometheus, προμηθεύς, φουχιδής, προ-
μηθεύς, Pr. Dra. Pers.

— in Academia cum
Minerva et Vulcano cultus,
Pr. Dra. Pers.

— ignis inventor: aliæ
artes illi falso adscriptæ, Pr.
Dra. Pers.

— rex Scytharum, Pr.
Dra. Pers.

— quare Scythiæ fini-
bus affixus, Pr. 20.

— cælum ac terram
testatur, Pr. 88.

— de Jove bene me-
ritus, Pr. 124.

— obscuram expecta-
tionem immortalitatis homi-
nibus indicavit, Pr. 250.

— spiritum prodit ge-
nerosum, Pr. 266. 345. 971.

— Jovi in regno con-
stituendo consiliarius, Prom.
439.

— simul cum Miner-
va cultus, Pr. 442.

— de liberatione ejus
duæ fabulæ, Pr. 523.

— semel ingemiscit,
Pr. 979.

— nihil habet quod ad
Sacras Literas referri debeat,
Pr. 1026.

— apte Themidem in-
vocat, Pr. 1090.

— προμηθεύς et τίτιδος an
titulus unius fabulæ, Pr. Ign.
Tit.

— drama satyricum,
ibid.

Promethei μῦθος duplex, Pr. 5.
92.

— ab Hercule soluti μῦ-
θος, Pr. 27.

— insignis constantia,
Pr. 66.

— persona procerissima,
Pr. 74.

Promethei compedes non æterni, Pr. 94.

— vincula quare apud Chalybas collocata, Pr. 133.

— mater, aliis Themis, aliis Asia, aliis Clymene, Pr. 209.

— vincula cum Christi passione collata, Pr. 232.

— catastrophe cum casu Luciferi comparata, Pr. 1092.

— constantia, Pr. 1092.

— fabula Sophocli et Epicharmo tractata, Pr. Ign. fragm. 3.

— Soluti argumentum, Pr. Sol. *init.*

— liberatio ab Evanthe pictore expressa, Pr. Sol. fr. 12.

pronomina possessiva pro primitivis, Prom. 388. Sep. Th. 276.

Proserpina Δάμνη vel Δαΐνη dicta, ἀπὸ τῆς αἰῶνος τῆς δαΐνης, Psychag. fr. 6.

prosopopœia nobilissima, Sept. Th. 733.

proverbium Anglicum, Pr. 150. 314. Ag. 2.

— aquilæ sagitta suis pennis instructa vulneratæ, veteribus familiare, Myrm. fr. 2.

Psychostasia, argumentum habebat ex Jove Achillis et Memnonis fata ponderante, Psychost. Tit.

pugnæ Salaminiz descriptio, Pe. 399.

pulvis mutus nuncius, Su. 188.

purgamenta trans caput abjecta, Ch. 96.

purpureis vestibibus in summo gaudio utebantur, Eumen. 1031.

Pythagoræ dogmata non sem-

per apud Æschylum querenda, Ch. 254.

Pythiæ triplos laureis ornata, Eum. 39.

Q.

quatuor vel etiam quinque personæ in scena, Ch. 666.

quicquid in buccam venerit loqui, Inc. fr. 167.

R.

reges Persarum *χρυσόγαυοι* dicti, Pe. 79.

— qui in vita bene se gesserant, post mortem magno in honore apud inferos habiti, Per. 693. regum Persicorum series, Per. 764.

— ministri quidam, *oculi* dicti, Pe. 986.

reliquiæ luti Promethei apud Panopenses monstratæ, Pr. *Dra. Pers.*

repetitio ejusdem vocis vehementiorem animi motum indicat, Sep. Th. 109. 135. 155. 158. Ag. 1498.

res pro persona, Sep. Th. 130. 276.

risus fluctuum, Pr. 90.

ros pro *aqua* in genere, Eum. 907.

S.

saburra, pro foetu in utero posita, Su. 588.

sacrificia expiatoria, Eu. 838.

sagitta qua Hercules aquilam Promethei jecur exedentem transfixit inter sidera relata, Pr. Sol. fr. 16.

Salamis insula, *Πελοπόννησος*, Pe. 309.

— Cypriz Salaminis metropolis, Pe. 896.

Salmydessus, Pr. 725.
 Sardes, πολύχρυσαι, Pe. 45.
 Sarpedonium littus, Su. 876.
 scena Delphis Athenas translata, Eu. 235.
 Schechina ab arce Dei prius discessit quam templum Hierosolymitanum caperetur, S. Th. 224.
 Scythia Æschylo parum cognita, Pr. 418.
 Semele, chorum habuit e virginibus urnas ferentibus, Sem. Tit.
 senatus quomodo constitutus, S. Th. 1014.
 Shakespearus, haud pauca habet cum Æschyleis conferenda, Prom. 447. 551. 570. 745. Su. 475. 809. S. Th. 203. 733. 764. 900. Ch. 64. 70. 428. Eu. 281. 307. 804. 981. Per. 313 ter. 432 bis. 433.
 si pro *utinam*, S. Th. 266.
 Siciliæ ubertas, Pr. 369.
 Sidonis ubertas, Su. 563.
 sigillorum usus apud veteres frequens, Ag. 618. Eu. 831.
 Sileniæ, Pe. 303.
 silentium per præconem indicatum in concionibus, Eum. 569.
 simplex pro composito, Se. Th. 882. Ch. 130. 867. Eu. 616. 802. 804.
 singularis pro plurali, Sept. Th. 330.
 Sisyphus fugitivus, f. drama Satyricum, Sis. Tit.
 sol et luna, domini ætheris, Ag. 6.
 soleas ponebant accubituri, Ag. 953.
 solæca constructio, Ch. 408.
 somnium averruncandi causa narratum, Pe. 179.
 spectrum Argi animo tantum Ius, non oculis ipsius aut

spectatorum obversabatur, Pr. 570.
 stationes ignium ab Agamemnonis excubiatoribus accensorum, Ag. 289. 318.
 strata odia, stratum æquor, etc. Pr. 190.
 subjunctivus post *ἢ ἔφρων* poni non potest, Pr. 152.
 substantiva pro adjectivis, Pr. 2. 417. 760. Se. Th. 823. Ag. 673. Eum. 16. 488. Pe. 382. 615. 954.
 — cum verbalibus adjectivis ejusdem significationis Græco more copulata, Pr. 69.
 summa populi potestas Amphictyonibus antiquior, Su. 375.
 superlativus pro comparativo, Pe. 184.
 Supplices, Æschyli tragœdia quare scripta, Su. Arg.
 — simulachra amplecti solebant, Eu. 172. 449.
 syllepsis, Pr. 21.
 symbola militaria, S. Th. 655.
 synechdoche, Eum. 84.

T.

tautologia, Ch. 5.
 Telephus, Æschyli tragœdia Latine conversa, Tel. Arg.
 templa Græcorum a Persis combusta, transmittendi odii causa semirutæ relictæ sunt, Per. 812.
 temporis ratio a Choro adjuncta in re scenica, Su. 608.
 Terra ad Austrum convergere antiquitus credita, Su. 294.
 Tethys πολύταυρος, Pr. 137.
 tetralogiæ Græcorum constabant e tribus tragœdiis cum satyrico, Pr. Ign. Tit.
 Themis eadem ac Terra, Prom. 18. 209.

- Themis una Titanidum, Pr. 873.
thesauri veterum vestibus pretiosis abundabant, Ag. 970.
thynni mutitas, Inc. fr. 174.
timor omnia facit ampliora, Eu. 44.
Tiresias, S. Th. 24.
Titanes, unde nati, Pr. 205.
—— Promethei fratres, Pr. 410.
tmesis, Eu. 358. 437. Pe. 538.
Tmolus, quare *ἱμῆς* dictus, Per. 49.
tragici sæpe verbis utuntur quæ peculiarem actionem denotant, pro actione simplici, Pr. 272.
tragediæ primordia alte repetenda, Vit. p. 164.
—— Promethei Vinciti consilium et adornatio, Prom. ad fin.
—— Supplicum argumentum, Suppl. Arg.
—— Septem contra Thebas consilium et adornatio, Sept. Th. *Tit.* 850. 867. 921. 968.
—— argumentum, S. Th. *Arg.*
—— scena in arce Cadmea, S. Th. 245.
—— Agamemnonis, Argumentum, consilium, adornatio, Ag. *Arg.*
—— Choephorarum Argumentum, Ch. Arg.
—— Eumenidum Argumentum, Eum. Arg.
—— Persarum consilium et adornatio, Pers. init.
transitio a visu ad auditum, Se. Th. 103.
trepidatio præclare depicta, Se. Th. 217. 255.
tres jactus adversario dati in Inctationibus victoriam conferebant, Eu. 592.
tres *τρεῖς* quotidianæ unde dictæ, Inc. fr. 46.
turris urbibus obsidendis adhibita, S. Th. 352.
Typhœi pœna ab Æschylo vividissime depicta, Pr. 372.
tyranni suis diffidunt, Pr. 224.
Tyrrheni beneficiis dediti, Eleg. fr. 3.

V.
Vampyri, Eu. 267.
vario temporum ad terrorem exprimendum accommodatissima, S. Th. 160.
vaticinia in magno pretio apud veteres, Pr. 483.
vehementiores cordis affectus cum saltatione comparatæ, Ch. 1024.
Venus apud Syros præcipue culta, Su. 564.
—— Æschylo vis productiva, Su. 1044.
—— ejus comites, Su. 1046.
—— pervadit omnia, Dan. fr. 2.
verba veniendi participium futuri temporis aliquando post se habent, Pr. 942.
verba adfinia repetita, Eu. 92.
verbalia adjectiva et substantiva casum regunt verborum suorum, Pr. 613. Ag. 436.
verbum plurale cum pluribus nominativis singularibus adhibitum, Su. 735.
vestes lintæ Ægyptiorum propriæ, Su. 138.
—— Sidoniæ acu pictæ, Sup. 139.
vestium in luctu laceratio, Sup. 126. Pe. 124. 126. 848.
vetusti epithetum monti convenit, S. Th. 327.
victimas in jurando tangere solebant, S. Th. 44.
vinum hordeaceum, Su. 960.

virginum apud veteres discipli-
na, Pr. 129. Ch. 445.

— custodia penes ma-
trem, S. Th. 798.

— mos demissis in terram
oculis procedere, Jacul. fr. 1.
ultio divina certissima, Ag. 187.
772. 1569. Ch. 59. 380.

Ulysses, mortuus est *ἀντιόχης*,
Psychag. fr. 1.

— Sisypho non Laerte pa-
tre genitus, Arm. Judic. fr. 1.
umbra Darii in scenam intro-
ducta, Pr. 570.

vocabula eleganter coacervata,
Pe. 1046.

vocativus Atticus eandem habe-
bat terminationem cum nomi-
nativo, Pe. 659.

voluntas pro facto, S. Th. 1027.

vox comica apud Æschylum
usurpata, S. Th. 351.

urbis vastatae præclara descrip-
tio, S. Th. 293.

Vulcani misericordia cum Jovis

satellitum duritie admirabili-
ter composita, Pr. 70. 73.

Vulcanus, quare dictus Prome-
thei cognatus, Pr. 14.

uxorum emptio, Su. 341.

X.

Xantrix, Bacchæ erant quæ Pen-
thea discerpebant, Xantr. fr.
1.

Xerxes omne Persarum robur
secum abstulit, Pe. 11.

— unde pugnam Salami-
niam spectaverit, Pe. 466.

— amictu lacero, sine armis
inductus, ut splendidior de eo
videtur victoria, Per. 1046.

Xerxis prosapia, Pe. 5.

— persona solerter ab Æs-
chylo depicta, Pe. 1081.

Z.

Zonæ virginum insigne, Se. Th.
877.

INDEX GRÆCITATIS

IN

NOTAS VARIORUM

ET

BUTLERI PHILOLOGICAS.

A.

ἀγάξω, Su. 1069.
 ἀγάλα, Pr. 465. Eu. 923.
 ἄγγαρος, Pe. 14.
 ἀγισίλαος Plutonis epithetum, Pe. 651.
 ἀγκάθω, Ag. 3. Eu. 80. 371. 376.
 ἀγκάλαι πότιοι, Ch. 585.
 ἄγασκας, Eum. 365.
 ἀγρόρρυτος commune fluviorum epithetum, Pr. 433. Pe. 497.
 ἀγρός ut Lat. *castus* pro *sacer*, S. Th. 759.
 — pro ἄγιος semper apud Tragicos Myrm. fr. 6.
 ἄγρεμος, Myrm. fr. 10.
 ἄγρευμα, S. Th. 613. Eu. 463.
 ἀγρότης, Pe. 1007.
 ἀγνοῖοι θεοί, Su. 197.
 ἄδασμος, Edon. fr. 4.
 Ἀδράγειαν προσκυπῶ, Pr. 935.
 αἰ cum articulo aut participio pro *unusquisque* ponitur, Pr. 936.
 Ἀσπὶς fl. Scythicus in Promethei deductus ab Hercule in mare deductus, Pr. *Dra. Pers.*
 αἶα pro γαῖα, S. Th. 312.
 αἰανής, Eu. 575.
 αἰανός, Eu. 419.

Αἶδης παρθενός, Pr. 153.
 αἰεὶ pro *sepe*, Pe. 175.
 αἰγίζεσθαι, Edon. fr. 7.
 αἰνῶν, Ag. 1491. Ch. 553. Eum. 529. Pe. 645.
 αἰολος, S. Th. 500.
 αἰρω, *cohere*, Pe. 164.
 — μίρον, Pe. 546.
 — στέλοι, Pe. 797.
 αἰσίμια, Eu. 999.
 αἰσμος, Eu. 999.
 αἰτίαν ἔχων, Eu. 99.
 αἴτιος, Ch. 271.
 αἰχμή, *sceptrum*, Pr. 405.
 αἰὼν *vita*, ut ævum apud Latinos, Pr. 861.
 αἰωραὶ, *oscilla*, Pr. 157.
 αἰάκης, Pe. 857.
 ἀκὴ τομαῖα πράζει, Sup. 276. Ch. 537.
 ἀκμή, Pe. 407.
 ἀκρόστον, Ag. 1011.
 ἀκούω, *parere*, Ag. 965.
 ἀκρατος ὄργη, Pr. 679.
 ἀκρωσία, Eu. 188.
 ἀκταίνω, Eu. 36.
 ἄκτως, Eu. 402.
 αἰλαῖς, Inc. fr. 197.
 ἀλαδ pro *mortuo*, Eu. 323.
 ἀλᾶσθαι, Eum. 607.
 ἀλάστως, Eu. 236.

ἀλυσον, S. Th. 87.
 ἀλυσί, Su. 839. S. Th. 503. Ag.
 1112.
 ἀλλὰ elliptice adhibita, Pr. 71.
 672. Ch. 772.
 ἀλλ' ἔμπης, Pr. 186.
 ἀλλὰ γάρ, Ch. 373. Eu. 800.
 ἄλλο, vel μὴ τοῖσι, per Euphemis-
 mum pro μὴ ἀγαθόν, Su. 405.
 ἄλλος, *intempestivus, alienus*, Sup.
 645.
 ——— redundat, Eu. 429.
 ἀλυγγής, Ag. 955.
 ἀλφισβόιοι ὕδης pro Nilo usurpa-
 tum, Su. 862.
 ἀλφισταί, S. Th. 776.
 ἄλως *area vel halo*, S. Th. 495.
 ἀλώσιμος, Ag. 10.
 ἀμαθύνει, Eu. 940.
 ἄμαλς, Prot. fr. 3.
 ἀμάρτιον, Ag. 546. Pe. 679.
 ἀμβλός, Eu. 238.
 ἀμβλωτός, Eu. 957.
 ἀμβῶνις, Sisyph. fr. 5.
 ἀμίγαρτα, Pr. 402.
 ἀμειβεσθαι *comitari*, S. Th. 862.
 ——— τόπον, Su. 240.
 ἀμπήτης, Su. 982.
 ἀμής, Su. 849.
 ἀμπυκτῆρες, S. Th. 467.
 ἀμπυράειν, Eu. 441.
 ἀμφήκης, Pr. 691.
 ἀμφίβολος, S. Th. 294.
 ἀμφίβουλος, Eu. 736.
 ἀμφιθαλής, Ch. 393.
 ἀμφιλαφής, Ch. 328.
 ἀμφιμήτωρ, Heracl. fr. 2.
 Ἄμφις, Inc. fr. 110.
 ἀμφίσωπον, Gl. Potn. fr. 9.
 ἀ cum optativo, futuri indicati-
 vi significationem habet, Se.
 Th. 478.
 ἀναβάλλειν κίνδυνον, *periculum con-*
temnere, S. Th. 1036.
 ἀνάγειν, Ag. 635.
 ἀνάγκαι *fræna*, Pr. 108.
 ἀνάγκη, *calamitas*, Pr. 108.
 ἀνακταῖσθαι, Ch. 230.

ἀναξ de Sole, Pe. 232.
 — de perito vel domino, Per.
 378.
 ἀναρκτος, Eu. 529.
 ἀναξ, an θαλερῶς dici possit. Inc.
 fr. 132.
 ἀισπᾶν, Eu. 650.
 ἀιατεί, Eu. 76.
 ἀιαυδος ἀγγίλος, S. Th. 82.
 ἀιδόβουλος, Ag. 11.
 ἀιδεακμήτης τύχαι, Eu. 959.
 ἀιδεοτυχής βίος, Eu. 962.
 ἀίης, Salam. fr. 4.
 αἰθεῖν, *abundare*, Ag. 668.
 αἰθιμόρρητος, Pe. 614.
 ἄντια λήσαι, Pe. 697.
 αἰνίμαλπος, Ag. 17.
 αἰνιπαθής, Eu. 785.
 αἰνίπορος, Pe. 66.
 αἰνιτυργῶν, Eu. 689.
 αἰντλεῖν, Pr. 375.
 αἰντλος, Pr. 802.
 αἰνῶν κειλευθόν, *viam sternere*, Per.
 750.
 ἄνω καὶ κάτω, Eu. 653.
 ἀξύστατος, Ag. 1476.
 ἀπαμβλύνειν, Pr. 865.
 ἀπαυθίζειν, Ag. 1671.
 ἀπαντλεῖν, Pr. 84.
 ἀσάππος, Ag. 319.
 ἀσπερτίζειν πῶμα, S. Th. 380.
 ἀπιδύχτος, Ch. 153.
 ἀπὸ, *subaudita*, Pe. 162.
 ἀπὸ γλώσσης, ἀπὸ καρδίας, Ag. 822.
 ἀπὸ γόματος καλεῖν, Eu. 287.
 ἀπὸ γνώμης *ex animo*, Eu. 677.
 ἀποσπυγματίζειν στόμα, S. Th. 447.
 ἀποδιᾶσαι, Eu. 1007.
 ἀποδίδειν, Ag. 1419.
 ἀποτίμουν, Ag. 1419.
 ἀποφθορά, Eu. 187.
 ἀποφάλλει, Inc. fr. 127.
 ἀπρηγδα, Pe. 1062.
 ἀπρόσκοπος, Eu. 105.
 ἄπτει, Eu. 307.
 ἄπτειν ἱερῇ, Furiz, Ag. 70.
 ἄπτως, Pr. 879.
 ἀρεβυλαι, Ag. 953.

ἀριθύνει, Pr. Sol. fr. 15.
 ἄρην βλέπει, S. Th. 53.
 ἀργῶν, S. Th. 121.
 ἄρσι τιθασσι, Eum. 356.
 ἀριῦνται ἔχον, Ch. 892.
 ἀριότου, Eu. 459.
 ἀρτάζειν, Ag. 636.
 ἀρπαλίζειν, S. Th. 249. Eu. 986.
 ἀρβυλλαστος, Su. 617.
 ἀρτίκελλος, S. Th. 377.
 ἀρτίτροπος, S. Th. 339.
 ἀρτίφρων, S. Th. 784.
 ἀρχαία φύσις, Ch. 279.
 ἀρχαιοπρεπής, Pr. 408.
 ἀρχιοδαι, *parere*, Pe. 590.
 ἀρχιός, Ch. 258.
 ἀσπλης, Inc. fr. 111.
 αἰονής, S. Th. 832.
 αἰσναῖσθαι, *ornari*, Pe. 182.
 αἰσταντὶ ultimam producit, Inc.
 fr. 174.
 αἰστροβίζειν, Su. 295.
 αἰστέπειν, Pr. 356.
 αἰσχάδι, Inc. fr. 112.
 αἰσχιδίμος vox Sicula Phorcyd. fr.
 1.
 αἰτίαι, Eu. 363.
 αἶτη, Pe. 823.
 αἰτέριος, Eu. 1010.
 αἰτιάζειν, *rejicere*, Pr. 207.
 αἰτιμαστής, S. Th. 643.
 αἶμος, Ag. 1288.
 αἶ, *vicissim*, Pr. 742.
 αὐαῖνισθαι, Pr. 147.
 αὐλαῖναι active, S. Th. 684.
 αὐλῶν, Pr. 730. Inc. fr. 190.
 αὐρεβάτας, Psych. fr. 5. Inc. fr. 198.
 αὐτάδελφος, Eu. 89.
 αὐτόκωπα βίβλη, Ch. 161.
 αὐτόπρεμος, Eu. 404.
 αὐτοτέγγειν, Inc. fr. 104.
 αὐτός, ut ipse apud Latinos ali-
 quando numerum accurate de-
 finit, Pr. 718.
 — solus, Ch. 769. Eu. 577.
 αὐτόφορος, Ch. 693.
 αὐτόχθονος, Ag. 545.
 αὐχρῖν, Pe. 741.

αὐφαιρῶν et αὐφαιρῶν τιμῆς, Eu. 848.
 αὐφαιρῶν, Ag. 389.
 αὐφαιρῶν, Ag. 633.
 αὐφαιρῶν, *obscurus*, Pr. 115.
 αὐφαιρῶν, Pr. 667.
 αὐφαιρῶν, Eu. 237.
 αὐφαιρῶν, Eu. 333.
 αὐφαιρῶν, Ch. 184.
 Ἀχιλλεύς, Pe. 871.
 ἀχνοῖα, Ag. 427.
 ἀχλὺς, Eu. 382.
 ἀχνη, Inc. fr. 113.
 ἀχὼ et κτίσας, Pr. 133.
 ἀψυχὸς κἀνα, S. Th. 197.
 αὐφαιρῶν, Ch. 32.

B.

βάδην, Pe. 19.
 βάδην, S. Th. 577.
 βάδης pro dives, S. Th. 312.
 βαθυχαῖος, Su. 865.
 βαθύχθων αἶα, S. Th. 312.
 βάλην, Pe. 659.
 βάλλων, Ag. 33.
 βάξιος vox μῖσος, Pr. 664.
 βάπτων ξίφος, Ch. 1011.
 βάρετος, Pe. 637.
 βάρις, Su. 846.
 βαρύστονος, Eu. 797.
 βασιλεὺς μέγας, Persarum rex, Pe.
 24.
 βαστάζειν χεῖρ, Ag. 35.
 βῆλος, *fulmen*, S. Th. 261.
 βιάζεσθαι, S. Th. 1050.
 βίον εὖ κυρεῖν, S. Th. 705.
 βίον δυσμαί, Ag. 1132.
 βλέπειν, Ch. 844. Eu. 323.
 βῆς, Ag. 1358.
 βολὰς βλημάτων, Jacul. fr. 1.
 βῆλος, Pe. 424.
 βόμβηξ, βῆμβηξ, Edon. fr. 2.
 βόσκημα, Eu. 302.
 βουκαλῖν, Ag. 678.
 βουκαλῖσθαι, Eu. 78.
 βουλυτὸς pro ἰσχυροῦς, Ch. 492.
 βρῖθιν, Pe. 346.
 βρύχιος, Pr. 1081.

Γ.

γαμῖν et γαμῖσθαι, Amym. fr. 1.

γάμοι, Su. 621.

γάμω, Su. 1026.

γάμος, Pe. 483. 617.

γαύσθαι cum genit. Eu. 972.

γὰρ ad aliquid subauditum refer-
tur, Pr. 43. 388. S. Th. 265.

Agam. 76. 560. Ch. 171. 909.

Eu. 75. Pe. 234. 348. 349.

— sæpe occurrit in exordio ora-
tionis, Pr. 646.

— affirmative posita, Sept. Th.
715.

γγυῖσκειν, Pr. 628.

γίμω cum casu sexto, Su. 675.

γίμω de fructibus, Pe. 616.

γίνοι absolute pro hominum ge-
nere, Su. 209.

γίραροι, Su. 675.

γίρειν τὸν αὐτὸν, S. Th. 628.

γύισθαι, Jacul. fr. 2.

γγυῖναι, Su. 258.

γῆν πρὸ γῆς, Pr. 683.

γίγας, Ag. 701.

γγυῖσκειν ἑαυτὸν, Pr. 309.

γλώσσα ματαία, Eu. 833.

— ἰεργάτω ἄτις, Se. Th. 562.

γλώσσαι χάρις, Ch. 264.

γάδος pro cuspide vel dente, Pr.
64. 725.

γαυῶν κριβανός, Inc. fr. 54.

γαυῶν διαφρίειν, Ag. 941.

γομφόδοτοι ὄρυ, Su. 853.

γόμφοι, S. Th. 548.

γῶς δαίκτης, S. Th. 922.

γρυπαῖτοι et τραγίλαφοι, signa na-
vium, Inc. fr. 202. et 203.

Δ.

δαίκτης καρδίας, Su. 805.

δαμῖναι σταλάγματα, Eu. 805.

δαῖλος, Supp. 97. Gl. Mar. fr. 7.
Inc. fr. 78.

Δ pro γὰς, S. Th. 339. Pe. 756.

— sane, S. Th. 551.

Δ causam significam, Ag. 992.

— quantum locum occupare vi-
detur, Pe. 721.

διδηγμένος, Ch. 843.

διωτός, Pr. 39. Pe. 40.

διλῦσθαι, Su. 187.

διῦρε αἰί, Eu. 599.

δίχισθαι, insidiis excipere, Eum.
635.

— intelligere, Ag. 1069.

— λόγος, Ag. 1662.

διηαίς, Pr. 793.

διξιθυμός, Ag. 752.

διὰ φρενῶν καρτεῖσθαι, S. Th. 599.

διᾶγειν, Eu. 998.

διαδρομαί, S. Th. 357.

διαριῖν, Eu. 475.

διακταῖσθαι, Pr. 94.

δαμνίβισθαι, Pr. 285. S. Th. 340.

δάμπαξ, Pr. 64.

δάμπερις, Ch. 378.

δαπαλλιν, S. Th. 737.

δαπατραγμένος, Pe. 260.

διαπόντιος, Ch. 350.

δαρρόθειν, S. Th. 198.

δαρταμῖν, Pr. 1022.

δατομή, S. Th. 939.

δάταρος, Pr. 76.

δαφίειν, Ch. 66.

διάχυσος et μυδιαμα, Pr. 90.

δακπαῖν, Pe. 485.

δαρῶν, Eu. 263.

διᾶλλαχθι pro διλλάχθαι, Se. Th.
888.

δικαιῖσθαι, Ag. 400.

λίξας, Bacch. Nutr. fr. 2.

διρρυμός et τριρρυμός, Pe. 47.

Διὸς μάστιξ, S. Th. 614.

διός, Pr. 88. 655.

διυγιά, S. Th. 993.

διώκειν, S. Th. 90.

— πίδα, Eu. 406.

δαίμος, Pe. 86.

δόλος, vox μέση, Pr. 476.

δόμος pro urore, Pe. 580.

δεν pro ense, S. Th. 630.

— exercitu, Eu. 769.

— nave, Pe. 411.

δρότη, Ag. 1548.
 δρότη, Eu. 636.
 δρῶ an pro δράσω poni possit, Se.
 Th. 1065.
 δυσάμας, Ag. 1328.
 δύσκολος χράν, Eu. 828.
 δυσκύματα κακά, Ag. 662.
 δύσλοφος, Pr. 930.
 δύστοτος, Eu. 792.
 δυστάλαμος, *inextricabilis*, Su. 874.
 δυστίμπελος, Eu. 479.
 δυστόλιμος, Pe. 1018.
 δυσφίλης, Eu. 54.
 δυσφρέτης, Ch. 276.
 δωρία, Pr. 338.

E.

ἐγγράφει τιθέναι, Eu. 901.
 ἐγκαταστέλλειν, transitive, Pe. 514.
 ἐγκαταλλάττειν, Eu. 113.
 ἐγκοιῦν, Pr. 961.
 ἐγγήγερος, Ag. 354.
 ἐγγχειρίδιοι, Su. 19.
 ἐδάδια νυμφικὰ, Ch. 69.
 ἔξισθαι cum accus. Eu. 1.
 εἰ in Delphis, unde deductum,
 Eu. 6.
 εἰ pro εἴθε, *utinam*, a γάρ non se-
 jungi solet, Pr. 152.
 εἰ εἴθε, αἴθε, cum indicativo sæpe
 junguntur, sæpe etiam cum
 verbo ἔφατο, Pr. 152. Pe. 357.
 εἰ, εἰ γάρ, Sep. Th. 266. 556. Ch.
 343.
 εἰς, concedendi formula, Pr. 36.
 — admirandi, Eu. 244.
 εἰλαπίνη, Inc. fr. 200.
 εἶναι et οὐκ εἶναι, Ch. 877.
 εἶναι τινας, Eu. 741.
 εἴπερ pro ἔπειτα, Ag. 29.
 εἰσάγειν δίκην, Eu. 585.
 εἰσαφάσματα, Pr. Sol. fr. 8.
 εἰσισθαι, Ch. 502.
 εἰ, causam significat, Pr. 505.
 — et πρὸς præpositionum formu-
 læ quædam, Pr. 683.
 — abundat, S. Th. 756.

εἰ φρενός, S. Th. 879.
 — pro post, S. Th. 987.
 — subauditur, Ch. 202. Pe. 222.
 — in compositione laboris signi-
 ficationem sæpe addit, Pe. 485.
 ἐνδύχισθαι verbum obstetricum pro-
 prium, Ch. 760.
 ἐκπράττειν, Eu. 128.
 ἐκμαστύνειν πρὸς τι, Eu. 247.
 ἐκπάσιος, Ag. 49.
 ἐκπύδον, Pr. 344.
 ἐκφωτίζω, Eu. 913.
 ἐλέγγιον, Ch. 847.
 ἐλαῖν pro εἰλαῖν, Eu. 357.
 — pro δαλαῖν, S. Th. 882.
 ἐλαυβάτης, Pe. 39.
 ἐλθὼν δ' ἀπὸ τυχθείας, Pr. 121.
 — δα λόγων, *ibid.*
 ἐλαίειν, Ch. 843.
 ἐμβατεύειν, Pe. 448.
 ἔμμοτος, Ch. 469.
 ἔμψας, Eu. 227. 229.
 ἐμπνέων νύκτος, Ag. 680.
 ἐμπολεῖν, Eu. 634.
 ἐμπυρομάτια, ab Apolline Iamo,
 ab Iamo Græcis monstrata,
 Pr. 497.
 ἐ abundat, Pr. 6. Su. 878.
 — cum ablativo instrumento, S.
 Th. 768.
 ἐ τάχην, cito, et ἐ μέν, vicissim,
 Pr. 746.
 — φάν pro φανεύς, Eu. 525.
 — αἵματι, Eu. 609.
 ἐνδατυῖσθαι, S. Th. 584.
 — non semper malam ha-
 bet significationem, Psych.
 fr. 4.
 εἶδον αἰχμάζην, Pe. 758.
 ἐπεκτάνας, Ner. fr. 3.
 ἐξαγίζισθαι, Ag. 650.
 ἐξαλαφρύνειν, S. Th. 15.
 ἐξαμαρτάνειν, Pr. 1038.
 ἐξαμίβειν, Pe. 191.
 ἐξαστός, Inc. fr. 118.
 ἐξελίγειν, Eu. 864.
 ἐξήχισθαι, declarare, Su. 280.
 ἐξέβας, S. Th. 10.

ἐξαγαῖσθαι, Ch. 116. Eu. 598.
 ἐξαγυμνός, Pr. 710.
 ἐξαπλίζω, Su. 103.
 ἐξαμῶ transitive, Pe. 46.
 εἶκα de re mox eventura vel faci-
 cienda usurpatum, Sup. 916.
 Eu. 903.
 ἐπ' ἐξεργασμένοις, Pe. 525.
 ἐπαγώνιος, Ag. 521.
 ἐπαιῖν, hortari, Su. 1003.
 ἐπακρίζω, Ch. 932.
 ἐπαπατίλλω, Ag. 27.
 ἐπαυθίζω, Ag. 1468.
 ἐπασσυντρεφής, Ch. 424.
 ἐπει, Ag. 40.
 — usum habet ellipticum in in-
 terrogationibus, Ch. 212.
 ἐπέβολος, Pr. 443.
 ἐπέτατος, Ch. 980.
 ἐπὶ τάδε pro πρὸς τούτοις, Su. 267.
 ἐπὶ δευ ad dexteram, Ag. 118.
 ἐπὶ per ellipsin deest, S. Th. 162.
 163.
 ἐπὶ, usque ad, S. Th. 288.
 ἐπιβριθής, Eu. 968.
 ἐπιβύζυσθαι, Ch. 1044.
 ἐπικαίνω, Eu. 696.
 ἐπιπαχύνω, S. Th. 640.
 ἐπιπλοκος, Eu. 149.
 ἐπιπλέσασθαι, Su. 50.
 ἐπιπυμῶ κλήρους, S. Th. 733.
 ἐπιπυῖσθαι, Ag. 1329.
 ἐπιπύκνω, Ag. 1286.
 ἐπιπύκνω, Eu. 891.
 ἐπιπύκνω, Eu. 910.
 ἐπιπύκνω, Ch. 425.
 ἐπιπύκνω, Eu. 427.
 ἐπισκοπος, Eu. 743. 906.
 ἐπισκοπῆς pro δῆμοσ, Eu. 583.
 ἐπιστάτης, Pe. 379.
 ἐπιστάτης, Ag. 917.
 ἐπιστρέφω, S. Th. 654. Eu. 551.
 ἐπιστρέφω, Ag. 405.
 ἐπιτιλῶ, Pr. 100.
 ἐπιτιμῶ, Pr. 77.
 ἐπιφθορικός, adjective, Su. 209.
 ἐπιχαλῶ, Pr. 179.
 ἐπιχίρῶ, Pr. 319.

ἐπιφθιάζω, Pe. 1055.
 ἐπιφθορικός, Pe. 45.
 ἐπιταυχῆς pro simpl. ἐπτά, S. Th.
 290.
 ἐπὶζω, Niob. fr. 7.
 ἐπυσσῶ, Ch. 691.
 ἐπυσσῶ, Su. 548.
 ἔργον et μῦθος, opposita, Pr. 1079.
 — pro pugna, Ch. 156.
 ἔριβος, Pe. 957.
 ἐριθίζω, Pr. 1044.
 ἐριθίζω, ἐριθίζω, Pr. 350.
 ἐρίωνος, Ag. 668.
 ἐρίωνος, Pe. 1051.
 ἐρίωνος, Niob. fr. 4.
 ἐριμῶς, Su. 802.
 ἐριμῶς, Ag. 1469.
 ἔρμα, Eu. 567.
 ἔρως, Ag. 1533.
 ἔρως, Eu. 749. 750.
 ἔρχομαι pro εἶναι, Ag. 520.
 ἔς τ' αὖν, ἔς ὅ, ἔς τὸ ἔς τε, Pr. 376.
 ἔς φθόρον, vel εἰς ὄλεθρον, imprecandi
 formula, S. Th. 256. 258.
 ἔς τὸ πᾶν αἰὶ, Ch. 682.
 ἔτρεαλῆς, Pe. 954.
 ἔτρεος, infaustus, Ag. 156.
 ἔτρεος στρατὸς, quare Argivo-
 rum exercitus ita dictus fuerit,
 S. Th. 176.
 εἴ non vacat, Pr. 508.
 εἴ ἴσθι, Pe. 173.
 εἴ πᾶν, Su. 241.
 εἴ πᾶν, Ag. 32.
 εὐδακρυτός, Ch. 179.
 εὐδοτῆς pro mortuus, Eu. 708.
 εὐδοτῆς, S. Th. 323.
 εὐδοτῆς, Ch. 82.
 εὐδοτῆς, Eu. 1037.
 εὐδοτῆς, S. Th. 729.
 εὐμορῆς, Eu. 893.
 εὐνῆς, Pe. 288.
 εὐπάλαιος μέγας, Ag. 1540.
 εὐπρόσωπος κοῖτα, Ch. 969.
 εὐπυμῶς, Su. 996.
 εὐρῆσθαι, Pr. 267.
 εὐσπορος, Ch. 692.
 εὐτ' αὖν, Ag. 12.

εὐφρομαι per charientismum pro

δύσφρομαι, Ag. 1256.

εὐφροσύνη, Pr. 656.

εὐφρομαι pro εὐφροσυνῆς, Su. 979.

εὐχαὶ λυτῆραι, Su. 1079.

εὐχέρεια, Eu. 497.

εὐχισθαι, vocari, Su. 319.

ἐφορῆς, Pe. 79.

ἐφάμοις, Ag. 1225.

ἐφ᾽ ὅθαι, Eu. 412.

ἐφίπαι, Eu. 505.

ἐφίξιν, Su. 656.

ἐφορεύειν cum accusativo, Pe. 7.

ἐφουμῖν, Eu. 905. Pe. 393.

ἔχειν παρ' αὐτῷ τὸ δικαίον, Pr. 186.

ἔχειν, *adjacere*, Ag. 198.

ἔχειν τίλος, Eu. 732.

ἐφισῶν, Nutr. fr. 3.

Z.

ζάλα, Pr. 371. Ag. 664.

ζαωπαθῆς, Pe. 316.

ζάγλα, Pr. 462.

Ζαὺς ἱταροῦσις, Su. 408.

ζαῶν, Pr. 330.

ζυγῖται, Ag. 1627.

ζύγος, Ag. 1627. Pe. 596.

ζύθος, Su. 960.

ζωὰ pro sanguine, S. Th. 945.

ζωσσευμένη φρεν, Ag. 1043.

H.

ἦθεα, Su. 66.

ἦκω in exordiis personarum tragicis in usu, Pr. 1.

ἡλίου πηγαί, Pr. 807.

ἡμερεύειν, Ch. 708.

ἡμίσιος αἴλος, Ixion. fr. 4.

ἦσας, Ch. 270.

Θ.

θαλαμήπολος, S. Th. 365.

θάλαμοις, S. Th. 365. Eu. 1007.

θανάτου τίλος pro simpl. θάνατος, S. Th. 912.

θανάτου αὐτόφρασι, Eu. 337.

θαλεμών, Su. 1034.

θάλων, propitius, Ag. 673.

θαμερῶσαι, θαμερῶν, Pr. 134.

θαμιστάειν *vaticinari*, Pr. 18.

θάειν, S. Th. 387.

θάειται, *pracentores*, Danaid. fr. 1.

θαοὶ παλῖται, S. Th. 259.

— ἰγγιπῆς, S. Th. 588.

θαὸς de Dea, ut *Deus* apud Latinos, Pr. 764.

— pro *fortuna*, S. Th. 21.

θαρμαίνειν, Ch. 1004.

θαρμός, S. Th. 609. Ch. 1004.

θαυρὶς Delia, S. Th. 864.

θαῖκαι, Su. 26.

θαῦλος ὄρος, Ag. 491.

θαίς, Inc. fr. 72.

θαάζειν, Su. 603. Ch. 856.

θαυοῦται, Ag. 1627.

θαράξαι, Pr. 629.

θαρίμμα, S. Th. 188.

θαργαδῆς, Ag. 1292.

θρόνος Ἐριπύων, periphrastice pro Ἐριπύης, Eum. 512.

θρόσκειν, Amym. fr. 3.

θυμόμεσται, Pe. 224.

θυγὰς βοῦ, S. Th. 275.

θαυκαῖον, S. Th. 32.

θῶσθαι, Dictyulc. fr. 2.

I.

in Dativo rarissime per apocopen rejicitur, Pr. 611.

ἱάμα vox tragicorum sæculo usitata quamvis aliter dixerit Porron. Inc. fr. 29.

ἱάπτειν, Su. 101. 556. Sept. Th. 305. 531.

ἱδῶν redundat, S. Th. 650.

ἱήκωσις, Myrm. fr. 4.

ἱός, Su. 43.

ἱεωαλεκτεύειν, signum navale, Myrm. fr. 9.

ἱεωογνώμην, Jacul. fr. 2.

ἱσόμενος, Ch. 317.

ἱστορεῖν, Ag. 685. Pe. 454.

ἱστοτερίβει, Ag. 1452.

ἱττυγα, Inc. fr. 107.

ἴχμε, Su. 857.

ἴχρος λόγου, Pr. 844.

K.

καθαρός, Ch. 967.

καθάρσιος, Eu. 452.

καθίσταται et καθῆσθαι, Eu. 449.

καδορμίζω, Pr. 964.

καὶ transitionem indicat, Pr. 271.

— temporalem habet potestatem, Ag. 286.

— nunquam παρῶν, Ag. 286.

— μή, Pr. 984. Ch. 172.

καυίζω, Ag. 1080.

καυὸν λόγοι, Ch. 657.

καίρος pro μέτροι, Su. 1068.

κάκωλον, Niob. fr. 9.

κάκη, S. Th. 198.

κακῶν θάλασσα, S. Th. 764.

— ὕψιστα, Pe. 331. 809.

καλαῖος, Inc. fr. 128.

καλιῦσθαι pro ἵναι, Pe. 2.

κάλλαμα, Inc. fr. 128.

καλλιερῆσθαι, S. Th. 385.

καλὸς primam apud tragicos non producit, Arm. Jud. fr. 3.

κάμαξ, Ner. fr. 2.

κάμπτη γόνυ, Pr. 396. S. Th. 797.

— πόδας, S. Th. 797.

καπηλεύει μάχην, S. Th. 551.

καίρος ὁ κομιστός, S. Th. 606.

κατ' ἀρεάς, Ch. 689.

κατὰ per ellipsin subauditur, Se. Th. 275. Pe. 721.

— contra, cum accusativo, Se. Th. 512.

— στόμα ἰσθῖ, Ch. 571.

— propter, Pe. 3.

Κατάβασις, Pr. 810.

καταηγνώσκω, Eu. 576.

καταιπῖ, Ch. 702.

καταλλαγῇ, S. Th. 773.

καταιγίζω, S. Th. 63.

καταιάσασθαι, Eu. 933.

καταξαίνω, Ag. 205.

κατακταῖος, Eu. 251.

καταρρύπτω, Su. 755.

καταρτίω, Eu. 476.

κατασπύλλωσθαι, Pr. 480.

κατασπύλλωσθαι, S. Th. 815.

καταστροφῇ, Eu. 493.

καταυχῶ, Pe. 352.

κατὰφρίζω, Eu. 376.

καταλβῖν proprie dictum de exilibus, S. Th. 1000.

κατηγορεῖν bono sensu, Ag. 279.

κατισχραίνω, Eu. 138.

καχλάξω et καγχάζω, S. Th. 118.

κέλευος, Ch. 339. Pe. 388.

κελαιόβροτοι, Pr. 1024.

κελαιόφρων, Eu. 463.

κέλευσμα, Pe. 396.

κεκαγγής, Ag. 196.

κέκωνδρος, Pe. 123.

κεχηρημένος, Pe. 831.

κηαίς, Ag. 969. Ch. 1012. Eum. 790.

κηραίω, Su. 1006.

κλέξω et verba ejusmodi aliquando habent accusativum rei dativum personæ, aliquando duplicem accusativum, Agam. 181.

κληρόνως συντήρω, Ch. 503.

κληδοπισμοί, Pe. 226.

κλέω, intelligere, Pr. 976. Eum. 684.

— audire, pro parere, Supp. 726.

— cum αἰνῶς conjunctum, Ch. 5.

κνώδαλα, Pr. 461.

κοιλογάσσε κήλος de clypeo, Sept. Th. 501.

κοιμάσθαι, Ag. 2.

κολοσός, Ag. 425.

κομίζομαι, ab eo, discedo, Pr. 392.

κορκορυγαί, S. Th. 351.

κόσμος ἀνδρῶν, flos virorum, Per. 921.

κουρὸς γραφῇ, pictura caput tantum et humeros repræsentans, Myrm. fr. 11.

κῦφος vilis, S. Th. 266.

κρυαία πόλις, Athenæ, Inc. fr. 83.

κραιτῖοθαι παρὰ τῶν, Ch. 958.

κράτος καὶ βία duæ personæ quarum altera est muta, Pr. Dra. Perz.

κραιτύνει cum accusativo plerumque apud Æschylum, Suppl. 603.

κραιμύς, Pr. 5.

κρίνει de insomniis, Ch. 540.

κρύου βαφαί, Ag. 247.

κρίταφος montes, Pr. 720.

κτιάτρεα, Ag. 363.

κτίτη, Ag. 132.

κτίσαι, *fucere*, Su. 442. 644. Ch. 1060. Eu. 717.

κτίπειν διδασκάναι, S. Th. 103.

κίδιστος, Su. 14.

κῦμα φωτῶν pro *multitudine*, S. Th. 1085.

κῦμα pro *partu*, Eu. 662.

κύρειν et τυχεῖν de eo qui scopum attingit usurpatum, Su. 597.

κύριός εἰμι, Ag. 104.

κύριος, Eu. 127. 547.

κύριον, Pe. 310.

κύων de quovis animali rapaciore, Pr. 802.

— convicium antiquissimum, Pr. 1021.

κύπης ἀνάξ, Pe. 378.

Λ.

λάϊς, S. Th. 337.

λακάζιον, Su. 879.

λακεῖν, Pr. 407.

λαμπάδην στίβος, Ag. 304.

λαμπύρις, Inc. fr. 176.

λάξ πατούμενος, Eum. 110. 545.

λάχνη, S. Th. 920.

λάχος, Eu. 307. 389.

λάγειν ἀπό τινος, *omittere*, Sep. Th. 279.

— ὡς ὀδυρότα, Ag. 680.

λειποκαὺς, Ag. 220.

λίκαδοι, Eu. 565.

λιπτόδωμα πείσματα, Pe. 112.

λευρός, Pr. 394.

λευρός, Pr. 5.

λίματος κῆρυξ, S. Th. 622.

λίδας, S. Th. 163.

λίμαν, Pe. 250.

λίμνα pro *marī*, Pe. 873.

λίπος αἷματος, Ag. 1437.

λίπην pro *λειτούργειᾳ*, Eu. 863.

λίτας ἔχειν ἀμφί, S. Th. 101.

λίχνη, Eu. 788.

λίβας, Pr. 494.

λογγίβω, vox plebeia, Præcon. fr. 1.

λογγασία, λόγγον, saxum ex quo naves in partu religabantur, Inc. fr. 177.

λοχαγίτης, S. Th. 42.

λυμαντήριος, Ag. 1447.

Λυρναῖος, Pe. 324.

λωτίζομαι, Su. 970.

λωφῶν, Pr. 27. 376.

M.

μακαρίτης et μακάριος, Pe. 635.

μακίτης, Su. 475.

μᾶλλον cum comparativis adhibitum, S. Th. 679.

μακίδην, Inc. fr. 135.

μάστιξ pro quovis cruciatus positur, Pr. 683.

μασχαλίζομαι, Ch. 437.

ματαιῖς, prætervius, Pr. 329.

— *scelestus*, Eu. 338.

μάται, Su. 827. Ch. 918.

ματῶν, Pr. 57. S. Th. 37.

ματρεκασονήτης, Eu. 964.

μαυροῦσαι, Ag. 304. Eu. 360.

μάχημα, Su. 819.

μάχλος ἄμπυλος, Inc. fr. 155.

μαχλήτης, Edon. fr. 10.

μίγας de *estate*, Ag. 366.

μίγας τρόπος, S. Th. 289.

μιθιστάται, Pe. 158.

μιθίστασθαι κῆρυξ, Eu. 903.

μελάγχριμος, Su. 727.

μίλαθρον, Ag. 966.

μελαμπηγός, Ag. 400.

μελάδην, S. Th. 43.

μᾶλλον recte soristum post se habet, Pr. 626.

μισομαρξιάζειν, Ag. 574.

μεταίχμιον, S. Th. 203.

μεταφύθμειν, Pe. 749.

μετοιχει cum genitivo, Su. 617.

μετοικία, Eu. 1021.

μέτοιχος, Pe. 319.

μὲ γίνονται, averruncandi formula, S. Th. 6.

μυδαμὺ τιθίμαι, Eum. 627.

μυχαυή, Pr. 206. Ag. 1262.

μυάτωρ, Eu. 178.

μύγνυσθαι, Eu. 69.

μυσιπήμων πόνος, Ag. 187.

μοῖ abundant, S. Th. 187.

Μοῖραι, quare τρίμορφοι, Pr. 515.

μολαῖν δ' ἰχθῆς, Pr. 121.

μοσφύθμιοι ὄρκοι, Su. 968.

μύζων, Eum. 118.

N.

νάρεθξ, Pr. 109.

ναρός, Inc. fr. 179.

ναῖς διαίμβολος, Myrm. fr. 8.

νά, novalia, Eu. 862.

νάζειν, Su. 110.

νίμειν, Ag. 75.

νέλαια, Su. 695.

νεαράς, Ch. 342.

νεόρρυτος, Ag. 1360.

νός, Ch. 164.

νήπιος, Pr. 442.

νήστιδος δύναι, Ag. 1630.

νήγικ, Pr. 600.

νί, S. Th. 490.

νιφάς, S. Th. 217.

νομίζων, Ch. 1002.

νομίζεσθαι, Eu. 426.

νοσῶν de discordia adhibitum, Su. 595.

— laborare, Ag. 844.

νόσος, vitium, Pr. 1068.

νοσφίζων, Ch. 436. 489.

νόκτιον τέλεος, S. Th. 373.

νοκτίπλωγτος νύξ, Ag. 12.

νῦν pro οὖν vel τότε, S. Th. 248.

νῆξ pro βέντος, S. Th. 373.

νύχιος, Pe. 957.

νωμῶν ἐν ὀπί, S. Th. 25.

νωτίζων, Ag. 294.

Ξ.

ξυνοδοχίᾳ, *hospitia publica*, Supp. 964.

ξυθός, Ag. 1151.

ξυτανίττι, Ag. 1132.

ξυπασολία, S. Th. 845.

ξυνηβολή, Pe. 396.

ξυντίλεια, S. Th. 257.

ξυνυγεί, Ch. 982.

O.

ὄβρια, Dictyulc. fr. 1.

ὄγκα, S. Th. 493.

ὄδι pro ὄδῃ in re inexpectata, Su. 833. Ag. 502.

ὄδι τις, Pe. 262.

οἱ ὄραθαι, S. Th. 197. 199.

οἶγιν γάμα, Pr. 612.

οἶζων, Ag. 1325.

οἶκτον οἰκτίζων, Eu. 518.

οἶκτος, S. Th. 51.

οἶμος, Pr. 2.

οἰόφρων, Su. 802.

οἰάσθαι βοτῆς, S. Th. 24.

ὄκαρος, Philoct. fr. 12.

ὄλβος et πλῆτος, Pe. 163.

ὀλιγοδραστή, Pr. 550.

ὀλολυγμός, S. Th. 274.

ὀλολίζων, S. Th. 831. Ag. 28.

ὀμάμναινα, Inc. fr. 179.

ὀμαυλία, Ch. 597.

ὀμιλία χθονός, Eu. 714. 1038.

ὀμιλίας κάτοπτρον, Ag. 847.

ὀμμα χθονός, Eu. 1028.

ὀμματοσφής, Eu. 942.

ὀμωπτόρος, Su. 232. Ch. 172.

ὀμόςτολος, Su. 505.

ὀνις adverbialiter, Eu. 116.

ὄναρ pro re nihili, Su. 895.

ὀνοτάζω, Su. 11.

ὀπισθόπυς, Ch. 711.

ἔπει μὴ ellipsin admittit verbi
σύνει vel ἔπει, Pr. 68.

— diversos modos conjungit,
S. Th. 412.

ἔπει de manu adhibitum, Se. Th.
560.

ἔργα, Pr. 80. Su. 770.

ἐρίχθιν, Niob. fr. 4.

ἐρθόειξ φόβος, Ch. 27.

ἐρθῆσθαι, Eu. 711.

ἐρεσι πουργῶν, S. Th. 352.

ἔρειν διδόναι et δέξασθαι, Eu. 432.

ἔρμιζον, Ch. 527.

ἔρμους, Ag. 674.

ἔρσολοπισθαι, Pe. 10.

ἔρτάλιν, Ag. 54.

ἔστις pro ἔς, S. Th. 65.

ἔτλος, S. Th. 18.

ἐπτοβῶν et ὑποπτοβῶν, Pr. 576.

εὐ δέξασθαι, Eu. 227.

— δοκῶν dissimulare, Pr. 385.

— λῆγει improbare, Eu. 869.

ἐδὴν ἄλλ' ἤ, Pe. 209.

οὐν trajicitur post vocem octa-
vam, Su. 1014.

οὐκω, Pe. 647.

οὐράνια ἄχρη, Pe. 573.

οὐρασιζέτω, Inc. fr. 182.

οὐρίζων, Ch. 313. Pe. 604.

οὐρος γόνυ, S. Th. 860.

οὐτις pro οὐ, Ag. 194.

οὐτος pro ὃ οὗτος, Su. 918.

οὕτω, Eu. 456.

ὀφίλλιν, S. Th. 199. 255.

ὀφεις pro sagitta, Eu. 181.

ὀχῶν, Pr. 143.

ὀχυρές, Ag. 46.

ὀψωνος, Ch. 532.

Π.

παθήματα μαθήματα, Ag. 185.

παιάν de quovis hymno, Ch. 149.

παιδῶν, Pe. 815.

παιών de foemina, Ag. 99.

πάλαισμα, Eu. 592.

πάλιν in compositis intensivam
vim habet, Ag. 204.

παλυστομίη, S. Th. 264.

παμπησία, S. Th. 823.

παυλικός, Ch. 679.

παρ' οὐδὲν τίθεσθαι, Ag. 237.

παρ' ἀσπίδος, a sinistra, S. Th. 630.

πάρα pro πάριστι, Su. 1079.

παράκοπος, Pr. 583.

παράμους, Ch. 465.

παρηνά, Ch. 598.

παράρρησις, Su. 723.

παρρασκηῖν, Eu. 637.

παρῆξις, Ag. 565.

παρῆτος, Pr. 363.

πάρεσι, Philoct. fr. 12.

πάρδος, Pe. Tit.

πάρους, Eu. 770.

πᾶσα ἀνάγκη, non ἀνάγκη πᾶσα, Græ-
cis in usu, Su. 449.

πιδάσεις, Pr. 269. 709.

πιδολόκτους, S. Th. 83.

πιδικός pro μέτοικος, Bacch. Nutr.
fr. 3. Nutr. fr. 2.

πιζοφώρα ζύματα, et πιζοφόροι χιτῶνες,
Jacul. fr. 3.

πίλαγος κακῶν, Pr. 745.

πίλαιος, Ag. 96. Pe. 204. 818.

πίλας cum dativo, Su. 216.

πιλάτης, Pe. 49.

πιμπαστής, Pe. 986.

πίμπωι pro προπίμπωι, Pr. 132.

πίμφιξ, Xantr. fr. 5.

πίσσωμαι, Pr. 511.

πίπιν, Ag. 1374.

πικραίνω, Su. 471.

πικρὸν τάρβω, Pe. 697.

πικρίπιμντα, Ag. 87.

πικρίλλω, Eu. 700.

πίσημα, Su. 944.

πίτραια ἀγάλη, Pr. 1018.

πιφρασμένος, Inc. fr. 183.

πυγαὶ δακρύων, Pr. 400.

πυγή, nymphæ, S. Th. 279.

πυδάλοι ἱππικὸν de freno audacter
dictum, S. Th. 211.

πυαίνω, Ag. 284.

πίπτωι pro evenire, ut cadere apud
Lat. Pe. 763.

πίπτωι ex ἑρπῶν, Eu. 147.

πισσαίνῃται κύρ, Cress. fr. 4.
 πιστός *fidelis*, Pe. 2.
 — *poculentus*, Pr. 479.
 τίτυλος, Pe. 981.
 πλωγυτός, Ag. 602. Pe. 275.
 πλώγυξ, Inc. fr. 116.
 πλωγός, Eu. 53.
 πλωστήρης, Eu. 756.
 πλωστήριζομαι, Ch. 1029.
 πλουτήθην, Eu. 950.
 πλίην μήιος, Eu. 849.
 πλύμων, S. Th. 61.
 πωδίνδυτοι, Ch. 998.
 πωδῶνς ὕμμα, S. Th. 629.
 ποῖ γῆς φυγῶν, Su. 784.
 ποιικιλίμων, Pr. 24.
 ποικύλος, Pr. 308.
 ποιμαίνω, Eu. 91. 249.
 ποιμάνας, Pe. 241.
 ποιμή, *merces*, Pr. 223.
 ποίφυγμα, S. Th. 286.
 πολίην, Pe. 305.
 πόλιμος ἀπόλιμος, Pr. 903.
 πόλισμα, *locus ubi homines commo-*
rantur, Pr. 421.
 πόλις pro *regione*, Pe. 117.
 πολισσόνομος, Pe. 855.
 πολισσῶχοι θεοί, S. Th. 69.
 πολυβαφής, Pe. 275.
 πομπή μακρά, S. Th. 619.
 πόριμος, Pr. 904.
 πόρος, *lucrum*, Pr. 111. Sep. Th.
 552.
 ποροῦναι κακά, Ch. 1041.
 πορφύρεος θάνατος, Pe. 317.
 πρᾶγος, S. Th. 2. Pe. 247.
 πρᾶξίς pro *infortunio*, Pr. 694.
 — *effectu*, Pe. 741.
 πρᾶσσει δικήν, Eu. 770.
 πρᾶσσεισθαι, Ag. 713.
 πρίπιον, Ag. 329. Pe. 239.
 πρισβίον, Eu. 1.
 πρίψαι, Inc. fr. 184.
 πρεβατογνώμων, Ag. 804.
 προίμιον, Eu. 142.
 πρόσκακα κακά, Pe. 992.
 προκαλύμμα, Ag. 700.
 πρέξινος, Su. 425. 837. 926.

προπάρειθι an *ad tempus refertur*,
 S. Th. 339.
 πρόπολος, Ch. 356.
 πρὸς pro *προστίτι*, Pr. 73.
 — βίαν πρὸς ἰδοῖν, &c. Prom. 493.
 Pe. 569.
 — γυναικός, &c. Ag. 601.
 — τί, Ch. 216.
 — δυσσιβίαις, Ch. 702.
 — pro ὑπέρ, Eu. 681.
 προσβολή, Eu. 603.
 προσγίλῃν, Eu. 253.
 προσήγορος, *vocalis*, Pr. 831.
 προσίπτασθαι, *advenire*, Pr. 557.
 προσήμιον, Eu. 314.
 πρόσκακα κακά, Ag. 355.
 πρόσπλαστος, Pr. 715.
 πρόσσων, Ch. 368.
 προστάτης, Su. 926.
 προστίλλισθαι, Pr. 421.
 προστριγοί γολμοί, Ch. 27.
 προστραπίσθαι, Eu. 205.
 προστροπαῖος, Ch. 285.
 προταρβύν, S. Th. 338.
 προτίλεια, Ag. 235.
 πρότεροι φήμης, S. Th. 872.
 προτίμι, Eu. 742.
 προτίθεσθαι, Pr. 239.
 πρύμνα πόλιος, *locus in quo Dii*
urbis præsides constituebantur,
 Su. 349.
 πρυμνήτης, Eu. 768.
 πρύμνοθι, S. Th. 1064.
 πρῶν, Pe. 132.
 πρῶτα pro οἱ πρῶτοι *simpl. poni*
non potest, Pe. 860.
 πτερόγυι ρίπαί, Pr. 125.
 — ἀμύλλαι, Pr. 129.
 πτερόγυι ἀρπαγαί, Su. 519.
 πτήσσει, Pe. 209.
 πύκνωμα, Su. 243.
 πύλας δωματων πατιῶν, Ch. 730.
 πυραύς μορος, Inc. fr. 31.
 πῦρ φλογυπόι, Pr. 253.
 πύργιος, Pe. 862.
 πυρὸς πηγῇ, Pr. 109.
 πυρῶθῃαι τὴν καρδίαν, Ag. 489.
 πῦλος, *virgo*, S. Th. 460.

P.

P littera, in compositis non semper geminatur, Inc. fr. 32.

πάρος σώματος, Pr. 1022.

παχία, Pr. 712.

παχίζειν, Pe. 424.

πάζειν et ποιῶν, S. Th. 929.

πῦμα, Pe. 412.

πῆματα ἀποσμυλίνειν, Vit. p. 169.

πυλατιῦν, Ag. 1194.

πικαὶ πτερύγῳ, Pr. 125.

πυθίας, Pe. 396.

πύθιος, S. Th. 368.

πυθὶ δικας, Ch. 59.

πῦμα τέξιν, Pe. 147.

πύσσειν, Su. 417. Ag. 544.

πύσεις et alia adjectiva a futuris verborum derivata, Su. 156.

πυσιπτολεις, S. Th. 131.

πύσεις, Ag. 1417.

Σ.

σάγη, Ch. 558.

σαίνειν μέρει, S. Th. 389. 710.

σάλα, Inc. fr. 185.

σάξ pro corpore, S. Th. 628.

σαυροβορίθις ἔγχος, Inc. fr. 120.

σὶ redundat, Pr. 943.

σῆς, Ag. 727.

σπάθη νῆν, Pe. 419.

σπιδάξιν, Pe. 502.

σκηπτῶχοι, Pe. 279.

σκήψαι, Pr. 748.

σπυλπισμός, Eu. 190.

σπυαί, Su. 793.

σπύκος, schema, saltatorium, Theor. fr. 5.

σπύφωμα, Perrh. fr. 1.

σπύπωμα, Theor. fr. 1.

σοφιστής, Pr. 62.

σπαρταί, S. Th. 418.

σπιῖν, Pe. 552.

σπίσμα, stirps, Pr. 704.

σπίθιος, Inc. fr. 71. 89.

σποδιῶσαι, Ag. 679.

σπουδᾷ adverbialiter, S. Th. 377.

σπαδῖος, Pe. 240.

σάζειν καὶ πάζειν, Ag. 187.

σασθῆναι χρεῖμα, Psychag. fr. 5.

σασθῆναι, Pr. 22.

σάσιμον, Pe. Tit.

σάγειν contentum esse, Pr. 11.

σάγειν, Pr. 491.

σάγειν, Pe. 49.

σάγειν, Pe. 837.

σάγειν, Su. 846.

σάφος, Pe. 19.

σάφην, Pe. 430.

σάλη et σάλος, Su. 771.

σάλος, Eu. 859. Pr. 408.

σάλοι λαίφως, Su. 723.

σάμαρτος, S. Th. 453.

σάμις, Inc. fr. 90.

σάσιμον ὄρνις, Pr. 190.

σάσις, Pr. 722. Eu. 572. 671. 686.

σάσις pro aquila, Ag. 150.

σάσις, artes oratoriae, Su. 631.

σάσις, zona muliebres, Su. 466.

σάσις, S. Th. 659. Ag. 1317.

σάσις, Ag. 907.

σάσις, Pe. 79.

σάσις, Pr. 747.

σάσις, Sa. 223.

σάσις, λίγην, Sa. 316.

σάσις, Eu. 900. 1023.

σάσις, per ellipsin deest, Pr. 331.

σάσις, Eu. 582.

σάσις, verbum augurale, Pr. 491.

σάσις, Ag. 541.

σάσις, Ch. 449.

σάσις αἵματος, Ag. 1398.

σάσις, Pr. 877. 1044.

σάσις, Pr. 380.

σάσις, Pr. 380.

σάσις βίβη, Ch. 161.

σάσις, Pr. 102.

σάσις, Eu. 36.

σάσις γὰρ pro γὰρ, S. Th. 956.

σάσις, elliptice, subaudito ζῶν,

S. Th. 231. 892.

T.

τάδε tragicis praelatum ubi τὰ
poni posset, Pr. 625.

τά pro ἡμῶς, δικτικῶς, Sept. Th. 981.

ταλαοῦχοι, Ag. 448.

τήρησθαι, Pr. 1007.

τίθηναι ζῆλον, Inc. fr. 117.

τίμας, Ch. 665.

τιλοφόροι εὐχαι, Ch. 210.

τιλοφόρος γυνή, Ch. 661.

τιλεῖν, Ch. 308.

τιλεῖσθαι, Ch. 875.

τέλλασθαι de tempestatibus, Sep. Th. 774.

τέλος, Se. Th. 266. Ag. 943. Eu. 732. 838. Pe. 47. 204.

τίμιος αἰθέρης, Pe. 365.

τίοντες, Ch. 207.

τι collectivum, Pe. 217.

τί; *quid multa?* S. Th. 342.

τι intensivam vim habet, Pr. 356.

τί, γάρ; Ch. 880.

τί μέν, Eu. 791.

τιθῆναι πῶτα, Eu. 294.

τιθῆσθαι pro ποιῆν, S. Th. 198. Ag. 32. Eu. 727.

τιμαλφῆν, Eu. 629.

τιμαλφῆς, Epig. fr. 4.

τιμάρεος, Ag. 523.

τιμαρία, Pe. 473.

τίς, Eu. 362.

τίτας φόνος, Ch. 65.

τιτῆναι, Phryg. fr. 13.

τλήμων *audax*, Ch. 594.

τόδε, δικτικῶς, Su. 596.

τολμᾶν, Prom. 235. 299. Se. Th. 1066.

τοκεύς de matre, Ch. 382.

τοξόειον de lingua adhibitum, Su. 455.

τόπος, *sedes*, Eu. 706. Pe. 792.

τόρεος, Pe. 698.

τότ' ἤδη, Pr. 910.

τῷ pro τινός, Sophocli frequentissimum, rarius apud Euripidem, rarissimum apud Æschylum, nunquam apud Homerum, Pr. 21.

τρέπασθαι, Eu. 592.

τρέβασθαι, Eu. 195.

τρέπαλτος, S. Th. 993.

τρέις in compositione auget, Sep. Th. 993.

τρεῖς, Inc. fr. 116.

τρίχαλον, S. Th. 766.

τρέπαια et ἀντρέπαια, Se. Th. 711. Ag. 927.

τροφίον, S. Th. 792.

τροφῆς, S. Th. 554. 792.

τρόχης, Pr. 940.

τύμβος, Ch. 926.

τύββα et σύββα, vocis subulcis in usu, Inc. fr. 54.

τυφῷ μένος, Su. 567.

τῷ pro τῇ, S. Th. 1048.

τῷδε δικτικῶς, Su. 797.

τάς, Su. 71. S. Th. 649.

Υ.

ὑγρός, *flexibilis*, Pr. 1007.

ὑδαρῆς φιλότης, Ag. 807.

ὑλάγματα, Ag. 1681.

ὑμος pro θρήνος, S. Th. 873.

— δίσμος, Eu. 306.

ὑπέργγος, Ch. 36.

ὑπερβάλλειν, Pe. 291.

ὑπερδαινῆν, Eu. 655.

ὑπέρτερος, Ch. 103.

ὑπερφυῖ, Ag. 385. Pe. 822.

ὑπὸ subauditur, Ch. 634.

— aliquando in compositione non imminuit, Pe. 489.

ὑπόπτεροι φροστίδης, Ch. 601.

ὑπόσκιος, Su. 664.

ὑπεργυῖν, Pr. 636.

ὑπιστάσθαι, Su. 470.

Φ.

φαρῆς τολῆς, Eu. 956.

φάραγγξ, Pr. 1015.

φαιλῶς, Pe. 520.

φειγγυος, S. Th. 402.

φύγειν, Eu. 655.

φύζειν, Ag. 1317.

φθίρεισθαι, Pe. 450.

φθίσμα, Pe. 232.

φθογγόσοτος, Ner. fr. 3.
 φιλαγαθής, Sep. Th. 924.
 φιλόβουτα ἔργια, S. Th. 185.
 φιλοικτοι βίλος, Ag. 248.
 φίτυ, Eu. 914.
 φτυποιμήν, Eu. 913.
 φλόγην, Su. 677. S. Th. 292. 519.
 Pe. 395.
 φλόην, Ag. 385.
 φλόην, Pr. 498.
 φόνος, pro sanguine, S. Th. 44.
 φράξομαι, Eu. 130.
 φράγος, Su. 501.
 φρεσδαίς, Eu. 331.
 φρενῶν, *instruere*, Pr. 335.
 φρενῶν βάσις, Ch. 449.
 φρὴν pro diaphragmate, Pr. 880.
 — αἴβυσσος, Su. 1066.
 — ὀμματωμένη, Ch. 854.
 φροῖμοι χορεύειν, Ag. 31.
 — in malam partem accipitur, Eum. 142.
 φρενῶν, Eu. 242.
 φυγαὶ διάδρομοι, S. Th. 197.
 φυλάσσειν, Eu. 242.

X.

Χάλις, χαλιμαίς, χαλίκης, Inc. fr. 192.
 χαλκοπέφαντος λίμνη, Pr. Sol. fragm. 3.
 χάλκου βαφὴ, Ag. 621.
 χαμαιπιτὶς βόημα, Ag. 929.
 χαρίζομαι, Pe. 702.
 χάρις ἐνταῖσσαι, Ag. 491.
 χάρις honor, decus, Ag. 380.
 — gaudium, Ag. 1067.
 χαριτογλώσσειν, Pr. 293.
 χιλιῶσαι vel χιλῶσαι, Psychag. fr. 1.
 χιμαίξομαι, Pr. 565.
 χιῆς, Su. 516.

χιεὶ δέξιπατος, *dextera*, Ag. 118.
 χιρροτομία, Su. 612.
 χιλιδοίξιν, Inc. fr. 194.
 χιλιδῶν pro barbaro, Ag. 1059.
 χίρην, Ag. 1046.
 χθόνος, Pr. 992.
 χθὼν πλανομένης, Eu. 76.
 χλῆδος, Argiv. fr. 1.
 χλιδή, Pr. 435.
 χλῆτος, Inc. fr. 188.
 χλῆτος, Eu. 188.
 χροῖαι ποδῶν, S. Th. 377.
 χρῶν γαμάλιος, Ch. 488.
 χρεῖα, Su. 202.
 χρεῖν, Ch. 338.
 χρεματίζομαι, Inc. fr. 108.
 χρεστήρια *sacrificia pro Deorum responsis*, Su. 459.
 χρεῖν, Pr. 879.
 χροῖας αἶθος, Pr. 23.

Ψ.

ψαίρειν, Pr. 394.
 ψάλλειν, Pe. 1067.
 ψαφαρός, S. Th. 329.
 ψιδυρός, Su. 1050.
 ψιλλός, Pr. 815.
 ψίλης, Inc. fr. 86.
 ψόθος, Theor. fr. 4.
 ψοφοδῆς, Pr. 127.
 ψύχειν ψυχῇ, Pr. 692.

Ω.

ὠγίγιος, *vetustus*, S. Th. 327.
 ὠμόδροπα νόμιμα, S. Th. 339.
 ὠπλοσμένος, *paratus*, S. Th. 439.
 ὡς δ' ἰχόσται, Pe. 170.
 ὡς pro ὥστι, Su. 630.
 — pro *postquam*, S. Th. 988.
 — pro *statim*, Ag. 939.
 ὥσι subauditum, Eu. 483. 834.
 ὠφιλαῖν cum dativo, Pe. 844.

INDEX

AUCTORUM QUI EMENDANTUR

IN

NOTIS VARIORUM.

❧ *Qui obelum præfixum habent quærendi sunt in Notis Varr.
Philologg.*

ÆSCHYLUS extra seriem, Ag. 70.

Anacreon, Ag. 596.

Aristias, Niob. fr. 4.

Aristides, Inc. fr. 149.

Aristophanes, Pr. 353.

Athenæus, Phryg. fr. 14. Vit. p. 164.

Attius, † Pr. Sol. fr. 12.

Catullus, † Pr. 943.

Empedocles, Pr. 134.

Erotian, Ag. 19.

Etymol. † Pr. 265. † Eum. 36. † 188. Prot. fr. 3. Inc. 113.

Euripides, Pr. 264. 534 bis. S.

Th. 472. Ag. 253. 260. 294 quater. 1384. Ch. 22. Eum. 579. Per. 35 quater. 741 ter. 972. † Pe. 305.

Eustath. Ætn. fr. 1. Niob. fr. 10. Inc. fr. 192.

Galenus, Pr. Sol. fr. 5.

Harpocraton, Ellud. fr. 1.

Hesych. Pr. 123. 134 bis. † Ag. 3. † Eum. 222. † 363. † 427.

Atham. fr. 3. Alcmen. fr. 1.

Gl. Potn. fr. 4. Danae, fr. 1.

Bacch. Nutr. fr. 3. Cress. fr. 4. Phryg. fr. 14. Inc. fr. 4.

Joannes Malala, Pr. 134 sexies.

Pausanias, † Sept. Th. 170. Gl. Mar. fr. 7.

Photii Lexicon, Juven. fr. 4. Inc. fr. 60. 175. 177. 178. 180 bis. 183.

Pindarus, Ch. 111.

Plutarch. Pr. 134.

Pollux, Pr. 134 bis. Dictyulc. fr. 1. Præc. fr. 3.

Schol. Aristoph. Myrm. fr. 4. Niob. fr. 6. Inc. fr. 39.

—— Eurip. † Eum. 9.

—— Homeri, Inc. fr. 86.

—— Hom. Ven. Niob. fr. 5.

—— Lycophr. † Agam. 679. † Eu. 181.

—— Pind. Danae, Tit.

—— Soph. † S. Th. 970.

Sophocles, Pr. 264. Agam. 294 ter. Pe. 431 bis.

Strabo, Inc. fr. 56.

Suidas, Pr. 363. † Ag. 54. Ætn. fr. 1. Edon. fr. 7.

Tzetzes, Vit. p. 167.

INDEX

AUCTORUM QUI LAUDANTUR

IN

SCHOLIIS ÆSCHYLI.

LITERÆ β, γ, δ, SCHOLIA SECUNDA, TERTIA VEL QUARTA
SIGNIFICANT.

A.

ÆSCHYLUS, in *Παρτίαις*, Eu. 26.

Pe. 28 (β'). Pe. 292 (β').

Alcæus, S. Th. 404. Pe. 349.

Anacreon, Pe. 41.

Anaxagoras, Pr. 88 (γ').

Andron Halicarnassensis, Per.
185.

Antimachus, Sept. Th. 169. 553.
(et β').

Apollonius, Pr. 836.

Archilochus, Pr. 617.

Aristophanes, Pr. 365 (β').

Callimachus, Pr. 367. Ch. 436.
Eum. 21. 30.

Callistratus in *διωτίῳ περὶ Ἡρακλεί-
ας*, Pe. 941.

Dionysius in *περυγῆς*, Pr. 788.

Epaphroditus, in *ὑπομνήματι Καλλι-
μάχου Αἰτίων β'*, Eu. 2.

Epicharmus, Eu. 629.

Epicurus, Pr. 625.

Euphorion, Pe. 629.

Eupolis in *Μαρίνας*, Pe. 65.

Euripides, Sept. Th. 103. 275.

365 (β'). 708 (β'). 775 (β'). 781.

984 (β'). Persæ, 28 (β'). 181.

203 (β'). 716. Ch. 149. Eum.

47. 276. Su. 322.

Hellanicus, Pe. 778.

Herodianus, Eu. 189.

Herodotus, Pe. 150.

Hesiodus, Pr. 792. Ag. 185. Su.
80.

Homerus, S. Th. 417.

Il. A'. 17. Pe. 8.

37. S. Th. 181.

B'. 24. S. Th. 3.

146. Pr. 88 (γ').

502. Pe. 309.

804. S. Th. 176.

816. S. Th. 116.

Γ'. 276. S. Th. 169.

Δ'. 281. Pr. 157 (γ').

517. Pe. 569.

Ε'. 226. S. Th. 548.

234. Pr. 580.

366. S. Th. 332.

440. Pr. 309.

586. Eum. 45.

838. S. Th. 156.

Ζ'. 90. S. Th. 101.

Η'. 298. S. Th. 225.

422. Pr. 139.

Θ'. 32. Pr. 185.

72. Pe. 346.

Ι'. 501. Pe. 95.

Κ'. 56. S. Th. 257.

Ο'. 269. S. Th. 177.

Π'. 233. S. Th. 169.

Il. η'. 514. S. Th. 169.

Σ'. 135. Pe. 604.

Od. ρ'. 96. Pr. 684.

ζ'. 31. Pr. 653.

π'. 383. Su. 140.

Lucianus, S. Th. 702 (β).

Lycophron, S. Th. 170.

Moraseas, Pe. 747.

Philoxenus *πρὸς Λαμίας*, Pe. 303
(β). Vide Timoxenus.

Pindarus, Prom. 367. 788. 889.

Ch. 323. Eu. 2. 11. Su. 1078.

Pittacus, Pr. 886.

Plato, S. Th. 599.

Psalmi, Ag. 171.

Rhianus, S. Th. 169.

Simonides, Ch. 323.

Sophocles, Pe. 181. Pr. 24 (γ).

———— *in Ποσειδάρον*, Sep. Th.
310.

———— *in Τηρέϊ*, Pr. 128.

Sophron, Ch. 294.

Thucydides, Pe. 558 (β).

Timoxenus *in τῷ πρὸς Λαμίας*, Per.
302. Vide Philoxenus.

Xenophon, Pe. 558 (β).

INDEX LOCORUM

IN QUIBUS

ÆSCHYLUS CITATUR A VETERIBUS,

STUDIO ET CURA S. BUTLERI
CONFECTUS.

*Monendus es L. B. notabiliores Lectionum Varietates, a nobis in
hoc Indice plerumque commemorari.*

PROMETHEUS VINCTUS.

TITULI meminit Aristoteles
de Poet. c. 32. Ed. Tyr-
whit.

1-6. Schol. Aristoph. Ran. 826.

2. Schol. Homeri Venet. Il. x'.
78. p. 333. ubi ἄβροτον.

Sic Eustath. in Il. x'. p. 968.

l. 45. et Hesych. in ἄβρο-
τες, Eustath. in Dionys.
Perieg. 69.

3. Eustath. in Odyss. ε'. p.
1597. l. 63.

Tzetz. in Hesiod. "Egy. 60.
p. 31. a.

Th. Mag. in ἐπιτιυλάμην, He-
sych. in ἐπιστολαί.

5. Suid. in Λαίργός.

Etymol. in Λαίργός.

10. respicit, Aristoph. Plut. 124.

21. Tho. Magist. in γαθίσσαι.

22. Eustath. in Il. α'. p. 40. l.
36.

Et in Il. x'. p. 1266.

Et in Odyss. ε'. p. 1446. l.
32.

27. Th. Magist. in Λοφῶ.

44. Clem. Alex. Strom. p. 546.
D.

Stobæus, Serm. LVI. (al.
LVIII.) p. 374.

57. f. Hesych. in Μάταια.

59. Schol. Aristoph. Equit. 756.
ubi τέρει, et ipse Aristoph.
ibid.

64. } Schol. Aristoph. Ran. 826.
65. }

68. Eustath. in Odyss. ε'. p.
1540. l. 63. ubi οἰκτιρῶς,
Th. Magister in Μή. Th.
Magister in Μάλα.

77. Eustath. ad Odyss. ι'. p.
1629. l. 11.

86. Eustath. ad Odyss. Δ'. p.

1497. l. 42. ubi, ut in loco laudato, omissum γάρ.
109. Hesych. in Ναρθεκιάωντες. Æschylo non nominato.
115. Tecte, ni fallor tangit, Aristoph. Nub. 315.
122. Eustath. ad Odyss. Δ'. p. 1483. l. 39. ubi οἰχρῦσι.
134. Etymolog. in Θεμεριώσι. Suidas in Θεμεριώσι.
150. Hesych. in ἀθῶς, quod vulg. ἀθίσμος.
157. Eustath. in Il. Δ'. p. 472. l. 44.
190. f. Hesych. in αἰτέριον.
191. f. Hesych. in ἀρβάν.
216. Alludit Aristoph. Eq. 30.
230. f. Hesych. in διωχιζίτο.
242. Eustath. ad Odyss. ϙ'. p. 1940. l. 57.
269. f. Hesych. in παιδάριον.
273. Eustath. in Il. Α'. p. 153. l. 34.
Et in Il. Δ'. p. 471. l. 44.
Et in Odyss. Σ'. p. 1239. l. 54.
286. Eustath. ad Odyss. Ε'. p. 1545. l. 47.
293. Athen. IV. 18. p. 165. D.
320. f. Hesych. in πικρῶσι.
327. Schol. Nicandri Alexiph. γ. 160.
329. Mich. Apostol. VI. 36.
f. Hesych. in προσέβηται.
349. } Plutarch. de Facie in or-
350. } be Lunæ, p. 923. B.
f. Hesych. in εὐαγγέλιον.
355. } Tzet. ad Lyc. γ. 187. ubi
356. } Δυναῖσι.
365. Eustath. ad Il. Α'. p. 16. l. 41.
Schol. Aristoph. Vesp. 139.
- 377-381. Latine conversi a Cic. Tusc. Quæst. III. 31.
400. f. Hesych. in βίος.
436. f. Hesych. in σύννοια.
437. Respicere videtur Etymol. in Προσλήπαι.
- f. Hesych. in προσλήπαι.
450. Respicit, ni fallor, Etymol. in προσλήπαι.
451. Eustath. ad Odyss. Δ'. p. 1500. ubi αἰσούροι.
Et sic rurs. Odyss. Ε'. p. 1547. l. 20.
f. Hesych. in αἰσούροι.
459. Stobæus Serm. LIX. (al. LXXI.) p. 468. ubi ἡ σὺνθεσις et ἰεργάνη.
461. f. Hesych. in κνώδαλα.
479. Eustath. ad Odyss. Ζ'. p. 1554. l. 45.
498. Eustath. ad Il. Δ'. p. 427. l. 39.
Et ad Odyss. Β'. p. 1430. l. 62.
f. Hesych. in ἰσάριον.
549. Alludit Aristoph. Av. 686.
550. f. Hesych. in αἰκνύς.
557. Hesych. in διαμφίδιον μέλος.
570. Etymol. in Ἀλευάδα.
f. Hesych. in Ἀλευαί.
571. Etymol. in μυριωτάς.
576. f. Hesych. in ὀτοβί Plutarch. de Ira cohibend. p. 456.
591. } Steph. Byz. in Ἰναχία.
592. }
626. Schol. Eurip. Hec. 576.
Th. Mag. in Μάλλω, ubi μή τι.
659. Th. Magister in Θειοπρότους, ubi σύχρονος.
674. Th. Mag. in Διάτροφοι, ubi εὐθὺς ἔν.
683. Cic. Epist. ad Attid. XIV. 10.
704. Steph. Byz. in Ἰναχία. ubi pro ἐν δ', οἷον.
710. Th. Mag. in ἰξίοντες.
716. Eustath. in Dionys. Perieg. 739. huc alludit, de Araxe accipiens.
719. Eustath. a Stanleio citatur in Notis, sed locum non repperi.
720. Eustath. in Odyss. Α'. p. 1390. l. 20.

725. Eustath. in Il. ε'. p. 309. l. 3.
Et in Il. ε'. p. 560. l. 18.
ubi Σαλμυθρία et καίταισι.

726. Tzetz. in Lyc. 1286.

730. Hesych. in αἰλάνης, nisi ali-
um nostri locum respec-
erit.

731. } Steph. Byz. in Βίστορας.

732. } Constantin. Porphy. p.

733. } 24. Ed. Ven.

742. Eustath. in Il. Δ'. p. 440.
l. 24.

Et in Odyss. α'. p. 1965. l.
49.

764. Eustath. in Il. ι'. p. 784. l.
4.

794. Th. Mag. in Κίετταμα.

805. Eustath. in Dionys. Perieg.
γ. 31.

806. f. Hesych. in τυλαρίον.

815. Eustath. in Odyss. ε'. p.
1535. l. 24.

Athen. VIII. 8. p. 347. D.
ubi δυσσεύετον.

834. f. Hesych. in ποροαίωσι.

839. Tangit, Schol. Eurip. Phœ-
niss. γ. 216.

Eustath. in Dionys. Perieg.
92.

Steph. Byz. huc alludit in
Ἴονος.

Etymol. in Ἴονος κόλπος.

845. Eustath. in Odyss. Α'. p.
1386. l. 12. ubi ἱγί.

Et sic' etiam ad Odyss. Δ'.
p. 1509. l. 36.

Et sic rurs. ad Odyss. Ζ'. p.
1559. l. 60. ubi hanc ῥῆσιν

τραγυδίζεον et τραγικότερον
vocat.

852. Eustath. in Il. Α'. p. 37. l.
33.

876. f. Hesych. in ἐλαλιῦ.

878. Hesych. in ἄρδης.

886. Niceph. Gregor. Hist. Byz.
p. 190. Nescio an f. Aris-
toph. Vesp. 724.

889. Eustath. in Il. ε'. p. 717. l.
4.

Et in Il. ι'. p. 758. l. 63.
ubi καδῖον.

892. f. Hesych. in Χίρτης.

899. f. Hesych. in ἀλατρίας.

927. f. Hesych. in ἐνυγλίσσον.

930. f. Hesych. in δόλοφον.

940. f. Hesych. in τρέχης.

955. Serv. ad Æn. I. 95.

970. Th. Magister in χλαδῶν.

974. Alludit Aristoph. Av. 1546.

997. f. Hesych. in δυνται.

1014. Alludit Schol. Pind. Isthm.
I. 52. sed ibi corrupte
citatur Alcæus.

f. Hesych. in τροκομία.

ἰγασί τί σοι φέω ex Æschyli
Prometheocitat Th. Mag.
quod est revera Sopho-
clis Electr. 318.

PROMETHEUS

IGNIFER.

Tituli, ποροαίως meminit, Jul.
Pollux IX. 1586.

I. A. Gell. XIII. 18.

II. Jul. Pollux X. 64.

III. Plut. de cap. ex hostibus
utilitate, p. 686. E.

Eustath. in Il. ι'. p. 415. l.
7.

PROMETHEUS

SOLUTUS.

I. Strabo IV. p. 183.

Hyginus Poet. II. *Engona-*
sin.

Dionys. Halic. Antiq. Rom.
I. 41.

II. Strabo I. p. 33.

III. Plut. de Fortuna, p. 98. C.
ubi ἀντίδωρα.

- Et de Solert. Anim. p. 964.
 F. ubi ἔχεται.
 Porphy. de Abstin. III. 18.
 ubi ἔχεται et ἀ δέλα.
 IV. Arrian. in Periplo Ponti
 Euxini, p. 12.
 Procop. de Bell. Goth. IV.
 c. 6. p. 188.
 V. Galen. de Morbis Epidem.
 VI. p. 383.
 VI. Ibid.
 VII. Steph. Byz. in Ἀβίαι.
 Schol. Homeri Ven. ad
 Il. n°. 6. p. 307.
 Eustath. ad Il. n°. p. 916.
 l. 24. ubi γασίους.
 VIII. Hesych. in Εἰσαφάσματ.
 IX. Hyginus Astron. Poet.
 Engonasin Il. 6.
 Dionys. Halic. I. 27.
 X. Schol. Apoll. Rhod. IV.
 284.
 XI. Athenæus XV. 5. p. 674.
 D.
 XII. Cic. Tusc. Quæst. II. 10.
 XIII. Achill. Tat. III. p. 173.
 XIV. Isæus pro Apollodoro sub
 fin.
 XV. Eustath. ad Il. ε'. p. 600.
 XVI. Hygin. Poet. Astron. II.
 15.
 XVII. Plutarch. in Pomp. sub
 init, p. 619. B.
 Et tangit, Aristoph. Lys.
 889.

SEPTEM CONTRA
 THEBAS.

Tituli meminit, Aristoph.
 Ran. γ. 1053.
 Pausan. Corinth. c. 30. p.
 155.

1. Aristid. Tom. I. p. 609.
2. Alludit Plato in Euthyde-
 mo, p. 291.
3. Eustath. ad Il. ζ. p. 981. l.
 50.

7. Eustath. ad Il. ζ'. p. 634. l.
 12. ubi ὑμνῶται.
 Th. Magister in Κώμας.
 Eustath. ad Dionys. Per.
 1181. ubi etiam ὑμνῶθ'.
- Respicere videtur, Suid. in
 ὑμνῶν.
11. Eustath. ad Odys. Α'. p.
 1428. l. 21.
25. Tangere videtur, Triclin.
 ad Soph. Œd. Tyr. 21.
 Et rursus Schol. ad Soph.
 Antig. 1109.
- 42-46. Longin. c. 15.
43. Schol. Barocc. Eurip. ad
 Orest. 819.
 Schol. Aristoph. Lysistr.
 189.
 Aristoph. in textu ibidem.
 Aristid. Tom. III. p. 528.
 a γ. 43. ad 56. citantur
 a Stob. Serm. VII. p. 86.
47. Eustath. ad Il. Α'. p. 65. l.
 28.
72. Schol. Eurip. Barocc. ad
 Phœniss. 246.
117. f. Hesych. in Δοχμύλοφοι.
118. f. Hesych. in Καχλάζω.
127. Th. Magister in Ἐβδόμη.
192. f. Hesych. in Εὐ ἴγω.
205. f. Hesych. in λυγρῶτα.
208. nescio an respexerit, Aris-
 toph. Lysistr. 128.
232. } Marcellin. in Vita Thucyd.
233. } p. 2.
234. }
256. Schol. Triclin. ad Sophocl.
 Ajac. 75.
289. f. Hesych. in Ἀντίρρηναι.
292. f. Hesych. in Σπερχρός.
294. Schol. Triclin. ad Soph.
 Electr. 122.
300. Tzetiz. ad Lyc. 87.
377. Th. Mag. in Διόκω.
381. Tangit, Eurip. Phœniss.
 758.
 Schol. Eurip. Phœniss. 755.
395. Etymol. in Τίτρωται, ubi cor-

rapte legitur *περίβιστος δ' αἰδέων*.

422. Th. Mag. in *Εἰργω*.
 455. Th. Mag. in *Φιρίγγυος*.
 492. Th. Mag. in *Γιίτων*.
 493. f. Hesych. in *Όγκας*.
 495. Hesych. in *Άλως*.
 507. Th. Mag. in *Γιίτων* ubi corrupte legitur *Άγχιπέλις*.
 539. Tzetz. ad Lyc. 1345.
 f. Hesych. in *Καλλίπερον*.
 575. Etymolog. in *Άμφις*, ut aliqui volunt.
 580. f. Hesych. in *Κλυτῆρα*.
 584. f. Hesych. in *Ένδατύμνος*.
 598. } Plutarch. in Aristid. p. 320.
 599. } C.
 600. } Idem de Audiendis Poetis, p. 32. D.
 Idem Apophthegm. p. 186. B.
 Suidas in *Δίκαιος*.
 Plato de Rep. III. p. 361. A.
 Eustath. ad Il. Θ'. p. 720. l. 7.
 Tangit, Aristoph. Lysistr. 407.
 603. } Th. Mag. in *Όρνιθις*.
 604. }
 616. Tzetz. in Lyc. 106.
 674. f. Hesych. in *Καρυχία*.
 719. f. Hesych. in *Άση*.
 734. Eustath. in Dionys. Per. 768.
 767. Tzetz. in Lyc. 176.
 791. Huc alludit, Schol. Soph. Œd. Col. 1375. Ed. Br.
 828. Eustath. ad Odyss. B'. p. 1447. l. 20.
 Idem ad Odyss. Σ'. p. 1843. l. 16.
 Tzetz. in Hesiod. *Έργ.* 119. p. 41. a. ubi hunc versum citat tanquam pro

senario habuerit, politico scilicet,

- Ό μεγάλη Ζεύ και πολεσσύχοι Θεοί.*
 862. f. Hesych. in *πίτυλος*.
 863. Th. Magister in *Θωρές*.
 920. f. Hesych. in *Δάχα*.
 1086. De Teleste fabulam agente, Eustath. Odyss. E'. p. 1596. l. 24.
 Post Persas doctam fuisse discimus e Schol. Aristoph. Ran. 1053.
 Æschyli versum e Sept. Theb. citat Th. Mag. in *σιζῶ γεατία*, qui non comparet.
 Et in *φιρίγγυος*, qui non comparet.
 Et in *μᾶλλον*, qui non comparet, sed similis est *ἔνοια* apud Eurip. Hec. 377.
 Et in *ιμπόδων*, qui non comparet, sed est apud Eurip. Phœniss. 713.

PERSÆ.

- Fabulæ meminit, Aristoph. Ran. 1058.
 10. Hesych. in *Όρεσλοπιῖται*.
 19. Schol. Triclin. ad Soph. Electr. 157.
 44. Eustath. ad Il. B'. p. 203. l. 12.
 Et ad Odyss. M'. p. 1705. l. 53.
 74. Eustath. ad Il. B'. p. 212. l. 42.
 91. f. Hesych. in *Άπρόσωτος*.
 155. Æschyli Trochaicorum in Persis meminit, Eustath. ad Il. A'. p. 11. l. 36.
 175. Th. Magister in *Εύνοια*.
 176. Tangit Aristoph. Eq. 1287.
 232. Eustath. ad Il. Θ'. p. 692. l. 24.
 Et ad Il. Δ', p. 832. l. 45.

241. Eustath. ad Il. B'. p. 212.
l. 42.

f. Hesych. in ποιμένας.

262. Tangit Aristoph. Lysistr.
256.

299. Schol. Aristoph. Ran. 1060.

324. Eustath. ad Il. B'. p. 324.
l. 22.

Steph. Byz. in Δέρκιστος.

341. } Plut. in Themist. p. 119.

342. } B. ubi Νῆω τὸ πᾶθος.

343. }

375. f. Hesych. in Ναυάτην.

405. f. Hesych. in Θέμαι.

421. f. Hesych. in Χαιρίδες.

466. f. Hesych. in εὐαγής.

515. Respicit Aristoph. Pac.
1249.

517. Th. Magister in Διασωπαγ-
μάνος, citatis perperam τοῖς
'Ἐντὰ ἰωὶ Θάβας.

625. Th. Magister in Βασίλεια.

659. Eustath. ad Il. r'. p. 381. l.
16.

Et ad Odys. T'. p. 1854. l.
25.

663. Schol. Lyc. 855. Γίνωμαι δ'
Δίκαφρον, ὅτι τῆς μὲν λήξης
ὡς' Αἰσχρόλα κλέωνται, ἐξ' Ἰω-
πώνεκτος δὲ πάλιν.

699. Tzet. in Hes. Theogon.
775. p. 282. b. ubi κα-
λῖσθαι.

844. Triclin. Schol. in Soph.
Antig. 560. Ed. Br. ubi
' χρέματα.

Schol. Eurip. Orest. 679.

Th. Mag. in Ὀφελῶ.

941. Phot. Lex. in Μαριάνδριος.

947. Nescio an respexerit Aris-
toph. Pac. 945. sqq.

1059. Eustath. in Dionys. Per.
791.

AGAMEMNON.

Agamemnon, Choephoræ,
Eumenides, Proteus Sa-
tyricus Tetralogiam Ores-

tiam constituebant, Sch.
Aristoph. Ran. 1115.

3. f. Hesych. in Ἀγρίαν loco
corrupto.

4, 5, 6. Achill. Tat. Isag. in Arat.
Phænomen. p. 122. Petav.

31. } Suid. in τρεῖς ἰξ, ubi εὐ-πίων

32. } παθήσομαι ἐπὶ βαλῦσα.

Phot. Lex. in τρεῖς ἰξ.

Eustath. in Odys. A'. p.
1414. l. 3. ubi pro τῶδ'
ἰμοι, τῆς Διός.

40. Schol. Eurip. Barocc. ad
Phœniss. 246.

53. Hesych. in Διμνοτάτης.

58. Schol. Soph. CEd. Col. 934.
ed. Br.

Suid. in Μίτοιον.

87. f. Hesych. Θυεσπιῖ.

104. sq. Aristoph. Ran. 1308.
ubi ὄσιον.

Schol. Aristoph. ibid.

'Ἐπὶ τοῖς πλεῖστοις αἰσίοις.

'Ἀσκληπιάδης τὸ ὄσιον, Cf. Stanl.
in Notis.

105. Schol. Aristoph. Ran. 1295.
ubi huc trahit ἐκτελῶν, e
versu seq., et Anapæst.
Hepthem. vocat.

109. Aristoph. Ran. 1317.

112. Aristoph. Ran. 1321. ubi
——— σίμπωι

ἦν δορὶ καὶ χειρὶ σφάπτορι
Θάριος ὄρις.

Schol. ibidem χυγί.

117. Th. Magister in Ἰκταρ.

137. f. Hesych. in Ἰκταρ.

145. Etymol. in Ἔρσαι qui et pro
ὄλιον λαόλιον videtur, legisse.

f. Hesych. in Δρόσος.

147. Eustath. in Il. B'. p. 381. l.
16.

Et ad Odys. A'. p. 1395. l.
47.

Et ad Odys. r'. p. 1625. l.
47.

Ælian. Hist. Anim. VII.
47. ubi ἄρεια.

195. f. Hesych. in Ἑρμῆσιον.
 238. f. Hesych. in βραβία.
 252. f. Hesych. in Ἀταύρωτος.
 272. Eustath. ad Il. A'. p. 22. l. 32.
 284. Hesych. in ἄσπερος.
 290. Suid. in Ἀγγαροί.
 Etymol. in Ἀγγαρίων.
 292. Athen. XV. p. 700. E.
 369. Pollux X. 132.
 322. Schol. Hom. Ven. ad Il. ὦ. 1.
 Eustath. ad Il. ὦ. p. 1335. l. 58.
 534. Alludere videtur Aristoph. Av. 1240. quamvis Schol. locum Sophoclis indicaverit.
 675. f. Hesych. in κραταιώσιον.
 799-804. Stob. Sermon. CXI. p. 582. ubi καὶ περὶ τῶν χαίρουσιν et ἀγίλας τὰ.
 842. { Stob. Sermon. XXXVIII.
 843. { ubi παυροῖσι, et pro φθόνου λόγου.
 910. Suid. in ὠλίκος.
 932. Suid. in κάλλη.
 Etymolog. in Κάλλια.
 969. f. Hesych. in κηίς.
 1070. f. Hesych. in Κάρεστος.
 1083. Schol. ad Eurip. Phoeniss. 1026.
 1112. f. Hesych. in Ἀλιά.
 Etymolog. in Ἀλιά.
 1225. f. Hesych. in ἰθῆμαι.
 1286. f. Hesych. in ἰσιξίμων.
 1290. f. Hesych. in φίνεμα.
 1453. Tzetz. ad Lyc. 426.
 1549. Eustath. ad Odys. M'. p. 1726. l. 13.
 Etymolog. in Δροίτη.
 1633. Schol. Pind. Pyth. II. 173. ubi μὴ παίσας.
 1649. Jul. Pollux. VII. 5.
 1650. Pacuv. in Duloreste.
 Ἀσκησίως ex Æschyli Agam. citat Hesych. in Voce :

ubi tamen non compareret.

CHOEPHORÆ.

- 1-3. Aristoph. Ran. 1155.
 2. Th. Magist. in Αἰτῶμας.
 3. Th. Magist. in Ἦμα.
 Idem in Κατέρχμας.
 4. } Aristoph. Ran. 1203.
 5. }
 6. } Schol. Pind. Pyth. IV. p. 145.
 7. }
 7. Eustath. in Il. B'. p. 165. l. 6.
 23. Eustath. in Il. Δ'. p. 440. l. 24.
 25. Etymol. in Ἑρλαδον.
 160. f. Hesych. in ἀνωάλλων.
 165. Tangit Schol. Aristoph. et ipse quidem Aristophanes, Nub. 534.
 Tangit item Aristot. Poet. c. 29. Ed. Tyrwh.
 172. f. Hesych. in ἰμωπτεροι.
 280. Etymolog. in Κέρση. Zonara Lex. in Κέρση.
 299. f. Hesych. in Ἀχίνα.
 373. f. Hesych. in Μάρκισμα. ubi ordo literarum μαρκίσμου postulat.
 420. f. Hesych. in Ἀσπιντος.
 425. f. Hesych. in Ἀπκάθον.
 504. Eustath. ad Il. A'. p. 73. l. 33. ubi φίλλοι δ' ὅσων.
 Et ad Il. Θ'. 713. l. 33. ubi φίλλοι δ' ὅσων δικτυοὶ αἰσχύουσιν αὖν.
 650. f. Hesych. in βυσσέφρων.
 748. sqq. Tetigit ni fallor, sed tecte, Aristoph. Nub. 1383.
 757. Pollux VII. 40.
 999. Zonaras in Δροίτη.
 Etymol. in Δροίτη.
 1049. Respicit Pausan. Attic. p. 68.

1067. Hesych. in *Γολίας* qui ex Agamemnone citat, unde conjicere est anti-quissimam fuisse lacunam illam quæ hanc tragœdiam cum Agamemnone continuari fecit. Quartam personam loqui in Agamemnone affirmat Jul. Pollux IV. 110. ubi alii legunt Memnone.

EUMENIDES.

- Tit. Eumenidas scripsit Ennius, e nostro, ut videtur, conversas.
3. Harpocrat. in *Θιμοστύειν*.
19. Macrob. Saturn. V. sub fin. ubi transponuntur *Διὸς* et *πατρὸς*.
36. Etymolog. in *Ἀκταίων*.
f. Hesych. in *Ἀκταίων*.
51. Tangit Schol. Aristoph. et ipse quidem Aristophanes Plut. 423.
61. Tangere videtur Aristoph. Plut. 11.
113. f. Hesych. in *ἰγκατελλόφαι*.
117. Eustath. in Il. Δ'. p. 440. l. 24.
119. Eustath. in Il. Δ'. p. 440. l. 24.
126. f. Hesych. in *Ὠγμός*.
129. Eustath. in Il. Δ'. p. 440. l. 24.
188. f. Hesych. in *ἀκρονία*.
{ Tzet. in Lyc. 519. ubi
292. { *ἵτ' ἀμφὶ χεῦμα γυνήλιου*
293. { *σώρου Τρίτωνος ἐν τόποις*
 Διουστιαίς.
401. f. Hesych. in *Καταφατουμένη*.
404. f. Hesych. in *Αὐτόφρεμος*.
419. Tzet. in Lyc. 496.
444. Tangit Schol. Pind. Pyth. II. 39.
574. Ennius in Eumenidibus.

650. Tzet. Ch. VI. 190. ubi *ἄν* *ἔτ'* pro *οἷος*.
688. Ennius in Eumenidibus.
755. Ennius in Eumenidibus.
797. Respicitur hinc ad fin. a Phot. in Lex. in *Εὐμενίδες*.
898. f. Harpocrat. et Suid. in *Εὐμενίδες*.
974. f. Hesych. *ἀκρονία*.
1000. Erotian. in *ἵκταρ*, ubi *Ἀστικός*.

SUPPLICES.

1. f. Hesych. in *ἀφίκταρ*.
15. Strabo V. p. 221.
Hesych. in *αἰδῶν*, ubi *κυμάλιον*.
Etymol. in *αἰδῶν*.
123. Hesych. in *Βουλῆς*.
171. f. Hesych. in *καταῖν*.
222. Plutarch. de Orac. Defect. p. 417. E.
Idem de Exsil. p. 607. C. ubi *Ἀπολλώνος* et *φρυγὰς ὠρανῶ*.
234. Plutarch. Quæst. Rom. p. 286.
Idem in Romulo p. 23. A.
270. Eustath. in Dionys. Perieg. γ. 414.
271. Eustath. in Il. Α'. p. 48. l. 36.
285. Alludit ni fallor Aristoph. Pac. 130.
450. f. Hesych. in *στρέβλαι*.
568. Huc respicere videtur Sch. Apoll. Rhod. IV. 269.
Et Aristides Orat. Ægypt. Tom. III. p. 560.
Et rurs. p. 562.
Et rurs. p. 580.
Seneca Quæst. Nat. IV. 2. p. 886. Edit. Lips.
622. Steph. Byz. in *Δῆμος*.
755. f. Hesych. in *κατεβήνυμνους*.
777. Plut. non posse suaviter vi-
vi, p. 1090. Α'.

Eundem locum παραδί Sym-
pos I. p. 619. E.

944. Huc alludit Plut. de cu-
riositate p. 517. E. sine
nomine.

Et rurs. de Facie in orbe
Lunæ p. 937. F.

f. Hesych. in *πισσάματα*.

1034. f. respexit Suidas in *Θω-
μόν*.

f. Hesych. in eadem voce.

FRAGMENTA.

ΑΘΑΜΑΣ.

In his Fragmentis recensenden-
dis, præsertim in Incer-
tis, Varietatem Lectionis,
quæ plene exhibetur in
Notis, in Indice plerum-
que omisimus.

I. Athen. VII. 19. p. 316. B.

Et II. 2. p. 37. F.

Eustath. in Il. ῥ. p. 740. l.

10. ubi *ἰδίετο* et *ὅτι πευρός*.

Et Odys. ε'. p. 1541. l. 28.

II. Hesych. in *Ἀήτης*.

III. Hesych. in *Ἀπαρτιά*.

IV. Hesych. in *Βεναχέσης*.

ΑΙΑΣ ΔΟΚΡΟΣ.

Zenob. VI. 14.

ΑΙΤΝΑ.

I. Macrob. V. 19.

Steph. Byz. in *Παλική*.

II. Hesych. in *Κρίττορας*.

III. Biographus Æschyli in Vita.

IV. Nescio an respexerit, Aris-
toph. Av. 927.

ΑΙΤΝΑΙΟΙ.

I. Hesych. in *Διμός*.

Eustath. Odys. ζ'. p. 1852.
l. 27.

Suid. in *Διμός*.

II. Hesych. in *Ἀναξία*.

ΑΚΤΑΙΟΝ.

I. Schol. Homer. Ven. ad Il.

ῥ. 589. p. 238.

II. Jul. Poll. V. 5.

ΑΛΚΜΗΝΗ.

Hesych. in *Ἀπόστας*.

ΑΜΥΜΩΝΗ.

I. Ammon. de Diff. Verbor.
in *Γῆμαι*.

II. Athen. XV. 12. p. 600. C.

III. Hesych. in *Θρόσσιν*.

ΑΡΤΕΙΟΙ.

I. Harpocrat. in *Χλῆδος*.

II. Etymol. in *Ἐμύσια*.

III. Hesych. in *Ἀπόσκημα*.

IV. Hesych. in *Ἐμμέλαια*, ubi
citantur in *Ἀργυρίαις* quod
in *Ἀργίαις* recte refinxit
Meurs.

ΒΑΣΣΑΡΑΙ.

Hesych. in *Εἰδόμενα*.

ΒΑΣΣΑΡΙΑΞ.

Schol. Nicandr. ad Theriac.
288.

Argumentum petendum ex
Eratosthenis Catasteris-
mis, c. 24.

ΓΛΑΥΚΟΣ ΠΟΝΤΙΟΣ.

I. Athen. III. 10. p. 87. A.

II. Strab. X. p. 447.

III. Pausan. in Boeot. c. 22.

IV. Arati Vita a Petavio edita
in Uranolog. p. 269. A.

- V. Virg. *Æn.* V. 825.
VI. Schol. Theocr. IV. 62.

ΓΛΑΥΚΟΣ ΠΟΤΝΙΕΤΣ.

- I. Aristoph. *Ran.* 1450.
Schol. Eurip. *Phænis.*
1198.
II. Schol. Pind. *Pyth.* I. 152.
III. Schol. Theocr. *Idyll.* IV.
62.
IV. Hesych. in *Βυφήμας γούας*.
V. Hesych. in *Ξιφίου λίμνη*.
VI. Schol. Aristoph. *Ran.* 1576.
VII. Hesych. in *Ἰταλός*.
Phot. *Lex.* in *Ἰταλός*.
VIII. Schol. MS. ad *Platonis*
Cratylum.
IX. Hesych. in *Ἀμφίρρωπον*.

ΔΑΝΑΗ.

Hesych. in *Καθαίρωμαι γῆρας*
ut vult Stanl. sed *Lexi-*
cographus habet *Δαναή*.

ΔΑΝΑΙΔΕΣ.

- I. Schol. Pind. *Pyth.* III. 32.
II. *Athen.* XIII. 2. p. 600. B.

ΔΙΚΤΥΟΤΑΚΟΙ.

- I. *Ælian.* *Hist. Anim.* VII. 47.
Phot. *Lex.* in *Ὀβρία*.
II. Hesych. in *Θαῖον*.

ΔΙΚΤΥΟΥΡΓΟΙ.

Pollux. VII. 35. ubi citatur *Αίσ-*
χύλος in *Δικτυουργοῖς*.

ΔΙΟΝΥΣΟΥ ΤΡΟΦΟΙ.

Schol. Eurip. in *Argum. Medææ*.
Schol. Aristoph. in *Equit.* 1318.

ΕΛΕΥΣΙΝΙΑΙ.

Hesych. in *Ἀοξίζον* quod in *Ἀοξίζον*
correxist Stanl.

ΕΛΕΥΣΙΝΙΟΙ.

Plutarch. in *Theseo*, p. 14.
Schol. Soph. in *Ced. Col.* 1047.
Item in *Ced. Col.* 1049.

ΕΛΛΑΔΙΟΣ.

Harpocrat., corrupte, in *Μελακί-*
ζομαι.

ΕΠΗΓΟΝΟΙ.

- I. Schol. Pind. *Isthm.* VI. 10.
II. *Ibid.*
III. *Ibid.*
IV. Hesych. in *Τιμαλφής*.
V. Cic. *Tusc.* II. 25.

ΕΥΡΩΠΗ.

- I. Stobæus *Ecl. Eth. Serm.* II.
II. Steph. Byz. in *Μύλαρα*.

ΗΔΩΝΟΙ.

- I. Strabo X. p. 470.
II. Strabo X. p. 470.
Eustath. ad II. x'. p. 1282.
I. 60.
Schol. Hom. *Ven.* ad II. γ'.
34.
Athen. XI. 8. p. 479. B.
III. Strabo X. p. 471.
IV. Schol. Aristoph. *Av.* 227.
Suid. in *Μεσώματις*.
V. Erotian. in *Ἰνταρ*.
VI. Hesych. in *Ἀδασμος*.
Phot. *Lex.* in *Ἀδασμος*.
VII. Hesych. in *Αἰγίζιον*.
Suid. in *Αἰγίζιον*.
VIII. Hesych. in *Ἀμφίρρωπος*.
IX. Hesych. in *Ἀσσις*.
X. Schol. Hom. *Venet.* ad II.
r'. 535. p. 235.

ΗΛΙΑΔΕΣ.

- I. *Athen.* X. 6. p. 424. D.
II. *Athen.* XI. 5. p. 469. F.
III. Schol. Soph. *Ced. Col.* 1248.
Ed. Br.

- IV. Schol. Hom. II. P. 208.
V. Plin. N. H. XXXVII. 3.

ΗΡΑΚΛΕΙΔΑΙ.

- I. Stobæus Eth. CXXIII.
II. Hesych. in Ἀμφιμέτρης.
Suid. in Ἀμφιμέτρης.
III. Hesych. in ἐπιγλωσσῶ.

ΘΑΛΑΜΟΠΟΙΟΙ.

Pollux VII. 122.

ΘΕΩΡΟΙ Η ΙΣΘΜΙΑΣΤΑΙ.

- I. Athen. XVI. 7. p. 629. F.
Hesych. in Σκωπιμάτων Æs-
chylo non citato.
Phot. Lex. in Σκώπιμα.
II. Hesych. in Ἰαμβίς.
III. Hesych. in Ἀπόστας, ubi ti-
tulus olim legebatur Ἰσ-
θασθαῖς.
IV. Phot. Lex. in Ὠ.
V. Hesych. in Ὑπόσποντος χίμα.

ΘΡΗΣΣΑΙ.

- I. Hesych. in Ἀγαῖς.
II. Schol. Soph. ad Ajac. 134.
III. Schol. Aristoph. Ran. 1329.
IV. Schol. Soph. Aj. 815.
V. Schol. Soph. Aj. 833.

ΙΕΡΕΙΑΙ.

- I. Macrobius V. 22.
Schol. Soph. in Œd. Col.
791. Ed. Br.
II. Hesych. in Κασυλάβα.
III. Eustrat. in Aristot. Ethic.
III. 1.

ΙΜΙΩΝ.

- I. Stobæus Ethic. CXXII.
II. Hesych. in Ἰμεῖον.
III. Schol. Pind. Pyth. II. 40.
IV. Athen. V. 25. p. 177. A.
Idem p. 182. C.

ΙΘΙΓΕΝΕΙΑ.

- I. Eustrat. ad Aristot. Ethic.
III. 1.
II. Suid. in Κυδάζεται.
III. Aristoph. Ran. 1301.
Schol. Aristoph. ibid.

ΚΑΒΕΙΡΟΙ.

- I. Athen. IX. 4. p. 373. D.
II. Schol. Pind. Pyth. IV. 303.
ubi perperam Καβέρας le-
gitur.
III. Athen. X. 7. p. 428. F.
IV. Plut. Sympos. II. p. 633.

ΚΑΛΛΙΣΤΟ.

Hesych. in Παῖας.

ΚΕΡΚΥΩΝ.

- I. Hesych. in Ἀμβουκίς.
II. Jul. Pollux X. 175.
III. Hesych. in Ἀπιψύχα.
IV. Hesych. in Ἀτίσις.
V. Hesych. in Εὐληματιῖ.
VI. Harpocrat. in Ὅροι ubi cita-
tur Διοσχύλος in Κερασσοῖς.
Suid. in Ὅροι.
Phot. Lex. in Ὅροι.

ΚΗΡΥΚΕΣ.

- I. Pollux IX. 136.
II. Pollux X. 68.
III. Pollux X. 186.
IV. Photii Lex. in Παρασκευασ-
λόντες.
Hesych. in eadem voce.

ΚΙΡΚΗ.

- I. Hesych. in Αὐτόφρεβος.
II. Hesych. in Ζυγίσση.

ΚΡΗΣΣΑΙ.

- I. Athen. II. 11. p. 51. C.

Eustath. in Il. x'. p. 1254. l.

25. ubi *μελαγχίμοις καὶ μελ-
τοπρίποις βεῖνται τ' αὐτῷ χροῖα.*

II. Hesych. in *Ἀτόπαστον.*

III. Hesych. in *Ἐπιξιῦσθαι.*

IV. Phot. Lex. in *Πισσῶτη.*

Hesych. in *Κυνῶσαι.*

ΔΑΙΟΣ.

I. Hesych. *Ἀράχου.*

II. Vide ΕΛΛΑΔΙΟΣ.

III. Clem. Alex. Strom. II. p. 388.

ΔΕΩΝ.

Steph. Byz. in *χώρα.*

ΔΥΚΟΥΡΟΣ.

Tituli meminit Schol. Theocr. Idyl. X. 18.

I. Athen. X. 14. p. 447. C.

II. Schol. Aristoph. Eq. 1147.

III. Schol. Soph. in CEd. Col. 668. Ed. Br.

f. Suid. in *Ἀ. δ. ἔχον* sine auctoris nomine.

IV. Hesych. in *Ἀνούτατος.*

V. Longin. c. 15.

VI. Aristoph. Thesm. 141.

MEMNON.

Strab. XV. p. 728. nisi hoc et ipse quidem titulus tragoediæ ad ΤΥΧΟΣΤΑΣΙΑΣ pertinuerit.

ΜΥΡΜΙΔΟΝΕΣ.

I. Harpocrat. in *Προσιπυότις.* Schol. Aristoph. Ran. 1023.

II. Schol. Aristoph. Av. 809. ubi pro καὶ rectius τῶν.

Phil. Jud. *περὶ ἀφθαρσίας κοσ-
μῆς*, p. 951.

Æschylo non nominato.

Athenæus XI. p. 490.

Dionys. Halic. Tom. II. p. 272. Æschylo non nomi-
nato.

Eustath. ad Il. z'. p. 632. l. 35. Æschylo non nomi-
nato.

Suid. in *Πάγας.*

Suid. in *Οὐχ ὑπ' ἄλλων*, Aris-
tid. Tom. III. p. 27.

III. Suidas in *Ἀβδύλκτος Zona-
ræ Lex.* in *Ἀβδύλκτος.*

IV. Aristoph. Ran. 1295.

V. Aristoph. Eccles. 392.

Idem in Av. 801.

Suid. in *Ἀποίμωξον με τῷ τρι-
βόλου.*

VI. Athen. XIII. 8. p. 602. E. Plutarch. Erot. p. 751. C. ubi *πικρῶν.*

Et de Adul. et Amici dis-
crim. p. 61. A. sine auc-
toris nomine.

VII. Strab. XIII. p. 616.

Schol. Hephæst. p. 84.

Macrob. Sat. V. 20.

VIII. Schol. Aristoph. Av. 1256. Et Suid. in *Τριέμβολον.*

IX. Schol. Aristoph. Pac. 1177. Aristoph. Ran. 960.

Schol. Aristoph. Av. 800.

X. Hesych. in *Ἀγρέματα.*

XI. Hesych. in *Ἐγκυράς* et *Κυράς.*

XII. Schol. Aristoph. Av. 1420.

XIII. Schol. Aristoph. Av. 800.

XIV. Schol. Hom. teste Petr. Victor. sed locus non
comparat.

XV. Lucian. Amor. Tom. II. p. 457.

XVI. Schol. Aristoph. Ran. 942.

XVII. Schol. Aristoph. Ran. 1447. et ipse quidem
Aristophanis.

XVIII. Plato in Conviv. p. 180. A.

ΜΥΣΟΛ.

- I. Suid. in Ὀρχηῖδας.
Harpocrat. in Ὀρχηῖδας ubi
citatur Αισχύμος ἢ Μύσαις.
Phot. Lex. in Ὀρχηῖδας.
- II. Steph. Byzant. in Οἶος.
Hesych. in eadem voce.
- III. Aristot. Poet. c. 44. Ed.
Tyrwhitt.

ΝΕΑΝΙΣΚΟΛ.

- I. Athen. XI. 15. p. 503. D.
- II. Hesych. in Ἀρείφρατον λῆμα.
- III. Hesych. in Ἀφοίβατον.
- IV. Phot. Lex. in Ὀκτώπαν.

ΝΗΡΕΥΣ.

- I. Hesych. in Ἀθής, ubi Νηρηίος
reponit Alberti.
- II. Athen. III. p. 86.

ΝΗΡΗΔΕΣ.

- I. Schol. Eurip. Phoeniss. 218.
- II. Schol. Pind. Nem. IV. 85.
- III. Hesych. in Ἐναρφερός ubi
legendum Ἐναρφερός.
- IV. Schol. Pind. Nem. VI. 85.

ΝΙΟΒΗ.

- I. Plut. de Exsil. p. 603. A.
- II. Strabo XII. p. 580.
- III. Idem ibid.
- IV. Idem ibid.
Plut. de Exsil. p. 603. A.
Idem in Philosophandum
esse cum Principibus, p.
778. C. sine auctoris no-
mine.
- V. Stob. Eth. Sermon. CXVII.
p. 599.
Eustath. ad Il. 1. p. 744.
l. 3.
Ubi οὐδ' αὖτε θύει εἰς ἱστορίας
δαι λάβοις, οὐδ' ἐνὶ θυμῷ.

Schol. Hom. Ven. ad Il. 1.
158. ubi legitur ut apud
Eustath. excepto quod
pro ἱστορίας ἱστορίας,
errore satis obvio.

Schol. Soph. Electr. 138.
primum versum habet; sic
et Suid. in Πάγκωνες cum
eadem interpretamento.

Schol. Eurip. Alcest. 56.
ubi legitur Μένος γὰρ θῶν.
θ. υ. δ. ι.

Suid. in Θανάτων ubi hæc
glossa perperam a voce
præcedente, Θάνατος, dis-
trahitur.

VI. Aristoph. et Schol. ejus
Av. 1247.

VII. Hesych. in Ἐπαζών.

VIII. Hephæst. p. 3. ubi recte
ἴστος.

Priscian. Grammat. I. p.
562. Edij. Putsch.

IX. Hesych. in Κάκαλα. f.
Phot. Lex. in Κάκαλα.

X. Eustath. in Il. ὄ. p. 1948.
l. 62.

Et in Odys. γ. p. 1941.
l. 1.

Schol. Æsch. Pr. Vincit.
435.

Biographus Æschyli in
Vita.

IX. Schol. Eurip. Phoeniss.
162.

XII. Athen. XIII. 8.

XIII. Hesych. in Ἡμερίς.

XIV. Schol. Aristoph. Vesp.
577.

ΞΑΝΤΡΙΑΙ.

- I. Suid. in Ὀκτώπαν Phot. Lex.
in eadem Voce.
- II. Etymol. in Μύσαις.
- III. Pollux X. 117.
- IV. Schol. Æsch. Eumen. 26.
- V. Phot. Lex. in Πίμρις.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

- Eustrat. in Aristot. Ethic.
III. 1.
Schol. Soph. Œd. Col. 753.

ΟΠΙΑΩΝ ΚΡΙΣΙΣ.

- Tituli meminit Aristot.
Poet. c. 36. Ed. Tyrwh.
I. Schol. Soph. Ajac. 190.
II. Stobæus Ethic. XI.
III. Stobæus Ethic. CXXII.
IV. Schol. Aristoph. Acharn.
883.

ΟΣΤΟΛΟΓΟΙ.

- Tituli meminit Phot. Lex
in ὀστέλογος.
I. Athen. XV. 2. p. 667. C.
Eustath. ad Il. B'. p. 344.
l. 22.
II. Tzetz. ad Lyc. 778.

ΠΑΛΑΜΗΔΗΣ.

- Schol. Hom. Venet. ad Il.
Δ'. 319. p. 120.

ΠΕΝΘΕΥΣ.

- Galen. de Morb. Epidem
VI.

ΠΕΡΡΑΙΒΟΙ.

- I. Athen. XI. 14. p. 499. A.
Eustath. in Il. N'. p. 917.
l. 62.
II. Hesych. in 'Απαιόλη Eustath.
in Il. B'. p. 352. l. 33.

ΠΕΡΡΑΙΒΙΑΞΕΣ.

- Athen. XI. 7. p. 476. C.
Eustath. ad Odyss. σ'.
p. 1775. l. 21.

ΠΗΝΕΛΟΠΗ.

- Etymolog. in Αἰδοίσατος.

ΠΡΟΠΟΜΠΟΙ.

- I. Hesych. in Δίπλοισι.

ΠΡΩΤΕΥΣ.

- Fabulæ meminit Schol.
Aristoph. Ran. 1155.
I. Athen. IX. 11. p. 394. A.
ubi ὁρῶμεν.
II. Hesych. in αἰλαυτοῦ.
III. Hesych. in ἄμυλα.
IV. Hesych. in ἰαδῶν.

ΣΑΔΑΜΙΝΙΑΙ.

- I. Hesych. in 'Εκλογον.
II. Hesych. in Καυθίλας.
III. Hesych. in 'Αταροιβδοῖ ubi
citatur Αἰσχύλος in Σαλαμῖνι.
IV. Hesych. in 'Ατρίης, ubi iterum
Αἰσχύλος in Σαλαμῖνι.
V. Herodian Περὶ διχρότων.

ΣΕΜΕΛΗ.

- Tituli meminit Schol. Ho-
meri Ven. Il. Δ'. 319.
p. 120.
I. Hesych. in 'Ατταία.
II. Hesych. in 'Αστρίκτα.
III. Hesych. in 'Αμφίδρομος.
IV. Schol. Hom. Ven. Il. Δ'.
319. p. 120.

ΣΙΣΥΦΟΣ.

- I. Pollux X. 78.
II. Pollux X. 20.
III. Ælian. de Anim. XII. 5.
IV. Erotian. in Διοσκῶ.
Eustath. in Il. B'. p. 203.
C. 12.
V. Hesych. in 'Αμβύπτος.
Erotian. in 'Αμβρη.

ΣΙΣΥΦΟΣ ΠΕΤΡΟΣ.

- I. Hesych. in Θάψις.
II. Eustrat. in Aristot. Ethic.
III. 1.

ΣΟΙΓΗ.

- I. Athen. XV. 5. p. 674. E.
- II. Schol. Aristoph. Ran. 1320.
- III. Hesych. in Κῶς.

ΘΑΛΕΦΟΣ.

- I. Clem. Strom. IV. p. 492. B.
Dionys. Halic. in Τίχην.
Plat. Phædon. p. 107. E.
- II. Hesych. in Ἀμφιδιξίους χιρσί.
- III. Schol. Aristoph. Acharn. 331.
- IV. Aristoph. Ran. 1301.
Schol. ibid.

ΤΟΞΟΤΙΑΕΣ.

- I. Antig. Caryst. de Mir. c. 127.
- II. Plut. in Amator. p. 767. B.
Et de Prof. in Virtut. p. 81. D.
Antig. Caryst. de Mir. c. 127.
- III. Hesych. in πιξοφόρους ζώμασσιν.
Pollux VII. 51.
- IV. Eustrat. ad Aristot. Ethic. III. 1.

ΤΡΟΦΟΙ.

- I. Hesych. in Δίερα ὄψις.
- II. Hesych. in Πιδόκω χελιδόνης.
- III. Phot. Lex. in Ἐψιδόσα.

ΥΨΙΠΤΑΗ.

- I. Hesych. in Ἀποκορυσσάμενος.
- II. Schol. Apoll. Rhod. I. 773.

ΦΙΔΟΚΤΗΤΗΣ.

Tituli meminit Auctor Argumenti ad Soph. Philoct.

- I. Stob. Serm. CXIX. p. 602.
- II. Plutarch. An seni gerenda sit respubl. p. 789. A.

Et in Solone p. 89. E. sine nomine.

- III. Suid. in Ἐθ' ἑτε μίμναι.
- Mich. Apostol. VIII. 30.
- IV. Max. Tyr. XIII. 5. Ed. Davis.
- V. Aristot. de Poet. c. 22.
- VI. Athen. IX. 2. P. 394. A.
- VII. Dion. Chrysost. Orat. LIII.
- VIII. Idem, ibid.
- IX. Max. Tyr. XIII. 5. Ed. Davis.
- X. Schol. Aristoph. Ran. 1430.
- XI. Plut. Non posse vivi, p. 1087. F.
- XII. Phot. Lex. in Ὀπόρως.

ΦΙΝΕΥΣ.

Athen. X. 5. p. 421. F.

ΦΟΙΝΙΣΣΑΙ

Pollux VII. 91.

ΦΟΡΚΙΑΕΣ.

Tituli meminit Aristot. Poet. c. 32. Ed. Tyrwh.

- I. Athen. IX. 14. p. 402. B.
Eustath. ad Odyss. γ'. p. 1872. l. 5.
- II. Hygin. Poet. Astron. II. 12.
- III. Eratosthen. Cataster. c. 22.

ΦΥΤΕΣ.

- I. Pollux VII. 131.
- II. Stob. Serm. CXXVI.
- III. Athen. II. 11. p. 51. C.
Phot. Lex. in Μόρσι.
Eustath. ad Il. B'. p. 211. l. 17.
Pollux VI. 46.
- IV. Hesych. in Ἀδίστα.

- V. Hesych. in Ἀροτον.
 VI. Hesych. in Διασωπρέρεται
 βίος.
 VII. Hesych. in Ἐπιγραφάς.
 VIII. Hesych. in Ἀγαγά.
 IX. Schol. Aristoph. Ran.
 942.
 Biographus Æschyli in
 Vita.
 X. Schol. Guelphyrb. ad
 Eurip. Androm. I.
 XI. Schol. Hom. Venet. ad
 Il. B'. 369. sq. p. 85.
 Eustath. ad Il. B'. p. 364.
 l. 42.
 XII. Schol. Hom. Venet. ad
 Il. x'. 351. p. 491.
 XIII. Hesych. in Τητῆρας.
 XIV. Athen. I. 19. p. 21. F.

ΥΥΧΑΓΩΓΟΙ.

- I. Schol. Hom. Odys. Δ'.
 133.
 II. Aristoph. Ran. 1297.
 III. Hesych. in Δράωτις.
 IV. Pollux X. 10.
 V. Suid. in Σταθίρον.
 Phot. Lex. in eadem Voce.
 VI. Schol. Apoll. Rhod. III.
 846.

ΥΥΧΟΣΤΑΣΙΑ.

- Tituli meminit Pollux IV.
 130.
 I Plutarch. de Aud. Poet. p.
 17. A.
 II. Eustath. in Il θ'. p. 699.
 l. 30.
 Schol. Hom. Venet. ad Il.
 x'. 209. p. 488.
 Eustath. ibid.
 III. Plutarch. de Audiendis
 Poetis, p. 17. A.
 IV. Plato de Rep. II. 383.
 Euseb. Præparat. Evang.
 XIII. p. 647. A.

- V. Hesych. in Ἀμυλιδος.
 VI. Hesych. in Αὐρεβάτας.
 VII. Pollux IV. 130.

FRAGMENTA
 INCERTA.

- I. Stob. Physic. VII.
 II. Stob. Physic. VII.
 III. Stob. Physic. VII.
 IV. Stob. Physic. VII.
 V. Stob. Physic. VII.
 VI. Stob. Physic. X.
 VII. Stob. Ethic. VII.
 VIII. Stob. Serm. III.
 IX. Stob. Serm. IV.
 X. Stob. Serm. IV.
 XI. Stob. Serm. V.
 XII. Stob. Serm. IX.
 Eustath. ad Il. B'. p.
 188. l. 42.
 XIII. Stob. Serm. XVIII.
 Mich. Apostol. XI. 3.
 XIV. Stob. Serm. XX.
 XV. Stob. Serm. XXVII.
 XVI. Stob. Serm. XXVIII.
 XVII. Stob. Serm. XXIX.
 XVIII. Stob. Serm. XXIX.
 XIX. Stob. Serm. XXXIV.
 XX. Stob. Serm. XXXIX.
 Clem. Alex. Strom. VI.
 p. 620. A. ubi χῆς.
 XXI. Stob. Serm. XLII.
 XXII. Stob. Serm. XCVIII.
 XXIII. Stob. Serm. CXIV.
 XXIV. Clem. Alexand. Strom.
 V. p. 610. D.
 Euseb. Præp. Evang.
 XIII. p. 689.
 XXV. Plut. de Solert. Anim.
 p. 979. E.
 Eustath. in Il. x'. p. 994.
 l. 52.
 Mich. Apostol. X. 38.
 Ælian. Hist. Anim. IX.
 42.

- XXVI. Athen. XI. 12.
 Schol. Hom. II. ε'. 486.
 Schol. Hom. Venet. ib.
 Eustath. in Odys. M'.
 p. 1713. l. 4.
- XXVII. Euseb. Præp. Evang.
 XIII. 3.
 Plato de Rep. II. 380. A.
- XXVIII. Euseb. Præp. Evang.
 XIII. 3.
- XXIX. Plutarch. de Consol. ad
 Apollon. p. 106. C.
- XXX. Plutarch. in Demetrio,
 p. 905. sed ibi rectius
 μ' ἔφυσας.
 Idem de Monarchia, p.
 827. C. ubi μὲν φασὶν.
- XXXI. Ælian. de Anim. XII.
 8.
 Mich. Apostol. XX. 65.
 Zenob. V. 79.
 Suid. in Περὶ αἰσθητικῆς μόρας.
- XXXII. Anon. de Incremento.
 Nili ad calc. Herod. p. 788.
- XXXIII. Aristot. Hist. Anim.
 IX. 49.
 Plin. N. Hist. X. 29.
- XXXIV. Clemens Alex. Strom.
 IV. p. 494. A.
- XXXV. Clemens Alex. Strom.
 V. p. 558. D.
- XXXVI. Plutarch. de Primo
 Frigido, p. 950. E.
- XXXVII. Clemens Alex. Strom.
 V. p. 603. D.
 Euseb. Præpar. Ev. XIII.
 p. 681.
- XXXVIII. Aristid. Tom. III. p.
 485.
- XXXIX. Suid. in Σκέμνος.
 Aristoph. Ran. 1478.
 Schol. Aristoph. ibid.
 Plutarch. in Alcib. p. 199.
 A.
- XL. Plut. de Audiendis Poetis,
 p. 36. B.
- XLI. Frustra quæsi.
- XLII. Schol. Aristoph. Nub.
 1128.
 Steph. Byz. in Ἀθήναις sine
 auctoris nomine.
- XLIII. Schol. Aristoph. Nub.
 1367.
- XLIV. Schol. Aristoph. Ran.
 716.
- XLV. Eustath. in II. z'. p. 641.
 l. 58.
- XLVI. Eustath. ad Odys. B'. 20.
 Schol. Homer in eodem
 loco.
 Schol. Hom. Venet. in II.
 B'. 381.
 Eustath. in II. B'. p. 242. l.
 22.
 Idem in II. α'. p. 1538. l.
 4.
 Idem in Odys. B'. p. 1432.
 l. 5.
 Idem in Odys. O'. p. 1791.
 l. 41.
 Idem in Odys. P'. p. 1832.
 l. 59.
 Idem in Odys. P'. p. 1833.
 l. 4.
 Plato de Rep. VII. p. 522.
 D.
 Athenæus I. 9. p. 11. E.
- XLVII. Eustath. ad II. N'. p.
 927. l. 39.
- XLVIII. Eustath. ad Odys. Δ'.
 p. 1484. l. 48.
- XLIX. Eustath. ad Odys. r.
 p. 1625. l. 43.
- L. Eustath. ad Odys. x'. p. 1923.
 l. 60.
- LI. Athen. II. 26. p. 27. F.
- LII. Athen. XIV. 8.
- LIII. Athen. IX. 4.
- LIV. Athen. IX. 4.
- LV. Philo Judæus. Quod omnis
 probus liber, p. 886.
 Hygin. Poet. Astron. II. 37.
- LVI. Strabo I. p. 43.
 Idem VII. p. 299.

- LVII. Strabo VI. p. 258.
 LVIII. Strabo VII. p. 301.
 LIX. Strabo VIII. p. 341
 LX. Strabo VIII. p. 387.
 Eustath. in Il. B'. p. 305. l. 33.
 Phot. Lex. in 'Ρύσας.
 LXI. Aristoph. Ran. 1301.
 LXII. Aristoph. Ran. 1305.
 LXIII. Schol. Pind. Nem. X. 31.
 LXIV. Jul. Pollux VI. 23.
 LXV. Jul. Pollux VI. 85.
 LXVI. Jul. Pollux VII. 5.
 LXVII. Jul. Pollux VII. 78.
 LXVIII. Jul. Pollux VII. 167.
 LXIX. Jul. Pollux VII. 167.
 Idem X. 46.
 LXX. Etymol. in 'Αρταμος.
 LXXI. Etymol. in Δ' αἰσθητός.
 LXXII. Etymol. in Θίς.
 LXXIII. Etymol. in Κρήνη.
 LXXIV. Galen. de Morb. Epid. VI.
 LXXV. Athen. XIII. 4. p. 573. B.
 LXXVI. Plat. de Rep. VIII. p. 563. B.
 Plutarch. Amator. p. 763.
 B. ubi τὸ γόμα.
 Themist. Orat. p. 52. B.
 LXXVII. Plat. de Rep. VIII. p. 550. C.
 LXXVIII. Eustath. in Il. B'. p. 274. l. 23.
 Etymol. in Δαυλός.
 Pausan. in Phocic. c. 4. p. 807.
 LXXIX. Etymol. in Κάπυλος.
 Suid. in eadem Voce.
 LXXX. Eustath. in Il. Σ'. p. 1183. l. 18.
 LXXXI. Eustath. in Il. Σ'. p. 1157. l. 3.
 Respicit Hesych. in Ἀλγυτός.
 LXXXII. Schol. Aristoph. Eq. 361.

- LXXXIII. Schol. Aristoph. Acharn. 75.
 LXXXIV. Eustath. ad Il. A'. p. 126. l. 11.
 LXXXV. Eustath. ad Il. A'. p. 153. l. 34.
 LXXXVI. Eustath. ad Il. E'. p. 515. l. 10.
 Schol. Hom. Venet. ad Il. E'. 9. p. 128.
 LXXXVII. Eustath. ad Il. Θ'. p. 706. l. 50.
 LXXXVIII. Eustath. ad Il. ρ'. p. 746. l. 46.
 LXXXIX. Eustath. ad Il. A'. p. 882. l. 58.
 XC. Eustath. ad Odyss. E'. p. 1538. l. 50.
 XCI. Eustath. ad Odyss. η'. p. 1965. l. 49.
 Et ad Il. Δ'. p. 440. l. 24.
 XCII. Steph. de Urb. in Ἀἰνῶδες.
 XCIII. Harpocrat. in Θισίονος.
 Tzetz. ad Lyc. 1247.
 XCIV. Pollux II. 100.
 XCV. Pollux II. 125.
 XCVI. Pollux II. 196.
 XCVII. Pollux V. 47.
 XCVIII. Pollux VI. 40.
 XCIX. Pollux VI. 161.
 C. Pollux VII. 40.
 CI. Pollux VII. 177.
 CII. Pollux X. 44.
 Eustath. ad Odyss. P'. p. 1828. l. 27.
 Athenæus I. 14. B.
 CIII. Pollux X. 180.
 CIV. Hesych. in Ἀπορρύγματος.
 CV. Hesych. in Ἐδαιός.
 CVI. Hesych. in Ἡερίσιον.
 CVII. Hesych. in Ἰττυγα.
 CVIII. Hesych. in Κεχρηματίσθαι.
 CIX. Hesych. in Σαυροβαθίς.
 CX. Etymol. in Ἄμφικ.
 Zonaras in eadem Voce.
 CXI. Etymol. in Ἀσάλῃς.
 CXII. Etymol. in Ἀσχαδός.
 CXIII. Etymol. in Ἀχρη.

- CXIV. Etymol. in *Δίς καὶ τρεῖς*.
 CXV. Etymol. in *Ἐξουσίη*.
 CXVI. Etymol. in *Πλάττω*.
 CXVII. Etymol. in *Ζεύς*.
 Phot. Lex. in eadem Voce.
 CXVIII. Plut. de Consolat. ad Apollon. p. 116. E.
 Stobæus Serm. CVI. sine auctoris nomine.
 CXIX. Plut. Sympos. I. 8. p. 625. D.
 CXX. Plut. de Orac. defectu, p. 434. A.
 CXXI. Plutarch. de Ira cohib. p. 454. E.
 CXXII. Plutarch. in Amatorio, p. 757. D.
 CXXIII. Tzetz. in Hesiod. *Ἔργ.* 46.
 CXXIV. Eustath. in Odys. A'. p. 1422. l. 19.
 CXXV. Plutarch. Stoic. quam Poetas absurdiores, p. 1047. F.
 CXXVI. Stobæus Serm. X.
 CXXVII. Suid. et Zonaras in *Ἀποφύλλοι*.
 Hesych. in *Ἀποφύλλοι*.
 CXXVIII. Suid. in *Καλαῖς*.
 Etymol. in *Κάλλια*.
 CXXIX. Plut. de Isid. et Osirid. p. 358. E.
 CXXX. Plut. Quæst. Græc. p. 293. A.
 CXXXI. Hesych. in *Ἄνω ποταμῶν*.
 CXXXII. Suid. in *Ἀναξ*.
 CXXXIII. Strabo IX. p. 393.
 CXXXIV. Hesych. in *Ἀποφύλλοι*.
 CXXXV. Pollux VII. 60.
 CXXXVI. Pollux VII. 61.
 CXXXVII. Guell. ad Virg. *Æn.* 206.
 CXXXVIII. Etymol. in *Ἀπάργματα*.
 CXXXIX. Athen. IV. 25. p. 177. A.
 CXL. Schol. Pind. Nem. Argum.
 CXLI. Plut. de Prop. in Virtut. p. 85. E.
 CXLII. Plut. non posse suaviter vivi, p. 1087. F.
 CXLIII. Schol. Soph. Electr. γ. 283.
 Schol. Hom. Venet. ad Il. γ. 12.
 CXLIV. Schol. Soph. *Æd. Tyr.* 753.
 CXLV. Schol. Soph. *Æd. Col.* 1047.
 CXLVI. Schol. Soph. *Æd. Col.* 1049.
 CXLVII. Schol. Eurip. Orest. 680.
 CXLVIII. Schol. Eurip. Phœniss. 949.
 CXLIX. Schol. Theocr. Idyll. II. 36.
 Aristid. Tom. I. p. 30. Canter.
 CL. Schol. Pind. Pyth. II. 18.
 CLI. Schol. Pind. Pyth. V. 40.
 CLII. Schol. Apoll. Rhod. I. 473.
 CLIII. Schol. Apoll. Rhod. I. 636.
 CLIV. Schol. Apoll. Rhod. IV. 1348.
 CLV. Eustath. ad Il. A'. p. 827.
 Et ad Odys. Θ'. p. 1537 l. 31.
 CLVI. Athen. II. p. 67.
 CLVII. Athen. III. p. 86. B.
 CLVIII. Ammon. de Diff. Verbor. in *Θιωρός*.
 CLIX. Plutarch. de *εἰ* apud Delph. p. 389. A.
 CLX. Aristoph. Ran. 913.
 CLXI. Macrobian. Saturn. I. 18.
 CLXII. Hesych. in *Ἐπίσκεψις*.
 CLXIII. Stob. Serm. CXXII.
 CLXIV. Thom. Magister in *Μάλλον*.
 CLXV. Th. Magister in *Θιωρός*.

CLXVI. Th. Magister in *πρῶτος*.

CLXVII. Athen. V. p. 217. D.

CLXVIII. Schol. Hom. ad Il. π'. 383.

CLXIX. Strabo XV. p. 720.

CLXX. Sept. Fl. Christ. in Aristophanis Pacem, p. 72.

CLXXI. Longin. c. 3. Ed. Toup. et alludit, ni fallor, Aristoph. Plut. 1054.

CLXXII. Plut. de Superstit. p. 166. sine auctoris nomine.

CLXXIII. Serv. in Virgil. Æn. X. 738.

CLXXIV. Athen. VII. 15. p. 303. C.

CLXXV. Phot. in *Κυρτιώματα*.

CLXXVI. Phot. in *Δαμπαυρίς*.

Hesych. in eadem Voce sine auctoris nomine.

CLXXVII. Phot. in *Λογγάσω*.

CLXXVIII. Phot. in *Μαραθῖνοι*.

CLXXIX. Phot. in *Νάρασι*.

Idem in *Ναῖσθασι*.

CLXXX. Phot. in *Ὁμάματα*.

CLXXXI. Phot. in *Ὀγράκων*.

Hesych. in eadem Voce sine nomine auctoris.

CLXXXII. Phot. in *Ὀυρανίζετω*.

Hesych. in eadem Voce sine nomine auctoris.

CLXXXIII. Phot. in *Πιφρασμῖνος*.

Hesych. ib. sine auctoris nomine.

CLXXXIV. Phot. in *Περίψις*.

CLXXXV. Phot. in *Σάλα*.

Hesych. ibid. Æschylo non nominato.

CLXXXVI. Athen. XII. 6. p. 528. C.

CLXXXVII. Schol. Hom. Ven. ad Il. ε'. 200. p. 338.

CLXXXVIII. Eustath. ad Il. ι'. p. 774. l. 54.

CLXXXIX. Eustath. ad Il. ε'. p. 995. l. 1.

CXC. Eustath. ad Il. ε'. p. 1157. l. 34.

CXCI. Eustath. ad Il. κ'. p. 1254. l. 25.

CXCII. Eustath. ad Odyss. ι'. p. 1471. l. 2.

CXCIII. Eustath. ad Odyss. Δ'. p. 1484. l. 48.

CXCIV. Schol. Aristoph. Av. 1680.

CXCV. Pausan. Arcad. c. 6. p. 611.

CXCVI. Pausan. Arcad. c. 37. p. 676.

CXCVII. Hesych. in *Ἀλαός*.

CXCVIII. Hesych. in *Αἰριβάτας*.

CXCIX. Stob. Serm. XXXVI. p. 217.

CC. Athen. VIII. 16. p. 362. F.

CCI. Liban. Tom. I. p. 460. D.

CCII. Aristoph. Ran. 960.

CCIII. Aristoph. Ran. 967.

CCIV. Schol. Aristoph. Ran. 994.

CCV. Aristoph. Ran. 1326.

ELEGIACA.

I. Antholog. III. 5.

II. Plut. de Fortun. Rom. p. 317. E.

Et in Vita Cic. p. 887. sine auctoris nomine.

Et de Fortuna Alex. p. 334. D.

Et Sympos. II. p. 640. A.

III. Theophrast. Hist. Plant. IX. 15.

Plin. Nat. Hist. XXV. 2.

IV. Plut. Sympos. I. p. 628. E.

LOCA APUD VETERES

AD VITAM ÆSCHYLI
SPECTANTIA.

Æschyli pugnillares a Dionysio Siciliæ tyranno magno emptæ, Lucian. adv. Indoct. c. 15.

Æschyli merita. Philostr. Vit. Apoll. VI. 11. p. 244, 245.

Et in Gorgia. Vit. Soph. I. 9. p. 492.

Mortem Æschyli narrat Ælian. Var. Hist. V. 19.

Eandem rem tangit Plin. N. Hist. X. 3.

Æschylus rogatus Pæana scribere a Phrynicho melius fieri dixit. Porphy. de Abstin. II. 18.

Æschylus et Sophocles Euripide *σμιωτέρη* Aristid. Tom. III. p. 220.

Sophocles, Æschylus, Euripides tres principes tragœdiæ. Aristid. Tom. III. p. 703.

Æschylus Eleusine oriundus, Aristid. Tom. I. p. 454.

Et Schol. Aristoph. Ran. 913.

Chorus ad 15 redactus post doctas Eumenidas. Pollux IV. 110.

Æschyli vitam dedit Suid. in Voce.

Æschylus ab Aristophane dictus *ἀξέστατος*. Suid. in *Ἀξέστατος*.

Æschyli durities ab Aristophane notata. Etymolog. in *κώλοπι*.

Æschylus tertium actorem invenit. Themist. Orat. XXVI. D.

Æschylus in Areopago mysteria communicasse accusatus, absolutus est cum se *ἀμύητος* esse ostenderet. Clem. Alex. Strom. II. p. 387. A.

Victoriam Sophoclis Æschylus ægre tulit. Plut. in Cimon. p. 483. F.

Æschyli Apophthegma, Plut. de Aud. Poet. p. 29. F. et de Prof. in Virtute, p. 79. E.

Sophoclis de Æschylo dictum, ibid. B.

Euripidi *σοφίαν*, Sophocli *λαγόντα*, Æschylo *στόμα* tribuit, Plut. de Glor. Athen. p. 348. D.

Epitaphii Æschylei duos priores versus citat, Plut. de Exil. p. 604. E.

Et Pausan. I. p. 36.

Æschylus et Phrynichus quod tragœdias scripsissent, a nonnullis *ἀπεροδίνουσιν* dicti. Plut. Sympos. I. p. 615. A.

Æschylus cum vino incalasset tragœdias scripsit, Plut. Sympos. I. p. 622. D.

Et Sympos. VII. p. 715. **Ἐ τῶν δεξαμένων αὐτῷ Gorgias dixit μέγιστον* (I. μιστὸν) **Ἀρεῶς εἶπαι, τοὺς ἐπὶ τὰ ἐπὶ Θεῶν, ἀλλὰ πάντα Διούσαν.*

Æschylum tragœdias ebrium scripsisse dixit Callisthenes. Lucian. Demosth. Encom. c. 15.

Idem refert Athen. I. p. 22. A. Et rurs. X. p. 428. F.

Αἰσχύλος οὖν ἐν τῷ μεθύειν γράφον ἱπαινίτους τραγωδίας, ἤκουσε παρὰ Σοφοκλείους, τὸ, ὦ Αἰσχύλε εἰ καὶ τὰ δίοττα ποιεῖς ὅμως οὐκ εἰδώς γε ποιεῖς. Eustath. ad Odyss. Θ'. p. 1598. l. 58.

Et ad Il. α'. p. 1343. l. 63.

Et ad Odyss. γ'. p. 1941. l. 1.

Æschylus Chromaticis abstinuit, non ob ignorantiam sed quia Tragici genus illud non usurparent. Plut. de Musica, p. 1137. E.

Aristæ et Pratinæ post Æschylum Satyros præstantissimos fuisse docet, Pausan. Corinth. c. 13. p. 141.

Æschyli statua et effigies. Pausan. Attic. c. 21. p. 49.

Telestes Æschyli ludio. Eustath. Odyss. E'. p. 1596. l. 24.

De Teleste item Athen. I. p. 21. F.

Et I. p. 22. A.

Æschyli tragici meminit Tzetzes in Hes. p. 2.

Et p. 104. b. l. 2—19.

Sophoclem ab Æschylo tragœdias didicisse affirmat Biographus Sophoclis.

Æschylus multus in fluviis et montibus describendis. Schol. Aristoph. Ran. 959.

Æschyli grandiloquentia ab Euripide reprehensa. Aristoph. Ran. 1089.

Chorus in Agam. e 15 constabat. Schol. Aristoph. Equit. 586.

Æschylum impietatis insinuat, Plato de Rep. II. p. 380. A.

Et ibid. p. 383. B.

Quædam de tragœdia habet Plato in Minoe, p. 320. E.

Æschylum mystica quædam inscientem propalasse ait, Aristot. Ethic. Nicom. III. 2.

De histrionibus ab Æschylo adhibitis agit, Aristot. de Poet. c. 10. ubi vide Tyrwhitt.

Excidium Ilii Æschylum tractasse affirmare videtur, Aristot. de Poet. c. 32. sed locus est corruptus. Vide Tyrwhitt.

Æschylum in stylo aspero et gravi præclarum laudat, Dionys. Halic. *περὶ οὐκείας*. p. 22.

Et ibid. p. 187.

Et de Poetis Vett. c. II. 9.

Epigramma in Æschylum laudat, Athen. XIV. 6. p. 627. C.

Æschylus tragœdias suas aiebat esse reliquias magnarum Homeri cœnarum. Athen. VIII. p. 347. E.

Æschylus victus dixit se posteritati tragœdias suas consecrare, Athen. VIII. p. 347.

Æschylus multis vocabulis Siculis usus est, utpote qui in Sicilia commoratus esset. Athen. IX. p. 402. C.

Judicium de Æschylo tulit, Quintil. X. 1.

De Æschylo librum scripsit Chamæleon Ponticus, Athen. IX. p. 375. D.

Æschyli Tyndaritani meminit, Cic. in Verr. IV. 12.

Æschyli Alexandrini tragœdiam, cui titulus Amphitryo, et *Μεσσηνιάδης* *Ἰων* memorat, Athen. XIII. p. 599. E.

Æschyli Hippocratis Chii discipuli meminit Alexander Aphrodis. in Aristot. Meteor. p. 78.

Æschyli cujusdam, ad quem unum librum scripsit Theophrastus, meminit, Diog. Laert. in Theophr. V. 49. Hic est idem forte cum præcedente.

Æschylum *ἡ τοῖς περὶ προσημῶν* citat, Zenob. V. 85. quem pro Æschylo Alexandrino habuit, Meurs. in Fragm. Æschyli, p. 32.

Cum supersit plagula liceat unam mendam eximere. Ad
Perrhæbos Fragm. I. putavi cum Stanleio et Commentato-
ribus voculam excidisse. Nunc video sana esse omnia, secunda
in *utque* producta, Sed,

Quid me exempta juvat spinis de pluribus una.

